Thánh Nữ Maria Faustina

NHẬT KÝ LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

THÁNH NỮ MARIA FAUSTINA KOWALSKA

NHẬT KÝ **LÒNG THƯƠ**NG XÓT CHÚA **NƠ**I LINH H**Ồ**N TÔI

Ấn bản lần thứ hai

Chuyển ngữ

Matthias M. Ngọc Đính, CMC

2002

Table of Contents

LỜI ĐẦU CHO NGUYÊN BẢN TIẾNG BA LAN 3

LỜI THƯA 5

NIÊN BIỂU NHỮNG BIẾN CỐ TRONG CUỘC ĐỜI THÁNH NỮ MARIA FAUSTINA-HELENA KOWALSKA 5

DẪN NHẬP 13
TẬP MỘT : LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA NƠI LINH HỒN TÔI 22
TẬP HAI LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA NƠI LINH HỒN TÔI 191
TẬP BA: CON SẼ CA NGỢI LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA 325
TẬP BỐN : NHẬT KÝ NỮ TU M. FAUSTINA 378
TẬP SÁU: MUÔN ĐỜI CON SẼ CA TỤNG LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA 473
TẬP BẢY: DỌN MÌNH HIỆP LỄ 528
CHÚ THÍCH Những Chữ Viết Tắt 534

Imprimi Potest:

22.2.1987

Lm. Richard J. Drabik, M.I.C.,

Giám tỉnh

Nihil Obstat:

= George H. Pearce

Tổng Giám mục Suva, Fiji

Imprimatur:

16.3.1987

= Joseph F. Maguire

Giám mục Springfield, MA

Dịch từ bản Tiếng Anh

Diary

Divine Mercy in My Soul

Saint Maria Faustina Kowalska

Xuất bản do: Marians of the Immaculate Conception

Stockbridge, Massachusetts 01263

2001

LỜI ĐẦU CHO NGUYÊN BẢN TIẾNG BA LAN

Khi cho ra mắt quyển Nhật Ký của thánh nữ Maria Faustina Kowalska, tôi ý thức mình đang giới thiệu một tài liệu về con đường thần bí Công Giáo, mang một giá trị ngoại thường, không những với Giáo Hội Ba Lan, mà còn với Giáo Hội toàn cầu. Ấn phẩm này là một ấn bản nghiêm túc, và vì thế, rất khả tín. Đây là công trình của Thỉnh Nguyện Viên cho thánh nữ Faustina, dưới chỉ thị của thẩm quyền tổng giáo phận Cracow.

Quyển Nhật Ký có mục tiêu cổ động việc sùng kính Lòng Thương Xót Chúa gần đây đã được quan tâm rộng rãi vì hai nguyên nhân sau đây:

Thứ nhất: Thánh bộ Giáo Lý Đức Tin ít năm trước đây [1978] đã duyệt xét và rút lại những điều kiểm phán trước đây của Toà Thánh liên quan đến những bản viết của nữ tu Faustina. Việc rút lại "thông tư" ấy đã làm cho việc sùng kính Lòng Thương Xót Chúa, như được trình bày trong Nhật Ký này, được tiến triển khắp các lục địa với một sinh lực mới, như được ghi nhận qua vô số những chứng cứ mà Thỉnh Nguyện Viên cũng như hội dòng của nữ tu Faustina đã thu thập được.

Thứ hai: Bức tông thư *Thiên Chúa Giàu Lòng Xót Thương (Dives in misericordia)* mới đây của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã thu hút sự chú ý của Giáo Hội, và cả thế giới thế tục, một cách thích thú đến với một ưu phẩm rất kỳ diệu của Thiên Chúa và là khía cạnh phi thường trong nhiệm cục cứu độ: đó là Lòng Thương Xót của Thiên Chúa.

Một công trình nghiên cứu tường tận hầu làm nổi bật sự tương đồng giữa các ý tưởng trong Nhật Ký thánh nữ Faustina và trong bức tông thư trên (không cần đề cập đến tính liên đới khả dĩ của chúng) có lẽ rất đáng được hoan nghênh. Chắc chắn sẽ có rất nhiều điểm nổi bật, bởi vì cả hai đều kín múc khởi hứng từ một nguồn mạch; đó là mặc khải của Thiên Chúa và giáo huấn của Chúa Kitô. Hơn nữa, cả hai đều xuất phát từ một cảnh vực tinh thần như nhau, cùng từ Cracow, một thành phố - mà tôi biết - đã có ngôi thánh đường dâng kính Lòng Thương Xót Chúa cổ kính nhất. Tương tự, cũng cần nhấn mạnh rằng chính Đức Hồng Y Karol Wojtyla, Tổng Giám mục Cracow trong thời gian ấy, cũng chính là người đã nỗ lực rất nhiều trong việc vận động phong chân phúc cho nữ tu Faustina và thực sự ngài đã khởi sự tiến trình ấy.

Dưới ánh sáng ấy, Nhật Ký thánh nữ Faustina mang thêm một ý nghĩa nữa nay với linh đạo Công Giáo; và vì thế, điều thích thuận là phải chuẩn bị một ấn bản đáng tin cậy, đủ sức ngăn ngừa nạn bóp méo bản văn do những người, tuy hành động vì niềm tin tốt lành, nhưng không được chuẩn bị tương xứng với những công việc như thế. Như vậy, chúng ta có thể tránh được những ấn bản chứa

đầy những dị biệt và thậm chí các mâu thuẫn, như đã từng xảy ra trong trường hợp quyển tự thuật của thánh nữ Têrêsa Hài Đồng Giêsu, tức là quyển *Truyện Một Tâm Hồn.*

Nếu lướt qua Nhật Ký này, có thể độc giả sẽ ngỡ ngàng vì sự giản dị của ngôn từ, thậm chí còn có cả những lỗi chính tả và văn pháp, nhưng xin đừng quên rằng tác giả quyển Nhật Ký này chỉ có một trình độ học vấn giới hạn. Chính những điểm giáo lý thần học trong Nhật Ký này mới làm bừng tỉnh nơi độc giả một niềm xác tín về tính cách độc đáo của nó; và nếu xét đến sự tương phản giữa trình độ học vấn với trình độ thần học cao vời của thánh nữ Faustina, chúng ta mới thấy hết được tác dụng đặc biệt của ơn thánh.

Ở đây, tôi muốn đề cập đến cuộc gặp gỡ của tôi với một nhà thần bí thời danh đương đại, đó là nữ tu Speranza tại Collevalenza, một nơi cách thành phố Todi [Ý] không xa lắm, người đã thành lập đền thánh "Tình Yêu Thương Xót", điểm đến của vô vàn khách hành hương. Tôi đã hỏi nữ tu Speranza có nghe biết về những thủ bản của nữ tu Faustina hay không và nghĩ gì về những thủ bản ấy. Nhà thần bí đã trả lời một cách đơn giản: "Những thủ bản ấy chứa đựng một giáo huấn tuyệt vời, nhưng khi đọc, người ta phải nhớ rằng Thiên Chúa nói với các triết gia bằng ngôn ngữ các triết gia, và nói với các tâm hồn đơn sơ bằng ngôn ngữ những người đơn sơ, và chỉ những người đơn sơ mới được tỏ cho biết về các chân lý, những điều che giấu các bậc thông thái và hiền triết của thế gian này".

Để kết thúc phần giới thiệu này, xin cho tôi được phép đề cập đến một suy tư của riêng tôi từ năm 1952, khi lần đầu tiên tôi được tham dự nghi lễ phong chân phúc long trọng tại vương cung thánh đường thánh Phêrô. Một người tham dự cuộc lễ mừng sau đó đã hỏi tôi: "Đấng được tôn phong này thực sự là ai?". Câu hỏi đã làm tôi hết sức lúng túng, bởi vì lúc ấy tôi không nhớ ra những vị được tôn phong là ai, mặc dù tôi quá biết mục đích cuộc tôn phong là nêu lên cho Dân Chúa một tấm gương để chiêm ngưỡng và noi theo cuộc sống của các ngài.

Trong số những vị được đệ trình xin tôn phong chân phúc và hiển thánh, Ba Lan hiện đã có hai vị rất quen thuộc, toàn thể thế giới đều biết các ngài đã thực hiện những gì trong cuộc sống và các ngài đã rao giảng sứ điệp nào. Đó là chân phúc [nay đã là hiển thánh] Maximilian Kolbe, vị tử đạo vì đức bác ái, và nữ tu [nay cũng đã là hiển thánh] Faustina Kowalska, vị tông đồ của Lòng Thương Xót Chúa.

Rôma, ngày 20 tháng 12 năm 1980

= Andrew M. Deskur

Tổng Giám mục hiệu toà Tene

LỜI THƯA

Trước tiên, chúng tôi xin chân thành tri ân cha Gioan Maria, cha Barnaba Maria, và thầy Bonifacio Maria đã góp nhiều ý kiến vô cùng quý báu cho bản dịch tiếng Việt này. Chúng tôi cũng hết lòng cảm ơn những công lao của thầy Tađêô Maria đối với việc ra đời của quyển sách này.

Chúng tôi xin ghi nhận tấm lòng nhiệt thành với công cuộc Lòng Thương Xót Chúa và những đóng góp của ông Joseph Alexander NH.

Xin Chúa, Đức Mẹ, và Cha Thánh Giuse chúc lành đặc biệt cho quý cha, quý thầy, và quý vị đã giúp đỡ chúng tôi hoàn thành quyển sách này.

Trong bản dịch Việt ngữ, chúng tôi cố gắng theo sát lối trình bày của bản Anh ngữ, cụ thể là **lời của** Chúa **được** in **đậm**; *lời của Đức Mẹ được in nghiêng;* lời của các thánh và của thánh nữ Faustina được in thẳng. Những phần không có trong nguyên bản Nhật Ký của chị thánh, nhưng được thêm vào cho rõ nghĩa được đặt trong ngoặc vuông []. Số trang trong nguyên bản Nhật Ký của chị thánh được đặt trong ngoặc đơn (), và **được** in **đậm**. Những số chú thích được in nhỏ.

Ước mong bản dịch nhỏ mọn này góp phần cổ động việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa và mưu ích cho các linh hồn.

Lễ Đức Mẹ Mân Côi, 2001

N.Đ.

NIÊN BIỂU NHỮNG BIẾN CỐ TRONG CUỘC ĐỜI THÁNH NỮ MARIA FAUSTINA-HELENA KOWALSKA

DÒNG CÁC NỮ TU ĐỨC MẸ NHÂN LÀNH

25.8.1905 - Helena Kowalska chào đời tại làng Glogowiec, quận Turek, tỉnh Lodz, Ba Lan (theo sổ rửa tội giáo xứ).

27.8.1905 - Helena Kowalska được rửa tội tại nhà thờ Casimir, Swinice Warckie, quận Turek do cha sở Joseph Chodynski, và được nhận tên Helena (Hồ sơ giáo xứ tại Swinice).

1912 - Lên bảy tuổi, Helena lần đầu tiên nghe lời mời gọi trong tâm hồn hãy theo đuổi một nếp sống trọn lành hơn (NK I:3).

1914 - Helena được rước lễ lần đầu từ tay cha sở Pawlowski (Hồ sơ giáo xứ tại Swinice).

11.1917 - Helena bắt đầu đi học tại Swinice (Biên bản từ Zbiorczej Szkoly Gminnejw Swinicach Warckich, ngày 6 tháng 4 năm 1916).

1919 - Năm 14 tuổi, để trợ giúp cha mẹ, Helena bắt đầu làm việc cho gia đình Goryszewski ở Aleksandrow gần Lodz, (Hồi ký của bà Marianne Kowalska, thân mẫu thánh nữ).

30.10.1921 - Helena được chịu phép Thêm Sức do Đức Cha Vincent Tymienecki tại Aleksandrow gần Lodz.

1922 - Sau gần một năm làm việc cho gia đình Goryszewski, Helena trở về gia đình và ngỏ ý muốn vào sống trong một tu viện. Cha mẹ quyết định phản ngay ước nguyện này (NK 1:4; Hồi ký của thân mẫu).

Mùa Thu 1922 - Helena đến Lodz để kiếm việc làm phụ giúp cha mẹ (Hồi ký của thân mẫu, trang 5; Hồi ký của Stanislava Rapacka).

2.2.1923 - Nhờ sự giới thiệu của một người môi giới, Helena đến làm việc cho bà Marcianne Sadowska, chủ một cửa hiệu ở số 29 phố Abramowski, Lodz, và chị ngụ tại đây cho đến ngày 1 tháng 7 năm 1924 (Hồi ký của bà Marcianne, tr. 2).

7.1924 - Helena đến Warsaw để vào dòng (Hồi ký của Mẹ Tổng Quyền Michael Moraczewska, thủ bản, tr. 1; NK I:4).

Chị xin vào dòng Đức Mẹ Nhân Lành tại số 3/9 phố Zytnia tại Warsaw. Bề trên nhận thấy chị là một người “không có gì đặc biệt” và muốn thử thêm nên bảo đi làm để có thể trả tiền y phục (Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 1; Hồi ký của nữ tu Dorgia, tr. 1).

Mùa Hè 1924 - Helena đi phụ giúp việc cho gia đình bà Aldona Lipszyc tại Ostrowek, quận Klembow, gần Warsaw (Hồi ký của bà A. Lipszic, tr. 1).

1.8.1925 - Helena lại xin vào dòng Đức Mẹ Nhân Lành, và lần này được chấp nhận (Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 2; Hồi ký của nữ tu Borgia, tr. 1; NK I:6).

Khoảng 22.8.1925 - Helena muốn rời bỏ hội dòng để vào một dòng tu khác ngặt hơn. Chị cảm thấy trong dòng Đức Mẹ Nhân Lành có quá ít giờ cầu nguyện (Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 2; NK I:6).

8.1925 - Bề trên gởi chị đến Skolimow, một cơ sở dạy nghề của hội dòng, gần Warsaw để hồi phục sức khoẻ (Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 2).

23.1.1926 - Chị rời tập viện tại Warsaw để hoàn tất thời gian thử, tĩnh tâm, và nhận lúp (Hồi ký của nữ tu Borgia, tr. 1; NK I:7).

30.4.1926 - Sau tám ngày tĩnh tâm, chị nhận áo dòng và tên dòng. Kể từ đó, Helena mang tên là nữ tu Mary Faustina (Kỷ yếu Cracow III:177; Hồi ký nữ tu Clemens).

20.6.1926 - Sự kiện thay đổi điều hành của bề trên giám tập ảnh hưởng đến việc đào luyện đời sống thiêng liêng của nữ tu Faustina (Kỷ yếu Cracow III:179).

3.4.1927 - Nữ tu Faustina trải qua đêm tăm tối. Những thử thách kéo dài đến gần hết năm tập, Mẹ Giám Tập Mary Joseph Brzoza, khích lệ, chước giảm những việc đạo đức chính thức, và thúc giục chị hãy trung thành với Thiên Chúa (NK I:8).

16.4.1928 - Vào ngày thứ Sáu tuần Thánh, lửa tình yêu Chúa bao chiếm chị tập sinh. Chị quên hết những đau khổ quá khứ, và nhận ra Chúa Kitô đã chịu đau khổ nhiều vì chị (NK I:10).

20.4.1928 - Buổi tối, chi Faustina cùng với các chị khác khai mạc tuần tĩnh tâm trước ngày hạn thệ (Kỷ yếu III:203; Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 3; NK I:11).

30.4.1928 - Nữ tu Faustina tuyên khấn lần đầu, và khấn tạm từng năm một trong thời hạn 5 năm cho đến khi vĩnh thệ (Kỷ yếu Cracow III:203; Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 3).

6-10.12.1928 - Tại tổng tu nghị của dòng, Mẹ Michael Moracrzewska được bầu làm tổng quyền (Kỷ yếu Cracow III:210). [Mẹ Michael làm bề trên trong suốt đời tu của chị Faustina. Trong những thời gian khó khăn, Mẹ là nguồn giúp đỡ và an ủi cho chị. Chị Faustina đã tuyên khấn trọn đời trong tay Mẹ. Trước khi qua đời, chị đã qua Mẹ xin lỗi toàn thể hội dòng vì mọi yếu đuối trong suốt cuộc đời tu của chị (Hồi ký Mẹ Michael, tr. 5,11,12].

31.10.1928 - Nữ tu Faustina đến tu viện số 3/9 đường Zytnia, Warsaw, tại đây chị được phân công làm bếp (Kỷ yếu Cracow III:212).

21.2.1929 - Chị Faustina đến Vilnius để thế chỗ của một nữ tu khác dự thời gian thử thứ ba (Kỷ yếu Vilnius I:9).

11.4.1929 - Chị Faustina rời Vilnius trở về Warsaw bằng chuyến xe hoả buổi sáng (Kỷ yếu Vilnius I:21).

6.1929 - Chị Faustina được phân công làm việc tại một nhà mới được lập tại đường Hetrmanska, Warsaw (Hồi ký các nữ tu).

Vài tháng sau, chị lại trở về nhà số 3/9 đường Zytnia. Trong khi đó, các học sinh nội trú của chị hứa sẽ theo chị về đó (Hồi ký các nữ tu).

7.7.1929 - Trong một thời gian ngắn, nữ tu Faustina được cử đến một tu viện tại Kiekrz gần Poznan để làm bếp thay cho một nữ tu khác bị bệnh (Hồi ký của nữ tu Xavier, thư ngày 6.7 [không đề năm], được in trong hồi ký; NK I:74).

10.1929 - Chị Faustina lại trở về Warsaw (Chứng cứ là bức thư đề ngày 20.10.1929 của nữ tu Justine. Thư # 25:66).

5-6.1930 - Chị Faustina được cử về tu viện tại Plock, và lần lượt làm việc tại lò bánh, bếp, và kho bánh (Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 3).

Trong thời gian sống tại Plock (từ tháng 6.1930 đến tháng 11.1932), chị có đến sống tại Biala một thời gian (một nhà của dòng, cách Plock chừng 10 km).

[Vì các tập Kỷ yếu của nhà Warsaw và Plock bị huỷ trong Thế Chiến II, nên khó xác định được ngày tháng chị Faustina ngụ tại những nhà này].

Lá thứ của nữ tu Justine Golofit, đề ngày 17.12.1930 làm chứng rằng chị Faustina trong thời gian ấy vẫn sống tại Biala (Các thư # 26:68).

22.2.1931 - Nữ tu Faustina được thấy Chúa Giêsu trong một thị kiến, Người truyền cho chị vẽ một bức hình theo mẫu được thấy (NK I:18; Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 4).

11.1932 - Chị Faustina đến Warsaw để thử lần ba theo tục lệ dòng Đức Mẹ Nhân Lành (Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 5; NK I:84). Trước kỳ thử, chị đến Walendow để tĩnh tâm (Hồi ký của nữ tu Seraphina Kukulska; NK I:84).

1.12.1932 - Chị Faustina sống thời gian thử thứ ba cùng với các chị em dưới sự hướng dẫn của Mẹ Margaret Gimbutt (Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 5; NK I:89).

Kỳ thử thứ ba trong dòng kéo dài năm tháng. Trong thời gian này, chị Faustina làm việc tại phòng may, giúp chị Suzanne Tokarski (Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 5; Hồi ký của nữ tu Suzanne; NK I:89).

3.1933 - Cô em Wanda đến thăm chị Faustina (NK I:97).

18.4.1933 - Cùng với các nữ tu khác, chị Faustina đi Cracow dự tuần tĩnh tâm tám ngày và tuyên khấn trọn đời (Kỷ yếu Cracow IV:8).

21.4.1933 - Kỳ tĩnh tâm tám ngày dưới sự hướng dẫn của cha Wojnar, dòng Tên (Kỷ yếu Cracow IV:8; NK I:102).

1.5.1933 - Chị Faustina tuyên khấn trọn đời. Chủ tế lễ khấn là Đức Cha Stanislaus Rosopockoond. Sau khi tuyên khấn trọn đời, chị Faustina ở lại Cracow thêm một tháng nữa (Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 5; Kỷ yếu Cracow IV:8; NK I:114).

25.5.1933 - Chị đến Vilnius (Kỷ yếu Vilnius, tr. 178). [Kỷ yếu có chú thích: “Chị Faustina đã khấn trọn tại Cracow, đến bằng xe lửa vào chiều tối thứ Năm”].

2.1.1934 - Chị Faustina đến gặp hoạ sĩ Kazimirowski lần đầu tiên và nhờ vẽ bức hình Chúa Tình Thương (Hồi ký của cha Sopocko, tr. 1; Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 6; NK II:240).

29.3.1934 - Chị Faustina dâng mình cầu nguyện cho các tội nhân, nhất là những linh hồn đã mất lòng cậy trông vào Lòng Thương Xót Chúa (NK I:133).

6.1934 - Hoạ sĩ Kaximierowski hoàn tất bức hoạ Chúa Thương Xót dưới sự chỉ dẫn của chị Faustina. Chị Faustina đã khóc lên vì bức hoạ Chúa Thương Xót không đẹp như chị đã thấy trong thực tế (Hồi ký của cha Sopocko, tr. 1; NK I:134).

26.7.1934 - Chị Faustina ngã bệnh - bị cảm (Kỷ yếu Vilnius, tr. 223).

28.7.1934 - Chị Faustina bắt đầu viết Nhật Ký trở lại.

12.8.1934 - Bệnh tình chị Faustina trở nặng. Bác sĩ Maciejewska được mời đến, và cha Sopocko đến ban phép Xức Dầu cho chị (Kỷ yếu Vilnius, tr. 226).

13.8.1934 - Sức khoẻ chị có khá hơn (Kỷ yếu Vilnius, tr. 226).

26.10.1934 - Cùng các học sinh từ ngoài vườn về ăn bữa tối (lúc 5 giờ 50 chiều, chị Faustina nhìn thấy Chúa Giêsu trên nhà nguyện tại Vilnius giống như chị đã được thấy Người tại Plock; tức là với hai luồng sáng xanh nhạt và đỏ. Những luồng sáng bao phủ nhà nguyện của dòng và phòng y tế các học sinh, sau đó chiếu toả khắp thế giới (Văn khố - tài liệu về nữ tu Faustina).

15.2.1935 - Nữ tu Faustina nhận được tin báo thân mẫu bị bệnh nặng, và chiều tối hôm ấy trở về làng quê Glogowiec, gần Lodz (Kỷ yếu Vilnius, tr. 261; NK I:165-169).

Sau khi rời nhà quê, chị Faustina dừng lại Warsaw để gặp Mẹ Tổng Quyền Michael, và vị giám tập trước kia là Mẹ Mary Joseph Brzoza. Một vài ngày sau, chị trở về Vilnius (NK I:169).

4.3.1935 - Nữ tu Petronilla và nữ tu Faustina đi xe điện đến phiên chợ được tổ chức hằng năm vào dịp lễ thánh Casimir để sắm các đồ dùng cần cho nhà dòng (Kỷ yếu Vilnius, tr. 264).

29.9.1935 - Nữ tu Faustina cùng các nữ tu khác đến nhà thờ thánh Micae để làm việc đạo đức Bốn Mươi Giờ (Kỷ yếu Faustina, tr. 302).

19.10.1935 - Nữ tu Antonina và nữ tu Faustina đi dự tuần tĩnh tâm tám ngày tại Cracow (Kỷ yếu Vilnius, tr. 307; Kỷ yếu Cracow, IV:49).

4.11.1935 - Sau tĩnh tâm, chị Faustina đã trở về Vilnius vào chiều tối (Kỷ yếu Vilnius, tr. 311).

8.1.1936 - Chị Faustina đến thăm Đức Tổng Giám mục Jalbrzykowski và trình bày rằng Chúa Giêsu muốn thành lập lễ kính Lòng Thương Xót Chúa (NK II:50).

17.3.1936 - Nữ tu Borgia Tichy, bề trên nhà dòng tại Vilnius nhận được tin bề trên tổng quyền chuyển chị Faustina từ Vilnius đến Walendow (Kỷ yếu Vilnius, tr. 337).

19.3.1936 - Nữ tu Borgia bàn hỏi với Đức Tổng Giám mục Jalbrzykowski về việc chị Faustina (Kỷ yếu Vilnius, tr. 338).

21.3.1936 - Nữ tu Faustina đi chuyến xe lửa buổi sáng từ Vilnius đến Warsaw (Kỷ yếu Vilnius, tr. 338), và lưu lại Warsaw một vài ngày (NK II:90).

25.3.1936 - Nữ tu Faustina đến Walendow, một ngôi nhà miền quê của dòng, cách Warsaw 20 cây số. Các chị em ở đây chào đón nồng nhiệt và vui tươi (Các Kỷ yếu; NK II:91).

4.1936 - Sau một vài tuần lễ, chị Faustina lại được cử sang một nhà khác cách Walendow 1 cây số, được gọi là Derdy (Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 8).

Nhà này toạ lạc trong một khu rừng, và nữ tu Faustina ngây ngất trước vẻ đẹp thiên nhiên đã diễn tả niềm vui của chị trong lá thư gởi cho cha Sopocko ngày 10.5.1936 (Các thư #3:5).

11.5.1936 - Cùng với chị Edmund Sekul, chị Faustina rời Derdy và về ở luôn tại Cracow (Kỷ yếu Cracow IV:60), ở đây, trước tiên chị làm việc trong vườn, rồi coi cổng (Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 8).

19.6.1936 - Cùng các chị em khác đi kiệu Thánh Tâm Chúa tại tu viện dòng Tên ở số 26 đường Kopernik (Kỷ yếu Cracow IV:62; NK II:111).

14.9.1936 - Đức Tổng Giám mục Jalbrzykowski trên đường đi Tarnow, ghé thăm tu viện Cracow và tiếp chuyện ít phút với chị Faustina (Kỷ yếu Cracow IV:67; NK II:133); Hồi ký của nữ tu Felicia và nữ tu Irene).

19.9.1936 - Chị Faustina khám bệnh tại bệnh viện Pradnik (NK II:133-134).

20.10.1936 - Tĩnh tâm tám ngày ở Cracow do cha Wojton, dòng Tên, giảng phòng (Kỷ yếu Cracow IV:70; NK II:153).

9.12.1936 - Vì lý do sức khoẻ, các bề trên gởi chị Faustina đến điều trị tại Pradnik, một dưỡng đường dành cho các bệnh nhân lao phổi tại Cracow (Kỷ yếu Cracow IV:74; NK II:198).

13.12.1936 - Chị Faustina xưng tội với Chúa Giêsu (NK II:207).

24.12.1936 - Được phép bác sĩ, chị Faustina trở về tu viện mừng lễ Giáng Sinh (Kỷ yếu Cracow IV:74; NK II:226).

27.12.1936 - Chị Faustina trở lại bệnh viện Pradnik để điều trị (NK II:230).

27.3.1937 - Chị Faustina từ Pradnik trở về sau khi tình trạng sức khoẻ có khả quan (Kỷ yếu Cracow IV:82; NK II:18).

13.4.1937 - Sức khoẻ lại sa sút trầm trọng, chị Faustina xin Chúa cho khoẻ mạnh và được nhậm lời (NK III:23).

23.4.1937 - Trong cuộc tĩnh tâm tám ngày tổ chức từ 20.4 tại tu viên Cracow, chị Faustina đã tận dụng dịp này để tĩnh tâm ba ngày của riêng chị (Kỷ yếu Cracow IV:82; NK III:26).

29.4.1937 - Sau tuần tĩnh tâm, chị nói chuyện với vị giám tập cũ là Mẹ Mary Joseph cũng đang tĩnh tâm tại đó (Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 9; NK III:30-31).

20.7.1937 - Chị Faustina biết sắp được đổi về một nhà của dòng tại Rabka (NK III:54).

[Kỷ yếu không đề cập đến điều này; tuy nhiên, chỉ ghi nhận rằng mẹ bề trên đến Rabka hai ngày có chuyện liên quan vềviệc ra đi của chị Faustina (Kỷ yếu Cracow IV:88 - đề ngày 19.7; Hồi ký của nữ tu Irene)].

29.7.1937 - Chị Faustina đi Rabka (NK III:54-55; các Hồi ký).

10.8.1937 - Thấy khí hậu tại Rabka không phù hợp và làm sức khoẻ ngày càng suy giảm, chị Faustina trở về Cracow (NK IV:4).

12.8.1937 - Cha Sopocko ghé Cracow và lưu lại một thời gian với chị Faustina (Hồi ký của nữ tu Felicia; NK IV:4-5).

25.8.1937 - Cha Sopocko ở lại Cracow một vài ngày. Nữ tu Faustina rất sung sướng vì đang nóng lòng muốn gặp ngài (NK IV:17).

[Kỷ yếu không đề cập về điều này].

6.9.1937 - Vì sức khoẻ ngày càng kiệt quệ, chị Faustina được đổi từ công tác làm vườn ra coi cổng (Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 10; NK IV:25).

19.9.1937 - Em trai Stanley đến thăm chị Faustina (NK IV:40).

27.9.1937 - Chị Faustina và Mẹ Irene Krzyzanowska đến nhà in để lo in một số hình Chúa Thương Xót (NK IV:45; Hồi ký của nữ tu Irene, tr. 2).

21.4.1938 - Sức khoẻ của chị Faustina sa sút, các bề trên quyết định đưa chị trở lại bệnh viện Pradnik (Kỷ yếu Cracow IV:119; Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 10).

2-5.6.1938 - Chị Faustina tĩnh tâm ba ngày tại bệnh viện (Hồi ký của Mẹ Irene Krzyzanowska và nữ tu Felicia; NK VI:114).

6.1938 - Chị Faustina ngừng viết Nhật Ký.

6.1938 - Mẹ Tổng Quyền Michael Moraczewska đến thăm chị Faustina tại bệnh viện (Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 10; Hồi ký của nữ tu Felicia).

8.1938 - Trong lá thư cuối cùng viết cho Mẹ Tổng quyền, chị Faustina xin lỗi vì tất cả những sai sót suốt đời và kết thúc bằng câu “mong đến khi chúng ta gặp nhau trên trời” (Các thư # 23:64; Hồi ký của Mẹ Michael, tr. 11).

24.8.1938 - Chị Camille, một bệnh nhân tại bệnh viện ở Pradnik điện thoại báo tin cho bề trên biết sức khoẻ chị Faustina đã đến hồi nguy kịch. Bề trên đến bệnh viện và lưu lại qua đêm bên cạnh giường chị Faustina (Kỷ yếu Cracow IV:129).

25.8.1938 - Cha Theodore Czaputa, tuyên uý nhà dòng tại Cracow đến bệnh viện Pradnik để ban bí tích Xức Dầu cho chị Faustina (Kỷ yếu Cracow IV:129).

28.8.1938 - Cha Sopocko đang ở Cracow đến thăm nhà dòng và đến thăm chị Faustina tại bệnh viện một vài lần (Hồi ký của cha Sopocko, tr. 3; Kỷ yếu CracowIV:129).
2.9.1938 - Cha Sopocko đến thăm chị Faustina tại dưỡng đường Pradnik và thấy chị đang được ngất trí (Hồi ký của cha Sopocko, tr. 5; Hồi ký của nữ tu Felicia).
7.9.1938 - Vì rất yếu nhược và không chịu được thức ăn, chị Faustina được đưa từ bệnh viện Pradnik về tu viện. Bình tĩnh và lạc quan, chị chờ đợi phút giây được hợp nhất với Chúa Giêsu, và không sợ hãi giờ chết (Kỷ yếu Cracow IV:131).
22.9.1938 - Càng ngày sức khoẻ càng yếu ớt, chị Faustina xin toàn thể hội dòng tha thứ vì những lỗi vô ý của chị và thanh thản chờ đợi Đấng Lang Quân từ trời cao đến (Kỷ yếu Cracow IV:132).
26.9.1938 - Cha Sopocko đến thăm chị Faustina lần cuối tại Cracow, và chị nói với ngài: “Mối bận tâm duy nhất của con là sống trong sự hiện diện của Cha trên trời của con”. [Cha Sopocko ghi nhận, “Chị giống như một người không ở dương thế”, và thêm, “Lúc ấy, tôi không còn nghi ngờ gì về điều chị đã viết trong Nhật Ký, việc chị được rước Thánh Thể từ một vị thiên thần là đúng thật” (Hồi ký của cha Sopocko, tr. 5)].
2.10.1938 - Chị Faustina ngày càng yếu, nhưng vẫn luôn lạc quan và bình thản chờ đợi giờ ra đi (Kỷ yếu Cracow IV:133).
5.10.1938 - Vào lúc 4 giờ chiều, cha Andrasz dòng Tên đến thăm, và chị Faustina đã xưng tội lần cuối cùng (Kỷ yếu Cracow IV:134).
Vào lúc 9 giờ tối, cha tuyên uý Theodore Czaputa cùng với các chị em tụ tập quanh giường cầu nguyện cho người hấp hối. Biết được giờ chết, chị Faustina đã hợp ý với những lời cầu nguyện (Kỷ yếu Cracow IV:134).
7.10.1938 - Lễ an táng nữ tu Faustina Kowalska được tổ chức ngày thứ Sáu đầu tháng, nhằm lễ Đức Mẹ Mân Côi.
Các linh mục dòng Tên, cha Wojton và cha Chabrowski thuộc tu viện Công Trường thánh Barbara và một cha khác ở số 26 đường Kopernik đã chủ sự các lễ nghi an táng.
Vào lúc 8 giờ 30 sáng, sau khi hát giờ kinh Sáng, cha Wojton cử hành nghi thức phụng vụ tại bàn thờ chính, và cha Chabrowski tại bàn thờ kính Thánh Tâm Chúa Giêsu (nơi bức hình Chúa Thương Xót được tôn kính cho đến ngày nay và nổi tiếng đã ban phát vô số ơn lành).
Cha Chabrowski cử hành thánh lễ với lễ phục trắng. Như Kỷ yếu tu viện ghi lại, tất cả đều được trang hoàng đẹp đẽ. Thân quyến chị Faustina không có ai hiện diện trong lễ an táng (Kỷ yếu Cracow IV:134).

Nữ tu Faustina được mai táng tại nghĩa trang trong khu vườn của dòng Đức Mẹ Nhân Lành tại số 3/9 đường Wronia, Lagiewniki, Cracow, trong ngôi mộ chung tại nghĩa trang.

21.10.1965 - Sau khi nữ tu Faustina qua đời được 27 năm, Đức Cha Julian Groblicki được Đức Tổng Giám mục Karol Wojtyla uỷ quyền đã khởi sự quá trình điều tra thông tin về đời sống và nhân đức của nữ tu Faustina bằng một nghi thức long trọng tại Cracow. Từ lúc ấy, nữ tu Faustina xứng đáng với tước hiệu Đầy Tớ Chúa.

25.11.1966 - Trong khi quá trình điều tra thông tin liên quan đến các nhân đức, các bản văn, và lòng sùng kính Đầy Tớ Chúa đang được tiến hành (từ 21.10.1965 đến 20.9.1967), thi hài nữ tu Faustina đã được cải táng và dời sang một ngôi mộ được dành sẵn cho mục đích trong nhà nguyện của các nữ tu dòng Đức Mẹ Nhân Lành. Trên ngôi mộ có một phiến đá màu đen có hình thánh giá ở giữa. Trên phiến đá thường xuyên có những bó hoa tươi do các tín hữu đem đến, những người đã xin được vô số ơn lành nhờ lời cầu bầu của nữ tu Faustina.

20.9.1967 - Đức Hồng Y Karol Wojtyla kết thúc quá trình điều tra thông tin về Đầy Tớ Chúa bằng một lễ nghi long trọng tại Tổng Giáo phận Cracow.

26.1.1968 - Thánh bộ Phong Thánh nhận được các hồ sơ của quá trình điều tra thông tin.

31.1.1968 - Bằng một sắc lệnh của Thánh bộ Phong thánh, tiến trình phong chân phúc cho Đầy Tớ Chúa nữ tu Faustina Helena Kowalska được chính thức bắt đầu.

18.4.1993 - Đấng Đáng Kính Đầy Tớ Chúa, nữ tu Maria Faustina Kowalska được Đức Gioan Phaolô II tôn phong lên bậc chân phúc vào Chúa Nhật sau đại lễ Phục Sinh, ngày được nhiều tín hữu khắp thế giới mừng như Chúa Nhật kính Lòng Thương Xót Chúa.

30.4.2000 - Nữ chân phúc Maria Faustina Kowalska được Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II tôn phong lên bậc hiển thánh vào Chúa Nhật kính Lòng Thương Xót Chúa trong đại năm thánh 2000. Đức Thánh Cha tuyên bố trong bài giảng thánh lễ: “Từ nay về sau, trong khắp Giáo Hội, Chúa Nhật thứ hai mùa Phục Sinh sẽ được gọi Chúa Nhật kính Lòng Thương Xót Chúa”.

DẪN NHẬP

1. Thánh nữ Maria Faustina Kowalska ngày nay được khắp thế giới biết đến với tước hiệu “Tông Đồ Lòng Thương Xót Chúa” là một vị thánh được các nhà thần học kể vào số những nhà thần bí trổi vượt trong Giáo Hội.

Chị là người thứ ba trong số mười người con của một gia đình nông dân nghèo khó nhưng đạo đức tại Glogowiec, một làng quê nằm giữa đất nước Ba Lan. Khi được rửa tội tại nhà thờ giáo xứ Swinice Warckie lân cận, chị đã được nhận tên "Helena". Ngay từ thời thơ ấu, Helena đã nổi bật với đời sống đạo hạnh, yêu thích cầu nguyện, chăm chỉ, vâng lời, và hết lòng thương cảm trước nỗi khổ đau của tha nhân. Helena được đi học trong thời gian chưa đầy ba năm, và đến năm 14 tuổi, chị đã phải rời bỏ mái ấm gia đình để mưu kế sinh nhai, giúp đỡ cha mẹ bằng công việc phụ giúp việc nhà tại thành phố Aleksandrow và Lodz kế cận.

Khi mới lên bảy tuổi (hai năm trước khi rước lễ lần đầu), Helena đã cảm nhận trong tâm hồn lời mời gọi theo đuổi đời sống tu trì. Sau đó, chị đã ngỏ ý muốn với cha mẹ, nhưng hai vị đều dứt khoát không đồng ý cho chị vào sống trong tu viện. Trước hoàn cảnh như thế, Helena đã cố bóp nghẹt lời mời gọi trong tâm hồn. Tuy nhiên, quá xao xuyến vì một thị kiến vềChúa Kitô tử nạn và những lời trách cứ của Người: "Cha còn phải chịu đựng con cho đến bao giờ, con còn phụ rẫy Cha cho đến bao giờ nữa đây?" *(NK 9),* Helena bắt đầu tìm cách để xin vào một tu viện. Chị đã gõ cửa không ít tu viện, nhưng không được nơi nào đón nhận. Cuối cùng, vào ngày 1 tháng 8 năm 1925, Helena đã được bước qua ngưỡng cửa của dòng Đức Mẹ Nhân Lành ở phố Zytnia tại Warsaw. Trong Nhật Ký, chị có viết: "Dường như tôi đã bước vào cuộc sống thiên đàng. Một lời kinh đã trào dâng từ tâm hồn tôi, một lời kinh tạ ơn" *(NK 17).*

Tuy nhiên, vài tuần lễ sau đó, chị bị cám dỗ mãnh liệt, muốn chuyển sang một dòng khác để có nhiều thời giờ hơn cho việc cầu nguyện. Chính lúc ấy, Chúa Giêsu đã tỏ cho chị thấy các thương tích và thánh nhan tử nạn của Người và phán: "Chính con gây cho Cha nỗi đau đớn này nếu như con rời bỏ tu viện. Đây là nơi Cha đã gọi con, chứ không phải một nơi nào khác; và Cha đã dọn sẵn nhiều ơn thánh cho con" *(NK 19).*

Khi vào dòng, Helena được nhận tên Maria Faustina. Chị đã sống thời kỳ năm tập tại Cracow, và cũng tại đây, trước sựchứng kiến của Đức Giám mục Stanislaus Rospond, chị đã tuyên lời khấn tạm lần đầu, và 5 năm sau, tuyên giữ trọn đời ba lời khấn thanh tịnh, khó nghèo và vâng phục. Chị được cắt cử làm một số công tác tại các tu viện của dòng; hầu hết thời gian là ở Cracow, Plock, và Vilnius, với các công tác làm bếp, làm vườn, và coi cổng.

Tất cả những cái vẻ bên ngoài ấy không làm hiện lộ một cuộc sống thần hiệp phong phú ngoại thường nơi chị dòng Faustina. Chị sốt sắng chu toàn các phận sự, trung thành giữ trọn luật dòng, sống đời sống nội tâm và giữ thinh lặng, trong khi đó vẫn sống trong sự tự nhiên, vui tươi, đầy nhân ái và yêu thương người chung quanh một cách vô vị lợi.

Tất cả đời sống của chị được tập trung vào việc liên lỉ cố gắng đạt đến một cuộc kết hiệp ngày càng mật thiết hơn với Thiên Chúa và quên mình cộng tác với Chúa Giêsu trong công cuộc cứu rỗi các linh hồn. Chị đã viết trong Nhật Ký, “Chúa biết ngay từ những năm đầu tiên, con đã muốn trở nên một vị đại thánh; tức là yêu mến Chúa bằng một tình yêu vĩ đại như chưa từng có linh hồn nào đã yêu mến Chúa như thế” *(NK 1372).*

Chính quyển Nhật ký của chị đã cho chúng ta thấy được những chiều sâu trong đời sống thiêng liêng của chị. Những tư liệu này - nếu được đọc chăm chú - sẽ làm hiện lên một bức tranh diễn tả mối thân tình hợp nhất cao độ giữa linh hồn chị với Thiên Chúa: sự khắng khít lạ lùng giữa Thiên Chúa với linh hồn chị, cũng như những nỗ lực và chiến đấu của chị trên con đường hoàn thiện Kitô Giáo. Chúa đã ban cho chị nhiều hồng ân phi thường: ơn chiêm niệm, ơn hiểu biết sâu xa về mầu nhiệm Lòng Thương Xót Chúa, các thị kiến, mặc khải, những dấu thánh tiềm ẩn, ơn nói tiên tri, ơn đọc được tâm hồn người khác, và ơn quý trọng bậc nhiệm hôn. Tuy được hoan hưởng những hồng ân ấy rất dồi dào, nhưng chị đã viết: “Không phải các ân sủng, các mặc khải, các lần ngất trí, hoặc các ân huệ làm cho linh hồn nên hoàn hảo, nhưng chính là sự kết hợp mật thiết giữa linh hồn với Thiên Chúa... Sự thánh thiện và hoàn hảo của tôi hệ ở việc kết hợp mật thiết giữa ý chí tôi với ý chí Thiên Chúa” *(NK 1107).*

Nếp sống khổ hạnh và những lần chay tịnh đến kiệt sức ngay cả trước khi vào dòng của chị đã làm suy sụp yếu nhược thể trạng của chị, đến nỗi ngay trong thời gian thỉnh tu, chị đã được đưa đi Skolimow gần Warsaw để phục hồi sức khoẻ. Gần cuối năm đầu tiên trong thời kỳ nhà tập, chị còn phải trải qua những kinh nghiệm thần bí đớn đau lạ thường của giai đoạn vẫn được gọi là đêm tối giác quan, và sau đó là các đau khổ tinh thần và luân lý liên quan đến việc hoàn thành sứ mạng mà chị được nhận lãnh từ Chúa Kitô. Thánh nữ Faustina đã hy hiến cuộc đời cho các tội nhân, vì thế, chị đã chịu đựng những khổ đau tư bề để trợ giúp các linh hồn. Trong những năm tháng cuối đời của chị thánh, các đau khổ nội tâm của cái gọi là đêm thụ động của linh hồn và những bệnh nạn phần xác càng trở nên dữ dội hơn nữa. Căn bệnh lao của chị lan dần, tấn công những lá phổi và phần ruột non. Vì vậy, hai lần chị đã phải trải qua nhiều tháng điều trị ở bệnh viện phố Pradnik tại Cracow.

Tuy kiệt quệ về thể lý, nhưng chị Faustina đã đạt đến mức trưởng thành sung mãn trong đời sống thiêng liêng. Chị đã từgiã cõi trần khi chưa trọn 33 tuổi đời, giữa tiếng thơm thánh thiện, và được kết hiệp muôn đời với Thiên Chúa vào ngày 5 tháng 10 năm 1938, sau 13 năm trong cuộc sống tu trì. Thi hài của chị được an nghỉ tại ngôi mộ chung trong nghĩa trang tu viện tại Cracow-Lagiewniki.

Năm 1966, trong khi thủ tục điều tra tôn phong chân phúc đang được xúc tiến, thi hài nữ tu Faustina đã được cải táng vào nhà nguyện của tu viện.

Chúa Giêsu đã uỷ thác cho chị nữ tu đơn sơ, kém học, nhưng can trường và tín thác vô hạn này một sứ mạng cao cả là rao truyền sứ điệp Lòng Thương Xót của Chúa cho thế giới, Người đã phán với chị: “Cha sai con đem tình thương của Cha đến cho toàn thế giới. Cha không muốn đoán phạt, nhưng muốn chữa lành và ghì chặt nhân loại đau thương vào Trái Tim lân tuất của Cha” *(NK 1588).* “Con là thư ký của Lòng Thương Xót Cha. Cha đã tuyển dụng con làm nhiệm vụ ấy trên đời này và ở đời sau” *(NK 1605)*... “Nhiệm vụ và công tác suốt đời con là tiếp tục làm cho các linh hồn được biết về Lòng Thương Xót lớn lao của Cha dành cho họ, và kêu gọi họ hãy tín thác vào Lòng Thương Xót vô tận của Cha” *(NK 1567).*

2. Sứ mạng của thánh nữ Faustina. Sứ mạng chính yếu của chị thánh là nhắc nhở cho chúng ta về những chân lý đức tin ngàn đời nhưng dường như đã bị lãng quên về tình yêu thương xót của Thiên Chúa đối với nhân loại, và truyền đạt cho chúng ta những hình thức mới mẻ của việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa, ngõ hầu làm hồi sinh cuộc sống thiêng liêng trong tinh thần tin tưởng và nhân ái của Kitô Giáo.

Quyển Nhật Ký Chúa Giêsu Kitô đã truyền cho chị thánh phải viết trong suốt bốn năm cuối đời chị là một tư liệu chuyên biệt ghi lại những sự kiện hoặc những biến cố hồi tưởng, chủ yếu liên quan đến những “lần gặp gỡ” giữa linh hồn chị với Thiên Chúa. Cần phải có một công trình phân tích mang tính nghiêm túc và học thuật về những tập Nhật Ký ấy, với mục đích chiết xuất tất cả những gì là thiết yếu đối với sứ mạng của chị thánh.

Công trình này đã được linh mục giáo sư Ignacy Rozycki, một thần học gia xuất chúng và được kính trọng thực hiện. Bản tóm lược công trình thần học mang tính học thuật của cha đã được ấn hành, dưới tựa đề Lòng Thương Xót Chúa: *NhữngĐặc Điểm Cơ Bản của Việc Tôn Sùng Lòng Thương Xót Chúa.*

So với công trình thần học quan trọng này, tất cả những ấn phẩm trước kia bàn về việc sùng kính Lòng Thương Xót Chúa theo thánh nữ Faustina dường như chỉ quan tâm đến một vài yếu tố hoặc những vấn đề tuỳ phụ mà thôi. Chẳng hạn, trong một số trường hợp, chỉ nhấn mạnh đến Kinh Cầu hoặc Tuần Cửu Nhật kính Lòng Thương Xót Chúa, nhưng lại lơ là với Giờ Thương Xót Vô Biên. Cha Rozycki đã hướng chúng ta chú ý đến điều này khi nói rằng: “Trước khi làm quen với những yếu tố cụ thể của việc sùng kính Lòng Thương Xót Chúa, chúng ta cần phải ghi nhận rằng trong

những yếu tố ấy, chúng ta sẽ không tìm được những tuần cửu nhật hoặc những kinh cầu nổi tiếng và được yêu chuộng".

Căn bản cho việc tuyển chọn những lời kinh và những việc đạo đức này - chứ không phải những việc khác - làm những hình thức mới mẻ của việc sùng kính Lòng Thương Xót Chúa là những lời hứa cụ thể gắn liền với chúng mà Chúa Giêsu đã hứa ban, miễn là chúng ta tín thác vào lòng nhân lành của Thiên Chúa và sống nhân ái với những người lân cận. Cha Rozycki chỉ ra năm yếu tố của việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa.

a) Bức hình Chúa Giêsu Thương Xót. Kiểu dáng bức hình được tỏ ra trong cuộc thị kiến của chị Faustina, ngày 22 tháng 2 năm 1931, trong phòng tư của chị tại tu viện Plock. Chị ghi lại lời Chúa truyền trong Nhật Ký: "Hãy vẽ một bức hình theo như mẫu con nhìn thấy, với hàng chữ: Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa" *(NK 47).* "Cha muốn bức hình này, bức hình được con vẽ bằng một cây cọ, sẽ được làm phép trọng thể vào Chúa Nhật đầu tiên sau lễ Phục Sinh; Chúa Nhật đó sẽ là ngày lễ kính Lòng Thương Xót của Cha" *(NK 49).*

Vì vậy, nội dung của bức hình liên hệ gần gũi với phụng vụ của Chúa Nhật kính Lòng Thương Xót Chúa. Hôm đó, Giáo Hội đọc bài Phúc Âm theo thánh Gioan, kể lại biến cố Chúa Kitô sống lại và hiện ra trong nhà Tiệc Ly, và việc thiết lập bí tích Hoà Giải (Ga 20,19-29). Như vậy, bức hình này biểu thị Đấng Cứu Thế phục sinh từ trong cõi chết, Đấng đem an bình đến cho nhân loại qua việc tha thứ tội lỗi bằng cái giá cuộc thương khó và tử nạn của Người trên thánh giá.

Những dòng máu và nước trào ra từ Trái Tim bị lưỡi đòng đâm thâu (không hiện rõ trong bức hình) và dấu vết các thương tích đóng đinh làm nhớ lại những biến cố ngày thứ Sáu tuần Thánh (Ga 19,17-18; 33-37). Vì vậy, bức hình Đấng Cứu Thế thương xót kết hợp hai biến cố trong Phúc Âm và biểu hiện rõ nét về mức độ sung mãn của tình yêu Thiên Chúa dành cho nhân loại.

Hai luồng sáng là nét nổi bật trong bức hình Chúa Kitô. Chính Chúa Giêsu khi được hỏi về ý nghĩa bức ảnh đã giải thích: "Luồng sáng màu lam nhạt tượng trưng Nước làm cho linh hồn nên công chính. Luồng sáng màu đỏ tượng trưng Máu là sức sống của các linh hồn... Phúc cho linh hồn nào cư ngụ trong nơi nương náu của họ" *(NK 299).* Bí tích Thánh Tẩy và bí tích Hoà Giải thanh tẩy linh hồn, còn bí tích Thánh Thể làm cho linh hồn được nên giàu có sung túc. Như vậy, hai luồng sáng tượng trưng cho các bí tích thánh thiện ấy và tất cả những ân sủng của Chúa Thánh Thần, Đấng trong Thánh Kinh được biểu thị bằng nước, cũng như giao ước mới giữa Thiên Chúa và nhân loại trong bửu huyết Chúa Kitô.

Bức hình Chúa Giêsu Thương Xót thường được gọi rất xứng hợp là bức hình "Chúa Thương Xót", bởi vì bức hình này thểhiện rất rõ nét tình yêu thương của Thiên Chúa dành cho nhân loại qua mầu nhiệm vượt qua của Chúa Kitô.

Bức hình này không những biểu hiện Lòng Thương Xót Thiên Chúa, mà còn là một dấu hiệu nhắc nhở nghĩa vụ Kitô hữu phải tín thác vào Thiên Chúa và phải tích cực yêu thương người lân cận. Theo ý Chúa Kitô, bức hình phải mang hàng chữ"Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa". Người còn tuyên bố: "Đó sẽ một vật nhắc nhở về các yêu sách của Lòng Thương Xót Cha, bởi vì dù mạnh mẽ đến mấy, đức tin cũng chẳng ích gì nếu thiếu việc làm kèm theo" *(NK 742)*.

Về việc tôn kính bức hình, được hiểu như cách thể hiện thái độ tin tưởng và nhân ái của Kitô Giáo, Chúa đã hứa ban những ơn trọng đại, đó là ơn phần rỗi muôn đời, ơn mạnh tiến trên đường hoàn thiện Kitô giáo, ơn chết lành, và tất cả những ơn người ta nài xin Chúa với lòng tin tưởng: "Qua bức hình, Cha sẽ ban nhiều ân sủng cho các linh hồn; vậy hãy để mọi người đến được với bức hình ấy" *(NK 570).*

b) Lễ kính Lòng Th**ương**ng Xót Chúa. Lễ này được đặt cao nhất trong tất cả những yếu tố của việc sùng kính Lòng Thương Xót Chúa được mặc khải cho thánh nữ Faustina. Chúa Giêsu đã yêu cầu thiết lập lễ này lần đầu tiên tại Plock vào năm 1931, khi Người tỏ ý muốn về việc vẽ bức hình: "Cha ước ao có một lễ kính thờ Lòng Thương Xót của Cha. Cha muốn bức hình này, bức hình được con vẽ bằng một cây cọ, sẽ được làm phép trọng thể vào Chúa Nhật đầu tiên sau lễ Phục Sinh; Chúa Nhật đó sẽ là ngày lễ kính Lòng Thương Xót của Cha" *(NK 49).*

Việc chọn Chúa Nhật sau lễ Phục Sinh làm ngày lễ kính Lòng Thương Xót Chúa mang một ý nghĩa thần học sâu xa, nói lên mối tương quan gần gũi giữa mầu nhiệm Phục Sinh cứu độ với mầu nhiệm Lòng Thương Xót Chúa. Mối tương quan mật thiết này còn được nhấn mạnh hơn nữa qua tuần Cửu Nhật với chuỗi kinh kính Lòng Thương Xót Chúa, bắt đầu từ ngày thứ Sáu tuần Thánh để dọn mình mừng lễ.

Lễ này không những là một ngày dành riêng để thờ phượng Thiên Chúa trong mầu nhiệm Lòng Thương Xót của Người, mà còn là một thời gian ân sủng dành cho mọi người. Chúa Giêsu đã phán: "Cha ước mong đại lễ kính Lòng Thương Xót Cha trở thành chỗ nương náu và trú ẩn cho mọi linh hồn, nhất là các tội nhân đáng thương" *(NK 699)*. "Các linh hồn vẫn cứhư mất mặc dù đã có cuộc Khổ Nạn cay đắng của Cha. Cha ban cho họ niềm hy vọng sau cùng về phần rỗi; đó là ngày lễkính Lòng Thương Xót của Cha. Nếu họ không sùng kính Lòng Thương Xót Cha, họ sẽ phải hư mất muôn đời" *(x. NK 965, 998).*

Tầm mức cao quý của ngày lễ này được đo lường bằng mức độ những lời hứa trọng đại mà Chúa đã gắn liền với dịp lễ, Chúa Giêsu đã phán: "... bất kỳ ai đến với Nguồn Mạch Sự Sống sẽ hoàn toàn được xoá sạch tội lỗi và hình phạt" *(NK 300)*, và "Trong ngày hôm ấy, lượng thương xót dịu hiền thẳm sâu của Cha sẽ được khai mở. Cha trào đổ cả một đại dương ân sủng xuống cho các linh hồn tìm đến với nguồn mạch xót thương của Cha. Người nào xưng tội và chịu lễ sẽ được lãnh nhận hồng ân thứ tha mọi tội lỗi và mọi hình phạt. Ngày hôm ấy, mọi chốt ngăn những nguồn thác ân sủng đều được tháo mở. Đừng linh hồn nào sợ đến bên Cha, cho dù tội lỗi họ có đỏ thắm như điều" *(NK 699).*

Để được hưởng nhờ những ơn ích trọng đại ấy, chúng ta phải hội đủ những điều kiện của việc sùng kính Lòng Thương Xót Chúa (tín thác vào lòng nhân lành của Thiên Chúa và sống nhân ái với người chung quanh), phải sống trong tình trạng ơn thánh - xưng tội, và hiệp lễ xứng đáng. Chúa Giêsu đã giải thích: "Không một linh hồn nào sẽ được công chính hoá trước khi quay về với Lòng Thương Xót Cha trong niềm tín thác, đó là lý do Chúa Nhật đầu tiên sau lễ Phục Sinh sẽ là đại lễ kính Lòng Thương Xót Cha. Trong ngày đó, các linh mục hãy nói cho mọi người về Lòng Thương Xót vĩ đại khôn dò của Cha" *(NK 570).*

c) Chuỗi kinh Lòng Th**ương** Xót Chúa. Chuỗi kinh này Chúa Giêsu đã dạy cho thánh nữ Faustina tại Vilnius vào các ngày 13 và 14 tháng 9 năm 1935, như một lời kinh đền tạ hầu làm nguôi cơn nghĩa nộ của Thiên Chúa *(x. NK 474-476).*

Những ai đọc chuỗi kinh này sẽ dâng lên Thiên Chúa Cha "Mình và Máu Thánh, linh hồn và thần tính" của Chúa Giêsu Kitô để đền vì tội lỗi của mình, của người thân, và của toàn thế giới. Bằng việc liên kết với hy tế của Chúa Giêsu, họ kêu nài tình yêu vô cùng của Thiên Chúa Cha trên trời dành cho Con Một, và trong Người, dành cho toàn thể nhân loại.

Bằng lời kinh này, các tín hữu nài xin Lòng Thương Xót cho chính họ và toàn thể thế giới, và như thế, họ thực thi một công việc nhân ái. Nếu các tín hữu thêm vào đó một căn bản là lòng tín thác và hội đủ các điều kiện của mọi lời cầu nguyện tốt lành (khiêm nhượng, kiên trì, hợp với thánh ý Chúa), họ có thể trông đợi Chúa Kitô sẽ hoàn thành những lời hứa đặc biệt liên quan đến giờ chết: đó là ơn được sám hối và chết lành.

Không chỉ những người đọc chuỗi kinh, mà cả những người hấp hối cũng được lãnh nhận các ơn này, khi có người khác đọc kinh nguyện này bên giường của họ. Chúa đã hứa: "Khi chuỗi kinh này được đọc bên giường người hấp hối, cơn nghĩa nộ Thiên Chúa sẽ dịu xuống, lượng nhân từ vô biên sẽ bao phủ linh hồn ấy" *(NK 811).* Lời hứa tổng quát là: "Cha vui lòng ban mọi điều họ nài xin Cha

bằng việc lần chuỗi kinh ấy" *(NK 1541).* "... nếu những điều con xin phù hợp với thánh ý Cha" *(NK 1731).* Bởi vì bất cứ điều gì không phù hợp với thánh ý Chúa đều không tốt cho con người, nhất là cho hạnh phúc đời đời của họ.

Trong một dịp khác, Chúa Giêsu đã phán: "... bằng việc đọc chuỗi kinh, con sẽ đem nhân loại đến gần Cha hơn" *(NK 929)*, và: "Linh hồn nào đọc chuỗi kinh này sẽ được Lòng Thương Xót Cha ấp ủ trong suốt cuộc sống, và nhất là trong giờ chết" *(NK 754).*

d) Giờ **Thương Xót Vô Biên**. Trong những hoàn cảnh không được ghi lại đầy đủ trong Nhật Ký, vào tháng 10 năm 1937, tại Cracow, Chúa Giêsu đã mời chị thánh hãy tôn vinh giờ chết của Người: "... mỗi khi nghe đồng hồ điểm ba giờ, con hãy dìm mình hoàn toàn trong Lòng Thương Xót của Cha để thờ lạy và tôn vinh; con hãy kêu nài quyền toàn năng Lòng Thương Xót Cha cho toàn thế giới, nhất là cho các tội nhân đáng thương; vì vào giờ phút ấy, lượng tình thương được mở ra cho mọi linh hồn" *(NK 1572).*

Chúa Giêsu cũng xác định những lời nguyện này rất phù hợp với hình thức tôn sùng Lòng Thương Xót: "... con hãy cố gắng hết sức - miễn là bổn phận cho phép - để suy ngắm Đường Thánh Giá trong giờ ấy; nếu không thể suy ngắm Đường Thánh Giá, ít là con hãy vào nhà nguyện một lúc để thờ lạy Thánh Thể, Trái Tim đầy lân tuất của Cha; và giả như cũng không thể vào nhà nguyện, con hãy dìm mình vào sự cầu nguyện ở bất cứ nơi đâu trong một lúc ngắn ngủi" *(NK 1572).*

Linh mục giáo sư Rozycki đã liệt kê ba điều kiện để lời cầu nguyện được dâng lên trong giờ phút ấy được Chúa nhậm lời:

1. Phải thưa lên với Chúa Giêsu.
2. Phải được đọc vào lúc ba giờ chiều.
3. Phải cậy nhờ đến giá trị và những công nghiệp cuộc Thương Khó của Chúa Kitô.

Chúa Giêsu đã hứa: "Trong giờ ấy, con xin được mọi sự cho chính con và những linh hồn được con cầu nguyện; đó là giờ ân sủng cho toàn thế giới - Lòng Thương Xót vinh thắng phép công thẳng" *(NK 1572).*

e) Truyền bá việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa. Khi bàn đến những yếu tố thiết yếu của việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa, cha Rozycki cũng coi việc truyền bá là một trong các yếu tố việc tôn sùng ấy, vì Chúa Kitô đã dành một số lời hứa cho việc này: "Linh hồn nào truyền bá việc sùng kính Lòng Thương Xót Cha, Cha sẽ bảo bọc họ suốt đời như mẹ hiền đối với con thơ, và đến giờ lâm tử của họ, Cha không phải là thẩm phán, nhưng là Đấng Cứu Chuộc đầy lân tuất với họ" *(NK 1075).*

Yếu tính việc sùng kính Lòng Thương Xót Chúa là thái độ tín thác vào Thiên Chúa và tích cực sống nhân ái với người lân cận. Chúa Giêsu phán: “Cha khao khát niềm tín thác từ các thụ tạo của Cha” *(NK 1059)*, và Người mong đợi họ hãy thể hiện lòng nhân ái qua các việc làm, lời nói, và lời cầu nguyện. Chúa còn phán: “Ở mọi nơi và trong mọi lúc, con hãy tỏ lòng nhân ái với những người lân cận. Con không được thoái thác, kiếm cớ chữa mình hay tự miễn cho mình điều ấy” *(NK 742).*Chúa Kitô muốn những ai thờ phượng Người hãy thực hiện mỗi ngày ít nhất một hành vi đức ái với người lân cận.

Việc truyền bá việc sùng kính Lòng Thương Xót Chúa không đòi hỏi nhiều lời, nhưng luôn luôn phải có thái độ đức tin Kitô giáo, tín thác vào Thiên Chúa và sống ngày càng nhân ái hơn. Trong cuộc sống của mình, thánh nữ Faustina đã nêu một tấm gương về công việc tông đồ như thế.

f) Việc sùng kính Lòng Th**ương** Xót Chúa h**ướ**ng đ**ến** m**ục** **tiêu canh tân đờ**i s**ống đạ**o đ**ức** trong Giáo Hội trong tinh thần tín thác và nhân ái của Kitô giáo. Trong bối cảnh này, chúng ta hãy xét đến ý tưởng về “một dòng tu mới” mà chúng ta gặp trong những trang của quyển Nhật Ký. Ước vọng này của Chúa Kitô được dần dần hiện rõ trong suy tư của chị thánh Faustina, và trải qua một cuộc biến đổi - từ một dòng tu chiêm niệm ngặt phép sang hẳn một phong trào kết nạp cả những cộng đoàn tu trì hoạt động (nam và nữ) lẫn thành phần giáo dân.

Cộng đoàn vĩ đại siêu quốc gia này chỉ là một gia đình, trước tiên nhờ Chúa mà được hợp nhất trong mầu nhiệm Lòng Thương Xót của Người, và kế đến là nhờ lòng khát khao, vừa để giãi chiếu ánh lòng nhân ái trong tâm hồn và công việc của họ, vừa để vinh quang Chúa được chiếu toả nơi mọi tâm hồn. Đó là một cộng đoàn gồm những người khác biệt, tuỳ theo bậc sống và ơn gọi mỗi người (linh mục, tu sĩ, hoặc giáo dân), sống lý tưởng tín thác và nhân ái của Phúc Âm, đồng thời rao giảng mầu nhiệm cao vời về Lòng Thương Xót Chúa bằng đời sống và lời nói của mình để nài xin ơn thương xót cho thế giới.

Sứ mạng của thánh nữ Faustina có một nền tảng vững chắc trong Thánh Kinh và giáo huấn Giáo Hội; nhất là phù hợp một cách tuyệt vời với tông huấn *Dives in misericordia (Thiên Chúa Giàu Lòng Xót Thương)* của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II.

Cracow, tháng 12 năm 1991

Nữ tu M. Elizabeth Siepak, ZMBM

TẬP MỘT : LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA NƠI LINH HỒN TÔI

NHẬT KÝ **NỮ** TU MARIA FAUSTINA

1 **(1)** Ôi Tình Yêu Hằng Hữu, Chúa truyền vẽ bức hình [1] của Chúa
Và tỏ cho chúng con nguồn mạch lòng xót thương khôn dò,
Chúa chúc lành cho bất cứ ai đến với những luồng sáng của Chúa,
Một linh hồn đen đủi cũng được trở nên như tuyết.
Ôi Chúa Giêsu ngọt ngào, chính nơi đây [2] Chúa đã thiết lập ngai toà xót thương của Chúa
Để đem đến niềm vui và hy vọng cho nhân loại tội lỗi.
Từ Trái Tim rộng mở của Chúa như một nguồn mạch tinh khiết
Trào tuôn ủi an cho trái tim và linh hồn hối nhân.
Ước chi lời chúc tụng và vinh quang cho bức hình này
Không bao giờ ngưng trào dâng từ tâm hồn nhân loại.
Ước chi mọi trái tim đều dâng lời ca tụng lòng xót thương Chúa,
Bây giờ, trong từng giờ, và muôn kiếp muôn đời.
Ôi Thiên Chúa của con

2 Khi nhìn về tương lai, con thấy rợn rùng,
Nhưng tại sao lại phải lao vào tương lai?
Chỉ có giây phút hiện tại là quý giá với con mà thôi,
Vì biết đâu tương lai sẽ không bao giờ đến với hồn con.
Con không còn khả năng
Để thay đổi, sửa sai, hay thêm thắt vào quá khứ;
Đến các nhà thông thái và ngôn sứ còn chẳng làm nổi điều ấy.
Và như thế, điều gì thuộc về quá khứ, con phải giao phó cho Thiên Chúa.
Ôi giây phút hiện tại, ngươi thuộc về tôi, tất cả trọn vẹn.
Tôi muốn tận dụng ngươi hết sức có thể.
Mặc dù con yếu đuối bé bỏng,
Nhưng Chúa ban cho con hồng ân quyền toàn năng Chúa.

Vì thế, tín thác vào Lòng Thương Xót Chúa,
Con bước trên đường đời như một em nhỏ,

Hằng ngày con dâng hiến lên Chúa trái tim

Cháy bỏng tình yêu cho Chúa được vinh quang hơn.

(2) + J.M.J. [Giêsu, Maria, Giuse]

Thiên Chúa và các linh hồn

3 Lạy Vua chí nhân, xin hướng dẫn linh hồn con

Nữ tu M. Faustina phép Thánh Thể

Vilnius, ngày 28 tháng 7 năm 1934

4 Ôi Giêsu của con, nhờ tín thác vào Chúa,

Con đan kết hàng ngàn vòng hoa, và con biết

Rồi chúng sẽ nở rộ tất cả.

Khi thái dương của Chúa chiếu toả trên chúng.

+ Ôi Nhiệm Tích Cực Thánh cao vời

Che khuất Thiên Chúa của con!

Lạy Chúa Giêsu, xin hãy ở với con từng phút giây,

Và đừng ngại ngự đến lòng con.

(3) + J.M.J. Vilnius, ngày 28 tháng 7 năm 1934

+ Tập đầu tiên

Thiên Chúa và Các Linh Hồn

5 Nguyện Chúa được tôn thờ, lạy Thiên Chúa Ba Ngôi cực thánh, bây giờ và mãi mãi.

Nguyện Chúa được tôn thờ nơi mọi công trình và mọi thụ tạo của Chúa.

Lạy Chúa, ước chi Lòng Thương Xót hải hà của Chúa được ngưỡng mộ và chúc vinh.

6 Lạy Chúa, con sẽ ghi lại [3] những cuộc gặp gỡ giữa hồn con với Chúa, những giây phút Chúa ghé đến thăm hồn con. Con sẽ viết về Chúa, lạy Đấng Vô Cùng trong tình thương dành cho linh hồn khốn nạn của con. Thánh ý Chúa là sự sống của linh hồn con. Con đã lãnh nhận mệnh lệnh này qua vị đại diện dưới thế của Chúa, người giải thích thánh ý Chúa cho con. Lạy Chúa Giêsu, Chúa thấy việc ghi chép như thế thật khó khăn cho con, con không có khả năng ghi lại rõ ràng những điều cảm nghiệm trong linh hồn. Lạy Chúa, một cây bút có được ghi lại rằng nhiều lần nó không sao viết nổi một chữ hay không? Nhưng lạy Chúa, Chúa truyền lệnh phải viết, và thế là đủ cho con rồi.

Warsaw, ngày 1 tháng 8 năm 1925

Vào Dòng

7 Năm lên bảy tuổi, tôi đã nghiệm được tiếng gọi Chúa dứt khoát, hồng ân mời gọi vào bậc sống tu trì. Năm lên bảy tuổi, lần đầu tiên trong đời tôi đã nghe được tiếng Chúa trong tâm hồn; đó là lời mời gọi tôi theo đuổi một nếp sống trọn lành hơn. Nhưng không phải lúc nào tôi cũng nghe theo tiếng gọi ân sủng ấy. Tôi chẳng gặp được một ai giải thích cho tôi về những điều này.

8 Năm mười tám tuổi, tôi tha thiết xin cha mẹ cho vào dòng, nhưng các ngài đã cương quyết từ chối. Sau lần từ chối ấy, tôi đã quay về với những sự phù phiếm ở đời, không còn lưu tâm đến ơn gọi, mặc dù tâm hồn tôi không được thoả nguyện trong những điều ấy. **(4)** Tiếng gọi thánh ân không ngừng gây cho tôi rất nhiều trăn trở; vậy mà tôi đã cố gắng bóp nghẹt bằng những thú vui. Tận thâm tâm, tôi đã lẩn tránh Chúa, dành trọn trái tim cho các thụ tạo. Tuy nhiên, ơn Chúa đã chiến thắng lòng tôi.

9 Lần kia, cùng với người em gái, tôi đi tham dự một buổi khiêu vũ [có lẽ tại Lodz]. Giữa lúc ai nấy đang tươi vui thì linh hồn tôi lại cảm thấy những ray rứt đay nghiến. Khi bắt đầu khiêu vũ, tôi bỗng thấy Chúa Giêsu ở ngay bên cạnh, Người đang chịu cực hình, y phục bị tước lột, toàn thân đầy thương tích, và Người than van với tôi những lời này: **Cha còn phả**i chịu đựng con cho đến bao giờ, con còn phụ rẫy Cha con đến bao giờ nữa **đây?**. Lúc ấy, tiếng nhạc dìu dặt bỗng ngưng bặt, [và] những người khiêu vũ với tôi chẳng còn thấy đâu cả; ở đó chỉ còn Chúa Giêsu và tôi. Tôi ngồi xuống cạnh người em yêu quý của tôi, giả vờ nhức đầu để che đậy những điều đang xảy ra trong linh hồn. Một lúc sau, tôi lẻn ra về, bỏ mặc em tôi ở lại với những người khác, và tôi đi về hướng vương cung thánh đường Stanislaus Kotska.

Trời đã nhá nhem tối; trong thánh đường chỉ còn một vài người. Không màng đến những gì đang xảy ra chung quanh, tôi sấp mình xuống trước Thánh Thể và nài xin Chúa dủ lòng thương cho tôi được biết sẽ phải làm gì kế tiếp.

10 Lúc đó, tôi đã nghe được những lời này: **Con hãy lậ**p tức đi Warsaw; con sẽ vào một tu viện ở đó. Tôi ngừng cầu nguyện, chỗi dậy trở về nhà và lo liệu những gì cần giải quyết. Tôi đã hết sức cố gắng để thổ lộ với chị tôi những điều diễn ra trong linh hồn. Tôi nhờ chị thưa lời từ biệt với cha mẹ, và thế là ngoài bộ đồ duy nhất trên người, không có một hành lý nào khác, tôi đã đến Warsaw.

11 Khi bước xuống xe lửa và thấy mạnh ai đi đường nấy, tôi bàng hoàng hoảng sợ. Tôi sẽ làm gì đây? Phải hướng về ai đây trong khi không quen biết một ai? Thế là tôi cầu với Mẹ Thiên Chúa: “Lạy Mẹ Maria, xin dìu dắt, xin hướng dẫn con”. Lập tức trong lòng tôi nghe được những lời bảo tôi

rời bỏ thành phố và đến một làng lân cận, ở đó, tôi sẽ tìm được một chỗ trọ an toàn qua đêm. Tôi đã làm theo, và quả thực mọi sự xảy ra đúng như lời Mẹ Thiên Chúa đã dạy tôi.

12 Sáng sớm hôm sau, tôi trở lại thành phố và ghé vào nhà thờ đầu tiên tôi gặp được [nhà thờ thánh Giacôbê trên đường Grojecka tại Ochota, ngoại ô của thành phố Warsaw]. Ở đó, tôi bắt đầu cầu nguyện để được biết thánh ý Chúa rõ hơn. Các thánh lễ được cử hành liên tiếp. Trong một thánh lễ, tôi đã được nghe lời này: **Con hãy đế**n gặp v**ị** linh m**ụ**c **ấ**y[cha James Dabrowski, cha sở giáo xứ thánh Giacôbê] **và cho ngài biế**t t**ấ**t c**ả**; n**gài sẽ** d**ạ**y con ph**ả**i làm gì ti**ế**p theo. Sau thánh lễ, tôi lên phòng áo (5) và kể cho vị linh mục tất cả những gì đang diễn ra trong linh hồn, và xin ngài cho biết nên dâng mình ở đâu, trong dòng tu nào.

13 Lúc đầu, vị linh mục cảm thấy ngạc nhiên, nhưng ngài dạy tôi hãy mạnh mẽ tin tưởng rằng Thiên Chúa sẽ lo liệu cho tương lai cho tôi. Ngài nói: “Bây giờ, cha sẽ gởi con đến trọ với một bà đạo đức [Aldona Lipszycowa [4]], và con hãy ở lại đó cho đến khi vào tu viện”. Khi tôi đến gặp người phụ nữ ấy, bà đã tiếp đón tôi rất nồng hậu. Trong thời gian ngụ tại nhà bà, tôi để ý tìm một tu viện, nhưng gõ cửa tu viện nào cũng bị từ chối. Nỗi buồn nặng trĩu tâm hồn, tôi thưa với Chúa Giêsu: “Lạy Chúa, xin giúp con; xin đừng bỏ con lẻ loi”. Cuối cùng, tôi đã gõ cửa nhà dòng của chúng tôi. [5]

14 Khi Mẹ Bề Trên, tức là Mẹ Tổng Quyền Michael [6] hiện nay ra gặp tôi, sau một lúc nói chuyện, Mẹ đã bảo tôi đến gặp Chủ Nhân nhà dòng và hỏi xem Người có nhận tôi không. Tôi hiểu ngay sẽ phải xin điều ấy với Chúa Giêsu. Hết sức vui mừng, tôi lên nhà nguyện và xin Chúa Giêsu: “Thưa Chủ Nhân của nhà này, Chúa có nhận con không?”. Một nữ tu ở đây đã dạy con phải thưa với Chúa như vậy”.

Tức thì tôi nghe được lời này: **Cha nhậ**n; con ***ở*** trong Trái Tim Cha. Khi tôi ra khỏi nhà nguyện, Mẹ Bề Trên liền hỏi: “A, Chúa đã nhận rồi phải không?”. Tôi thưa: “Vâng ạ” [Mẹ nói]: “Nếu Chúa đã nhận thì tôi cũng nhận”.

15 Tôi đã được nhận vào dòng như thế. Tuy nhiên, vì nhiều lý do, tôi vẫn phải sống ngoài thế gian hơn một năm nữa với người phụ nữ đạo đức (Aldona Lipszycowa], nhưng không trở về nhà quê.

Hồi đó, tôi phải đương đầu với nhiều khó khăn, nhưng Thiên Chúa đã ban tràn đầy ân sủng của Người cho tôi. Một niềm khao khát Thiên Chúa ngày càng thấm thía trong tôi. Người phụ nữ ấy tuy đạo đức, nhưng không hiểu được hạnh phúc của đời tu trì, nên bà đã theo lòng tốt mà sắt đặt những chương trình cho cuộc đời tôi. Tuy nhiên, tôi cảm thấy tôi có một tâm hồn lớn lao, không gì có thể lấp đầy. Và vì thế, tôi đã dành trọn vẹn niềm khao khát của mình cho Thiên Chúa.

16 Trong thời gian tuần bát nhật trước lễ kính Mình Máu Chúa Kitô [ngày 25 tháng 6 năm 1925], Thiên Chúa đã ban tràn đầy ánh sáng cho linh hồn tôi hiểu biết sâu xa rằng Người là Đấng Toàn Thiện Toàn Mỹ. Tôi đã hiểu Thiên Chúa yêu thương tôi là dường nào. Tình yêu Người dành cho tôi là tình yêu muôn thuở. Lúc ấy là giờ kinh Chiều, với những lời kinh đơn sơ trào dâng tự đáy lòng, tôi đã tuyên khấn với Chúa **(6)** giữ đức khiết tịnh trọn đời. Từ giây phút ấy, tôi cảm thấy một tình thân nồng nàn với Chúa, Đấng Tình Quân của tôi. Cũng từ lúc ấy, tôi lập một gian phòng nhỏ trong tâm hồn, để ở đó, lúc nào tôi cũng có thể tình tự với Chúa Giêsu.

17 Cuối cùng, cánh cửa tu viện cũng mở ra đón nhận tôi - hôm ấy là ngày mồng 1 tháng 8 [năm 1925], vào chiều tối, vọng lễ Nữ Vương các thiên thần. Tôi cảm thấy hạnh phúc trào tràn; lúc ấy, dường như tôi đã bước vào cuộc sống thiên đàng. Một lời kinh đã trào dâng từ tâm hồn tôi, một lời kinh tạ ơn.

18 Tuy nhiên, ba tuần lễ sau đó, tôi nhận ra ở đây dành quá ít thời giờ cho việc cầu nguyện, và có nhiều điều rỉ rón với linh hồn tôi nên vào một cộng đoàn tu trì ngặt phép hơn. Ý tưởng này bám riết linh hồn tôi, nhưng thánh ý Chúa không có trong đó. Tuy vậy, ý tưởng ấy, đúng hơn là cơn cám dỗ ấy, ngày càng mãnh liệt đến độ tôi đã quyết định một ngày sẽ thưa với Mẹ Bề Trên về việc ra đi, dứt khoát rời bỏ [tu viện]. Nhưng Thiên Chúa đã an bài các hoàn cảnh khiến tôi không sao gặp được Mẹ Bề Trên Michael. Trước lúc đi ngủ, tôi ghé vào nhà nguyện nhỏ [7] và xin Chúa Giêsu soi sáng trong vấn đề này. Nhưng tôi không nhận được gì trong linh hồn, ngoại trừ một sự day dứt kỳ lạ không sao hiểu nổi. Nhưng bất chấp tất cả, tôi quyết định ngay sau thánh lễ sáng hôm sau sẽ xin gặp Mẹ Bề Trên để thưa về quyết định của tôi.

19 Tôi trở về phòng riêng. Các chị em đã đi ngủ cả - đèn đã tắt hết. Tôi vào phòng, lòng đầy những trằn trọc băn khoăn; không biết phải làm gì bây giờ. Tôi vật mình xuống đất và cất lời tha thiết cầu nguyện để tìm biết thánh ý Chúa. Một sự vắng lặng bao trùm khắp nơi, như thể trong nhà tạm. Tất cả chị em đang ngon giấc như những bánh thánh được xếp trong chén thánh của Chúa Giêsu. Riêng từ gian phòng của tôi, Thiên Chúa có thể nghe thấy tiếng thở than của một linh hồn. Tôi không biết có được cầu nguyện trong phòng sau chín giờ mà không cần phép hay không. [8]

Một lát sau, ánh sáng tràn ngập gian phòng, và trên bức màn, tôi nhìn thấy Thánh Nhan ưu sầu của Chúa Giêsu. Trên thánh nhan Người còn đó những thương tích há miệng, với những giọt nước mắt lã chã rớt xuống tấm đệm trên giường tôi. Không hiểu tất cả điều ấy có ý nghĩa gì, tôi liền thưa với Chúa Giêsu: “Lạy Chúa Giêsu, ai đã làm cho Chúa đau đớn dường ấy?”. Và Chúa Giêsu đã nói với tôi: **Chính con gây cho Cha nỗi đau đớn này nếu như con rời bỏ tu viện. Đây là nơi**

Cha đã gọi con, chứ không phải một nơi nào khác; và Cha đã dọn sẵn nhiều ơn thánh cho con. Tôi nài xin Chúa Giêsu tha thứ và lập tức thay đổi quyết định của mình.

(7) Hôm sau nhằm ngày xưng tội. Tôi trình bày đầu đuôi những gì đã xảy ra trong linh hồn, và cha giải tội đã cho tôi biết từ đây thánh ý Chúa đã rõ ràng: tôi phải ở lại cộng đoàn này, và thậm chí không được phép nghĩ đến một dòng tu nào khác. Kể từ đó, lúc nào tôi cũng cảm thấy hạnh phúc và mãn nguyện.

20 Sau đó một thời gian ngắn, tôi ngã bệnh [do kiệt sức]. Mẹ Bề Trên quý yêu đã cho tôi cùng hai chị khác đến Skolimow, một nơi không xa Warsaw, để dưỡng sức. Lúc ấy, tôi hỏi Chúa nên cầu nguyện cho ai khác nữa. Chúa Giêsu đáp rằng tối hôm sau Người sẽ tỏ cho tôi biết.

[Đêm hôm sau] tôi được thấy thiên thần Bản Mệnh và ngài ra lệnh cho tôi đi theo. Tôi đang ở trong một nơi mù mịt, đầy những lửa cháy, trong đó có rất nhiều linh hồn đang quằn quại. Các ngài cầu nguyện sốt sắng, nhưng lại không lãnh nhận được gì; chỉ chúng ta mới có thể giúp đỡ họ được. Những ngọn lửa đang thiêu đốt các vị ấy không chạm vào tôi chút nào. Tôi hỏi các linh hồn ấy đau khổ nào làm các ngài cay cực nhất. Họ đồng thanh đáp cực hình kinh khiếp nhất của họ chính là nỗi khao khát Thiên Chúa. Tôi cũng thấy Đức Mẹ xuống thăm các linh hồn trong luyện ngục. Các linh hồn xưng tụng Mẹ là “Sao Biển”. Mẹ mang theo sự dịu mát cho các linh hồn. Tôi muốn nói chuyện với các linh hồn thêm một lúc nữa, nhưng thiên thần Bản Mệnh đã vẫy tôi về. Chúng tôi ra khỏi ngục tù đau đớn ấy. [Tôi nghe một tiếng nói trong lòng] **Lòng nhân lành của Cha không muốn điều ấy, nhưng phép công bình đòi phải như vậy.** Kể từ đó, tôi kết hợp mật thiết hơn với các linh hồn đau khổ ấy.

21 Cuối thời gian thỉnh viện [ngày 29 tháng 4 năm 1926] - các bề trên [có lẽ là Mẹ Leonard và Mẹ Jane [9]] gởi tôi đến tập viện tại Cracow. Một niềm vui mênh mang dạt dào linh hồn tôi. Khi chúng tôi đến tập viện, chị ấy [Henry [10]] đang hấp hối. Một vài hôm sau, chị hiện về [linh hồn, sau khi qua đời] và bảo tôi đến gặp Mẹ Giám Tập [Margaret [11]] để nhờ Mẹ thỉnh cầu vị giải tội của chị là cha Rospond [12] dâng một thánh lễ và ba lời nguyện tắt để cầu cho chị. Ban đầu tôi đồng ý, nhưng hôm sau, tôi quyết định không đến gặp Mẹ Giám Tập nữa bởi vì không dám chắc điều ấy là thực tế **(8)** hoặc chỉ là giấc mơ. Và vì thế, tôi không đi.

Đêm hôm sau, điều ấy lại xảy ra rõ ràng hơn; tôi không còn nghi ngờ gì nữa. Tuy nhiên, đến sáng, tôi lại quyết định không kể cho Mẹ Giám Tập, trừ phi tôi được thấy chị [Henry] trong ngày. Một lần nữa, tôi lại gặp chị tại hành lang. Chị trách tôi đã không đi lập tức, và một sự day dứt đay nghiến linh hồn tôi. Thế là tôi liền đi gặp và kể cho Mẹ Giám Tập tất cả những gì đã xảy ra. Mẹ cho biết sẽ

lưu tâm đến chuyện ấy. Tức khắc, niềm bình an dào dạt linh hồn tôi, và đến ngày thứ ba, chị ấy lại đến gặp tôi và nói: “Xin Chúa trả công cho chị”.

22 Ngày tôi được mặc áo [dòng] [13], Thiên Chúa đã cho tôi biết sẽ phải chịu nhiều đau khổ. Tôi thấy rõ tôi đang hiến thân cho điều gì. Tôi đã trải nghiệm một giây phút của nỗi đau đớn ấy. Nhưng lúc đó, Thiên Chúa lại trào đổ cho linh hồn tôi những niềm ủi an vô bờ.

23 Gần hết năm đầu trong thời gian tập viện, bóng tối đã bắt đầu bao phủ linh hồn tôi. Tôi không còn cảm thấy ủi an trong lúc cầu nguyện; và phải hết sức cố gắng để nguyện gẫm; nỗi sợ hãi bắt đầu xâm chiếm tôi. Càng đi sâu vào bản thân, tôi chỉ thấy toàn những khốn nạn thê thảm. Nhưng tôi cũng thấy rõ ràng sự thánh thiện cao vời của Thiên Chúa. Tôi không dám ngước mắt chiêm ngắm Người, nhưng sấp mình tận cát bụi dưới chân Người và khẩn nài Lòng Thương Xót. Linh hồn tôi sống trong tình trạng ấy gần sáu tháng trời. Mẹ Giám Tập quý yêu của chúng tôi [Mary Joseph [14]] đã đem đến cho tôi sự can đảm trong những thời gian não nề ấy. Nhưng nỗi đau càng ngày càng tê tái.

Năm thứ hai trong thời gian tập viện của tôi gần đến. Mỗi khi nghĩ đến việc tuyên giữ các lời khấn, linh hồn tôi run giùng. Tôi không hiểu mình đang đọc gì; tôi không thể nguyện gẫm; dường như những kinh nguyện của tôi không làm cho Chúa thoả lòng. Việc lãnh thụ các nhiệm tích của tôi hình như chỉ xúc phạm nhiều hơn đến Thiên Chúa mà thôi. Nhưng dù vậy, cha giải tội [Theodore [15]] vẫn không cho tôi bỏ rước lễ một lần nào. Thiên Chúa đang hoạt động một cách hết sức lạkỳ trong linh hồn tôi. Tôi không hiểu gì về những điều cha giải tội chỉ dạy. Những chân lý đức tin giản đơn cũng trở nên không sao hiểu nổi đối với tôi. Linh hồn tôi trong cảnh phiền muộn, không tìm đâu được niềm an ủi.

(9) Và rồi đến tình trạng tôi yên trí mình đã bị Thiên Chúa ruồng bỏ. Tư tưởng khủng khiếp này xuyên thấu linh hồn tôi; giữa cơn thống khổ ấy, linh hồn tôi bắt đầu cảm nghiệm nỗi tang tóc sự chết. Tôi đã muốn chết cho xong mà không sao chết được. Một tư tưởng lởn vởn đến với tôi: cố gắng tập tành các nhân đức để làm gì; tại sao lại phải khổ chế bản thân trong khi mọi sự đều gớm ghiếc trước mặt Chúa? Khi trình bày điều này với Mẹ Giám Tập, tôi đã được trả lời thế này, “Chị yêu quý, chị hãy biết Thiên Chúa đã tuyển chọn chị để sống mật thiết với Người trên thiên đàng. Chị hãy hết lòng tín thác vào Chúa Giêsu”.

Nghĩ đến việc bị Thiên Chúa ruồng bỏ là một cực hình thực sự kinh hoàng đối với những người bị đoạ phạt. Tôi chạy đến với các thương tích Chúa Giêsu và lặp đi lặp lại những lời tín thác, nhưng những lời này đối với tôi lại trở thành một cực hình phũ phàng hơn nữa. Tôi đến với Thánh

Thể và ngỏ lời với Chúa Giêsu: “Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã phán rằng, người mẹ không quên được đứa con nhỏ của bà, Chúa cũng không bao giờ quên thụ tạo của Chúa và ‘cho dù người mẹ có quên con bà đi nữa, thì Ta, Thiên Chúa, cũng không bao giờ quên được thụ tạo của Ta’. Lạy Chúa Giêsu, Chúa có nghe lời rên xiết của linh hồn con không? Xin đoái nghe những lời than van đớn đau của đứa con nhỏ của Chúa. Lạy Chúa, con tín thác nơi Chúa bởi vì trời đất có thể qua đi, nhưng lời Chúa phán sẽ vững bền mãi mãi”. Tuy vậy, tôi vẫn không tìm được một giây phút khuây khoả.

24 Một ngày kia, ngay khi vừa tỉnh giấc và đang đặt mình trước sự hiện diện của Chúa, tôi bỗng bị đè bẹp dưới nỗi ê chề. Bóng tối tràn ngập linh hồn tôi. Tôi đã ráng sức chiến đấu cho đến trưa. Đến chiều, những nỗi hãi hùng kinh hoàng bắt đầu xâm chiếm tôi; sức lực thân xác tôi cũng bắt đầu lìa bỏ tôi. Tôi đi nhanh về phòng, quỳ gối trước tượng Chuộc Tội và cất tiếng kêu xin Chúa thương xót. Nhưng Chúa Giêsu không đoái hoài đến những lời than khóc của tôi. Tôi cảm thấy sức lực đã cạn kiệt hoàn toàn. Tôi sấp mình xuống đất, nỗi thất vọng tràn ngập tất cả linh hồn tôi. Tôi đã chịu những cơn cực hình khủng khiếp không khác gì những cực hình hoả ngục. Tôi phải ở trong thảm trạng ấy suốt ba khắc đồng hồ. Tôi muốn đi gặp Mẹ Giám Tập, nhưng quá rã rời. Tôi muốn hét lên nhưng không sao thành tiếng. May mắn thay, một chị [tập sinh khác, chị Placida Putyra] đi vào phòng của tôi. Thấy tôi trong tình trạng kỳ lạ ấy, chị lập tức cho Mẹ Giám Tập biết. Và Mẹ đến lập tức. Vừa bước vào phòng tôi, Mẹ đã lên tiếng: “Nhân danh đức vâng lời, [16] chị hãy chỗi dậy khỏi mặt đất”. Lập tức có một năng lực nâng tôi dậy và tôi đứng sát bên Mẹ Giám Tập. **(10)** Với những lời dịu dàng, Mẹ bắt đầu giải thích cho tôi đây là một thử thách Chúa gởi đến, Mẹ nói: “Chị hãy hết lòng tín thác; Thiên Chúa lúc nào cũng là Cha chúng ta, kể cả khi Người gởi thử thách đến cho chúng ta”.

Trở về với những nhiệm vụ của mình, tôi như vừa ra khỏi phần mộ, các giác quan tràn ngập những điều linh hồn tôi đã trải nghiệm. Trong giờ kinh Chiều, linh hồn tôi bắt đầu quằn quại giữa tối tăm kinh khủng. Tôi thấy mình ở dưới quyền lực của Thiên Chúa Công Thẳng, còn tôi là đối tượng cơn nghĩa nộ của Người. Trong những giờ phút kinh hoàng ấy, tôi đã thưa lên cùng Thiên Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, trong Phúc Âm Chúa đã tự ví như một người mẹ rất dịu hiền, [17] con tín thác vào Lời Chúa, vì Chúa là Chân Lý và là Sự Sống. Lạy Chúa Giêsu, dù thế nào đi nữa, con vẫn tín thác nơi Chúa, bất chấp mọi cảm giác nội tâm chống lại niềm cậy trông. Xin hãy thực hiện những gì Chúa muốn về con; con sẽ không bao giờ bỏ Chúa, vì Chúa là nguồn mạch sức sống của con”. Chỉ những ai đã từng trải qua những giờ phút tương tự mới có thể hiểu được nỗi khốn cực ấy của linh hồn khủng khiếp như thế nào.

25 Đêm hôm đó, Mẹ Thiên Chúa đến thăm tôi, Mẹ bồng Chúa Giêsu Hài Nhi trên tay. Linh hồn tôi tràn ngập niềm vui, và tôi thưa: “Lạy Mẹ Maria, Hiền Mẫu của con, Mẹ có biết con phải đau khổ kinh khủng thế nào không?”. Và Mẹ Thiên Chúa trả lời: *Mẹ biết con đau khổ nhiều, nhưng con đừng sợ hãi. Mẹ chia sẻ nỗi khổ đau của con, và Mẹ sẽ luôn làm như thế*. Mẹ mỉm cười thân ái rồi biến đi. Lập tức, một nguồn sức mạnh và can đảm lớn lao lại bùng dậy trong linh hồn tôi; nhưng việc đó cũng kéo dài được một ngày. Dường như hoả ngục đã dấy mưu chống lại tôi. Một sự thù ghét kinh khủng bắt đầu bộc phát trong linh hồn tôi, căm ghét tất cả những gì là thánh thiện và thuộc về Chúa. Dường như những cực hình tinh thần này sẽ là kiếp phận suốt quãng đời còn lại của tôi. Tôi hướng về Thánh Thể và thưa cùng Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, Tình Quân của con, Chúa không thấy linh hồn con đang hao mòn vì khao khát Chúa hay sao? Sao Chúa nỡ ẩn mặt với một con tim thành tâm mến Chúa như vậy? Lạy Chúa Giêsu, xin tha thứ cho con; nguyện thánh ý Chúa được thực hiện nơi con. Con sẽ chịu đau khổ lặng thinh như một chú chim câu, không lời thở than. Con sẽ không để cho lòng mình thốt ra dù một lời than van não nề”.

26 Cuối năm tập. Đau khổ không dịu bớt. Tình trạng suy nhược thể lý miễn chước cho tôi tất cả những việc thiêng liêng [chung với cộng đoàn]; tức là chúng sẽ được bù lại bằng những lời than thở vấn tắt. Thứ Sáu tuần Thánh [ngày 16 tháng 4 năm 1928] - Chúa Giêsu làm trái tim tôi bừng cháy trong ngọn lửa tình yêu của Người. Điều này xảy ra trong giờ chầu tối. Bỗng nhiên, sự Hiện Diện Thần Linh xâm chiếm tôi và làm tôi quên hết mọi sự. Chúa Giêsu cho tôi hiểu biết Người đã chịu đau khổ cho tôi như thế nào. **(11)** Việc này xảy ra rất nhanh. Một niềm khao khát mãnh liệt - một niềm thao thức yêu mến Chúa.

27 Hạn thệ lần đầu [tuyên lời khấn tạm lần đầu tiên, ngày 30 tháng 4 năm 1928]. Một ước vọng muốn huỷ mình vì Chúa với một tình yêu tích cực, nhưng là một tình yêu không ai nhận thấy, ngay cả những chị em gần gũi nhất với tôi.

Tuy nhiên, sau khi tuyên khấn, cảnh tối tăm vẫn tiếp tục ngự trị trong linh hồn tôi gần một nửa năm nữa. Một lần nọ, khi tôi đang cầu nguyện, Chúa Giêsu đoạt chiếm toàn thể linh hồn tôi, bóng tối tan biến, và tôi nghe được trong mình những lời sau đây: **Con là niềm vui của Cha; con là hoan lạc của Cha.** Từ lúc đó, tôi cảm nhận được Thiên Chúa Ba Ngôi trong tâm hồn; tức là ở trong tôi. Tôi cảm thấy được ngập lút trong ánh sáng Thần Linh. Cũng từ đó, linh hồn tôi được ở trong sự kết hợp mật thiết với Thiên Chúa, như một con trẻ với người cha yêu quý của mình.

28 Một lần nọ, Chúa Giêsu truyền cho tôi, **Con hãy đến với Mẹ Bề Trên** [có lẽ là Mẹ Raphael [18]] **và xin Mẹ cho con mặc áo nhặm bảy ngày, mỗi đêm một lần con hãy chỗi dậy và**

lên nhà nguyện. Tôi thưa vâng, nhưng lúc phải đi gặp Mẹ Bề Trên, tôi nhận thấy khó khăn thực sự. Tối hôm đó, Chúa Giêsu hỏi, **Con sẽ trì hoãn bao lâu đây?** Tôi quyết tâm sẽ thưa Mẹ Bề Trên ngay lần gặp Mẹ liền sau đó.

Ngày hôm sau, gần đến giờ ngọ, tôi thấy Mẹ Bề Trên đi về phía nhà ăn, và bởi vì nhà bếp, nhà ăn, và gian phòng nhỏ bé của chị Aloysia ở gần nhau, nên tôi mời Mẹ vào phòng của chị Aloysia và thưa với Mẹ về ý muốn của Chúa Giêsu. Lúc ấy, Mẹ trả lời: “Tôi không cho chị mặc áo nhặm nào cả. Tuyệt đối không! Nếu Chúa Giêsu ban cho chị sức khoẻ như một người lực lưỡng, thì khi đó tôi mới cho phép chị thực hành những việc khổ chế ấy”.

Tôi xin lỗi vì đã làm mất thời giờ của Mẹ rồi rời gian phòng. Vào lúc đó, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu đang đứng tại cửa phòng ăn nên thưa với Người: “Chúa truyền con xin phép thực hiện những việc khổ chế này, nhưng Mẹ Bề Trên lại không ban phép”. Chúa Giêsu đáp: **Cha ở đây trong lúc con thưa chuyện với Bề Trên và đã biết tất cả. Cha không đòi con phải thực hành khổ chế, nhưng là phải vâng lời. Bằng sự vâng lời, con dâng lên một vinh quang lớn lao cho Cha và lập công phúc cho chính con.**

29 Khi nghe biết về mối tương giao thân mật giữa tôi với Chúa Giêsu, một vị bề trên [có lẽ Mẹ Jane] đã xác quyết là tôi đang lừa dối mình. Mẹ cho tôi biết Chúa Giêsu chỉ tương giao thân mật như thế với các vị thánh, chứ không phải với hạng tội lỗi “giống như chị đâu, chị à!” **(12)** Sau đó, tôi dường như không còn tín nhiệm vào Chúa Giêsu. Trong một lần chuyện vãn với Chúa vào buổi sáng, tôi thưa với Người: “Lạy Chúa Giêsu, Chúa có phải là ảo tưởng hay không?”. Chúa Giêsu đã trả lời: **Tình yêu của Cha không lừa dối ai.**

30 + Vào một dịp kia, khi đang suy ngắm về Chúa Ba Ngôi, về yếu tính của Thiên Chúa, tôi thực lòng muốn biết và thấu hiểu Thiên Chúa là Đấng nào... Bỗng nhiên, linh hồn tôi được cất lên như thể sang thế giới bên kia. Tôi nhìn thấy một vầng sáng không sao đến gần được, và trong ánh sáng đó, xuất hiện như ba nguồn sáng mà tôi không thể hiểu. Và từ ánh sáng ấy phát ra những lời dưới dạng sấm chớp bao phủ cả trời đất. Tôi cảm thấy rất buồn vì không hiểu gì cả. Bỗng nhiên, Chúa Cứu Thế vô cùng khả ái của chúng ta từ trong biển ánh sáng không thể đến gần ấy bước ra, tuyệt vời khôn tả với những thương tích ngời sáng của Người. Và từ ánh sáng ấy phát ra lời: **Thiên Chúa là Đấng Tự Hữu Tự Yếu Tính, không ai dò thấu được Người, dù là tâm trí thiên thần hay nhân loại.** Chúa Giêsu phán với tôi: **Con hãy nhận biết Thiên Chúa bằng cách chiêm ngắm các ưu phẩm của Người.** Một lúc sau, Chúa giơ tay ban phép lành rồi biến đi.

31 + Một lần kia, tôi nhìn thấy một đám người rất đông ở bên trong và phía trước nhà nguyện, ở cả ngoài đường vì trong nhà nguyện không còn chỗ [19]. Nhà nguyện được trang trí để mừng lễ. Cũng có rất đông giáo sĩ gần bàn thờ, và rồi chị em chúng tôi và các nữ tu của nhiều dòng khác nữa. Ai nấy đang chờ đợi một người bước lên chỗ trên bàn thờ. Bỗng tôi nghe có tiếng nói rằng chính tôi là người phải lên chỗ ấy trên bàn thờ. Nhưng ngay khi tôi vừa rời hành lang, băng qua khoảng sân và tiến vào nhà nguyện theo tiếng nói đã kêu gọi tôi, thì mọi người bắt đầu ném vào tôi với bất cứ thứ gì họđang có trong tay: bùn, đá, cát, chổi... khiến tôi lúc đầu lưỡng lự không muốn tiến lên. Nhưng tiếng nói kia vẫn kêu gọi tôi thành khẩn hơn nữa, thành ra tôi bước đi can đảm.

Khi tôi vào nhà nguyện, các vị bề trên, các nữ tu, các học sinh, [20] và kể cả cha mẹ tôi đều tra tay đánh tôi bằng bất cứ thứ gì họ có, và dù muốn dù không, tôi đành phải nhanh chóng bước lên chỗ trên bàn thờ. Ngay khi tôi vừa lên nơi đó, **(13)** cũng những học sinh, nữ tu, các bề trên ấy, và cả cha mẹ tôi nữa, tất cả đều bắt đầu giơ tay xin tôi ban ơn lành; còn tôi không còn ác cảm nữa tuy họ đã ném đủ thứ vào mình tôi. Tôi ngạc nhiên vì cảm thấy một tình thương yêu rất đặc biệt đối với những người vừa cưỡng ép tôi phải đi nhanh chóng đến chỗ dành sẵn cho tôi. Đồng thời, linh hồn tôi dạt dào niềm hạnh phúc khôn tả và nghe được những lời này: **Con hãy làm bất cứ điều gì con muốn, con hãy phân phát các ơn lành như ý con, cho bất cứ ai con muốn và bất cứ khi nào con muốn.** Và ngay lúc đó, thị kiến chấm dứt.

32 Một lần khác, tôi được nghe những lời này: Con hãy đến với Mẹ Bề Trên và xin phép chầu mỗi ngày một giờ trong suốt tuần cửu nhật. Trong giờ chầu ấy, con hãy cố gắng kết hợp trong lời cầu nguyện với Mẹ Thánh Cha. Con hãy cầu nguyện bằng tất cả tâm hồn trong sự kết hợp với Đức Mẹ Maria, và hãy cố viếng đàng thánh giá trong giờ đó. Tôi đã được phép, mặc dù không đủ một giờ, nhưng bất cứ giờ nào có thể sau khi đã hoàn thành các việc phận sự.

33 Tôi làm tuần cửu nhật với ý cầu nguyện cho tổ quốc. Đến ngày thứ bảy trong tuần cửu nhật, tôi nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa mặc áo trắng tinh, giữa trời và đất. Mẹ đang cầu nguyện, tay chắp trước ngực, và mắt hướng về trời. Từ Trái Tim Mẹ phát ra những tia sáng rực rỡ, một số hướng lên trời, và một số khác bao phủ tổ quốc chúng tôi.

34 Khi tôi kể lại điều này và một số những chuyện khác cho cha giải tội của tôi, [21] ngài đáp rằng những điều ấy có thể thực sự phát xuất từ Thiên Chúa, nhưng cũng có thể do ảo tưởng. Vì thường xuyên bị thay đổi [công tác], tôi không thể có được một cha giải tội nhất định, hơn nữa, tôi cũng gặp rất nhiều khó khăn trong việc trình bày những điều này. Tôi tha thiết xin Chúa thương ban cho tôi một ơn trọng đại - đó là có một vị linh hướng. Nhưng nguyện ước của tôi chỉ được nhậm lời

sau khi vĩnh thệ, khi tôi được chuyển đến Vilnius, đó là cha Sopocko. [22] Chúa đã cho tôi được nhìn thấy ngài trong một thị kiến trước khi tôi đến Vilnius. [23]

35 Ôi, giả như có được một cha linh hướng ngay từ ban đầu, có lẽ tôi đã không phí phạm rất nhiều ơn Chúa đến thế. Cha giải tội giúp đỡ rất nhiều, nhưng ngài cũng có thể gây ra rất nhiều tai hại cho linh hồn. Ôi, các cha giải tội phải cẩn trọng lưu ý đến hoạt động của ơn Chúa trong linh hồn các hối nhân! Đó thực là một vấn đề hết sức quan trọng. Qua các ơn Chúa ban cho một linh hồn, người ta có thể nhận biết mức độ tương thân giữa họ với Thiên Chúa.

36 **(14)** Một lần kia, tôi bị triệu đến [toà] Chúa phán xét. Tôi đứng một mình trước mặt Chúa. Chúa Giêsu xuất hiện như chúng ta thấy Người trong cuộc Thương Khó. Một lúc sau, những thương tích đều biến mất, ngoại trừ năm dấu thánh ở chân, tay và cạnh sườn của Người. Bỗng nhiên, tôi nhìn thấy tình trạng đích thực của linh hồn tôi như Thiên Chúa nhìn thấy vậy. Tôi có thể thấy tất cả những gì làm mất lòng Chúa. Tôi không biết rằng những sai phạm cho dù mọn mạy đến đâu đi nữa cũng đều phải trả lẽ. Thật là một phút giây kinh hoàng! Ai có thể tả được? Đứng trước tôn nhan Thiên Chúa Ba Lần Thánh! Chúa Giêsu hỏi tôi: **Con là ai?** Tôi thưa lại: “Lạy Chúa, con là nữ tỳ của Chúa”. **Con đã phạm tội đáng phải phạt một ngày trong lửa luyện ngục.** Tôi muốn lập tức gieo mình vào những ngọn lửa luyện ngục, nhưng Chúa Giêsu cản tôi lại và phán: **Con muốn điều nào hơn, hoặc là bây giờ chịu phạt một ngày trong luyện ngục, hoặc là một thời gian ngắn trên trần gian?** Tôi thưa lại: “Lạy Chúa Giêsu, con muốn được chịu đau khổ trong luyện ngục hơn, nhưng con cũng muốn chịu cả những đau khổ lớn lao nhất trên trần gian, mặc dù phải chịu cho đến tận thế”. Chúa Giêsu đáp: **Một điều cũng đủ; con sẽ trở về trần gian và con sẽ chịu nhiều đau khổ, nhưng không lâu đâu; con sẽ hoàn tất thánh ý và những mong ước của Cha, và một đầy tớ trung thành của Cha sẽ giúp con thực hiện điều ấy. Bây giờ, con hãy tựa đầu vào lòng Cha, vào Trái Tim Cha mà hấp thụ sức mạnh và dũng khí để chịu những đau khổ này, bởi vì con sẽ không tìm được khuây khoả, trợ giúp, hoặc ủi an ở bất cứ nơi nào khác. Con hãy biết có nhiều điều, rất nhiều điều cho con chịu đựng, nhưng đừng để điều ấy làm con hoảng sợ; Cha ở với con.**

37 Ngay sau đó, tôi ngã bệnh. [24] Tình trạng yếu nhược thể lý đối với tôi là một trường dạy nhẫn nại. Chỉ có Chúa Giêsu mới biết tôi đã phải dùng bao nhiêu nghị lực và ý chí để hoàn thành việc bổn phận. [25]

38 Để thanh luyện một linh hồn, Chúa Giêsu dùng bất cứ khí cụ nào Người muốn. Linh hồn tôi đã bị các thụ tạo xa lánh hoàn toàn; những ý hướng tốt lành nhất của tôi cũng bị chị em hiểu

lầm, [26] một hình thức đau khổ thật tê tái, nhưng Thiên Chúa lại để như vậy, và chúng ta phải chấp nhận bởi vì nhờ đó chúng ta mới trở nên giống Chúa Giêsu hơn. Suốt một thời gian dài tôi vẫn không sao hiểu nổi một điều: đó là tại sao Chúa Giêsu truyền cho tôi phải trình bày tất cả mọi việc cho các bề trên của tôi, nhưng các ngài lại không tin những điều tôi nói và đối xử với tôi một cách thương hại như thể tôi đang dối mình hoặc bị ảo tưởng.

Thế là vì tin mình đang ảo tưởng, trong lòng tôi dốc quyết lẩn lánh Chúa Giêsu vì sợ các ảo tưởng kia. **(15)** Nhưng ơn Chúa vẫn dõi theo tôi từng bước, và Thiên Chúa đã phán dạy tôi trong những lúc ít ngờ tới nhất.

39 + Một ngày kia, Chúa Giêsu cho tôi biết Người sẽ thực hiện thanh tẩy thành phố xinh đẹp nhất của đất nước tôi [có lẽ là Warsaw]. Cuộc thanh tẩy này sẽ như cuộc thanh tẩy Thiên Chúa đã trừng phạt hai thành Sôđôma và Gômôra. [27]Tôi nhìn thấy cơn nghĩa nộ kinh khủng của Thiên Chúa và cơn rùng mình xuyên thấu tâm hồn tôi. Tôi thầm thĩ cầu nguyện. Sau một lúc, Chúa Giêsu phán với tôi rằng: **Con nhỏ của Cha, con hãy liên kết mật thiết với Cha trong cuộc Hiến Tế của Cha, hãy dâng Máu Thánh và các Thương Tích của Cha lên Cha Cha để đền bù tội lỗi của thành phố ấy. Con hãy không ngừng lặp lại việc ấy trong thánh lễ. Con hãy làm như vậy trong bảy ngày.** Vào ngày thứ bảy, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu trong vầng mây sáng ngời và tôi lên tiếng xin Người đoái thương thành phố và toàn thể đất nước chúng tôi. Chúa Giêsu nhìn xuống rất nhân lành. Khi nhìn thấy vẻ nhân lành của Chúa Giêsu, tôi liền khẩn nài Người chúc lành. Ngay lúc đó, Chúa Giêsu phán rằng: **Vì con mà Cha chúc lành cho toàn thể tổ quốc của con.** Rồi Người giơ rộng tay ban phép lành trên toàn thể đất nước chúng tôi. Nhìn thấy lòng nhân hậu của Thiên Chúa, linh hồn tôi tràn ngập một niềm vui vô bờ.

40 + Năm 1929

Một lần kia, trong giờ thánh lễ, tôi cảm nhận được sự gần gũi với Thiên Chúa rất đặc biệt, mặc dù tôi cố ngoảnh đi và trốn tránh Người. Trong nhiều dịp, tôi đã lẩn tránh Thiên Chúa vì không muốn trở thành nạn nhân của thần dữ như nhiều người đã hơn một lần cho tôi biết về trường hợp như vậy. Và tình trạng phấp phỏng này kéo dài một thời gian. Trong thánh lễ, trước giờ hiệp lễ, chúng tôi tuyên lại các lời khấn. Khi chúng tôi rời hàng ghế quỳ và bắt đầu tuyên đọc công thức khấn, Chúa Giêsu trong y phục trắng với dây thắt lưng bằng vàng, bỗng hiện đến bên cạnh tôi và phán: **Cha dành cho con một tình yêu muôn thuở để sự thanh khiết của con không bị mờ ố và một dấu chỉ là con sẽ không bao giờ phải chịu cám dỗ về đức khiết tịnh.** Chúa Giêsu cởi dây đai lưng của Người ra và thắt cho tôi.

Kể từ đó, tôi không bao giờ bị tấn công trong tâm hồn hoặc trong trí khôn về nhân đức này. Về sau, tôi hiểu ra đó là một trong những ơn trọng đại nhất mà Đức Thánh Trinh Nữ Maria đã xin cho tôi, bởi vì trong suốt nhiều năm tôi vẫn nài xin Mẹ ơn ấy. Cũng từ đó, tôi cảm thấy càng ngày càng sùng kính Mẹ Thiên Chúa hơn. Mẹ đã dạy cho tôi biết yêu mến Thiên Chúa trong tâm hồn và thực thi thánh ý Người trong mọi sự. Lạy Mẹ Maria, Mẹ là niềm vui, bởi vì nhờ Mẹ, Thiên Chúa đã giáng thế [và] đến với tâm hồn của con.

41 **(16)** Một lần kia, tôi nhìn thấy một đầy tớ của Chúa gặp nguy cơ sắp phạm tội trọng. Tôi liền kêu nài Chúa đoái thương đổ xuống trên tôi mọi hình hoả ngục và tất cả những đau khổ Người muốn để vị linh mục này được giải thoát và được cất khỏi dịp tội. Chúa Giêsu đã nhậm lời, và ngay lúc ấy, tôi cảm nhận có một mão gai trên đầu. Những chiếc gai độc dữ đâm phập vào đầu tôi đến tận óc não. Cơn đau kéo dài suốt ba tiếng đồng hồ; người đầy tớ của Chúa được cứu thoát khỏi tội, và linh hồn ngài được mạnh mẽ nhờ một hồng ân đặc biệt của Chúa.

42 Một lần kia, vào ngày lễ Giáng Sinh [năm 1928], tôi cảm nghiệm được quyền toàn năng và sự hiện diện của Thiên Chúa bao bọc tôi. Và một lần nữa, tôi trốn tránh cuộc hội kiến nội tâm với Chúa. Tôi xin phép Mẹ Bề Trên ban phép cho tôi đi Jozefinek [28] để thăm các chị em ở đó. Mẹ Bề Trên đồng ý, và chúng tôi khởi hành ngay sau bữa trưa hôm đó. Các chị đứng chờ tại cổng tu viện trong lúc tôi chạy về phòng để lấy áo choàng. Khi trở lại, lúc đi gần đến nhà nguyện nhỏ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu đang đứng ở ngưỡng cửa. Người phán với tôi: **Con cứ đi, nhưng Cha sẽ lấy mất trái tim của con.**Bỗng nhiên, tôi cảm thấy không còn trái tim trong lồng ngực nữa. Các chị em quở trách vì đã muộn mà tôi còn chần chừ phía sau, thế là tôi nhanh chóng cùng đi với họ. Tuy vậy, một cảm giác nôn nao làm tôi khó chịu, và một nỗi thao thức kỳ lạ xâm chiếm linh hồn tôi, mặc dù không ai biết điều gì đang xảy ra, ngoại trừ một mình Thiên Chúa.

Sau khi đến Jozefinek được vài phút, tôi giục các chị, “Thôi chúng ta hãy trở về”. Các chị đòi ít là phải nghỉ ngơi một lúc, nhưng linh hồn tôi không tìm được một chút bình an. Tôi giải thích phải trở về trước khi trời tối; và bởi vì quãng đường khá xa, nên chúng tôi phải lập tức trở về. Khi gặp chúng tôi ở nhà ngoài, Mẹ Bề Trên hỏi: “Các chị vẫn chưa đi hay là đã về rồi vậy?”. Tôi thưa chúng tôi đã trở về bởi vì không muốn về lúc trời tối. Tôi cởi áo khoác và đi ngay vào nhà nguyện nhỏ. Ngay khi tôi vừa bước vào, Chúa Giêsu đã phán bảo: **Con hãy đi gặp Mẹ Bề Trên và thưa rằng con đã về, không phải vì muốn về đến nhà trước khi trời tối, nhưng vì Cha đã lấy mất trái tim của con.** Mặc dù điều này thật khó khăn đối với tôi, nhưng tôi cũng đi **(17)** gặp Mẹ Bề Trên và thành thật trình bày lý do vì sao tôi trở về sớm như vậy, và tôi xin lỗi Chúa về tất cả những điều đã làm

phật lòng Người. Khi đó, Chúa Giêsu ban tràn đầy niềm vui cho tôi. Tôi đã hiểu ngoài Chúa, chẳng tìm đâu có được sự thoả nguyện.

43 Vào một kịp kia, tôi nhìn thấy có hai chị sắp sửa sa hoả ngục. Một nỗi đau kinh khủng xé nát linh hồn tôi; tôi cầu nguyện cùng Chúa cho các chị, và Chúa Giêsu phán với tôi: **Con hãy đi gặp Mẹ Bề Trên và cho Mẹ biết hai chị ấy đang gặp nguy cơ phạm tội trọng.** Ngày hôm sau, tôi thưa điều ấy với Mẹ Bề Trên. Một chị đã thành tâm thống hối, còn chị kia vẫn phải chiến đấu rất gian nan.

44 Một hôm Chúa Giêsu phán với tôi: **Cha sắp sửa rời bỏ nhà này... bởi vì ở đây có những điều làm mất lòng Cha.** Thế rồi Bánh Thánh ra khỏi nhà tạm và đến đậu trong tay tôi, và tôi vui mừng đưa Bánh Thánh trở lại nhà tạm. Sự kiện này tái diễn lần thứ hai, và tôi lại thực hiện như lần trước. Mặc dù thế, sự kiện vẫn tái diễn lần thứ ba, nhưng Bánh Thánh đã biến nên Chúa Giêsu sống động, Người nói với tôi: **Cha sẽ không ở lại đây nữa đâu!** Khi đó, một tình yêu mãnh liệt dành cho Chúa Giêsu bùng lên trong linh hồn tôi. Tôi thưa Chúa: “Còn con, lạy Chúa Giêsu, con sẽ không để Chúa lìa khỏi nhà này”. Và một lần nữa, Chúa Giêsu biến đi trong khi Bánh Thánh lưu lại trong tay tôi. Tôi lại đặt Bánh Thánh vào chén thánh và khoá lại trong nhà tạm. Chúa Giêsu đã ở lại với chúng tôi. Tôi phải làm ba ngày chầu kính để đền tạ Chúa.

45 Một lần kia, Chúa Giêsu phán bảo tôi: Con hãy thưa với Mẹ Tổng Quyền [Michael] rằng trong nhà này... có tội như thế như thế đang xảy ra... làm đau lòng và xúc phạm đến Cha hết sức. Tôi đã không trình bày điều ấy ngay với Mẹ Bề Trên, nhưng vì Chúa bắt tôi phải chịu sự bồn chồn, không cho tôi trì hoãn thêm một phút giây, nên tôi liền viết thư cho Mẹ Tổng Quyền, và sự bình an trở lại với linh hồn tôi.

46 Tôi thường cảm nhận cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu trong thân xác tôi, mặc dù người khác không nhận rađược điều này, và tôi vui mừng vì Chúa Giêsu đã muốn như vậy. Nhưng điều này chỉ kéo dài trong một thời gian ngắn. Những đau khổ này làm bùng lên nơi linh hồn tôi một tình yêu đối với Thiên Chúa và các linh hồn bất tử. Tình yêu chịu được mọi sự, tình yêu mạnh hơn sự chết, tình yêu không sợ hãi gì cả...

(18) + Ngày 22 tháng 2 năm 1931

47 Vào buổi tối, lúc đang ở trong phòng, tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu trong y phục màu trắng. Một tay Người giơ lên trong tư thế ban phép lành, tay kia chạm vào ngực áo. Từ phía dưới trang phục, hơi chếch một bên ngực, phát ra hai luồng sáng lớn, một màu đỏ, và một màu xanh nhạt.

Trong thinh lặng, tôi chăm chú chiêm ngắm Chúa; linh hồn tôi bàng hoàng trong niềm kính sợ, nhưng cũng dạt dào hoan lạc. Sau một lúc, Chúa Giêsu phán bảo tôi: **Hãy vẽ một bức hình**

theo như mẫu con nhìn thấy, với hàng chữ: Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa. Cha ước mong bức hình này được tôn kính, trước là trong nhà nguyện của các con và [sau đó là] **khắp thế giới.**

48 Cha hứa rằng linh hồn nào tôn kính bức hình này sẽ không bị hư mất. Cha cũng hứa cho họ vinh thắng những kẻ thù ngay trên thế gian này, nhất là trong giờ lâm tử. Chính Cha sẽ bảo vệ họ như vinh quang riêng của Cha.

49 Khi trình bày điều này với cha giải tội, [29] tôi được trả lời rằng: "Điều ấy chỉ về linh hồn chị. Chắc chắn chị hãy vẽ hình ảnh Chúa vào linh hồn chị". Và khi ra khỏi toà giải tội, tôi lại được nghe những lời sau đây: **Hình ảnh của Cha đã có trong linh hồn con rồi. Cha ước ao có một lễ kính thờ Lòng Thương Xót của Cha. Cha muốn bức hình này, bức hình được con vẽ bằng một cây cọ, sẽ được làm phép trọng thể vào Chúa Nhật đầu tiên sau lễ Phục Sinh; Chúa Nhật đó sẽ là ngày lễ kính Lòng Thương Xót của Cha.**

50 + Cha ước mong các linh mục hãy rao giảng về Lòng Thương Xót khôn lường của Cha cho các tội nhân. Đừng để họ sợ hãi không dám đến gần bên Cha. Những ngọn lửa thương xót đang bừng cháy trong Cha - kêu gào đòi được phung phát; Cha muốn trào đổ cho các linh hồn này.

Chúa Giêsu than thở với tôi: Sự hoài nghi của các linh hồn đang xé nát lòng Cha. Sự hoài nghi của một linh hồn ưu tuyển còn làm Cha đau đớn hơn nữa; mặc dù Cha dành cho họ một tình yêu vô hạn, nhưng họ vẫn không tín thác vào Cha. Thậm chí cái chết của Cha mà vẫn không đủ với họ. Khốn cho linh hồn nào lạm dụng những ân sủng này.

51 **(19)** Khi tôi thưa với Mẹ Bề Trên [Rose, [30] cho Mẹ biết] Chúa đã yêu cầu tôi điều ấy, Mẹ trả lời chắc Chúa Giêsu sẽ cho một dấu chỉ để chúng tôi có thể nhận ra Người rõ ràng hơn.

Khi tôi xin Chúa Giêsu một dấu chỉ minh chứng "Chúa thực sự là Chúa, là Thiên Chúa của con, và yêu cầu ấy phát xuất từ Chúa". Trong lòng tôi đã nghe được lời này: **Cha sẽ làm sáng tỏ tất cả điều này với Bề Trên của con bằng các ân sủng Cha sẽ ban qua bức hình này.**

52 Khi tôi cố trốn tránh những soi động trong lòng, Chúa phán với tôi rằng trong ngày phán xét, Người sẽ bắt tôi trả lẽ vềmột số rất đông các linh hồn.

Một lần kia, quá kiệt sức vì muôn vàn khó khăn ập xuống trên mình tôi vì những điều Chúa Giêsu đã phán dạy và đã truyền vẽ bức hình, tôi quyết định đến với cha Andrasz [31] trước ngày vĩnh thệ, xin ngài chước cho tôi tất cả những soi động nội tâm và trách nhiệm về bức hình. Sau khi nghe tôi trình bày, cha Andrasz trả lời: "Này chị, tôi chẳng miễn cho chịmột điều nào cả; chị không có quyền trốn tránh những soi động ấy, nhưng phải tuyệt đối - tôi nói đây, tuyệt đối - phải thưa lại

những điều ấy cho cha giải tội của chị; nếu không chị sẽ bị lầm lạc, bất kể những ơn trọng đại chị đang được lãnh nhận từ Thiên Chúa.

53 Bây giờ chị đến cáo mình với tôi, nhưng phải biết rằng chị cần phải có một cha giải tội thường xuyên; tức là một cha linh hướng".

Tôi hết sức xao xuyến vì điều này, tưởng rằng sẽ được giải thoát khỏi mọi sự, nào ngờ lại đảo lộn tất cả - một lệnh truyền rõ rệt bắt phải tuân theo những yêu sách của Chúa Giêsu. Và giờ đây lại thêm một cực hình mới, đó là tôi chưa có cha giải tội thường xuyên. Mặc dù vẫn cáo mình với vị linh mục ấy trong một thời gian, nhưng tôi không thể thổ lộ với ngài về những ân sủng của linh hồn tôi, và điều này làm tôi khổ tâm không sao tả xiết. Vì thế tôi nài xin Chúa Giêsu hãy trao những ân sủng này cho một linh hồn nào khác, bởi vì tôi không biết lợi dụng, và như thế là phung phí đi. "Lạy Chúa Giêsu, xin dủ lòng thương; xin đừng trao phó những điều cao trọng thế này cho con, như Chúa thấy, con chỉ là một hạt bụi hoàn toàn bất xứng".

Nhưng lòng nhân lành của Chúa Giêsu thật vô cùng; Người đã hứa ban một trợ lực hữu hình cho tôi ngay ở đời này, và sau đó một thời gian ngắn, tôi đã nhận được ơn ấy tại Vilnius, **(20)** qua cha Sopocko. Nhờ một thị kiến nội tâm, tôi đã biết ngài trước khi đến Vilnius. Một ngày nọ, tôi nhìn thấy ngài trong nhà nguyện của chúng tôi ở giữa bàn thờ và toà giải tội, và bỗng nhiên tôi được nghe một tiếng nói trong tâm hồn: **Đây là sự trợ lực hữu hình cho con trên trần gian. Ngài sẽ giúp con thực thi thánh ý Cha trên trần gian.**

54 + Một ngày nọ, mệt nhoài vì mọi thứ bấp bênh này, tôi nài xin Chúa Giêsu: "Lạy Chúa Giêsu, Chúa là Thiên Chúa của con hay là một ông kẹ nào vậy? Bởi vì các bề trên của con bảo rằng có rất nhiều thứ ảo tưởng và ma quỷ. Nếu Chúa là Thiên Chúa của con, con khẩn nài Chúa chúc lành cho con". Khi ấy, Chúa Giêsu giơ rộng tay ban phép lành trên tôi, và tôi cũng làm dấu thánh giá. Khi tôi xin Chúa Giêsu tha lỗi về lời chất vấn, Chúa cho biết tôi không làm phật ý Người vì câu hỏi ấy, và niềm tin tưởng của tôi đã làm thoả lòng Người rất nhiều.

55 Năm 1933

Lời Khuyên Thiêng Liêng của cha Andrasz, S.J. dành cho tôi

Thứ nhất: Chị không được trốn tránh những soi động, nhưng luôn phải trình bày mọi sự cho cha giải tội. Nếu chị nhận thấy những soi động nội tâm này dành cho riêng chị, tức là đem lại lợi ích cho linh hồn chị hoặc cho các linh hồn, tôi khuyên chị hãy nghe theo các soi động ấy; chị không được thờ ơ, nhưng luôn phải làm theo các soi động ấy, sau khi đã bàn hỏi với cha giải tội của chị.

Thứ hai: Nếu các soi động không phù hợp với đức tin hay tinh thần Giáo Hội, chị phải vứt bỏ ngay tức khắc, như thể từ thần dữ mà ra.

Thứ ba: Nếu những soi động không nhắm đến các linh hồn nói chung, cũng không mưu ích cho họ, chị không nên coi trọng làm gì, tốt hơn hãy cho qua.

Tuy nhiên, chị không nên tự mình quyết định cách này hay cách khác vì rất dễ dàng bị lầm lạc, dù chị có những đặc ân trọng đại Chúa ban. Hãy khiêm tốn, khiêm tốn, và luôn phải khiêm tốn, vì chúng ta không thể tự mình làm được việc gì; tất cả hoàn toàn chỉ là ơn Chúa mà thôi.

Chị cho tôi biết Thiên Chúa đòi các linh hồn phải có một niềm tín thác cao độ; vậy bây giờ, chị phải là người trước tiên chứng tỏ niềm tín thác ấy. Một điều nữa - hãy đón nhận tất cả với sự bình thản.

(21) Những lời của một cha giải tội: “Này chị, Thiên Chúa đang chuẩn bị nhiều ơn thánh đặc biệt cho chị, nhưng chị phải cố gắng làm cho đời sống chị trong sáng như pha lê trước mặt Chúa, đừng bận tâm đến những điều người khác nghĩ về chị. Thiên Chúa đủ cho chị rồi; một mình Người mà thôi”.

Gần cuối thời gian năm tập của tôi, một cha giải tội [có lẽ cha Theodore] bảo tôi: “Chị hãy sống một đời thực hành điều thiện để tôi có thể viết lên những trang về đời sống ấy thế này: ‘Chị ấy đã sống một đời thực hành điều thiện’. Nguyện xin Chúa hãy thực hiện điều này nơi chị”.

Lần khác, cha giải tội ấy lại nói với tôi: “Trước mặt Chúa, chị hãy hành xử như bà goá trong Phúc Âm; mặc dù đồng bạc bỏ vào thùng chẳng có giá trị bao nhiêu; nhưng trước mặt Thiên Chúa, nó lại quý hơn tất cả những đồ dâng cúng lớn lao của người khác”.

Vào một dịp khác, tôi nhận được lời hướng dẫn thế này: “Chị hãy xử sự sao cho mọi người tiếp xúc với chị đều ra đi trong vui vẻ. Hãy gieo hạnh phúc chung quanh bởi vì chị đã được lãnh nhận nhiều từ Thiên Chúa; vậy chị hãy ban phát quảng đại cho tha nhân. Họ từ giã chị với tâm hồn tràn ngập niềm vui, mặc dù họ chẳng hề chạm đến gấu áo của chị. Chị hãy nhớ cho kỹ những lời tôi đang nói với chị lúc này”.

Một lần khác, ngài đã chỉ dẫn cho tôi thế này: “Hãy để Thiên Chúa đẩy thuyền của chị ra chỗ nước sâu, đến những nơi sâu thẳm không thể dò thấu của đời sống nội tâm”.

Đây là một đôi điều trong cuộc thưa chuyện với Mẹ Giám Tập [Mary Joseph] khi thời gian năm tập của tôi gần mãn: “Này chị, hãy để đức đơn sơ và khiêm tốn trở nên những nét đặc trưng của linh hồn chị. Chị hãy sống như một con trẻ bé bỏng, bằng lòng với tất cả, vui tươi trong mọi hoàn cảnh. Nơi người khác lo âu, nhờ đức đơn sơ và khiêm tốn, chị sẽ vượt qua một cách an lành.

Này chị, chị hãy nhớ suốt đời: nước chảy từ núi cao xuống các thung lũng thế nào, ơn Chúa cũng đổ xuống cho các linh hồn khiêm nhượng như thế".

56 Lạy Chúa, con quá hiểu Chúa đòi con phải sống đời thơ ấu thiêng liêng, [32] bởi vì lúc nào Chúa cũng đòi con vềđiều ấy qua các vị đại diện của Chúa.

(22) Trong thời gian đầu của cuộc sống tu trì, đau khổ cũng như nghịch cảnh làm tôi sợ hãi và hốt hoảng. Vì thế, tôi đã liên lỉ cầu nguyện, nài xin Chúa Giêsu củng cố và ban sức mạnh Thần Khí Người cho tôi để có thể thi hành thánh ý Người trong mọi sự, bởi vì ngay từ ban đầu, tôi đã ý thức được sự yếu đuối của mình. Tôi quá hiểu bản thân mình, bởi vì mục đích này, Chúa Giêsu đã mở mắt linh hồn tôi; tôi là một vực thẳm khốn cùng, và do đó tôi hiểu ra những gì tốt lành nơi linh hồn tôi đều do ơn Chúa. Nhờ biết được nỗi khốn nạn của mình, nên đồng thời tôi cũng nhận ra Lòng Thương Xót lớn lao của Chúa.

Lạy Chúa, trong cuộc sống nội tâm của con, với mắt bên này, con nhìn vào vực thẳm khốn cùng và đớn hèn của con, với mắt bên kia, con nhìn vào vực thẳm đầy xót thương của Chúa.

57 Lạy Chúa Giêsu, Chúa là sự sống của đời con. Chúa quá biết con không khát khao điều gì ngoài vinh quang cho Danh Chúa và các linh hồn được nhận biết lòng nhân lành của Chúa. Lạy Chúa Giêsu, tại sao các linh hồn lại lẩn tránh Chúa? - Con không hiểu nổi điều ấy. Ôi, giả như con có thể xẻ trái tim thành từng mảnh nhỏ để dâng lên Chúa. Lạy Chúa Giêsu, như vậy, mỗi mảnh như một con tim trọn vẹn đầy đủ để phần nào bù lại cho những con tim không yêu mến Chúa! Lạy Chúa Giêsu, con yêu mến Chúa với từng giọt máu của con, và con sung sướng nếu được đổ máu vì Chúa để nên một chứng từ cho tình yêu chân thành của con. Lạy Chúa, càng nhận biết Chúa, con càng thấy mình không hiểu Chúa, nhưng việc "không hiểu Chúa" làm cho con nhận ra Chúa cao trọng biết bao! Và lạy Chúa, việc thiếu khả năng hiểu biết Chúa làm trái tim con nồng cháy vì Chúa. Từ khi Chúa cho con được cắm chặt ánh nhìn của hồn con vào Chúa, lạy Chúa Giêsu, con đã được bình an và chẳng còn ước mơ gì khác. Con đã tìm được phận phúc của mình trong giây phút hồn con được mất hút trong Chúa, đối tượng duy nhất của khối tình con. Lạy Chúa Giêsu, nếu sánh với Chúa, mọi sự chỉ là số không. Đau khổ, chống đối, nhục nhã, thất bại, và hoài nghi trên nẻo đường con đi chỉ là những viên đá lửa làm bùng lên ngọn lửa tình yêu con dành cho Chúa.

Những khát vọng của con thật điên rồ và không thể đạt được. Con muốn giấu không cho Chúa biết con đang đau khổ. Con muốn **(23)** những nỗ lực và việc lành của con không bao giờ được thưởng công. Lạy Chúa Giêsu, Chúa là phần thưởng duy nhất của con; một mình Chúa đã đủ cho con rồi, ôi Kho Tàng của lòng con! Lạy Chúa Giêsu, con muốn chia sẻ cảm thông với đau khổ

của những người chung quanh nhưng giấu không cho họ, và cả Chúa nữa, biết đến những đau khổ của riêng con.

Đau khổ là một hồng ân trọng đại; qua đau khổ, linh hồn sẽ được nên giống Đấng Cứu Độ; trong đau khổ, tình yêu được tinh luyện; đau khổ càng lớn lao, tình yêu càng tinh ròng.

58 + Một đêm kia, một chị qua đời hai tháng trước đã hiện về với tôi. Chị thuộc thành phần tụng sĩ. Tôi thấy chị trong một tình trạng thê thảm, toàn thân ngập trong những ngọn lửa, và bộ mặt méo dạng cách đau đớn. Việc này chỉ xảy ra một lúc, và sau đó chị biến đi. Một cái rùng mình xuyên suốt linh hồn tôi vì tôi không biết chị ấy đang chịu khổ hình trong luyện ngục hay hoả ngục. Tuy nhiên, tôi vẫn gia tăng lời cầu nguyện cho chị. Đêm hôm sau, chị lại hiện về, tôi thấy chị trong một thảm cảnh còn ghê rợn hơn, giữa những ngọn lửa phừng phực, và có thể nhìn thấy nỗi thất vọng trên gương mặt. Tôi kinh ngạc vì đã dâng nhiều kinh nguyện mà chị lại còn khốn khổ hơn trước, tôi hỏi: “Những lời kinh của em không giúp cho chịđược gì sao?”. Chị cho biết những kinh nguyện của tôi không giúp được, và có lẽ không gì giúp đỡ chị được. Tôi hỏi tiếp: “Thế những kinh nguyện của cả cộng đoàn cầu cho chị cũng không giúp chị được sao?”. Chị cho biết những kinh nguyện ấy giúp ích cho các linh hồn khác. Tôi đề nghị: “Nếu những lời kinh của em không giúp được gì cho chị, xin chị vui lòng đừng đến với em nữa”. Chị biến đi lập tức. Mặc dù vậy, tôi vẫn tiếp tục cầu nguyện.

Bẵng một thời gian, chị lại hiện về với tôi trong đêm, nhưng đã thay đổi hoàn toàn. Không còn những ngọn lửa nhưtrước kia, gương mặt chị rạng rỡ, ánh mắt loé lên niềm hạnh phúc. Chị nói rằng tôi đã có một tình yêu thương chân thật đối với những người chung quanh, và nhiều linh hồn đã được hưởng nhờ những kinh nguyện của tôi. Chị khuyên giục tôi hãy tiếp tục cầu nguyện cho các linh hồn luyện ngục, và cho biết chị không còn bị giam phạt bao lâu nữa. Những định quyết của Thiên Chúa thật đáng thán phục!

59 **(24)** 1933

Một dịp kia, tôi đã nghe những lời này trong linh hồn: Con hãy làm một tuần cửu nhật cầu cho đất nước con. Tuần cửu nhật này sẽ gồm việc đọc kinh cầu Các Thánh. Con hãy xin phép cha giải tội [có lẽ cha Sopocko hoặc cha Andrasz].

60 Trong lần xưng tội liền đó, tôi đã xin được phép của cha giải tội, và bắt đầu làm tuần cửu nhật ngay tối hôm ấy. Khi đọc gần xong kinh cầu Các Thánh, tôi nhìn thấy một vầng sáng chói chang, giữa vầng sáng là Thiên Chúa Cha. Ở khoảng giữa vầng sáng và địa cầu, tôi thấy Chúa Giêsu đang chịu đóng đinh trên thập giá trong tư thế khiến Chúa Cha khi muốn nhìn xuống địa cầu

phải nhìn qua các thương tích của Chúa Giêsu. Và tôi hiểu rằng chính nhờ Chúa Giêsu mà Chúa Cha đã chúc lành cho trần gian.

61 Lạy Chúa Giêsu, con cám tạ Chúa vì ơn trọng đại này, đó là chính Chúa đã đoái thương chọn một linh mục giải tội cho con, và Chúa đã cho con biết ngài qua một thị kiến trước cả khi con được gặp ngài [cha Sopocko]. Khi đến xưng tội với cha Andrasz, tôi nghĩ mình sẽ được chuẩn chước khỏi những soi động nội tâm kia. Nào ngờ ngài trả lời ngài không thểmiễn chước cho tôi: “Này chị, chị hãy cầu nguyện để có được một cha linh hướng”.

Sau một lời cầu nguyện ngắn ngủi nhưng rất tha thiết, tôi được thấy cha Sopocko lần thứ hai trong nhà nguyện của chúng tôi, khoảng giữa toà giải tội và bàn thờ. Bấy giờ tôi đang ở Cracow. Hai lần thị kiến ấy đã làm phấn chấn linh hồn tôi, vì thế khi gặp ngài, tôi nhớ ra mình đã được thấy ngài trong các thị kiến, một lần tại Warsaw trong thời gian thử thứ ba của tôi, và một lần nữa tại Cracow. Lạy Chúa Giêsu, con xin cám tạ Chúa vì tặng ân trọng đại này! Và giờ đây, mỗi khi nghe ai than thở rằng họ không có cha giải tội, tức là cha linh hướng, nỗi sợ hãi lại bao trùm lấy con bởi vì con biết mình đã chịu quá nhiều thiệt hại khi chưa có nguồn trợ lực này. Thật dễ lầm đường khi không được ai hướng dẫn!

62 Ôi cuộc đời thật buồn tẻ và đơn điệu, nhưng lại có biết bao kho tàng quý báu! Khi nhìn mọi sự bằng con mắt đức tin, không có hai giờ đồng hồ nào giống hệt nhau, cảnh buồn tẻ và đơn điệu biến mất. Ơn thánh ban cho tôi trong giờ này sẽ không được lặp lại trong giờ sau. Điều ấy cũng có thể ban lại cho tôi, nhưng không phải cùng một ơn như trước. Thời gian trôi qua, không bao giờ trở lại. Những việc gồm chứa trong đó không bao giờ thay đổi nữa; được đóng lại bằng niêm ấn cho cõi đời đời.

63 **(25)** + Cha Sopocko ắt phải được Thiên Chúa hết lòng yêu thương. Tôi nói điều này vì trong một số lần, chính tôi nghiệm thấy Thiên Chúa đã bảo bọc ngài như thế nào. Khi nhìn thấy điều này, tôi hết sức vui mừng vì Thiên Chúa đã có những linh hồn ưu tuyển như thế.

1929

Chuyến đi Canvê [33]

64 Khi chuyển đến Vilnius trong thời hạn hai tháng để thế cho một chị đi thử lần thứ ba [nữ tu Peter, làm bếp], tôi đã ở đó lâu hơn hai tháng một chút. Một ngày kia, Mẹ Bề Trên [Irene [34]], vì muốn cho tôi một niềm vui nhỏ, đã cho phép tôi cùng đi với một chị khác [35] đến Canvê - theo kiểu người ta nói - để “đi dạo”. Tôi rất sung sướng. Mặc dù đường không xa, nhưng Mẹ Bề Trên muốn chúng tôi đi thuyền. Tối hôm đó, Chúa Giêsu ngỏ ý: **Cha muốn con ở nhà.** Tôi thưa lại: “Lạy Chúa

Giêsu, mọi sự đã xong xuôi để chúng con khởi hành vào sáng mai; con biết phải tính sao bây giờ?". Chúa đáp: **Chuyến đi này có hại cho linh hồn con.** Tôi thưa lại: "Chúa có thể tìm được cách giải gỡ. Xin Chúa an bài mọi sự sao cho thánh ý Chúa được nên trọn". Ngay lúc đó, chuông báo đến giờ ngủ. Tôi nhìn Chúa từ biệt rồi về phòng riêng.

Hôm sau, thời tiết khá tốt, người chị em đồng hành với tôi rất vui mừng khi nghĩ đến cái thú chúng tôi được thưởng thức khi nhìn ngắm vạn vật. Nhưng về phần mình, tôi biết chắc chắn chúng tôi sẽ không đi được mặc dù cho đến giờ này xem ra vẫn chưa có gì trở ngại.

Chúng tôi phải hiệp lễ sớm để lên đường sau khi cám ơn. Nhưng trong giờ hiệp lễ, thời tiết bỗng nhiên thay đổi. Những đám mây che kín bầu trời, rồi mưa như trút nước. Mọi người đều lấy làm lạ vì thời tiết thay đổi đột ngột.

(26) Mẹ Bề Trên nói với tôi: "Này chị, tôi rất buồn vì chị không đi được!". Tôi thưa lại: "Thưa Mẹ, chúng con không đi được có sao đâu vì thánh ý Chúa muốn chúng con ở nhà". Tuy nhiên, không ai biết chính Chúa Giêsu đã tỏ ý muốn tôi ở nhà. Tôi dùng cả ngày hôm ấy để tĩnh tâm và nguyện gẫm, cám tạ Chúa đã giữ tôi ở nhà. Hôm đó, Chúa đã ban cho tôi rất nhiều an ủi trời cao.

65 Một lần kia, trong thời kỳ năm tập, Mẹ Giám Tập cử tôi đi công tác tại nhà bếp các học sinh, tôi rất áy náy vì không xoay xở nổi những chiếc nồi to tướng ở đó. Công việc khó khăn nhất đối với tôi là gạn nước khoai, và nhiều khi đổ nước, tôi đã làm đổ cả một nửa nồi khoai. Khi tôi trình bày điều này với Mẹ Giám Tập, Mẹ nói rằng lần này tôi sẽ quen và tập được kỹ năng cần thiết. Tuy vậy, công việc cũng chẳng dễ dàng hơn chút nào, vì càng ngày tôi càng yếu hơn. Thành ra tôi thường né tránh mỗi khi tới giờ gạn nước khoai. Các chị em thấy tôi tránh né công việc này rất lấy làm lạ. Họ không biết tôi rất sẵn lòng, nhưng không đủ sức làm được, chứ không phải ươn lười. Đến trưa, trong giờ hồi tâm, tôi phàn nàn với Chúa về sự yếu đuối của mình, và nghe được những lời này trong linh hồn: **Từ hôm nay, con sẽ làm việc này một cách dễ dàng; Cha sẽ cho con được mạnh mẽ.**

Tối hôm đó, khi đến giờ gạn nước khoai, tôi tín thác vào lời Chúa và hăm hở đi làm việc ấy trước tiên. Tôi nhấc chiếc nồi một cách thoải mái và gạn nước ngon lành. Và khi mở nắp nồi cho khoai bốc hơi, tôi nhìn thấy trong đó có những đoá hồng đỏ thắm, xinh đẹp không tả xiết. Trước kia, tôi chưa từng nhìn thấy những bông hoa như thế bao giờ. Hết sức kinh ngạc và không hiểu nổi ý nghĩa việc này, tôi được nghe lời này trong lòng: **Cha biến công việc khó nhọc của con trở nên những bó hoa xinh đẹp nhất, và hương thơm của chúng toả ngát đến ngai toà Cha.** Từ đó về sau, tôi cố gắng gạn nước khoai, không những trong tuần lễ phiên mình, **(27)** mà còn giúp các chị

khác khi đến phiên họ. Và không chỉ gạn nước khoai mà thôi, tôi còn cố gắng đi đầu trong việc giúp đỡ mọi công việc nặng nhọc khác, bởi vì tôi nghiệm thấy điều ấy làm Chúa rất hài lòng.

66 Ôi kho tàng vô tận của ý hướng ngay lành, điều làm cho mọi hoạt động của chúng ta trở nên trọn hảo và đẹp lòng Thiên Chúa!

Lạy Chúa Giêsu, Chúa biết con yếu đuối dường nào; vì vậy, xin Chúa hãy luôn ở bên con; hướng dẫn các hoạt động của con và toàn thể hữu thể của con, Chúa là Thầy Dạy tuyệt hảo duy nhất của con! Quả thật, lạy Chúa Giêsu, con hoảng sợ khi nhìn vào nỗi khốn nạn của mình, nhưng đồng thời, con cũng an tâm vì lòng lân ái của Chúa muôn đời vẫn thắng vượt nỗi khốn nạn của con. Tâm tình này bao phủ con trong quyền năng Chúa. Ôi niềm vui tuôn trào từ việc biết mình! Ôi Đấng là Chân Lý bất biến, lòng tín thành của Chúa bền vững thiên thu!

67 Sau ngày tuyên khấn lần đầu, tôi bị ngã bệnh [có lẽ bệnh lao phổi bộc phát], và dù được sự chăm sóc tận tình của các bề trên cũng như nỗ lực của các bác sĩ, tôi vẫn cảm thấy bệnh tình không hề thuyên giảm chút nào. Những lời dị nghị vọng đến tai tôi, ngụ ý rằng tôi giả vờ bệnh. Khi nghe biết điều đó, nỗi đau khổ của tôi tăng thêm gấp đôi và da diết suốt thời gian dài. Một ngày kia, tôi than thở với Chúa Giêsu rằng tôi đang trở nên gánh nặng cho các chị em. Chúa Giêsu trả lời: **Không phải con sống cho chị em, nhưng là cho các linh hồn, và các linh hồn sẽ được hưởng nhờ lợi ích từ những đau khổ của con. Việc đau khổ triền miên của con sẽ đem lại cho họ ánh sáng và sức mạnh để chấp nhận thánh ý Cha.**

68 Đối với tôi, đau khổ tê tái nhất là những kinh nguyện và những việc lành của tôi hình như đều không làm vui lòng Thiên Chúa. Tôi không dám ngước mắt lên trời. Điều đó làm tôi đau đớn trong các giờ đạo đức chung tại nhà nguyện đến độ một ngày kia sau giờ kinh, Mẹ Bề Trên [Raphael] vời tôi đến và nói: “Này chị, chị hãy xin Chúa ban ơn thánh và ủi an, bởi vì chính tôi thấy **(28)** và các chị em khác cũng cho tôi biết chỉ nhìn chị mà thôi cũng thấy tội nghiệp. Tôi thực sự không biết phải làm gì với chị bây giờ, chị ạ. Tôi truyền cho chị thôi đừng làm khổ bản thân một cách vô lý nữa”.

Những lần bàn hỏi với Mẹ Bề Trên không làm tôi khuây khoả, cũng không làm sáng sủa được điều gì. Ngược lại, bóng tối che khuất Thiên Chúa càng dày đặc hơn. Tôi kêu cứu trong toà giải tội, nhưng cũng chẳng thấy gì. Một linh mục thánh thiện muốn giúp đỡ, nhưng tôi khổ thân đến độ không xác định được nỗi khổ của mình, và điều đó càng làm tôi cay cực hơn nữa. Một nỗi buồn đến chết xuyên thấu linh hồn tôi đến độ không sao giấu nổi và lộ ra trước mắt những người chung quanh. Tôi mất hết hy vọng. Bóng đêm mỗi lúc một tăm tối hơn. Vị linh mục giải tội nói rằng: “Này

chị, tôi nhìn thấy những ơn thánh rất đặc biệt ở nơi chị, và tôi không lo lắng chút nào cho chị cả; tại sao chị tự làm khổ bản thân như thế?". Nhưng lúc đó, tôi không hiểu ngài nói gì cả và hết sức kinh ngạc khi nghe phải đọc kinh *Te Deum* hoặc kinh *Magnificat*, hoặc phải chạy quanh vườn vào buổi tối, hoặc phải cười to mười lần để làm việc đền tội. Những việc đền tội này rất lạ kỳ đối với tôi; nhưng cả vị linh mục ấy cũng không thể giúp đỡ tôi được bao nhiêu. Rõ ràng, Thiên Chúa muốn tôi tôn vinh Người bằng đau khổ.

Vị linh mục an ủi tôi khi bảo rằng trong hoàn cảnh hiện thời, tôi làm đẹp lòng Chúa hơn cả những khi được dạt dào ơn an ủi lớn lao. "Đó thật là một ơn vô cùng trọng đại, bởi vì trong tất cả những cực hình linh hồn chị đang trải qua, chịkhông hề làm mất lòng Thiên Chúa, mà còn gắng tập các nhân đức. Tôi nhìn vào linh hồn chị và thấy những chương trình vĩ đại cùng những ơn thánh đặc biệt của Chúa trong đó; và khi thấy điều này, tôi cám tạ Thiên Chúa". Bất kể những điều ấy, linh hồn tôi vẫn trong tình trạng thảm sầu; và giữa những khổ hình không sao tả được, tôi cố gắng bắt chước người mù đểtín thác vào sự hướng dẫn của Chúa, nắm thật chặt lấy tay Người, và không xa rời đức vâng lời một phút giây, đó là sự an toàn duy nhất của tôi trong cơn thử thách khắc nghiệt này.

69 **(29)** + Lạy Chúa Giêsu, Chân Lý hằng hữu, xin hãy củng cố những sức lực mỏng manh của con; Chúa ơi, Chúa có thể làm được mọi sự. Con biết nếu không có Chúa, mọi nỗ lực của con đều là vô ích. Lạy Chúa Giêsu, xin đừng ẩn nấp con nữa, vì con không thể sống được nếu thiếu Chúa. Xin hãy lắng nghe tiếng than van của hồn con. Lòng Thương Xót Chúa không cạn kiệt, lạy Chúa, xin dủ lòng thương đến nỗi khốn cùng của con. Lòng Thương Xót Chúa vượt quá trí hiểu của mọi thiên thần và loài người hợp lại; và như thế, mặc dù Chúa dường như không nghe tiếng con, nhưng con vẫn trọn niềm tín thác vào đại dương thương xót của Chúa, và con biết niềm cậy trông của con sẽ không bị dối lừa.

70 Chỉ một mình Chúa Giêsu mới biết mức độ gian truân và khó khăn chừng nào để chu toàn bổn phận trong lúc linh hồn chịu cay cực, sức lực bị yếu nhược, và tâm trí bị tăm tối. Trong cái lặng thinh của tâm hồn, tôi vẫn thưa lên: "Lạy Chúa Kitô, nguyện ước cho hoan lạc, danh dự, và vinh quang đều thuộc về Chúa, còn đau khổ là kỷ phần cho con. Con sẽ không chần chờ một bước trên đường theo Chúa, cho dù gai nhọn làm nhức nhối chân con".

71 Tôi được gởi đến điều trị tại một tu viện của chúng tôi ở Plock, và tại đó, tôi được đặc ân trang hoàng nhà nguyện bằng những bông hoa. Đó là ở Biala. [36] Chị Thecla không tìm được thời giờ để làm việc này, thành ra tôi thường trang trí nhà nguyện một mình. Rồi một hôm, tôi cũng hái

những đoá hồng đẹp nhất để trang trí phòng cho một người kia. Khi đi gần đến cổng vòm, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu đang đứng ở đó. Người dịu dàng hỏi tôi: **Ái nữ của Cha ơi, con hái những đoá hoa này cho ai vậy?** Cái nín thinh của tôi đã là câu trả lời cho Chúa, vì tôi nhận ra mình đã có một lưu luyến tinh tế với người này, [37]nhưng trước đó tôi không nhận ra. Bỗng nhiên, Chúa Giêsu biến đi. Vào lúc đó, tôi ném những đoá hoa xuống đất và đến với Chúa Giêsu Thánh Thể, tâm hồn tôi tràn ngập tri ân vì ơn được biết mình.

Ôi Thái Dương Thần Linh, trong ánh sáng của Chúa, linh hồn thấy được cả những hạt bụi làm phiền lòng Chúa.

72 **(32)** Lạy Chúa Giêsu, Chân Lý hằng hữu và Sự Sống của chúng con, con kêu lên Chúa và khẩn nài Lòng Thương Xót Chúa cho các tội nhân khốn cùng. Ôi Trái Tim rất dịu hiền, lân tuất, và thương xót vô bờ, con van xin Chúa cho các tội nhân đáng thương.

Lạy Thánh Tâm cực thánh, nguồn mạch thương xót chiếu giãi những luồng sáng ân sủng tràn ngập trên toàn nhân loại, con van nài Chúa ban ánh sáng cho các tội nhân khốn cùng.

Lạy Chúa Giêsu, xin hãy nhớ lại cuộc Khổ Nạn thảm thương của Chúa và đừng để các linh hồn đã được cứu chuộc bằng giá Máu cực trọng của Chúa mà phải hư mất.

Lạy Chúa Giêsu, khi suy gẫm về giá chuộc quá đắt của Máu Thánh Chúa, con lại được vui mừng ngất ngây, vì chỉ một giọt mà thôi cũng quá đủ cho phần rỗi tất cả các tội nhân. Mặc dù tội lỗi là vực thẳm của sự độc dữ và vong ân, nhưng không bao giờ có thể sánh được với giá chuộc đã trả thay cho chúng con. Vì thế, ước chi mọi linh hồn hãy tín thác vào cuộc Khổ Nạn và trông cậy vào lượng thương xót của Chúa. Chúa không từ chối lòng thương với bất kỳ ai. Trời đất có thể đổi dời, nhưng lòng thương Chúa sẽ không bao giờ cạn kiệt. Chúa ơi! Một niềm hoan lạc mênh mang cháy lên trong tâm hồn con khi chiêm ngắm lòng nhân lành vô hạn của Chúa.

Ôi Chúa Giêsu, con mong ước đem mọi tội nhân đến bên chân Chúa để họ cũng được tôn vinh Lòng Thương Xót Chúa cho đến muôn đời.

73 Lạy Chúa Giêsu của con, mặc dù đêm đen thăm thẳm đang bủa vây con tư bề và những bóng mây mù đang che mất chân trời, nhưng con biết Mặt Trời không bao giờ đi khỏi. Lạy Chúa, dù con không thấu hiểu được Chúa và cũng không nắm vững những đường lối Chúa, nhưng con vẫn tín thác vào Lòng Thương xót Chúa. Lạy Chúa, nếu thánh ý Chúa muốn con sống trong tăm tối như vậy mãi mãi, nguyện Chúa được chúc tụng. Con chỉ xin Chúa một điều, lạy Chúa Giêsu: đó là đừng để con xúc phạm đến Chúa cách nào. Lạy Chúa Giêsu của con, một mình Chúa biết những thao thức và những đớn đau của lòng con. Con vui mừng vì có thể chịu khổ vì Chúa, mặc dù ít ỏi.

Khi cảm thấy những đau khổ vượt quá sức mình, tôi đến nương náu nơi Chúa trong bí tích Thánh Thể, và thưa với Người trong thinh lặng sâu xa.

(31) Việc Xưng Tội của Một Học Sinh

74 Một ngày nọ, tôi cảm thấy bị thôi thúc phải lo liệu việc thiết lập lễ kính Lòng Thương Xót Chúa và nhờ vẽ bức hình Chúa Thương Xót, và tôi không sao tìm được một chút bình an. Một cái gì đó bao trùm hữu thể tôi, và tôi sợ mình bị ảo tưởng. Tuy nhiên, những nghi ngờ này lúc nào cũng từ bên ngoài, bởi vì từ nơi sâu thẳm trong linh hồn, tôi cảm thấy chính Chúa là Đấng đang thấu nhập hữu thể tôi. Vị linh mục giải tội lúc đó cho tôi biết con người thường gặp ảo tưởng, và tôi nhận ra ngài có phần sợ giải tội cho tôi. Đây là một cực hình đối với tôi. Thấy mình nhận được quá ít trợ lực của người đời, tôi càng hướng về Chúa Giêsu, vị Tôn Sư tuyệt vời. Một lần kia, vì quá nghi ngờ, không biết những lời tôi nghe được có phải xuất phát từ Chúa hay không, tôi thưa chuyện với Chúa Giêsu trong lòng, nhưng không thốt ra lời. Thình lình một sức mạnh nội tâm xâm chiếm tôi khiến tôi thưa lên: “Nếu Đấng đang thông hiệp với con và trao đổi với con thực sự là Thiên Chúa của con, con nài xin Chúa, lạy Chúa, hãy làm cho người học sinh nội trú này đi xưng tội ngay hôm nay; dấu chỉ này sẽ giúp con an lòng”. Ngay lúc đó, người thiếu nữ kia xin đi xưng tội.

Mẹ phụ trách lớp ngạc nhiên vì sự thay đổi đột ngột nơi thiếu nữ kia, nhưng Mẹ cũng cho mời ngay một vị linh mục, và thiếu nữ này xưng tội với lòng sám hối thành thực. Ngay lúc ấy, tôi nghe được một tiếng nói trong lòng: **Bây giờ, con có tin vào Cha hay chưa?** Và một lần nữa, một sức mạnh lạ lùng lại chiếm đoạt linh hồn tôi, làm cho tôi mạnh mẽ và an lòng đến độ ngạc nhiên vì sao tôi đã nghi ngờ đến thế, dù chỉ một giây phút.

75 Nhưng các mối nghi nan này bao giờ cũng từ bên ngoài mà đến, đưa tôi đến chỗ khép kín với bản thân mỗi ngày một hơn. Trong một lần cáo mình, tôi cảm thấy vị linh mục có vẻ bất an nên không trình bày tâm hồn, nhưng chỉ xưng tội với ngài mà thôi. Một vị linh mục không bình an với bản thân thì làm sao rọi chiếu bình an cho một linh hồn khác được.

Ôi các linh mục, các ngài là những ngọn nến soi chiếu linh hồn người ta, chớ gì ánh sáng của các ngài đừng bao giờ bị lu mờ. Lúc ấy, tôi hiểu thánh ý Chúa chưa muốn tôi thổ lộ tâm hồn hoàn toàn. Về sau, Chúa đã ban cho tôi ơn này.

76 **(32)** Lạy Chúa Giêsu, xin hướng dẫn tâm trí con, chiếm đoạt trọn vẹn hữu thể con, ấp ủ con trong nơi thẳm sâu của Trái Tim Chúa, và bảo vệ con trước những đợt tấn công của kẻ thù. Niềm hy vọng duy nhất của con là ở nơi Chúa. Xin Chúa hãy phán qua miệng con, để dù con là một sự xấu

xa đích thực, cũng thấy mình được mạnh sức và khôn ngoan, hầu người ta nhận biết rằng công trình này là của Chúa và xuất phát từ Chúa.

Bóng Tối và Cám Dỗ

77 Tâm trí tôi trở nên mù mịt lạ kỳ; xem ra không một chân lý nào còn rõ ràng với tôi nữa. Khi người ta nói với tôi vềThiên Chúa, tâm hồn tôi nên như một tảng đá. Tôi không thể kín múc được từ [những lời] ấy một cảm tình yêu mến để dâng cho Chúa. Khi cố gắng bằng hành vi ý chí để sống mật thiết với Chúa, tôi cảm nghiệm những cực hình khủng khiếp, và dường như tôi đang làm Thiên Chúa thêm thịnh nộ. Tôi không thể nào nguyện gẫm được như đã quen trước kia. Tôi cảm thấy trong linh hồn một khoảng trống bao la và không thể lấy gì lấp đầy được. Tôi bắt đầu cảm thấy một cơn đói khát ngấu nghiến và mong mỏi Thiên Chúa, nhưng tôi nhìn thấy nỗi bất lực hoàn toàn của mình. Tôi cố gắng đọc chậm, từng câu một, và nguyện gẫm bằng cách đó, nhưng điều này cũng chẳng đi đến đâu. Tôi chẳng hiểu những điều tôi đọc.

Vực thẳm khốn nạn của tôi lúc nào cũng hiện ra trước mắt. Mỗi lần vào nhà nguyện để làm việc thiêng liêng, tôi lại trải qua những cực hình và những cám dỗ ghê rợn hơn nữa. Hơn một lần, trong suốt thánh lễ, tôi đã chiến đấu chống lại các tư tưởng phạm thượng chực bộc phát khỏi môi miệng. Tôi cảm thấy ghét cay ghét đắng các bí tích, và như thể chẳng được ích lợi gì từ đó cả. Chỉ vì vâng lời cha giải tội nên tôi mới thường xuyên lãnh thụ các bí tích, và sự vâng phục tối mặt này là con đường duy nhất để tôi bước theo và là niềm hy vọng sống còn cuối cùng cho tôi. Cha giải tội đã giải thích cho tôi rằng những thử thách này là do Thiên Chúa gởi đến, và trong tình trạng của tôi, không những tôi không xúc phạm đến Chúa mà còn làm đẹp lòng Người. **(33)** Ngài nói: “Đây là một dấu chỉ cho thấy Thiên Chúa rất yêu thương và đặt nhiều tin tưởng nơi chị, bởi vì Người đang gởi cho chị những thử thách thế này”. Nhưng những lời ấy chẳng làm tôi nhẹ nhõm và dường như chẳng áp dụng được cho tôi chút nào.

Một điều làm tôi ngạc nhiên: sự kiện thường xảy ra là những cực hình kinh khủng làm tôi hết sức đau khổ kia bỗng nhiên biến mất khi tôi vào toà giải tội; nhưng khi vừa rời toà, thì tất cả những cực hình ấy lại chộp bắt lấy tôi một cách hung bạo hơn trước. Khi ấy, tôi thường sấp mặt trước Thánh Thể và lặp đi lặp lại lời này: “Mặc dù Chúa giết con, con vẫn tín thác nơi Chúa!” [x. G 13,15]. Dường như tôi sẽ chết giữa những thống khổ này. Nhưng đối với tôi, tư tưởng khủng khiếp nhất là đinh ninh rằng mình đã bị Thiên Chúa loại bỏ. Thế rồi những tư tưởng khác ập đến với tôi: Tại sao phải cố gắng đắc thủ các nhân đức và làm những việc lành? Tại sao lại phải hành xác và huỷ mình? Khấn dòng, cầu nguyện, hy sinh và bỏ mình được ích gì? Tại sao lúc nào cũng phải hy sinh bản

thân? Được ích gì - nếu như tôi đã bị Thiên Chúa ruồng bỏ? Tại sao lại phải thực hiện những cố gắng này? Và ở đây, chỉ mình Thiên Chúa mới biết những gì đang diễn ra trong tâm hồn tôi.

78 Một lần kia, khi bị đè bẹp dưới những đau khổ ghê rợn này, tôi vào nhà nguyện và thân thưa với Chúa tận đáy lòng: “Xin Chúa hãy thực hiện những gì Chúa muốn nơi con, lạy Chúa Giêsu; con xin thờ phượng Chúa trong mọi sự. Nguyện thánh ý Chúa được nên trọn nơi con, lạy Chúa, lạy Thiên Chúa của con, con sẽ ca ngợi Lòng Thương Xót của Chúa”. Nhờ hành vi suy phục này, những cực hình khủng khiếp kia đã rời bỏ tôi. Bỗng nhiên, tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu, Người nói với tôi: **Cha luôn ngự trong trái tim con.** Một niềm vui khôn xiết tràn ngập linh hồn tôi, và tình yêu Thiên Chúa bao la lại nung đốt tâm hồn tôi. Tôi thấy rằng Thiên Chúa không bao giờ thử thách quá sức chúng ta. Ô, tôi không sợ hãi gì cả, nếu Thiên Chúa gởi đau khổ lớn lao cho một linh hồn, thì Người sẽ nâng đỡ bằng một ân sủng còn lớn lao hơn, mặc dù chúng ta không nhận ra được điều ấy. Một hành vi tín thác trong những giờ phút ấy đem lại vinh quang rạng ngời cho Thiên Chúa hơn là tất cả những giờ cầu nguyện êm đềm khác trôi qua trong an ủi. Giờ đây, tôi thấy nếu Thiên Chúa muốn để một linh hồn trong bóng đêm, thì không sách vở nào, không cha giải tội nào có thể đem lại ánh sáng cho nó được.

79 **(34)** Lạy Mẹ Maria là Từ Mẫu và là Tôn Chủ của con, con xin dâng Mẹ linh hồn và thân xác, cuộc sống và cái chết cùng tất cả những gì sau đó của con. Con xin phó dâng mọi sự trong tay Mẹ. Ôi Hiền Mẫu của con, xin Mẹ bảo bọc linh hồn con dưới áo choàng khiết trinh của Mẹ, và ban ơn để con có trái tim, linh hồn và thân xác trắng trong.

Xin hãy dùng sức mạnh của Mẹ mà bảo vệ con khỏi mọi kẻ thù, nhất là những người che đậy ác tâm của họ sau mặt nạ nhân đức. Ôi Bông Huệ khả ái, Mẹ là tấm gương cho con, ôi Từ Mẫu của con!

80 Lạy Chúa Giêsu, Thiên Chúa chịu giam cầm vì yêu! Khi con suy về tình yêu Chúa và Chúa đã huỷ mình vì con nhưthế nào, các giác quan của con hoá ra bất lực. Chúa đã che giấu vẻ uy linh cao vời của Chúa và hạ mình đến chỗ đớn hèn là con. Lạy Vua Vinh Hiển, dù Chúa che khuất vẻ đẹp thần linh, nhưng mắt linh hồn con vẫn xé toang được bức màn. Con thấy các ca đoàn thiên thần không ngừng tôn vinh, các quyền thần không dứt tiếng chúc tụng và tung hô: Thánh, Thánh, Thánh...

Ôi, nào ai hiểu được khối tình yêu và Lòng Thương Xót vô tận của Chúa dành cho chúng con! Lạy Đấng chịu giam cầm vì yêu, con xin nhốt trái tim đớn hèn của con trong nhà tạm này để được tôn thờ Chúa suốt ngày đêm. Con biết không có gì ngăn trở việc tôn thờ này, mặc dù thân xác

cách biệt, nhưng tâm hồn con luôn ở bên Chúa. Không gì có thể làm ngơi tình mến con dâng lên Chúa. Không còn một cản ngăn nào đối với con nữa. Lạy Chúa Giêsu của con, con sẽ an ủi Chúa về mọi vô ơn, lộng ngôn, nguội lạnh, thù hận và phạm thánh của các kẻ dữ. Lạy Chúa Giêsu, con muốn được toàn thiêu như một lễ vật tinh tuyền và tiêu tan trước toà Chúa ẩn thân. Con không ngừng kêu nài Chúa cho các linh hồn tội lỗi đáng thương.

81 Lạy Ba Ngôi Chí Thánh, Thiên Chúa Nhất Thể Bất Phân, nguyện Chúa được chúc tụng vì tặng ân và giao ước tuyệt vời này của Lòng Thương Xót. Lạy Chúa Giêsu của con, để đền thay những kẻ lộng ngôn, con sẽ nín lặng khi bị trách mắng bất công, và qua đó đền tạ phần nào cho Chúa. Trong linh hồn con, con vẫn hát dâng Chúa một khúc ca bất tận, không ai ngờ đến hoặc hiểu được điều này. Khúc ca của linh hồn con chỉ mình Chúa biết, lạy Đấng Tạo Hoá và Thiên Chúa của con!

82 **(35)** Con sẽ không để bị lôi cuốn vào cơn lốc công việc đến độ quên Chúa. Con sẽ tận dụng mọi giờ phút rảnh rỗi để quấn quít bên chân Thầy chí thánh ẩn ngự trong bí tích Thánh Thể.

Người vẫn dạy dỗ cho tôi suốt từ những năm tháng thời ấu thơ của tôi.

83 Con hãy viết điều này: Trước khi đến trong tư cách Thẩm Phán chí công, Cha sẽ đến trong tư cách Vua Tình Thương. Trước ngày phán xét, một dấu chỉ trên trời sẽ được ban cho mọi người:

Tất c**ả** ánh sáng trên tr**ờ**i s**ẽ** b**ị** t**ắ**t đi, và bóng t**ố**i kinh kh**ủ**ng s**ẽ** bao trùm toàn th**ể** đ**ị**a c**ầ**u. B**ấ**y gi**ờ**, ng**ườ**i ta s**ẽ**nhìn th**ấ**y hình Thánh Giá trên b**ầ**u tr**ờ**i, và t**ừ** các th**ươ**ng tích m**ở** ra trên tay và chân **Đấ**ng C**ứ**u Th**ế** ch**ị**u đóng đin**h sẽ** có nh**ữ**ng lu**ồ**ng sáng chói chang chi**ế**u to**ả** đ**ị**a c**ầ**u trong m**ộ**t th**ờ**i gian. **Đ**i**ề**u này s**ẽ** x**ả**y ra tr**ướ**c ngày sau h**ế**t.

84 Lạy Máu và Nước đã trào ra từ Trái Tim Chúa Giêsu như suối nguồn thương xót chúng con, con tín thác nơi Chúa!

Vilnius, ngày 2 tháng 8 năm 1934

85 Vào thứ Sáu, sau khi hiệp lễ, thần trí tôi được đưa đến trước ngai Thiên Chúa. Ở đó, tôi nhìn thấy các quyền thần không dứt lời tán dương Thiên Chúa. Bên kia ngai toà, tôi nhìn thấy một vầng sáng mà các thụ tạo không thể đến gần, và ở đó chỉ có Ngôi Lời Nhập Thể, Đấng Trung Gian của chúng ta. Khi Chúa Giêsu bước vào vầng sáng ấy, tôi được nghe những lời này: **Con hãy ghi lại ngay những gì nghe được: Cha là Thiên Chúa tự yếu tính, siêu vượt các trật tự hoặc các nhu cầu. Nếu Cha gọi các thụ tạo ra hiện hữu - đó là vì vực thẳm nhân lành của Cha.** Ngay lúc ấy, tôi nhận ra mình đang quỳ trong nhà nguyện như trước, đúng lúc thánh lễ vừa kết thúc. Và tôi cũng đã ghi xong những lời này.

86 + [Một lần kia] khi tôi nhìn thấy cha giải tội của tôi [có lẽ cha Sopocko] phải chịu đau khổ vì công việc Chúa đang định thực hiện qua ngài, nỗi sợ hãi bao trùm lấy tôi một lúc và tôi thưa cùng Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, đây là công việc của Chúa, thế mà Chúa nỡ đối xử như vậy **(36)** với ngài hay sao? Con thấy hình như Chúa đang gây khó cho ngài trong khi Chúa lại ban lệnh cho ngài thực hiện”.

Con hãy viết rằng ánh nhìn của Cha ngày đêm luôn dõi theo ngài, và Cha tha phép những gian nan này xảy đến là để tăng thêm công phúc cho ngài mà thôi. Cha ban thưởng không dựa vào thành quả, nhưng vào sự nhẫn nại và khó khăn người ta phải chịu vì Cha.

Vilnius, ngày 26 tháng 10 năm 1934

87 Thứ Sáu, lúc sáu giờ kém mười, khi cùng với một số học sinh của chúng tôi [38] từ ngoài vườn trở về dùng bữa tối, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu trên nhà nguyện của chúng tôi, giống như lúc Người hiện ra lần đầu với tôi và trong bức hình. Hai luồng sáng từ Trái Tim Chúa Giêsu chiếu giãi nhà nguyện và phòng y tế, và sau đó lan toả khắp thành phố và toàn thế giới. Hiện tượng này kéo dài chừng bốn phút, và sau đó biến đi. Một thiếu nữ trong nhóm cùng đi với tôi, đi sau những người khác một chút, cũng thấy những ánh sáng này, nhưng không được nhìn thấy Chúa Giêsu và không biết ánh sáng ấy từ đâu mà đến. Em quá xao xuyến nên đem kể cho các thiếu nữ khác. Họ nhao lên cười nhạo, cho là tưởng tượng hoặc là ánh sáng phản chiếu của một phi cơ bay qua. Nhưng em nằng nặc cả quyết chưa từng nhìn thấy những luồng sáng như thế bao giờ. Khi những thiếu nữ khác nói rằng có lẽ đó là ánh sáng của một đèn pha, em cho biết em quá biết ánh sáng đèn pha, còn ánh sáng này thì chưa bao giờ nhìn thấy.

Sau bữa tối, thiếu nữ ấy đến bên tôi và kể lại em rất xúc động vì những luồng sáng đến nỗi không thể giữ kín và muốn nói cho mọi người cùng biết. Tuy nhiên, em không được nhìn thấy Chúa Giêsu. Em cứ kể cho tôi về những luồng sáng ấy khiến tôi khó xử vì không thể cho em biết rằng chính tôi đã được nhìn thấy Chúa Giêsu. Tôi cầu nguyện cho em và xin Chúa ban cho em những ân sủng cần thiết. Lòng tôi vui mừng vì Chúa Giêsu đã chủ động tỏ mình ra, cho dù trong trường hợp hành động như thế, Người đã gây phiền hà cho tôi. Nhưng dù sao, vì Chúa Giêsu, chúng ta có thể chịu đựng bất cứ điều gì.

88 **(37)** + Trong giờ chầu, tôi cảm thấy Thiên Chúa rất gần gũi bên mình. Một lúc sau, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu và Đức Mẹ Maria. Khi nhìn thấy hai Đấng, tôi được tràn ngập niềm vui và tôi hỏi Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, thánh ý Chúa thế nào về điều cha giải tội đã truyền cho con hỏi Chúa?”. Chúa Giêsu đáp: **Thánh ý Cha là ngài nên ở lại đây và không nên tự miễn chước cho mình.** Tôi

hỏi Chúa Giêsu có thể ghi hàng chữ: “Cha là Vua Thương Xót”, nhưng Người không dùng lại chữ “Kitô”. **Cha ước mong bức hình này được trưng bày công khai vào Chúa Nhật sau lễ Phục Sinh. Chúa Nhật ấy sẽ là đại lễ kính Lòng Thương Xót của Cha. Qua mầu nhiệm Ngôi Lời Nhập Thể, Cha tỏ ra cõi sâu khôn dò lòng nhân lành của Cha.**

89 + Thật lạ lùng, mọi sự đều xảy ra đúng như Chúa đã yêu cầu. Thực vậy, hôm ấy vào Chúa Nhật sau lễ Phục Sinh [tháng 4 năm 1935], lần đầu tiên bức hình đã được đông đảo các tín hữu công khai thờ kính. Suốt ba ngày, bức hình đã được trưng bày và nhận được sự sùng kính công khai. Vì được trưng bày ngay trên một cửa sổ tại Ostra Brama [đền thánh Đức Mẹ trên Cổng Phía Đông dẫn đến thành phố Vilnius], nên từ rất xa đã có thể nhìn thấy bức hình. Tại Ostra Brama, trong ba ngày ấy, nghi lễ bế mạc năm thánh Cứu Độ đang được cử hành, kỷ niệm 1900 cuộc Khổ nạn của Chúa Cứu Thế. Giờ đây, tôi nhìn thấy công cuộc cứu độ gắn liền với công cuộc thương xót mà Chúa đang kêu gọi.

90 Một ngày kia, trong lòng tôi nhìn thấy cha giải tội của tôi phải đau khổ rất nhiều: các đồng bạn sẽ lìa bỏ cha trong lúc mọi người đứng lên chống đối cha, còn sức khoẻ phần xác của cha lại kiệt quệ. Con nhìn thấy cha như một chùm nho được chủ vườn chọn hái và rồi ném vào máy ép đau khổ. Thưa cha, linh hồn của cha đôi lúc ngập ngụa những nghi nan vềcông cuộc này và về con.

Thấy Chúa xem ra cũng chống lại cha, tôi hỏi sao Chúa lại xử với ngài như vậy, khác nào đặt các vật cản không cho ngài thực hiện những điều Chúa truyền cho ngài hoàn tất. Và Chúa phán với tôi: **Cha xử với ngài như vậy để minh chứng công cuộc này là của Cha. Con hãy nói cho ngài (38) đừng sợ hãi; ánh nhìn của Cha ngày đêm luôn dõi theo ngài. Số hào quang làm nên triều thiên của ngài sẽ nhiều bằng số linh hồn được cứu vớt nhờ công cuộc này. Cha ban thưởng không dựa trên thành công, nhưng trên đau khổ vì công việc.**

91 Lạy Chúa Giêsu của con, một mình Chúa biết những bách hại con đang phải chịu chỉ vì trung tín với Chúa và tuân theo những lệnh truyền của Chúa. Chúa là dũng lực của con; xin nâng đỡ để con có thể thực hiện những gì Chúa đòi hỏi. Tự mình con, con chỉ là hư vô, nhưng khi được Chúa phù trợ, mọi khó khăn không còn là gì đối với con nữa. Lạy Chúa, con có thể thấy rất rõ ràng từ khi linh hồn con lần đầu tiên được nhận biết Chúa, cuộc đời con đã là một cuộc chiến triền miên, ngày càng khốc liệt hơn.

Mỗi sáng, trong giờ nguyện gẫm, con chuẩn bị cho một ngày chiến đấu. Việc hiệp lễ bảo đảm cho con rằng con sẽchiến thắng; và quả đúng như vậy. Con sợ hãi ngày mà con sẽ không được hiệp lễ. Bánh của Những Người Mạnh đem đến cho con tất cả dũng lực cần thiết để dấn bước trong

sứ mạng và can trường chu toàn những điều Chúa đòi hỏi. Can trường và sức mạnh trong con không phải của con, nhưng là của Đấng ngự trong con - đó là Chúa Thánh Thể.

Lạy Chúa Giêsu của con, những hiểu lầm thật quá kinh hoàng; nhiều khi, nếu không nhờ Thánh Thể, chắc con không thể can đảm dấn bước trên đường Chúa đã vạch sẵn cho con.

92 Xỉ nhục là lương thực hằng ngày của tôi. Tôi biết tân nương sẽ phải chia sẻ mọi sự với tân lang; như vậy, chiếc áo phỉ báng của Người sẽ phủ lên thân tôi. Trong những lúc đầy đau khổ, tôi cố gắng nín lặng vì không tin vào lưỡi của mình, trong những lúc ấy, chiếc lưỡi có xu hướng biện minh cho bản thân, trong khi bổn phận nó là phải giúp tôi ca tụng Thiên Chúa về mọi phúc lành và ân huệ Người ban. Khi được rước Chúa Giêsu Thánh Thể, tôi tha thiết xin Người dủ lòng đoái thương chữa lành lưỡi tôi để tôi không còn xúc phạm đến Chúa và người lân cận. Tôi muốn lưỡi tôi không ngừng ca tụng Chúa. Những sai lỗi của chiếc lưỡi thật kinh hồn. Linh hồn sẽ không đạt đến sự thánh thiện nếu không canh phòng chiếc lưỡi của mình.

93 **(39)** + Tóm Lược Giáo Lý Lời Khấn [39]

H: [Hỏi] Lời khấn là gì?

Đ: [Đáp] Lời khấn là một lời tự tình hứa với Chúa để thực hiện một hành vi trọn lành hơn.

H: Lời khấn có hiệu lực bắt buộc trong một vấn đề thuộc đối tượng của một giới luật hay không?

Đ: Có. Việc thực hiện một hành vi thuộc đối tượng giới luật mang một giá trị và công trạng kép; tuy nhiên, việc thiếu sót một hành vi như thế là một vi phạm và sự dữ kép, bởi vì khi lỗi phạm lời khấn, chúng ta phạm một tội vừa vi phạm giới luật, vừa vi phạm sự thánh.

H: Tại sao các lời khấn bậc tu trì lại có giá trị như thế?

Đ: Vì đó là nền tảng của nếp sống tu trì đã được Giáo Hội chuẩn nhận, trong đó, các phần tử liên kết với nhau trong một cộng đồng tu trì phải luôn phấn đấu đạt đến sự trọn lành bằng ba lời khấn thanh bần, thanh tịnh, tuân phục, và tuân giữ các quy luật của dòng.

H: “Phấn đấu đạt đến sự trọn lành” nghĩa là gì?

Đ: Phấn đấu đạt đến sự trọn lành không có nghĩa là đã đạt được sự hoàn thiện trong nếp sống tu trì, nhưng buộc chúng ta, với quy trách phạm tội, hằng ngày phải ra sức đạt đến sự trọn lành. Vì thế, một tu sĩ không muốn trở nên trọn lành là thiếu sót bổn phận chính yếu trong bậc sống của mình.

H: Lời khấn “trọng” là gì?

Đ: Lời khấn “trọng” mang tính tuyệt đối, vì thế, trong các trường hợp ngoại thường, chỉ mình Đức Thánh Cha mới có thể tháo chuẩn.

H: Lời khấn “đơn” là gì?

Đ: Lời khấn “đơn” không mang tính tuyệt đối, Toà Thánh vẫn tháo chuẩn và vô hiệu hoá những lời khấn trọn đời và những lời khấn hằng năm.

(40) H: Đâu là sự dị biệt giữa lời khấn với nhân đức?

Đ: Lời khấn liên quan đến những điều đòi buộc, với quy trách phạm tội; nhân đức vượt trên điều ấy và trợ giúp cho việc thực thi lời khấn; hơn nữa, khi vi phạm lời khấn là chúng ta đã sai lỗi và làm tổn hại nhân đức.

H: Các lời khấn bậc tu trì đòi buộc chúng ta đến mức nào?

Đ: Các lời khấn bậc tu trì đòi buộc chúng ta phải nỗ lực đắc thủ các nhân đức, hoàn toàn suy phục các bề trên và các quy luật có hiệu lực của dòng; như vậy; các tu sĩ hiến thân cho cộng đoàn, từ bỏ mọi quyền lợi và hoạt động của bản thân để hy sinh phụng sự Thiên Chúa.

Lời Khấn Thanh Bần

Khấn thanh bần là tự nguyện từ bỏ quyền lợi của cải hoặc quyền sử dụng các của cải với mục đích làm hài lòng Thiên Chúa.

H: Những đối tượng của lời khấn thanh bần là gì?

Đ: Đó là tất cả của cải và những vật dụng liên quan đến cộng đoàn. Chúng ta không còn quyền trên bất cứ thứ gì đã được ban cho chúng ta, một khi đã được lãnh nhận, dù là vật dụng hay tiền bạc. Tất cả những của biếu tặng và quà cáp - dù chúng ta nhận được do lòng biết ơn hoặc vì một nguyên nhân nào khác - đều thuộc về quyền lợi của cộng đoàn. Chúng ta không thể sử dụng những lương tiền chúng ta nhận được do công việc hoặc trợ cấp mà không vi phạm lời khấn.

H: Khi nào chúng ta lỗi hoặc vi phạm lời khấn nhưng liên quan đến giới răn thứ bảy?

Đ: Chúng ta vi phạm khi không có phép mà thủ đắc bất cứ của gì thuộc về nhà dòng; khi không có phép, mà giữ lại của gì để chiếm dụng; và khi không được uỷ quyền, mà mua bán hoặc đổi chác những của cải thuộc về cộng đoàn. Chúng ta vi phạm khi sử dụng một vật không đúng với mục đích bề trên đã đề ra; khi cho hoặc nhận bất cứ của gì mà không có phép; khi vì chểnh mảng mà làm hư hại một vật gì; mang theo vật gì khi di chuyển từ nhà này sang nhà khác mà không có phép. Khi lời khấn bị vi phạm, tu sĩ **(41)** buộc phải bồi thường cho cộng đoàn.

Nhân Đức Thanh Bần

Đây là một nhân đức Phúc Âm, đòi buộc linh hồn phải siêu thoát với những sự vật đời này; các tu sĩ vì đã tuyên khấn nên buộc phải tuân giữ nghiêm túc.

H: Khi nào chúng ta phạm tội nghịch nhân đức thanh bần?

Đ: Khi chúng ta ước ao điều gì trái nghịch với nhân đức này. Khi chúng ta dính bén với của cải và khi sử dụng những của dư thừa.

H: Nhân đức thanh bần có bao nhiêu cấp độ và những cấp độ ấy là gì?

Đ: Trong thực hành, nhân đức thanh bần của một tu sĩ có lời khấn gồm bốn cấp độ:

- không dùng của gì nếu không có sự đồng ý của bề trên (chất liệu của lời khấn);

- tránh dùng của cải dư thừa và bằng lòng với những vật dụng cần thiết (điều này liên quan đến nhân đức);

- vui lòng với những vật dụng kém chất lượng liên quan đến nhà ở, y phục, thực phẩm, vv... và trong lòng cảm nghiệm được niềm vui; vui vì được sống trong cảnh nghèo túng cùng cực.

Lời Khấn Thanh Tịnh

H: Lời khấn này đòi buộc chúng ta những gì?

Đ: Lời khấn này đòi chúng ta phải khước từ hôn nhân và xa tránh tất cả những gì giới răn thứ sáu và giới răn thứ chín ngăn cấm.

H: Một sai lỗi về nhân đức có phải cũng vi phạm lời khấn hay không?

Đ: Mọi sai lỗi nghịch nhân đức thanh tịnh cũng đồng thời vi phạm lời khấn thanh tịnh, bởi vì ở đây không có sự khác biệt giữa lời khấn và nhân đức như trong trường hợp khó nghèo và vâng phục. **(42)**

H: Mọi tư tưởng xấu có phải là tội không?

Đ: Không, không phải mọi tư tưởng xấu đều là tội; tư tưởng xấu chỉ trở thành tội khi có sự ưng thuận hoàn toàn của ý chí và sự ưng thuận ấy đi liền sau sự suy xét của lý trí.

H: Ngoài những tội lỗi nghịch đức thanh tịnh, còn điều gì cũng nguy hại cho nhân đức này nữa?

Đ: Việc thiếu cẩn trọng phòng các giác quan, trí tưởng tượng, các cảm xúc, các tình cảm thân mật đều gây tổn hại cho nhân đức.

H: Đâu là những phương thế để bảo toàn nhân đức này?

Đ: Việc tưởng nghĩ đến sự hiện diện của Thiên Chúa sẽ giúp vượt thắng và chống lại những cám dỗ trong lòng mà không sợ hãi. Về các chước cám dỗ bên ngoài, hãy tránh dịp. Nói chung có bảy phương thế chính yếu sau đây: cẩn phòng giác quan; tránh dịp tội; tránh ở nhưng không; mau

chóng xua đuổi các cơn cám dỗ; xa tránh tất cả, nhất là những tình cảm riêng tư; sống tinh thần khổ chế; và bày tỏ tất cả các cám dỗ với cha giải tội.

Ngoài ra, cũng còn năm phương thế khác giúp bảo toàn nhân đức này: khiêm tốn, có tinh thần cầu nguyện; nết na giữ con mắt; trung thành giữ luật; thành thực sùng kính Đức Trinh Nữ Maria.

Lời Khấn Vâng Phục

Lời khấn vâng phục cao trọng hơn hai lời khấn kia. Quả thật, đó là một của lễ toàn thiêu. Lời khấn này còn cần thiết hơn nữa vì tạo lập và làm sinh động hội dòng.

H: Lời khấn vâng phục đòi buộc chúng ta những gì?

Đ: Với lời khấn tuân phục, tu sĩ hứa quyết với Thiên Chúa sẽ vâng phục các Bề Trên hợp pháp trong mọi sự các ngài đặt định theo luật dòng. Lời khấn tuân phục buộc các tu sĩ phải lệ thuộc vào bề trên theo luật định trong suốt đời và trong mọi công việc. Tu sĩ phạm tội trọng lỗi lời khấn tuân phục khi bất tuân mệnh lệnh được truyền **(43)** với hiệu lực đức tuân phục và hiệu lực của dòng.

Nhân Đức Tuân Phục

Nhân đức tuân phục còn đi sâu hơn lời khấn; bao gồm luật dòng, các quy định, và cả lời khuyên của các bề trên.

H: Phải chăng nhân đức tuân phục là điều thiết yếu đối với tu sĩ?

Đ: Nhân đức tuân phục là điều thiết yếu đối với tu sĩ đến độ giả như họ làm những việc lành nhưng nghịch với đức tuân phục thì những việc này cũng là điều dữ và không có công trạng.

H: Chúng ta có thể phạm tội trọng lỗi nhân đức tuân không?

Đ: Chúng ta phạm tội trọng lỗi nhân đức tuân phục khi khinh thị quyền bính hoặc mệnh lệnh của bề trên, hoặc khi vì hành vi không tuân phục của ta mà làm hại cho cộng đoàn trên phương diện tinh thần hoặc vật chất.

H: Những lỗi nào gây nguy hại cho lời khấn?

Đ: Để lòng thành kiến hoặc nuôi ác cảm với bề trên - xầm xì hoặc chỉ trích, chậm chạp và chểnh mảng.

Cấp Độ Tuân Phục

Chu toàn mau mắn và trọn vẹn - tức là vâng phục của ý chí, khi ý chí thuyết phục lý trí suy phục lời khuyên của bề trên. Thánh Inhaxiô đưa ra ba phương thế giúp tuân phục dễ dàng: luôn luôn nhìn nhận Thiên Chúa nơi bề trên của chúng ta, cho dù ngài là ai; hiểu ý lành cho mệnh lệnh hoặc lời khuyên của bề trên; chấp nhận mỗi mệnh lệnh như một lệnh truyền từ Chúa mà đến, không

chất vấn hoặc xét nét. Phương thế tổng quát: khiêm tốn. Không có gì khó khăn đối với những người khiêm tốn.

94 **(44)** Lạy Thiên Chúa của con, xin đốt lửa tình yêu Chúa trong tâm hồn con để thần trí con không bị yếu nhược giữa những phong ba, đau khổ và thử thách. Chúa biết con yếu đuối nhường nào. Tình yêu có thể làm được mọi sự.

95 + Hiểu Biết Chúa Hơn và Nỗi Sợ Hãi của Linh Hồn

Lúc đầu, Thiên Chúa tỏ mình qua sự thánh thiện, đức công bình, và lòng nhân lành - tức là Lòng Thương Xót của Người. Linh hồn không nhận biết tất cả điều này ngay một lúc, nhưng từng chút một, như những tia chớp; tức là khi Thiên Chúa đến gần. Nhưng điều này không kéo dài lâu, bởi vì linh hồn không thể chịu nổi ánh sáng như thế. Trong giờ cầu nguyện, linh hồn cảm nhận được những tia chớp của ánh sáng này khiến nó không sao cầu nguyện được như trước kia. Linh hồn cố gắng hết sức để ép mình cầu nguyện như trước nhưng vô ích, nó hoàn toàn không còn khả năng để tiếp tục cầu nguyện như trước khi nhận được ánh sáng này. Ánh sáng này đã chạm đến linh hồn và sống động trong đó, không gì có thể dập tắt hay làm giảm đi được. Tia chớp tri thức Thiên Chúa này cuốn hút linh hồn và làm nó bừng cháy tình yêu Thiên Chúa.

Nhưng tia chớp này đồng thời cũng làm cho linh hồn được biết mình; linh hồn thấy tất cả nội tâm mình trong một ánh sáng siêu việt, và nó chỗi dậy trong tỉnh thức và kinh hãi. Tuy nhiên, linh hồn không ở mãi dưới những ảnh hưởng của sự kinh hãi, nhưng bắt đầu tự thanh luyện, khiêm tốn và tự hạ trước nhan Thiên Chúa. Những ánh sáng này càng chói chang và thường xuyên hơn thì càng xuyên thấu linh hồn và linh hồn trở nên tinh sạch hơn. Tuy nhiên, nếu như linh hồn trung thành và can đảm đáp ứng những ơn thánh đầu tiên ấy, Thiên Chúa sẽ ban dư đầy an ủi và hiến mình cho linh hồn đến độ có thể cảm nhận được. Có thể nói có những giây phút linh hồn tham dự vào hoan hưởng ân tình thân mật với Thiên Chúa; linh hồn tin đã đạt đến mức hoàn thiện được tiền định cho mình, bởi lẽ những khuyết điểm và bất toàn của linh hồn đang ngủ yên, và điều này khiến linh hồn tưởng chúng không còn nữa. Không còn gì là khó khăn, linh hồn sẵn sàng làm mọi sự. Linh hồn bắt đầu gieo mình vào Thiên Chúa và cảm hưởng những hoan lạc thần linh. Linh hồn được ân sủng mang đi và không nghĩ gì đến thời gian thử thách và thanh tẩy sẽ đến. Và quả thực, tình trạng này không kéo dài lâu. Những thời khắc khác sẽ mau đến. Tuy nhiên, tôi phải thêm rằng linh hồn vẫn có thể đáp ứng trung thành với ơn Chúa nếu như có được một cha giải tội từng trải để linh hồn có thể thổ lộ mọi sự.

96 **(45)** + Những thử thách Thiên Chúa gởi đến cho một linh hồn được Người ưu ái đặc biệt. Những thử thách và bóng tối; Satan.

Tình yêu linh hồn [đối với Thiên Chúa] vẫn chưa phải là thứ tình yêu mà Thiên Chúa muốn thấy. Linh hồn bỗng nhiên mất hết tri thức giác cảm về sự hiện diện của Thiên Chúa. Những khuyết điểm và bất toàn đủ loại chỗi dậy; và linh hồn phải chiến đấu mãnh liệt để chống lại. Tất cả mọi sai lỗi ngóc đầu dậy, nhưng sự cảnh tỉnh của linh hồn thật lớn lao. Ý thức về sự hiện diện của Thiên Chúa trước kia nhường chỗ cho tình trạng lạnh lẽo và khô khan thiêng liêng; linh hồn không còn cảm hưởng gì nữa đối với các việc thiêng liêng; không thể cầu nguyện, dù theo cách thế cũ, hay theo cách thế mà linh hồn vừa mới bắt đầu cầu nguyện. Linh hồn vùng vẫy hết cách nhưng không sao được thoả nguyện. Thiên Chúa đã ẩn mặt và linh hồn không tìm được an ủi nơi các thụ tạo, mà cũng chẳng thụ tạo nào tìm ra cách để an ủi linh hồn. Linh hồn khắc khoải khát mong Thiên Chúa nhưng chỉ thấy nỗi khốn cùng của mình; nó bắt đầu cảm nhận ra phép công thẳng của Thiên Chúa; dường như linh hồn đã đánh mất mọi ân huệ Thiên Chúa ban cho; tâm trí mịt mù, tăm tối phủ đầy; những nỗi cực hình khôn xiết đã bắt đầu. Linh hồn cố gắng giãi bày tình trạng của mình cho cha giải tội nhưng không được thông cảm, mà còn bị một sự áy náy ngày càng gia tăng tấn công dữ dội. Satan bắt đầu ra tay.

97 Đức tin chao đảo dưới ảnh hưởng này; cuộc chiến đấu thật kinh hoàng. Linh hồn cố gắng hết sức để bám chặt lấy Thiên Chúa bằng một hành vi ý chí. Được phép của Thiên Chúa, Satan càng lộng hành: đức cậy và đức mến bị thử thách. Những cám dỗ này thật ghê rợn. Có thể nói Thiên Chúa nâng đỡ linh hồn trong thầm kín. Tuy linh hồn không nhận ra, nhưng nếu không có điều ấy, có lẽ linh hồn không thể đứng vững; và Thiên Chúa quá biết Người có thể tha phép những gì xảy đến với một linh hồn. Linh hồn bị cám dỗ đừng tin tưởng các chân lý mặc khải và đừng chân thành với cha giải tội. Satan rỉ rón: “Hãy xem, có ai hiểu ngươi đâu; tại sao lại tỏ lộ tất cả chuyện này làm gì?”. Những lời ấy làm linh hồn kinh hãi cứ văng vẳng bên tai, và dường như chính linh hồn cũng đang thốt ra những lời ấy để chống lại Thiên Chúa. Linh hồn thấy điều không muốn thấy, nghe điều không muốn nghe. Và thật kinh khủng nếu như linh hồn không có một cha giải tội từng trải! Linh hồn một mình ì ạch vác tất cả gánh nặng. Tuy nhiên, linh hồn phải nỗ lực hết sức để tìm cho được một cha giải tội kinh nghiệm, vì họ có thể quỵ ngã dưới sức nặng và đã đến sát bờ vực thẳm. **(46)** Tất cả những thử thách này rất nặng nề và gian nan. Thiên Chúa không gởi cho các linh hồn chưa được tiếp nhận vào nghĩa tình thân mật với Người và nếm hưởng những hoan lạc thiêng liêng. Hơn nữa ở đây, Thiên Chúa có những chương trình riêng mà chúng ta không sao hiểu thấu.

Thiên Chúa thường chuẩn bị linh hồn như thế cho các chương trình và công cuộc lớn lao của Người trong tương lai. Chúa muốn thử luyện linh hồn như một thứ vàng tinh ròng. Nhưng đây chưa phải là kết thúc cuộc thử thách; còn một cuộc thử thách vượt trên các thử thách khác; linh hồn bị Thiên Chúa ruồng rẫy.

+ Cuộc Thử Thách trên Các Thử Thách, Bị Ruồng Bỏ - Tuyệt Vọng

98 Khi linh hồn khải thắng những cuộc thử thách trước kia, mặc dù có thể vấp ngã đây đó, nhưng vẫn tiếp tục chiến đấu anh dũng và khiêm tốn kêu cầu Thiên Chúa: “Lạy Chúa, xin thương cứu kẻo con chết mất!”. Và linh hồn vẫn phải tiếp tục chiến đấu.

Tuy nhiên, đến lúc này, linh hồn còn bị chìm ngập giữa bóng đêm kinh hoàng. Linh hồn thấy nơi mình chỉ toàn tội lỗi. Nó cảm thấy hãi hùng, thấy đã bị Thiên Chúa loại bỏ hoàn toàn. Nó thấy mình là đối tượng bị Thiên Chúa ghét bỏ. Chỉ còn một bước chân nữa là linh hồn đến chỗ tuyệt vọng. Linh hồn cố gắng hết sức để tự vệ; ra sức khơi dậy niềm tin; nhưng lời cầu nguyện ấy biến nên một cực hình cho nó, dường như chỉ khiến cho Thiên Chúa thêm thịnh nộ. Linh hồn thấy mình chới với trên vách đá chót vót, sát bên bờ vực thẳm.

Linh hồn được lôi cuốn đến với Chúa nhưng lại cảm thấy bị cự tuyệt. Tất cả mọi đau khổ và cực hình thế gian này chẳng là gì nếu sánh với cảm giác mà linh hồn đang bị đẩy vào; tức là bị Thiên Chúa loại bỏ. Không ai làm cho linh hồn được khuây khoả; nó hoàn toàn cô độc; không được ai chở che. Linh hồn ngước mắt về thiên đàng, nhưng đinh ninh thiên đàng không có chỗ cho mình - đối với nó, tất cả đều đã mất mát. Linh hồn ngày càng lún sâu hơn vào tăm tối này đến tối tăm kia, dường như vĩnh viễn đã đánh mất Thiên Chúa là Đấng trước kia nó đã từng thiết tha yêu mến. Ý nghĩ đó là một cực hình không lời tả xiết. Nhưng linh hồn không đầu hàng và cố gắng vươn tầm nhìn về thiên đàng, nhưng vô ích! Điều này làm cho nỗi cực hình càng thêm ghê rợn hơn nữa.

(47) Nếu Thiên Chúa muốn giữ linh hồn trong cảnh tối tăm như thế thì không ai có thể đem lại ánh sáng cho nó được. Một cách sống động đầy kinh hoàng, linh hồn cảm thấy bị Thiên Chúa loại bỏ. Từ lòng nó phát ra những tiếng than não nề, thống thiết đến độ không một linh mục nào hiểu thấu, trừ phi chính ngài cũng từng trải qua thử thách như vậy. Trong thảm cảnh đó, thần dữ còn trút thêm thống khổ cho linh hồn và chế giễu: “Ngươi còn lì lượm trung thành nữa không? Phần thưởng cho ngươi đấy; ngươi nằm trong quyền lực của tao rồi!”. Nhưng Satan chỉ có thể chì chiết linh hồn đến mức độ Thiên Chúa cho phép mà thôi, vì Thiên Chúa biết chúng ta có thể chịu đựng đến đâu. Satan eo xèo: “Ngươi được những gì qua sự khổ chế và qua sự trung thành với luật dòng của ngươi nào? Tất cả những cố gắng ấy ích lợi gì đâu? Ngươi đã bị Thiên Chúa ruồng bỏ rồi!”. Hai

tiếng *ruồng bỏ* trở thành một mồi lửa xuyên qua mọi tế bào thần kinh, thấu tận xuyên tuỷ. Nó xuyên thấu toàn thể hữu thể. Cơn thử thánh lên đến cực điểm. Linh hồn không còn tìm sự trợ giúp ở đâu nữa. Linh hồn co rúm lại với chính mình và không còn nhìn thấy gì nữa; như thế đã chấp nhận cực hình bị ruồng bỏ. Đây là giờ khắc tôi không còn lời gì để nói. Đây là cơn hấp hối của linh hồn.

99 Lần đầu tiên khi sắp sửa vào thời khắc ấy, tôi đã nhờ đức vâng lời thánh thiện mà thoát được. Mẹ Giám Tập nhận thấy dáng vẻ không ổn của tôi nên truyền tôi đi xưng tội, nhưng vị linh mục không hiểu tôi, và tôi cũng không nghiệm được sự thanh thản nào cả. Lạy Chúa Giêsu, xin ban cho chúng con những vị linh mục kinh nghiệm!

Khi tôi bày tỏ cho vị linh mục biết tôi đang trải qua những nỗi khổ hoả ngục, ngài nói ngài không hề lo lắng cho linh hồn tôi vì thấy đó là một ơn trọng Chúa ban. Nhưng tôi chẳng hiểu gì cả, ngay một tia sáng leo lắt để soi sáng cho linh hồn tôi mà cũng chẳng có.

100 Khi đó, sức lực thể lý của tôi cũng bắt đầu kiệt quệ, tôi không chu toàn được các nhiệm vụ của mình nữa. Tôi cũng không thể giấu được những đau khổ. Mặc dù không thốt ra một lời than vãn, nhưng dáng vẻ đớn đau trên gương mặt tôi đã bộc lộ hết. Mẹ Bề Trên cho tôi biết các chị em đến nói với Mẹ rằng, khi thấy tôi trong nhà nguyện, họ đã xúc động vì thấy tôi thê thảm. Vâng, mặc dù cố gắng hết sức, nhưng linh hồn vẫn không thể che giấu được nỗi khổ ấy.

101 Lạy Chúa Giêsu, chỉ mình Chúa biết linh hồn bị đắm chìm giữa tăm tối rên xiết thế nào giữa nỗi cực hình, và dù vậy, vẫn khao khát Chúa như một bờ môi khô lả khát nước. Linh hồn tàn lụi héo hắt; chết mà không chết; có thể nói là không sao chết được. Tất cả cố gắng của linh hồn đều không đến đâu; nó bị đè dưới một bàn tay mạnh mẽ. **(48)** Giờ đây, linh hồn nằm dưới quyền lực Đấng Chí Công. Mọi cám dỗ bên ngoài đều ngưng lại; mọi vật chung quanh đều im tiếng. Khác nào xác chết không còn tiếp xúc với vạn vật chung quanh: trót cả linh hồn nằm trong bàn tay của Thiên Chúa Công Thẳng, Thiên Chúa Ba-Lần-Thánh, - và bị loại bỏ muôn đời! Đây là giờ phút tột cùng, và chỉ mình Thiên Chúa mới có thể thử thách linh hồn đến vậy, vì chỉ mình Người mới biết linh hồn có thể chịu đựng đến đâu.

102 Một lúc sau, một chị vào phòng và nhìn thấy tôi đã gần như chết. Chị hốt hoảng chạy tìm Mẹ Giám Tập, Mẹ đến và nhân danh đức vâng lời truyền cho tôi chỗi dậy khỏi mặt đất. Sức lực tôi liền phục hồi, tôi chỗi dậy, run rẩy. Mẹ Giám Tập nhận ra tình trạng linh hồn tôi và nói cho tôi biết về lòng nhân lành vô biên Thiên Chúa, Mẹ nói: “Này chị, chị đừng ngã lòng về sự gì cả. Tôi truyền điều này cho chị nhân danh đức vâng lời”. Sau đó, Mẹ còn nói thêm: “Này chị, bây giờ tôi thấy Thiên Chúa đang kêu gọi chị lên một cấp độ thánh thiện cao vời; Chúa muốn kéo chị đến gần bên Người, vì thế

Người đã tha phép cho những điều này xảy đến với chị sớm sủa như vậy. Này chị, chị hãy trung thành với Thiên Chúa bởi vì đây là dấu cho thấy Người muốn chị có được một chỗ cao trọng trên thiên đàng". Tuy nhiên, tôi chẳng hiểu gì về những lời ấy. **(49)**Khi vào nhà nguyện, tôi cảm thấy linh hồn như thể đã được giải thoát khoải mọi sự, như thể vừa mới từ bàn tay Chúa mà ra. Tôi nhận ra tính bất khả xâm phạm của linh hồn. Tôi cảm thấy mình là một đứa trẻ bé bỏng.

103 Bỗng nhiên, tôi nhìn thấy Chúa trong lòng, Người phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, đừng sợ, Cha ở với con.** Ngay giây phút ấy, mọi tăm tối và cực hình đều biến mất, các giác quan tôi dạt dào niềm vui sướng khôn tả, [và] các tài năng của linh hồn tôi chứa chan ánh sáng.

104 Tôi muốn mói thêm, mặc dù linh hồn tôi đã ở trong những tia sáng tình yêu Thiên Chúa, nhưng các dấu vết cực hình quá khứ vẫn hằn lại trên thân xác tôi hai ngày nữa: mặt tái xanh như chết, cặp mắt thì đỏ ngầu. Chỉ mình Chúa Giêsu mới biết tôi đã chịu đựng những gì. Những điều tôi viết ra đây thật chẳng là gì so với thực tế. Tôi không thể diễn tả bằng ngôn từ; dường như tôi đã từ thế giới bên kia trở về. Tôi cảm thấy gớm ghét mọi thụ tạo; tôi nép sát vào Trái Tim Chúa nhưmột con trẻ ôm bầu sữa mẹ. Giờ đây, tôi nhìn mọi sự đã khác xưa. Tắt một lời, tôi ý thức được những gì Thiên Chúa đã thực hiện trong linh hồn tôi, và tôi nhờ đó mà sống được. Tôi rùng mình khi hồi tưởng cực hình đã qua. Có lẽ không sao tin nổi con người mà lại có thể chịu đựng đến thế nếu chính bản thân chưa từng trải nghiệm. Đây là một đau khổ thuần tuý tinh thần.

105 Tuy nhiên, giữa tất cả những đau khổ và chiến đấu, tôi vẫn không bỏ rước lễ. Có lần vì nghĩ không nên rước Chúa, trước giờ hiệp lễ, tôi đã đến gặp Mẹ Giám Tập và thưa rằng tôi không thể hiệp lễ, bởi thấy mình không nên làm thế. Nhưng Mẹ không ban phép cho tôi bỏ hiệp lễ, thành ra tôi cứ lên, và giờ đây tôi hiểu rằng nhờ đức vâng lời mà tôi đã được cứu thoát.

Mẹ Giám Tập sau đó cho biết tôi đã vượt qua những thử thách một cách chóng vánh như thế "chỉ vì đã vâng lời, chị à; chính nhờ sức mạnh đức vâng lời mà chị đã thắng vượt điều này một cách can đảm như thế". Quả thực, chính Chúa đã đưa tôi ra khỏi nỗi cực hình, nhưng sự trung thành với đức vâng phục của tôi đã làm đẹp lòng Người.

106 Mặc dù đó là những điều kinh hãi, nhưng linh hồn không nên quá khiếp sợ, bởi Thiên Chúa không bao giờ thử thách chúng ta quá sức chịu đựng. Đàng khác, cũng có thể Chúa không bao giờ gởi cho chúng ta những đau khổ ấy, nhưng tôi viết điều này bởi vì nếu Chúa vui lòng để một linh hồn trải qua **(50)** những đau khổ ấy, thì họ không nên sợ hãi vì điều này tuỳ thuộc vào chính bản thân họ nếu họ trung thành với Thiên Chúa. Thiên Chúa sẽ không làm hại linh hồn bởi chính Người

là tình yêu, và chính vì tình yêu vô cùng ấy mà Người đã đưa linh hồn ra hiện hữu. Tuy nhiên, giữa cơn đau khổ, chính tôi cũng chẳng hiểu ra điều này.

107 Lạy Chúa của con, con đã biết mình không thuộc về thế gian; lạy Chúa, Chúa đã trào đổ cho linh hồn con ý thức sâu xa về điều này. Con được hiệp thông với cõi trời nhiều hơn với cõi đất, mặc dù con không xao lãng với những bổn phận của mình.

108 Trong những thời gian ấy, tôi không có cha linh hướng mà cũng không được hướng dẫn gì cả. Tôi khẩn nài Chúa, nhưng Người vẫn không ban cho tôi một vị linh hướng. Chính Chúa Giêsu là Thầy Dạy của tôi ngay từ tấm bé cho đến lúc này. Chúa đồng hành với tôi qua những sa mạc và mọi hiểm nguy. Tôi thấy rõ ràng chỉ một mình Chúa có thể dìu dắt tôi băng qua những hiểm nguy nhường ấy một cách an lành, linh hồn tôi không bị hoen ố và thắng vượt những trắc trở gian nan một cách khải hoàn. Ra khỏi [...]. Về sau, Chúa mới ban cho tôi một cha linh hướng.

109 Sau những đau khổ ấy, linh hồn thấy mình trong tình trạng hết sức tinh sạch và thân mật với Thiên Chúa. Nhưng tôi xin thêm rằng ngay trong thời gian cực hình ấy, tuy ở bên Thiên Chúa, nhưng linh hồn lại bị mù. Cái nhìn của linh hồn bị chìm trong tăm tối, Thiên Chúa vẫn ở gần gũi với linh hồn đau khổ, nhưng tất cả bí mật là ở chỗ linh hồn chẳng nhận biết điều này. Thực vậy, linh hồn thừa nhận không những Thiên Chúa đã ruồng bỏ nó, mà nó còn là đối tượng gớm ghét của Người. Con mắt của linh hồn đau khổ thật mù loà biết bao! Khi tiếp xúc với ánh sáng thần linh, linh hồn khẳng định ánh sáng ấy không hề hiện hữu chỉ vì ánh sáng quá chói chang ấy đã làm cho linh hồn bị quáng. Tuy vậy, về sau, tôi biết Thiên Chúa đã ở gần gũi với một linh hồn trong những giây phút như thế hơn bao giờ hết, bởi vì nếu chỉ được trợ lực bằng ân sủng thông thường, ắt hẳn linh hồn không thể chịu nổi những thử thách này. Quyền toàn năng và ân sủng ngoại thường của Chúa nhất định phải hoạt động ở đây, vì nếu không linh hồn có lẽ đã thất bại ngay từ đau khổ ban đầu.

110 Lạy Tôn Sư chí thánh, điều xảy ra trong linh hồn con là công việc của riêng Chúa! Lạy Chúa, Chúa đã không ngần ngại để linh hồn con đứng bên bờ vực thẳm hun hút, khiếp hãi, và rồi gọi con trở về bên Chúa. Đây là những mầu nhiệm khôn thấu của Chúa.

111 **(51)** Giữa những cực hình nội tâm này, tôi đã cáo mình cả những sai lỗi vụn vặt nhất, linh mục lấy làm lạ vì tôi không phạm các lỗi nặng nên nói với tôi: “Nếu giữa những đau khổ mà chị trung thành được với Thiên Chúa thế này, điều đó cho tôi thấy rõ là Thiên Chúa đang nâng đỡ chị bằng một hồng ân đặc biệt, và việc chị không hiểu chuyện này hoá ra là một điều tốt đấy, chị ạ”. Tuy nhiên, điều kỳ lạ là cha giải tội cũng chẳng hiểu tôi và cũng chẳng giúp tôi nhẹ nhõm được trong những vấn đề này cho tới khi tôi gặp được cha Andrasz, và sau đó là cha Sopocko.

112 + Ít điều về việc xưng tội và các cha giải tội. Tôi sẽ chỉ nói về những gì bản thân đã trải qua và đã diễn ra trong linh hồn tôi. Trong những giờ phút ngoại thường này, có ba điều cản trở khiến linh hồn không thể kín múc được lợi ích từ việc xưng tội.

Thứ nhất: Cha giải tội thiếu hiểu biết những đường lối ngoại thường và tỏ ra ngỡ ngàng khi một linh hồn cho ngài biết những mầu nhiệm trọng đại Chúa đang thực hiện nơi họ. Sự ngỡ ngàng của ngài khiến linh hồn nhạy cảm phải sợ hãi vì thấy cha giải tội lưỡng lự nói lên ý kiến, và một khi linh hồn nhận ra thái độ ấy, thì họ cảm thấy bất an. Sau khi xưng tội, họ còn nhiều nghi nan hơn trước vì thấy cha giải tội cố gắng trấn an họ trong khi chính ngài thì lại bất an. Hoặc giống như trường hợp đã từng xảy ra với tôi: một cha giải tội, vì không thấu đạt các mầu nhiệm của linh hồn, nên đã từ chối giải tội, và tỏ ra sợ hãi khi thấy linh hồn đến toà cáo giải.

Một linh hồn trong tình trạng này làm sao có thể tìm được bình an trong toà cáo giải khi họ đã trở nên quá nhạy cảm với từng lời của vị linh mục? Theo thiển kiến của tôi, trong những thử thách đặc biệt Chúa gởi đến cho một linh hồn như vậy, nếu vị linh mục không hiểu được linh hồn thì nên hướng dẫn họ gặp một cha giải tội khác từng trải và khôn ngoan hơn. Nếu không, chính ngài phải tìm hiểu để cung cấp cho linh hồn ấy những gì họ cần, thay vì thẳng thừng từ chối không ban bí tích Xá Giải cho họ. Làm như thế là ngài xô linh hồn vào chỗ nguy hiểm trầm trọng; và không ít linh hồn đã từ bỏ con đường Chúa muốn họ phải theo. Đây là một vấn đề hết sức hệ trọng, vì bản thân tôi đã từng trải qua. Chính tôi đã bắt đầu chao đảo; mặc dù được những ân huệ đặc biệt Chúa ban, và dù chính Chúa đã trấn an, nhưng lúc nào tôi cũng muốn được một ấn tín từ phía Chúa Giêsu.

(52) Thứ hai: Cha giải tội tỏ ra bất nhẫn và không cho linh hồn được giãi bày một cách thẳng thắn. Vì thế, linh hồn đành câm nín, không trình bày điều gì cả [mà đúng ra phải trình bày], và do đó không thu lượm được ích lợi. Tệ hơn nữa là khi cha giải tội, mặc dù thực sự không hiểu biết linh hồn, vẫn cứ thử thách họ. Thay vì giúp đỡ, vị linh mục lại làm hại linh hồn đương sự. Linh hồn nhận ra vị linh mục không hiểu biết họ, vì ngài không cho họ giãi trình cặn kẽ về những ân sủng cũng như nỗi khốn cùng của họ. Và như thế, việc thử thách hoá ra lệch hướng. Đối với một số thử thách mà tôi đã phải chịu, tôi chỉ còn nước phải phì cười.

Tôi xin giải thích rõ ràng hơn sự việc này như sau: cha giải tội là thầy thuốc của linh hồn, nhưng một thầy thuốc không hiểu biết bản chất căn bệnh thì làm sao có thể kê đơn phù hợp cho được? Không bao giờ ngài có thể làm được. Vì một mặt, thuốc không sinh công hiệu như ý muốn, hoặc là thuốc sẽ quá mạnh và làm cho bệnh tình nặng thêm, và lắm khi - lạy Chúa - còn gây ra tử

vong nữa. Tôi đang nói về kinh nghiệm bản thân, vì trong một số trường hợp, chính Chúa đã phải trực tiếp đỡ nâng tôi.

Thứ ba: Cha giải tội nhiều khi coi thường những yếu tố nhỏ mọn. Trong đời sống thiêng liêng, không có gì là nhỏ mọn cả. Đôi khi một yếu tố xem ra tầm thường lại ẩn chứa một tiền đề đưa đến những hiệu quả quan trọng, và là tia sáng giúp cha giải tội hiểu biết thêm về linh hồn. Rất nhiều điều cơ bản về phương diện thiêng liêng tiềm ẩn dưới những điều nhỏ mọn.

Một toà nhà nguy nga không bao giờ có thể vươn cao nếu chúng ta vất bỏ hết những viên gạch vô nghĩa. Thiên Chúa đòi hỏi các linh hồn phải rất tinh sạch, và do đó Người cho họ thấm thía sâu xa về nỗi khốn cùng của họ. Được ơn trên soi sáng, linh hồn biết được điều gì đẹp lòng và điều gì không đẹp lòng Thiên Chúa. Tội lỗi tuỳ thuộc vào mức độ hiểu biết và ánh sáng trong linh hồn. Các bất toàn cũng tương tự như thế. Mặc dù linh hồn biết chỉ có tội lỗi đúng nghĩa mới liên hệ đến nhiệm tích Xá Giải, tuy nhiên, những lỗi nhỏ mọn đối với một linh hồn muốn nên thánh cũng có một tầm quan trọng, và cha giải tội không được coi nhẹ điều này. Sự kiên nhẫn và hiền từ của cha giải tội sẽ mở ra cánh cửa dẫn đến những bí ẩn sâu xa nhất của một linh hồn. Linh hồn sẽ giãi bày cõi sâu thẳm của chính mình - có thể một cách vô thức - và cảm thấy được mạnh mẽ kiên cường hơn; họ chiến đấu can đảm hơn và cố gắng làm các việc tốt hơn vì biết sẽ phải tính sổ về những việc ấy.

(53) Tôi xin đề cập thêm một điều nữa liên quan đến các cha giải tội. Đôi khi, các ngài cũng có bổn phận phải dùng đến thử thách để luyện lọc và để biết chắc ngài đang làm việc với rơm, với sắt, hay với vàng ròng. Ba loại linh hồn trên đây đều cần những hình thức huấn luyện riêng biệt. Cha giải tội phải có một phán đoán lành mạnh về mỗi linh hồn - đây là điều tuyệt đối cần thiết - để biết họ có thể chịu đựng đến đâu trong từng thời gian, từng hoàn cảnh, hay từng trạng huống đặc biệt. Đối với tôi, về sau này, qua nhiều kinh nghiệm (tiêu cực), tôi mới vỡ ra rằng các ngài đã không hiểu tôi, nên tôi không giãi bày linh hồn và để cho sự bình an của mình bị khuấy phá. Đến mãi về sau, tất cả mọi ân sủng mới được uỷ thác cho phán đoán của một cha giải tội đầy khôn ngoan, hiểu biết và kinh nghiệm. Giờ đây, tôi đã biết phải làm gì trong một số những trường hợp đặc biệt.

113 Một lần nữa, tôi muốn đề cập ba điều với linh hồn quyết tâm cố gắng nên trọn lành và thu lượm kết quả từ việc xưng tội.

Điều thứ nhất - hết sức thành thực và cởi mở. Ngay cả một cha giải tội thánh thiện và khôn ngoan nhất cũng không thể miễn cưỡng đổ vào linh hồn những điều ngài muốn nếu nó không thành thực và cởi mở. Một linh hồn thiếu thành thực và che đậy sẽ liều gặp những nguy hiểm trong đời

sống thiêng liêng, và chính Chúa Giêsu cũng không ban mình theo một mức độ cao vời cho linh hồn như thế, bởi vì Người biết nó cũng chẳng được ích lợi gì từ những ân sủng đặc biệt này.

Điều thứ hai - khiêm nhượng. Một linh hồn không hưởng được lợi ích tương đáng từ bí tích Giải Tội nếu không khiêm nhượng. Tính kiêu ngạo cầm giữ linh hồn trong cảnh tối tăm. Linh hồn không biết cách thế, mà cũng chẳng muốn tìm hiểu cho biết tường tận những vực thẳm khốn cùng của mình. Họ đeo một chiếc mặt nạ và tránh tất cả những gì lột mặt nạcủa mình.

Điều thứ ba - vâng phục. Một linh hồn bất tuân sẽ không chiến thắng cho dù Chúa Giêsu đích thân ngồi giải tội cho họ. Cha giải tội từng trải nhất cũng chẳng ích lợi gì cho một linh hồn như thế. Linh hồn bất tuân liều gặp những nguy cơ lớn lao; họ không tiến bộ trên đường trọn lành, mà cũng chẳng thành công trong đời sống thiêng liêng. Thiên Chúa rộng ban những ân sủng của Người trên linh hồn, nhưng bắt buộc phải là linh hồn vâng phục.

114 **(54)** + Ôi, êm ái thay bài thánh ca của linh hồn giữa đau khổ! Toàn thể thiên đàng sung sướng nơi linh hồn này, nhất là khi họ đang được Thiên Chúa thử thách. Họ hát lên như than vãn nỗi niềm khát mong Thiên Chúa của mình. Vẻ đẹp của họ thật cao khiết vì phát xuất từ Thiên Chúa. Linh hồn dò dẫm băng qua miền rừng rậm của cuộc đời, bị đả thương vì tình yêu Thiên Chúa. Nhưng họ chỉ chạm một chân xuống đất mà thôi.

115 + Khi vượt qua những thử thách này, linh hồn sẽ khiêm nhượng thẳm sâu. Sự tinh sạch của họ thật đáng quý. Có thể nói linh hồn biết mà không cần suy tư về những gì phải làm và phải chịu đựng trong từng giây phút. Họ cảm nhận được cả cái chạm khẽ nhất của ân sủng và rất trung thành với Thiên Chúa. Họ nhận ra Thiên Chúa từ đằng xa và lúc nào cũng hoan hỉ trong Người. Họ nhận ra Thiên Chúa rất nhanh chóng nơi các linh hồn khác, và nói chung là trong cảnh vực sống của mình. Linh hồn này đã được chính Thiên Chúa thanh luyện. Thiên Chúa, Đấng Thuần Thần, đưa linh hồn vào cuộc sống thuần tuý thiêng liêng. Chính Thiên Chúa chuẩn bị và thanh luyện linh hồn trước tiên; tức là làm cho họ có khả năng hiệp thông mật thiết với Người. Linh hồn, trong trạng thái an nghỉ của tình yêu, hiệp thông trong tinh thần với Thiên Chúa. Họ thưa chuyện với Thiên Chúa mà không cần diễn tả qua các giác quan. Thiên Chúa ban tràn đầy ánh sáng cho họ.

Tâm trí được soi sáng nhìn thấy rõ ràng và phân biệt được những mức độ khác nhau trong đời sống thiêng liêng. Tâm trí nhận ra [tình trạng ấy] khi sự kết hợp với Thiên Chúa còn bất toàn: nơi đâu các giác quan còn dính dáng và tâm trí còn liên kết với các giác quan - chắc chắn đã được nâng cao và đặc biệt - thì nơi ấy vẫn chưa hoàn hảo. Có một cấp độ kết hợp với Thiên Chúa cao hơn và hoàn hảo hơn; đó là sự kết hợp trí năng. Ở đây, linh hồn an toàn hơn vì không vướng phải

những ảo tưởng; đời sống tinh thần tinh tuyền hơn và sâu lắng hơn. Trong một cuộc sống mà các giác quan còn dính dáng thì vẫn còn nguy cơ ảo tưởng. Sự thận trọng phải có một vai trò quan trọng, cho linh hồn và cả cho cha giải tội. Rồi sẽ có những thời gian Thiên Chúa đưa linh hồn đến một tình trạng thiêng liêng thuần tuý. Các giác quan đều mù mịt và dường như đã chết. Linh hồn được gắn bó mật thiết với Thiên Chúa; ngụp lặn trong Thiên Tính; tri thức của nó được sung thực và hoàn hảo, chứ không phải rời rạc như trước kia, nhưng trọn vẹn và tuyệt đối. Linh hồn vui mừng ở điều này. Nhưng tôi muốn nói thêm nữa về những giờ phút thử thách; trong những giờ phút ấy, cha giải tội phải nhẫn nại với linh hồn như thế. Nhưng chính linh hồn cũng phải nhẫn nại với chính mình hơn nữa.

116 **(55)** Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa biết linh hồn con trải qua những gì khi hồi tưởng về những nỗi khổ này. Con thường ngạc nhiên vì sao các thiên thần và các thánh lại cứ điềm nhiên khi thấy một linh hồn đau khổ đến thế. Tuy nhiên, các ngài dành cho chúng ta một tình yêu đặc biệt trong những giờ phút ấy. Linh hồn tôi thường than van cùng Thiên Chúa như một đứa trẻ kêu khóc ầm ĩ khi được mẹ lau mặt cho nhưng lại không nhận ra bà. Lạy Chúa Giêsu của con, nguyện chúc danh dự và vinh quang đều thuộc về Chúa trong những thử thách tình yêu này! Vĩ đại và bao la thay lòng xót thương của Chúa. Tất cả những gì Chúa đã định cho linh hồn con, lạy Chúa, đều thấm đẫm lượng thương xót của Chúa.

117 Tôi cũng sẽ đề cập ở đây rằng những ai đang sống với một người như thế không nên gây thêm cho họ những đau khổ bên ngoài nữa; quả thật, khi chén của linh hồn đã đầy, chỉ cần thêm một giọt nhỏ cũng là quá nhiều, và chén đắng sẽ tràn. Và ai sẽ phải trả lẽ cho một linh hồn như thế? Chúng ta ý tứ đừng gia thêm đau khổ cho người khác, bởi vì như thế là mất lòng Chúa. Nếu chị em hay bề trên nào đã biết, hoặc thậm chí còn nghi ngờ, về một linh hồn đang đau khổ vì thử thách như thế, mà còn gây thêm đau khổ cho họ thì phạm tội nặng nề, chính Thiên Chúa sẽ đòi họ phải trả lẽ cho một linh hồn như thế. Ở đây, tôi không nói đến các trường hợp tự bản tính là tội, nhưng về những điều không phải là tội. Chúng ta hãy cảnh giác đừng chất thêm gánh nặng cho một linh hồn như thế. Đây là một lỗi nặng và thường gặp trong đời sống tu trì; tức là khi thấy một linh hồn đau khổ, chúng ta luôn luôn muốn chất thêm đau khổ cho họ. Tôi không nói mọi người, nhưng cũng có một số người hành xử như thế. Chúng ta tự tiện đưa ra đủ thứ xét đoán, và cứ lặp đi lặp lại những lời ấy trong lúc lẽ ra nên im lặng thì tốt hơn.

118 Cái lưỡi là một cơ phận nhỏ bé, nhưng lại làm những điều lớn lao. Một tu sĩ không giữ thinh lặng thì chẳng bao giờ đạt đến thánh thiện; tức là không bao giờ nên thánh. Tu sĩ ấy đừng tự làm

“loãng” mình - trừ khi chính Thánh Thần Thiên Chúa qua tu sĩ ấy mà lên tiếng, chỉ khi ấy, tu sĩ không được câm nín. Nhưng để nghe được tiếng Chúa, người ta phải giữ tĩnh lặng trong linh hồn và thinh lặng bên ngoài; không phải sự thinh lặng ủ dột, nhưng là sự tĩnh lặng nội tâm; tức là việc tưởng nhớ đến Chúa. Người ta có thể nói rất nhiều mà không phá vỡ sự tĩnh lặng, và ngược lại, có thể nói rất ít mà vẫn thường xuyên phá vỡ sự tĩnh lặng. Ôi, sự thiệt hại do việc phá thinh lặng gây ra thật không sao bù đắp được! **(56)** Chúng ta gây ra rất nhiều thiệt hại cho người lân cận, và thậm chí cho cả bản thân chúng ta.

Theo thiển ý và theo kinh nghiệm của tôi, luật giữ thinh lặng phải giữ vị trí hàng đầu. Thiên Chúa không ban mình cho một linh hồn lắm miệng, họ như một con ong đực trong một tổ, ồn ào mọi nơi mà không chịu hút mật. Một linh hồn lắm miệng sẽ rỗng tuếch nội tâm. Họ thiếu cả những nhân đức thiết yếu và sự thân mật với Thiên Chúa. Một đời sống nội tâm sâu xa, một cuộc sống bình an, và một nếp sống tĩnh lặng là những nơi có Thiên Chúa ngự trị là một vấn đề không cần bàn luận thêm nữa. Một linh hồn náo động, quấy phá sự tĩnh lặng của người khác, là một linh hồn không bao giờ nếm hưởng được sự ngọt ngào của sự tĩnh lặng nội tâm. Tôi đã thấy nhiều linh hồn dưới những tầng sâu hoả ngục vì chỉ không giữ thinh lặng; họ cho tôi biết như thế khi tôi hỏi về nguyên nhân trầm luân của họ. Đây là linh hồn của các tu sĩ. Lạy Chúa tôi, thật đớn đau khi nghĩ rằng lẽ ra họ đã được lên thiên đàng, mà còn là những vị thánh nữa! Lạy Chúa Giêsu, xin dủ lòng thương xót!

119 Tôi run giùng khi nghĩ đến phải trả lẽ về cái lưỡi của mình. Có sự sống mà cũng có sự chết ở nơi cái lưỡi. Đôi khi chúng ta giết người bằng lưỡi: Chúng ta là những kẻ giết người thật sự. Thế mà chúng ta vẫn coi đó là chuyện nhỏ hay sao? Tôi thực sự không hiểu nổi những lương tâm như thế. Tôi biết một chị kia khi nghe biết người ta xì xèo về một điều nọ của mình, chị liền ngã bệnh trầm trọng. Chị đã mất rất nhiều máu và khóc lóc rất nhiều, đưa đến hậu quả vô cùng thê thảm. Không phải lưỡi gươm, mà là cái lưỡi đã gây nên tất cả điều ấy. Lạy Chúa Giêsu thinh lặng của con, xin thương xót chúng con!

120 Tôi đã nói loanh quanh về đề tài thinh lặng. Nhưng đó không phải là điều tôi muốn bàn đến, nhưng là cuộc sống của linh hồn với Thiên Chúa và việc đáp ứng ân sủng. Một khi đã được thanh luyện và giao tiếp thân mật với Thiên Chúa, linh hồn bắt đầu vận dụng tất cả sức lực trong mình để bước theo Người. Tuy vậy, linh hồn không thể tự sức làm được việc gì. Một mình Thiên Chúa liệu định mọi sự. Linh hồn biết và ý thức được điều đó. Họ vẫn còn trong chốn lưu đày và quá hiểu vẫn còn những ngày mây mù mưa bão, nhưng giờ đây, ắt hẳn linh hồn phải nhìn sự vật một cách khác hẳn trước kia. Linh hồn không tìm sự an tâm trong bình an giả tạo, nhưng sẵn sàng để chiến đấu.

Linh hồn biết mình xuất thân từ dòng tộc chinh chiến. Giờ đây, linh hồn đã ý thức hơn về mọi sự. Linh hồn biết mình thuộc về dòng dõi vương giả nên lưu tâm đến tất cả những gì cao trọng và thánh thiện.

121 **(57)** + Sau những cuộc thanh luyện qua lửa ấy, Chúa sẽ trào đổ một thác ân sủng xuống cho linh hồn. Linh hồn hoan hưởng sự kết hợp thân mật với Thiên Chúa. Họ được nhiều thị kiến, cả xác thể lẫn trí năng, nghe được nhiều tiếng nói siêu nhiên và đôi khi cả những mệnh lệnh rõ ràng. Mặc dù được những ân sủng này, nhưng linh hồn vẫn thấy chưa đủ. Thực vậy, xét ra cũng là kết quả ơn Chúa. Linh hồn thấy mình thiếu thốn hơn trước vì lúc này phải đương đầu với nhiều nguy hiểm và dễ dàng trở thành miếng mồi cho các ảo tưởng. Linh hồn phải nài xin Chúa ban cho một vị linh hướng; nhưng không phải chỉ cầu nguyện suông, mà còn phải gắng hết sức tìm cho được một vị hướng dẫn chuyên môn trong những vấn đề này, như một viên chỉ huy phải biết rõ những con đường dẫn quân ra trận. Một linh hồn kết hợp với Chúa phải được trang bị sẵn sàng cho những trận chiến dữ dội và hết sức gian truân.

+ Chúa sẽ ngự đến với linh hồn một cách đặc biệt sau những thanh luyện và nước mắt, nhưng linh hồn không phải lúc nào cũng hợp tác với ơn Chúa. Không phải vì linh hồn không sẵn lòng hợp tác, nhưng vì gặp quá nhiều khó khăn cả trong lẫn ngoài đến độ thực sự phải coi là một phép lạ nếu giữ được linh hồn trên những đỉnh cao ấy. Trong vấn đề này, linh hồn tuyệt đối cần phải có một vị linh hướng.

Người ta gieo hoài nghi vào linh hồn tôi, và chính tôi đôi lúc cũng hoảng sợ khi nghĩ rằng mình dù sao cũng là một con người ngu xuẩn, không hiểu biết bao nhiêu, nhất là về các vấn đề thiêng liêng. Khi những nỗi nghi ngờ gia tăng, tôi đã đi tìm ánh sáng nơi cha giải tội hoặc các vị bề trên. Nhưng tôi đã không đạt được điều mình trông đợi.

122 Khi tôi thổ lộ vấn đề cho các bề trên, một vị [có lẽ Mẹ Michael hoặc Mẹ Mary Joseph] đã hiểu biết linh hồn tôi và con đường Chúa muốn tôi đi. Tôi nghe theo lời khuyên của Mẹ và đã tiến bộ rất nhanh trên con đường trọn lành, nhưng việc này chẳng được bao lâu. Khi giãi bày linh hồn một cách tường tận hơn, tôi đã không đạt được điều mình mong ước; dường như vị bề trên cho rằng những ân huệ [mà tôi là đối tượng] ấy là điều hoang tưởng, thành ra tôi chẳng nhận thêm được sự trợ giúp nào nữa. Mẹ nói với tôi rằng không thể có chuyện Thiên Chúa kết tình nghĩa thiết với các thụ tạo của Người như thế: “Này chị, tôi sợ cho chị đấy; biết đâu đây không phải là một hình thức ảo tưởng nào đó! Tốt hơn chị nên tìm lời khuyên của một linh mục”. Nhưng cha giải tội cũng chẳng hiểu tôi, ngài nói: “Chị ơi, chị nên bàn hỏi những vấn đề này với các bề trên của chị thì hơn”. Thế là tôi đi từ

các bề trên đến cha giải tội, rồi lại đi từ cha giải tội vòng về với các bề trên, thế mà cũng chẳng tìm được sự bình an. Những hồng ân linh thánh lại trở thành những đau khổ lớn lao cho tôi. Hơn một lần, tôi đã thẳng thắn bộc bạch cùng Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, con sợ Chúa, có lẽ Chúa không phải là một ông ma đấy chứ?”. Lúc nào Chúa Giêsu cũng trấn an, nhưng tôi vẫn cứ hoài nghi. Tuy nhiên thật lạ lùng: tôi càng hoài nghi, Chúa Giêsu càng ban cho tôi nhiều bằng chứng cho thấy những việc này do Chúa mà ra.

123 + Khi thấy các bề trên không làm cho tâm trí tôi được thanh thản, tôi đã quyết định không nói gì về các vấn đề thuần tuý nội tâm này nữa. Bên ngoài, tôi cố gắng - như một nữ tu tốt lành - trình bày mọi sự cho bề trên, nhưng về nhu cầu tâm hồn tôi chỉ nói trong toà cáo giải. Dựa trên nhiều nguyên nhân rất xác thực, tôi biết rằng một người nữ không được mời gọi để phân định những mầu nhiệm thế này. Tôi đã để mình phải chịu nhiều đau khổ không cần thiết. Trong suốt một thời gian dài, tôi bị coi như một kẻ bị quỷ ám, bị nhìn bằng ánh mắt thương hại, và bề trên đã thực thi nhiều biện pháp phòng ngừa đối với tôi. Tin đồn đến tai tôi là các chị em đã coi tôi là một kẻ như thế. Và bầu trời vẫn còn u ám quanh tôi. Tôi bắt đầu lảng tránh các ơn này, nhưng điều ấy vượt quá sức tôi. Bỗng nhiên, tôi bị bao phủ trong tình trạng tịnh hiệp - ngược với ý tôi - tôi đã được chìm đắm trong Thiên Chúa, và Người đã giữ tôi trong sự lệ thuộc hoàn toàn vào Người.

124 Trong những thời gian đầu, linh hồn tôi lúc nào cũng có phần lo sợ, nhưng về sau, được tràn ngập một niềm bình an và sức mạnh lạ lùng.

125 + Tất cả những điều này vẫn có thể chịu đựng nổi. Nhưng khi Chúa truyền tôi phải vẽ bức hình ấy, người ta bắt đầu công khai nói và coi tôi là một người cuồng loạn, bị hoang tưởng, và những lời đồn thổi ấy ngày càng rõ hơn. Một chị đã đến nói riêng với tôi. Chị gợi chuyện bằng những lời thương lại: “Này chị, tôi nghe người ta nói chị là một người hoang tưởng, và chị có nhiều thị kiến. Người chị em đáng thương của tôi ơi, chị hãy giữ mình trong vấn đề này”. **(59)** Chị ấy rất chân tình, thành thực kể cho tôi nghe những gì chị đã biết được. Nhưng hằng ngày tôi vẫn phải nghe những chuyện như thế. Một mình Chúa biết phải mệt mỏi thế nào.

126 Tuy nhiên, tôi quyết tâm chịu đựng tất cả trong im lặng và không giải thích gì khi được hỏi. Một số người cảm thấy khó chịu vì sự nín lặng của tôi, nhất là những người tọc mạch. Một số khác chín chắn hơn đã nói: “Chị Faustina ắt phải rất thân mật với Chúa mới có sức chịu nhiều đau khổ như vậy”. Dường như tôi phải đương đầu với hai nhóm qua toà. Tôi ráng sức giữ thinh lặng trong ngoài, không nói gì về mình, ngay cả khi một số chị em đến hỏi thẳng. Cặp môi tôi được niêm lại. Tôi chịu đựng như một chú chim bồ câu, không hề than vãn. Nhưng một số chị em dường

như thấy hứng thú trong việc làm khổ tôi theo khả năng của họ. Sự nhẫn nhục của tôi chọc tức họ. Nhưng Thiên Chúa đã cho tôi nhiều sức mạnh nội tâm đểchịu đựng một cách bình lặng.

127 + Biết rằng không thể tìm được ai trợ giúp trong những giờ phút như thế này, tôi bắt đầu cầu nguyện và xin Chúa ban cho một cha giải tội. Ước mong duy nhất của tôi là có một vị linh mục nào đó nói với tôi thế này: “Chị hãy an lòng, chị đang đi đúng đường”, hoặc “Chị hãy vứt hết những thứ này đi vì chúng không xuất phát từ Chúa”. Nhưng tôi không sao tìm được một linh mục vững tin đủ để nhân danh Chúa mà cho tôi một ý kiến như thế. Và thế là sự phập phồng vẫn cứ còn mãi. Lạy Chúa Giêsu, nếu thánh ý Chúa muốn con sống mãi trong sự phấp phỏng này, nguyện thánh danh Chúa được chúc tụng! Lạy Chúa, con nài xin Chúa hướng dẫn linh hồn con và ở với con, vì con chỉ là hư vô.

128 Thế là tôi phải chịu xét đoán tư bề. Không có gì nơi tôi thoát được sự xét đoán của chị em. Nhưng giờ đây, dường như sau khi đã chán chê, họ bắt đầu để tôi yên. Linh hồn thê thảm của tôi tìm được một chút nghỉ ngơi, và tôi biết Chúa vẫn ở rất gần bên tôi trong những giờ phút bách hại như thế. Cuộc [đình chiến] này chỉ tạm ngưng một thời gian ngắn. Một trận cuồng phong khác lại nổi lên. Và lúc này, đối với họ, những sự ngờ vực trước kia đã trở thành những sự kiện có thật, và một lần nữa, tôi lại phải nghe những bài ca cũ. Có lẽ Chúa muốn như thế. Nhưng thật lạ lùng, ngay cả bề ngoài tôi cũng bắt đầu cảm thấy những sự thất bại **(60)** đủ thứ. Việc này kéo thêm nhiều thứ đau khổ đủ loại ập xuống trên tôi mà chỉ mình Chúa biết. Nhưng tôi cố gắng hết sức để chu toàn mọi việc với ý hướng thật ngay lành. Giờ đây, tôi có thể thấy mình đang bị theo dõi mọi nơi như một tên trộm; trong nhà nguyện; trong lúc đang chu toàn các bổn phận; trong phòng riêng. [40] Tôi biết hiện giờ, ngoài sự hiện diện của Thiên Chúa, tôi còn ở trước sự hiện diện nhân loại nữa. Và tôi phải nói, hơn một lần, sự hiện diện nhân loại này đã làm tôi hết sức khó chịu. Có những lúc tôi phải tự hỏi không biết có nên cởi đồ để tắm rửa hay không. Thực vậy, ngay cả chiếc giường đáng thương của tôi cũng nhiều lần bị lục lọi. [41] Hơn một lần, tôi đã phải nực cười vì biết họ thậm chí cũng không chịu để yên cho chiếc giường của tôi. Một chị cho tôi biết tối nào chị cũng đến phòng tôi để xem tôi ở trên giường như thế nào.

Tuy nhiên, bề trên vẫn là bề trên. Dù các ngài làm tôi nhục nhã và lắm khi còn gây cho tôi đủ loại hoài nghi, nhưng các ngài luôn ban cho phép tôi làm theo những điều Chúa truyền. Mặc dù không theo cách tôi xin, nhưng bằng một cách khác, các ngài đã làm trọn những yêu sách của Chúa và ban phép cho tôi thực hiện tất cả việc khổ hạnh và hãm mình mà Chúa yêu cầu.

Một ngày kia, một vị bề trên [có lẽ Mẹ Jane] đã nổi cơn tam bành và làm tôi nhục nhã đến độ nghĩ mình không thể chịu nổi. Mẹ nói rằng: “Cái chị dở hơi, đồ thị kiến điên khùng, xéo khỏi cái phòng này ngay; đừng có mà nói vớ vẩn, chị kia!”. Mẹ tiếp tục trút xuống đầu tôi mọi thứ có thể nghĩ ra. Tôi về phòng riêng, gục mặt trước tượng thánh giá, rồi ngước nhìn lên Chúa Giêsu mà không sao thốt lên được nửa lời. Tuy nhiên, tôi giấu mọi chuyện không cho ai biết và giả bộ như không có gì xảy ra giữa chúng tôi.

129 Satan luôn luôn lợi dụng những giờ phút như thế; những tư tưởng chán chường bắt đầu nổi lên - đây là phần thưởng cho ngươi về sự trung thành và thực tâm của ngươi đấy. Làm sao có thể chân thành trong khi lại bị hiểu lầm như thế? Lạy Chúa Giêsu, lạy Chúa Giêsu, con không thể tiếp tục được nữa. Tôi lại ngã gục xuống đất dưới sức nặng, toát đẫm mồ hôi, và nỗi sợ hãi bắt đầu lấn lướt. Trong lòng, tôi không còn một ai để nương tựa. Đột nhiên, tôi nghe được một tiếng nói trong linh hồn: **Đừng sợ; Cha ở với con.** Và một ánh sáng soi chiếu tâm trí tôi, tôi đã hiểu rằng không nên đầu hàng trước những phiền sầu như thế. Tôi được đầy tràn sức mạnh và ra khỏi phòng với lòng can đảm mới mẻ để chịu đựng đau khổ.

130 **(61)** Tuy nhiên, tôi bắt đầu dở chứng phần nào lơ đễnh. Tôi không còn chú tâm đến những soi động nội tâm và tìm cách giải khuây. Nhưng bất chấp sự ồn ào và lơ đễnh ấy, tôi vẫn thấy những gì đang xảy ra trong linh hồn. Tiếng Chúa rất rõ ràng và không gì có thể bót nghẹt. Tôi bắt đầu lẩn tránh các cuộc gặp gỡ với Chúa trong linh hồn vì không muốn trở thành miếng mồi cho những ảo tưởng. Tuy nhiên, trong một chừng mực nào đó, Thiên Chúa vẫn đeo bám tôi bằng các ân huệ của Người; và thực sự tôi cảm nghiệm đắp đổi giữa cực hình với niềm vui. Ở đây, tôi không đề cập đến những thị kiến và ân sủng tràn trề Chúa đã ban cho tôi trong thời gian này, vì đã trình bày ở một nơi khác. [42]

131 Nhưng tôi chỉ đề cập ở đây những đau khổ đã lên đến tột cùng, và quyết định chấm dứt các mối nghi nan này trước khi vĩnh thệ. Trong suốt thời gian thử luyện, tôi cầu xin ơn soi sáng cho vị linh mục mà tôi sẽ giãi trình cặn kẽ tâm hồn. Tôi đã xin Chúa đích thân giúp đỡ và ban cho tôi ơn có thể trình bày hết mọi bí nhiệm giữa tôi với Người, và cho dù vị linh mục quyết định thế nào đi nữa, tôi cũng sẵn sàng chấp nhận như từ Chúa Giêsu. Phán quyết của ngài về tôi thế nào không thành vấn đề, tất cả những gì tôi ước ao chỉ là sự thật và một câu trả lời dứt khoát cho các vấn đề. Tôi phó trót mình trong tay Chúa và [tất cả] những gì hồn tôi ước muốn chỉ là sự thật. Tôi không thể tiếp tục sống mãi trong tình trạng hoài nghi, mặc dù tận thâm tâm, tôi biết chắc những điều này là từ Chúa mà đến, và tôi sẵn sàng hiến mạng sống cho điều này. Tuy nhiên, tôi đặt ý kiến cha giải

tội lên trên hết, quyết tâm làm theo điều ngài cho là tốt nhất và hành động theo lời khuyên của ngài. Tôi trông đợi giờ phút quyết định cho chiều hướng hoạt động trong quãng đời còn lại của mình. Tôi biết mọi sự sẽ tuỳthuộc vào điều này. Những gì ngài nói với tôi có phù hợp hay đối nghịch hoàn toàn với những soi động của tôi đi nữa không thành vấn đề; điều này không còn là vấn đề đối với tôi nữa. Tôi chỉ muốn biết và muốn bước theo sự thật mà thôi.

Lạy Chúa Giêsu, Chúa có thể giúp con! Từ giây phút này, con đã làm lại từ đầu. Con giấu tất cả mọi ân sủng trong linh hồn con và chờ đợi vị được Chúa gởi đến cho con.

Trong lòng không chút nghi ngờ, tôi đã xin Chúa đoái thương trợ giúp trong giờ phút này, và một ơn can đảm đã ban xuống cho linh hồn tôi.

132 **(62)** Một lần nữa, tôi phải nói rằng có một số cha giải tội xem có vẻ là những vị linh hướng thực thụ, nhưng chỉ khi nào mọi việc đều suôn sẻ. Khi linh hồn thấy có nhu cầu nhiều hơn thì các ngài liền lúng túng, hoặc là không thể hoặc là không muốn hiểu biết về linh hồn này. Các ngài muốn tống khứ linh hồn ấy càng sớm càng tốt. Nhưng nếu cứ khiêm nhượng, linh hồn sẽ luôn luôn tìm được ích lợi bằng cách này hay cách khác. Đôi khi, chính Thiên Chúa cũng chiếu giãi một tia sáng vào những nơi kín nhiệm trong linh hồn vì sự khiêm nhượng và đức tin của họ. Cha giải tội cũng thỉnh thoảng nói ra một điều gì đó mà ngài không có chủ ý hoặc chính ngài cũng không ý thức. Ôi, chớ gì linh hồn hãy tin đó là những lời của chính Chúa Giêsu! Mặc dù chúng ta nên tin rằng mọi lời trong toà cáo giải là lời của Chúa, nhưng điều tôi vừa đề cập ở trên là điều trực tiếp phát xuất từ Chúa. Linh hồn nhận ra vị linh mục không tự tin đủ nên mới thốt ra lời ngài không muốn nói. Đây là cách Chúa tưởng thưởng cho lòng tin.

Chính tôi đã nhiều lần kinh nghiệm điều này. Có một vị linh mục rất uyên bác và đáng kính [có lẽ cha Wilkowski, linh mục giải tội cho các nữ tu tại Plock], đôi khi tôi tình cờ xưng tội với ngài trong toà cáo giải, lúc nào ngài cũng nghiêm khắc và chống đối các vấn đề [tôi kể cho ngài]. Nhưng có một lần nọ, ngài nói với tôi: “Này chị, chị hãy nhớ rằng nếu Thiên Chúa đang đòi hỏi chị điều này, thì chị không nên chống lại với Người. Đôi khi, Thiên Chúa muốn được chúc tụng chỉ bằng cách này mà thôi. Chị hãy an lòng; điều gì Thiên Chúa đã khởi sự, Người sẽ hoàn tất. Nhưng tôi nói với chị điều này: Hãy trung thành với Thiên Chúa và hãy khiêm nhượng. Một lần nữa: là hãy khiêm nhượng. Chị hãy nhớ cho kỹ những điều tôi nói với chị hôm nay”. Tôi cảm thấy hoan hỉ và tưởng rằng vị linh mục này có lẽ đã hiểu được tôi. Nhưng hoá ra sau đó tôi không bao giờ gặp ngài trong toà cáo giải nữa.

133 + Một lần kia, một vị bề trên có tuổi [có lẽ Mẹ Jane [43]] triệu tôi đến và trút xuống đầu tôi như thể những cơn lôi đình đến nỗi tôi không còn biết trời trăng gì nữa. Nhưng sau một lúc, tôi hiểu ra đó là về vấn đề mà tôi không kiểm soát được. Mẹ nói với tôi: “Chị kia, vứt ra khỏi đầu chị ngay, Chúa Giêsu mà lại tâm tình như thế với một kẻ bất toàn khốn nạn như chị đấy à! Chị hãy nhớ chỉ có các linh hồn thánh thiện mới được Chúa Giêsu kết thân như vậy mà thôi!”. Tôi công nhận Mẹ có lý vì thực sự tôi chỉ là một kẻ hư đốn, nhưng tôi vẫn tín thác vào lượng từ bi của Chúa. Khi gặp Chúa, tôi sấp mình và thân thưa: “Lạy Chúa Giêsu, hình như Chúa không kết giao thân mật với những phường xấu xa như con”. **Hỡi ái nữ của Cha, hãy an lòng, chính qua sự khốn cùng như thế mà Cha muốn biểu hiện sức mạnh Lòng Thương Xót của Cha.** Tôi hiểu ra vị bề trên này chỉ muốn huấn nhục cho tôi một trận [nhớ đời] mà thôi.

134 **(63)** + Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã thử thách con quá nhiều trong cuộc đời ngắn ngủi của con! Con đã hiểu ra được nhiều, nhưng dù vậy, điều ấy vẫn làm cho con ngỡ ngàng. Ôi, phó thác toàn thân cho Thiên Chúa và để Người toàn quyền tự do hành động trong linh hồn ta thật là điều tốt lành biết bao!

135 Trong thời gian thử lần thứ ba, Chúa đã cho tôi hiểu rằng tôi nên hiến thân để Người có thể sử dụng tôi theo ý Người muốn. Tôi sẽ đến trước thánh nhan như một của lễ hiến tế. Lúc đầu, tôi hết sức kinh hoảng vì thấy mình quá khốn nạn và biết rõ trường hợp của mình. Một lần nữa tôi lại thưa Chúa: “Con là chính sự khốn nạn làm sao có thể trở nên của lễ đền bồi cho người khác?”. Nhưng Chúa Giêsu đáp: **Hôm nay, con không hiểu điều này. Ngày mai, trong giờ chầu của con, Cha sẽ cho con hiểu.** Trái tim tôi run rẩy, linh hồn tôi cũng thế, vì những lời Chúa đi sâu vào hồn tôi. Lời của Thiên Chúa đang sống động.

Đến giờ đi chầu, trong lòng, tôi cảm thấy mình đã tiến vào thánh điện Thiên Chúa hằng sống, uy nghi Người cao cả vô biên. Chúa đã tỏ cho tôi biết ngay những bậc thần thánh trong sạch nhất cũng chẳng là gì trước thánh nhan Người. Mặc dù tôi không thấy gì bên ngoài, nhưng sự hiện diện của Thiên Chúa bao trùm lấy tôi. Ngay lúc đó, trí năng tôi được soi sáng một cách lạ thường. Một thị kiến đi qua con mắt linh hồn tôi giống như thị kiến của Chúa Giêsu trong vườn Cây Dầu. Lúc đầu là các đau khổ thể lý và mọi hoàn cảnh chung quanh làm gia tăng thêm; rồi đến tất cả những đau khổ tinh thần và những đau khổ không ai biết đến. Mọi sự đều hiện ra trong cuộc thị kiến; những nghi ngờ, hiểu lầm, mất thanh danh. Ở đây tôi chỉ tóm lược, nhưng lúc bấy giờ tôi được biết rõ ràng đến nỗi những gì tôi phải trải qua sau này đều không có gì khác biệt với những điều tôi được nhận thức lúc ấy. Tên tôi sẽ là: “hy sinh”.

Khi thị kiến chấm dứt, vầng trán của tôi ướt đẫm mồ hôi lạnh. Chúa Giêsu cho biết rằng cho dù tôi không chấp nhận điều ấy, tôi vẫn được rỗi linh hồn; Chúa cũng không giảm bớt những ân sủng và vẫn tiếp tục mối tương giao mật thiết với tôi như trước để dù tôi không sẵn lòng thực hiện hy sinh này đi nữa thì lòng quảng đại của Thiên Chúa cũng không vì thế mà giảm bớt.

136 Và Chúa cho tôi biết toàn bộ mầu nhiệm ấy tuỳ thuộc vào tôi, với các tài năng của tôi được sử dụng hoàn toàn trong sự tự do chấp nhận hy sinh. Toàn bộ sức mạnh và giá trị trước uy nhan Chúa đều hệ ở hành vị tự do và ý thức này. Cho dù trong những điều tôi đã hiến thân chấp nhận không một điều nào xảy ra đi nữa, thì trước mặt Chúa, tất cả đều giống như đã được hoàn tất **(64)** rồi vậy.

Lúc đó, tôi nhận ra mình đang đi vào sự kết hiệp với Đấng Uy Quyền vô cùng. Tôi cảm thấy Thiên Chúa đang chờđợi lời đáp, chờ đợi sự đồng thuận của tôi. Lúc đó, linh hồn tôi được chìm ngập trong Chúa và tôi thưa: “Xin hãy dùng con như Chúa muốn, con xin phó mình cho thánh ý Chúa. Vì từ hôm nay, thánh ý Chúa sẽ là lương thực cho con, nhờ ơn Chúa giúp, con sẽ trung thành với những mệnh lệnh của Chúa. Xin Chúa hãy sử dụng con tuỳ ý Chúa. Ôi lạy Chúa, con nài xin Chúa hãy ở với con trong mọi giây phút cuộc đời”.

137 Sự hiện diện của Thiên Chúa bỗng thấu nhập tôi, sau khi tôi đã chấp nhận hy sinh với tất cả tâm hồn và ý chí. Linh hồn tôi được nhập lút trong Thiên Chúa và chan chứa hạnh phúc đến độ không thể nào viết ra được dù chỉ một phần nhỏ nhất. Tôi cảm nhận sự Uy Nghi của Người đang bao phủ tôi. Tôi được tan chảy nên một với Thiên Chúa một cách ngoại thường. Tôi biết Thiên Chúa rất hài lòng với tôi, và ngược lại, linh hồn tôi cũng được đắm đuối trong Người. Ý thức mình được hiệp nhất với Thiên Chúa, tôi cảm thấy được yêu thương đặc biệt, và đáp lại, tôi cũng yêu mến Người bằng tất cả linh hồn. Một mầu nhiệm lớn lao đã diễn ra trong giờ chầu ấy, một mầu nhiệm giữa Thiên Chúa và tôi. Tôi dường như được chết vì tình yêu [khi bắt gặp] trong ánh nhìn của Người. Tôi hàn huyên rất nhiều với Chúa, tuy không thốt nên lời. Và Chúa phán với tôi: **Con là niềm hoan lạc của Trái Tim Cha; từ này trở đi, mỗi hành vi của con, dù nhỏ bé nhất, cũng sẽ là một niềm hoan lạc cho mắt Cha, bất cứ con làm điều gì.** Trong giây phút ấy, tôi cảm thấy được biến đổi hoàn toàn, thân xác trần gian của tôi vẫn còn như cũ, nhưng linh hồn của tôi đã ra khác; nơi đó, Thiên Chúa giờ đây đang sống với tất cả niềm hoan lạc của Người. Đây không phải là một cảm giác, nhưng là một thực tại có ý thức mà không gì có thể làm phôi pha đi được.

138 Một mầu nhiệm vĩ đại đã được thực hiện giữa Thiên Chúa và tôi. Ơn can đảm và sức mạnh vẫn lưu lại trong linh hồn tôi. Khi giờ chầu kết thúc, tôi ra về và bình tĩnh đương đầu với tất cả những

gì trước kia làm tôi sợ hãi. Tôi vừa bước tới hành lang, một đau khổ xỉ nhục kinh khủng đã chờ ở đó. Tôi chấp nhận với lòng suy phục thánh ý cao cả và yêu mến nép vào Trái Tim Chúa Giêsu để Người biết tôi đã sẵn sàng, và vì đó nên tôi đã hiến thân.

Đau khổ dường như từ lòng đất trồi lên. Đến Mẹ Margaret cũng ngạc nhiên. Đối với người khác, nhiều điều trôi qua êm đềm, vì quả thật chẳng có gì đáng lưu tâm; nhưng trong trường hợp của tôi, không có gì trôi qua êm đềm; mỗi lời nói đều bị mổ xẻ, mỗi bước đi đều bị dòm ngó. Một chị nói với tôi: “Này chị, chị hãy sẵn sàng **(65)** để đón nhận một thánh giá nhỏ từ tay Mẹ Bề Trên. Em cảm thấy tội nghiệp cho chị”. Nhưng đối với tôi, tận thâm tâm tôi vui mừng vì điều đó và đã sẵn sàng từ lâu. Khi nhìn thấy lòng can đảm của tôi, chị ấy rất ngạc nhiên. Giờ đây, tôi hiểu ra một linh hồn tự sức mình chẳng thể làm được gì cả, nhưng với Chúa, nó có thể làm được mọi sự. Hãy nhìn những gì ơn Chúa có thể thực hiện. Con số các linh hồn luôn luôn tỉnh thức với các ơn Chúa rất ít ỏi, con số các linh hồn trung thành với các ơn soi động ấy lại còn ít ỏi hơn nữa.

139 Một linh hồn dù trung thành với Thiên Chúa cũng không thể xác minh được những soi động của mình; họ phải đặt chúng dưới sự kiểm soát của một linh mục khôn ngoan sáng suốt; và vẫn phải nghi ngờ cho đến khi nào hoàn toàn chắc chắn mới thôi. Linh hồn không nên dựa vào tư kiến mà tin vào các soi động này và tất cả những ơn cao cả khác nữa, bởi vì như thế, họ có thể liều mình chịu nhiều tổn thiệt.

Mặc dù một linh hồn có thể phân biệt được tức khắc những soi động giả tạo với những soi động từ Thiên Chúa, tuy nhiên, họ vẫn phải cẩn trọng vì có nhiều điểm thiếu chắc chắn. Thiên Chúa thoả lòng và vui mừng khi thấy một linh hồn chỉ vì Người mà cẩn trọng với chính Người; vì linh hồn yêu mến Thiên Chúa, nên họ cần phải thận trọng, cân nhắc, và tìm sự trợ giúp để đảm bảo rằng chính Thiên Chúa là Đấng hành động trong họ. Và một khi cha giải tội khôn ngoan đã xác định điều này, linh hồn sẽ được bình an và phó mình cho Chúa theo những đường lối của Người; tức là theo các chỉ dẫn của cha giải tội.

140 Tình yêu tinh ròng có khả năng làm được nhiều điều vĩ đại và không bị quỵ ngã trước khó khăn hoặc chống đối. Giữa những gian truân trắc trở, tình yêu mãnh liệt thế nào, thì trong đời sống nhọc nhằn và ảm đạm hằng ngày nó cũng kiên trung như thế. Tình yêu biết chỉ có một điều cần thiết để làm thoả lòng Thiên Chúa: đó là làm những việc nhỏ mọn nhất vì tình yêu - tình yêu, và luôn luôn là tình yêu.

Tình yêu tinh ròng không bao giờ sai lầm. Ánh sáng của nó phong phú lạ lùng. Tình yêu không làm điều gì để Thiên Chúa phiền lòng, rất khéo léo trong việc làm những điều vui lòng Thiên

Chúa, và không ai bằng tình yêu ở điểm này. Tình yêu vui sướng khi được huỷ mình và cháy lên như một lễ vật tinh tuyền. Tình yêu càng hiến thân, càng hạnh phúc. Hơn nữa, không ai có thể cảm nhận những nguy hiểm từ đằng xa cho bằng tình yêu; nó biết cách nhận diện và cũng biết cách đương đầu.

141 **(66)** + Các đau khổ của tôi sắp sửa chấm dứt. Chúa ban cho tôi sự trợ giúp như Người đã hứa. Tôi có thể nhận ra điều này qua hai vị linh mục: đó là cha Andrasz và cha Sopocko. Trong tuần tĩnh tâm trước khi vĩnh thệ, [44] lần đầu tiên tôi được hoàn toàn bình an [nhờ cha Andrasz [45]], và sau đó, tôi cũng được cha Sopocko hướng dẫn cùng một đường lối như vậy. Thế là lời Chúa hứa đã được ứng nghiệm.

142 Khi bình an trở lại và được dạy cho biết đi theo những nẻo đường của Chúa, thần trí tôi đã vui mừng trong Chúa và dường như tôi đang chạy chứ không phải đi nữa. Đôi cánh tôi dang rộng để bay, bay vút thẳng vào chính nguồn nóng mặt trời và không chịu đáp xuống cho đến khi được nghỉ yên trong Chúa, và linh hồn tôi mãi mãi được mất hút trong Người. Tôi đã phó mình hoàn toàn cho hoạt động của ân sủng. Thiên Chúa cúi sát xuống với linh hồn tôi. Tôi không thối lui cũng không chống cưỡng, nhưng mất hút trong Chúa là kho tàng duy nhất của tôi. Tôi được nên một với Người. Vực ngăn cách giữa chúng tôi, giữa Đấng Tạo Hoá và thụ tạo, dường như biến mất. Trong suốt mấy ngày, linh hồn tôi ở trong tình trạng xuất thần liên lỉ. Sự hiện diện của Thiên Chúa không rời tôi một phút giây. Linh hồn tôi ở trong sự hợp nhất yêu đương liên lỉ với Chúa. Nhưng điều này không mảy may làm gián đoạn việc chu toàn các phận vụ của tôi. Tôi cảm thấy được biến đổi trong tình yêu; tôi bị bốc cháy, nhưng không bị thiêu rụi. Tôi không ngừng mất hút trong Chúa; Chúa lôi kéo tôi đến với Người một cách mạnh mẽ và mãnh liệt đến độ nhiều khi tôi không ý thức mình còn trên trần gian. Tôi đã cản trở và sợ hãi ơn thánh Chúa trong một thời gian dài, và giờ đây chính Thiên Chúa, qua cha Andrasz, đã cất đi tất cả những khó khăn. Linh hồn tôi đã được điều hướng về Mặt Trời và tươi nở dưới những tia sáng của một mình Người; tôi không còn hiểu gì khác nữa... [câu văn bị cắt ngang ở đây, và khởi đầu một tư tưởng hoàn toàn mới ngay ở hàng kế tiếp].

143 + Tôi đã phung phí rất nhiều ơn Chúa vì lúc nào cũng sợ bị ảo tưởng. Thiên Chúa đã lôi cuốn tôi đến với Người mạnh mẽ và tôi không có sức cưỡng lại trong những lúc bỗng nhiên được ngập lút trong Người. Vào những lúc ấy, Chúa Giêsu đổ tràn cho tôi một niềm an bình lớn lao đến độ về sau, dù cố gắng ưu tư tôi cũng không sao làm được. Và lúc đó, tôi đã nghe những lời này trong tâm hồn: **Để con được vững tâm rằng chính Cha là người yêu sách con tất cả những điều này, Cha sẽ cho con một niềm bình an sâu thẳm, (67) cho dù con muốn cảm nghiệm**

phiền não và sợ hãi, hôm nay con cũng không có sức mà làm như vậy, nhưng tình yêu sẽ ngập lút linh hồn con đến độ quên cả bản thân.

144 Sau đó, Chúa Giêsu đã ban cho tôi một linh mục nữa [cha Sopocko] và lệnh cho tôi phải giãi bày tâm hồn với ngài. Lúc đầu tôi hơi ngần ngại, nhưng lời quở trách của Chúa Giêsu đã giúp tôi khiêm nhượng sâu thẳm trong tâm hồn. Dưới sự hướng dẫn của ngài, linh hồn tôi tiến bộ rất nhanh trong tình yêu, và nhiều ước vọng của Chúa đã được thực hiện bên ngoài. [46] Không ít lần tôi đã kinh ngạc trước sự cứu độ và lòng khiêm nhượng sâu xa của ngài.

145 Ôi, linh hồn tôi khốn nạn biết bao vì đã phí phạm quá nhiều ơn Chúa! Tôi đã lạc xa Chúa nhưng Người vẫn đeo bám tôi với nhiều ân sủng. Rất nhiều lần tôi đã cảm nghiệm được ơn Chúa giữa những lúc bất ngờ nhất. Từ khi Chúa ban cho tôi một cha linh hướng, tôi đã trung thành với ơn thánh hơn. Nhờ cha linh hướng và sự lưu tâm của ngài dành cho linh hồn tôi, tôi đã biết được ý nghĩa của linh hướng và Chúa Giêsu quan tâm thế nào đến việc ấy. Chúa trách tôi về các lỗi phạm rất nhỏ mọn và nhấn mạnh rằng chính Người thẩm định vấn đề tôi phải trình bày với cha giải tội; và [Người còn nói] thêm rằng... **Bất kỳ sự đối nghịch nào với cha giải tội cũng phạm đến chính Cha.**

Dưới sự hướng dẫn của ngài, linh hồn tôi bắt đầu nghiệm được sự trầm lặng và bình an sâu xa, tôi nhiều lần được nghe trong tâm hồn những lời này: **Con hãy tự củng cố để chiến đấu.**

+ Chúa Giêsu thường tỏ cho tôi biết những gì Người không ưa thích trong linh hồn tôi, và hơn một lần Người đã quở trách về những điều xem ra có vẻ nhỏ mọn nhưng thực sự lại rất hệ trọng. Chúa đã cảnh cáo và thử thách tôi như một người thầy. Suốt nhiều năm, Người đích thân giáo dục tôi cho đến khi ban cho tôi một vị linh hướng. Trước kia, chính Chúa giải thích cho tôi những điều tôi không hiểu, còn bây giờ, Người bảo tôi hãy hỏi cha giải tội về mọi sự, Chúa thường phán: **Cha sẽ trả lời cho con qua miệng lưỡi ngài. Con hãy an tâm. (68)** Khi trình bày vấn đề với cha linh hướng, tôi chưa bao giờ nhận được một câu trả lời trái ngược với điều Chúa muốn về tôi. Chúa Giêsu có lúc cũng yêu cầu tôi một điều chưa ai từng biết, nhưng sau đó, khi tôi quỳ trong toà cáo giải, cha giải tội cũng truyền cho tôi một điều giống hệt như thế - tuy nhiên, điều này chỉ xảy ra hiếm hoạ mà thôi.

+ Khi một linh hồn nhận được nhiều ánh sáng và soi động trong một thời gian dài, và khi các nhà giải tội đã xác định được nguồn gốc những soi động này và làm cho linh hồn vững tâm; nếu tình yêu của linh hồn mãnh liệt, Chúa Giêsu lúc này tỏ cho linh hồn biết đến giờ phải đem ra thực hiện những gì họ đã lãnh nhận. Linh hồn nhận thấy Thiên Chúa đang tín nhiệm họ và điều này củng

cố họ rất nhiều. Linh hồn biết rằng để trung thành, họ phải đương đầu với khó khăn tư bề, nhưng họ vẫn tin tưởng vào Chúa và nhờ niềm tin tưởng ấy mà đạt đến chỗ Thiên Chúa mời gọi. Những khó khăn không làm linh hồn kinh hãi; nhưng có thể nói đó là lương thực hằng ngày của họ. Những đau khổ không làm linh hồn khiếp sợhoặc hoảng hốt, vì một chiến binh thường xuyên xông pha trận tuyến không hề hoảng sợ trước tiếng gầm thét của đại bác. Không những không hoảng sợ, linh hồn còn lắng tai để xác định kẻ thù từ đâu xông đánh để tiêu diệt chúng. Linh hồn không hành động mù quáng, nhưng xem xét và suy tính mọi sự kỹ lưỡng. Linh hồn không tự tín, nhưng cầu nguyện sốt sắng và tìm lời khuyên của những chiến binh kinh nghiệm và khôn ngoan hơn. Mỗi khi hành động như thế, linh hồn hầunhư bao giờ cũng chiến thắng.

Có những cuộc tấn công mà linh hồn không có thời giờ suy nghĩ hoặc tìm hỏi ý kiến; khi ấy linh hồn phải xông vào cuộc chiến sống còn. Nhiều khi không cần đáp lại lời nào, linh hồn cứ việc chạy đến nương ẩn nơi thương tích Trái Tim Chúa Giêsu là ích lợi nhất. Do chính hành vi này của linh hồn mà quân thù bị đánh bại.

Trong thời gian bình an cũng như trong thời gian chiến đấu, linh hồn vẫn không ngừng cố gắng. Linh hồn phải nỗlực và hết mình phấn đấu; nếu không, sẽ không có cơ hội để chiến thắng. Tôi coi thời gian bình an là thời gian để chuẩn bịcho chiến thắng. Linh hồn phải luôn tỉnh thức, tỉnh thức, tỉnh thức. Linh hồn suy nghĩ như thế sẽ nhận được nhiều ánh sáng. Một linh hồn vô ăn vô lo sẽ liều gặp nguy cơ thất bại và cũng đừng ngạc nhiên khi bị sa ngã.

Lạy Thánh Thần Thiên Chúa, Đấng Hướng Dẫn của linh hồn, ai chịu để cho Chúa huấn luyện là người khôn ngoan biết bao! Nhưng để được Thánh Thần Thiên Chúa hoạt động trong linh hồn, cần phải có sự bình an và tịnh tâm.

146 **(69)** Cầu nguyện. Nhờ các hình thức cầu nguyện, linh hồn tự vũ trang cho cuộc chiến. Cho bất cứ tình trạng nào, linh hồn cũng phải cố gắng. Một linh hồn trong sạch và xinh đẹp cũng phải cầu nguyện, nếu không sẽ đánh mất vẻ đẹp của mình; một linh hồn gắng đạt đến sự trong sạch cũng phải cầu nguyện, nếu không sẽ không bao giờ đạt được; một linh hồn mới hoán cải cũng phải cầu nguyện, nếu không sẽ sa ngã trở lại; một linh hồn đắm chìm trong tội lỗi cũng phải cầu nguyện để có sức chỗi dậy. Không linh hồn nào không buộc phải cầu nguyện, bởi vì mọi ân sủng đều đến với linh hồn qua cầu nguyện.

147 Tôi nhớ mình đã nhận được rất nhiều ánh sáng trong nửa giờ chầu sấp mình trước Thánh Thể mỗi ngày trong mùa Chay. Lúc đó, tôi được biết mình và biết Chúa nhiều hơn. Tuy được phép bề trên, nhưng tôi cũng gặp nhiều trở ngại trong việc cầu nguyện như thế. Ước chi linh hồn hãy biết

rằng để cầu nguyện và trung thành trong việc cầu nguyện, người ta phải vũ trang với lòng nhẫn nại và can trường để đương đầu với các khó khăn trong ngoài. Những khó khăn bên trong là sự chán nản, khô khan, nặng lòng nặng trí, và những cám dỗ. Những khó khăn bên ngoài là sự trọng kính của tha nhân và thời giờ; chúng ta phải giữ thời giờ đã dành cho việc cầu nguyện. Đây là kinh nghiệm của cá nhân tôi: khi không cầu nguyện vào giờ dành riêng, nếu để về sau, tôi sẽ không thể cầu nguyện vì phải chu toàn các việc bổn phận; hoặc giả như xoay xở được để cầu nguyện, thì tôi cũng làm hết sức khó khăn, bởi vì đầu óc cứ suy nghĩ đến việc bổn phận. Tôi cũng nghiệm thấy sự khó khăn này, đó là khi linh hồn đã cầu nguyện sốt sắng và kết thúc trong tình trạng trầm lặng sâu xa, nhiều người chống lại tình trạng trầm lặng ấy; vì thế, linh hồn phải nhẫn nại để trung thành với việc cầu nguyện. Điều thường xảy ra với tôi là khi được đắm đuối trong Chúa, tôi đã gặt hái từ việc cầu nguyện được nhiều kết quả và sự hiện diện của Thiên Chúa đồng hành với tôi suốt ngày. Và lúc làm việc sẽ có nhiều trầm lặng, nhiều chính xác và nỗ lực hơn trong phận sự, điều này xảy ra vào khi tôi chịu nhiều khiển trách nhất vì lơ đễnh trong phận sự và thờ ơ với mọi sự; bởi vì các linh hồn ít tịnh tâm cũng muốn người khác nên giống họ, và thường trở thành [nguồn] ân hận cho họ.

148 **(70)** + Một linh hồn cao thượng và tinh tế, dù giản dị nhất, nhưng vẫn là một linh hồn rất khôn ngoan tế nhị, họ nhìn thấy Thiên Chúa trong mọi sự, tìm được Người ở mọi nơi và biết cách tìm thấy Người ngay trong những điều kín nhiệm nhất. Linh hồn thấy mọi sự đều quan trọng, quý trọng mọi sự, và tạ ơn Thiên Chúa trong mọi sự. Họ tìm được lợi ích cho linh hồn trong mọi sự và dâng mọi vinh quang về Thiên Chúa. Linh hồn đặt trót niềm tín thác vào Thiên Chúa và không xao xuyến khi đến thời gian thử thách. Linh hồn biết Thiên Chúa luôn luôn là một Hiền Phụ tốt lành, và họ coi thường ý kiến trần gian. Linh hồn trung thành tuân theo ngay cả hơi thở khẽ nhất của Chúa Thánh Thần; vui mừng với Vị Khách Hiền Lương, và bám chặt lấy Người như một em bé với mẹ hiền. Nơi nào các linh hồn khác không còn lối đi và sợ hãi, thì linh hồn này vượt qua dễ dàng, không hề sợ hãi.

149 Khi muốn ở gần gũi và hướng dẫn một linh hồn, Chúa sẽ loại bỏ tất cả những gì bề ngoài. Khi ngã bệnh và được đưa đến phòng y tế, tôi thấy khó chịu. Chỉ có hai chị em chúng tôi ở đó. Các chị em trong dòng đến thăm chị N. trong khi chẳng ai đoái hoài đến tôi. Quả thật, chỉ có một phòng y tế, nhưng mỗi người lại có gian riêng của mình. Những đêm mùa đông thật đằng đẵng, chị N. có điện và ống nghe đài phát thanh, trong khi tôi không thể đọn bài nguyện ngắm vì thiếu điện.

Gần hai tuần lễ như thế trôi qua, một buổi tối kia, tôi thở than với Chúa vì quá đau khổ và không thể đọn bài nguyện gẫm vì thiếu điện. Chúa nói rằng Người sẽ đến vào buổi tối và dạy tôi

những chủ điểm cho bài nguyện gẫm hôm sau. Những chủ điểm này xoay quanh cuộc Thương Khó của Người. Chúa phán với tôi: **Con hãy suy về những đau khổ của Cha trước toà Philatô.** Và như thế, từng chủ điểm một, tôi suy ngắm về cuộc Thương Khó của Chúa suốt một tuần lễ. Từ lúc đó, một niềm vui lớn lao đến với linh hồn tôi, và tôi không còn mong đợi ai đến thăm hoặc chờ ánh điện nữa; Chúa Giêsu đã quá đủ cho tôi trong mọi sự. Các bề trên thực sự rất quan tâm đến các bệnh nhân, nhưng Chúa lại muốn tôi cảm thấy bị bỏ rơi. Vị Tôn Sư tuyệt vời này đã loại bỏ mọi thụ tạo để mình Người có thể hoạt động. Không ít lần tôi đã trải qua những đau khổ và cay cực như thế, đến nỗi Mẹ M. [có lẽ Mẹ Margaret] đã nói với tôi: “Này chị, trên đường đi của chị, những đau khổ trồi lên từ lòng đất. Tôi nhìn chị **(71)** như một người bị đóng đinh. Nhưng tôi thấy Chúa Giêsu có nhúng tay trong vụ này. Chị hãy trung thành với Người”.

150 + Tôi muốn ghi lại một giấc mơ của tôi về thánh nữ Têrêsa Hài Đồng Giêsu. Khi còn trong thời gian nhà tập, lúc gặp phải một số khó khăn mà tôi không biết làm cách nào để vượt qua. Đó là những khó khăn nội tâm nhưng lại liên quan đến các gian nan bên ngoài. Tôi làm những tuần cửu nhật kính các vị thánh, nhưng tình hình càng lúc càng khó khăn hơn. Những đau khổ làm tôi tan nát đến độ không biết làm thế nào để sống còn, nhưng bỗng nhiên tôi loé lên một tư tưởng là cầu nguyện với thánh nữ Têrêsa Hài Đồng Giêsu. Tôi bắt dầu một tuần cửu nhật kính thánh nữ, bởi vì trước khi vào dòng, tôi đã có lòng sùng kính ngài đặc biệt. Sau đó, tôi có phần thờ ơ với lòng sùng kính này, nhưng vì có nhu cầu, tôi lại bắt đầu cầu nguyện với ngài một cách sốt sắng. Đến ngày thứ năm trong tuần cửu nhật, tôi chiêm bao gặp được thánh nữ Têrêsa như thể ngài còn sống trên trần gian. Chị thánh giấu không cho tôi biết ngài là một vị thánh và lên tiếng an ủi , bảo tôi đừng lo âu về vấn đề này, nhưng hãy tín thác hơn vào Thiên Chúa. Thánh nữ nói: “Chị cũng đã chịu đau khổ nhiều”. Nhưng tôi không hết lòng tin tưởng vào thánh nữ và đáp lại: “Hình như em thấy chị có đau khổ gì đâu”. Nhưng thánh nữ xác quyết chắc chắn rằng chị thánh đã trải qua rất nhiều đau khổ: “Này em, em hãy biết rằng ba ngày nữa, sự khó sẽ đến hồi kết cuộc hạnh phúc”. Vì tôi chưa sẵn lòng tin tưởng, thánh nữ mới tỏ cho tôi biết ngài là một vị thánh. Lúc ấy, niềm vui lớn lao tràn ngập linh hồn tôi, và tôi nói với chị thánh: “Chị là một vị thánh à?”. Thánh nữ đáp: “Đúng vậy, chị là một vị thánh. Em hãy tin rằng vấn đề này rồi sẽ được giải quyết trong ba ngày nữa”. Và tôi nói: “Chị Têrêsa đáng yêu ơi, chị hãy cho em biết em có được lên thiên đàng không?”. Thánh nữ đáp: “Có, em sẽ được lên thiên đàng”. “Em có trở thành một vị thánh không?”. Thánh nữ lại đáp: “Có, em sẽ trở thành một vị thánh”. “Nhưng này chị Têrêsa Nhỏ ơi, em có sẽ trở thành một vị thánh được nâng lên bàn thờ như chị không?”. Chị thánh trả lời: “Có, em cũng sẽ là một vị thánh giống như chị, nhưng

em phải tín thác vào Chúa Giêsu". Khi đó, tôi hỏi ba mẹ tôi sẽ được lên thiên đàng không, sẽ [câu này bỏ dở] **(72)**và chị thánh đáp là có. Tôi còn hỏi thêm: "Các anh chị em của em có được lên thiên đàng không?". Thánh nữ không trả lời dứt khoát nhưng bảo tôi cầu nguyện nhiều cho họ. Tôi đã hiểu ra họ cần nhiều lời cầu nguyện.

Đây là một giấc mơ. Và như châm ngôn nói, những giấc mơ là những ảo ảnh; Thiên Chúa là đức tin. Tuy nhiên, ba ngày sau, sự khó đã được giải quyết một cách xuôi xắn như thánh nữ đã tiên báo. Và mọi chuyện trong việc này xảy ra đúng như những gì thánh nữ đã nói trước. Tuy là một giấc mơ, nhưng là một giấc mơ ý nghĩa.

Tiếp Phần II: Số151

NHẬT KÝ LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA Phần II: số 151-300

151 + Một lần kia, lúc tôi đang ở trong nhà bếp với chị N., [1] chị có phần khó chịu đối với tôi, và như một hình phạt, chị ra lệnh cho tôi phải ngồi trên bàn trong lúc chị vất vả tiếp tục làm các việc lau chùi, rửa ráy. Đang khi tôi ngồi như vậy, các chị khác đi qua và rất ngạc nhiên khi thấy tôi ngồi trên bàn và mỗi người bình luận một câu. Chị này bảo rằng tôi là đồ lười, chị khác thì nói: "Thứ kỳ cục!". Lúc đó, tôi mới là một thỉnh sinh. Các chị khác lại nói: "Chị ta rồi sẽ ra thứ nữ tu gì đây?". Tuy nhiên, tôi vẫn không xuống khỏi bàn vì chị N. nhân danh đức vâng lời [2] ra lệnh cho tôi ngồi như thế đến khi nào chị cho xuống mới thôi. Thực vậy, chỉ mình Chúa biết việc ấy đòi phải có bao nhiêu hành vi bỏ mình. Tôi tưởng mình xấu hổ mà chết mất. Thiên Chúa vẫn thường để những điều như thế xảy ra để huấn luyện con người nội tâm của tôi, nhưng Người cũng bù đắp nỗi nhục nhã ấy bằng một an ủi lớn lao. Trong giờ chầu phép lành hôm ấy, tôi được nhìn thấy Chúa trong vẻ đẹp đẽ vô cùng. Chúa Giêsu nhìn tôi một cách từ ái và phán: **Ái nữ của Cha, con đừng sợ đau khổ; Cha ở với con.**

152 Một lần kia, tôi phải trực đêm, [3] tâm trí hết sức ưu tư về việc vẽ bức hình, tôi không biết phải theo đường nào vì lúc nào người ta cũng ra sức thuyết phục tôi rằng tất cả điều ấy chỉ là ảo tưởng. Đàng khác, một vị linh mục lại nói có lẽ Thiên Chúa muốn được thờ phượng qua bức hình này và do đó, tôi phải gắng liệu mà nhờ vẽ. Trong lúc đó, linh hồn tôi cực kỳ uể oải. Khi vào nhà

nguyện nhỏ, tôi gục đầu sát vào nhà tạm, gõ cửa và **(73)** thân thưa: “Lạy Chúa Giêsu, xin nhìn đến những khó khăn kinh khủng về việc vẽ bức hình mà con đang phải gánh chịu”. Và tôi nghe một tiếng nói từ nhà tạm: **Ái nữ của Cha, những đau khổ của con sẽ không còn lâu nữa đâu.**

153 Một ngày kia, tôi nhìn thấy hai con đường. Một con đường thênh thang, đầy cát mịn và hoa lá, tràn đầy lạc thú, tiếng nhạc, và mọi trò tiêu khiển. Người ta đi lại trên con đường ấy, múa hát và vui vẻ. Họ đã đi đến cùng đường mà không biết. Và ở cuối con đường này là một vực thẳm kinh khủng; tức là hoả ngục. Các linh hồn sa xuống đó một cách mù quáng; họ đi thế nào thì sa xuống đó như vậy. Và con số ấy rất đông, không thể đếm xuể. Tôi còn nhìn thấy một con đường nữa, đúng ra là một nẻo hẹp, rải rác đầy gai góc và đá sỏi; những người đi trên con đường này khóc lóc vì đủ loại đau thương ập xuống trên họ. Một số người ngã xuống trên đá sỏi, nhưng lập tức đứng dậy và tiếp tục đi. Ở cuối con đường này là một khu vườn lộng lẫy chan chứa mọi hạnh phúc, và tất cả các linh hồn này đều được vào nơi ấy. Ngay lúc đó, họ quên hết mọi đau thương của mình.

154 Một lần kia, khi có một giờ chầu tại tu viện các nữ tu dòng Thánh Gia, [4] chiều tối, tôi cùng với một chị khác đi sang đó. Ngay khi tôi vừa vào nhà nguyện, sự hiện diện của Chúa ngập tràn linh hồn tôi. Tôi thầm thĩ cầu nguyện như thường lệ. Bỗng nhiên, tôi nhìn thấy Chúa và Người phán với tôi: **Con hãy biết nếu con thờ ơ với việc vẽ bức hình và toàn bộ công cuộc của Lòng Thương Xót, con sẽ phải trả lẽ vì rất đông các linh hồn trong ngày phán xét.** Sau những lời của Chúa, một nỗi sợ hãi tràn ngập linh hồn tôi, và sự kinh hoàng chộp bắt tôi. Tôi cố gắng hết sức nhưng không sao trấn tĩnh được. Những lời này vang vọng bên tai tôi: như vậy, trong ngày phán xét, không những tôi phải trả lẽ về bản thân, mà còn về các linh hồn khác nữa. Những lời này xé nát tâm hồn tôi. Khi về đến nhà, tôi đến với Chúa Giêsu Nhỏ, [5]sấp mình xuống trước Thánh Thể và thân thưa với Chúa: “Con sẽ làm hết sức mình, nhưng nài xin Chúa luôn luôn ở với con và ban sức mạnh cho con thực thi thánh ý Chúa; vì Chúa có thể làm được mọi sự, trong khi tự sức mình, con không làm được gì”.

155 **(75)** + Điều xảy ra là ít lâu nay, nhiều lúc trong linh hồn tôi cảm nghiệm có một linh hồn nào đó đang cầu nguyện cho tôi; và tương tự, tôi cũng cảm thấy trong linh hồn có một linh hồn nào đó cần tôi cầu nguyện, mặc dù họ không ngỏ lời với tôi về điều ấy. Đó là một cảm giác bồn chồn, như thể có ai đó đang gọi tôi; và khi tôi cầu nguyện, tôi được bình an trở lại.

156 + Một lần kia, tôi khao khát được rước Chúa, nhưng vì một nghi nan, nên tôi không hiệp lễ. Tôi rất khổ não vì điều này. Dường như tâm hồn tôi vỡ ra vì nỗi đau đớn. Khi tôi bắt đầu làm việc, tâm hồn tôi tràn ngập nỗi cay đắng, Chúa Giêsu thình lình đứng bên cạnh tôi và phán: **Ái nữ của**

Cha, con đừng bỏ hiệp lễ trừ khi biết rõ sự sa ngã của con thật nghiêm trọng; ngoài ra, đừng để nỗi nghi nan nào cản ngăn con hiệp nhất với Cha trong mầu nhiệm tình yêu của Cha. Những lỗi nhỏ mọn của con sẽ biến mất trong tình yêu Cha như một mẩu rơm được ném giữa hoả lò khổng lồ. Con hãy biết rằng con làm cho Cha đau khổ rất nhiều khi không tiếp nhận Cha trong giờ hiệp lễ.

157 + Vào buổi tối, khi vào nhà nguyện nhỏ, tôi nghe những lời này trong linh hồn: **Ái nữ của Cha ơi, con hãy suy nghĩ về những lời này: "Trong cơn xao xuyến bồi hồi, Người cầu nguyện càng khẩn thiết hơn"** (Lc 22,44). Khi tôi bắt đầu suy kỹ hơn về những lời này, rất nhiều ánh sáng đã tràn vào linh hồn tôi. Tôi biết chúng ta cần phải kiên bền trong cầu nguyện, và thường thì phần rỗi chúng ta tuỳ thuộc vào lời cầu nguyện khó khăn ấy.

158 + Khi tôi ở Kiekrz [1930] để thay cho một chị [6] tại đó trong một thời gian ngắn, vào buổi chiều, tôi đi dạo trong vườn và dừng lại bên bờ hồ; tôi đứng đó một hồi lâu nhìn ngắm cảnh vật chung quanh. Bỗng nhiên, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu bên cạnh, và Người âu yếm nói với tôi: **Tất cả đây Cha đã tạo dựng cho con, hỡi Bạn Tình của Cha; con hãy biết rằng mọi vẻ đẹp này chẳng là gì nếu sánh với những gì Cha đã chuẩn bị cho con trong cõi đời đời.** Linh hồn tôi tràn ngập an ủi đến nỗi tôi lưu lại đó cho đến tận chiều tối, nhưng với tôi dường như chỉ là một thoáng giây phút ngắn ngủi. Hôm ấy là ngày rảnh rỗi tôi được dành làm ngày tĩnh tâm, [7] **(75)** thành ra tôi được tự do cầu nguyện. Ôi, Thiên Chúa nhân lành vô cùng đeo đuổi chúng ta một cách từ ái biết bao! Điều thường xảy ra là Thiên Chúa đã ban cho tôi những hồng ân lớn lao nhất vào những lúc bất ngờ nhất.

159 + Ôi Bánh Thánh vì con chịu giam hãm trong chén vàng,
Ước chi băng qua hoang mạc lưu đày lớn rộng này
Mà con vẫn trong sạch, nguyên tuyền, và vô tì vết;
Ôi, xin ban cho con ơn ấy nhờ quyền năng tình yêu Chúa
Để điều này trở thành sự thật.
Ôi Bánh Thánh, xin nhận lấy linh hồn con làm nơi cư ngụ,
Ôi tình yêu thương tinh ròng nhất của Trái Tim Chúa!
Xin đẩy lùi bóng tối bằng sự rạng ngời của Chúa.
Xin đừng từ chối ơn thánh Chúa cho một linh hồn khiêm nhượng.
Ôi Bánh Thánh, niềm hoan lạc của cả thiên đàng,
Mặc dù vẻ đẹp của Chúa bị che khuất

Và được gói gọn trong một miếng bánh nhỏ,
Nhưng đức tin mãnh liệt vẫn xé được bức màn.

160 + Ngày thập tự chinh, [8] ngày mồng 5 trong tháng, tình cờ trùng vào ngày thứ Sáu tuần Thánh. Đây là ngày tôi được chầu Chúa Giêsu. Bổn phận của tôi là đền tạ mọi xúc phạm và các hành vi bất kính với Chúa, hôm nay cũng phải cầu nguyện để đừng xảy ra một tội phạm thánh nào. Hôm nay, linh hồn tôi bừng cháy một tình yêu đặc biệt đối với Thánh Thể. Dường như tôi đã được biến thành một ngọn lửa cháy phừng. Lúc tôi sắp rước lễ, một Bánh Thánh thứ hai sà xuống tay áo vị linh mục khiến tôi không biết phải rước Bánh Thánh nào. Tôi ngần ngừ một lúc, linh mục khó chịu dùng tay ra dấu bảo tôi rước lễ. Khi tôi rước Bánh Thánh linh mục trao cho, Bánh Thánh kia lại sà vào tay tôi. Vị linh mục đi theo rào quanh bàn thờ tiếp tục cho hiệp lễ, đang lúc đó, tôi giữ Chúa Giêsu trong bàn tay. Khi linh mục trở lại gần đến, tôi nâng Bánh Thánh lên để ngài đặt vào chén thánh, bởi vì tôi đã rước Bánh Thánh thứ nhất và chưa nuốt xong nên không sao nói cho ngài biết Bánh Thánh kia đã sà xuống trước. Đang lúc cầm Bánh Thánh trong tay, **(76)** tôi cảm nghiệm một tình yêu mãnh liệt đến nỗi suốt ngày hôm ấy không thể ăn uống được và các giác quan chưa trở lại bình thường. Tôi được nghe những lời này từ Bánh Thánh: **Cha ước ao được ngự nơi bàn tay, chứ không phải chỉ trong tâm hồn con mà thôi.** Lúc đó, tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng. Nhưng khi vị linh mục đến gần lần kế tiếp, tôi chỉ còn thấy Bánh Thánh mà thôi.

161 Lạy Mẹ Maria, Trinh Nữ Vô Nhiễm,
Trái Tim Mẹ như pha lê tinh tuyền,
Mẹ là sức mạnh của con, ôi mũi neo kiên vững!
Mẹ là khiên thuẫn, bảo vệ cho con tim yếu đuối này.
Lạy Mẹ Maria, Mẹ tinh tuyền, tinh tuyền khôn sánh;
Vừa là Trinh Nữ, vừa là Hiền Mẫu,
Mẹ xinh đẹp như vầng dương, không chút bợn nhơ,
Và linh hồn Mẹ thật không gì sánh được.
Vẻ đẹp của Mẹ làm ngây ngất ánh mắt Đấng Ba-Lần-Thánh.
Người đã xuống thế, lìa bỏ ngai cửu trùng vĩnh cửu,
Và mặc lấy Thịt Máu của Trái Tim Mẹ
Nằm gọn trong Lòng Đồng Trinh của Mẹ suốt chín tháng trời.

Lạy Mẹ Đồng Trinh, tinh tuyền hơn mọi bông huệ,

Trái Tim Mẹ là nhà tạm đầu tiên nơi trần thế cho Chúa Giêsu.

Chỉ vì không đâu thẳm sâu hơn lòng khiêm nhượng của Mẹ

Mẹ được nâng cao trên mọi ca đoàn thiên thần và toàn thể các thánh.

Lạy Mẹ Maria, Từ Mẫu ngọt ngào của con,

Con dâng lên Mẹ hồn xác, và trái tim nghèo khó của con.

Mẹ hãy là người bảo vệ cuộc đời con,

Nhất là trong giờ lâm tử, trong cuộc chiến cuối cùng của con.

162 **(77)** J.M.J. Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa

Ngày 1 tháng 1 năm 1937

Biểu đồ kiểm soát nội tâm. Điều dốc lòng đặc biệt - kết hợp với Chúa Kitô Nhân Lành. Thực hành: thinh lặng nội tâm, giữ trọn luật thinh lặng.

Lương Tâm

Tháng Giêng: Thiên Chúa và linh hồn; thinh lặng.

Chiến thắng 41, sa ngã 4.

Lời than thở: Nhưng Chúa Giêsu vẫn im lặng.

Tháng Hai: Thiên Chúa và linh hồn; thinh lặng.

Chiến thắng 36, sa ngã 3.

Lời than thở: Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa.

Tháng Ba: Thiên Chúa và linh hồn; thinh lặng.

Chiến thắng 51, sa ngã 2.

Lời than thở: Lạy Chúa Giêsu, xin làm cho tim con cháy lên tình mến.

Tháng Tư: Thiên Chúa và linh hồn; thinh lặng.

Chiến thắng 61, sa ngã 4.

Lời than thở: Với Chúa, tôi có thể làm được mọi sự.

Tháng Năm: Thiên Chúa và linh hồn; thinh lặng.

Chiến thắng 92, sa ngã 3.

Lời than thở: Sức mạnh của tôi là ở nơi Danh Chúa.

Tháng Sáu: Thiên Chúa và linh hồn; thinh lặng.

Chiến thắng 64, sa ngã 1.

Lời than thở: Tất cả cho Chúa Giêsu.

Tháng Bảy: Thiên Chúa và linh hồn; thinh lặng.

Chiến thắng 62, sa ngã 8.

Lời than thở: Lạy Chúa Giêsu, xin hãy nghỉ ngơi trong lòng con.

Tháng Tám: Thiên Chúa và linh hồn; thinh lặng.

Chiến thắng 88, sa ngã 7.

Lời than thở: Lạy Chúa Giêsu, Chúa biết...

Tháng Chín: Thiên Chúa và linh hồn; thinh lặng.

Chiến thắng 99, sa ngã 1.

Lời than thở: Lạy Chúa Giêsu, xin hãy giấu con trong Trái Tim Chúa.

Tháng Mười: Thiên Chúa và linh hồn; thinh lặng.

Chiến thắng 41, sa ngã 3.

Lời than thở: Lạy Mẹ Maria, xin hợp nhất con với Chúa Giêsu.

Tháng Mười Một: Thiên Chúa và linh hồn; thinh lặng.

Chiến thắng, sa ngã.

Lời than thở: Lạy Chúa Giêsu, xin dủ lòng thương xót!

Tháng Mười Hai: Thiên Chúa và linh hồn; thinh lặng.

Chiến thắng, sa ngã.

Lời than thở: Xin chúc tụng Bánh Thánh sống động!

163 **(78)** Năm 1937

Những Viopệc Tổng Quát

+ Lạy Thiên Chúa Ba Ngôi Cực Thánh! Bao nhiêu lần hít thở, bao nhiêu lần nhịp tim đập, bao nhiêu lần dòng máu luân chuyển trong cơ thể con là bấy nhiêu ngàn lần con muốn tôn vinh Lòng Thương Xót Chúa.

+ Lạy Chúa, con muốn hoàn toàn được biến đổi trong Lòng Thương Xót của Chúa và trở nên hình ảnh sống động của Chúa! Ước gì tình thương khôn dò, ưu phẩm vĩ đại nhất trong các ưu phẩm của Chúa, trào thông qua trái tim và linh hồn con mà đến với người lân cận của con.

Xin giúp con, lạy Chúa, cho mắt con biết xót thương để con không bao giờ nghi ngờ hay xét đoán theo bề ngoài, nhưng chỉ tìm kiếm những vẻ đẹp nơi linh hồn những người chung quanh, và đến để trợ giúp họ.

Xin giúp con, lạy Chúa, cho tai con biết xót thương để con biết lắng nghe những nhu cầu của người lân cận và đừng lãnh đạm trước những đau đớn và than van của họ.

Xin giúp con, lạy Chúa, cho lưỡi con biết xót thương để con không bao giờ nói lời tiêu cực về người lân cận, nhưng biết an ủi và tha thứ cho mọi người.

Xin giúp con, lạy Chúa, cho tay con biết xót thương và đầy tràn những việc tốt lành để con chỉ biết mưu ích cho người lân cận, và gánh vác những việc khó khăn nhọc nhằn hơn.

Xin giúp con, lạy Chúa, cho chân con biết xót thương để con biết thắng vượt nỗi mệt nhọc và chán nản của bản thân mà mau mắn giúp đỡ người lân cận. Nghỉ ngơi thực sự của con là phục vụ người khác.

Xin giúp con, lạy Chúa, cho tim con biết xót thương để con biết cảm nghiệm mọi nỗi tân toan của người lân cận. Con sẽ không khước từ trái tim trước bất cứ ai. Con sẽ thành tâm cả với những người mà con biết sẽ phụ lòng thành của con. Con sẽ tự khoá mình trong Trái Tim hay thương của Chúa. Con sẽ gánh chịu khốn khó của mình trong thinh lặng. Lạy Chúa, chớ gì Lòng Thương Xót Chúa hãy ngự trị nơi con.

+ Chính Chúa truyền cho con phải thực hành ba cấp độ xót thương. Thứ nhất: hành vi xót thương, thuộc bất cứ hình thức nào. Thứ hai: ngôn từ xót thương - nếu không thể thực hiện hành vi xót thương, con sẽ giúp đỡ bằng lời nói. Thứ ba: cầu nguyện - nếu không thể tỏ lòng xót thương bằng việc làm hay lời nói, con vẫn luôn có thể thực hiện được bằng lời cầu nguyện. Lời cầu nguyện của con sẽ đến được cả những nơi con không sao đến được bằng thân xác.

Ôi! Lạy Chúa Giêsu, xin biến đổi con trong Chúa vì Chúa có thể làm được mọi sự.

[bốn trang để trắng] [9]

164 **(83)** +J.M.J Warsaw, 1933

Kỳ Thử Trước Vĩnh Thệ [10]

Khi biết sắp sửa được vào kỳ thử, tim tôi rộn ràng niềm vui vì nghĩ đến hồng ân bao la, tức là được vĩnh thệ. Tôi đến trước Thánh Thể và khi đắm mình trong lời kinh tạ ơn, tôi đã được nghe những lời sau đây trong tâm hồn: **Con nhỏ của Cha, con là niềm vui của Cha, là niềm an ủi của Trái Tim Cha. Cha ban cho con những hồng ân nhiều tuỳ sức con có thể lãnh nhận. Mỗi khi muốn Cha được hạnh phúc, con hãy nói cho thế giới biết về Lòng Thương Xót bao la khôn dò của Cha.**

165 Một vài tuần lễ trước, tôi đã được nghe biết về kỳ thử, tôi ghé vào nhà nguyện một lúc và Chúa Giêsu phán bảo tôi: Lúc này các bề trên đang quyết định cho nữ tu nào sẽ được tuyên khấn trọn đời. Không phải mọi nữ tu đều được lãnh nhận hồng ân này, nhưng đó là vì lỗi của họ. Ai không lợi dụng những ơn nhỏ sẽ không được lãnh nhận những ơn lớn. Còn với con, hỡi con nhỏ

của Cha, hồng ân này sẽ được ban cho con. Linh hồn tôi choáng ngợp trong ngạc nhiên sướng vui, vì trước đây ít ngày một chị đã đến nói với tôi: “Này chị, chị sẽ không được dự kỳ thử thứ ba này đâu. Chính tôi sẽ liệu cho chị không được nhận vĩnh thệ đâu”. Tôi không nói gì với chị ấy, nhưng cảm thấy một nỗi đau đớn khủng khiếp, tuy nhiên, tôi cố gắng giấu kín hết sức.

Ôi Chúa Giêsu, những đường lối của Chúa thật diệu kỳ biết bao!

Giờ đây, tôi đã thấy con người tự sức chẳng thể làm được gì vì tôi đã được dự kỳ thử - như Chúa Giêsu đã báo cho biết.

166 Trong cầu nguyện, tôi luôn tìm được ánh sáng và sức mạnh cho tâm trí mặc dù có những giờ phút thật rầy rà và đau đớn, đôi khi khó mà tưởng tượng được những điều này lại có thể xảy ra trong một tu viện. Thật lạ kỳ, Thiên Chúa nhiều khi lại tha phép cho xảy ra, nhưng luôn luôn để làm sáng tỏ hoặc vun trồng nhân đức nơi một linh hồn. Đó là nguyên nhân của những cuộc thử thách.

167 **(84)** Hôm nay [tháng 11 năm 1932], tôi đã đến Warsaw để dự kỳ thử thứ ba. Sau khi gặp gỡ thân mật các bề trên yêu quý, tôi ghé vào nhà nguyện nhỏ một lúc. Bỗng nhiên, sự hiện diện của Chúa chiếm đoạt linh hồn tôi, và tôi được nghe những lời này: **Ái nữ của Cha ơi, Cha ước mong trái tim con sẽ được đào luyện theo gương Trái Tim từ ái của Cha. Con phải được thấm nhuần Lòng Thương Xót của Cha.**

Mẹ Giám Tập [Margaret] yêu quý

Liền hỏi tôi đã tham dự tuần tĩnh tâm năm nay chưa, và tôi thưa lại - chưa. “Thế thì trước tiên chị phải tĩnh tâm ít là ba ngày”.

Xin cám tạ Chúa, tại Walendow [11] đang tổ chức tuần tĩnh tâm tám ngày và tôi có thể tham dự. Nhưng những khó khăn lại nổi lên về việc tôi tham dự cuộc tĩnh tâm ấy. Một chị kia ra sức chống đối việc tôi tham dự và [dường như] tôi không được đi nữa. Sau bữa tối, tôi lên nhà nguyện để chầu năm phút. Thình lình tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu, Người phán với tôi: **Ái nữ của Cha ơi, Cha đang chuẩn bị nhiều ơn thánh cho con lãnh nhận trong tuần tĩnh tâm sẽ bắt đầu vào ngày mai.** Tôi thưa lại: “Lạy Chúa Giêsu, cuộc tĩnh tâm đã khai mạc rồi nhưng con không được đi”. Chúa phán với tôi: **Con hãy sẵn sàng, bởi vì ngày mai con sẽ bắt đầu tĩnh tâm. Về việc đi của con, Cha sẽ sắp đặt với các bề trên.** Và ngay lúc ấy, Chúa Giêsu liền biến đi.

Tôi bắt đầu tự hỏi không biết việc ấy xảy ra như thế nào. Nhưng sau đó một lúc, tôi vứt bỏ những tư tưởng ấy và chuyên chú cầu nguyện, nài xin Chúa Thánh Thần ban ánh sáng để thấy được tất cả nỗi đớn hèn của mình. Một lúc sau, tôi rời nhà nguyện nhỏ đi lo các việc phận sự. Ngay lúc ấy, Mẹ Tổng Quyền [Michael] gọi tôi lại và nói: “Này chị, hôm nay chị sẽ đi Walendow với Mẹ

Valeria để ngày mai có thể bắt đầu tĩnh tâm ngay. May là Mẹ Valeria tình cờ ở đây và chị em có thể đi với nhau được rồi". Chỉ trong vòng hai tiếng đồng hồ, tôi đã có mặt ở Walendow. Trong lòng tôi hồi tưởng và nhận ra chỉ mình Chúa Giêsu mới có thể an bài các việc như vậy mà thôi.

168 **(85)** Khi người chị em đã mạnh mẽ chống đối việc tôi tham dự tĩnh tâm nhìn thấy tôi, chị tỏ vẻ ngạc nhiên và bất mãn. Không để ý đến điều ấy, tôi chào chị một cách thân ái rồi đi viếng Chúa để tìm biết phải sống tuần tĩnh tâm này thế nào.

169 Cuộc chuyện vãn giữa Chúa và tôi trước cuộc tĩnh tâm. Chúa Giêsu cho tôi biết cuộc tĩnh tâm này hơi khác với những lần tĩnh tâm khác. **Con hãy cố gắng duy trì sự bình an sâu xa về những cuộc tiếp xúc giữa con với Cha. Cha sẽ cất hết mọi nghi nan trong vấn đề này. Cha biết con an tâm khi Cha đang nói với con, nhưng ngay khi Cha ngưng nói, con lại bắt đầu moi tìm những hoài nghi. Nhưng Cha muốn con biết rằng Cha sẽ củng cố linh hồn con đến độ dù con muốn ưu tư đi nữa, điều đó cũng không tuỳ ở sức con. Như một bằng chứng cho thấy chính Cha đang nói với con đây, vào ngày thứ hai trong tuần tĩnh tâm, con hãy đến xưng tội với vị linh mục giảng phòng; con hãy đến gặp ngài ngay sau giờ giảng và trình bày cho ngài mọi nghi nan của con về Cha. Cha sẽ trả lời cho con qua môi miệng của ngài, và sau đó những nỗi sợ hãi của con sẽ tan biến. Trong tuần tĩnh tâm này, con hãy giữ thinh lặng thật kỹ lưỡng như thể không có sự gì chung quanh. Con hãy nói với Cha và với cha giải tội của con; và chỉ xin các bề trên của con các việc hãm mình mà thôi.** Tôi cảm nhận được một niềm vui mênh mang vì Chúa đã tỏ lòng nhân ái đối với tôi và đã hạ xuống vì tôi.

170 Ngày thứ nhất trong tuần tĩnh tâm. Tôi cố gắng vào nhà nguyện trước tiên vào buổi sáng hôm ấy; trước giờ nguyện ngắm, tôi dùng ít phút để cầu nguyện với Chúa Thánh Thần và Đức Mẹ. Tôi tha thiết nài nỉ Mẹ Thiên Chúa xin cho tôi ơn trung thành với những soi động nội tâm và trung thành thực thi thánh ý Chúa, cho dù thế nào đi nữa. Tôi bắt đầu tuần tĩnh tâm bằng một lòng can đảm rất đặc biệt.

171 **(86)** Chiến đấu để giữ thinh lặng. Như thường lệ, chị em từ những tu viện các nơi kéo về dự tĩnh tâm. Một chị đã lâu không gặp đã đến phòng và bảo có ít điều muốn nói với tôi. Tôi không đáp lại, và khi thấy tôi không muốn phá thinh lặng, chị liền nói: "Tôi không ngờ chị lại kỳ cục đến thế đấy chị ạ". Rồi chị ấy bỏ đi thẳng. Tôi quá hiểu chị ấy chẳng có chuyện gì ngoài việc muốn thoả tính tự ái tò mò mà thôi. Lạy Chúa, xin gìn giữ con trong sự trung thành.

172 Cha [12] giảng phòng từ Mỹ đến. Ngài mới đến Ba Lan một thời gian ngắn, và tình cờ ngài giảng tĩnh tâm cho chúng tôi lần này. Từ con người của ngài toát ra một sức sống nội tâm sâu xa.

Dáng vẻ của ngài minh chứng cho sự vĩ đại tinh thần ấy. Nét khổ chế và trầm lặng nổi bật nơi vị linh mục này. Nhưng dù vậy, tôi vẫn cảm thấy khó khăn để trình bày với ngài về tâm hồn và những hồng ân tôi đã lãnh nhận; bao giờ tôi cũng dễ xưng thú tội lỗi, nhưng về các hồng ân, thực sự tôi phải cố gắng hết mình, và rốt cuộc tôi cũng chẳng nói gì được cả.

173 Những cám dỗ của Satan trong tuần tĩnh tâm. Tôi cảm thấy một nỗi sợ hãi kỳ lạ vì lo lắng vị linh mục sẽ không hiểu hoặc không có thời giờ để nghe tất cả những điều tôi trình bày. Tôi phải nói tất cả điều này cho ngài cách nào đây? Nếu là cha Bukowski, tôi có thể trình bày dễ dàng hơn, còn cha dòng Tên này, tôi mới gặp lần đầu... Lúc ấy, tôi nhớ lại lời cha Bukowski đã khuyên dạy, ít ra tôi cũng phải ghi lại ít điều vắn tắt về những ơn soi sáng Chúa ban trong tuần tĩnh tâm và trình bày ngắn gọn cho ngài về những ơn soi sáng ấy. Lạy Chúa tôi, một ngày rưỡi đã trôi qua êm đềm, và giờ đây, cuộc chiến sống còn đang khởi đầu. Nửa tiếng nữa giờ giảng phòng sẽ bắt đầu, và sau đó tôi sẽ đi xưng tội. Satan ra sức thuyết phục tôi tin rằng nếu các bề trên đã bảo đời sống nội tâm của tôi chỉ là một ảo tưởng, vậy cớ gì tôi lại phải bàn hỏi **(87)** và làm phiền đến cha giải tội?

Mẹ X. [có lẽ Mẹ Jane] đã chẳng bảo rằng Chúa Giêsu không hề kết thân với những linh hồn khốn nạn như ngươi hay sao? Cha giải tội cũng sẽ nói với ngươi giống hệt như thế thôi. Tại sao lại phải kể lể hết cho ngài? Những điều này đâu phải là tội, mà Mẹ X. cũng đã cho ngươi biết tất cả cuộc kết thân với Chúa Giêsu chỉ là mơ màng và thuần tuý cuồng loạn mà thôi. Vậy tại sao phải kể cho cha giải tội làm gì? Tốt hơn, ngươi hãy vứt quách cái điều như những ảo tưởng này đi là xong. Hãy xem, vì chúng mà ngươi đã chịu biết bao xỉ nhục, và còn bao nhiêu nữa đang chờ đợi, tất cả chị em đều biết ngươi là đứa cuồng loạn.

Với tất cả sức mạnh của linh hồn, tôi đã kêu lên: “Lạy Chúa Giêsu!”.

174 Vào lúc ấy, vị linh mục đi vào và bắt đầu giảng. Ngài giảng rất ngắn gọn như đang có gì vội vã. Sau bài giảng, ngài đi thẳng vào toà giải tội. Nhìn thấy không có ai vào xưng tội, tôi bật dậy khỏi bàn quỳ và loáng một cái đã ở trong toà cáo giải. Không còn thời giờ để cân nhắc gì nữa. Thay vì kể với cha giải tội những hoài nghi đã gieo rắc trong tôi về các lần tiếp xúc với Chúa Giêsu, tôi lại bắt đầu trình bày với ngài những cám dỗ tôi vừa mới nói đến ở trên. Cha giải tội hiểu ra ngay tình trạng của tôi và nói: “Này chị, chị nghi ngờ Chúa Giêsu chỉ vì Người đối xử với chị quá nhân lành. Được, này chị, chị hãy hoàn toàn an tâm. Chúa Giêsu là Thầy của chị, việc giao tiếp giữa chị với Người không phải là mơ màng, cuồng loạn, hoặc ảo tưởng đâu. Chị hãy biết chị đang đi đúng đường. Hãy cố gắng trung thành với những ân sủng này; chị không được tự tiện trốn tránh đâu. Này chị, chị không cần phải nói cho các bề trên của chị về những ân sủng nội tâm này, trừ khi chính Chúa Giêsu

truyền rõ ràng phải làm như vậy, và ngay cả khi ấy, chị cũng nên bàn hỏi với cha giải tội trước đã. Nhưng nếu Chúa Giêsu đòi hỏi điều gì bên ngoài, trong trường hợp này, sau khi bàn hỏi với cha giải tội, chị hãy thực hiện điều Chúa truyền, cho dù điều ấy đòi chị phải trả giá đắt đi nữa. Đàng khác, chị cũng phải trình bày cho cha giải tội tất cả mọi sự. Tuyệt đối không còn con đường nào khác cho chị đâu, chị ạ. Chị hãy cầu nguyện **(88)** để có được một cha linh hướng, nếu không, chị sẽ phí phạm những ân huệ lớn lao của Chúa. Tôi nhắc lại một lần nữa, chị hãy an tâm; chị đang đi đúng đường. Đừng để ý gì khác, hãy cứ luôn luôn trung thành với Chúa Giêsu, mặc kệ người ta nói gì về chị. Chính các linh hồn khốn cùng mới được Chúa Giêsu kết thân mật thiết như thế. Chị càng hạ mình, Chúa Giêsu càng kết hợp với chị hơn nữa".

175 Khi tôi rời toà cáo giải, niềm vui khôn tả dạt dào linh hồn, thành ra tôi phải rúc vào một chỗ kín đáo trong vườn đểlánh các chị em và để tâm hồn được tràn trải với Chúa. Sự hiện diện của Chúa thấu nhập tôi; lập tức toàn thể cái hư vô của tôi được đắm đuối trong Người; đồng thời tôi cảm thấy - đúng hơn là nhận thức rõ ràng - Ba Ngôi Thiên Chúa đang ẩn ngựtrong tôi. Tôi hoan hưởng một niềm an bình trong linh hồn đến nỗi phải ngạc nhiên vì sao trước đó tôi lại có nhiều nghi ngại đến thế.

176 + Quyết định: Trung thành với các soi động bên trong, cho dù không biết sẽ phải trả giá đến đâu. Tôi không được tự ý làm một điều gì mà không bàn hỏi trước với cha giải tội.

177 + Tuyên lại lời khấn dòng. Ban sáng, ngay từ lúc tỉnh giấc, thần trí tôi đã hoàn toàn đắm chìm trong Thiên Chúa, giữa đại dương tình ái. Tôi nghiệm thấy hoàn toàn được ngập lút trong Người. Trong giờ thánh lễ, tình yêu Chúa của tôi lên đến cực điểm. Sau khi tuyên lại lời khấn và hiệp lễ, tôi chợt nhìn thấy Chúa Giêsu, Người phán bảo tôi một cách âu yếm: **Ái nữ của Cha ơi, con hãy nhìn ngắm Trái Tim nhân lành của Cha.** Khi chiêm ngắm Thánh Tâm cực trọng, tôi cũng được thấy cả những luồng sáng như được vẽ trong bức hình, cùng với Máu và Nước từ đó trào ra, và tôi đã hiểu Lòng Thương Xót Chúa bao la dường nào. Chúa Giêsu lại phán bảo tôi một cách dịu dàng: **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy nói cho các linh mục về Lòng Thương Xót khôn lường của Cha. Những ngọn lửa thương xót đang bừng cháy trong Cha - kêu gào đòi được phung phát; Cha muốn trào đổ mãi cho các linh hồn; trái lại, các linh hồn lại không muốn tin vào lòng nhân lành của Cha.** Bỗng nhiên Chúa Giêsu biến đi. Nhưng suốt ngày, thần trí tôi cứ đắm đuối **(89)** trong sự hiện diện như sờ được của Chúa, mặc dù có tiếng râm ran trò chuyện thường xảy ra sau cuộc tĩnh tâm. Nhưng điều ấy không làm phiền tôi chút nào. Thần trí tôi ở trong Chúa, mặc dù bên ngoài tôi tham gia vào các cuộc chuyện trò, thậm chí còn đi thăm Derdy [13] nữa.

178 Hôm nay, chúng tôi bắt đầu kỳ thử thứ ba. Cả ba chị em chúng tôi gặp nhau tại phòng Mẹ Margaret, bởi vì các chị khác cũng đang chuẩn bị kỳ thử của họ tại nhà tập viện. Mẹ Margaret khai mạc bằng một kinh nguyện, giải thích cho chúng tôi biết kỳ thử thứ ba gồm những gì, và sau đó Mẹ nói về hồng ân vĩnh thệ lớn lao như thế nào. Bỗng nhiên, tôi oà lên khóc. Lập tức mọi ơn Chúa ban đều hiện về trước mắt linh hồn, tôi thấy mình quá nhơ nhớp và tệ bạc với Chúa. Các chị em lên tiếng quở trách: “Sao chị lại khóc rống lên thế?. Nhưng Mẹ Margaret đến bênh vực tôi, Mẹ nói không có gì phải ngạc nhiên cả.

Vào cuối giờ, tôi đến với Chúa Giêsu Thánh Thể, và như một kẻ xấu xa đốn mạt nhất, tôi khẩn nài Lòng Thương Xót Chúa, xin Người chữa lành và thanh tẩy linh hồn tội nghiệp của tôi. Lúc đó tôi được nghe những lời này: **Ái nữ của Cha ơi, tất cả những khốn nạn của con đã được tiêu tan trong ngọn lửa tình yêu của Cha, như một nhánh cây nhỏ được ném vào lò lửa hừng hực. Bằng cách hạ mình như vậy, con kín múc cho mình và cho các linh hồn khác tất cả biển nguồn xót thương của Cha.** Tôi thưa lại: “Lạy Chúa Giêsu, xin uốn nắn trái tim khốn nạn của con theo niềm hoan lạc thần linh của Chúa”.

179 Trong suốt kỳ thử thứ ba, nhiệm vụ của tôi là giúp chị phụ trách nhà may. [14] Nhiệm vụ này đã cho tôi nhiều dịp thực tập nhân đức. Đôi khi tôi phải đưa đồ đến cho một số chị em những ba lần, thế mà họ vẫn chưa vừa lòng. Nhưng tôi cũng nhận ra nhân đức cao vời của một số chị, các chị này lúc nào cũng chỉ xin **(90)** những đồ kém nhất của ban may. Tôi thán phục tinh thần khiêm tốn và khổ chế của các chị.

180 + Trong mùa Vọng, một nỗi niềm khao khát Chúa mãnh liệt chỗi dậy trong linh hồn tôi. Thần trí tôi bay vút về Chúa với tất cả sức mạnh. Trong thời gian đó, Chúa đã ban cho tôi rất nhiều ánh sáng để hiểu biết các ưu phẩm của Người.

Ưu phẩm thứ nhất Chúa đã cho tôi biết đó là sự thánh thiện của Người. Sự thánh thiện của Chúa thật cao vời đến độ mọi quyền thần và dũng thần đều run giùng trước thánh nhan Người. Các thiên thần tinh sạch nhất còn phải che mặt và mất hút trong niềm khâm sùng bất tận, các ngài đồng thanh diễn tả hình thức tôn sùng cao trọng nhất, đó là lời tung hô Thánh, Thánh, Thánh. Sự thánh thiện Thiên Chúa được trào đổ trên Giáo Hội của Người và mọi linh hồn sống trong đó, nhưng không phải cùng một mức độ như nhau. Có những linh hồn hoàn toàn được Thiên Chúa thấu nhập, và cũng có những linh hồn gần như chỉ thoi thóp.

Tri thức thứ hai Chúa ban cho tôi liên quan đến đức công bình của Người. Đức công bình của Chúa thật vĩ đại và thấu tận cốt lõi các vật, mọi vật hiện ra trước thánh nhan Chúa trong sự thật trần trụi và không gì có thể chống lại Người.

Ưu phẩm thứ ba là tình yêu và Lòng Thương Xót. Tôi hiểu rằng tình yêu và Lòng Thương Xót là ưu phẩm cao trọng nhất. Ưu phẩm này liên kết các thụ tạo với Đấng Tạo Hoá. Tình yêu hải hà và lòng xót thương thẳm sâu đã được biểu hiện trong mầu nhiệm Nhập Thể và công trình Cứu Độ [nhân loại], và chính ở đây, tôi đã nhìn ra lòng xót thương là ưu phẩm lớn lao nhất trong mọi ưu phẩm của Thiên Chúa.

181 Hôm nay, tôi lau phòng cùng với một chị khác. Mặc dù tôi cố gắng hết sức cẩn thận, nhưng chị ấy lúc nào cũng bám theo léo nhéo: “Chị còn để sót mẩu bụi chỗ này, mảng đất chỗ kia”. Mỗi lần chị kêu rêu, tôi đành phải lau đi lau lại một chỗ đến cả chục lần **(91)** cho vừa ý chị. Không phải công việc, nhưng là kiểu nói và những eo xèo quá đáng của chị đã làm cho tôi mệt nhoài. Hôm ấy, tôi chịu tử đạo suốt ngày với chị ấy mà vẫn chưa đủ, thành ra chị đã đến gặp Mẹ Bề Trên và phàn nàn: “Mẹ ơi, cái chị bất cẩn này là ai mà không biết làm việc nhanh nhẹn gì cả?”. Ngày hôm sau, tôi cũng làm việc ấy, nhưng cố gắng không chữa mình. Khi chị ấy bắt đầu dồn đuổi tôi, tôi nghĩ: “Lạy Chúa Giêsu, người ta có thể trở thành một vị tử đạo âm thầm; không phải công việc làm cho mệt, nhưng là hình thức tử đạo này đây”.

182 Tôi biết một số người có năng khiếu đặc biệt làm khổ người khác. Họ thử thách bạn hết sức có thể. Linh hồn đáng thương nào sa vào tay họ chẳng thể gì cho vừa ý họ; dù cố gắng hết mình nhưng vẫn bị họ chỉ trích thậm tệ.

+ Vọng Giáng Sinh

Hôm nay, tôi được kết hợp mật thiết với Mẹ Thiên Chúa. Tôi sống lại những tâm tình của Mẹ. Vào buổi tối, trước nghi thức bẻ bánh, tôi vào nhà nguyện để bẻ bánh trong tâm trí với những người thân yêu, và tôi xin Mẹ Thiên Chúa ban nhiều ơn lành cho họ. Thần trí tôi đắm chìm trong Chúa. Trong thánh lễ Nửa Đêm [“Pasterka” hoặc lễ Mục Đồng], tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng trong Bánh Thánh, và linh hồn tôi chìm đắm trong Người. Dù là một Hài Nhi thơ ấu, nhưng vẻ oai nghi của Chúa xuyên thấu linh hồn tôi. Tôi được thấm nhuần tận những chiều sâu hữu thể nhờ mầu nhiệm này, đó là sự tự hạ tuyệt vời, sự huỷ mình không sao tưởng tượng được của Thiên Chúa. Những tâm tình này toả đọng sống động trong linh hồn tôi suốt mùa lễ mừng. Ôi, chúng ta không bao giờ hiểu thấu sự tự hạ tột cùng này của Thiên Chúa; càng nghĩ về điều ấy, [tư tưởng để ngỏ].

183 Một sáng kia, sau khi hiệp lễ, tôi được nghe lời này: **Cha ước mong con cùng đi với Cha đến thăm các bệnh nhân.** Tôi thưa lại rất sẵn sàng, nhưng sau một lúc suy nghĩ, tôi bắt đầu thắc mắc không biết mình làm điều ấy như thế nào; các trợ sĩ [15] không được cùng đi với Thánh Thể. Luôn luôn phải là các chị giáo. **(92)** Tôi thầm nghĩ: Chúa Giêsu thế nào cũng tìm ra một cách. Ngay sau đó, Mẹ Raphael nhắn tôi đến và nói: "Này chị, chị sẽ đi theo Chúa Giêsu khi linh mục đi viếng các bệnh nhân". Trong suốt thời kỳ thử, tôi được cầm đèn đi bên cạnh Chúa và, như một hiệp sĩ của Chúa Giêsu, tôi luôn cố gắng thắt lưng bằng một chiếc đai sắt, [16] bởi vì đồng hành cùng Đức Vua mà mặc y phục thường ngày thật là bất xứng. Và tôi dâng việc khổ chế ấy cầu cho các bệnh nhân.

184 + Giờ thánh. Trong giờ này, tôi cố gắng suy gẫm về cuộc Thương Khó Chúa. Nhưng linh hồn tôi tràn ngập niềm vui, và bỗng nhiên, tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng. Vẻ oai nghi của Người xuyên thấu đến độ tôi phải thưa lên: "Lạy Chúa Giêsu, Chúa còn quá nhỏ bé, nhưng con biết Chúa là Đấng Tạo Hoá và là Thiên Chúa của con". Chúa Giêsu đáp lại: **Cha đúng là như vậy, và Cha vẫn đồng hành bên con như một con trẻ cốt để dạy con bài học khiêm nhượng và đơn sơ.**

Tôi góp nhặt tất cả những đau khổ và khó khăn của mình kết thành một bó hoa để dâng lên Chúa Giêsu trong ngày đính ước vĩnh viễn của chúng tôi. Không còn gì là khó khăn đối với tôi nữa khi nhớ rằng đó sẽ là bằng chứng tình yêu để tôi dâng cho Đấng Kết Ước với tôi.

185 + Im lặng vì Chúa Giêsu. Tôi cố gắng giữ thinh lặng vì Chúa Giêsu. Giữa sự ồn ào huyên náo, Chúa Giêsu bao giờcũng tìm được chỗ tĩnh lặng trong tâm hồn tôi, mặc dù điều đó đòi tôi phải trả giá đắt. Nhưng có gì là quá đáng đối với Chúa Giêsu, Đấng mà tôi yêu mến với tất cả mãnh lực của trái tim mình?

186 + Hôm nay Chúa Giêsu phán với tôi: Cha ước mong con hãy hiểu biết sâu xa hơn nữa về lòng yêu thương các linh hồn đang nung nấu trong Trái Tim Cha, và con sẽ hiểu được điều đó khi suy ngắm về cuộc Khổ Nạn của Cha. Con hãy nhân danh các tội nhân mà kêu nài Lòng Thương Xót của Cha; Cha ước mong cho họ (93) được cứu rỗi. Khi con nhân danh một tội nhân nào đó đọc lời kinh này trong tâm tình thống hối và tin tưởng, Cha sẽ ban cho họ ơn hoán cải. Lời kinh ấy như thế này:

187 "Kính lạy Máu và Nước đã trào tuôn từ Trái Tim Chúa Giêsu như nguồn mạch thương xót chúng con, con tín thác nơi Chúa".

188 Trong những ngày cuối của lễ hội, khi đang làm giờ thánh, tôi đã nhìn thấy Chúa Giêsu quá tang thương lúc chịu đánh đòn. Ôi thật là một cực hình không sao tưởng tượng nổi! Chúa Giêsu đã

chịu đau đớn khủng khiếp biết bao lúc bịđánh đòn! Hỡi các tội nhân khốn cùng, trong ngày phán xét, các người sẽ đối diện như thế nào đây với Chúa Giêsu, Đấng mà các người hiện đang hành hạ tàn nhẫn? Máu Chúa trào chảy xuống đất, và một vài chỗ thịt của Người cũng bắt đầu rơi tơi tả. Tôi nhìn thấy một vài chỗ xương trần trên lưng Chúa. Chúa Giêsu hiền lành khe khẽ rên rỉ và thở dài.

189 Vào một dịp kia, Chúa Giêsu cho tôi biết một linh hồn trung thành giữ luật dòng rất làm đẹp lòng Người. Linh hồn sẽ được nhận một phần thưởng lớn lao nhờ việc giữ luật hơn là nhờ các việc sám hối và khổ chế khắc nghiệt nhất. Các việc sau này chỉ được thưởng nếu được thực hiện dựa theo luật dòng, nhưng sẽ không vượt qua luật dòng được.

190 Một lần kia, trong giờ chầu, Chúa yêu cầu tôi hãy hiến thân cho Người như một của lễ bằng cách chịu đựng đau khổ để đền bồi tội lỗi của thế giới nói chung, mà còn vì những xúc phạm cụ thể trong nhà này. Tôi liền thưa: “Vâng được; con xin sẵn sàng”. Bấy giờ Chúa Giêsu cho tôi nhìn thấy những gì tôi sắp sửa chịu, và trong một giây phút, tất cả sự đau khổ hiện lên trước mắt tôi. Lúc đầu, những ý hướng của tôi không được người ta chấp nhận; rồi sẽ có đủ thứ nghi nan, ngờ vực, xỉ nhục và chống đối. Tôi không sao kể hết ra được. **(94)** Mọi thứ này lù lù trước mắt tôi như một cơn giông đen ngòm, sấm chớp sẵn sàng giáng xuống bất cứ lúc nào, chỉ còn chờ sự đồng thuận của tôi. Bản tính tự nhiên của tôi run giùng khiếp hãi một lúc. Thế rồi, chuông báo bữa tối vang lên. Tôi rời nhà nguyện vẫn còn lẩy bẩy và thiếu dứt khoát. Nhưng hy sinh ấy vẫn luôn ở trước mắt tôi, vì tôi chưa quyết định đón nhận mà cũng chưa từ chối với Chúa. Tôi muốn đặt mình hoàn toàn trong thánh ý Chúa. Nếu Chúa Giêsu đích thân trao hy sinh ấy cho tôi, tôi sẵn sàng đón nhận. Nhưng Chúa Giêsu cho tôi biết chính tôi phải đồng ý một cách tự do và chấp nhận một cách ý thức, còn không, hy sinh ấy sẽ trở nên vô nghĩa. Toàn bộ hiệu năng của hy sinh ấy được gồm chứa trong hành vi tự do của tôi trước mặt Chúa. Nhưng đồng thời, Chúa Giêsu cũng cho tôi hiểu sự quyết định hoàn toàn trong năng lực của tôi. Tôi có thể chấp nhận hay không chấp nhận hy sinh ấy. Bấy giờ, tôi liền thưa: “Lạy Chúa Giêsu, con chấp nhận mọi sự Chúa muốn gởi đến cho con; con tín thác vào lòng nhân lành của Chúa”. Lúc đó, tôi cảm thấy mình đã tôn vinh Thiên Chúa rất nhiều nhờ hành vi này. Nhưng tôi cũng trang bị cho mình lòng nhẫn nại. Ngay khi vừa rời nhà nguyện, tôi đã phải đối đầu với thực tế. Tôi không muốn kể lể chi tiết ra đây, nhưng tôi phải gồng hết sức để chịu đựng. Giả như chỉ thêm một giọt nữa mà thôi có lẽ tôi đã không sao chịu đựng nổi.

191 + Một buổi sáng, tôi được nghe những lời này trong linh hồn: **Con hãy đến với Mẹ Tổng Quyền [Michael] và cho Mẹ biết rằng điều này làm mất lòng Cha trong nhà đó nhà đó.** Tôi

không thể đề cập đến điều ấy hoặc tu viện ấy, nhưng tôi đã cho Mẹ Tổng Quyền biết, mặc dù điều ấy đòi tôi trả giá rất nhiều.

192 Một lần kia, tôi gánh chịu thay một cơn cám dỗ kinh hồn mà một học sinh của chúng tôi tại nhà Warsaw đang phải chịu đựng. Đó là cơn cám dỗ muốn tự vẫn. Tôi đã chịu đau khổ suốt bảy ngày; và sau bảy ngày ấy, Chúa Giêsu đã ban cho thiếu nữ ấy ơn thánh cần thiết, và đau khổ của tôi cũng chấm dứt. Đó thật là một đau khổ kinh hoàng. Tôi thường gánh chịu những cực hình của học sinh chúng tôi. Chúa Giêsu và cả cha giải tội cũng ban phép cho tôi làm điều ấy.

193 **(95)** Trái tim tôi là một nơi thường trú cho Chúa Giêsu. Không ai ngoài Chúa Giêsu có thể đến đó. Chính nhờ Chúa Giêsu mà tôi tìm được sức mạnh để đương đầu với những khó khăn và chống đối. Tôi muốn được biến đổi trong Chúa Giêsu để có thể hiến thân hoàn toàn cho các linh hồn. Không có Chúa Giêsu, tôi sẽ không thể đến gần các linh hồn, bởi vì tôi quá biết bản thân mình là gì. Tôi hấp thụ Thiên Chúa vào mình để ban phát Người cho các linh hồn.

194 + Ngày 27 tháng 3.

Tôi khát mong được chiến đấu, được chịu gian khổ và huỷ mình cho công cuộc cứu rỗi các linh hồn. Và dù những cố gắng này có làm tôi giảm thọ cũng chẳng hề gì; đời sống tôi không còn thuộc về tôi nữa, nhưng thuộc về Cộng Đoàn. Tôi muốn trở nên hữu ích cho toàn thể Giáo Hội bằng việc trung thành với Cộng Đoàn của tôi.

195 Ôi Chúa Giêsu, hôm nay linh hồn con vì đau khổ mà ra như tăm tối, không có lấy một tia sáng. Giông tố đang gầm thét mà Chúa Giêsu vẫn ngủ say. Ôi Tôn Sư của con, con sẽ không đánh thức Chúa; con sẽ không làm gián đoạn giấc ngủan lành của Chúa đâu. Con tin Chúa ban sức mạnh cho con mà con không biết.

Ôi Bánh Hằng Sống! con thờ lạy Chúa giữa cơn khô hạn tàn khốc của linh hồn con trong suốt những giờ lâu dài. Ôi Chúa Giêsu, Tình Yêu thuần khiết! Con không cần những an ủi ; con được bổ dưỡng nhờ thánh ý Chúa. Ôi Đấng Toàn Năng! Thánh ý Chúa là cùng đích hiện hữu của con. Dường như cả thế giới này đều phục vụ và tuỳ thuộc vào con. Lạy Chúa, Chúa hiểu linh hồn con và tất cả những khát vọng của con.

Lạy Chúa Giêsu, khi không thể hát cho Chúa nghe khúc ca yêu đương, con sẽ nhìn ngắm các vị luyến thần ca hát, những đấng được Chúa đặc biệt sủng ái. Con ước ao cùng được đắm đuối trong Chúa như các ngài. Không gì ngăn trở được tình yêu như thế, bởi vì không sức mạnh nào khuất phục được nó. Tình yêu như ánh chớp chiếu soi bóng tối, **(96)**nhưng không ở trong bóng tối.

Ôi Tôn Sư của con, xin uốn nắn linh hồn con theo thánh ý Chúa và những chương trình đời đời của Chúa!

196 Một chị kia dường như coi việc dùng mọi cách để thử thách nhân đức của tôi là nhiệm vụ của chị ấy. Một ngày kia, chị ấy chặn tôi tại hành lang và gây sự, bảo rằng chị không có cớ gì để quở trách, nhưng truyền cho tôi phải đứng nửa tiếng, đối diện với nhà nguyện nhỏ, [17] chờ Mẹ Bề Trên sẽ đi qua sau giờ giải trí, [18] rồi trình với Mẹ một số lỗi mà chị bắt tôi phải nói. Mặc dù không thấy chút gì những điều này nơi linh hồn, nhưng tôi vẫn vâng lời đứng chờ Mẹ Bề Trên đúng nửa tiếng đồng hồ. Mỗi chị em đi ngang qua đều nhìn tôi mỉm cười. Khi tôi cáo lỗi với Mẹ Bề Trên [Raphael], Mẹ bảo tôi vào toà xưng tội. Khi tôi cáo mình, vị linh mục lập tức thấy có điều gì không phát xuất từ linh hồn tôi và tôi cũng chẳng biết gì về những điều ấy. Ngài rất đỗi ngạc nhiên vì chị kia đã lộng quyền ban ra những mệnh lệnh như thế.

197 Ôi Giáo Hội của Chúa, Từ Mẫu tuyệt vời, chỉ mình Mẹ mới có thể nuôi dưỡng và làm cho một linh hồn lớn lên. Ôi, vĩđại thay khối tình yêu và lòng trọng kính của tôi dành cho Giáo Hội, người mẹ tốt nhất trong mọi người mẹ!

198 Vào một dịp kia, Chúa phán với tôi: Ái nữ của Cha ơi, lòng tin và tình yêu của con đã kềm chế phép công thẳng của Cha, Cha không thể giáng phạt bởi vì con ngăn cản Cha. Ôi, lớn lao thay thế lực của một linh hồn đầy lòng tin tưởng!

199 Khi nghĩ đến hồng ân vĩnh thệ và Đấng muốn kết ước cùng tôi, tôi đã chìm đắm suốt nhiều giờ trong tư tưởng về Người.

Làm sao có thể như thế: Chúa là Thiên Chúa, còn con - chỉ là thụ tạo của Chúa. Chúa, Vua Bất Tử; còn con, một kẻ hành khất đớn hèn! Nhưng giờ đây tất cả đều đã rõ ràng đối với con; **(97)** lạy Chúa, lạy Chúa Giêsu, ân sủng và tình yêu Chúa sẽ lấp đầy vực thẳm ngăn cách giữa Chúa và con.

200 Lạy Chúa Giêsu, đau đớn cho linh hồn biết bao khi lúc nào cũng cố gắng sống thành thực hết mình mà lại bị vu cáo là giả hình và bị đối xử trong ngờ vực. Lạy Chúa Giêsu, Chúa cũng đã chịu cảnh như vậy để làm thoả lòng Chúa Cha.

201 Con muốn ẩn mình đi để không còn thụ tạo nào có thể biết được trái tim con nữa. Lạy Chúa Giêsu, một mình Chúa biết và sở hữu trái tim của con, tất cả toàn vẹn. Không ai biết được bí mật giữa chúng ta. Chúng ta hiểu nhau, chỉ cần một ánh mắt. Từ giây phút chúng ta quen thân, con vẫn luôn được hạnh phúc. Cái cao sang của Chúa là sự sung mãn của con. Lạy Chúa Giêsu, khi được ở nơi rốt bét, dưới hết các em thỉnh sinh, kể cả em trẻ nhất, con cảm thấy đó là chỗ xứng hợp với con.

Trước kia, con không biết Chúa đã đặt quá nhiều hạnh phúc ở những góc xó chật hẹp u ám này. Giờ đây, con hiểu ra ngay trong ngục tù vẫn có thể vươn lên một con tim tinh tấn dạt dào tình yêu cho Chúa. Ôi lạy Chúa! Những vật bên ngoài không có nghĩa gì đối với một tình yêu tinh ròng; nó khước từ tất cả. Không cổng ngục tù nào, không cửa thiên đàng nào đủ kiên cố để ngăn cản được nó. Tình yêu đến được với Thiên Chúa và không gì có thể dập tắt. Tình yêu không biết đến vật cản; tự do như một nữ hoàng có quyền chu du mọi nơi. Cái chết cũng phải phục đầu trước tình yêu...

202 Em gái [Wanda [19]] tôi hôm nay đến thăm. Khi em cho tôi biết về những kế hoạch của em, tôi giật mình thất kinh. Làm sao lại có thể có một chuyện như thế? Một linh hồn nhỏ bé xinh xắn đến thế trước mặt Thiên Chúa, vậy mà bóng đen hãi hùng đã choàng lấy em và em không biết làm gì để tự cứu mình. Em có một cái nhìn tăm tối về tất cả mọi sự. Chúa nhân lành đã uỷ thác em cho tôi chăm sóc, và trong hai tuần lễ, tôi đã có thể làm việc với em. Chỉ mình Chúa biết linh hồn này đòi tôi phải trả bao nhiêu hy sinh. Không linh hồn nào đã được tôi dành nhiều hy sinh, đau khổ và kinh nguyện như tôi đã dành cho linh hồn em trước toà Thiên Chúa. **(98)** Tôi cảm thấy phải nài ép Thiên Chúa ban ơn cho em. Khi suy tư về tất cả điều này, tôi thấy thực sự đó là một phép lạ. Giờ đây, tôi có thể thấy lời cầu nguyện chuyển cầu mạnh mẽ chừng nào trước uy nhan Thiên Chúa.

203 Hiện giờ, trong mùa Chay này, tôi thường cảm nghiệm cuộc Khổ Nạn Chúa Giêsu trong thân xác tôi. Tôi kinh nghiệm sâu xa trong tâm hồn tất cả những gì Chúa Giêsu đã gánh chịu, mặc dù không có dấu bên ngoài tỏ ra những đau khổ ấy. Chỉ mình cha giải tội của tôi biết được mà thôi.

204 Một lần trao đổi ngắn ngủi với Mẹ Bề Trên [Margaret].

Khi tôi xin phép làm một vài việc liên quan đến sự thăng tiến trong đời sống thiêng liêng. Vị Bề Trên thánh đức này đã trả lời mọi sự rất sáng tỏ. Mẹ nói với tôi: “Này chị, nếu chị tiếp tục cộng tác với ơn Chúa như thế này, chị chỉ còn một bước nữa là đạt đến chỗ kết hợp mật thiết với Người. Chị hiểu ý tôi muốn nói ở đây. Điều này có nghĩa là đặc điểm riêng của chị chính là sự trung thành với ơn Chúa. Thiên Chúa không dẫn dắt mọi linh hồn đi trên cùng một lối”.

205 + Lễ Phục Sinh. Hôm nay, trong thánh lễ Phục Sinh, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu giữa một vầng sáng rạng ngời. Người đến bên tôi và phán: **Bình an cho các con, hỡi các con của Cha,** rồi giơ tay ban phúc lành.

Những thương tích ở tay, chân, và cạnh sườn Người không biến mất, nhưng rực sáng. Khi Chúa nhìn tôi cách nhân lành âu yếm, trót cả linh hồn tôi được ngây ngất trong Người. Và Chúa phán với tôi: **Con đã chia sẻ rất nhiều vào cuộc Khổ Nạn của Cha; vì vậy giờ đây, Cha ban cho con được thông phần thật nhiều vào niềm vui và vinh quang của Cha.** Cả thánh lễ Phục Sinh

đối với tôi dường như chỉ dài có một phút. Một hồi ức diệu kỳ ngập lúc linh hồn tôi và phảng phất suốt cả mùa lễ. Lòng nhân lành của Chúa Giêsu thật lớn lao đến độ tôi không sao tả được.

206 (99) Ngày hôm sau, sau giờ hiệp lễ, tôi nghe có tiếng nói: Ái nữ của Cha ơi, con hãy nhìn vào vực thẳm thương xót của Cha và dâng lời ca ngợi tôn vinh tình thương Cha. Con hãy thực hiện điều ấy như thế này: Con hãy quy tụ tất cả tội nhân khắp thế giới rồi nhận chìm họ trong vực thẳm thương xót của Cha. Ái nữ của Cha ơi, Cha muốn hiến thân cho các linh hồn; Cha khát khao các linh hồn. Vào ngày đại lễ của Cha, ngày lễ kính Lòng Thương Xót Cha, con hãy rảo khắp thế giới và đem các linh hồn đang lả mệt về với suối nguồn thương xót của Cha. Cha sẽ chữa lành và bổ sức cho họ.

207 Hôm nay tôi cầu nguyện cho một linh hồn thống khổ, bà ấy đang hấp hối mà không được chịu các bí tích, mặc dù hết lòng ước ao. Nhưng đã quá muộn. Bà ấy là người thân thích với tôi, vợ của bác tôi. Bà là một linh hồn đẹp lòng Chúa. Không có một quãng cách nào giữa chúng tôi trong giờ phút ấy.

208 Ôi những hy sinh bé nhỏ hằng ngày, các bạn đối với tôi giống như những bông hoa dại được gieo rắc dưới chân Chúa Giêsu yêu dấu của tôi. Đôi khi tôi so sánh những chiến đấu nhỏ bé này với những nhân đức anh hùng, chỉ vì bản chất dai dẳng của chúng đòi phải có sự anh hùng.

209 Trong những đau khổ bản thân, tôi không kiếm tìm sự trợ giúp từ các thụ tạo, vì Thiên Chúa là mọi sự cho tôi. Tuy nhiên, nhiều lần dường như Thiên Chúa cũng không nghe tiếng tôi. Tôi tự trang bị cho mình bằng đức nhẫn nại và thinh lặng, như một bồ câu mẹ không thở than hay cay đắng khi bầy con bị đem đi khỏi. Tôi muốn bay vút vào giữa nguồn nóng của thái dương, chứ không muốn dừng lại giữa những luồng hơi của nó. Tôi sẽ không mỏi mệt, vì Chúa là nơi tôi nương tựa - lạy Chúa, nguồn Sức Mạnh của con!

210 Tôi tha thiết van nài Chúa củng cố đức tin của tôi để trong cuộc sống buồn tẻ hằng ngày, tôi sẽ không bị những cảm tình hướng dẫn, nhưng là thần trí. Ôi, vạn vật kéo ghì con người xuống cõi đất! Nhưng đức tin sống động giữ cho linh hồn vươn lên những tầm cao và đặt tính tự ái vào đúng chỗ của nó; tức là chỗ rốt bét.

211 **(100)** + Một lần nữa, bóng tối kinh hoàng lại bủa vây linh hồn tôi. Dường như tôi đang làm mồi cho các ảo tưởng. Khi vào toà cáo giải để tìm ánh sáng và bình an, tôi không tìm được điều gì ở đó cả. Cha giải tội [20] còn làm tôi bối rối hơn trước. Ngài nói với tôi: “Tôi không thể phân biệt được quyền lực nào đang hoạt động nơi chị, chị à; có thể là Thiên Chúa, mà cũng có thể là quỷ dữ”. Khi rời toà cáo giải, tôi bắt đầu suy nghĩ những lời của ngài. Càng nghĩ, linh hồn tôi càng chìm ngập

trong bóng tối. “Lạy Chúa Giêsu, con phải làm gì đây?” Khi Chúa Giêsu đến gần bên tôi một cách nhân lành, tôi cũng hoảng sợ, “Có phải thực sự là Chúa Giêsu hay không?” Một đàng tôi được tình yêu hấp dẫn, một đàng tôi bị nỗi sợ giằng kéo. Khổ cực biết bao! Không sao tả nổi.

212 Khi vào toà cáo giải lần sau, tôi được cha trả lời: “Này chị, tôi không hiểu chị. Tốt hơn chị đừng đến với tôi để cáo mình nữa”.

Lạy Chúa con!... Con đã phải ép mình biết bao để trình bày đời sống thiêng liêng của con, thế mà ở đây con lại nhận được câu trả lời: “Này chị, tôi không hiểu chị!”.

213 Khi tôi rời toà cáo giải, vô số cực hình đè nặng trên tôi. Tôi đến với Chúa Giêsu Thánh Thể và thân thưa: “Lạy Chúa Giêsu, xin cứu con; Chúa nhìn thấy con yếu đuối biết bao!”. Lúc ấy, tôi được nghe những lời này: **Cha sẽ ban cho con sự trợ giúp trong tuần tĩnh tâm trước khi vĩnh thệ.** Được phấn khích nhờ những lời ấy, tôi tiếp tục dấn bước mà không đi tìm lời khuyên của ai nữa. Nhưng tôi bất tín vào mình nên quyết tâm chấm dứt mọi nghi nan, lập tức và vĩnh viễn. Vì vậy, tôi háo hức chờ đợi cuộc tĩnh tâm trước ngày vĩnh thệ. Nhưng trong nhiều ngày trước đó, tôi nài xin Chúa ban ánh sáng cho cha giải tội để ngài có thể xác quyết dứt khoát - hoặc phải hoặc không phải. Và tôi thầm ước: “Mình sẽ được bình an một lần mãi mãi”. Nhưng tôi vẫn còn lo âu không biết vị nào sẽ vui lòng lắng nghe tất cả những vấn đề này. Và một lần nữa, tôi quyết định không nghĩ ngợi thêm nữa và đặt trót tín thác vào Chúa. Nhưng những lời Chúa hứa cứ vang vọng bên tai tôi: “Tuần tĩnh tâm trước vĩnh thệ”.

214 **(101)** Giờ đây, mọi sự đã sẵn sàng. Sáng mai, chúng tôi sẽ đi Cracow để dự tuần tĩnh tâm. Hôm nay, tôi vào nhà nguyện để cám tạ Chúa vì muôn vàn hồng ân Người đã thương ban cho tôi trong những năm tháng qua. Tâm hồn tôi hết sức xúc động khi hồi tưởng quá nhiều hồng ân và sự chăm sóc của các bề trên.

215 Ái nữ của Cha ơi, con hãy an tâm; Cha đang đảm nhận tất cả vấn đề này. Cha sẽ sắp đặt mọi sự với các bề trên và cha giải tội của con. Con hãy đơn sơ tin tưởng tỏ bày với cha Andrasz giống như thưa chuyện với chính Cha vậy.

216 Hôm nay, chúng tôi đã đến Cracow [ngày 18 tháng 4 năm 1933]. Thật sướng vui khi thấy mình lại được trở về với những bước tập tễnh trong đời sống thiêng liêng! Mẹ Giám Tập yêu dấu [Mary Joseph] vẫn như ngày nào, vồn vã và hồn hậu yêu thương với người chung quanh. Tôi ghé vào nhà nguyện một lúc, và niềm vui chan chứa linh hồn. Trong một thoáng, tôi nhớ lại tất cả đại dương ân sủng đã trào đổ xuống trên tôi khi còn là một tập sinh tại đây.

217 Hôm nay, chúng tôi họp lại để cùng đi thăm tập viện một tiếng. Mẹ Giám Tập Mary Joseph nhắn nhủ đôi lời ngắn ngủi, phác hoạ cho chúng tôi về chương trình tĩnh tâm. Trong lúc Mẹ nói những lời này với chúng tôi, tôi thấy hiện lên trước mắt tất cả những điều tốt đẹp mà vị bề trên tốt lành này trước kia đã từng làm cho chúng tôi. Tôi cảm nghiệm trong tâm hồn một niềm tri ân sâu xa đối với Mẹ. Lòng tôi quặn thắt khi nghĩ rằng có lẽ đây là lần cuối cùng tôi được sống trong tập viện. Giờ đây, tôi phải cùng với Chúa Giêsu chiến đấu, cùng với Chúa Giêsu làm việc, và cùng với Chúa Giêsu chịu đau khổ; tóm lại là cùng sống và cùng chết với Chúa Giêsu. Mẹ Giám Tập không còn ở bên tôi để dạy dỗ điều này, lưu ý điều kia, khuyên bảo, khuyến khích hoặc quở phạt nữa. Tôi sợ phải sống tự lập. Lạy Chúa Giêsu, xin hãy lo liệu điều này cho con. Lúc nào con cũng có một vị bề trên, đúng vậy thật; nhưng giờ đây là một người đã phải tự lập nhiều hơn.

(102) Cracow, ngày 21 tháng 4 năm 1933

+ Để Vinh Danh Chúa Hơn

Tĩnh Tâm Tám Ngày Trước Vĩnh Thệ

218 Hôm nay, con khai mạc tuần tĩnh tâm. Lạy Chúa Giêsu, Tôn Sư của con, xin Chúa hướng dẫn con. Xin điều khiển con theo thánh ý Chúa, thanh luyện tình yêu con cho xứng đáng với Chúa, xin hãy dùng con như Trái Tim vô cùng lân ái của Chúa ước muốn. Ôi Chúa Giêsu, sẽ chỉ có hai chúng ta trong những ngày này cho đến giờ phút chúng ta hoàn toàn được nên một. Lạy Chúa Giêsu, xin giữ con trong tinh thần tĩnh tâm!

219 Vào buổi tối, Chúa phán với tôi: Ái nữ của Cha ơi, đừng để gì làm con sợ hãi hay thất đảm. Con hãy sống trong bình an sâu thẳm. Mọi sự đều trong tay Cha. Cha sẽ cho con hiểu được tất cả qua cha Andrasz. Con hãy trở nên một con trẻ đối với ngài.

Giây Phút Trước Thánh Thể

220 Ôi Thiên Chúa hằng hữu, Đấng Tạo Hoá của con, con biết làm thế nào để cám tạ Chúa về hồng ân trọng đại này; đó là Chúa đã đoái thương tuyển chọn một kẻ khốn nạn là con đây là bạn kết ước của Chúa và Chúa lại liên kết con với Chúa trong mối ràng buộc vĩnh viễn? Ôi Kho Tàng quý trọng nhất của lòng con, con dâng lên Chúa tất cả sự tôn thờ và tạ ơn của các thánh cùng tất cả ca đoàn các thiên thần, và con xin hợp với Mẹ Thánh Chúa một cách đặc biệt. Ôi Mẹ Maria, Hiền Mẫu của con, con khẩn nài Mẹ hãy phủ bọc linh hồn con dưới áo choàng khiết trinh của Mẹ trong

giờ phút rất quan trọng này của đời con, để nhờ đó con được trở nên đáng yêu hơn với Con Mẹ và xứng đáng ngợi ca Lòng Thương Xót của Người trước toàn thế giới và mãi mãi cho đến muôn đời.

221 **(103)** Tôi không thể hiểu được bài nguyện gẫm hôm nay. Linh hồn tôi được ngập lút trong Thiên Chúa một cách ngoại thường. Tôi không thể ép mình để suy nghĩ theo những gì vị linh mục quảng diễn trong [những bài giảng] tuần tĩnh tâm. Thường thường, tôi không thể suy tư theo các chủ điểm này; thần trí tôi ở với Chúa, và đó là bài gẫm của tôi.

222 Vài điều trong cuộc bàn hỏi với Mẹ Giám Tập Mary Joseph. Mẹ đã làm sáng tỏ nhiều điểm, gúp tôi được an tâm về đời sống thiêng liêng của tôi, và bảo đảm rằng tôi đang đi đúng đường. Tôi cám tạ Chúa Giêsu về ơn trọng này vì Mẹ là người đầu tiên trong các bề trên không gây cho tôi sự nghi ngờ nào về vấn đề này. Ôi, Thiên Chúa tốt lành dường bao!

223 Ôi Bánh Thánh hằng sống, sức mạnh độc nhất của con, nguồn suối tình ái và thương xót, xin ấp ủ toàn thế giới và tăng sức cho các linh hồn rã rời. Ôi, hạnh phúc thay khoảnh khắc và giây phút khi Chúa Giêsu lưu lại cho chúng ta Trái Tim vô cùng từ ái của Người!

224 Đau khổ mà không thở than, đem an ủi đến cho tha nhân, và nhận chìm những đau khổ bản thân vào Thánh Tâm Cực Trọng Chúa Giêsu!

Tôi sẽ sống trọn những giây phút rảnh rỗi của mình dưới chân [Chúa Giêsu] Thánh Thể. Dưới chân Chúa Giêsu, tôi sẽ tìm được ánh sáng, an ủi, và sức mạnh. Tôi sẽ không ngừng biểu lộ cho Chúa niềm tri ân vì Lòng Thương Xót Người dành cho tôi, và không bao giờ quên được những ân huệ Người đã đổ xuống trên tôi, nhất là ơn thiên triệu.

Tôi sẽ ẩn mình giữa các chị em như một bông hoa đồng thảo bé bỏng giữa những đoá huệ. Tôi muốn tươi nở cho Thiên Chúa, Đấng Hoá Công của tôi, để quên mình và huỷ mình hoàn toàn vì các linh hồn bất tử - đó là niềm vui của tôi.

(104) + Vài Suy Tư Cá Nhân

225 Về bí tích Hoà Giải, tôi sẽ chọn điều nào bắt mình phải trả giá và chịu xỉ nhục nhiều nhất. Đôi khi một điều vụn vặt lại phải trảgiá nhiều hơn một điều lớn lao. Mỗi lần xưng tội, tôi sẽ nhớ cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu để gợi lên tâm tình ái hối trong lòng. Vì nhờ ơn Chúa, mọi sự đều có thể, nên tôi sẽ luôn thực hành ái hối. Trước khi vào toà cáo giải, trước tiên tôi sẽ đi vào Trái Tim rộng mở và vô cùng lân tuất của Chúa Cứu Thế. Khi rời toà cáo giải, tôi sẽ khơi lên trong lòng niềm tri ân lớn lao đối với Thiên Chúa Ba Ngôi vì phép lạ diệu kỳ khôn sánh đã thực hiện trong linh hồn tôi. Linh hồn tôi càng khốn nạn, tôi càng cảm nghiệm được đại dương thương xót của Thiên Chúa trào đổ cho tôi, ban cho tôi sức mạnh cùng năng lực lớn lao.

226 Những luật tôi thường thiếu sót: thỉnh thoảng còn lỗi luật giữ lặng; không vâng theo hiệu chuông; đôi khi còn pha mình vào việc của người khác. Tôi sẽ làm hết sức để sửa mình.

Tôi sẽ tránh lánh các chị em hay càu nhàu, nếu không tránh được, ít là tôi sẽ giữ im lặng, và qua đó cho họ biết tôi khổ tâm khi phải nghe những điều như vậy.

Tôi không được lưu tâm đến dư luận, nhưng tuân theo lời chứng của lương tâm và tôn nhận Chúa là chứng nhân cho mọi hành động của mình. Tôi phải thực hiện mọi việc và hành xử trong mọi vấn đề hiện giờ như thể tôi muốn thực hiện và hành xửtrong giờ lâm chung. Vì vậy, trong mọi hành động, tôi phải luôn nhớ đến Chúa.

Tránh dùng phép đoán. [21] Tôi phải trình bày với các bề trên [ngay cả] những điều nhỏ nhặt nhất, và trình bày chi tiết hết sức có thể. Tôi phải trung thành với các việc đạo đức; không được dễ dàng xin chước chuẩn các việc ấy. Ngoài giờ giải trí, tôi phải giữ lặng, tránh các trò bông đùa, các lời giễu cợt làm người khác cười lớn, phá bầu không khí thinh lặng. Tôi phải coi trọng **(105)** cả những luật nhỏ nhặt nhất. Tôi không được để mình bị cuốn hút vào cơn lốc công việc, [nhưng] dừng lại một chút để hướng lên trời cao. Nói ít với con người, nhưng nói nhiều với Thiên Chúa. Tránh sự thân mật. Tôi đừng quá chú ý đến những ai ủng hộ và những ai chống đối. Tôi không được tỏ lộ cho người khác biết về những điều tôi đang phải chịu đựng. Tôi phải tránh nói lớn tiếng với người khác trong khi làm việc. Tôi phải giữ sự bình an và điềm tĩnh trong những lúc đau khổ. Trong những giờ phút nguy nan, tôi phải nương náu nơi các thương tích của Chúa Giêsu; tôi phải tìm sự an ủi, nâng đỡ, ánh sáng, và xác nhận nơi các thương tích của Chúa Giêsu.

227 + Giữa những thử thách, tôi sẽ cố gắng nhìn ra bàn tay yêu thương của Thiên Chúa. Không gì thường xuyên cho bằng đau khổ - lúc nào cũng trung thành đồng hành với linh hồn.

Ôi Chúa Giêsu, con sẽ không để ai vượt qua con trong việc yêu mến Chúa đâu!

+ Lạy Chúa Giêsu ẩn thân trong bí tích Cực Thánh,

228 Chúa thấy rằng khi tuyên khấn trọn đời, hôm nay con sẽ rời khỏi khu tập viện này. [22] Lạy Chúa Giêsu, Chúa biết con yếu đuối và bé mọn chừng nào, và kể từ hôm nay, con sẽ vào tập viện của Chúa một cách đặc biệt. Con vẫn là một tập sinh, nhưng là tập sinh của Chúa, lạy Chúa Giêsu, Chúa sẽ là Giám Tập của con cho đến ngày mãn đời. Mỗi ngày, con sẽnghe những bài huấn đức dưới chân Chúa. Con sẽ không tự mình làm một điều nào dù nhỏ mọn nhất mà trước tiên không bàn hỏi với Chúa là Giám Tập của con. Lạy Chúa Giêsu, con sung sướng biết bao vì chính Chúa đã lôi kéo và đưa con vào tập viện; tức là vào nhà tạm của Chúa. Khi tuyên khấn trọn đời, không có nghĩa là con đã trở thành một nữ tu trọn lành. Không, không! Con vẫn là một tập sinh bé bỏng yếu

đuối của Chúa Giêsu, và con phải cố gắng để đạt đến trọn lành nhưcon đã làm từ những ngày đầu trong thời gian nhà tập, và con sẽ thực hiện mọi nỗ lực để giữ mãi tâm tình của con trong ngày đầu tiên khi cửa tu viện rộng mở đón nhận con.

Với niềm tín thác và đơn sơ của một con trẻ, hôm nay con xin hiến mình cho Chúa, ôi Chúa Giêsu, Giám Tập của con. Con xin trao lại cho Chúa toàn quyền tự do trong việc hướng dẫn linh hồn con. Xin hướng dẫn con trên những nẻo đường Chúa muốn. Con sẽ không thắc mắc gì cả. Con sẽ bước theo Chúa với niềm tín thác. Trái Tim từ ái Chúa có thể làm được mọi sự!

Tập sinh bé bỏng của Chúa Giêsu - Nữ tu Faustima.

229 **(106)** + Lúc khai mạc tuần tĩnh tâm, Chúa Giêsu phán với tôi: **Trong tuần phòng này, chính Cha sẽ hướng dẫn linh hồn con. Cha muốn con kiên vững trong bình an và tình yêu.** Và những ngày đầu đã trôi qua như vậy. Đến ngày thứ tư, những nghi nan đã bắt đầu làm tôi áy náy: Phải chăng sự bình an của tôi là giả tạo? Ngay lúc ấy, tôi đã nghe những lời này: **Ái nữ của Cha ơi, con hãy tưởng tượng như con có toàn quyền trên toàn thế giới và có khả năng an bài mọi sự theo ý muốn tốt lành của con. Con có quyền thực hiện mọi điều con muốn, và bỗng nhiên có một con trẻ đến gõ cửa nhà con, run rẩy khóc lóc và tin tưởng van xin con một tấm bánh cho khỏi chết đói. Con sẽ làm gì cho đứa trẻ này? Ái nữ của Cha ơi, con hãy trả lời Cha đi.** Và tôi thưa: “Lạy Chúa Giêsu, con sẽ cho đứa trẻ tất cả những gì nó xin và cho cả ngàn lần nhiều hơn thế nữa”. Chúa liền phán với tôi: **Đó là cách Cha đang đối xử với linh hồn con. Trong tuần tĩnh tâm này, Cha đang ban cho con không những sự bình an, mà còn một tâm trạng cho dù con muốn bối rối đi nữa con cũng không thể làm được. Tình yêu của Cha đã chiếm đoạt linh hồn con, và Cha muốn con được vững vàng. Con hãy ghé tai sát vào lòng Cha, hãy quên hết mọi sự khác và gẫm suy về Lòng Thương Xót lạ lùng của Cha. Tình yêu Cha sẽ ban cho con sức mạnh và sự can đảm con cần trong những vấn đề này.**

230 Lạy Chúa Giêsu, Bánh Thánh Hằng Sống, Chúa là Mẹ của con, Chúa là tất cả của con! Chúa Giêsu ơi, con luôn đến cùng Chúa với lòng đơn thành, yêu mến, tin tưởng, và phó thác. Con sẽ thổ lộ mọi sự với Chúa như một đứa trẻ với người mẹ yêu của nó, những niềm vui và những nỗi buồn - tóm lại, là tất cả.

231 Không ai có thể hiểu thấu những gì tâm hồn tôi cảm nghiệm khi suy đến việc Chúa liên kết tôi với Người qua các lời khấn thánh. Thiên Chúa đã tỏ cho tôi thấy, và ngay cả lúc này, cái bao la của khối tình Người dành cho tôi từ trước khi thời gian khởi đầu; còn đối với tôi, tôi đã bắt đầu yêu mến Người trong thời gian. Tình yêu Chúa [lúc nào cũng] thật cao vời, tinh ròng và vô vị lợi; còn tình

yêu tôi dành cho Chúa đã khởi đầu khi tôi nhận biết Người. Tôi càng nhận biết Người, tôi **(107)**yêu mến Người nồng nàn, mãnh liệt, và các hành vi của tôi cũng nên hoàn thiện hơn. Trong lúc đó, mỗi khi nhớ rằng chỉ vài ngày nữa tôi sẽ được nên một với Chúa qua lời vĩnh thệ, một niềm vui khôn tả tràn ngập linh hồn tôi. Ngay từ giây phút đầu tiên được biết Chúa, ánh nhìn của linh hồn tôi đã mất hút trong Người cho đến muôn đời. Mỗi lần Chúa đến bên tôi, tôi được hiểu biết Chúa nhiều hơn và một tình yêu hoàn thiện hơn lớn mạnh trong linh hồn tôi.

232 + Trước khi xưng tội, tôi được nghe những lời này trong linh hồn: Ái nữ của Cha ơi, con hãy trình cho ngài tất cả và giãi bày linh hồn con với ngài như với chính Cha. Đừng sợ hãi gì. Chính vì để con được bình an mà Cha đã đặt vị linh mục này giữa linh hồn con và Cha. Những lời ngài nói với con là những lời của chính Cha. Con hãy trình bày với ngài những bí nhiệm kín ẩn nhất của linh hồn con. Cha sẽ ban cho ngài ánh sáng để hiểu biết linh hồn con.

233 Khi vào toà cáo giải, lòng tôi cảm thấy thật thư thái về việc giãi bày tất cả đến độ về sau chính tôi cũng phải ngạc nhiên. Những câu trả lời của ngài đem lại cho linh hồn tôi một sự bình an diệu kỳ. Những lời của ngài đã, đang, và luôn luôn sẽ là những cột lửa đã, đang, và sẽ soi sáng cho linh hồn tôi trong việc tìm cầu sự thánh thiện ở mức cao vời nhất.

Những hướng dẫn nhận được từ cha Andrasz, tôi đã ghi lại ở một trang khác trong tập này [x. Nhật Ký, số 55].

234 Khi cáo mình xong, linh hồn tôi được ngập lút trong Thiên Chúa. Tôi cầu nguyện suốt ba tiếng, nhưng đối với tôi, dường như chỉ lâu một vài phút. Từ lúc đó, tôi không còn đặt một chướng ngại nào để cản trở ân sủng hoạt động trong tôi. Chúa Giêsu đã biết tại sao tôi lại sợ hãi kết nghĩa thân tình với Người, nhưng Người không bị xúc phạm. Từ lúc vị linh mục bảo đảm những gì tôi được trải nghiệm không phải ảo tưởng, nhưng là hồng ân Thiên Chúa, tôi đã cố gắng trung thành với Chúa trong mọi sự. Giờ đây, tôi có thể thấy rằng có rất ít linh mục hiểu được đầy đủ chiều sâu công cuộc của Thiên Chúa trong linh hồn tôi. Và cũng từ lúc ấy, đôi cánh của tôi được tự do bay lượn, và tôi khao khát được bay vút vào chính lò lửa của thái dương. Tôi sẽ không ngừng bay lượn cho đến khi được nghỉ yên trong Chúa mãi mãi. Trong khi chúng tôi lả lơi trên cao chót vót, tất cả hơi khí, sương mờ, và **(108)** những làn mây đều ở dưới chân, và các xác thịt chúng tôi nhất thiết phải tùng phục linh hồn.

235 Ôi Chúa Giêsu, con khao khát phần rỗi các linh hồn. Chính trong hy sinh mà con được tự do bày giãi nỗi lòng, trong hy sinh không ai ngờ tới. Con sẽ bừng cháy và sẽ bị tiêu huỷ một cách thầm

kín trong những ngọn lửa linh thánh của tình yêu Chúa. Sự hiện diện của Chúa sẽ làm cho hy sinh của con trở nên hoàn hảo và tinh ròng.

236 Ôi những dáng vẻ bề ngoài thật lừa dối và các xét đoán thật bất công! Ôi bao nhiêu lần nhân đức đã phải chịu tổn thiệt chỉ vì đã im lặng. Sống chân thành với những người không ngừng chỉ trích chúng ta đòi phải bỏ mình rất nhiều. Chúng ta chịu rỉ máu, nhưng không hiện lên thương tích hữu hình. Lạy Chúa Giêsu, chỉ trong ngày sau hết, các thương tích này mới được tỏ ra. Vui sướng biết bao - vì không một cố gắng nào của chúng ta bị đánh mất!

237 Giờ thánh. Trong giờ chầu này, tôi đã nhìn thấy vực thẳm khốn cùng của tôi; lạy Chúa, bất cứ điều gì tốt lành nơi con đều là của Chúa. Nhưng vì quá nhỏ bé và xấu xa, nên con được quyền tin cậy vào lượng từ bi vô bờ của Chúa.

238 Buổi tối. Lạy Chúa Giêsu, sáng mai con sẽ tuyên khấn trọn đời.

Tôi đã xin trời đất và mời gọi tất cả mọi hữu thể hãy cám tạ Thiên Chúa vì hồng ân trọng đại khôn vời, bỗng nhiên tôi được nghe những lời này: **Ái nữ của Cha ơi, trái tim con là thiên đàng của Cha.** Chỉ mới cầu nguyện được vài phút tôi đã phải chạy và bị xua ra tất cả các nơi; mọi chỗ - nhà nguyện, nhà ăn, phòng chơi và nhà bếp - đều được chuẩn bị tươm tất cho ngày mai, và chúng tôi đành phải đi **(109)** ngủ. Tuy nhiên, ngủ là điều không thể chấp nhận. Niềm vui đã xua đi giấc ngủ. Tôi nghĩ: thiên đàng sẽ như thế nào vì ngay chốn lưu đày này mà Thiên Chúa đã tràn đầy linh hồn tôi.

239 Lời cầu trong thánh lễ ngày vĩnh thệ. Hôm nay, lạy Chúa Giêsu, con xin đặt trái tim con trên đĩa thánh, nơi đã đặt Trái tim Chúa, và hôm nay con xin cùng Chúa hiến mình cho Thiên Chúa, Cha của Chúa và của con, như một lễ vật hy sinh tình yêu và ca ngợi. Lạy Cha Nhân Từ, xin đoái nhìn lễ hy sinh của trái tim con, nhưng hãy nhìn qua thương tích nơi Trái Tim Chúa Giêsu.

Ngày 1 tháng 5 năm 1933. Ngày Đầu Tiên

Kết hợp với Chúa Giêsu trong ngày vĩnh thệ. Lạy Chúa Giêsu, từ nay trở đi, Trái Tim Chúa thuộc về con, và trái tim con thuộc về một mình Chúa. Lạy Chúa Giêsu, ngay việc nghĩ đến Thánh Danh Chúa đã là hoan lạc cho trái tim con. Lạy Chúa Giêsu, con quả thực không thể sống mà thiếu Chúa, cho dù chỉ một phút giây. Hôm nay, linh hồn con đã mất hút trong Chúa, kho tàng độc nhất của con. Tình yêu con không còn trở ngại nào nữa để biểu lộ cho Người Yêu của con.

Lời Chúa Giêsu phán trong lúc tôi tuyên khấn trọn đời: Bạn Tình của Cha, hai trái tim của chúng ta được kết hợp vĩnh viễn với nhau. Hãy nhớ con đã tuyên khấn với Đấng nào... Không phải mọi điều đều có thể diễn tả bằng lời.

Lời cầu xin của tôi trong lúc chúng tôi đang nằm phục dưới lớp áo choàng. [23] Tôi khẩn nài Chúa ban cho tôi ơn đừng bao giờ xúc phạm đến Người một cách ý thức và chủ tâm, dù là một tội mọn hay một lỗi bất toàn nhỏ nhất.

Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa! Lạy Chúa Giêsu, con yêu mến Chúa với trót cả trái tim con! Trong những lúc gian nan nhất, Chúa là Từ Mẫu của con.

Lạy Chúa Giêsu, vì yêu mến Chúa, hôm nay con chết hoàn toàn cho bản thân để bắt đầu sống cho thánh danh Chúa được cả sáng hơn.

(110) + Ôi Tình Yêu, chính vì yêu mến Chúa, lạy Thiên Chúa Ba Ngôi cực thánh, mà con hiến mình cho Chúa như một lễ dâng chúc tụng, một của lễ toàn thiêu tận tuyệt. Và qua của lễ sát tế bản thân này, con ước mong cho Danh Thánh Chúa được ngợi khen, ôi lạy Chúa. Lạy Chúa, con sấp mình như một nụ hồng bé bỏng dưới chân Chúa, chớ gì hương thơm của nụ hoa này chỉ được một mình Chúa biết mà thôi.

240 Ba lời điều thỉnh nguyện trong ngày vĩnh thệ. Lạy Chúa Giêsu, con biết hôm nay Chúa sẽ không nỡ từ chối con điều gì.

Thỉnh nguyện thứ nhất: Lạy Chúa Giêsu, Tình Quân chí ái của con, con khẩn nài Chúa cho Giáo Hội được hiển thắng, nhất là tại nước Nga và nước Tây Ban Nha; xin Chúa ban phúc lành cho Đức Thánh Cha Piô XI và tất cả hàng giáo sĩ; cho các tội nhân được trở lại. Con xin Chúa ban phúc lành và ánh sáng đặc biệt cho các linh mục con sẽ đến cáo mình trong suốt cuộc đời con.

Thỉnh nguyện thứ hai: Con van nài Chúa ban phúc lành trên hội dòng chúng con để hội dòng được tràn đầy nhiệt tâm sốt sắng. Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa chúc lành cho Mẹ Tổng Quyền, Mẹ Giám Tập, mọi bề trên và tất cả các tập sinh. Xin Chúa chúc phúc cho cha mẹ rất thân yêu của con. Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa ban ơn cho các học sinh nội trú của chúng con; cho họ nhờ ơn Chúa mà nên mạnh mẽ để khi rời khỏi những tu viện của chúng con, họ sẽ không phạm tội xúc phạm đến Chúa nữa. Lạy Chúa Giêsu, con nài van Chúa cho quê hương con, bảo vệ quê hương con cho khỏi những tấn công của quân thù.

Thỉnh nguyện thứ ba: Lạy Chúa Giêsu, con nài nỉ Chúa cho các linh hồn đang cần đến lời cầu nguyện. Con kêu xin cho những ai đang hấp hối; xin Chúa dủ lòng thương xót. Lạy Chúa Giêsu, con cũng nài van Chúa giải thoát tất cả các linh hồn khỏi nơi luyện hình.

Lạy Chúa Giêsu, con đặc biệt gởi gắm cho Chúa những người này: các cha giải tội của con, những người xin con cầu nguyện, và một người kia..., cha Andrasz, cha Czaputa, và vị linh mục con đã gặp ở Vilnius [cha Sopocko], người sẽ là cha giải tội của con, một linh hồn kia... **(111)** một linh mục và một tu sĩ [24] mà Chúa biết con thụ ơn rất nhiều, lạy Chúa Giêsu, ngay hôm nay, Chúa có thể thực hiện mọi điều cho những ai được con khẩn cầu. Về phần con, xin Chúa biến đổi con hoàn toàn trong chính Chúa, giữ gìn con trong nhiệt tâm thánh thiện vì vinh quang Chúa, xin ban cho con những ân sủng và sức mạnh thiêng liêng để thực thi thánh ý Chúa trong mọi sự.

Ôi Đấng Lang Quân vô cùng dấu yêu của con, con xin cám tạ vì phẩm giá Chúa đã ban cho con, nhất là huy hiệu vương giả Chúa sẽ trang điểm cho con kể từ hôm nay mà các thiên thần cũng chẳng có được; đó là thánh giá, lưỡi gươm và mạo gai. Lạy Chúa Giêsu của con, nhưng trên hết là Trái Tim Chúa - đó là tất cả những gì con cần thiết.

Lạy Thánh Mẫu Thiên Chúa, Mẹ Maria Rất Thánh của con, hôm nay Mẹ là Hiền Mẫu của con một cách đặc biệt vì Con dấu yêu của Mẹ lại là Lang Quân của con, và như thế, chúng con đều là con của Mẹ. Vì Con Mẹ, Mẹ phải yêu thương con. Lạy Mẹ Maria, Hiền Mẫu vô vàn dấu ái của con, xin hướng dẫn đời sống thiêng liêng của con sao cho đẹp lòng Con Mẹ.

+ Lạy Thiên Chúa Chí Thánh Toàn Năng, trong giờ phút hồng ân trọng đại Chúa đang liên kết con với chính Chúa mãi mãi đây, con, một cái hư vô thuần tuý, hết lòng tri ân, sấp mình dưới chân Chúa như một bông hoa nhỏ bé, vô danh, nhưng hương thơm của bông hoa tình yêu ấy mỗi ngày sẽ toả lan lên ngai toà Chúa.

Trong những lúc chiến đấu và đau khổ, tăm tối và giông tố, thao thức và buồn nản, những thời gian thử thách, những khi không được ai cảm thông, những lúc bị mọi người kết án và khinh dể, con sẽ nhớ đến ngày vĩnh thệ của con, ngày Chúa ban hồng ân khôn vời.

(112) J.M.J.

Những Quyết Định Đặc Biệt Trong Kỳ Tĩnh Tâm,

Ngày 1 tháng 5 năm 1933

241 Tình yêu tha nhân. Thứ nhất: Sẵn sàng giúp đỡ chị em. Thứ hai: Không nói về người vắng mặt và bảo vệ danh dự cho người chung quanh. Thứ ba: Vui mừng với thành công của người khác.

242 + Ôi lạy Chúa, con ước ao biết bao được trở nên một con trẻ bé mọn. [25] Chúa là Hiền Phụ của con, Chúa biết con bé bỏng và yếu đuối dường nào. Vì vậy, con nài xin Chúa cho con được ở sát bên Chúa trong suốt cuộc đời, nhất là trong giờ lâm chung của con. Lạy Chúa Giêsu, con biết cõi lòng lân ái của Chúa vượt xa tấm lòng nhân hậu của một người mẹ dịu hiền nhất.

243 Tôi sẽ cám tạ Chúa Giêsu vì mọi xỉ nhục và tôi sẽ cầu nguyện đặc biệt cho những ai đã cho tôi cơ hội chịu xỉ nhục. Tôi sẽ hy hiến bản thân vì lợi ích các linh hồn. Tôi không so đo cái giá phải trả trước bất kỳ một hy sinh nào. Như một tấm thảm, tôi sẽ hạ mình dưới chân chị em, không những để họ dẫm lên, mà còn lau chân nữa. Chỗ của tôi là ở dưới chân chị em. Tôi sẽ cố gắng hết mình để đạt cho kỳ được địa vị ấy mà không cho người khác nhận ra. Chỉ mình Thiên Chúa thấy là đủ.

244 Giờ đây, một ngày ảm đạm, bình thường lại bắt đầu. Những giờ phút trang trọng của ngày vĩnh thệ đã qua, nhưng hồng ân lớn lao của Chúa vẫn lưu lại trong linh hồn tôi. Tôi cảm thấy toàn thân thuộc về Chúa; tôi nhận ra mình là người con nhỏ bé của Người, tôi nghiệm thấy mình hoàn toàn thuộc về Chúa. Tôi cảm nhận rõ điều này đến độ thân xác cũng nghiệm thấy. Tôi hoàn toàn bình an trong mọi sự, bởi vì tôi biết công việc Đấng Lang Quân là chăm sóc cho tôi. Tôi đã quên thân mình hoàn toàn. Niềm tín thác không giới hạn của tôi đặt trót nơi Trái Tim vô cùng từ ái của Chúa. Tôi được liên lỉ kết hợp với Người. Với tôi, dường như Chúa Giêsu không thể hạnh phúc nếu thiếu tôi, và tôi cũng thế, nếu vắng Người. Mặc dù tôi vẫn hiểu Người là Thiên Chúa, hạnh phúc tự tại và tuyệt đối, không cần thụ tạo nào, tuy nhiên, lòng tốt lành của Chúa buộc Người phải hiến mình cho thụ tạo với sự quảng đại vượt mọi trí hiểu.

245 **(113)** Lạy Chúa Giêsu của con, giờ đây con sẽ ráng sức đem danh dự và vinh quang về cho Danh Chúa trong cuộc chiến cho đến ngày chính Chúa sẽ tuyên bố - đã đủ! Mọi linh hồn Chúa đã uỷ thác cho con, lạy Chúa Giêsu, con sẽ cố gắng trợ giúp họ bằng lời cầu nguyện và hy sinh, để ân sủng Chúa hoạt động nơi họ. Ôi Chúa Giêsu của con, người yêu vĩ đại của các linh hồn, con cám tạ Chúa vì Chúa đã trọn niềm tin tưởng yêu thương trao gởi các linh hồn cho chúng con chăm sóc. Hỡi những ngày làm việc, những ngày ảm đạm, các bạn chẳng đơn điệu với tôi chút nào, bởi vì từng giây phút đều đem đến cho tôi những ân sủng và cơ hội mới mẻ để làm việc lành.

+ Ngày 25 [tháng 4], năm 1933

Những Phép Hằng Tháng [26]

246 Vào nhà nguyện mỗi khi đi ngang qua gần đó.
Cầu nguyện trong các giờ rảnh rỗi.
Nhận, cho, hoặc cho mượn các vật nhỏ mọn.
Dùng bữa phụ vào giữa buổi sáng và buổi chiều.
Thỉnh thoảng tôi sẽ không dự giờ giải trí.
Thỉnh thoảng tôi sẽ không dự giờ tập thể dục chung.

Thỉnh thoảng tôi sẽ không dự giờ cầu nguyện tối và sáng.

Thỉnh thoảng làm việc nán thêm một chút sau chín giờ, hoặc làm việc thiêng liêng sau chín giờ.

Viết lách hoặc ghi chú khi có giờ rảnh.

Gọi điện thoại.

Ra khỏi nhà.

Viếng một nhà thờ nào đó khi lên tỉnh.

Vào phòng riêng của chị em khi cần thiết.

Thỉnh thoảng uống nước ngoài những giờ quy định.

Những Việc Hãm Mình Nhỏ Mọn

Dang tay đọc chuỗi kinh Thương Xót.

Thứ Bảy, dang tay đọc năm chục kinh Mân Côi.

Thỉnh thoảng phục xuống đất đọc kinh.

Thứ Năm, làm một giờ thánh.

Thứ Sáu, hãm mình nhiều hơn cho các tội nhân hấp hối.

247 **(114)** Lạy Chúa Giêsu, Người Bạn của con tim cô độc, Chúa là nơi nương ẩn, là cõi an bình của con. Chúa là ơn cứu độ của con, là thanh nhàn cho con trong những khi chiến đấu và chơi vơi giữa đại dương ngờ vực. Chúa là tia sáng soi đường cho đời con, là tất cả cho một linh hồn cô đơn. Chúa hiểu linh hồn mặc dù nó lặng thinh. Chúa cảm thông những yếu đuối của chúng con như một lương y. Chúa an ủi, chữa lành và cứu vớt chúng con khỏi đau khổ - Chúa là chuyên gia như thế.

248 Những lời của Đức Giám Mục [Rospond [27]] trong nghi lễ nhận lời khấn trọn đời: “Chị hãy nhận lấy cây nến này như một biểu hiện của ánh sáng thiên đàng và của tình yêu bừng cháy”.

Trong khi trao nhẫn: “Tôi kết ước chị với Đức Giêsu Kitô, Con Chúa Cha Tối Cao; chớ gì Người gìn giữ chị vẹn tuyền. Chị hãy nhận lấy chiếc nhẫn này như một dấu chỉ của giao ước vĩnh viễn chị đang thực hiện với Chúa Kitô, Lang Quân của các trinh nữ. Chớ gì đối với chị, đó là chiếc nhẫn đức tin và dấu hiệu của Chúa Thánh Thần, vì chị được mời gọi làm hiền thê của Đức Kitô, và nếu trung thành phụng sự Người, chị sẽ được đội triều thiên cho đến muôn đời”.

249 + Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa; con tín thác vào đại dương xót thương của Chúa. Chúa là một Người Mẹ đối với con.

250 + Năm 1933 là một năm hết sức trọng đại đối với tôi, bởi vì tôi đã được vĩnh thệ trong Năm Thánh kỷ niệm cuộc Thương Khó Chúa. Tôi liên kết hy sinh của mình một cách đặc biệt với hy sinh

của Chúa Giêsu Tử Giá, để nhờ đó mà được đẹp lòng Thiên Chúa hơn. Tôi làm mọi việc với Chúa Giêsu, nhờ Chúa Giêsu và trong Chúa Giêsu.

251 Sau khi vĩnh thệ, tôi ở lại Cracow hết tháng Năm, bởi vì tôi chưa nhận được quyết định thuyên chuyển về Rabka hoặc Vilnius. Một lần kia, Mẹ Tổng Quyền [Michael] hỏi tôi: “Này chị, tại sao chị cứ ngồi đây âm thầm mà không chuẩn bị đi đâu?”. Tôi thưa lại: “Con muốn thực thi đúng thánh ý Chúa; thưa Mẹ yêu dấu, Mẹ cử con đi đâu, con sẽ biết thánh ý Chúa muốn con đến đó, không hề có pha tạp nào từ phía con”.

(115) Mẹ Tổng Quyền đáp lại: “Được lắm!”. Hôm sau, Mẹ triệu tôi đến và nói: “Này chị, chị đã muốn thực thi đúng thánh ý Chúa, rất tốt, vậy chị sẽ đi Vilnius”. Tôi cảm ơn Mẹ và đợi ngày được chỉ định để ra đi. Tuy nhiên, linh hồn tôi tràn ngập sướng vui lẫn lo âu. Tôi cảm thấy Thiên Chúa đã chuẩn bị cho tôi những ân sủng đặc biệt và những đau khổ kinh hồn ở đó. Tuy nhiên, tôi vẫn nán lại Cracow cho đến ngày 27 tháng Năm. Vì không có phận sự thường xuyên, nên tôi ra giúp ngoài vườn. Và thế là nhờ được làm việc một mình trong suốt tháng đó, tôi đã có thể làm một cuộc tĩnh tâm của dòng Tên. [28] Tuy có tham dự giờ chơi cộng đoàn, nhưng tôi vẫn xoay xở làm được cuộc tĩnh tâm của dòng Tên. Tôi đã nhận được nhiều ánh sáng từ Chúa trong thời gian này.

252 + Bốn ngày sau vĩnh thệ. Tôi đang cố gắng làm một giờ thánh. Hôm đó là thứ Năm đầu tháng. Ngay khi tôi vừa vào nhà nguyện, sự hiện diện của Thiên Chúa đã bao phủ lấy tôi. Tôi ý thức rõ ràng Chúa đang hiện diện bên tôi. Sau một lúc, tôi nhìn thấy Chúa toàn thân đầy thương tích; và Người phán với tôi: **Con hãy nhìn xem Đấng con đã kết ước.** Tôi đã hiểu ý nghĩa những lời ấy và thưa lại với Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, khi thấy Chúa bê bết thương tích và quằn quại trong đau khổ thế này, con yêu mến Chúa hơn là khi thấy Chúa giữa oai nghi”. Chúa Giêsu hỏi: **Tại sao?** Tôi thưa lại: “Oai nghi cao cả của Chúa làm con sợ hãi, vì con chỉ là một cái hư vô bé mọn, còn những thương tích của Chúa lôi kéo con đến gần Trái Tim Chúa và cho con biết về tình yêu bao la Chúa đã dành cho con”. Sau một lúc chuyện vãn là giờ im lặng. Tôi chiêm ngắm các thương tích thánh thiện của Chúa và cảm thấy sung sướng được chịu đau khổ với Chúa. Tôi chịu đau nhưng không thấy khổ, bởi vì tôi cảm thấy sung sướng khi biết được chiều sâu của tình yêu Chúa, và giờ chầu trôi qua nhanh như một phút đồng hồ.

253 + Tôi không bao giờ không được xét đoán, nhưng hãy nhìn người khác với sự từ tâm, và nhìn bản thân với sự nghiêm khắc. Tôi phải qui hướng mọi sự về Chúa, trong mắt phải nhận biết mình là gì: hoàn toàn khốn nạn và hư vô. Trong đau khổ, tôi phải nhẫn nại và im lặng vì biết mọi sự sẽ qua đi theo thời gian.

254 **(116)** + Những phút giây được trải nghiệm khi tuyên khấn trọn đời cứ đừng nói ra thì hơn.

Tôi ở trong Chúa và Chúa ở trong tôi. Trong khi Đức Giám Mục [Rospond] xỏ nhẫn vào ngón tay tôi, Thiên Chúa đã thấu nhập toàn thể hữu thể của tôi, và vì không thể diễn tả được, nên tôi sẽ giữ im lặng về giây phút ấy. Mối tương giao giữa tôi với Thiên Chúa kể từ ngày vĩnh thệ càng ngày càng nồng thắm hơn trước. Một khi đã được nếm hưởng Thiên Chúa, linh hồn tôi không thể sống được nếu thiếu vắng Người. Một giờ trải qua dưới chân bàn thờ trong lúc linh hồn chịu khô khan lạt lẽo đối với tôi còn quý báu hơn hằng trăm năm giữa những lạc thú dương gian. Tôi thích được làm một người đầu tắt mặt tối thấp hèn chốn viện tu còn hơn làm một bà hoàng giữa trần gian.

255 + Tôi sẽ không để cho mắt người đời nhìn thấy những điều tốt lành tôi có thể thực hiện, bởi vì một mình Chúa sẽ là phần thưởng cho tôi. Tôi sẽ như một nụ đồng thảo bé bỏng kín đáo giữa bụi cỏ, không làm đau bàn chân những ai giẫm lên, nhưng toả lan hương thơm và quên mình hoàn toàn, cố gắng làm vui lòng những ai chà đạp nó dưới chân. Đây là điều rất khó đối với bản tính con người, nhưng rồi ơn Chúa sẽ trợ giúp ta.

256 + Lạy Chúa Giêsu, con cám tạ Chúa vì hồng ân trọng đại Chúa đã cho con biết tất cả vực thẳm hư hèn của con. Con biết mình là một vực thẳm hư vô, và nếu ơn thánh Chúa không nâng đỡ, con sẽ trở về hư vô tức khắc. Và như vậy, với từng nhịp đập của trái tim, con xin cám tạ Chúa, lạy Thiên Chúa của con, vì lượng từ ái vô bờ Chúa dành cho con.

257 Ngày mai, tôi sẽ đi Vilnius. Hôm nay, tôi đi cáo mình với cha Andrasz, vị linh mục tràn đầy thần khí của Chúa, người đã tháo gỡ đôi cánh cho tôi để tôi có thể bay vút đến đỉnh tuyệt cao. Ngài trấn an tôi trong mọi sự và dạy cho tôi biết tin tưởng vào Đấng Quan Phòng. “Hãy tin tưởng và tiến bước can đảm”. Tôi đã được một sức mạnh thần linh phi thường bao bọc sau khi xưng tội. **(117)** Cha giải tội nhấn mạnh tôi phải trung thành với ơn Chúa, ngài nói: “Không gì nguy hại sẽ xảy đến với chị, nếu trong tương lai, chị vẫn giữ lòng đơn thành và vâng phục như vậy. Hãy tin tưởng vào Chúa; chị đang đi đúng đường và trong đôi tay tốt lành, đôi tay của Thiên Chúa”.

258 + Tối hôm đó, tôi ở lại nhà nguyện lâu hơn một chút. Tôi thưa với Chúa về một linh hồn kia. Được lòng nhân lành của Chúa khích lệ, tôi thưa: “Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã ban cho con vị linh mục hiểu được những soi động của con, và giờ đây, Chúa lại đưa ngài đi khỏi con. Tại Vilnius, con biết làm gì đây? Con không quen với ai ở đó, và ngay cả tiếng nói của người dân ở đó cũng lạ lẫm đối với con”. Và Chúa phán với tôi: **Đừng sợ hãi; Cha không bỏ con bơ vơ đâu.** Linh hồn tôi đắm chìm trong lời kinh tạ ơn vì tất cả những ơn lành Chúa ban cho tôi qua bài nguyện ngắm do cha Andrasz.

Bỗng nhiên, tôi nhớ lại trong một thị kiến trước kia, tôi đã được nhìn thấy vị linh mục ấy ở khoảng giữa toà cáo giải với bàn thờ, và tin chắc vào một ngày kia tôi sẽ gặp ngài. Và những lời tôi đã được nghe trước kia lại vang lên sống động: **Ngài sẽ giúp con chu toàn thánh ý của Cha trên trần gian.**

259 Hôm nay, ngày 27 [tháng 5 năm 1933], tôi đi Vilnius. Khi ra khỏi tu viện, tôi ngoảnh lại nhìn khu vườn với ngôi nhà, và khi hướng về khu tập viện, những giọt nước mắt tự nhiên lăn xuống đôi má của tôi. Tôi hồi tưởng lại tất cả những phúc lành và ân thánh Chúa đã ban xuống cho tôi. Lúc đó, đột nhiên và bất ngờ, tôi nhìn thấy Chúa bên cạnh luống hoa, và Người phán với tôi: **Đừng khóc; Cha luôn ở với con.** Đúng như lời Chúa hứa, sự hiện diện của Người bao phủ và đồng hành với tôi trong suốt chuyến đi.

260 Tôi được phép viếng thăm Czestochowa trong chuyến hành trình. Lần đầu tiên, tôi được cung chiêm [bức hình] Mẹ Thiên Chúa khi tham dự nghi thức mở khăn phủ bức hình vào lúc năm giờ sáng. Tôi cầu nguyện mãi cho đến mười một giờ, vậy mà y như tôi vừa mới đến. Bề trên tu viện ở đó [Mẹ Serafin [29]] gởi một chị đến đón và mời tôi dự điểm tâm và cho biết Mẹ lo lắng tôi **(118)** bị nhỡ chuyến xe lửa. Mẹ Thiên Chúa đã phán dạy tôi nhiều điều. Tôi ký thác lời khấn trọn đời của tôi cho Đức Mẹ. Tôi cảm thấy mình là con nhỏ của Đức Mẹ còn Đức Mẹ là Từ Mẫu của tôi. Đức Mẹ chưa bao giờ từ chối điều gì tôi xin.

261 + Hôm nay tôi đã ở Vilnius. Chỉ có dăm ba túp lều nhỏ rải rác hợp thành tu viện. Đối với tôi, nó có vẻ hơi lạ, nếu sánh với những toà nhà đồ sộ ở Jozefow. Ở đây chỉ có mười tám chị em. Nhà thì nhỏ, nhưng đời sống cộng đoàn rất đầm ấm. Tất cả chị em đón tiếp tôi rất thân tình, đó là sự khích lệ rất lớn cho tôi để chịu đựng những gian truân đang đợi phía trước. Chị Justine còn lau nền nhà để đón tôi đến.

262 + Khi tôi đi dự giờ chầu phép lành, Chúa Giêsu đã soi sáng cho tôi về cách cư xử với một số người. Tôi cố sức níu chặt lấy Trái Tim rất ngọt ngào của Chúa Giêsu vì biết rằng tôi sẽ bị những chia trí ngoại cảnh do công việc tôi sẽ làm ngoài vườn tại đây, nhất định tôi sẽ tiếp xúc với một số giáo dân.

263 + Tuần lễ xưng tội đã đến, tôi hết sức vui mừng khi nhìn thấy vị linh mục tôi đã được biết trước khi chuyển về Nilnius. [Tức là] tôi đã được biết ngài qua một thị kiến. Lúc ấy, tôi đã nghe những lời này trong linh hồn: **Đây là đầy tớ trung tín của Cha; ngài sẽ giúp con hoàn thành thánh ý Cha trên trần gian.** Tuy vậy, tôi đã không giãi bày tâm hồn cho ngài như ý Chúa muốn. Có những lúc tôi đã chống lại ơn thánh. Trong lần xưng tội này, ơn Chúa tràn ngập tôi một cách đặc

biệt, nhưng tôi vẫn không tỏ bày tâm hồn cho cha giải tội và dự định sẽ không xưng tội với ngài nữa. Sau quyết định ấy, một nỗi áy náy kinh khủng nổi lên trong linh hồn tôi. Chúa đã nghiêm khắc quở trách tôi. Nhưng khi tôi trình bày mọi sự trong linh hồn cho linh mục này, Chúa Giêsu đã trào đổ một đại dương ơn thánh xuống cho hồn tôi. Giờ đây, tôi hiểu được thế nào là trung thành với một hồng ân đặc biệt. Ơn thánh ấy sẽ kéo theo hàng loạt các ơn thánh khác.

264 **(119)** + Lạy Chúa Giêsu, xin gìn giữ con kề bên Chúa! Chúa coi, con yếu đuối biết bao! Con không thể tự mình tiến nổi một bước; vì vậy, Chúa Giêsu ơi, Chúa phải đứng bên cạnh con luôn mãi như một người mẹ bên cạnh đứa con yếu đuối - và còn phải hơn vậy nữa.

265 + Những ngày làm việc, chiến đấu, và đau khổ đã khởi đầu. Mọi sự vẫn trôi qua như thường lệ của tu viện. Chúng ta luôn luôn phải như một tập sinh, có nhiều điều phải học hỏi và nhiều việc phải tập cho quen, tuy luật dòng vẫn giống nhau, nhưng mỗi nhà lại có những thông lệ riêng biệt; và như thế, mỗi thay đổi là một tập viện nho nhỏ.

Ngày 5 tháng 8 năm 1933. Lễ Đức Mẹ Nhân Lành

266 Hôm nay, tôi đã được lãnh nhận một hồng ân lớn lao khôn lường, một ơn hoàn toàn nội tâm, vì thế, trọn đời này và trong cõi đời đời, tôi sẽ tri ân Chúa...

267 Chúa Giêsu cho biết tôi làm đẹp lòng Người nhất khi suy ngắm về cuộc Khổ Nạn thảm thương của Người, và qua việc suy ngắm ấy, nhiều ánh sáng sẽ trào đổ xuống cho linh hồn tôi. Ai thực sự muốn học biết đức khiêm nhượng, hãy suy ngắm về cuộc Khổ Nạn Chúa Giêsu. Khi suy ngắm về cuộc Khổ Nạn của Chúa, tôi am hiểu tường tận nhiều điều mà trước kia tôi không sao hiểu nổi. Lạy Chúa Giêsu, con muốn được trở nên giống Chúa, Chúa đã chịu đóng đinh, chịu hành hạ và xỉ nhục. Lạy Chúa Giêsu, xin in sâu vào trái tim và linh hồn con đức khiêm nhượng của Chúa. Lạy Chúa Giêsu, con say yêu Chúa đến mức điên rồ, Chúa là Đấng đã chịu giày đạp vì thống khổ như vị tiên tri đã mô tả [Is 53,2-9], dường như tiên tri không còn nhìn ra hình tượng con người nơi Chúa vì những thống khổ kinh hoàng. Lạy Chúa Giêsu, chính trong thảm trạng ấy mà con yêu mến Chúa đến mức điên cuồng. Ôi Thiên Chúa hằng hữu vô cùng, tình yêu đã gây nên những nông nỗi nào cho Chúa?...

268 Thứ Năm, ngày 11 tháng 10 năm 1933.

Tôi cố làm một giờ thánh, nhưng khởi sự quá khó khăn. Một nỗi khao khát bắt đầu xé nát tâm hồn tôi. Tâm trí tôi u mê đến độ không sao hiểu nổi những lời kinh đơn giản nhất. Và một giờ chầu, đúng hơn là một giờ chiến đấu, đã trôi qua như thế. Tôi quyết định cầu nguyện thêm một giờ nữa, nhưng các đau khổ nội tâm - tình trạng khô khan chán nản - càng tăng thêm. **(120)** Tôi lại

quyết định cầu nguyện thêm một giờ nữa. Trong giờ chầu thứ ba này, tôi dốc quyết quỳ và không dựa chút nào, thân xác tôi bắt đầu la ó đòi nghỉ ngơi. Tôi không dung dưỡng nó, tôi dang tay, và mặc dù không cầu nguyện thành lời, nhưng tôi kiên trì trong ý chí cương quyết. Một lúc sau, tôi cởi chiếc nhẫn ra khỏi ngón tay và xin Chúa Giêsu hãy nhìn chiếc nhẫn, dấu chỉ mối duyên hợp vĩnh viễn giữa chúng tôi, và tôi dâng lên Chúa những tâm tình của tôi trong ngày vĩnh thệ. Một lúc sau, tôi cảm thấy lòng mình dạt dào một triều sóng tình ái. Một sự tịnh hiệp bất ngờ, các giác quan im tiếng, và sự hiện diện của Thiên Chúa thấu nhập linh hồn tôi. Tôi chỉ còn biết có một điều: đó là Chúa Giêsu và tôi. Tôi thấy Chúa tương tự như Người đã hiện đến trong giờ phút sau khi tôi tuyên lời khấn trọn đời, và lúc ấy tôi cũng đang làm một giờ thánh. Chúa Giêsu thình lình đứng trước mặt tôi, y phục bị tước lột, toàn thân bê bết thương tích, đôi mắt bị nước mắt và máu che khuất, thánh nhan biến dạng và đầy những đờm dãi. Lúc đó, Chúa phán với tôi: **Tân Nương phải nên giống Tân Lang.** Tôi đã hiểu rõ những lời này. Ở đây, không còn chỗ cho hoài nghi. Tôi phải nên giống Chúa Giêsu qua đau khổ và khiêm nhượng. **Con hãy xem nông nỗi mà tình thương các linh hồn đã gây nên cho Cha. Hỡi ái nữ của Cha, nơi tâm hồn con, Cha tìm được tất cả những điều mà quá đông các linh hồn đã khước từ Cha. Trái tim con là chỗ nghỉ ngơi của Cha. Cha thường dành để những ân sủng trọng đại cho đến khi giờ cầu nguyện kết thúc.**

269 Một lần kia, sau khi tôi đã làm xong tuần cửu nhật kính Chúa Thánh Thần theo ý cha giải tội [cha Sopocko], Chúa phán với tôi: **Cha đã cho ngài biết về con ngay cả trước khi các bề trên sai con đến đây. Con cư xử với cha giải tội của con thế nào, Cha cũng sẽ cư xử với con như vậy. Nếu con giấu giếm ngài điều gì, dù là một ơn nhỏ mọn nhất trong các ơn Cha ban, Cha cũng sẽ ẩn mình khỏi con, và con sẽ cô đơn.** Thế là tôi vâng theo ý muốn của Chúa, và một niềm an bình sâu xa tràn ngập linh hồn tôi. Giờ đây, tôi đã hiểu Thiên Chúa giữ gìn và bảo vệ các cha giải tội như thế nào.

(121) Lời Khuyên của Linh Mục Tiến Sĩ Sopocko

270 Thiếu sự khiêm nhượng, chúng ta không thể sống đẹp lòng Thiên Chúa. Chị hãy thực tập đức khiêm nhượng ở mức độ thứ ba; [30] không những không biện minh và chữa mình khi bị quở trách, mà còn vui mừng khi bị xỉ nhục.

Nếu những điều chị trình bày với tôi thực sự do Chúa mà ra, thì chị hãy chuẩn bị tâm hồn để đón nhận đau khổ lớn lao. Chị sẽ gặp chống đối và bách hại. Người ta sẽ coi chị như một kẻ cuồng loạn dở người, nhưng Thiên Chúa sẽ ban tràn đầy ân sủng của Người cho chị. Những công việc chân chính của Thiên Chúa luôn luôn bị chống đối và được chứng thực bằng đau khổ. Nếu Thiên

Chúa muốn thực hiện điều gì, sớm muộn Người cũng sẽ hoàn thành, bất kể những khó khăn. Trong lúc đó phần chị, chị hãy tự võ trang bằng đức nhẫn nại lớn lao.

271 Khi linh mục tiến sĩ Sopocko đi hành hương Thánh Địa, cha Dabrowski, dòng Tên, đến giải tội cho cộng đoàn. Trong một lần xưng tội, ngài hỏi tôi có ý thức được mức độ cao vời của đời sống [thiêng liêng] trong linh hồn tôi không. Tôi xác nhận có ý thức và hiểu biết điều đang diễn ra trong tôi. Bấy giờ, vị linh mục đáp lại: “Này chị, chị không được huỷ hoại điều đang diễn ra trong linh hồn chị. Chị cũng không được tự ý thay đổi bất cứ điều gì. Này chị, không phải ân huệ xinh đẹp được sống một đời nội tâm tuyệt vời được tỏ ra cho hết mọi linh hồn như trong trường hợp của chị đâu, vì đó là hiển hiện một mức độ cao vời. Chị hãy cẩn trọng đừng phung phí những ơn trọng đại này của Chúa; một sự lớn...” [đến đây tư tưởng để ngỏ].

272 Nhưng trước kia, vị linh mục này đã thử thách tôi nhiều lần. Khi tôi thưa rằng Chúa muốn tôi những điều này [tức là, việc vẽ bức hình, việc thiết lập lễ kính Lòng Thương Xót Chúa, và thành lập một cộng đoàn mới], ngài đã cười rộ và bảo tôi tám giờ tối hãy đến xưng tội. Khi tôi đến vào lúc tám giờ tối, một tu huynh bấy giờ đang khoá cửa nhà thờ. Tôi cho thầy biết linh mục đã bảo tôi đến đây vào giờ này **(122)** và nhờ thầy thưa cho ngài biết tôi đã đến, vị tu huynh tốt lành liền đi báo cho cha. Cha bảo thầy trả lời cho tôi biết các linh mục không giải tội vào giờ này. Tôi trở về uổng công và không đi xưng tội với ngài nữa, nhưng tôi đã làm một giờ chầu và một số hành vi khổ chế để cầu nguyện cho ngài được ánh sáng hầu hiểu được các linh hồn. Nhưng khi cha Sopocko đi vắng và vị linh mục này đến thay thế, tôi buộc lòng phải xưng tội với ngài. Tuy nhiên, trước kia, ngài không muốn công nhận những soi động nội tâm, thì giờ đây ngài lại bắt tôi chịu trách nhiệm phải trung thành với các ơn ấy. Đôi khi, Thiên Chúa đã để những điều như thế xảy ra, nguyện Chúa được chúc tụng trong mọi sự. Tuy nhiên, điều ấy cần phải có nhiều ơn thánh để khỏi bị chao đảo.

Tĩnh Tâm Thường Niên

Ngày 10 tháng 1 năm 1934

273 Chúa Giêsu của con ơi, lại sắp đến lúc con được sống một mình bên Chúa. Lạy Chúa Giêsu, với trót tâm hồn, con nài xin Chúa cho con biết những gì nơi con làm mất lòng Chúa, và cũng xin cho con biết phải làm những gì để đẹp lòng Chúa hơn. Xin Chúa đừng từ chối con ơn này và xin hãy ở với con. Con biết rằng không có Chúa, lạy Chúa, tất cả nỗ lực của con sẽ chẳng đến đâu. Ôi

lạy Chúa, con vui sướng vì sự cao trọng của Chúa! Càng hiểu biết Chúa, con càng nồng nàn khao khát và mong mỏi Chúa!

274 Chúa Giêsu đã ban cho tôi ơn biết mình. Dưới ánh sáng thần linh này, tôi nhìn ra khuyết điểm làm đầu của mình; đó là tính kiêu ngạo gây ra thói khép kín của tôi và tình trạng thiếu đơn sơ trong tương quan với Mẹ Bề Trên [Irene].

Ánh sáng thứ hai liên quan đến việc nói năng. Đôi khi tôi nói quá nhiều. Một việc có thể được giải quyết bằng một hai lời, thế mà tôi lại phí quá nhiều thời giờ, trong khi Chúa Giêsu muốn tôi lợi dụng thời giờ ấy đọc một số lời nguyện tắt để lãnh ân xá cho các linh hồn luyện ngục. Chính Chúa đã phán mọi lời nói đều phải tính sổ trong ngày phán xét.

(123) Ánh sáng thứ ba liên quan đến luật dòng. Tôi đã không tránh dịp cho đủ, dẫn đến tình trạng vi phạm luật dòng, nhất là luật giữ lặng. Tôi sẽ sống như thể luật dòng đã được viết cho riêng tôi; dù ai sống thế nào cũng không liên can đến tôi, miễn là tôi cứ sống đúng như ý Chúa.

Quyết định. Những gì Chúa Giêsu đòi hỏi liên quan đến các việc bên ngoài, tôi sẽ lập tức trình với các bề trên. Tôi sẽ cố gắng cởi mở và thành thực như con trẻ trong tương quan với bề trên.

275 Chúa Giêsu yêu thương các linh hồn ẩn khuất. Bông hoa ẩn khuất là bông hoa ngào ngạt nhất. Tôi phải cố gắng làm cho nội thất linh hồn tôi trở thành một chỗ nghỉ ngơi cho Trái Tim Chúa Giêsu. Trong những lúc khó khăn và đau thương, lạy Đấng Tạo Hoá của con, con sẽ hát cho Chúa khúc tân ca tín thác, bởi vì lòng con tín thác vào Chúa và tình thương của Chúa thật vô bờ!

276 Từ giây phút tôi yêu mến đau khổ, nó không còn đau khổ đối với tôi nữa. Đau khổ là lương thực hằng ngày của linh hồn tôi.

277 Tôi sẽ không nói chuyện với một người kia vì biết Chúa Giêsu không thích, và chị ấy cũng chẳng được ích lợi gì vềviệc ấy.

278 Dưới chân Chúa. Lạy Chúa Giêsu ẩn thân, Tình Yêu Hằng Hữu, Nguồn Mạch Sự Sống của chúng con, Đấng Điên Dại Thần Linh vì đã quên mình mà chỉ nhìn đến chúng con. Trước khi tạo thành trời đất, Chúa đã cưu mang chúng con nơi thẳm sâu Trái Tim Chúa. Ôi Tình Yêu, ôi vực sâu tự hạ của Chúa, ôi mầu nhiệm sự hạnh phúc, tại sao lại có quá ít người nhận biết Chúa? Tại sao tình yêu Chúa không được đáp trả? Ôi Tình Yêu Thần Linh, tại sao Chúa che khuất vẻ đẹp của Chúa đi? Ôi Đấng Vô Cùng vượt mọi trí hiểu, con càng biết Chúa, con càng không hiểu nổi Chúa; nhưng bởi vì con không thể hiểu Chúa, nên con càng hiểu ra sự vĩ đại của Chúa. Con không ganh tị với các luyến thần về lửa mến của các ngài, bởi vì con cũng có một tặng ân còn lớn hơn được đặt nơi lòng con. **(124)** Các ngài được chiêm ngưỡng Chúa trong hoan lạc, còn Máu Thánh Chúa lại

hoà lẫn với máu con. Tình yêu là thiên đàng ban cho chúng con ngay ở dưới thế. Ôi tại sao Chúa lại ẩn mình trong đức tin? Tình yêu xé toang bức màn che. Không còn một bức màn nào trước mắt linh hồn con nữa vì chính Chúa đã lôi kéo con vào thẳm cung của tình yêu thần bí muôn đời. Lạy Thiên Chúa Ba Ngôi bất phân, nguyện Chúa được ca ngợi và tôn vinh cho đến muôn muôn ngàn đời!

279 Thiên Chúa tỏ cho tôi biết tình yêu chân thật cốt ở những gì, và thực tế Người đã soi sáng cho tôi biết cách minh chứng tình yêu đối với Người. Tình yêu Thiên Chúa chân thật cốt ở việc thực thi thánh ý Người. Để chứng tỏ tình yêu chúng ta đối với Thiên Chúa trong những việc chúng ta làm, tất cả mọi hành động, dù nhỏ mọn nhất, cũng phải xuất phát từ tình yêu của chúng ta dành cho Người. Và Chúa phán với tôi: **Con nhỏ của Cha, con làm Cha thoả lòng nhất bằng cách chịu đau khổ. Hỡi ái nữ của Cha, trong những đau khổ thân xác cũng như tinh thần, con đừng đi tìm sự thông cảm nơi thụ tạo. Cha muốn hương thơm thập giá của con phải tinh khiết và nguyên tuyền. Cha muốn con thoát ly không những với các thụ tạo, mà cả với bản thân con nữa. Ái nữ của Cha ơi, Cha muốn hoan hưởng tình yêu của trái tim con, một tình yêu tinh ròng, thanh khiết, không vết nhơ, không tì ố. Ái nữ của Cha ơi, con càng đến chỗ yêu mến đau khổ, tình yêu con dành cho Cha sẽ càng tinh ròng.**

280 Chúa Giêsu truyền cho tôi hãy mừng lễ kính Lòng Thương Xót Chúa vào Chúa Nhật ngay sau lễ Phục Sinh bằng việc hồi tâm, thực hành khổ chế, mặc áo nhặm ba tiếng đồng hồ, liên lỉ cầu nguyện cho các tội nhân và cầu ơn thương xót cho toàn thế giới. Chúa Giêsu phán với tôi: **Hôm nay, mắt Cha vui thoả khi nhìn xuống nhà này.**

281 Tôi cảm thấy sứ mạng của tôi sẽ không chấm dứt sau cái chết của tôi, nhưng đó sẽ là khởi đầu. Hỡi những linh hồn còn hoài nghi, tôi sẽ mở toang cho các bạn những bức màn thiên đàng để thuyết phục các bạn tin vào lòng nhân lành của Thiên Chúa, để các bạn không còn tiếp tục đả thương Trái Tim vô cùng lân tuất của Chúa Giêsu bằng thái độ ngờ vực của các bạn nữa. Thiên Chúa là Toàn Yêu và Toàn Thương.

282 (125) Một lần kia, Chúa phán với tôi: Hỡi người con nhỏ rất dấu yêu của Cha ơi, Trái Tim Cha thổn thức vì tình thương bao la Cha dành cho con khi thấy con phải tan nát vì đau khổ da diết để đền bồi tội lỗi của con. Cha nhìn thấy tình yêu của con, tinh ròng và chân thực, vì thế Cha ban cho con địa vị hàng đầu giữa những linh hồn trinh khiết. Con là vinh dự và vinh quang cuộc Thương Khó của Cha. Cha thấy tất cả nỗi đớn hèn của linh hồn con, không gì thoát khỏi ánh nhìn của Cha. Cha nâng những người khiêm nhượng lên đến tận ngai toà của Cha, vì Cha muốn như thế.
Lạy Thiên Chúa, Nhất Thể Tam Vị,

283 Con muốn yêu mến Chúa như chưa có linh hồn nào trước đây đã từng mến yêu Chúa như vậy; và mặc dù rất khốn nạn và bé bỏng, nhưng con đã quăng mỏ neo tín thác của con xuống vực thẳm Lòng Thương Xót của Chúa, ôi Thiên Chúa, Đấng Tạo Hoá của con! Cho dù con khốn cùng, nhưng con không sợ gì, và con hy vọng hát dâng Chúa một khúc ca tán tụng vinh quang đến muôn đời. Ước chi đừng một linh hồn nào, cho dù khốn cùng nhất, trở thành miếng mồi của nghi nan; bởi vì bao lâu còn sống, ai ai cũng còn khả năng trở thành một vị đại thánh, và đó là sức mạnh vĩ đại của ân sủng Chúa. Miễn là chúng ta đừng chống lại hoạt động của Chúa.

284 Lạy Chúa Giêsu, ước chi trước mắt Chúa, con có thể trở thành một làn sương mờ bao quanh trái đất để Chúa khỏi phải nhìn thấy những tội ác khốn nạn. Lạy Chúa Giêsu, khi nhìn vào thế giới và thái độ hững hờ người ta đối xử với Chúa, con cứ ứa hoài nước mắt; nhưng khi nhìn thấy một linh hồn tu sĩ nguội lạnh, trái tim con đã rướm máu.

285 1934

Một lần kia, lúc trở về phòng riêng, tôi mệt nhoài đến độ phải nằm nghỉ khi chưa kịp thay đồ, và khi tôi vừa thay đồ xong, một chị nhờ tôi đi lấy giùm một ít nước nóng. Tuy rất mệt nhọc, tôi cũng vội vàng khoác y phục rồi đi lấy một ít nước nóng cho **(126)** chị ấy, mặc dù từ phòng của tôi đến nhà bếp rất xa, bùn đất lầy lội đến tận mắt cá. Khi trở về phòng, tôi thấy một bình thánh đựng Thánh Thể và nghe thấy tiếng Chúa phán: **Con hãy cầm lấy chén thánh này và đưa lên nhà tạm.** Lúc đầu tôi lưỡng lự, nhưng khi đến gần và chạm đến bình thánh, tôi lại nghe những lời này: **Con hãy đến với từng chị em cũng bằng chính tình yêu khi đến với Cha; và bất cứ điều gì con làm cho họ cũng là làm cho chính Cha.** Một lúc sau, tôi chỉ còn lại một mình.

286 + Lần kia, sau một giờ chầu cầu cho tổ quốc, một nỗi đau đã xuyên thấu linh hồn tôi, và tôi cất tiếng cầu nguyện thế này: “Lạy Chúa Giêsu rất nhân lành, nhờ lời các thánh cầu bầu, nhất là sự can thiệp của Người Mẹ rất đáng mến đã nuôi nấng Chúa từ thuở còn thơ, con nài xin Chúa chúc lành cho quê hương con. Lạy Chúa Giêsu, con van lơn Chúa đừng chấp tội lỗi chúng con, nhưng xin nhìn đến những dòng nước mắt của các trẻ thơ bé bỏng và nỗi cơ hàn chúng đang phải chịu. Lạy Chúa Giêsu, vì những trẻ thơ vô tội này, xin Chúa thương ban ân sủng mà con khẩn nài cho quê hương con”. Ngay lúc đó, tôi nhìn thấy đôi mắt Chúa Giêsu đẫm lệ và Người phán rằng: **Hỡi ái nữ của Cha, con xem Cha dành cho chúng biết bao cảm thương. Con nên biết rằng chính các trẻ thơ là những người đỡ nâng thế giới.**

287 + Lạy Chúa Giêsu của con, khi nhìn vào cuộc sống của các linh hồn, con thấy nhiều người phụng sự Chúa với thái độ nghi nan. Có những lúc, nhất là khi gặp cơ hội để tỏ lòng mến Chúa, con

thấy họ trốn chạy khỏi chiến trường. Và một lần nữa Chúa Giêsu lại phán với tôi: **Hỡi con nhỏ của Cha, con cũng muốn sống như vậy hay sao?** Tôi thưa rằng: “Lạy Chúa Giêsu của con, con sẽ không trốn khỏi chiến trường, mặc dù mồ hôi tử khí ướt đẫm trán con; con sẽ không để thanh gươm vuột rớt khỏi tay cho đến khi được an nghỉ bên Chúa Ba Ngôi Chí Thánh!”. Dù làm bất cứ việc gì, tôi cũng không cậy vào sức riêng, nhưng vào ơn Chúa. Với ơn Chúa giúp, một linh hồn có thể vượt thắng những tân toan gian khổ nhất.

288 **(127)** + Một lần kia, khi đang mải miết thưa chuyện với Chúa Giêsu về các học sinh của chúng tôi, được khích lệ nhờ lòng nhân ái của Người, tôi hỏi: “Trong số các học sinh của chúng con đây, Chúa có tìm được niềm an ủi nào không?”. Chúa trả lời - **Có, nhưng tình yêu của họ sơ sài, và vì thế Cha trao họ cho sự chăm sóc ân cần của con - con hãy cầu nguyện cho họ.**

Ôi Thiên Chúa chí tôn, con chiêm ngắm lòng nhân lành Chúa! Chúa là Thiên Chúa các đạo binh trên trời, vậy mà Chúa lại tự hạ thẳm sâu đến với các thụ tạo đớn hèn của Chúa. Ôi, con khát khao nồng nàn biết bao được yêu mến Chúa bằng mọi nhịp đập của trái tim con! Cả địa cầu này không đủ cho con, bầu trời cũng quá nhỏ, và thinh không bất tận cũng chẳng là gì đối với con; thế nhưng một mình Chúa đã đủ cho con rồi, lạy Thiên Chúa Hằng Hữu! Chỉ mình Chúa có thể lấp đầy những vực sâu của linh hồn con.

289 Những giây phút hạnh phúc nhất của tôi là những khi được sống một mình với Thiên Chúa. Trong những giây phút ấy, tôi cảm nhận được sự cao trọng của Chúa và nỗi đớn hèn của mình.

Một lần kia, Chúa Giêsu nói với tôi: Con đừng ngạc nhiên vì đôi khi bị tố cáo bất công. Chính Cha đã từng uống chén đau khổ bất công này trước vì yêu con.

290 Lần kia, trong lúc hết sức xúc động vì nghĩ đến cõi đời đời và những mầu nhiệm nơi đó, linh hồn tôi trở nên sợ hãi; và khi suy thêm một lúc nữa, tôi bắt đầu hoảng hốt trước những mối nghi nan. Khi ấy, Chúa Giêsu phán với tôi: **Hỡi con nhỏ của Cha, con đừng lo sợ về vấn đề nhà của Cha con. Con hãy để mặc những thắc mắc vô ích này cho những bậc thông thái thế giới. Cha muốn con luôn luôn là một con trẻ. Con hãy hỏi cha giải tội về mọi sự với lòng đơn thành, và Cha sẽ giải đáp cho con qua môi miệng của ngài.**

291 Vào một dịp kia, tôi thấy một người sắp phạm tội trọng. Tôi xin Chúa trút xuống cho tôi những cực hình khốn khó nhất để linh hồn kia được cứu thoát. **(128)** Khi ấy, tôi đột nhiên cảm nghiệm nỗi đau đớn kinh khủng của mạo gai trên đầu. Việc này kéo dài khá lâu, nhưng người kia đã được vững vàng trong ơn nghĩa Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, nên thánh thật dễ dàng biết bao; tất cả những gì cần thiết chỉ là một chút thiện chí. Nếu Chúa Giêsu nhìn thấy chút thiện chí nơi linh

hồn, Người sẽ vội vã hiến mình cho họ và không gì có thể cản ngăn Người được, dù là các khuyết điểm hay sa ngã - tuyệt đối không có gì. Chúa Giêsu nóng lòng giúp đỡ linh hồn, và nếu trung thành với ơn Chúa giúp, họ có thể nhanh chóng đạt đến bậc trọn lành cao nhất mà một thụ tạo trần gian có thể đạt được. Thiên Chúa rất quảng đại và không từ chối ơn Người với bất kỳ ai. Thực vậy, Người ban phát nhiều hơn những gì chúng ta xin. Trung thành với những soi động của Chúa Thánh Thần chính là con đường vắn tắt nhất.

292 + Khi thành tâm mến Chúa, linh hồn không nên sợ hãi gì trong đời sống thiêng liêng. Hãy vâng theo hoạt động của ơn thánh và đừng đặt ra các giới hạn cho mình trong việc kết thân với Chúa.

293 + Khi Chúa Giêsu làm linh hồn tôi mê say vẻ tuyệt mỹ của Người và cuốn hút tôi đến với Người, khi đó, tôi nhìn ra những gì nơi linh hồn tôi không đẹp lòng Người và tôi quyết tâm loại bỏ, cho dù phải trả bất cứ giá nào; và với ơn Chúa giúp, tôi đã dứt bỏ được ngay. Thái độ hào hiệp này làm đẹp lòng Chúa, và kể từ giây phút ấy, Thiên Chúa bắt đầu ban cho tôi những ân sủng trọng đại hơn nữa. Trong đời sống nội tâm, tôi không bao giờ lý sự; không soi mói những đường lối Thánh Thần Chúa hướng dẫn tôi. Đối với tôi, biết rằng mình được yêu và mình cũng yêu lại là đủ rồi. Tình yêu tinh ròng làm tôi hiểu biết Thiên Chúa và hiểu được nhiều mầu nhiệm. Cha giải tội là sứ ngôn cho tôi. Lời ngài hết sức linh thánh đối với tôi - tôi đang nói về cha linh hướng của tôi [cha Sopocko].

294 + Một lần kia Chúa phán với tôi: Con hãy hành xử như một người hành khất không bỏ đi khi nhận được của bố thí nhiều hơn [những gì mình xin], nhưng cảm ơn một cách nồng nhiệt hơn. Con đừng quay lưng nói rằng con không xứng đáng nhận những ơn trọng đại Cha ban. Cha biết con bất xứng, nhưng con càng phải vui mừng và lãnh nhận tất cả những kho tàng (129) mà sức con có thể nhận được từ Trái Tim Cha, và như thế con sẽ làm đẹp lòng Cha hơn. Cha cho con biết thêm một điều: con hãy lãnh nhận các ân sủng này không chỉ cho con, mà còn cho tha nhân nữa; tức là con hãy khuyến khích những ai tiếp xúc với con hãy tín thác vào Lòng Thương Xót vô cùng của Cha. Ôi, Cha yêu thương những linh hồn nào hết lòng tín thác nơi Cha. Cha sẽ làm tất cả cho họ.

295 + Lúc đó, Chúa Giêsu hỏi tôi: **Hỡi con nhỏ của Cha, cuộc tĩnh tâm của con thế nào?** Tôi thưa: “Lạy Chúa Giêsu, Chúa biết thế nào rồi mà”. **Đúng, Cha biết, nhưng Cha muốn nghe điều ấy từ môi miệng và tâm hồn của con.** “Lạy Tôn Sư của con, khi Chúa hướng dẫn thì mọi sự đều êm xuôi, vậy xin Chúa đừng bao giờ lìa bỏ con”. Chúa Giêsu lại đáp: **Được, Cha sẽ ở mãi bên con, nếu con vẫn luôn là một con trẻ và không sợ gì. Ở đây, Cha là khởi sự của con thế nào, Cha cũng sẽ là kết thúc của con như vậy. Con đừng cậy dựa vào các tạo vật, ngay cả trong**

những điều nhỏ mọn nhất, bởi vì như thế là phật lòng Cha. Cha muốn độc tôn trong linh hồn con. Cha sẽ ban ánh sáng và sức mạnh cho linh hồn con; và qua vị đại diện của Cha, con sẽ biết Cha ở trong con, và sự nghi nan của con sẽ biến tan như làn sương trước những tia sáng mặt trời.

296 + Ôi Đấng Toàn Thiện Tối Cao, con muốn yêu mến Chúa như chưa từng có ai trên trần gian này đã mến yêu Chúa như vậy! Con muốn tôn thờ Chúa trong mọi giây phút cuộc đời và liên kết ý chí của con mật thiết với thánh ý Chúa. Cuộc đời con không ảm đạm hoặc đơn điệu, nhưng kỳ ảo như thửa vườn đầy hoa thơm cỏ lạ, thành ra con không biết hái bông hoa nào trước, hoa huệ khổ đau, hoa hồng yêu mến tha nhân, hoặc hoa đồng thảo khiêm nhượng. Con không sao kể hết những kho tàng đầy dẫy mà mỗi ngày con đều có được. Biết tận dụng giây phút hiện tại là một điều vĩ đại.

297 + Lạy Chúa Giêsu, Sự Sáng Tối Cao, xin ban cho con ơn biết mình và soi thấu linh hồn tăm tối của con bằng ánh sáng của Chúa, xin lấp đầy vực thẳm linh hồn con bằng chính Chúa, vì chỉ một mình Chúa [...].

298 Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa là Sự Sống, là Đường, là Chân Lý, con nài xin Chúa ghì chặt con sát bên Chúa như một bà mẹ ấp ủ con nhỏ trong lòng, vì con không những là một đứa trẻ yếu đuối, mà còn là một đống khốn nạn và hư vô.

(130) + Mầu nhiệm của Linh Hồn

Vilnius, 1934

299 Một lần nọ, cha giải tội bảo tôi hỏi Chúa Giêsu về ý nghĩa hai luồng sáng trong bức hình, [31] và tôi trả lời: “Vâng, con sẽ hỏi Chúa”.

Thế rồi trong giờ cầu nguyện, tôi đã được nghe những lời sau đây trong tâm hồn: Hai luồng sáng biểu thị Máu và Nước. Luồng sáng màu lam nhạt tượng trưng Nước làm cho linh hồn nên công chính. Luồng sáng màu đỏ tượng trưng Máu là sức sống của các linh hồn...

Hai luồng sáng này phát xu**ất từ** lòng xót th**ương** d**ịu hiề**n sâu th**ẳm c**ủa Cha lúc Trái Tim th**ống kh**ổ c**ủa Cha b**ịlưỡ**i đòng m**ở** ra trên th**ập giá.

Những lu**ồ**ng sáng này che ch**ở** các lin**h hồ**n cho kh**ỏi c**ơn nghĩa n**ộ c**ủa Cha Cha. Phúc cho linh h**ồ**n nào c**ư** ng**ụ**trong n**ơi n**ương náu c**ủa h**ọ**, vì bàn tay công th**ẳng** Thiên Chúa s**ẽ** không đè n**ặ**ng trên h**ọ**. Cha mong **ướ**c Chúa Nh**ậ**t sau l**ễ** Ph**ụ**c Sinh s**ẽ** là đ**ại l**ễ** kính Lòng Th**ương** Xót Cha.

300 + Con hãy yêu cầu tôi tớ trung thành của Cha [cha Sopocko] trong ngày ấy hãy nói cho toàn thế giới về Lòng Thương Xót hải hà của Cha; ngày hôm ấy, bất kỳ ai đến với Nguồn Mạch Sự Sống sẽ hoàn toàn được xoá sạch tội lỗi và hình phạt.

+ Nhân loại sẽ không được bình an cho **đến** khi nào quay **về** với Lòng Thương Xót của Cha với niềm tín thác.

+ Ôi, Cha đã phải đau đớn biết bao vì sự nghi ngờ của một linh hồn! Họ tuyên nhận Cha là Đấng Thánh Thiện và Công Bằng, nhưng không tin Cha là Tình Thương và không tin vào lòng nhân lành của Cha. Đến như ma quỷ cũng tán dương ưu phẩm công bằng của Cha, nhưng chúng không tin vào lòng nhân lành của Cha.

---

[1] Chị Faustina khi ấy đang là một thỉnh sinh, làm việc tại nhà bếp cùng với chị Marcianna Oswiecimska. Trước khi ra ngoài, chị Marcianna Oswiecimska bảo Helen rửa chén đĩa rồi cất đi. Helen (tức là chị Faustina sau này) làm việc ấy, nhưng vì một số chị em dùng bữa sau thỉnh thoảng lại đến nhờ Helen dọn bữa cho họ hoặc giúp làm điều gì. Helen không muốn từ chối nên đã phục vụ từng người, và vì thế đã không làm trọn công việc được giao. Khi chị Marcianna trở về và thấy chén đĩa chưa được thu dọn, chị tưởng Helen đã bỏ qua lời dặn của mình nên bắt Helen ngồi trên bàn để đền tội trong khi chính chị làm công việc ấy.

Nữ tu Marcianna-Julia Oswiecimska sinh năm 1897. Chị vào dòng năm 1919, phục vụ công tác nội thiện trong nhiều năm. Chị là một người năng động, hay yêu sách, nhưng rất yêu thương người chung quanh (Hồ sơ nữ tu Marcianna).

[2] Chỉ các bề trên mới có quyền ban lệnh "với hiệu lực lời khấn vâng phục" trong những vấn đề hệ trọng. Nữ tu Marcianna không có quyền truyền lệnh và chắc chắn đã không làm như thế. Chị bắt Faustina ngồi trên bàn như một việc đền tội mà thôi. Helen ngạc nhiên trước hình thức đền tội này và lưỡng lự vâng theo. Khi ấy, nữ tu Marcianna mới hỏi chị thỉnh sinh: "Này Helen, chị vâng lời như thế à?". Câu chất vấn này đã bị Faustina hiểu lầm là một lệnh truyền "với hiệu lực lời khấn vâng phục" (Hồ sợ nữ tu Marcianna).

[3] Tại một số tu viện, kể cả nhà Warsaw ở phố Zytnia, các nữ tu thường có phiên coi nhà đêm. Các nữ tu trực phiên sẽ đi quanh nhà, chiếu đèn khắp sân, và kiểm soát các cửa sổ để canh chừng trộm cắp đột nhập.

[4] Đây là tên phổ biến của các nữ tu dòng thánh Phanxicô Gia Đình Đức Mẹ, một hội dòng do Đức Tổng Giám mục Felinski thành lập vào năm 1857. Trụ sở nhà mẹ của dòng này tại Warsaw, ở phố Zelazna, bên cạnh trụ sở nhà mẹ của dòng Đức Mẹ Nhân Lành.

[5] X. chú thích số 7.

[6] Có lẽ chị thánh thay thế nữ tu Modest Rzeczkowska đang bị bệnh và phải đi điều trị tại Warsaw (Hồ sơ nữ tu Pelagia).

[7] Mọi nữ tu đều dành ngày đầu tháng để tuyên lại lời khấn, gọi là ngày tĩnh tâm. Trong ngày đó không có giờ giải trí. Các nữ tu giữ thinh lặng và phải làm một giờ nguyện gẫm, viếng đường Thánh Giá, hồi tâm tháng, và suy ngắm nửa giờ về sự chết. (x. hiến pháp dòng Đức Mẹ Nhân Lành).

[8] Hằng tháng, mỗi tập sinh phải dùng một ngày do vị giám tập chỉ định gọi là ngày thập tự chinh. Vào ngày ấy, các tập sinh buộc phải giữ thinh lặng nhiều hơn và kết hợp với Chúa Giêsu Thánh Thể, xin vị giám tập thêm việc khổ chế, và dâng tất cả mọi công

việc, lời cầu nguyện, và đau khổ cho Chúa Giêsu để đền tạ thay cho các tội nhân. Một số nữ tu vẫn giữ việc lành này sau khi đã rời tập viện.

[9] Chị Faustina để bốn trang trắng. Có lẽ chị định sau đó sẽ viết lại, và ghi vào đó một số kinh nghiệm đã qua, nhưng rồi đã không viết gì cả.

[10] Kỳ thử thứ ba là giai đoạn các nữ tu dọn mình vĩnh thệ. Trong dòng Đức Mẹ Nhân Lành, thời gian này kéo dài năm tháng. Đầy Tớ Chúa sống kỳ thử thứ ba vào năm 1932/1933 tại Warsaw. Vị phụ trách là Mẹ Margaret Gimbutt.

[11] Walendow, một nhà của dòng Đức Mẹ Nhân Lành, cách Warsaw 20 cây số. Tại đó, các nữ tu có một nhà dành cho các thiếu nữ. Vào năm 1936, theo lời đề nghị của Bộ Pháp Lý, một trung tâm phục hồi nhân phẩm cho những người vi phạm lần đầu (các thiếu nữ và phụ nữ) đã được thiết lập tại đó. Ngoài thời gian tĩnh tâm, chị Faustina còn ngụ tại Walendow từ ngày 5 tháng 3 cho đến tháng 5 năm 1936.

[12] Tuần tĩnh tâm do cha Edmund Elter, dòng Tên, phụ trách. Ngài sinh ngày 14 tháng 11 năm 1887. Ngài nhập dòng Tên ngày 15 tháng 7 năm 1905. Với thiên khiếu đặc biệt, ngài nghiên cứu các khoa nhân văn, thần học, và (năm 1919-1920) luật quốc tế tại viện đại học Warsaw. Sau đó, ngài còn học tại Rôma và Pháp. Năm 1926, ngài làm giáo sư luân lý học tại viện đại học Gregorianum ở Rôma. Từ năm 1932 đến năm 1935, ngài sống tại Warsaw, sau đó trở về Rôma dạy môn giảng thuyết và tu từ. Ngài qua đời tại Rôma ngày 27 tháng 8 năm 1955.

[13] Trung tâm của một khu đất cũ cách Walendow một cây số, nơi đây dòng Đức Mẹ Nhân Lành có một khu nhà dành cho các trẻ em. Cơ sở này có là do công chúa Czetwertynska đã dâng cúng cho nhà dòng một thửa đất trồng trọt, khu rừng, và một vài nhà trại dành cho các trẻ em gặp nguy cơ về luân lý. Khu nhà ấy vẫn được bề trên nhà Walendow điều hành, nhưng đến năm 1947 thì trở thành một nhà tự lập (Lịch sử dòng Đức Mẹ Nhân Lành).

[14] “Nhà may” tức là nhà kho chứa y phục vải vóc của các nữ tu, kể cả một phòng may vá. Nhiệm vụ của các nữ tu làm việc ở đây là may y phục và khăn vải, vá sửa và phân phát y phục cho các nữ tu do phòng giặt ủi gởi đến, đồng thời cung cấp những trang phục cần thiết cho các nữ tu.

[15] Vào thời ấy, các nữ tu dòng Đức Mẹ Nhân Lành được chia làm hai thành phần, được gọi là tụng sĩ và trợ sĩ. Các nữ tu được chia do quyết định của ban quản trị dòng dựa trên trình độ kiến thức, tuổi tác và khả năng của từng phần tử. Nhiệm vụ của các tụng sĩ là điều hành nhà dòng và các cơ sở phục hồi của dòng. Các trợ sĩ làm những việc lao công và phụ giúp các tụng sĩ, nhất là trong lãnh vực lao động tay chân (Hiến pháp dòng Đức Mẹ Nhân Lành).

[16] “Đai sắt” là một loại thắt lưng làm bằng mắt lưới kim loại nhẵn, được dùng làm hình cụ khổ chế. Các nữ tu có thể đeo đai này nếu được phép của bề trên, trong một thời gian hạn định.

[17] Phía bên kia “nhà nguyện nhỏ” là phòng hội, nơi diễn ra các phiên hội của cộng đoàn.

[18] “Giờ giải trí” là thời gian cho các nữ tu giải trí sau giờ làm việc.

[19] Em gái của chị Faustina là Wanda Kowalska sinh năm 1920. Theo lời bà Josephine Jasinska nee Kowalska, chị cả của chị Faustina cho biết, trước thời kỳ Thế Chiến II, Wanda có vào dòng thánh nữ Ursuline. Trong thời gian chiến tranh, Wanda bị bắt sang Đức làm việc lao công cưỡng bức, sau đó không về Ba Lan, nhưng lập gia đình với một người Anh, và sang Anh với chồng. Người chồng nhập ngũ và tử nạn. Wanda trở về Ba Lan, nhưng quay lại Anh chỉ sau vài ngày vì tình hình chính trị lúc ấy. Vài năm sau, nhờ một linh mục, gia đình biết tin Wanda bị bệnh nặng và được đưa vào bệnh viện. Từ đó, gia đình không biết tin gì về Wanda nữa.

[20] Có lẽ chỉ là một cha giải tội bình thường ở Warsaw.

[21] Phép đoán là phép để một tu sĩ có thể làm một hành vi tuy bề trên không biết, nhưng giả định bề trên sẽ cho phép làm việc ấy.

[22] Các nữ tu sống thời gian thử thứ ba tại khu tập viện, và kết thúc giai đoạn khấn tạm.

[23] Áo choàng - một tấm vải màu đen lớn có hình thánh giá trắng ở giữa. Theo nghi thức của dòng Đức Mẹ Nhân Lành, trước khi khấn trọn, các nữ tu nằm sấp trước bàn thờ và được phủ áo choàng tượng trưng việc chết cho thế gian. Trong lúc ấy, các nữ tu đọc thánh vịnh 129 và đánh chuông báo tử. Vị chủ tế, thường là một vị Giám mục, rẩy nước phép trên các nữ tu ấy và đọc lời: “Hãy chỗi dậy, hỡi các con là những người đã chết cho thế gian, và Chúa Giêsu sẽ soi sáng cho các con”.

[24] Có lẽ ở đây chị Faustina nói về cha Elter, dòng Tên, người trong tuần tĩnh tâm trước kỳ thử thứ ba đã giúp chị được bình an và khuyến khích chị trung thành với ơn Chúa.

[25] X. Chú thích số 32.

[26] Trong dòng Đức Mẹ Nhân Lành có tục lệ là mỗi tháng, các nữ tu đều đến gặp bề trên để xin phép: làm những việc hãm mình nhỏ; đọc thêm kinh; tự do sử dụng một vài vật dụng; chước chuẩn một đôi điều trong luật dòng mà họ tạm thời không thể giữ được; và nhiều điều khác tuỳ nhu cầu từng cá nhân.

[27] Đức Giám mục Rospond là một người bạn rất thân của dòng Đức Mẹ Nhân Lành, trong nhiều năm ngài đã chủ tế các nghi thức mặc áo dòng, tuyên khấn, cử hành thánh lễ và giảng thuyết trong những dịp ấy. Trong nghi thức mặc áo dòng, ngài trao áo dòng và lúp cho thỉnh sinh; trao thắt lưng, tràng hạt, tượng thánh giá, và lúp đen cho tập sinh; trao nến sáng và nhẫn như một dấu chỉ hôn ước vĩnh viễn với Chúa Giêsu cho nữ tu khấn tạm (x. 12).

[28] Các tu sĩ dòng Tên có kỳ tĩnh tâm dài ba mươi ngày trong thời kỳ thử thứ ba, trước khi vĩnh thệ.

[29] Bề trên tại Czestochowa lúc bấy giờ là Mẹ Seraphina Kukulska. Nữ tu Seraphina (khi chịu phép Thánh Tẩy được đặt tên là Salomea) sinh ngày 30 tháng 11 năm 1873. Mẹ vào dòng ngày 18 tháng 7 năm 1894. Mẹ ở trong nhóm phụ trách và sau đó làm bề trên tại Cracow, Czestochowa, Walendow. Nữ tu Seraphina qua đời ngày 10 tháng 6 năm 1964 (A. SMDM-C & D).

[30] Chương trình huấn luyện các nữ tu dòng Đức Mẹ Nhân Lành dựa theo tinh thần khổ chế của thánh Inhaxiô Lôđôla, chia nhân đức khiêm nhượng làm ba cấp độ.

[31] Bức hình tại Vilnius là do hoạ sĩ Eugene Kazimierowski thực hiện (x. chú thích 1).

Thánh Nữ Maria Faustina

NHẬT KÝ LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

Phần III: số 301-450

Trái Tim Cha sung sướng v**ớ**i t**ướ**c hi**ệ**u Th**ươ**ng Xót.

301 Con hãy công bố Lòng Thương Xót là ưu phẩm vĩ đại nhất của Thiên Chúa. Tất cả mọi công trình tay Cha thực hiện đều được tôn vinh với Lòng Thương Xót.

302 **(131)** + Ôi Tình Yêu Hằng Hữu! Con ước mong tất cả các linh hồn Chúa đã tạo dựng đều nhận biết Chúa. Con muốn làm một linh mục để không ngừng rao giảng lòng xót thương Chúa cho các linh hồn tội lỗi đang chìm đắm trong tuyệt vọng. Con muốn làm một thừa sai để đem ánh sáng đức tin đến cho các quốc gia man di, hầu giúp các linh hồn được nhận biết Chúa, con muốn hoàn toàn bị tiêu huỷ vì họ và chết như một vị tử đạo, như Chúa đã chịu chết cho họ và cho con. Ôi Chúa Giêsu, con biết rất rõ con có thể làm một linh mục, một thừa sai, một nhà giảng thuyết, và có thể chết như một đấng tử đạo bằng cách hoàn toàn huỷ mình và bỏ mình vì yêu mến Chúa và các linh hồn bất tử, ôi Chúa Giêsu.

303 Tình yêu vĩ đại có thể biến đổi những điều nhỏ mọn thành những điều vĩ đại, và chỉ có tình yêu mới đem lại giá trị cho các hành động của chúng ta. Tình yêu chúng ta càng trở nên tinh ròng,

những ngọn lửa đau khổ trong chúng ta càng yếu ớt, và đau khổ sẽ không còn là đau khổ đối với chúng ta nữa, nhưng sẽ trở thành một niềm vui! Nhờ ơn Chúa, tôi đã có một tâm tình: không bao giờ được hạnh phúc cho bằng khi được chịu đau khổ vì Chúa Giêsu, Đấng tôi yêu mến bằng mọi nhịp đập của trái tim.

Một lần kia, giữa lúc đang đau khổ dữ dội, tôi tạm ngưng công việc, chạy đến với Chúa Giêsu và xin Người ban cho tôi sức mạnh của Người. Sau một lúc cầu nguyện, tôi trở về với công việc, lòng đầy sốt sắng và hân hoan. Lúc đó, một người chị em [có lẽ chị Justine] nói với tôi: "Này chị, ắt là hôm nay chị được nhiều an ủi; trông chị thật rạng rỡ. Chắc chắn Thiên Chúa không để chị phải chịu một đau khổ nào, nhưng toàn là những an ủi". Tôi đáp lại: "Chị ơi, chị bị lầm lẫn lắm thay, bởi vì chính lúc đau khổ chất ngất thì niềm vui của em càng mênh mang; và khi đau khổ sơ sài, thì niềm vui của em cũng nhỏ bé". Tuy nhiên, linh hồn này đã làm tôi nhận ra chị ấy chẳng hiểu về những điều tôi nói. Tôi đã ráng giải thích cho chị ấy hiểu rằng, khi chịu nhiều đau khổ, chúng ta có cơ hội tuyệt vời để minh chứng với Chúa rằng chúng ta yêu mến Người; còn khi chịu ít đau khổ, chúng ta cũng có ít cơ hội để minh chứng tình yêu của chúng ta dành cho Chúa; và khi không có đau khổ, lúc đó tình yêu chúng ta không lớn lao mà cũng chẳng tinh ròng. Nhờ ơn Chúa, chúng ta có thể đạt đến chỗ đau khổ sẽ trở thành niềm vui cho chúng ta, bởi vì tình yêu có thể làm được những điều như thế trong các linh hồn thanh sạch.

304 **(132)** + Lạy Chúa Giêsu, niềm hy vọng độc nhất của con, con xin cám tạ Chúa vì quyển sách Chúa đã mở ra trước mắt linh hồn con. Quyển sách đó là cuộc Tử Nạn Chúa đã chịu vì yêu thương con. Chính từ quyển sách này mà con đã học biết cách yêu mến Chúa và các linh hồn. Trong quyển sách này, chúng con tìm được những báu tàng bất tận cho mình. Lạy Chúa Giêsu, thật quá ít linh hồn hiểu được Chúa trong cuộc Tử nạn vì yêu này! Ôi, vĩ đại thay ngọn lửa tình yêu tinh ròng đang bừng cháy nơi Trái Tim chí thánh của Chúa! Hạnh phúc cho linh hồn nào đến được chỗ hiểu biết tình yêu của Trái Tim Chúa Giêsu!

305 Ước nguyện lớn nhất của con là mong cho các linh hồn nhận biết Chúa là hạnh phúc muôn đời của họ, để họ biết tin vào lòng nhân lành và tôn vinh lòng lân tuất vô bờ của Chúa.

306 Tôi đã xin Chúa ban cho tôi ơn để cho bản tính của tôi được thoát khỏi và chống lại các ảnh hưởng thỉnh thoảng vẫn lôi kéo tôi xa khỏi tinh thần luật dòng và những quy định nhỏ mọn. Những lỗi phạm sơ sài này giống như những con mối nhỏ bé phá hoại đời sống tinh thần của chúng ta, và chắc chắn chúng sẽ làm được nếu như linh hồn nhận ra nhưng lại coi chúng là những thứ nhỏ mọn. Tôi không thấy có điều gì là nhỏ mọn trong đời tu cả. Có hệ gì nếu như thỉnh thoảng tôi lại trởthành

đối tượng của sự bực mình và trò chế giễu, miễn là tinh thần của tôi phù hợp với tinh thần luật dòng, các lời khấn, và những quy định về bậc tu trì.

Lạy Chúa Giêsu, niềm hoan lạc của trái tim con, Chúa biết những khát vọng của con. Con muốn được tránh khỏi cái nhìn người đời để trở nên một người đang sống mà như không còn sống nữa. Con muốn sống nguyên tuyền như một bông hoa hoang dại; con muốn tình yêu của mình luôn được quy hướng về Chúa, như một bông hoa lúc nào cũng hướng về thái dương. Con muốn hương thơm và vẻ tươi mát của bông hoa lòng con luôn dành cho một mình Chúa. Con muốn sống dưới ánh nhìn thần linh của Chúa, bởi lẽ một mình Chúa đã đủ cho con. Lạy Chúa Giêsu, khi được ở bên Chúa, con không sợ hãi gì, vì không gì có thể làm hại được con.

307 **(133)** + 1934

Một lần kia, trong mùa Chay, tôi nhìn thấy một luồng sáng rạng ngời và một khối đen lớn trên khu nhà và nhà nguyện. Tôi nhìn thấy cuộc tranh đấu của hai thế lực này...

308 Thứ Năm tuần Thánh năm 1934.

Chúa Giêsu phán với tôi: Cha ước mong con hãy hiến thân vì các tội nhân, nhất là vì các linh hồn đã mất cậy trông vào Lòng Thương Xót của Thiên Chúa.

Thiên Chúa và Các Linh Hồn. Hành Vi Dâng Hiến.

309 Trước toàn thể trời đất, trước tất cả ca đoàn các thiên thần, trước Đức Trinh Nữ Rất Thánh Maria, trước tất cả các quyền thần thiên quốc, trong sự kết hợp với Chúa Giêsu Kitô, Đấng Cứu Độ các linh hồn, con tuyên xưng với Thiên Chúa Ba Ngôi xin thực hiện một hành vi tự nguyện hiến thân để cầu cho các linh hồn được hoán cải, nhất là các linh hồn đã mất cậy trông vào Lòng Thương Xót Chúa. Lễ dâng này chính là việc con chấp nhận - trong tinh thần hoàn toàn suy phục thánh ý Chúa - tất cả những khổ đau, ưu tư, và hoảng sợ mà các tội nhân đang phải gánh chịu. Để đổi lại, con nhường cho họ tất cả những an ủi linh hồn con nhận được nhờ sự kết hợp với Chúa. Tóm lại, con xin dâng hiến tất cả vì họ: các thánh lễ, hiệp lễ, những việc đền tội, các hành vi khổ chế, những kinh nguyện. Con không sợ những đòn phạt do phép công thẳng Thiên Chúa vì con được kết hiệp với Chúa Giêsu. Ôi Thiên Chúa của con, bằng cách đó, con muốn đền tạ Chúa thay cho những linh hồn không tín thác vào Lòng Thương Xót Chúa. Con cậy trông mù quáng nơi đại dương lòng lành của Chúa. Lạy Chúa con, lạy Thiên Chúa của con, phần phúc của con - phần phúc muôn đời của con, con không thực hiện hành vi tự hiến này dựa trên sức mạnh của riêng con, nhưng trên sức mạnh trào tràn từ nguồn công nghiệp của Chúa Giêsu Kitô. Hằng ngày, lạy Chúa Giêsu, con sẽ lặp lại hành vi dâng hiến này bằng cách đọc lại lời kinh mà Chúa đã dạy con sau đây:

Kính lạy Máu và Nước đã tuôn trào từ Trái Tim Chúa Giêsu như nguồn mạch thương xót chúng con, con tín thác nơi Chúa.

Nữ tu Maria Faustina phép Thánh Thể,

Thứ Năm tuần Thánh, trong thánh lễ, ngày 29.3.1934

310 (134) - Cha sẽ cho con tham dự vào công cuộc cứu độ nhân loại. Con là niềm an ủi trong giờ hấp hối của Cha.

311 Khi được cha giải tội [cha Sopocko] ban phép thực hiện hành vi tự hiến, tôi biết ngay điều ấy rất đẹp lòng Chúa, vì tôi cảm nghiệm ngay được những hiệu quả của nó. Thoáng chốc, linh hồn tôi đã trở nên như một tảng đá - khô cằn, chất chứa những cực hình và bất an. Mọi lời lộng ngôn và nguyền rủa cứ trút vào tai tôi. Nỗi nghi ngờ và tuyệt vọng xâm chiếm lòng tôi. Đây là thảm trạng của một kẻ đáng thương mà tôi đã tự tình gánh lấy. Lúc đầu, tôi rất hoảng sợ vì những điều kinh hãi ấy, nhưng trong lần xưng tội sau đó, tôi đã được bình an.

312 + Một lần kia, khi rời tu viện để đi xưng tội [tại nhà thờ thánh Micae], tôi tình cờ gặp cha giải tội của tôi [cha Sopocko] lúc ấy đang dâng lễ tại đó. Sau một lúc, tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng trên bàn thờ, vui đùa, nghịch ngợm giơ tay cho vị linh mục. Nhưng một lúc sau, vị linh mục lại bồng Chúa Giêsu xinh xắn trên tay, bẻ Người ra và nuốt sống. Lúc đầu, tôi cảm thấy khó chịu vì vị linh mục đã xử như thế với Chúa Giêsu, nhưng ngay sau đó, tôi được soi sáng về vấn đề và hiểu rằng vị linh mục này rất đẹp lòng Chúa.

313 + Một lần kia, khi đến thăm viếng hoạ sĩ [ông Eugene Kazimierowski] đang thực hiện bức vẽ và thấy không đẹp được như Chúa Giêsu, tôi cảm thấy rất buồn nhưng ráng chôn chặt cảm xúc ấy trong lòng. Khi chúng tôi từ nhà hoạ sĩ ra về, Mẹ Bề Trên [Irene] còn lưu lại thị trấn để lo liệu một vài công việc, còn tôi một mình trở về nhà dòng. Tôi liền ghé vào nhà nguyện và thổn thức rất nhiều. Tôi thưa với Chúa: “Ai sẽ vẽ Chúa cho đẹp giống như Chúa đây?”. Và tôi nghe những lời sau: **Sự cao quý của bức hình này không hệ ở nét đẹp của màu sắc hay của bút vẽ, nhưng ở ân sủng Cha ban.**

314 + Khi tôi ra vườn vào một buổi chiều kia, thiên thần Bản Mệnh nói với tôi: “Chị hãy cầu nguyện cho người hấp hối”. Và tôi liền lần hạt Mân Côi cùng với các người làm vườn để cầu cho người hấp hối. Sau khi lần hạt, chúng tôi đọc thêm những kinh khác cầu cho người hấp hối. Lúc cầu nguyện xong, các người nội trú bắt đầu tán gẫu đùa cợt với nhau. **(135)**Mặc dù có âm thanh ồn ào của mọi người, tôi vẫn nghe được những lời này trong linh hồn: “Cầu cho tôi với!”. Nhưng vì không hiểu ra những lời này, tôi liền đi thêm vài bước nữa cho khỏi các người nội trú, cố nghĩ xem ai đang

xin mình cầu nguyện. Khi đó, tôi lại nghe: “Tôi là nữ tu...” [1] Chị này đang ở Warsaw, trong lúc tôi ở tại Vilnius. “Xin cầu cho tôi cho đến khi nào tôi báo cho chị thôi. Tôi đang hấp hối”. Lập tức, tôi lại cầu nguyện tha thiết cho chị, [thân thưa] với Trái Tim hấp hối của Chúa Giêsu. Chị ấy không cho tôi trì hoãn chút nào cả, và tôi tiếp tục cầu nguyện từ ba giờ cho đến năm giờ. Đúng năm giờ chiều, tôi nghe những lời này: “Cám ơn chị!”. Và tôi hiểu rằng chị đã qua đời. Nhưng trong thánh lễ ngày hôm sau, tôi vẫn tiếp tục cầu nguyện tha thiết cho linh hồn chị. Vào buổi chiều, một thiệp tang báo tin rằng chị... đã qua đời vào đúng giờ như thế như thế. Tôi hiểu rằng chính vào giờ đó chị đã nói với tôi, “Xin cầu cho tôi”.

315 Lạy Mẹ Thiên Chúa, linh hồn Mẹ đã chìm ngập trong biển đắng cay; xin nhìn đến và dạy cho đứa con nhỏ của Mẹ chịu đau khổ và yêu mến trong lúc đau khổ. Xin Mẹ thêm sức mạnh cho linh hồn con khỏi bị tan nát trong nỗi đau này. Lạy Mẹ ân sủng, xin dạy con biết sống nhờ [quyền năng] Chúa.

316 Một lần kia, Mẹ Thiên Chúa đến thăm tôi. Mẹ rất buồn phiền. Mắt Mẹ trĩu nặng. Mẹ có vẻ muốn nói một điều gì đó, nhưng một đàng như thể lại không muốn tiết lộ điều ấy cho tôi. Khi hiểu ra, tôi bắt đầu khẩn nài Mẹ Thiên Chúa hãy cho tôi biết và hãy thương nhìn tôi. Chỉ lúc đó, Mẹ Maria mới nhìn tôi với một nụ cười đôn hậu và nói: *Con sắp sửa phải trải qua những đau khổ do một cơn bệnh và các bác sĩ; con cũng sẽ phải đau khổ nhiều vì bức hình, nhưng con đừng sợ hãi gì cả.*Ngày hôm sau, tôi ngã bệnh và rất đau đớn, đúng như Mẹ Thiên Chúa đã tiên báo cho tôi. Nhưng linh hồn tôi đã sẵn sàng trước những đau khổ này. Đau khổ là bạn đồng hành thường xuyên của cuộc sống tôi.

317 Lạy Thiên Chúa của con, hy vọng độc nhất của con, con đã đặt trọn niềm tín thác của con nơi Chúa, và con biết rằng con sẽ không phải thất vọng.

318 **(136)** Tôi thường cảm thấy sự hiện diện của Thiên Chúa sau khi rước lễ một cách đặc biệt như thể sờ được. Tôi biết Thiên Chúa đang ngự trong tâm hồn tôi. Và việc tôi cảm hưởng được Chúa trong tâm hồn không làm cản trở các công việc phận sự của tôi. Mặc dù đang phải lo toan nhiều vấn đề rất quan trọng đòi phải tập trung, nhưng tôi không đánh mất sự hiện diện của Chúa trong linh hồn, và vẫn được hợp nhất mật thiết với Người. Với Chúa, tôi đi công tác; với Chúa, tôi đi giải trí; với Chúa, tôi đau khổ; với Chúa, tôi vui mừng; tôi sống trong Chúa và Chúa sống trong tôi. Tôi không bao giờ lẻ loi, vì Chúa là bạn đồng hành thường xuyên của tôi. Người hiện diện với tôi trong từng giây phút. Sự thân tình giữa chúng tôi rất mật thiết, qua mối hợp nhất của máu và sự sống.

319 Ngày 9 tháng 8 năm 1934

Giờ chầu đêm các ngày thứ Năm. [2] Tôi chầu Chúa từ mười một giờ cho đến nửa đêm. Tôi dâng giờ chầu ấy cầu cho các tội nhân cứng lòng được trở lại, nhất là những người đã mất lòng cậy trông vào lượng từ bi của Chúa. Tôi suy tư rất nhiều vì sao Thiên Chúa đã chịu bao đau khổ và đã tỏ lòng thương yêu dường ấy đối với chúng ta, nhưng chúng ta vẫn không tin Người yêu thương chúng ta. Lạy Chúa Giêsu, ai có thể hiểu được nông nỗi này? Đấng Cứu Thế của chúng ta phải đau khổ biết bao! Làm sao Chúa có thể làm cho chúng ta tin được vào tình yêu của Người vì đến cái chết của Người vẫn không thuyết phục nổi chúng ta? Tôi đã mời gọi cả thiên đàng hợp cùng tôi mà đền tạ Thiên Chúa vì sự tệ bạc vong ân của các linh hồn.

320 Chúa Giêsu tỏ cho tôi biết những lời nguyện đền tạ rất đẹp lòng Người. Chúa phán với tôi: Lời kinh của một linh hồn khiêm nhượng và mến yêu làm giãn được cơn nghĩa nộ của Cha Cha và kéo xuống cả một đại dương ân phúc. Sau giờ chầu, khi về phòng riêng mới được nửa đường, tôi bị một đàn chó mực kệch cỡm bao vây, gào hú, và hòng nhảy vào xé tôi ra từng mảnh. Tôi nhận ra đây không phải là những con chó thường, nhưng là bầy quỷ dữ. Một đứa căm hờn tru tréu: “Bởi vì đêm nay mày đã giật khỏi chúng tao quá nhiều linh hồn, chúng tao sẽ phân thây mày ra từng mảnh”. Tôi đáp: “Nếu đó là thánh ý của Thiên Chúa rất nhân từ, thì hãy xé tôi ra từng mảnh, vì tôi đáng bị như vậy, nhưng Thiên Chúa vẫn mãi mãi thánh thiện, công bình, và vô cùng thương xót”. Trước những lời đó, bầy quỷ đồng thanh nhao nhao: “Chúng mình chạy đi rỗi, vì nó đâu có lẻ loi; Đấng Toàn Năng ở với nó!”. Và chúng biến mất như bụi mù, như tiếng động ngoài đường, trong khi đó, tôi bình thản tiếp tục đi về phòng, kết thúc bằng bài ca *Te Deum* và suy tư về Lòng Thương Xót vô cùng khôn thấu của Thiên Chúa.

(137) Ngày 12 tháng 8 năm 1934

321 Một cơn bạo bệnh - đau đớn như chết. Đó chưa phải là chết, tức là chưa qua khỏi đời này, nhưng là nếm thử những đớn đau trong giờ chết. Tuy cái chết đưa chúng ta vào cuộc sống đời đời, nhưng dù sao nó cũng đáng sợ. Bỗng nhiên, tôi ngã bệnh, thở hắt ra, và một bóng tối ập đến trước mắt, tứ chi lạnh ngắt, ngạt thở kinh khủng. Ngay cả một phút ngạt thở như thế cũng lâu đến cực kỳ... Rồi tiếp đến là một nỗi sợ hãi kỳ lạ, mặc dù tôi vẫn tín thác. Tôi muốn được chịu các bí tích sau hết, và mặc dù rất ao ước, nhưng tôi cực kỳ khó khăn mới ngỏ ý được. Một người không biết mình đang nói gì; chưa hết điều này đã sang điều kia.

Ôi, xin Chúa đừng để mọi linh hồn trì hoãn việc xưng tội cho đến giờ sau hết!

Tôi đã hiểu được năng lực lớn lao trong những lời của linh mục khi rót vào linh hồn người bệnh. Khi hỏi cha linh hướng không biết tôi đã sẵn sàng an tâm ra trước nhan thánh Chúa chưa, tôi đã được trả lời: “Chị có thể hoàn toàn an tâm, không phải ngay lúc này mà thôi, mà còn sau mỗi lần xưng tội hằng tuần”. Ơn thánh trong những lời của linh mục thật trọng đại. Linh hồn tìm được sức mạnh và can trường để chiến đấu.

322 Hỡi hội dòng của tôi, người mẹ của tôi, được sống với mẹ thật ngọt ngào, và càng ngọt ngào hơn nữa là được chết trong mẹ!

323 Sau khi đã được chịu các bí tích sau hết, tôi đã bình phục hoàn toàn. Tôi vẫn ở một mình. Việc này kéo dài chừng nửa tiếng đồng hồ, và rồi xảy đến một đợt tấn công khác; nhưng lần này không mãnh liệt lắm, nhờ vị bác sĩ can thiệp vào.

Tôi kết hợp những đau khổ bản thân với những đau khổ của Chúa Giêsu và dâng lên để cầu cho tôi và các linh hồn hoặc tín thác vào lòng nhân lành Thiên Chúa được ơn hoán cải. Bỗng nhiên, trong gian phòng xuất hiện la liệt những hình thù đen đủi hết sức giận dữ và căm hờn với tôi. Một tên trong bọn lên tiếng: “Đồ khốn, mày và cả Người ngự trong mày nữa vì đã tra tay làm khổ chúng tao trong hoả ngục”. Ngay khi tôi vừa cất tiếng: “Và Ngôi Lời đã làm người và ở cùng chúng tôi”, những hình thù ấy bỗng nhiên ù biến mất.

324 Hôm sau, tôi cảm thấy rất yếu ớt, nhưng không đau đớn lắm. Sau hiệp lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu như tôi đã từng thấy Người trong một giờ chầu. Ánh nhìn của Chúa xuyên thấu tận đáy linh hồn tôi, ngay một đốm bụi nhỏ nhất cũng không thoát được Người. Và tôi thưa cùng Chúa Giêsu: “Lạy Chúa Giêsu, con tưởng Chúa sắp sửa cất con về”. Chúa Giêsu trả lời: **Thánh ý Cha chưa được thực hiện đầy đủ nơi con; con vẫn còn phải ở lại thế gian, nhưng không quá lâu đâu. Cha rất thoả nguyện vì lòng tín thác của con, nhưng tình yêu của con phải nồng nàn hơn nữa. (138) Tình yêu tinh ròng đem lại cho linh hồn sức mạnh trong giờ hấp hối. Khi Cha hấp hối trên thập giá, Cha không nghĩ đến mình, nhưng đến các tội nhân đáng thương, và Cha đã cầu nguyện cùng Chúa Cha cho họ. Cha muốn những giây phút cuối cùng đời con cũng hoàn toàn giống như những giây phút cuối cùng của Cha trên thập giá. Chỉ có một giá chuộc duy nhất cho các linh hồn, và đó là sự đau khổ được liên kết với đau khổ của Cha trên thập giá. Tình yêu tinh ròng hiểu được những lời này; tình yêu nhục dục không bao giờ có thể hiểu được.**

325 Năm 1934

Ngày lễ Mẹ Thiên Chúa Lên Trời, tôi không tham dự thánh lễ được. Bà bác sĩ [3] không cho phép [đi lễ]; nên tôi sốt sắng cầu nguyện tại phòng riêng. Một lúc sau, tôi được nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa, xinh đẹp vô ngần. Mẹ nói với tôi: *Con gái của Mẹ, điều Mẹ yêu cầu là con hãy cầu nguyện, cầu nguyện, cầu nguyện cho thế giới, nhất là cho quê hương con. Trong chín ngày, con hãy hiệp lễ để đền tạ và kết hợp bản thân con mật thiết với hiến tế thánh lễ. Trong chín ngày ấy, con sẽ đứng trước Thiên Chúa như một của lễ hiến dâng, mọi nơi, mọi lúc, dù ngày hay đêm, bất kỳ khi nào tỉnh giấc, con hãy cầu nguyện trong thần trí. Trong thần trí, người ta lúc nào cũng có thể lưu lại trong cầu nguyện.*

326 Một lần kia, Chúa Giêsu nói với tôi: Ánh nhìn của Cha trong bức hình giống như ánh nhìn của Cha từ thập giá.

327 Một lần kia, cha giải tội [cha Sopocko] hỏi tôi nên đặt hàng chữ vào chỗ nào, vì bức hình không còn chỗ cho mọi thứ. Tôi thưa lại: “Con sẽ cầu nguyện và sẽ trả lời cho cha vào tuần tới”. Khi rời toà giải tội và đi ngang trước Thánh Thể, tôi đã được ơn hiểu biết về hàng chữ trong bức hình. Chúa Giêsu nhắc cho tôi nhớ lại những gì Người đã nói với tôi ngay lần đầu tiên; tức là ba chữ “Jezu, Ufam Tobie” (*Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa*) phải được ghi nổi bật. Tôi hiểu Chúa Giêsu muốn toàn bộ hàng chữ phải ở chỗ đó, nhưng Người không ban mệnh lệnh trực tiếp nào về hiệu quả như Người đã làm đối với những chữ này.

Cha sẽ ban cho người ta một chiếc bình để dùng mà đến với những ánh sáng từ nguồn mạch Lòng Thương Xót. Chiếc bình ấy là bức hình với hàng chữ: “Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa”.

328 Ôi Tình Yêu rất mực tinh ròng, xin hãy cai trị tâm hồn con với tất cả sung mãn của Chúa, và giúp con hết lòng trung thành thực thi thánh ý Chúa!

329 **(139)** Kỳ tĩnh tâm ba ngày gần kết thúc, tôi thấy mình đang bước trên một con đường gập ghềnh. Tôi chao đảo vấp ngã nhiều lần, nhưng nhìn thấy sau lưng có một bóng người vẫn đỡ nâng tôi. Tôi không thích như vậy nên yêu cầu người ấy hãy để mặc tôi, vì tôi muốn bước đi một mình. Nhưng bóng người mà tôi không thể nhận ra ấy vẫn không rời bỏ tôi một giây phút. Tôi không nhẫn nại được, quay lại và xô người ấy ra. Lúc ấy, tôi mới nhận ra đó chính là Mẹ Bề Trên [Irene], nhưng cũng ngay lúc ấy, tôi cũng nhận ra đó không phải là Mẹ Bề Trên, mà là Chúa Giêsu. Chúa chăm chú nhìn tôi và cho tôi hiểu Người rất đau đớn khi tôi không vâng theo ý bề trên, dù trong những điều nhỏ mọn nhất, [Chúa phán] **Vì đó là ý của chính Cha.** Tôi xin Chúa tha thứ và tận đáy lòng nghiêm chỉnh đón nhận lời sửa dạy.

330 + Một lần kia, cha giải tội bảo tôi hãy cầu nguyện theo ý chỉ của ngài, và tôi khởi sự làm một tuần cửu nhật kính Thiên Chúa. Việc làm chủ yếu trong tuần cửu nhật là đọc kinh "Chào kính Nữ Vương" chín lần. Đến cuối tuần cửu nhật, tôi được nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa bồng Chúa Giêsu Hài Đồng trên tay, tôi cũng thấy cha giải tội đang quỳ dưới chân Mẹ và tâm sự với Mẹ. Tôi không hiểu ngài thân thưa những gì với Đức Mẹ vì tôi cũng đang bận hàn huyên với Chúa Giêsu Hài Đồng. Chúa trườn xuống khỏi tay Đức Mẹ và đến kề bên tôi. Tôi không thể nào không say sưa chiêm ngắm vẻ dễ thương của Người. Tôi không nghe được tất cả những lời Mẹ Thiên Chúa nói với cha giải tội, trừ một đôi lời: *Mẹ không những là Nữ Vương Thiên Đàng, mà còn là Mẹ Thương Xót và là Hiền Mẫu của con.* Bấy giờ, Đức Mẹ dùng tay phải nắm vạt áo choàng và phủ lên vị linh mục. Ngay lúc đó, thị kiến chấm dứt.

331 Ôi, hồng ân có được một cha linh hướng thật trọng đại dường nào! Người ta tiến bộ nhanh chóng hơn trên đường nhân đức, nhìn thấy rõ ràng và chu toàn thánh ý Chúa một cách trung thành hơn, đi trên con đường chắc chắn và không gặp những nguy hiểm. Cha linh hướng biết cách giúp xa tránh những tảng đá có thể làm cho linh hồn tan nát. Thiên Chúa ban ơn này cho tôi khá muộn màng, nhưng tôi hết sức vui mừng vì thấy Chúa đã chiều ý của Người theo ý muốn cha linh hướng của tôi. Tôi chỉ xin đề cập một trong cả ngàn trường hợp đã xảy ra với tôi. Như thường lệ, một tối kia, tôi xin Chúa Giêsu dạy cho tôi những chủ điểm cho giờ nguyện gẫm hôm sau. Tôi đã nhận được câu trả lời: **Con hãy nguyện gẫm về tiên tri Giona và sứ mạng của ông.** Tôi cảm tạ Chúa, tuy nhiên, trong lòng cảm thấy đề tài này quá khác lạ với những lần **(140)** khác. Dù sao, với tất cả tâm hồn, tôi vẫn cố gắng nguyện gẫm theo đề tài ấy và nhận ra bản thân mình nơi con người vị tiên tri, theo nghĩa là tôi cũng thường xuyên thoái thác, viện cớ có những người khác thực thi thánh ý Chúa còn tốt hơn [tôi] mà không hiểu rằng Thiên Chúa có thể làm được mọi sự và quyền toàn năng của Người sẽ được sáng tỏ hơn nếu như dụng cụ càng khốn cùng. Thiên Chúa đã tỏ cho tôi được rõ điều này theo cách sau đây. Chiều hôm ấy là buổi xưng tội của cộng đoàn. Khi tôi trình bày về nỗi lo sợ ám ảnh tôi về sứ mạng mà Thiên Chúa sử dụng tôi là một dụng cụ vụng về, cha linh hướng trả lời rằng, dù muốn hay không, chúng ta vẫn phải thực thi thánh ý Thiên Chúa, và ngài nhắc cho tôi tấm gương của tiên tri Gioan. Sau khi xưng tội, tôi thắc mắc không biết cha giải tội làm thế nào biết được trước đó Thiên Chúa đã dạy tôi nguyện gẫm về tiên tri Giona; chắc chắn là tôi chưa nói cho ngài. Khi đó, tôi đã nghe những lời này: **Khi vị linh mục thay Cha hoạt động, ngài không tự mình hành động, nhưng Cha hoạt động qua ngài. Những ước muốn của ngài là của Cha.** Tôi đã

nhìn thấy Chúa Giêsu bảo vệ những vị đại diện của Người, và chính Người đi vào hành động của các ngài như thế nào.

332 + Thứ Năm. Khi bắt đầu làm giờ thánh, tôi muốn đắm mình vào giờ hấp hối của Chúa Giêsu trong vườn Cây Dầu. Lúc đó tôi được nghe một tiếng nói trong tâm hồn: **Con hãy nguyện gẫm về mầu nhiệm Nhập Thể.** Và bỗng nhiên, Chúa Giêsu Hài Đồng hiện ra trước mặt tôi với vẻ phương phi rạng ngời. Người cho tôi biết Thiên Chúa hài lòng với sự đơn sơ trong một linh hồn. **Mặc dù sự cao cả của Cha vượt mọi trí hiểu, nhưng Cha chỉ kết thân với những người bé nhỏ mà thôi. Cha đòi buộc con phải có tinh thần thơ ấu.**

333 Giờ đây, tôi thấy rõ ràng Thiên Chúa hành động qua cha giải tội của tôi và đã trung thành giữ những lời hứa của Người. Hai tuần lễ sau, cha giải tội dạy tôi hãy suy gẫm về tinh thần thơ ấu thiêng liêng. Điều này lúc đầu hơi khó, nhưng cha giải tội không lưu ý đến những khó khăn của tôi, cứ bảo tôi tiếp tục suy gẫm về tinh thần thơ ấu thiêng liêng. [Ngài nói] “Trong thực hành, tinh thần thơ ấu thiêng liêng phải tỏ hiện như thế này: một con trẻ không lo lắng về quá khứ hay tương lai, nhưng tận dụng giây phút hiện tại. Này chị, tôi muốn nhấn mạnh với chị về yếu tố nên giống con trẻ trên phương diện thiêng liêng, và muốn làm nổi bật yếu tố ấy”. Tôi thấy Thiên Chúa đã cúi mình chiều theo những ước muốn của cha giải tội; lần này, Người không tỏ mình cho tôi như vị Tôn Sư với sức mạnh sung mãn và hình thể một người lớn, nhưng như một Hài Nhi bé nhỏ. Thiên Chúa, Đấng siêu vượt mọi trí hiểu lại hạ mình đến với tôi trong hình hài một con trẻ bé mọn.

334 Mắt linh hồn con không ngừng lại ở đó. Cho dù Chúa mặc hình hài một con trẻ bé mọn, nhưng con vẫn nhìn nơi Chúa là Thiên Chúa hằng hữu, vô cùng, Chúa các chúa, Đấng được các thiên thần tinh tấn hằng tôn thờ **(141)** suốt ngày đêm, và được tâm hồn các luyến thần cháy lửa yêu mến tinh ròng. Lạy Chúa Giêsu Kitô, con muốn vượt qua các ngài trong lòng mến yêu Chúa! Hỡi các thiên thần tinh tuyền, tôi xin lỗi vì đã táo bạo sánh mình với các ngài. Con là khe vực khốn cùng, là hố sâu đớn hèn; còn Chúa, ôi lạy Chúa, Chúa là vực thẳm thương xót vô ngần, xin nuốt trửng con đi tựa như sức nóng thái dương nuốt gọn một giọt sương mai! Một cái nhìn yêu thương của Chúa cũng đủ lấp đầy bất kỳ vực sâu nào. Con cảm thấy ngất ngây hạnh phúc vì sự cao cả của Chúa. Nhìn thấy sự cao trọng của Chúa đã quá đủ cho con được hạnh phúc cho đến đời đời!

335 Một lần kia, nhìn thấy Chúa Giêsu dưới hình hài một trẻ thơ bé nhỏ, tôi thưa Người: “Lạy Chúa Giêsu, sao Chúa lại mặc hình hài một con trẻ khi tâm tình với con? Dù vậy, con vẫn nhìn nhận Chúa là một Thiên Chúa vô cùng, Thiên Chúa và Tạo Hoá của con”. Chúa Giêsu đáp lại rằng Người sẽ tâm tình với tôi dưới hình hài một con trẻ cho đến khi nào tôi học được đức đơn sơ và khiêm tốn.

336 + 1934

Trong giờ thánh lễ, khi Chúa Giêsu được tôn kính trong Thánh Thể, trước giờ hiệp lễ, tôi nhìn thấy hai luồng sáng chiếu ra từ Bánh Thánh, giống như được vẽ trong bức hình, một luồng màu đỏ, một luồng màu lam nhạt. Và rồi hai luồng sáng ấy được phản chiếu trên mỗi chị em và các người nội trú, nhưng không phải tất cả đều như nhau. Nơi một số người, các luồng sáng ấy hầu như không nhìn thấy được. Hôm đó là ngày cuối trong cuộc tĩnh tâm dành cho các trẻ.

337 Ngày 22 tháng 11 năm 1934

+ Vào một dịp kia, cha linh hướng [cha Sopocko] truyền cho tôi phải cẩn thận nhìn lại mình và hồi tâm xem có quyến luyến một đối tượng hay một thụ tạo nào không hoặc với chính bản thân tôi, hoặc mê mải ngồi lê đôi mách vô ích. Ngài nói: “Trong tất cả những điều đó, chị hãy bước vào con đường của Chúa Giêsu, Đấng muốn được toàn quyền tự do hướng dẫn linh hồn chị. Thiên Chúa rất ghen tương về con tim của chúng ta, và Người muốn chúng ta mến yêu một mình Người mà thôi”.

338 Khi bắt đầu xét mình, tôi không thấy mình quyến luyến một vật nào, nhưng trong tất cả những gì liên hệ đến tôi, cũng như trong vấn đề này, tôi còn sợ hãi và ngờ vực với chính mình. Mệt mỏi vì xét mình tỉ mỉ, tôi đến với Chúa Giêsu Thánh Thể, lấy hết tâm hồn thân thưa với Người: “Lạy Chúa Giêsu, Đấng Lang Quân của con, Kho Tàng của trái tim **(142)**con, Chúa biết con chỉ quen biết một mình Chúa và không còn mối tơ tình nào khác ngoài Chúa; nhưng lạy Chúa Giêsu, nếu mai sau có còn quyến luyến với một thứ gì không phải là Chúa, con khẩn nài Chúa, van lơn Chúa hãy dùng quyền năng thương xót Chúa mà cho con được chết ngay đi, vì con muốn được chết cả ngàn lần còn hơn bất trung với Chúa trong điều hết sức nhỏ mọn, dù chỉ một lần mà thôi”.

339 Lúc đó, Chúa Giêsu bỗng nhiên đứng cạnh tôi, không biết từ đâu mà đến, rạng ngời xinh đẹp không sao tin được. Trong trang phục trắng ngần, Chúa dang tay ra và nói với tôi: **Ái nữ của Cha ơi, trái tim con là nơi nghỉ ngơi của Cha, là niềm vui của Cha. Cha tìm được nơi đó tất cả những gì mà Cha đã bị quá nhiều linh hồn chối từ. Con hãy nói điều này với vị đại diện của Cha.** Và một lúc sau, tôi không còn thấy gì nữa, nhưng cả một đại dương an ủi ập vào hồn tôi.

340 Lạy Chúa Giêsu, giờ đây con không biết có gì có thể làm ngưng được lòng mến con dành cho Chúa, cho dù đau khổ, chống đối, lửa thiêu hay gươm chém, và cả cái chết nữa. Con cảm thấy mình mạnh mẽ hơn tất cả những thứ này. Không gì có thể sánh được với tình yêu. Con thấy dưới mắt Chúa, những điều nhỏ mọn nhất nhưng được thực hiện do một linh hồn thành tâm yêu Chúa cũng mang một giá trị vĩ đại.

341 Ngày 5 tháng 11 năm 1934

Buổi sáng, bổn phận hôm đó của tôi là mở cổng cho những người trong nhà đi giao đồ nướng, tôi ghé vào nhà nguyện nhỏ để viếng Chúa Giêsu một chút và lặp lại những ý chỉ trong ngày. Hôm nay, lạy Chúa Giêsu, con xin dâng Chúa những đau khổ, những việc hãm mình và kinh nguyện của con theo ý chỉ của Đức Thánh Cha để ngài chuẩn thuận lễ kính Lòng Thương Xót Chúa. Nhưng lạy Chúa Giêsu, con xin thưa với Chúa một điều: con rất ngạc nhiên vì sao Chúa lại yêu cầu con nói về ngày lễ kính Lòng Thương Xót Chúa, người ta cho con biết hiện đã có một ngày lễ như thế rồi [4] mà sao con lại phải nói thêm về điều ấy nữa? Và Chúa Giêsu trả lời cho tôi: **Có ai biết gì về ngày lễ này đâu? Chẳng một ai biết cả! Ngay cả những người lẽ ra phải rao giảng và dạy dỗ người khác về Lòng Thương Xót của Cha thì chính họ cũng chẳng biết gì. Vì thế, Cha muốn bức hình phải được làm phép trọng thể vào Chúa Nhật sau lễ Phục Sinh và tôn kính công khai, ngõ hầu mọi linh hồn đều có thể hiểu biết về điều ấy.**

Con hãy làm một tuần cửu nhật theo ý **Đứ**c Thánh Cha. Việc làm gồm ba mươi ba lời than thở; tức là cầu xin bằng nhiều lần đọc lời kinh ngắn mà Cha đã dạy con để kính Lòng Thương Xót Cha.

342 **(143)** Đau khổ là kho tàng quý báu nhất trên đời này; nó thanh tẩy linh hồn. Trong đau khổ, chúng ta biết được ai mới là bạn thật của mình.

343 Tình yêu thật được đo lường bằng cây thước đau khổ. Lạy Chúa Giêsu, con cám tạ Chúa vì những thánh giá nhỏ bé hằng ngày, vì sự chống đối các khát vọng của con, vì những gian khổ trong đời sống chung, vì những cắt nghĩa sai lầm về ý hướng của con, vì những xỉ nhục do bàn tay người khác, vì cung cách khắt khe mà con bị đối xử, vì bị ngờ vực oan uổng, vì sức khoẻ yếu đuối và suy sụp, vì việc bỏ mình, vì sự chết cho bản thân, vì thiếu hiểu biết trong mọi sự, vì tất cả những chương trình của con đều bị đảo lộn.

Lạy Chúa Giêsu, con cám tạ Chúa vì những đau khổ nội tâm, vì tâm hồn phải khô khan, vì những đe doạ, những sợ hãi, và bấp bênh, vì tăm tối và đêm dài nội tâm dày đặc, vì những cám dỗ thử thách đủ loại, vì những cực hình không sao tả xiết, nhất là những đau khổ không ai hiểu cho, vì giờ chết với tất cả những quằn quại và đắng cay của nó.

Lạy Chúa Giêsu, con xin cám tạ vì Chúa đã uống chén đắng trước khi trao lại cho con, nhờ đó, vị đắng đã dịu đi rất nhiều. Con nhắp môi uống chén thánh ý Chúa. Ước gì mọi sự đều được thực hiện theo niềm vui tốt lành của Chúa; ước chi sự khôn ngoan Chúa đã tiền định từ muôn đời trước được nên trọn nơi con. Con muốn uống cạn chén này đến giọt cuối cùng mà không thắc mắc

lý do. Niềm hoan lạc của con chìm trong đắng đót, niềm tín thác của con ở trong sự tuyệt vọng. Lạy Chúa, trong Chúa, mọi sự đều tốt lành, mọi sự đều là hồng ân từ Trái Tim hiền phụ của Chúa. con không thích an ủi hơn cay đắng hoặc cay đắng hơn an ủi, nhưng lạy Chúa Giêsu, con xin cám tạ Chúa vì tất cả! Niềm vui sướng của con là được chắm chú nhìn lên Chúa, Thiên Chúa vô cùng của con! Linh hồn con sống trong những nơi cư ngụ mầu nhiệm này, và đó là mái ấm của con. Con quá biết rằng đó cũng là nơi cư ngụ của Đấng Tình Quân của con nữa. Con cảm thấy không một giọt máu nào trong con mà không cháy lên tình yêu cho Chúa.

Ôi Đấng Toàn Mỹ tự hữu, hễ ai từng biết Chúa một lần thì không thể mến yêu vật gì khác nữa. Con có thể cảm nhận vực thẳm vô đáy của hồn con, và không ai làm đầy nó được ngoài một mình Chúa. Con cảm thấy mình được ngập lút trong Chúa như một hạt cát giữa đại dương bất tận.

(144) Ngày 20 tháng 12 năm 1934

344 Buổi tối, khi trở về phòng riêng, tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu trong mặt nhật hiện ra dưới bầu trời quang. Tôi thấy dưới chân Chúa là cha giải tội của tôi, phía sau ngài là đông đảo các bậc giáo phẩm cao cấp với những lễ phục mà tôi chưa bao giờ nhìn thấy - ngoại trừ trong những lần thị kiến - đằng sau các vị này là những tu sĩ thuộc các dòng tu; tôi còn được thấy những rừng người đông đúc, vượt lút tầm mắt. Tôi cũng nhìn thấy hai luồng sáng giãi ra từ Bánh Thánh - như trong bức hình, được hợp lại nhưng không pha lẫn vào nhau - chiếu qua bàn tay cha giải tội của tôi, và rồi qua tay các vị trong hàng giáo sĩ, rồi từ đó đến với các tín hữu, sau cùng quay trở về với Bánh Thánh... Vừa lúc ấy, tôi nhận ra mình trong gian phòng mới bước vào.

345 Ngày 22 tháng 12 năm 1934.

Trong tuần, lúc đi xưng tội, tôi tình cờ đến nơi vào lúc các cha giải tội của tôi đang dâng lễ ở đó. Trong phần thứ ba của thánh lễ, tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng rất bé bỏng và khác với bình thường, Người mặc một chiếc áo ngắn màu tím. Thường thì Người mặc áo trắng.

346 Ngày 24 tháng 12 năm 1934, canh thức Giáng Sinh.

Trong thánh lễ sáng nay, tôi cảm nghiệm được sự gần gũi của Thiên Chúa. Mặc dù hầu như không hiểu nổi, nhưng tâm trí tôi được chìm đắm trong Thiên Chúa. Bỗng nhiên, tôi được nghe những lời này: **Con là nơi ở vui thú của Cha; Thần Khí Cha lưu ngụ nơi con.** Sau những lời ấy, tôi cảm thấy Chúa đang âu yếm nhìn sâu thẳm vào tâm hồn tôi; và thấu suốt nỗi khốn cùng của tôi, tôi sấp mình trong lòng và chiêm ngắm lượng thương xót hải hà của Thiên Chúa vì Người đã dủ thương đến với nỗi khốn cùng như vậy.

Trong giờ hiệp lễ, linh hồn tôi ngập tràn niềm vui. Tôi cảm thấy được hợp nhất mật thiết với Thiên Chúa. Quyền toàn năng của Người bao phủ toàn thể hữu thể tôi. Suốt ngày, tôi cảm thấy sự gần gũi của Thiên Chúa một cách đặc biệt; và mặc dù các việc phận sự của ngày không cho tôi viếng nhà nguyện được dù chỉ một lát, nhưng không phút giây nào mà tôi không kết hợp với Chúa. Tôi cảm nghiệm Chúa **(145)** trong tôi một cách rõ rệt hơn bao giờ hết. Tôi không ngừng chào kính và mặc lấy tâm tình của Mẹ Thiên Chúa, tôi khẩn nài Mẹ dạy cho tôi thực tâm mến yêu Chúa. Và lúc đó, tôi nghe được những lời này: *Mẹ sẽ chia sẻ cho con bí quyết hạnh phúc của Mẹ trong thánh lễ đêm nay.*

Chúng tôi dùng bữa tối trước sáu giờ chiều. Mặc dù bên ngoài vui vẻ ồn ào do việc bẻ bánh và trao đổi những lời cầu chúc tốt đẹp cho nhau, tôi vẫn không đánh mất ý thức về sự hiện diện của Chúa một phút giây nào. Sau bữa tối, chúng tôi vội vàng đi chu toàn công việc của mình, vào lúc 9 giờ, tôi mới có thể lên nhà nguyện để chầu Chúa. Tôi được phép ở lại đó cho đến giờ lễ nửa đêm. Tôi rất vui mừng vì được thong dong suốt từ 9 giờ cho đến tận nửa đêm. Từ 9 đến 10 giờ, tôi dâng giờ chầu để cầu nguyện cho cha mẹ và tất cả gia đình. Từ 10 đến 11 giờ, tôi dâng giờ chầu theo ý chỉ cha linh hướng, trước là để cám tạ Chúa vì đã ban cho tôi sự trợ giúp hữu hình này trên trần gian, đúng như lời Người đã hứa, và tôi cũng xin Chúa ban cho cha ánh sáng cần thiết để hiểu biết và hướng dẫn linh hồn tôi cho đẹp lòng Chúa. Từ 11 đến 12 giờ, tôi cầu nguyện cho Giáo Hội và hàng giáo sĩ, cho các tội nhân, cho các nơi truyền giáo, và cho các nhà dòng của chúng tôi. Tôi nhường các ân xá cho các linh hồn luyện tội.

0 giờ, ngày 25 tháng 12 năm 1934

347 Thánh lễ nửa đêm. Khi thánh lễ bắt đầu, tôi cảm thấy một sự trầm lặng sốt sắng và niềm vui tràn ngập linh hồn. Đến giờ dâng của lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu trên bàn thờ, xinh đẹp vô ngần. Lúc đó, Chúa Hài Nhi cứ nhìn xuống mọi người, dang đôi tay nhỏ xíu của Người ra. Đến giờ truyền phép, Chúa Hài Đồng không nhìn xuống nhà nguyện, nhưng hướng mắt lên trời. Sau giờ tôn vinh Thánh Thể, Chúa lại nhìn xuống chúng tôi nhưng chỉ một lúc ngắn, bởi vì Người bị linh mục bẻ ra và nuốt đi như thường lệ. Chiếc áo ngắn của Chúa giờ đây màu trắng. Ngày hôm sau, tôi nhìn thấy cũng y như vậy, và cả ngày thứ ba cũng thế. Thật tôi khó mà diễn tả hết được niềm hân hoan của linh hồn tôi. **(146)** Thị kiến ấy được lặp lại trong ba thánh lễ như nhau.

Năm 1934

348 Thứ Năm sau lễ Giáng Sinh. Tôi quên bẵng hôm đó là thứ Năm nên không làm giờ chầu. Vào lúc 9 giờ, tôi đi thẳng về phòng ngủ như các chị em khác. Nhưng thật lạ lùng, tôi không sao

chợp mắt được. Dường như tôi chưa chu toàn một điều gì đáng lẽ phải làm. Trong tâm trí, tôi hồi tưởng lại tất cả các nhiệm vụ, nhưng không sao nhớ ra điều gì. Việc này kéo dài mãi đến tận 10 giờ. Lúc 10 giờ, tôi nhìn thấy thánh nhan Chúa Giêsu u sầu. Khi đó, Chúa Giêsu phán những lời này với tôi: **Cha vẫn chờ đợi để chia sẻ với con những đau khổ của Cha, bởi vì ai có thể cảm thông những đau khổ của Cha cho bằng hôn thê của Cha?** Tôi xin Chúa tha thứ vì sự nguội lạnh của tôi. Xấu hổ không dám nhìn thẳng lên Chúa, nhưng với con tim thống hối, tôi xin Người chia sớt cho tôi một chiếc gai từ mạo gai của Người. Người nhậm lời sẽ ban cho tôi đặc ân này, nhưng phải chờ đến mai, và lập tức thị kiến chấm dứt.

349 Vào buổi sáng, trong giờ nguyện gẫm, tôi cảm thấy một chiếc gai buốt nhói phía bên trái đỉnh đầu. Nỗi đau này âm ỉ suốt ngày. Tôi không ngừng gẫm suy vì sao Chúa Giêsu lại có thể chịu được nỗi đau do quá nhiều gai nhọn trên mạo gai của Người. Tôi liên kết đau khổ của tôi với những đau khổ của Chúa Giêsu và dâng lên để cầu cho các tội nhân. Vào lúc 4 giờ, khi đi chầu, tôi nhìn thấy một học sinh nội trú của chúng tôi đang xúc phạm nặng nề đến Chúa vì những tư tưởng nhơ bẩn. Tôi cũng thấy một người là nguyên cớ của tội ấy. Linh hồn tôi run giùng sợ hãi, và tôi xin Thiên Chúa nhân vì nỗi khổ đau của Chúa Giêsu mà cất học sinh ấy ra khỏi sự khốn nạn kinh khủng này.

350 Chúa Giêsu trả lời Người sẽ ban cho em ấy ân huệ này, không phải vì em, nhưng vì lời xin của tôi. Giờ đây, tôi đã hiểu chúng ta cần phải cầu nguyện thật nhiều cho các tội nhân, nhất là cho những người thuộc quyền chúng ta.

Đời sống của chúng ta thực sự phải là tông đồ; tôi không thể tưởng tượng một tu sĩ sống trong nhà dòng, tức là trong hội dòng chúng tôi đây, mà lại không có tinh thần tông đồ. Lòng nhiệt thành với phần rỗi các linh hồn phải nung đốt con tim của chúng ta.

351 **(147)** Lạy Chúa của con, được chịu đau khổ vì Chúa thật ngọt ngào biết bao, đau khổ tận thâm tâm trong sự khuất tịch, âm ỉ cháy như một hy tế không được ai nhìn thấy, tinh tuyền như pha lê, không một an ủi hay một người bên cạnh. Linh hồn tôi cháy lên trong tình yêu năng động. Tôi không phung phí thời giờ để mơ mộng. Tôi đón nhận từng giây phút khi nó đến, vì điều ấy nằm trong khả năng của tôi. Quá khứ không thuộc về tôi; tương lai không phải của tôi; với tất cả tâm hồn, tôi cố gắng lợi dụng giây phút hiện tại.

Ngày 4 tháng 1 năm 1935

Buổi Hội Kiểm Thảo [5] Đầu Tiên của Mẹ Borgia [6]

352 Trong buổi hội, Mẹ [Borgia] đề cao đời sống đức tin và sự trung thành trong những điều nhỏ mọn. Lúc được nửa buổi hội, tôi nghe được những lời này: **Cha ước mong tất cả các con có nhiều đức tin hơn nữa trong giây phút hiện tại. Niềm vui của Cha thật lớn lao biết bao vì sự trung thành của hiền thê của Cha trong những điều nhỏ mọn.** Khi đó tôi nhìn lên tượng Chuộc Tội và thấy đầu Chúa Giêsu hơi nghiêng về phía nhà ăn, và môi Người đang mấp máy.

Khi tôi thưa Mẹ Bề Trên về điều ấy, Mẹ trả lời: “Này chị, chị thấy Chúa Giêsu đòi buộc đời sống chúng ta phải là một đời sống đức tin như thế nào”.

353 Mẹ Bề Trên đi lên nhà nguyện, còn tôi ở lại dọn phòng và được nghe những lời này: **Con hãy nói cho mọi chị em rằng Cha đòi họ phải sống trong tinh thần đức tin đối với các bề trên trong giây phút hiện tại.** Tôi năn nỉ xin cha giải tội chước chuẩn cho tôi khỏi nhiệm vụ này.

354 Khi đang nói chuyện với một chị [7] sẽ vẽ bức hình, nhưng vì những lý do nào đó, chị này vẫn chưa vẽ, tôi được nghe lời này trong tâm hồn: **Cha muốn chị ấy vâng phục hơn nữa.** Tôi hiểu rằng những nỗ lực của chúng ta, dù lớn lao đến đâu, cũng không làm đẹp lòng Chúa nếu thiếu dấu ấn của đức vâng lời; tôi đang nói về một linh hồn tu sĩ.

Lạy Chúa, trong tu viện, biết được thánh ý Chúa thật dễ dàng biết bao! Những tu sĩ chúng tôi có thánh ý Chúa ở trước mắt rất rõ ràng, từ sáng đến tối, và trong những lúc thiếu chắc chắn, chúng tôi đã có các Bề Trên là những vị được Chúa dùng để tỏ ra ý muốn của Người.

355 **(148)** 1934-1935. Đêm Giao Thừa.

Tôi được phép không phải đi ngủ, đúng hơn là được phép cầu nguyện trong nhà nguyện. Một chị xin tôi dâng một giờ chầu cầu nguyện cho chị. Tôi đồng ý và cầu nguyện cho chị một giờ. Trong giờ chầu ấy, Thiên Chúa đã tỏ cho tôi biết linh hồn này rất đẹp lòng Người.

Tôi dâng giờ chầu thứ hai cầu nguyện cho các tội nhân hoán cải, và cố gắng đặc biệt đền tạ Thiên Chúa vì những lăng mạ đang xúc phạm đến Người trong thời điểm này. Thiên Chúa đang bị xúc phạm kinh khủng biết bao!

Tôi dâng giờ chầu thứ ba cầu nguyện cho cha linh hướng. Tôi tha thiết xin cho ngài được ánh sáng trong một vấn đềđặc biệt.

Sau cùng, đồng hồ điểm 12 tiếng, giờ cuối cùng trong năm. Tôi hoàn tất giờ này nhân danh Thiên Chúa Ba Ngôi chí thánh, và khởi đầu giờ đầu tiên của năm mới cũng nhân danh Thiên Chúa

Ba Ngôi chí thánh. Tôi nài xin từng Ngôi Thiên Chúa chúc lành cho tôi và hết lòng tin tưởng hướng về năm mới, chắc chắn sẽ không thiếu đau khổ.

356 Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, ẩn chứa chứng từ Lòng Thương Xót Thiên Chúa dành cho chúng con, và nhất là cho các tội nhân khốn cùng.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, ẩn chứa Mình và Máu Chúa Giêsu như bằng chứng Lòng Thương Xót vô biên dành cho chúng con, và nhất là cho các tội nhân khốn cùng.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, ẩn chứa sự sống muôn đời và Lòng Thương Xót vô biên, được quảng phát cho chúng con, và nhất là cho các tội nhân khốn cùng.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, ẩn chứa Lòng Thương Xót của Chúa Cha, Chúa Con, và Chúa Thánh Thần dành cho chúng con, và nhất là cho các tội nhân khốn cùng.

(149) Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, ẩn chứa giá chuộc vô cùng của Lòng Thương Xót đền bồi mọi món nợ cho chúng con, và nhất là cho các tội nhân khốn cùng.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, ẩn chứa nguồn mạch nước hằng sống phát nguyên từ Lòng Thương Xót vô biên dành cho chúng con, và nhất là cho các tội nhân khốn cùng.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, ẩn chứa lò lửa tinh tuyền bừng cháy từ cung lòng Thiên Chúa Cha hằng hữu như từ một vực thẳm thương xót vô biên dành cho chúng con, và nhất là cho các tội nhân khốn cùng.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, ẩn chứa thần dược chữa lành mọi yếu đuối của chúng con, xuất phát từ Lòng Thương Xót vô biên, như từ một nguồn mạch, dành cho chúng con, và nhất là cho các tội nhân khốn cùng.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, ẩn chứa sự hợp nhất giữa Thiên Chúa với chúng con qua Lòng Thương Xót vô biên Người dành cho chúng con, và nhất là cho các tội nhân khốn cùng.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, ẩn chứa mọi tình cảm của Trái Tim rất dịu dàng Chúa Giêsu dành cho chúng con, và nhất là cho các tội nhân khốn cùng.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, niềm cậy trông độc nhất của chúng con giữa mọi đau khổ và thù nghịch trong cuộc sống.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, niềm cậy trông độc nhất của chúng con giữa tăm tối và những cơn giống tố trong ngoài.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, niềm cậy trông độc nhất của chúng con trong cuộc sống và trong giờ lâm tử.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, niềm cậy trông độc nhất của chúng con giữa những thù nghịch và những chán chường.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, niềm cậy trông độc nhất của chúng con giữa nạn giả dối và bội bạc.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, niềm cậy trông độc nhất của chúng con giữa tăm tối và nạn vô thần đang lan tràn khắp thế giới.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, niềm cậy trông độc nhất của chúng con giữa khắc khoải và đau khổ vì không được cảm thông.

(150) Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, niềm cậy trông độc nhất của chúng con giữa những nhọc nhằn và đơn điệu của cuộc sống mỗi ngày.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, niềm cậy trông độc nhất của chúng con giữa cảnh tan nát của những hy vọng và cố gắng.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, niềm cậy trông độc nhất của chúng con giữa những dã man của quân thù và cuồng bạo của hoả ngục.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, con tín thác nơi Chúa khi những gánh nặng đã quá sức và những nỗ lực của con đã thất bại.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, con tín thác nơi Chúa khi những giông bão vùi dập cõi lòng và nỗi sợ hãi của con dường như thất vọng.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, con tín thác nơi Chúa khi trái tim sắp sửa run giùng và mồ hôi tử khí ướt đẫm vầng trán của con.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, con tín thác nơi Chúa khi mọi sự đều dấy lên chống đối và nỗi tuyệt vọng đen tối đã tràn ngập hồn con.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, con tín thác Chúa khi mọi vật đời này đã nhoà trước mắt con, và lần đầu tiên linh hồn con nhìn thấy những thế giới xa lạ.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, con tín thác nơi Chúa khi những nhiệm vụ vượt quá sức con, và sự chống đối trở thành số phận mỗi ngày của con.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, con tín thác nơi Chúa khi việc tập tành nhân đức xem ra khó nhọc, và nhiên tính trong con nổi loạn.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, con tín thác nơi Chúa khi những đòn đánh nghịch thù nhắm thẳng vào con.

Ôi Bánh Thánh Hồng Phúc, con tín thác nơi Chúa khi những lao nhọc và nỗ lực của con bị người đời xét đoán sai lầm.

Lạy Bánh Thánh, con tín thác nơi Chúa khi những phán xét của Chúa vang lên với con; chính lúc đó con sẽ tín thác vào đại dương thương xót của Chúa.

357 + Lạy Thiên Chúa Ba Ngôi cực thánh, con tín thác nơi Lòng Thương Xót vô biên của Chúa.

Thiên Chúa là Cha tôi, vì thế tôi là con nhỏ của Người, tôi có mọi quyền đối với Thánh Tâm Người; và khi bóng tối càng dày đặc, niềm tín thác của chúng ta càng phải trọn hảo.

358 Tôi không hiểu sao lại không tín thác vào Đấng có thể làm được mọi sự. Có Chúa là có tất cả; không có Chúa là không có gì hết. Người là Thiên Chúa. Thiên Chúa sẽ không để ai đặt hết tin tưởng nơi Người sẽ phải bẽ bàng.

359 **(151)** Thứ Năm, ngày 10 tháng 1 năm 1935.

Vào buổi chiều tối, trong giờ chầu phép lành, [8] tôi bắt đầu bị quấy quất vì những tư tưởng đại loại thế này: có lẽ tất cả những điều tôi đang nói về Lòng Thương Xót hải hà của Chúa chỉ là một lời dối trá hoặc một ảo tưởng...? Vừa khi tôi định đắn đo một chút về điều ấy thì nghe trong lòng có tiếng rất mạnh mẽ và rõ ràng: **Tất cả những điều con nói về Lòng Thương Xót của Cha đều đúng; ngôn ngữ không có lối diễn tả nào xứng hợp để tán dương lòng nhân lành của Cha.** Những lời này tràn đầy uy lực và rõ ràng đến độ tôi sẵn sàng hiến mạng sống để minh chứng đó là những lời phát xuất từ Thiên Chúa. Tôi có thể nói như vậy nhờ một niềm bình an sâu thẳm theo sau những lời Chúa phán bấy giờ và hiện vẫn còn lưu lại trong tôi. Niềm bình an này đem đến cho tôi một sức mạnh và năng lực cao độ đến nỗi mọi gian truân, trở ngại, đau khổ, và ngay cả cái chết cũng không còn là gì. Ánh sáng này cho tôi thoáng thấy sự thật: mọi nỗ lực của tôi gắng đem các linh hồn đến chỗ hiểu biết lòng thương của Chúa Giêsu đều rất đẹp lòng Thiên Chúa. Và từ ánh sáng này trào dâng một niềm hoan lạc ngập lút linh hồn đến nỗi tôi không biết trên thiên đàng có gì hơn thế được không. Ôi, giá như các linh hồn chỉ vui lòng lắng nghe, ít là một chút, tiếng nói của lương tâm và tiếng nói - tức là những soi động - của Chúa Thánh Thần! Tôi nói “ít là một chút”, chỉ vì một khi chúng ta mở lòng cho tác động của Chúa Thánh Thần, thì Người sẽ hoàn tất những gì còn thiếu nơi chúng ta.

+ Năm Mới 1935

360 Chúa Giêsu thích đi vào những biến cố chi li nhất trong cuộc sống của chúng ta, và Chúa thường hoàn thành những ước vọng thầm kín mà đôi khi tôi đã giấu Chúa, mặc dù biết rằng không gì có thể che khuất được Người.

Ngày đầu năm, chúng tôi có tục lệ rút thăm để nhận các thánh bảo trợ đặc biệt cho chúng tôi suốt năm ấy. Vào giờ nguyện gẫm sáng, trong lòng tôi có một ước vọng thầm kín muốn chọn Chúa Giêsu Thánh Thể làm Đấng bảo trợ đặc biệt cho suốt năm nay, cũng giống như trong quá khứ. Nhưng tôi giấu Đấng Lang Quân ước vọng này, tôi tâm sự với Người về mọi điều, ngoại trừ điều này. Khi đến phòng ăn dùng điểm tâm, chúng tôi trao đổi với nhau những lời cầu chúc và bắt đầu rút thăm vị bảo trợ. Khi đến gần những tấm thẻ có ghi tên các đấng bảo trợ, không lưỡng lự tôi rút ngay một tấm, nhưng không đọc tên vị ấy ngay **(152)** vì muốn làm một hành vi khổ chế trong một vài phút. Bỗng nhiên, tôi nghe được lời này trong linh hồn: **Cha là Đấng Bảo Trợ cho con. Con hãy đọc đi nào.** Tôi lập tức nhìn vào hàng chữ và thấy: "Đấng Bảo Trợ cho năm 1935 - Chúa Thánh Thể". Tâm hồn tôi rộn ràng sướng vui. Tôi lặng lẽ rút lui khỏi các chị em và đi viếng Thánh Thể, ở đó tôi thổ lộ tâm trạng của mình cho Chúa. Nhưng Chúa Giêsu dịu dàng trách tôi rằng lúc này nên ở lại với các chị em. Tôi lập tức vâng theo quy định của luật dòng.

316 Lạy Thiên Chúa Tam Vị Nhất Thể, Lòng Thương Xót Chúa dành các thụ tạo, nhất là các tội nhân khốn cùng thật lớn lao khôn lường, Chúa đã tỏ ra vực thẳm Lòng Thương Xót Chúa khôn thấu và khôn dò đối với bất kỳ tâm trí nào, dù loài người hoặc thiên thần. Phận hư vô và đớn hèn của chúng con được ngập chìm trong sự cao sang của Chúa. Ôi Đấng Toàn Thiện Vô Cùng, ai có thể ca ngợi Chúa cho đầy đủ? Làm sao tìm được một linh hồn có thể hiểu Chúa trong khối tình của Chúa? Lạy Chúa Giêsu, cũng có những linh hồn như thế, nhưng thật hiếm hoi.

362 + Một bữa nọ, trong giờ nguyện gẫm buổi sáng, tôi nghe có tiếng nói: Chính Cha là người hướng dẫn; Cha đã, đang, và sẽ là người hướng dẫn của con. Vì con đã xin một sự trợ giúp hữu hình, nên Cha đã chọn và ban cho con một vị linh hướng trước cả khi con ngỏ lời, vì công việc của Cha cần phải có một người như thế. Con hãy biết rằng những lầm lỗi con phạm đến ngài đều làm thương tổn Trái Tim Cha. Nhất là con hãy cẩn phòng với thói tìm thoả ý riêng; cho dù một việc nhỏ mọn nhất cũng phải có dấu ấn vâng lời.

Với tâm hồn tan nát khiêm cung, tôi khẩn nài Chúa Giêsu tha thứ cho những sai lỗi này. Tôi cũng xin cha linh hướng bỏ qua cho tôi, và nhất quyết không làm những điều sai quấy như vậy nữa.

363 Ôi Chúa Giêsu nhân lành, con cám tạ Chúa vì hồng ân trọng hậu đã cho con biết bản thân con chỉ là khốn nạn và tội lỗi. Tự sức mình, con chỉ có thể làm được một việc, đó là xúc phạm đến Chúa. Chúa ôi, bởi vì sự khốn nạn chỉ có thể làm được gì ngoài việc xúc phạm đến Chúa, ôi Đấng Tốt Lành vô cùng!

364 **(153)** + Một lần kia, tôi được nhờ cầu nguyện cho một linh hồn nọ. Tôi liền quyết định làm tuần cửu nhật kính Lòng Thương Xót Chúa và thêm vào đó một việc hãm mình; tức là sẽ đeo những sợi xích [9] vào hai chân trong suốt thánh lễ. Tôi làm việc này được ba ngày, và sau đó vào dịp xưng tội, tôi mới cho cha linh hướng biết tôi đã mạn phép thực hành việc khổ chế ấy. Tôi tưởng ngài không phản đối, nào ngờ lại phải nghe điều trái ngược; tức là tôi không được làm bất cứ điều gì mà không có phép.

Lạy Chúa Giêsu của con, thế là con lại tự tung tự tác nữa rồi! Nhưng những sai lỗi không làm con chán nản; con quá biết mình chỉ là khốn nạn.

Vì tình trạng sức khoẻ nên tôi không được phép, và cha linh hướng ngạc nhiên vì tôi đã liều mình làm những việc khổ chế lớn như vậy mà không có phép của ngài. Tôi xin tha lỗi vì đã tự ý, hay đúng hơn là đã mạn phép, và xin ngài đổi việc hãm mình này bằng một việc khác.

365 Cha linh hướng đã thay thế việc ấy bằng một hành vi khổ chế bề trong; tức là trong suốt thánh lễ, tôi phải suy tư vì sao Chúa Giêsu lại hạ mình chịu phép rửa. Việc suy gẫm này chẳng có gì là khổ chế với tôi cả, vì tưởng nhớ đến Chúa là một niềm vui chứ không phải là khổ chế. Nhưng hoá ra đó lại là một việc khổ chế ý chí, vì tôi không tự ý thực hiện, nhưng làm theo lệnh truyền, và đây chính là điều cốt yếu của hành vi khổ chế bề trong. Khi tôi rời toà cáo giải, và bắt đầu làm việc đền tội thì được nghe những lời này: **Cha đã ban ơn con xin cho linh hồn kia, nhưng không phải vì việc hãm mình con tự ý thực hiện. Đúng hơn chỉ vì con đã thực hiện hành vi vâng lời trọn hảo đối với vị đại diện của Cha nên Cha đã ban ơn này cho linh hồn mà con đã can thiệp và khẩn xin Lòng Thương Xót Cha. Con hãy biết rằng khi con khổ chế ý riêng của con, khi đó, ý Cha mới ngự trị trong con.**

366 Lạy Chúa Giêsu của con, xin Chúa hãy nhẫn nhục với con. Con sẽ cẩn thận hơn trong tương lai. Con sẽ không cậy dựa vào mình, nhưng vào ơn Chúa và Lòng Thương Xót vô cùng bao la của Chúa đối với con là kẻ thấp hèn.

367 **(154)** + Vào một dịp nọ, Chúa Giêsu cho tôi biết rằng khi tôi cầu nguyện theo các ý chỉ được người khác nhờ, Người vẫn luôn sẵn lòng ban phát, nhưng các linh hồn kia không phải lúc nào cũng muốn đón nhận các ơn ấy: **Trái Tim Cha tuôn trào tình thương xót lớn lao cho các linh hồn, nhất là các tội nhân khốn cùng. Ước chi họ có thể hiểu được Cha là hiền phụ rất nhân lành của họ. Vì họ, Máu và Nước đã từ Trái Tim Cha trào đổ như một nguồn mạch tuôn tràn Lòng Thương Xót. Vì họ, Cha ẩn ngự trong nhà chầu như Quân Vương Từ Ái. Cha ước ao ban phát những ánh sáng của Cha cho các linh hồn, nhưng họ không thèm đón nhận. Ít là con hãy**

thường xuyên đến với Cha hết sức có thể và lãnh nhận những ơn thánh mà họ không màng. Như vậy, con sẽ an ủi Trái Tim Cha. Ôi, các linh hồn hững hờ biết bao trước lòng lành bao la nhường ấy, trước quá nhiều bằng chứng yêu đương nhường ấy! Trái Tim Cha phải uống toàn những vô ân và lãnh đạm của các linh hồn sống trên trần gian. Họ dành thời giờ cho mọi thứ, nhưng lại không có thời giờ đến với Cha để lãnh nhận các ơn thánh.

Vì thế, Cha quay về với các con, hỡi những linh hồn ưu tuyển, các con cũng không hiểu tình yêu của Trái Tim Cha hay sao? Ở đây, Trái Tim Cha cũng gặp thất vọng; Cha không tìm được sự phó thác hoàn toàn cho tình yêu Cha. Quá nhiều đắn đo, quá nhiều ngờ vực, quá nhiều đề phòng. Để an ủi con, Cha cho con biết rằng vẫn có những linh hồn sống trên trần gian này đang yêu mến Cha chí thiết say mê. Cha vui sướng ngự nơi tâm hồn của họ. Nhưng họ ít quá. Trong các tu viện cũng thế, cũng có những linh hồn làm Trái Tim Cha được tràn đầy niềm vui. Họ mang những nét riêng của Cha; vì vậy Chúa Cha trên trời nhìn họ với niềm thoả nguyện đặc biệt. Họ sẽ là một kỳ quan trước mặt các thiên thần và nhân loại. Con số những linh hồn này quá ít ỏi. Họ là lá chắn cho thế giới trước phép công thẳng của Chúa Cha trên trời và là phương thế nài xin ơn xót thương cho thế giới. Tình yêu và hy sinh của những linh hồn này giữ cho thế giới được trường tồn. Sự bất trung của một linh hồn được Cha ưu tuyển gây nên thương tích hết sức nhức nhối cho Trái Tim Cha. Những bất trung như thế là những mũi gươm đâm thấu Trái Tim Cha.

368 **(155)** Ngày 29 tháng 1 năm 1935

Sáng thứ Ba này, trong giờ nguyện gẫm tôi được thị kiến Đức Thánh Cha đang dâng lễ. Sau kinh Lạy Cha, ngài trình bày với Chúa Giêsu về vấn đề Chúa đã truyền cho tôi phải thưa với ngài. Mặc dù đích thân tôi chưa từng thưa với Đức Thánh Cha, nhưng vấn đề này đã được một vị khác đảm nhận [cha Sopocko} [10]; tuy nhiên, vào lúc này, tôi biết trong tri thức nội tại rằng Đức Thánh Cha đang cứu xét vấn đề, và sẽ sớm thông qua đúng như ước vọng của Chúa Giêsu.

369 Trước kỳ tĩnh tâm tám ngày, tôi đến với cha linh hướng và xin phép thực hiện một vài hành vi khổ chế trong thời gian tĩnh tâm. Tuy nhiên, tôi không xin được tất cả, mà chỉ được một số mà thôi. Tôi được phép làm một giờ nguyện gẫm về cuộc Thương Khó Chúa Giêsu và một hành vi hạ mình khác. Tôi hơi nản lòng vì không được phép làm tất cả những gì đã xin. Khi chúng tôi trở về nhà, tôi ghé vào nhà nguyện một lúc, và được nghe lời này trong linh hồn: **Công trạng nhờ một giờ suy gẫm về cuộc Thương Khó của Cha còn nhiều hơn cả một năm đánh mình đến chảy máu; việc suy ngắm về những thương tích đau đớn của Cha rất ích lợi đối với con, và đem**

lại cho Cha niềm hoan lạc lớn lao. Cha lấy làm lạ vì con vẫn chưa hoàn toàn từ bỏ ý riêng, nhưng Cha vui mừng quá đỗi vì sự biến đổi ấy sẽ thành sự trong tuần tĩnh tâm này.

370 Cũng hôm ấy, lúc ở trong nhà nguyện đợi đến lượt xưng tội, tôi nhìn thấy những luồng sáng phát ra từ mặt nhật và chiếu toả khắp nhà nguyện. Hiện tượng này kéo dài đến hết giờ chầu. Sau phép lành Thánh Thể, [những luồng sáng chiếu giãi] hai bên lại quay về mặt nhật. Những luồng sáng ấy rạng ngời và trong suốt như pha lê. Tôi xin Chúa Giêsu đoái thương đốt lửa tình yêu Người nơi tất cả các linh hồn nguội lạnh. Dưới những luồng sáng này, một con tim dù lạnh lẽo như băng sơn cũng sẽ nồng ấm; dù cứng rắn như đá tảng cũng sẽ tan ra thành bụi.

(156) + J.M.J Vilnius, ngày 4 tháng 2 năm 1935

Kỳ Tĩnh Tâm Tám Ngày

371 Lạy Chúa Giêsu, Đấng Quân Vương Từ Ái, lại đến lúc con được sống một mình với Chúa. Vì thế, con nài xin Chúa dùng tất cả tình yêu đang bừng cháy nơi Trái Tim Chúa mà thiêu huỷ tất cả lòng tự ái của con, và đồng thời đốt lên ngọn lửa tình ái tinh ròng của Chúa trong trái tim con.

372 Vào buổi tối, sau giờ giảng phòng, tôi được nghe những lời này: Cha ở với con. Trong tuần tĩnh tâm này, Cha sẽ củng cố con trong an bình và can đảm để con đủ sức mạnh mà thực hiện những chương trình của Cha. Vì thế, con sẽ hoàn toàn khước từ ý riêng trong tuần tĩnh tâm này, và như vậy, trọn vẹn thánh ý Cha sẽ được thực hiện nơi con. Con hãy biết rằng điều này đòi hỏi con rất nhiều, vậy con hãy viết những chữ sau đây trên một trang giấy sạch: “Từ nay trở đi, ý riêng của tôi không còn nữa”, và gạch chéo ngang qua trang giấy ấy. Ở trang bên kia, con hãy viết hàng chữ này: “Từ này trở đi, tôi thực thi thánh ý Thiên Chúa mọi nơi, mọi lục, và trong mọi sự”. Con đừng sợ hãi gì; tình yêu sẽ ban cho con sức mạnh và làm cho điều này trở nên dễ dàng thực hiện.

373 Trong bài nguyện gẫm căn bản về mục đích, tức là về sự lựa chọn tình yêu: linh hồn phải mến yêu; cần phải mến yêu. Linh hồn phải chuyển hướng dòng suối tình yêu của nó, nhưng không phải vào bùn nhơ hay khoảng không, nhưng vào Thiên Chúa. Tôi vui mừng biết bao khi suy về điều này, vì tôi cảm thấy rõ ràng chính Chúa đang ngự trong lòng tôi. Đúng là chỉ có một mình Chúa Giêsu! Tôi quý các thụ tạo vì chúng giúp tôi được liên kết với Thiên Chúa. Tôi yêu tất cả mọi người vì nhìn thấy nơi họ hình ảnh của Thiên Chúa.

374 **(157)** + J.M.J Vilnius, ngày 4 tháng 2 năm 1935

Từ nay trở đi, ý riêng của tôi không còn nữa

Lúc quỳ xuống gạch bỏ ý riêng của tôi như Chúa đã truyền, tôi nghe lời này trong linh hồn: **Từ nay trở đi, con đừng sợ hãi công phán của Thiên Chúa, vì con sẽ không bị phán xét.**

(158) + J.M.J. Vilnius, ngày 4 tháng 2 năm 1935

Từ nay trở đi, tôi thực thi thánh ý Thiên Chúa
mọi nơi, mọi lúc, và trong mọi sự. [11]

(159) + J.M.J. Vilnius, ngày 8 tháng 2 năm 1935

375 Thực hành đặc biệt bề trong, tức là kiểm xét lương tâm: từ bỏ mình, khước từ ý riêng.

I. Từ bỏ lý luận riêng. Bắt phải suy phục lý luận của những vị đối với tôi là đại diện Chúa trên trần gian.

II. Từ bỏ ý riêng. Thực thi thánh ý Chúa được biểu hiện qua ý muốn của những vị đại diện Chúa đối với tôi, và được gồm chứa trong luật dòng.

III. Từ bỏ phán đoán riêng. Chấp nhận lập tức mà không xét nét, phân tích, hay lý sự về tất cả các lệnh truyền của những vị đại diện Chúa đối với tôi.

IV. Kềm chế cái lưỡi. Tôi sẽ không cho cái lưỡi một chút tự do nào; chỉ trừ một trường hợp mà thôi; đó là hoàn toàn được tự do cao rao vinh quang Thiên Chúa. Mỗi lần hiệp lễ, tôi sẽ xin Chúa Giêsu thêm sức mạnh và thanh tẩy cái lưỡi của tôi để tôi không dùng nó làm tổn thương người lân cận. Vì thế, tôi sẽ hết sức coi trọng luật dòng về việc giữ lặng.

376 Lạy Chúa Giêsu của con, con tin tưởng ơn Chúa sẽ giúp con thực hiện những điều quyết định này. Mặc dù những điều ấy được gồm chứa trong lời khấn vâng phục, nhưng con muốn thực hiện một cách đặc biệt, bởi vì đó là điểm thiết yếu của đời tu.

Lạy Chúa Giêsu nhân lành, con khẩn khoản nài xin Chúa soi sáng tâm trí con để con được biết Chúa hơn, vì Chúa là Hữu Thể Vô Cùng, đồng thời cũng được biết bản thân hơn, vì con chỉ là hư vô.

377 **(160)** Về bí tích Xá Giải. Chúng ta có thể rút ra được hai hình thức lợi ích từ việc xưng tội, nếu:

1. Chúng ta đi xưng tội để được chữa lành.

2. Chúng ta đi xưng tội để được dạy dỗ - như một con trẻ, linh hồn chúng ta lúc nào cũng cần được huấn luyện.

Lạy Chúa Giêsu của con, con am hiểu tường tận những lời này, và nhờ kinh nghiệm bản thân con biết rằng từ sức mình, linh hồn sẽ không thể tiến xa; dù tận lực đi nữa cũng chẳng làm gì được cho sáng danh Chúa; linh hồn thường xuyên bị lầm lạc vì tâm trí tăm tối và không biết minh định những việc của mình. Con sẽ chú ý đặc biệt đến hai điểm: thứ nhất, khi đi xưng tội, con sẽ chọn điều nào bắt mình phải trả giá thật đắt, vì dù lỗi phạm nhỏ mọn nhưng cũng là điều làm con nhục nhã, do đó con sẽ xưng thú ra; thứ hai, con sẽ thực hiện việc ái hối, không những lúc xưng tội, mà trong mọi lần hồi tâm, và con sẽ giục lòng ái hối, nhất là trước khi đi ngủ. Thêm một điểm nữa; linh hồn thành tâm muốn tiến bộ trên đường trọn lành phải nghiêm chỉnh vâng giữ lời khuyến giục của cha linh hướng. Lệ thuộc bao nhiêu, thánh thiện bấy nhiêu.

378 Một lần kia, khi đang thưa chuyện với cha linh hướng, tôi được thị kiến nội tâm - nhanh như ánh chớp - thấy linh hồn của ngài đang chịu đau khổ kinh khủng với một thứ lửa mà Thiên Chúa chỉ để chạm đến rất ít linh hồn. Đau khổ ấy xuất phát từ công cuộc này. Sẽ đến một thời điểm mà công cuộc Thiên Chúa đang đòi hỏi quá nhiều này sẽ ra như hoàn toàn thất bại. Và khi ấy, Thiên Chúa sẽ hành động với quyền năng phi thường để minh chứng tính xác thực của công cuộc. Đó sẽ là một vẻ huy hoàng tân kỳ đối với Giáo Hội, mặc dù đã bị quên vùi trong một thời gian lâu dài. Không ai còn có thể phủ nhận Thiên Chúa vô cùng lân ái. Chúa mong ước mọi người hiểu biết điều này trước khi Người lại đến trong tư cách Thẩm Phán. Chúa muốn các linh hồn nhận biết Người là Quân Vương Từ Ái. Khi cuộc vinh thắng xảy đến thì chúng tôi đã bước sang cuộc sống mới, không còn đau khổ. Nhưng trước đó, linh hồn cha [linh hướng] sẽ ê chề cay đắng khi nhìn thấy nỗ lực của ngài bị huỷ hoại. Tuy nhiên, điều ấy chỉ có vẻ bên ngoài như vậy mà thôi, vì một khi Thiên Chúa đã quyết định điều gì, Người sẽ không bao giờ đổi thay. Mặc dù sự huỷ hoại này **(161)** chỉ có vẻ bên ngoài, nhưng đau khổ vẫn là thực tế. Khi nào điều này xảy đến? Tôi không biết. Nó kéo dài bao lâu? Tôi cũng chẳng biết. [12] Chúa còn hứa ban một ơn đặc biệt cho cha và cho tất cả những ai... **rao truyền Lòng Thương Xót cao vời của Cha. Cha sẽ bảo bọc họ trong giờ lâm tử như vinh quang của riêng Cha. Giả như tội lỗi các linh hồn có đen đủi như bóng đêm, nhưng khi quay về với Lòng Thương Xót của Cha là họ đã dâng lên Cha lời tôn vinh cao sang nhất và là vinh quang cuộc Thương Khó của Cha. Khi một linh hồn ca tụng lòng lành của Cha, Satan sẽ run giùng và chạy biến xuống tận đáy hoả ngục.**

379 Trong một giờ chầu Thánh Thể, Chúa Giêsu đã hứa với tôi: Với những linh hồn đến nương nhờ cũng như những linh hồn tôn vinh và rao truyền Lòng Thương Xót Cha cho những người khác, đến giờ lâm chung của họ, Cha sẽ đối xử với họ theo lòng lân tuất vô cùng của Cha.

Chúa Giêsu còn phán: Trái Tim Cha đau buồn vì ngay các linh hồn ưu tuyển cũng không hiểu biết về lòng xót thương hải hà của Cha. Tương giao của họ [với Cha] phần nào bị nhiễm độc vì sự nghi ngờ của họ. Ôi, điều ấy gây nên thương tích đau đớn biết bao cho Trái Tim Cha! Con hãy nhớ lại cuộc Thương Khó của Cha, và nếu không tin những lời của Cha, ít ra con cũng hãy tin vào các thương tích của Cha.

380 Tôi không làm một cử động, một điệu bộ nào theo ý thích bản thân, bởi vì nhờ ơn thánh, tôi đã được ràng buộc; tôi luôn luôn xét đến điều nào làm đẹp lòng Chúa Giêsu hơn.

381 Một lần kia, khi suy ngắm về đức vâng phục, tôi được nghe những lời này: **Trong bài nguyện gẫm, vị linh mục [13] đang nói riêng cho con đó. Con hãy biết Cha đang mượn môi miệng của ngài.** Tôi cố gắng chăm chú lắng nghe và áp dụng tất cả cho tâm hồn tôi, như mọi bài nguyện gẫm khác. Khi vị linh mục nói đến chỗ một linh hồn vâng lời được tràn đầy sức mạnh Thiên Chúa... **Đúng, khi con vâng lời, Cha cất đi sự yếu đuối của con và thay sức mạnh của Cha vào đó. Cha rất ngạc nhiên vì các linh hồn không muốn thực hiện cuộc trao đổi ấy với Cha.** Tôi thưa với Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa soi sáng cho tâm hồn con, vì nếu không, cả con nữa cũng chẳng hiểu gì về những lời này”.

382 **(162)** Tôi biết mình sống không phải cho bản thân, nhưng cho rất nhiều các linh hồn. Tôi biết các ơn thánh ban cho tôi không phải chỉ cho mình tôi, nhưng còn cho các linh hồn.

Lạy Chúa Giêsu, vực thẳm yêu thương Chúa đã trào đổ xuống hồn con là vực thẳm của chính Lòng Thương Xót. Lạy Chúa Giêsu, con xin cám tạ Chúa vì những ánh sáng và những mảng thập giá mà Chúa đã trao cho con trong từng giây phút cuộc đời.

383 Lúc bắt đầu giờ tĩnh tâm, tôi nhìn thấy trên trần nhà nguyện Chúa Giêsu chịu đóng đinh trên thập giá. Với một khối tình chan chứa, Người nhìn xuống chị em, nhưng không phải tất cả mọi người. Có những chị Chúa Giêsu nhìn rất nghiêm nghị, vì những lý do gì tôi không biết. Tôi chỉ biết rằng đối diện với một ánh nhìn như thế thật đáng sợ, vì đó là ánh nhìn của vị Thẩm Phán công minh. Cái nhìn đó không nhắm vào tôi, nhưng tôi thẫn thờ vì sợ hãi. Tôi vẫn còn run giùng khi đang ghi những lời này. Tôi không dám thưa một lời nào với Chúa Giêsu. Sức lực của tôi rã rời, và tôi tưởng mình không sống nổi cho đến cuối bài giảng. Ngày hôm sau, tôi cũng thấy như vậy một lần nữa, giống như những gì tôi xem thấy lần đầu, và lần này, tôi đánh liều thưa lên mấy lời: “Lạy Chúa Giêsu, Lòng Thương Xót Chúa bao la dường nào!”.

Đến ngày thứ ba, ánh mắt nhân từ Chúa nhìn xuống tất cả các chị em, ngoại trừ ba người, vẫn như trước. Vì đức ái tha nhân, tôi dồn hết can đảm thưa lên với Chúa: “Lạy Chúa, Chúa là Toàn

Thương như chính Chúa đã cho con biết, con khẩn nài Chúa dùng quyền năng thương xót Chúa mà đoái nhìn đến ba chị ấy nữa. Và nếu như điều này không hợp với thượng trí của Chúa, thì con nài xin Chúa một sự trao đổi: xin Chúa hãy nhìn các chị ấy bằng ánh mắt hiền từ Chúa đang nhìn linh hồn con, và chuyển ánh mắt nghiêm nghị của Chúa đang nhìn họ vào linh hồn con". Chúa Giêsu đáp lại tôi bằng những lời này**: Hỡi ái nữ của Cha, vì đức ái chân thành và quảng đại của con, Cha sẽ ban cho họ nhiều ánh sáng mặc dù họ không xin Cha. Nhưng Cha làm như thế chỉ vì lời Cha đã hứa với con.** Và lúc đó, Chúa đưa mắt nhân từ nhìn đến cả ba chị. Tim tôi rộn ràng sướng vui khi nhìn thấy lòng lành của Thiên Chúa.

384 **(163)** Khi tôi nán lại từ 9 đến 10 giờ để chầu Chúa, có bốn chị khác cũng ở lại. Khi tôi đến gần bàn thờ và bắt đầu suy niệm về cuộc Khổ Nạn Chúa Giêsu, một nỗi đau kinh khủng tức thì tràn ngập linh hồn tôi vì sự vong ân của quá nhiều linh hồn đang sống trên thế giới; nhưng đau đớn nhất là sự bội bạc của các linh hồn ưu tuyển. Không có một ý niệm hay so sánh nào có thể diễn tả được. Khi nhìn thấy sự vong ân tệ bạc ấy, tôi cảm thấy trái tim mình như bị xét nát; không còn một chút sức lực, và tôi ngã sấp xuống đất, không sao nén được nên oà khóc. Mỗi lần nghĩ đến Lòng Thương Xót vô bờ của Chúa và sự bội ân của các linh hồn, trái tim tôi lại bị một nỗi đau xuyên thấu, và tôi hiểu điều đó đả thương Trái Tim rất dịu hiền Chúa Giêsu đau đớn dường nào. Với con tim sốt sắng, tôi đã lặp lại hành vi dâng hiến của tôi để cầu cho các tội nhân.

385 Trong niềm hoan lạc và khát khao, tôi đã áp môi chén đắng mà mỗi ngày tôi đều lãnh nhận trong thánh lễ. Đó là kỷ phần Chúa Giêsu đã dành cho tôi, và tôi sẽ không nhường cho ai khác. Tôi sẽ không ngừng ủi an Trái Tim Thánh Thể vô cùng dịu dàng, và tấu lên những giai điệu du dương bằng cung đàn của trái tim tôi. Đau khổ là giai điệu du dương nhất. Hôm nay tôi sẽ để tâm tìm kiếm những điều làm vui thoả Trái Tim Chúa!

Những ngày tháng cuộc đời tôi không hề đơn điệu. Khi những áng mây đen che khuất mặt trời, tôi sẽ như một cánh phượng hoàng, cố gắng vượt thắng những đợt sóng cồn để chứng tỏ cho mọi người biết rằng mặt trời vẫn không biến mất.

386 Tôi cảm thấy Thiên Chúa sẽ cho tôi vén mở những bức màn [thiên đàng] để trần gian không còn nghi ngờ lòng nhân lành của Người nữa. Thiên Chúa không tuỳ thuộc vào nhật thực, nguyệt thực hoặc sự đổi dời. Chúa muôn đời vẫn thế; không gì có thể nghịch lại thánh ý của Người. Tôi cảm nhận trong tôi một dũng lực mãnh liệt hơn hẳn sức mạnh nhân loại. Tôi nghiệm được lòng can đảm và sức mạnh nhờ ánh sáng trong tôi. Tôi cảm thông với những linh hồn đau khổ giữa lúc không còn hy vọng, vì chính tôi đã từng băng qua lò lửa ấy. Nhưng Thiên Chúa sẽ không để chúng ta gánh

chịu [điều gì] quá sức. Tôi đã nhiều lần phải hy vọng lúc không còn hy vọng, và đã nâng cao niềm hy vọng của tôi đến chỗ hoàn toàn tín thác vào Chúa. Chớ gì những điều Thiên Chúa đã tiền định từ muôn thuở trước xảy đến với tôi.

(164) Một Nguyên Tắc Tổng Quát

387 Tránh đau khổ để thanh thản - đối với tu sĩ - là một điều rất xấu xa.

388 Hãy xem những gì ơn thánh và việc hồi tâm đã thực hiện cho người tội đồ gian phi. Anh ta đang hấp hối nhưng đầy tình yêu: “Xin Ngài nhớ đến tôi khi về nước Ngài”. Sự thống hối thành tâm đã lập tức biến đổi linh hồn ấy. Đời sống nội tâm phải được sống một cách thiết tha và thành thực.

389 Tình yêu phải có qua có lại. Nếu Chúa Giêsu đã cam chịu cay đắng ngập tràn vì tôi; thế thì tôi, hiền thê của Người, cũng phải vì Người mà chấp nhận tất cả đắng cay để làm bằng chứng tình yêu.

390 Ai biết tha thứ là người sẵn sàng để lãnh nhận muôn vàn hồng ân Thiên Chúa. Mỗi lần nhìn lên thập giá, tôi phải tha thứ tận đáy lòng.

391 Qua bí tích Thánh Tẩy, chúng ta đi vào mối hợp nhất với các linh hồn. Cái chết càng xiết chặt những mối ràng buộc yêu thương. Tôi phải luôn luôn trở nên hữu ích cho tha nhân. Nếu là một tu sĩ tốt lành, tôi sẽ rất hữu ích, không những với hội dòng, mà còn với cả tổ quốc nữa.

392 Thiên Chúa ban ánh sáng của Người qua hai cách: soi động và soi sáng. Nếu chúng ta cầu xin một ơn nào đó, Thiên Chúa sẽ ban cho chúng ta; nhưng chúng ta phải sẵn sàng đón nhận. Và để đón nhận ơn ấy, chúng ta cần phải bỏ mình. Tình yêu không hệ ở lời nói hay cảm giác, nhưng ở việc làm. Tình yêu là một hành vi của ý chí; là một tặng ân; tức là một món quà tặng ban. Lý trí, ý chí, và con tim - cả ba tài năng này đều phải được vận dụng trong lúc cầu nguyện. Trong Chúa Giêsu, tôi sẽ được sống lại từ cõi chết, nhưng trước tiên, tôi phải sống trong Người đã. Nếu tôi không tách rời bản thân mình khỏi thập giá, thì khi ấy Phúc Âm sẽ hiển lộ nơi tôi. Chúa Giêsu trong tôi sẽ bù đắp tất cả những thiếu sót của tôi. Ân sủng Người hoạt động không ngừng. Chúa Ba Ngôi chí thánh ban cho tôi sự sống sung mãn của Người qua tặng ân Thánh Thần. Ba Ngôi Thiên Chúa sống trong tôi. Khi yêu, Thiên Chúa yêu bằng trót cả Hữu Thể và trót cả quyền năng của Hữu Thể Người. Nếu Thiên Chúa đã yêu tôi như thế, thì tôi - hiền thê của Người - phải đáp lại thế nào đây?

393 (165) Trong một giờ nghe giảng, Chúa Giêsu phán với tôi: Con là quả nho ngon ngọt trong một chùm chọn lọc; Cha muốn những người khác cũng được chia sẻ chất nước đang mọng chảy trong con.

394 Trong lúc tuyên lại lời khấn, [14] tôi thấy Chúa Giêsu ở phía án sách [của bàn thờ], Chúa trong trang phục trắng, với dây đai bằng vàng, và tay cầm một thanh gươm đáng sợ. Thị kiến này kéo dài cho đến lúc các chị em bắt đầu tuyên lại lời khấn. Lúc này, tôi nhìn thấy một vầng hào quang, và trước đó có một đám mây trắng hình chiếc cân. Lúc đó, Chúa Giêsu tiến lên và đặt thanh gươm trên một dĩa cân, làm nó trĩu xuống gần chạm đất. Vừa lúc ấy, các chị đã tuyên lời khấn xong. Tôi thấy các thiên thần tiếp nhận từ mỗi chị một thứ gì rồi đặt chiếc bình vàng lên dĩa bên kia của chiếc cân, tức thì dĩa này nặng hơn và nhấc bổng chiếc dĩa có thanh gươm lên. Ngay lúc đó, một ngọn lửa từ lư hương bốc lên và ngút lên đến tận vầng hào quang. Khi ấy, tôi nghe có tiếng từ trong vầng hào quang: **Hãy đặt thanh gươm về chỗ của nó; lễ hy sinh đã nặng hơn.** Khi ấy, Chúa Giêsu chúc lành cho chúng tôi, và tất cả những gì tôi đã nhìn thấy đều biến mất. Các chị bắt đầu lên hiệp lễ. Khi tôi hiệp lễ, linh hồn tôi thoả thuê một niềm vui chất ngất đến độ không sao tả được.

395 Ngày 15 [tháng 2] năm 1935. Một vài ngày về quê [15] thăm thân mẫu hấp hối.

Khi tôi hay tin thân mẫu lâm bệnh nguy tử và mong tôi trở về để thấy mặt một lần trước khi lìa đời, một triều cảm xúc đã trào lên trong lòng tôi. Như một người con thành tâm yêu mẹ, tôi rất muốn làm trọn ước nguyện của bà. Nhưng tôi trao nguyện ước này cho Thiên Chúa và phó mình hoàn toàn theo thánh ý Người. Không màng đến nỗi đau tâm hồn, tôi đã xin vâng theo thánh ý Thiên Chúa. Vào buổi sáng ngày lễ bổn mạng của tôi, ngày 15 tháng 2, **(166)** Mẹ Bề Trên trao cho tôi bức thư thứ hai của gia đình và cho phép tôi về thăm để làm trọn ước nguyện và lời xin của người mẹ đang hấp hối của tôi. Tôi cấp tốc chuẩn bị hành lý cần thiết cho chuyến đi và rời Vilnius ngay chiều tối hôm đó. Tôi dâng trọn đêm ấy để cầu cho người mẹ đau nặng của tôi, xin Thiên Chúa ban ơn để bà đừng đánh mất phần nào công trạng trong cơn đau đớn.

396 Những người đồng hành cùng chuyến xe với tôi rất tử tế; có nhiều phụ nữ trong hội Đức Bà ở trên toa xe với tôi. Tôi nhận ra trong đó một người đang đau khổ và chiến đấu dữ dội trong lòng. Trong thần trí, tôi bắt đầu cầu nguyện cho linh hồn này. Lúc 11 giờ, những người phụ nữ đi sang một toa khác để trò chuyện, chỉ còn hai chúng tôi ở lại. Tôi có thể linh cảm thấy lời cầu nguyện của tôi đang làm cho cuộc chiến trong linh hồn này trở nên kịch liệt hơn. Tôi không an ủi, nhưng tha thiết cầu nguyện cho chị ấy. Sau cùng, chị ấy quay sang tôi và hỏi có buộc phải giữ điều đã hứa với Chúa hay không. Lúc đó, tôi nhận được một tri thức nội tâm về lời hứa của chị nên đáp: “Chị tuyệt đối phải giữ lời hứa ấy, nếu không sẽ phải khổ sở cả đời. Tư tưởng này sẽ theo chị khắp nơi và không để chị bình an đâu”. Ngạc nhiên trước câu trả lời của tôi, chị đã bộc bạch hết tâm hồn với tôi.

Chị vốn là một giáo viên. Khi sắp sửa đi thi, chị đã hứa với Chúa nếu thi đậu, chị sẽ dâng mình để phụng sự Người; tức là vào một dòng tu. Chị đã thi đậu, chị kể: “Nhưng khi lăn lộn bon chen giữa đời, tôi không còn muốn đi tu nữa. Tuy nhiên, lương tâm không để cho tôi một chút bình an, mặc dù với đủ thứ giải khuây, nhưng lúc nào tôi cũng bị ray rứt”.

Sau khi hàn huyên lâu giờ, chị ấy đã hoàn toàn được biến đổi và cho biết sẽ nhanh chóng sửa soạn vào dòng. Chị xin tôi cầu nguyện, và tôi cảm thấy Thiên Chúa thật quảng tâm ban phát những hồng ân của Người.

397 Sáng hôm đó tôi đến Wrsaw, và đúng 8 giờ tối, tôi đã về đến nhà quê. Thật vui mừng biết bao cho cha mẹ và toàn thể gia đình! Thật khó mà tả xiết. **(167)** Sức khoẻ mẹ tôi có phần khả quan đôi chút, nhưng theo bác sĩ thì không hy vọng hoàn toàn bình phục. Sau khi chào hỏi nhau, chúng tôi quỳ gối cùng cám tạ Thiên Chúa vì hồng ân được sum họp một lần nữa ở đời này.

398 Khi nhìn thấy thân phụ già cả cầu nguyện, tôi hết sức xấu hổ. Sau nhiều năm sống trong tu viện, tôi vẫn không sao cầu nguyện thành tâm và sốt sắng được như vậy. Do đó, tôi không ngừng cám tạ Thiên Chúa vì cha mẹ tôi được như thế.

399 Ôi, thấm thoát đã mười năm trời, mọi sự đã thay đổi đến độ không còn nhận ra được nữa! Mảnh vườn nhỏ giờ đây tôi không nhìn ra được. Các anh chị em trước kia còn thơ dại, bây giờ đã trưởng thành. Tôi ngạc nhiên vì không nhận ra họ giống như hồi chúng tôi chia tay. Em Stanley hồi đó ngày nào vẫn cùng tôi đi lễ. Tôi cảm thấy em rất đẹp lòng Chúa.

400 Vào ngày cuối cùng, khi mọi người đã ra về, em và tôi đến trước Thánh Thể và cùng nhau hát kinh *Te Deum.* Sau một lúc thinh lặng, tôi dâng linh hồn em cho Trái Tim rất dịu hiền Chúa Giêsu. Cầu nguyện trong một nhà thờ nhỏ bé thế này sung sướng thật! Tôi hồi tưởng tất cả những hồng ân đã được lãnh nhận ở đây, những hồng ân mà hồi đó tôi không hiểu và rất thường lạm dụng. Tôi tự hỏi sao hồi đó tôi lại tăm tối đến thế. Và trong khi đang nuối tiếc vì sự tăm tối của mình, bỗng nhiên tôi nhìn thấy Chúa Giêsu, sáng láng xinh đẹp khôn tả, và Người hiền từ nói với tôi: **Con ưu tuyển của Cha, Cha còn ban cho con những ơn trọng đại hơn nữa để con trở nên chứng nhân cho Lòng Thương Xót vô biên của Cha cho đến đời đời.**

401 Những ngày xum họp ở quê nhà trôi qua thật đầm ấm, vì ai nấy đều muốn gặp gỡ và trò chuyện với tôi. Tôi thường đếm được có đến 25 người ở đó. Họ thích thú nghe tôi kể hạnh tích các thánh. Dường như nhà của chúng tôi thực sự là nhà của Chúa, vào mỗi buổi tối, chúng tôi chỉ nói với nhau về Chúa. Lúc đã thấm mệt vì những câu chuyện và muốn được yên tĩnh, tôi lặng lẽ ra vườn để có thể tâm sự một mình với Chúa vào buổi tối, thế mà cũng không được; các em trai, em

gái lập tức chạy theo và kéo tôi vào nhà, thế là một lần nữa, tôi lại phải nói, mọi người dán mắt vào tôi. **(168)** Nhưng tôi cũng tìm được ra cách để thư giãn một chút; tôi yêu cầu các em trai hát cho tôi nghe vì chúng có chất giọng rất tuyệt; hơn nữa, em này chơi vĩ cầm, em kia chơi măng-đô-lin. Và trong lúc đó, tôi có thể thầm thĩ cầu nguyện mà không phải tránh né cuộc sum họp.

Thật tôi rất khó chịu khi phải ôm hôn lũ trẻ. Những phụ nữ quen biết dẫn con nhỏ của họ đến thăm rồi xin tôi bồng ẵm và hôn chúng ít là một lúc. Họ coi đó như một đặc ân, nhưng đối với tôi lại là dịp tập nhân đức, bởi vì nhiều đứa rất nhem nhuốc. Nhưng để thắng vượt những cảm giác ấy mà không lộ vẻ khó chịu, tôi đã hôn đứa trẻ bẩn thỉu ấy đến hai lần. Một người bạn đem theo đứa con bị đau mắt đầy những ghèn, và nói với tôi: “Chị ơi, ẵm nó một lúc nhé, làm ơn đi”. Tự nhiên của tôi rợn cả người, nhưng bất chấp, tôi đã bồng đứa trẻ lên, hôn những hai lần ngay vào chỗ bệnh và xin Chúa chữa lành cho nó.

Tôi có nhiều dịp tập nhân đức. Tôi nghe ai nấy than thở về những đau khổ, và không gặp được một tâm hồn vui tươi bởi vì không có ai thật sự mến yêu Thiên Chúa; và điều ấy chẳng làm tôi ngạc nhiên chút nào. Tôi rất buồn vì không gặp được hai người em gái của tôi. Trong lòng tôi linh cảm linh hồn họ đang gặp nguy hiểm. Nỗi đau quặn thắt lòng tôi khi tưởng nghĩ đến họ. Một lần kia, khi được thân mật với Chúa, tôi tha thiết xin Chúa ban ơn cho họ, và Chúa đã trả lời: **Cha không những đang ban cho họ những ơn cần thiết, mà cả những ơn đặc biệt nữa.** Tôi hiểu Chúa sẽ mời gọi họ đến chỗ kết hợp mật thiết với Người. Tôi vui mừng khôn xiết vì tình yêu bao la nhường ấy đang hiển trị nơi gia đình chúng tôi.

402 Khi từ giã và xin cha mẹ chúc lành, tôi cảm nhận một sức mạnh ánh sáng Chúa đang trào đổ xuống cho linh hồn tôi. Cha tôi, mẹ tôi, mẹ đỡ đầu của tôi đều ứa nước mắt chúc lành cho tôi, cầu chúc cho tôi trọn niềm trung thành với những ánh sáng của Chúa, và nài nỉ tôi đừng bao giờ quên lãng biết bao ơn lành của Chúa vì đã mời gọi tôi bước vào nếp sống tu trì. Họ cũng xin tôi cầu nguyện. **(169)** Mặc dù ai nấy đều khóc, nhưng tôi không nhỏ một giọt nước mắt; tôi cố gắng tỏ ra can đảm và lựa lời an ủi, nhắc nhở cho họ rằng thiên đàng mới là nơi không còn ly biệt. Em Stanley tiễn tôi ra tận xe hơi. Tôi cho em biết Thiên Chúa rất yêu thương những tâm hồn trong trắng và trấn an rằng Thiên Chúa thoả lòng với em. Khi tôi nói về lòng nhân lành của Chúa và Người hằng tưởng nghĩ đến chúng ta, em đã bật khóc như một đứa trẻ. Tôi không ngạc nhiên bởi vì em là một linh hồn trong sạch, vì thế em có thể nhận ra Thiên Chúa.

403 Khi đã lên xe, tôi không sao dằn được lòng mình và oà khóc như một đứa trẻ, vui mừng vì Thiên Chúa đã ban cho gia đình tôi quá nhiều hồng ân, và tôi ngây ngất trong lời kinh tạ ơn.

Trước lúc chiều tối, tôi đã về đến Warsaw. Trước tiên, tôi ghé chào vị Chủ Nhà [Chúa Giêsu Thánh Thể], và sau đó đi chào cả cộng đoàn.

404 Khi vào nhà nguyện để chào kính Chúa trước khi về ngủ, đồng thời cũng xin lỗi vì đã tâm sự quá ít với Người trong thời gian ở nhà quê, tôi đã nghe lời này trong linh hồn: **Cha rất vui lòng, vì mặc dù không nói với Cha, nhưng con làm cho lòng nhân lành của Cha được tỏ hiện cho các linh hồn và khuyến giục họ mến yêu Cha.**

405 Mẹ Bề Trên [Mary Joseph] nói với tôi: “Này chị, chúng ta ngày mai sẽ đi Jozefinek, và chị sẽ có dịp thưa chuyện với Mẹ Tổng Quyền (Michael]”. Tôi rất vui mừng. Mẹ Tổng Quyền vẫn như ngày nào, đôn hậu, bình an, và đầy Thánh Thần của Chúa. Tôi được thưa chuyện rất lâu với Mẹ. Chúng tôi cùng tham dự giờ kinh trưa, hát kinh cầu Thánh Tâm Chúa Giêsu. Có Chúa Giêsu được thờ kính trong mặt nhật.

406 Sau đó một lúc, tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng, Người ra khỏi Bánh Thánh và ngự đến bàn tay tôi. Điều này kéo dài một lúc; niềm vui chan chứa linh hồn tôi. Chúa Hài Đồng Giêsu vẫn giữ nguyên hình dạng vậy như khi chúng tôi vào nhà nguyện cùng với Mẹ Bề Trên Mary Joseph - Giám Tập cũ của chúng tôi. Ngày hôm sau, tôi trở về Vilnius dấu yêu của tôi.

407 Ôi, tôi hạnh phúc biết bao khi được trở về tu viện của mình! Tôi cảm nghiệm như thể được vào dòng lần thứ hai. Tôi vui sướng khôn cùng trong sự tĩnh lặng êm đềm, nơi linh hồn dễ dàng được đắm say trong Chúa, được mọi người giúp đỡ mà không bị ai quấy rầy.

(170) Mùa Chay Thánh

408 Khi được đắm chìm vào cuộc Thương Khó Chúa, tôi thường nhìn thấy Chúa Giêsu như thế này trong giờ chầu: sau khi đánh đòn, các lý hình bắt Chúa và lột y phục đã dính đét vào những thương tích của Người ra; lúc chúng giật mạnh, các vết thương lại vỡ toát ra; rồi chúng ném chiếc áo điều tơi tả dơ nhớp lên những thương tích ấy của Chúa. Chiếc áo choàng có vài chỗ dài đến tận đầu gối của Chúa. Chúng đè Chúa ngồi trên một cây xà. Và rồi chúng đan một mạo gai lên đầu thánh thiện của Chúa. Chúng đặt một cây sậy vào tay Chúa và chế giễu, cúi đầu chào như một vị vua. Vài kẻ còn phun nhổ vào thánh nhan Chúa, trong khi những kẻ khác giật cây sậy đánh lên đầu Chúa. Bọn này tạt vả đau đớn; trong khi bọn khác bịt mặt và đánh đấm Chúa. Chúa Giêsu hiền lành chịu đựng tất cả những điều ấy. Ai có thể hiểu được Chúa - hiểu thấu được nông nỗi khổ đau của Người? Mắt Chúa trĩu nặng. Tôi cảm nhận được điều đang diễn ra nơi Trái Tim rất dịu dàng Chúa Giêsu vào lúc ấy. Ước chi mọi linh hồn hãy suy ngắm về những đau khổ của Chúa Giêsu vào lúc ấy.

Người ta tranh nhau lăng mạ Chúa. Tôi suy tư: Sự dữ dằn như thế ở nơi nhân loại từ đâu mà ra? Đó là bởi tội lỗi mà ra. Tình yêu và tội lỗi đã gặp nhau.

409 Khi đang tham dự thánh lễ trong một nhà thờ cùng với một chị khác, tôi cảm nhận được sự cao cả và uy nghi của Thiên Chúa; tôi cảm nghiệm Giáo Hội đang được Thiên Chúa bao chiếm. Uy nghi Chúa bao bọc và làm tôi sợ hãi, nhưng cũng làm tôi dạt dào an bình và hoan lạc. Tôi biết không gì có thể cưỡng lại thánh ý Chúa. Ôi giả như mọi linh hồn đều nhận biết Đấng đang ngự trong những thánh đường của chúng ta, chắc sẽ không có quá nhiều phạm thánh và bất kính đối với những nơi thánh này đến thế!

410 Ôi Tình Yêu hằng hữu vô biên, con khẩn nài Chúa ơn này: xin soi sáng tâm trí con bằng ánh sáng trên cao; giúp con hiểu biết và trân trọng mọi vật theo giá trị của chúng.

411 **(171)** Ngày 21 tháng 3 năm 1935

Trong giờ thánh lễ, tôi nhìn thấy Chúa trong linh hồn; và nghiệm được sự hiện diện của Người thấu nhập hữu thểcủa tôi. Tôi cảm nhận được ánh nhìn của Chúa; và tình tự thật lâu với Người mà không phải thốt ra một lời nào; tôi biết những điều khát mong của Trái Tim Chúa, và luôn luôn thực hiện những điều đẹp lòng Người nhất. Tôi mến yêu Chúa đến cuồng si, và cảm thấy được Người yêu thương lại. Trong những lúc được gặp gỡ Chúa sâu thẳm trong hồn, tôi cảm thấy hạnh phúc chất ngất không sao diễn tả được. Những giây phút ấy thật ngắn ngủi vì linh hồn không thể chịu được lâu, nếu không nhất định nó sẽ lìa khỏi xác. Mặc dù những giây phút ấy rất ngắn ngủi, nhưng sức mạnh từ đó lại chuyển thông vào linh hồn và lưu lại đó một thời gian rất lâu. Không cần cố gắng chút nào nhưng tôi vẫn cảm nghiệm được một trạng thái tịnh hiệp sâu thẳm đang bao phủ, không chút suy giảm hoặc bị ảnh hưởng dù khi tôi nói chuyện với người khác hoặc làm các việc phận sự. Tôi cảm nghiệm sự hiện diện thường xuyên của Thiên Chúa mà linh hồn tôi không phải nỗ lực. Tôi biết mình được kết hợp với Thiên Chúa, thắm thiết như một giọt nước nên một với đại dương thăm thẳm.

Thứ Năm tuần trước khi giờ cầu nguyện gần kết thúc, tôi cảm nghiệm được ơn này và sự việc kéo dài một cách khác thường, đến hết thánh lễ, đến nỗi tôi tưởng mình sẽ chết vì vui sướng. Vào những lúc ấy, tri thức của tôi về Thiên Chúa và những ưu phẩm của Người càng sâu xa hơn. Tôi cũng biết mình và những nỗi khốn nạn của tôi nhiều hơn. Tôi ngỡ ngàng vì Thiên Chúa đã khứng đoái đến một linh hồn đớn hèn như tôi. Sau thánh lễ, tôi hoàn toàn được ngụp lặn trong Chúa và ý thức được mọi ánh nhìn của Người đến tận sâu thẳm linh hồn tôi. Khoảng giữa trưa, tôi ghé vào nhà nguyện một lúc, và sức mạnh ánh sáng ấy lại tác động tâm hồn tôi. Trong khi tôi còn

đang trong trạng thái tịnh tâm ấy, Satan cầm một bình hoa và hết sức giận dữ ném xuống đất. Tôi nhìn thấy tất cả sự điên cuồng và ghen tức của nó.

412 Lúc đó không có ai trong nhà nguyện, thế là tôi chỗi dậy, nhặt những mảnh vụn của chiếc bình, cắm lại số hoa và cố gắng dọn dẹp trước khi có ai vào. Nhưng tôi đã không làm kịp vì Mẹ Bề Trên [Borgia] ngay lúc đó cùng với chị phụ trách phòng áo [16] và một số chị khác bước vào. Mẹ Bề Trên lấy làm ngạc nhiên vì tưởng tôi chạm đến vật gì trên bàn thờ **(172)** khiến cho bình hoa rơi vỡ. Chị phụ trách phòng áo tỏ vẻ hậm hực, nhưng tôi ráng giữ, không biện minh hoặc bào chữa. Gần đến tối, cảm thấy mệt nhoài và không thể chầu giờ thánh, tôi xin phép Mẹ Bề Trên đi ngủ sớm. Vừa đặt lưng xuống, tôi đã thiếp ngay, nhưng vào khoảng 11 giờ, Satan xô đẩy giường tôi. Tôi liền thức dậy và thanh thản cầu nguyện với thiên thần Bản Mệnh. Khi ấy, tôi cũng nhìn thấy các linh hồn đang đền tội trong luyện ngục. Các linh hồn giống như những chiếc bóng, ở giữa họ, tôi cũng thấy có nhiều quỷ dữ. Một tên quỷ trong số ấy cố sức trêu tức tôi; hắn lấy hình con mèo nhảy bổ lên giường và đè lên chân tôi, nặng như cả tấn.

Tôi liên lỉ lần chuỗi Mân Côi, đến rạng sáng, những hình thù này biến hết, và tôi chợp mắt được một lúc. Đến sáng, khi vào nhà nguyện, tôi được nghe những lời này: **Con được hợp nhất với Cha; con đừng sợ gì cả. Nhưng hỡi con, con hãy biết rằng Satan căm ghét con; nó căm hờn mọi linh hồn, nhưng đặc biệt căm thù con, bởi vì con đã giật khỏi quyền thống trị của nó quá nhiều linh hồn.**

Thứ Năm tuần Thánh, ngày 18 tháng 4

413 Sáng nay, tôi đã nghe được những lời này: Từ hôm nay cho đến [lễ] Phục Sinh, con sẽ không được cảm nghiệm sự hiện diện của Cha, linh hồn con sẽ tràn ngập niềm nhung nhớ da diết. Và tức thì một nỗi nhớ nhung bồn chồn ngập ứ linh hồn tôi; tôi cảm thấy bị xa cách Chúa Giêsu yêu dấu của tôi. Đến giờ hiệp lễ, tôi nhìn thấy thánh nhan Chúa Giêsu trong từng tấm bánh [được đựng] trong chén lễ. Từ lúc đó, tôi cảm thấy một nỗi khao khát mãnh liệt trong linh hồn.

414 Thứ Sáu tuần Thánh. Vào lúc 3 giờ chiều, khi vào nhà nguyện, tôi đã nghe những lời này: **Cha mong ước bức hình được tôn kính (173) một cách công khai.** Sau đó, tôi thấy Chúa Giêsu hấp hối trên thập giá với những cực hình khủng khiếp, và từ Trái Tim Người phát ra hai luồng sáng như trong bức hình.

415 Thứ Bảy. Trong giờ kinh Chiều, tôi thấy Chúa Giêsu, rạng rỡ như thái dương, trong y phục trắng tinh, Người phán với tôi, **Chúc cho tâm hồn con được vui tươi.** Và niềm vui ngây ngất tràn

ngập tôi, tôi được thấu nhập bằng sự hiện diện của Thiên Chúa, một báu tàng quý giá cho linh hồn tôi không lời nào tả xiết.

416 Khi bức hình được trưng bày, [17] tôi nhìn thấy tay Chúa Giêsu chuyển động như đang làm một dấu thánh giá lớn. Vào buổi tối cùng ngày, khi đi ngủ, tôi nhìn thấy bức hình khắp thành phố, và thành phố được bao phủ bằng một thứ gì giống như chiếc mạng lưới. Khi Chúa Giêsu hiện ra, Người cắt đứt tất cả những chiếc mạng lưới, và sau cùng làm một dấu thánh giá lớn rồi biến đi. Tôi thấy mình bị vây quanh giữa đông đảo những hình thù gớm ghiếc đang điên hận căm hờn. Từ môi miệng chúng thốt ra những lời đe loi đủ thứ, nhưng không chạm được đến tôi. Một lúc sau, cảnh tượng này biến mất, nhưng mãi một lúc lâu, tôi không sao ngủ được.

417 Ngày 26 [tháng 4]

Thứ Sáu, khi đang ở Ostra Brama để tham dự nghi thức bức hình được bày kính, tôi đã được nghe bài giảng của cha giải tội [cha Sopocko]. Bài giảng nói về Lòng Thương Xót Chúa, đó là điều trước tiên Chúa Giêsu đã yêu cầu từ rất lâu. Khi cha bắt đầu nói về Lòng Thương Xót bao la của Chúa, bức hình trở nên rất sống động và chiếu giãi những luồng sáng xuyên thấu trái tim của những người có mặt ở đó, nhưng không phải mọi người đều được như nhau. Một số được nhiều hơn, một số được ít hơn. Niềm vui sướng chứa chan tràn ngập linh hồn tôi khi nhìn thấy ơn Chúa.

(174) Khi ấy, tôi được nghe những lời này: Con là chứng nhân của Lòng Thương Xót Cha. Con sẽ đứng trước ngai toà của Cha mãi mãi như một chứng nhân sống động cho Lòng Thương Xót của Cha.

418 Khi bài giảng kết thúc, tôi không đợi đến hết nghi thức nhưng vội vã trở về nhà dòng. Khi tôi mới đi được vài bước, thì một đám quỷ đông nghịt hiện ra chặn đường. Chúng dùng những cực hình kinh khủng đe doạ, và tôi có thể nghe được những lời chúng bàn luận: Nó đã giật hết những gì chúng mình đã vất vả suốt bao nhiêu năm! Khi tôi hỏi chúng: “Chúng mày ở đâu ra mà đông đảo thế!” Những hình thù gớm ghiếc đáp lại: “Từ tâm hồn người ta; thôi đừng làm khổ tụi tao nữa!”.

419 Nhìn thấy sự căm hờn gớm ghê của chúng quỷ, tôi liền xin thiên thần Bản Mệnh trợ giúp, và tức thì thiên thần Bản Mệnh trong dáng dẻ sáng láng rạng ngời hiện đến nói với tôi: “Hỡi hiền thê của Thiên Chúa, đừng sợ hãi; nếu không được phép của Chúa, bọn quỷ thần này không thể làm hại chị đâu”. Tức thì, các quỷ dữ biến đi, và thiên thần Bản Mệnh tín trung đồng hành với tôi một cách hữu hình đi thẳng về nhà dòng. Dung mạo của ngài thật khiêm nhu và an bình, với một ngọn lửa lấp lánh trên trán.

Ôi Chúa Giêsu, con muốn được vất vả, tàn tạ, và đau khổ suốt cả đời con để đáp lại giây phút con đã được nhìn thấy vinh quang của Chúa, và để mưu ích cho các linh hồn.

Chúa Nhật, ngày 28 [tháng 4] năm 1935

420 Chúa Nhật sau lễ Phục Sinh, tức là ngày lễ kính Lòng Thương Xót Chúa, trùng với ngày bế mạc Năm Thánh Cứu Độ. Khi chúng tôi đi tham dự các nghi thức, lòng tôi rộn ràng sướng vui vì hai sự kiện trọng đại được liên kết chặt chẽ với nhau. Tôi xin Chúa dủ lòng thương xót linh hồn các tội nhân. Gần cuối buổi lễ, khi linh mục ban phép lành Thánh Thể cho mọi người, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu giống như trong bức hình. Chúa chúc lành và những ánh sáng của Người lan toả khắp thế giới. Bỗng tôi nhìn thấy một vầng sáng bất khả thấu có hình một vương toà pha lê, được đan kết từ những đợt sóng rực rỡ **(175)** mà các thụ tạo lẫn các thần thiêng không thể đến gần. Có ba cánh cửa dẫn đến vương toà rực rỡ ấy. Lúc đó, Chúa Giêsu - giống như được vẽ trong bức hình - tiến vào vương toà huy hoàng ấy qua cánh cửa thứ hai để vào trong Nhất Thể. Đó là Tam Vị Nhất Thể tối thượng, vô cùng. Tôi nghe được lời này: **Đại lễ này phát xuất từ Lòng Thương Xót sâu thẳm của Cha, và được xác định trong những chiều kích sâu rộng của tình thương Cha. Mọi linh hồn tin tưởng tín thác vào Lòng Thương Xót Cha sẽ nhận được điều ấy.** Tôi thoả thuê niềm vui sướng vì lòng nhân lành và cao trọng vô cùng của Thiên Chúa.

Ngày 19 tháng 4 năm 1935

421 Vào chiều hôm trước ngày bức hình được bày kính, tôi cùng với Mẹ Bề Trên đi thăm cha giải tội của chúng tôi [cha Sopocko]. Khi câu chuyện xoay đến vấn đề bức hình, cha giải tội ngỏ ý nhờ một người giúp làm một vài vòng hoa. Mẹ BềTrên đáp: “Chị Faustina sẽ giúp được”. Tôi rất vui mừng về điều này, và khi chúng tôi trở về nhà dòng, tôi lập tức chuẩn bịmột ít hoa lá, nhờ một học sinh nội trú giúp đem đến. Một người khác đang làm việc trong nhà thờ cũng giúp vào đó. Mọi sự đã sẵn sàng lúc 7 giờ tối, và bức hình đã được bày lên. Tuy nhiên, một vài phụ nữ nhìn thấy tôi đứng quanh đó, vì tôi làm phiền hơn là giúp đỡ vào đó. Hôm sau, họ hỏi các chị về bức hình xinh đẹp và ý nghĩa của nó. [Họ tưởng] các chị biết vì cũng thấy một chị trong đó đã trang trí bức hình hôm trước. Các chị rất ngạc nhiên vì họ cũng chẳng biết gì cả; mọi người đều muốn nhìn xem và lập tức họ chợt nghĩ đến tôi. Họ nói: “Chị Faustina ắt hẳn phải biết tường tận về bức hình”.

Khi họ bắt đầu hỏi, tôi im lặng, bởi vì tôi không thể nói ra sự thật. Sự im lặng của tôi càng khơi dậy tính tò mò của họ. Tôi càng phải cảnh tỉnh để khỏi nói dối mà cũng không phải tiết lộ sự thật, vì tôi không được phép [nói ra]. Lúc đó, họ bắt đầu tỏ vẻ khó chịu và công khai quở trách tôi: “Những người ngoài làm sao mà biết **(176)** được điều này, đến như chúng ta còn mù tịt?”. Những

lời phê phán nhắm vào tôi. Suốt ba ngày, tôi đau khổ rất nhiều, nhưng một sức mạnh đặc biệt nâng đỡ linh hồn tôi. Tôi vui mừng vì được chịu khổ vì Chúa, và các linh hồn trong những ngày này đã được hưởng nhờ Lòng Thương Xót Chúa. Khi thấy rất nhiều linh hồn được hưởng nhờ Lòng Thương Xót Chúa trong những ngày này, tôi chẳng coi sao nỗi đau khổ và cực nhọc ghê rợn nhất, cho dù có triền miên cho đến tận thế; bởi vì chúng sẽ có ngày chấm dứt, còn các linh hồn được cứu thoát khỏi những cực hình sẽ không bao giờ chấm dứt. Thật là một niềm vui lớn lao cho tôi khi nhìn thấy người ta trở về với cung lòng Đấng Xót Thương Thần Linh, nguồn mạch sự hạnh phúc.

422 Khi nhìn thấy hy sinh và những nỗ lực của cha Sopocko đối với công cuộc này, tôi thán phục lòng kiên trì và khiêm nhượng của ngài. Tất cả công việc đòi trả một giá rất đắt, không những phải lao nhọc và gian truân tư bề, mà còn cả về phương diện tài chánh nữa; vậy mà cha Sopocko đã trang trải tất cả mọi phí tổn. Tôi thấy Chúa Quan Phòng đã chuẩn bị ngài để thực hiện công cuộc của Lòng Thương Xót Chúa trước khi tôi khấn xin Chúa về điều này. Ôi, lạy Chúa, thật diệu kỳ những đường lối của Chúa! Hạnh phúc cho những linh hồn nào bước theo tiếng gọi của ơn thánh!

423 Hỡi hồn tôi, hãy chúc tụng Thiên Chúa trong mọi sự và hãy tôn vinh tình thương Người, vì lòng lành của Chúa không bao giờ cùng. Mọi sự sẽ qua đi, nhưng Lòng Thương Xót Chúa không giới hạn và chấm dứt. Sự dữ đến đâu cũng có mức độ, nhưng lòng nhân từ thì không mức độ.

Lạy Thiên Chúa của con, ngay cả trong những hình phạt Chúa giáng xuống trần gian, con vẫn nhìn ra Lòng Thương Xót thẳm sâu của Chúa, bằng cách trừng phạt chúng con trên trần gian này, Chúa giải cứu chúng con khỏi hình phạt muôn kiếp. Hỡi tất cả tạo vật, hãy mừng vui vì các bạn được gần gũi với Thiên Chúa nơi Lòng Thương Xót vô biên của Người còn hơn một con trẻ với trái tim mẹ nó. Lạy Thiên Chúa, Chúa đầy trắc ẩn đối với các tội nhân khốn nạn nhưng biết thành tâm sám hối. Tội nhân càng khốn nạn, càng có quyền với **(177)** Lòng Thương Xót Chúa.

Một Giây Phút, ngày 12 tháng 5 năm 1935

424 Buổi tối, khi vừa vào giường, tôi đã thiếp ngay. Tôi ngủ nhanh, nhưng tỉnh giấc còn nhanh hơn nữa. Một em nhỏ đến và đánh thức tôi. Em chỉ chừng một tuổi, và tôi rất ngạc nhiên vì em nói rất rõ ràng, các trẻ khác trạc tuổi đó chưa biết nói hoặc nói chưa sõi. Em bé này dễ thương không thể tả được và giống hệt Chúa Giêsu Hài Đồng, và em nói với tôi: **Hãy nhìn lên bầu trời.** Và khi tôi nhìn lên bầu trời, tôi nhìn thấy các vì sao và mặt trăng. Lúc đó, em bé hỏi tôi: **Có thấy mặt trăng và các ngôi sao này không?** Khi tôi trả lời - có, em bé nói những lời này với tôi: **Những ngôi sao này**

là linh hồn các tín hữu trung thành, và mặt trăng là linh hồn các tu sĩ. Có thấy sự khác biệt biết bao giữa ánh sáng của mặt trăng và ánh sáng các ngôi sao hay không? Sự khác biệt trên thiên đàng giữa linh hồn một tu sĩ và linh hồn một tín hữu cũng như thế. Và em bé còn nói tiếp: **Sự cao cả thực hệ ở lòng mến yêu Thiên Chúa và đức khiêm nhượng.**

425 Khi đó tôi nhìn thấy một linh hồn đang lìa khỏi xác trong nỗi đau đớn kinh khiếp. Lạy Chúa Giêsu, khi con sắp sửa ghi lại việc này, con run sợ khi thấy những điều kinh khủng làm chứng chống lại ông ấy... Con nhìn thấy linh hồn những con trẻ còn rất nhỏ và linh hồn những trẻ em lớn hơn, chừng 9 tuổi, từ một hố bùn chỗi dậy. Các linh hồn này nhơ bẩn và gớm ghiếc, giống như những quái vật ghê sợ và những thi thể thối rữa. Nhưng các thi thể này vẫn sống và lớn tiếng đưa ra chứng cứ chống lại linh hồn người hấp hối. Và linh hồn hấp hối mà tôi đang nhìn thấy kia là một linh hồn được nhiều ca tụng và danh dự trần gian, nhưng kết cục chỉ là sự trống rỗng và tội lỗi. Sau cùng, một người phụ nữ xuất hiện, cầm một thứ gì trên tấm khăn giống như những giọt nước mắt, và hùng hồn làm chứng chống lại ông ta.

426 Ôi giờ kinh hoảng, **(178)** giờ người ta phải nhìn thấy tất cả hành vi của mình trong sự trần trụi và khốn cùng; không một hành vi nào bị bỏ sót, tất cả sẽ cùng chúng ta đến trước toà phán xét của Thiên Chúa. Tôi không thể tìm được ngôn từ hay so sánh nào để diễn tả những điều hãi hùng như thế. Dường như linh hồn này không bị trầm đoạ, nhưng phải chịu cực hình không khác gì những cực hình hoả ngục; chỉ có một khác biệt là chúng sẽ có ngày chấm dứt mà thôi.

427 Một lúc sau, tôi lại nhìn thấy con trẻ đã đánh thức tôi. Em bé có một vẻ đẹp diệu kỳ và lặp lại cho tôi những lời này: **Sự cao cả thực hệ ở lòng mến yêu Thiên Chúa và đức khiêm nhượng.** Tôi hỏi: “Làm sao bé biết được sự cao cả của linh hồn là ở lòng mến yêu Thiên Chúa và đức khiêm nhượng? Vì chỉ các nhà thần học mới biết được những điều như thế, trong khi bé chưa đi học giáo lý cơ mà. Thế làm sao bé biết được? Em bé đã trả lời câu hỏi này: **Ta biết, Ta biết tất cả mọi sự.** Và rồi, em biến đi.

428 Nhưng tôi không thể ngủ lại; đầu óc mệt nhoài vì suy đi nghĩ lại những điều vừa được xem thấy. Hỡi các linh hồn, các bạn biết chân lý này quá muộn màng! Ôi vực thẳm Lòng Thương Xót của Thiên Chúa, xin hãy nhanh chóng trào đổ xuống cho toàn thế giới theo như lời Chúa đã phán.

Tháng 5 năm 1935. Một Giây Phút

429 Khi ý thức những chương trình vĩ đại Thiên Chúa dành cho tôi, tôi kinh hãi trước tầm mức lớn lao và cảm thấy hoàn toàn bất lực trước những chương trình ấy. Tôi bắt đầu trốn tránh các cuộc chuyện vãn nội tâm với Chúa, bằng cách nhồi nhét cho kín thời giờ bằng những lời khẩu nguyện.

Tôi làm điều đó chỉ vì khiêm nhượng, nhưng tôi nhận ra đó không phải là khiêm nhượng thật, đúng hơn, đó là một cám dỗ do thần dữ. Vào một dịp kia, thay vì tâm nguyện, tôi đã đọc sách thiêng liêng, và trong linh hồn đã nghe những lời này một cách rõ ràng và mạnh mẽ: **Con hãy sửa soạn thế giới cho lần đến sau cùng của Cha.** Những lời này đánh động tôi thật sâu xa, và mặc dù giả vờ **(179)** như không nghe thấy, nhưng tôi hiểu rất rõ ràng và không còn nghi ngờ gì nữa về những lời ấy. Một lần kia, vì quá mệt nhọc trong cuộc chiến tình yêu với Thiên Chúa và cứ phải thường xuyên thoái thác, vịn cớ không đủ sức thực hiện công việc, tôi muốn ra khỏi nhà nguyện, nhưng một sức mạnh đã giữ tôi lại và tôi thấy mình bất lực. Khi ấy, tôi được nghe những lời này: **Con muốn rời nhà nguyện, nhưng con sẽ không rời Cha được, vì Cha ở khắp nơi. Con không thể tự mình làm được việc gì, nhưng với Cha, con có thể làm được mọi sự.**

430 Trong tuần, khi đi thăm cha giải tội [cha Sopocko] và trình bày tình trạng linh hồn với ngài, nhất là về việc tránh né đàm thoại nội tâm với Chúa, tôi được cho biết không được phép tránh né đàm thoại nội tâm với Thiên Chúa, nhưng phải chăm chú lắng nghe những lời Chúa phán bảo.

431 Tôi đã vâng theo lời khuyên của cha giải tội. Trong lần gặp gỡ đầu tiên với Chúa Giêsu, tôi sấp mình dưới chân Chúa, với tâm hồn đau đớn, xin Người tha thứ tất cả. Khi ấy Chúa Giêsu nâng tôi khỏi mặt đất và đặt ngồi bên cạnh Người, rồi cho tôi dựa đầu vào ngực Chúa để có thể hiểu biết và cảm nghiệm hơn nữa những khát vọng của Trái Tim rất dịu hiền của Người. Khi ấy, Chúa phán những lời này với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, con đừng sợ hãi gì; Cha luôn luôn ở với con. Tất cả những kẻ nghịch chỉ có thể làm hại con đến mức độ Cha cho phép mà thôi. Con là nơi cư ngụ và là nơi nghỉ ngơi thường xuyên của Cha. Vì con, Cha sẽ kềm chế cánh tay trừng phạt; vì con, Cha chúc lành cho thế giới.**

432 Ngay lúc đó, tôi cảm nghiệm một ngọn lửa trong tâm hồn. Tôi cảm thấy các quan năng ra như chết và không còn biết những điều đang xảy ra chung quanh. Tôi cảm nhận ánh nhìn của Thiên Chúa đang xuyên thấu từng thớ hữu thể của tôi. Tôi ý thức về sự cao cả của Thiên Chúa và tình trạng đớn hèn của mình. Một nỗi đau lạ thường thấu nhập linh hồn tôi, xen lẫn một niềm vui không gì sánh được. Tôi cảm thấy bất lực trong vòng tay ấp ủ của Thiên Chúa. Tôi thấy mình ở trong Người và được tan hoà trong Người như một giọt nước giữa đại dương. Tôi không sao diễn tả được những gì đang xảy ra trong lòng; sau một lúc tâm nguyện như vậy, tôi nghiệm được sức mạnh và năng lực để thực hành những nhân đức khó khăn nhất. Tôi cảm thấy chán ngán với tất cả những gì thế gian coi trọng. Với trót linh hồn, tôi thèm khát sự âm thầm và tĩnh lặng.

433 **(180)** Tháng 5 năm 1935

Trong việc đạo đức Bốn Mươi Giờ, tôi đã nhìn thấy thánh nhan Chúa Giêsu trong Bánh Thánh được tôn kính trong mặt nhật. Chúa Giêsu nhìn mọi người một cách nhân từ.

434 Tôi thường được thấy Chúa Giêsu Hài Đồng trong thánh lễ. Người cực kỳ xinh đẹp, khoảng chừng một tuổi. Một lần kia, khi nhìn thấy Chúa Hài Đồng trong thánh lễ tại nhà nguyện của chúng tôi, tôi không sao cưỡng lại được nỗi nhung nhớray rứt và khao khát mãnh liệt được đến gần bàn thờ để bồng ẵm Người. Vào lúc đó, Chúa Giêsu Hài Đồng đang đứng gần, cạnh ghế quỳ của tôi, Người chống hai bàn tay nhỏ xíu lên vai tôi, khả ái và vui tươi, ánh nhìn của Người sâu sắc và xuyên thấu. Nhưng đến giờ linh mục bẻ Bánh Thánh, Chúa Giêsu lập tức trở lại bàn thờ, bị bẻ ra, và bị linh mục ăn mất.

Sau hiệp lễ, tôi thấy Chúa Giêsu như trước trong tâm hồn và một cách thể lý, cảm nghiệm được Người suốt cả ngày. Một trạng thái tịnh hiệp hết sức sâu xa, mặc dù không ý thức, đã chiếm hữu tôi, và tôi không trao đổi với bất cứ ai một lời nào. Tôi tránh mọi người hết sức có thể, và chỉ trả lời những câu liên quan đến phận sự của tôi, ngoài ra, không còn một lời nào khác.

Ngày 9 tháng 6 năm 1935. Lễ Hiện Xuống

435 Khi tản bộ trong vườn vào buổi tối, tôi được nghe những lời này: Vì những lời khẩn cầu của con, con và những người đồng tâm với con sẽ lãnh nhận được Lòng Thương Xót cho các con và cho thế giới. Tôi đã hiểu chắc mình sẽ không còn được sống trong hội dòng này nữa. [18] Tôi đã thấy rõ ràng thánh ý Thiên Chúa về tôi một cách khác hẳn. Nhưng tôi vẫn thoái thác, phân bua với Chúa rằng tôi không có khả năng thực hiện công việc này. “Lạy Chúa Giêsu, Chúa quá biết con là gì” [tôi thưa], và tôi bắt đầu kể lể những khuyết điểm ấy để Chúa đồng ý rằng tôi không có khả năng thực hiện (181) các chương trình của Người. Khi ấy, tôi nghe những lời này: Đừng sợ, chính Cha sẽ bù đắp tất cả những gì khiếm khuyết nơi con. Những lời này đã xuyên thấu sâu thẳm trong tôi và cho tôi ý thức hơn nữa về sự khốn cùng của mình, và tôi hiểu rằng Lời Chúa đang sống động và xuyên thấu đến những chỗ sâu thẳm. Tôi hiểu Thiên Chúa đòi hỏi tôi phải sống hoàn hảo hơn nữa. Tuy nhiên, tôi vẫn nại vào sự bất toàn của mình để thoái thác.

436 Ngày 29 tháng 6 năm 1935

Khi kể cho cha linh hướng [cha Sopocko] về những điều Chúa yêu cầu tôi, tôi cứ tưởng ngài cũng đồng ý là tôi không đủ khả năng thực hiện tất cả những điều ấy và Chúa Giêsu cũng không sử dụng những linh hồn như tôi vào các công cuộc của Người. Nhưng tôi lại nghe cha đáp rằng những linh hồn như thế mới là những người rất thường được Chúa tuyển chọn để thực hiện các chương trình của Người. Chắc chắn, vị linh mục này đã được Chúa Thánh Thần hướng dẫn; ngài thấu hiểu

những bí nhiệm của linh hồn tôi, những bí nhiệm sâu kín nhất giữa tôi với Chúa, cả những điều tôi chưa từng nói cho ngài biết, bởi vì chính tôi không hiểu và Chúa cũng chưa bảo tôi phải nói cho ngài biết. Bí nhiệm ấy thế này: Chúa truyền phải có một hội dòng rao giảng Lòng Thương Xót của Chúa cho thế giới, và bằng kinh nguyện, mà nài xin ơn ấy cho thế giới. Khi vị linh mục ấy hỏi tôi đã từng được các soi động như thế bao giờ chưa, tôi đáp rằng tôi chưa được những mệnh lệnh rõ ràng nào cả; nhưng ngay lúc ấy, một ánh sáng thấu nhập linh hồn tôi, và tôi hiểu Chúa đang nói qua vị linh mục.

437 Tôi đã chữa mình một cách vô ích, rằng tôi chưa nhận được những mệnh lệnh rõ ràng, bởi vì vào cuối cuộc nói chuyện, tôi đã nhìn thấy Chúa Giêsu đứng ở ngưỡng cửa giống như Người được vẽ trên bức hình, và Chúa phán với tôi: **Cha ước ao có một hội dòng như thế.** [19] Điều này kéo dài chỉ một lúc. **(182)** Tuy nhiên, tôi không thưa với Chúa ngay về việc ấy, vì đang vội vã trở về nhà, và tôi cứ nài nỉ với Chúa: “Chúa ơi, con không thể thực hiện được những chương trình của Chúa đâu!”. Nhưng lạ thật, Chúa Giêsu chẳng màng đến những lời năn nỉ ấy, nhưng cho tôi nhìn thấy và hiểu rằng công việc này rất đẹp lòng Người. Người không xét đến các yếu đuối của tôi, nhưng cho biết tôi phải vượt qua nhiều gian truân. Và tôi, một thụ tạo đớn hèn của Người, chỉ còn nước phải thưa lên: “Lạy Thiên Chúa của con, con không có khả năng về việc ấy đâu!”.

438 Ngày 30 tháng 6 năm 1935

Thánh lễ ngày hôm sau vừa bắt đầu, tôi đã nhìn thấy Chúa Giêsu với tất cả vẻ xinh đẹp khôn tả của Người. Chúa phán bảo tôi rằng Người ước ao **một hội dòng như thế sớm được thành lập hết sức có thể, và con sẽ sống trong đó với những người đồng tâm với con. Thần Khí Cha sẽ là luật sống của các con. Đời sống của các con sẽ mô phỏng theo cuộc sống của Cha, từ máng cỏ đến khi tử nạn trên thập giá. Các con hãy đi sâu vào các mầu nhiệm của Cha, và các con sẽ hiểu biết được vực thẳm thương xót dành cho các thụ tạo và lòng nhân hậu vô biên của Cha - đó là điều các con sẽ tỏ ra cho thế gian. Qua kinh nguyện, các con sẽ giao hoà giữa thiên đàng và trần gian.**

439 Thế rồi đến giờ hiệp lễ, Chúa Giêsu biến đi, và tôi nhìn thấy một vầng sáng lớn. Khi đó, tôi nghe những lời này: **Chúng Ta ban phúc lành của Chúng Ta.** Ngay lúc ấy, một tia sáng phát ra từ vầng sáng lớn và chiếu xuyên qua trái tim tôi; một thứ lửa phi thường được đốt lên trong linh hồn tôi - tôi tưởng mình sẽ chết vì vui mừng hạnh phúc. Tôi nghiệm thấy linh hồn lìa khỏi thân xác. Tôi cảm thấy hoàn toàn được đắm đuối trong Thiên Chúa, và được Đấng Toàn Năng mang đi như một hạt bụi nhỏ bé vào những khoảng xa vô định.

Run lên với niềm vui sướng trong vòng ôm ấp của Đấng Tạo Hoá, tôi cảm thấy được Người đỡ nâng để có thể chịu nổi khối hạnh phúc mênh mang và chiêm ngắm uy linh của Người. Giờ đây tôi biết rằng, nếu chính Chúa không **(183)** kiện cường tôi bằng ánh sáng của Người trước có lẽ linh hồn tôi không thể chịu nổi niềm hạnh phúc này và sẽ chết ngay lập tức. Thánh lễ đã kết thúc từ bao giờ mà tôi không biết, vì tôi không còn khả năng chú ý đến những gì đang xảy ra trong nhà nguyện. Sau khi các giác quan hồi phục, tôi cảm thấy mạnh mẽ và can đảm để thực thi thánh ý Chúa; dường như không còn gì khó khăn với tôi cả; trong khi trước kia lúc nào tôi cũng thoái thác với Chúa, thì giờ đây tôi cảm nhận ơn can đảm và sức mạnh của Người trong tôi, và tôi thưa: "Con sẵn sàng vâng theo thánh ý Chúa!" Lòng tôi đã vượt qua tất cả những gì tôi sẽ trải nghiệm thực tế trong tương lai.

440 Lạy Đấng Tạo Thành và Thiên Chúa của con, toàn thể hữu thể con thuộc về Chúa! Xin an bài con theo sở thích thần linh, theo những chương trình từ muôn đời, cũng như Lòng Thương Xót vô biên của Chúa. Ước chi mọi người đều nhận biết Chúa tốt lành dường bao; ước chi không ai còn sợ giao kết thân mật với Chúa; ước chi không còn ai nại vào sự bất xứng của mình để thoái thác với Chúa, và ước chi họ không bao giờ trù trừ chấp nhận những lời mời gọi của Chúa, bởi vì như thế là không đẹp lòng Chúa. Không linh hồn nào xấu xa như con, vì con thực sự biết bản thân mình và con kinh ngạc vì uy nghi Chúa đã hạ mình thái quá. Ôi cõi đời đời, dường như bạn vẫn còn quá ngắn ngủi không đủ cho tôi tôn vinh Lòng Thương Xót vô cùng của Chúa!

441 Một lần kia, bức hình được trưng bày trên bàn thờ trong cuộc cung nghinh dịp đại lễ kính Mình Máu Thánh Chúa [ngày 20.6.1935]. Khi linh mục đặt Mình Thánh và ca đoàn cất tiếng hát, những luồng ánh sáng từ bức hình xuyên qua Bánh Thánh và chiếu toả khắp nơi. Sau đó, tôi được nghe những lời này: **Những luồng sáng của Lòng Thương Xót sẽ xuyên qua con như đã xuyên qua Bánh Thánh và sẽ lan truyền (184) khắp thế giới.** Một niềm vui sâu xa chan chứa linh hồn tôi khi nghe những lời ấy.

442 Một lần kia, khi cha giải tội [cha Sopocko] đang dâng thánh lễ, như thường lệ kể từ lúc dâng của lễ, tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng trên bàn thờ. Tuy nhiên, ngay trước giờ tôn vinh Thánh Thể, linh mục bỗng biến mất trước mắt tôi và chỉ còn lại một mình Chúa Giêsu. Đến giờ tôn vinh Thánh Thể, Chúa Giêsu hướng mắt lên trời, đôi tay bé bỏng của Người cầm lấy Bánh Thánh và Chén Thánh dâng lên, một lúc sau tôi mới thấy lại vị linh mục. Tôi hỏi Chúa Giêsu Hài Đồng linh mục đã ở đâu trong thời gian tôi không nhìn thấy ngài. Chúa Giêsu trả lời: **Ở trong Trái Tim Cha.** Nhưng tôi chẳng hiểu được gì từ những lời của Chúa.

443 Vào một dịp kia, tôi đã nghe những lời này: **Cha ước mong con hãy sống theo thánh ý Cha, trong tận thẳm cung linh hồn con.** Tôi suy nghĩ về những lời mang đầy ý nghĩa này đối với tâm hồn tôi. Hôm nay là ngày xưng tội của cộng đoàn. Khi tôi cáo mình xong, linh mục [cha Sopocko] lặp lại với tôi cũng những lời chính Chúa đã nói trước cho tôi.

444 Vị linh mục nói với tôi những lời sâu sắc này: “Có ba mức độ trong việc thực thi thánh ý Thiên Chúa: mức độ thứ nhất, linh hồn chu toàn tất cả những lề luật và quy định liên quan đến hình thức tuân giữ bề ngoài; mức độ thứ hai, linh hồn chấp nhận và trung thành thực hiện những soi động bên trong; mức độ thứ ba, linh hồn phó mình cho thánh ý Thiên Chúa và để Người tự do định đoạt về họ. Thiên Chúa vui lòng thực hiện điều ấy theo ý muốn của Người và linh hồn là một dụng cụ ngoan ngoãn trong tay Người”. Vị linh mục nói tôi đang ở mức độ thứ hai, chưa đạt đến mức độ (185) thứ ba, và tôi phải nỗ lực để vươn lên. Những lời này thấu tận linh hồn tôi. Tôi thấy rõ ràng Thiên Chúa thường ban cho vị linh mục này hiểu thấu những điều kín nhiệm trong linh hồn tôi. Điều này không làm tôi ngạc nhiên chút nào; thực vậy, tôi cám tạ Thiên Chúa vì Người có những nhân sự ưu tuyển như vậy.

Thứ Năm, Giờ Chầu Đêm

445 Khi tôi đi chầu, trạng thái tịnh hiệp lập tức chiếm đoạt tôi, và tôi nhìn thấy Chúa Giêsu đang chịu trói ghì vào cột đá, bị tước lột y phục, và ngay lúc đó trận đòn cũng bắt đầu. Tôi nhìn thấy bốn người đàn ông thay phiên nhau dùng roi đánh Chúa. Trái tim tôi hầu như ngưng đập khi chứng kiến những cảnh đày đoạ này. Chúa phán với tôi: **Cha đã chịu đau đớn hơn cả những gì con nhìn thấy.** Và Chúa Giêsu tỏ cho tôi biết những tội lỗi nào đã bắt Người phải chịu đánh đòn: đó là những tội phạm đến đức trong sạch. Ôi, nỗi đau đớn tinh thần của Chúa Giêsu lúc chịu đánh đòn kinh hãi biết bao! Khi ấy, Chúa Giêsu phán với tôi: **Con hãy nhìn xem nhân loại trong tình trạng hiện thời.** Ngay lúc đó, tôi nhìn thấy những điều kinh hoàng: các lý hình bỏ mặc Chúa Giêsu ở lại đó, và có những người khác tra tay đánh đập Người; họ nắm chặt những chiếc roi tua và đánh đập Chúa một cách dã man. Những người này là các linh mục, các tu sĩ nam nữ, và các vị có thẩm quyền cao sang trong Giáo Hội, điều này đã làm tôi thất kinh. Cũng có những giáo dân đủ mọi lứa tuổi, mọi hoàn cảnh sống. Tất cả đều trút những lời thoá mạ vào Chúa Giêsu vô tội. Nhìn thấy cảnh tượng này, trái tim tôi như lâm vào tình trạng hấp hối. Trong khi chịu những lý hình đánh đập, Chúa Giêsu vẫn im lặng và nhìn vào khoảng không; nhưng khi những linh hồn mà tôi vừa nói đến đánh đập Chúa, thì Người nhắm nghiền mắt lại, và có tiếng rên rỉ thống thiết phát ra từ Trái Tim Người. Chúa Giêsu cho tôi biết tường tận về sự nặng nề xấu xa của những linh hồn vong ân bạc nghĩa này: **Con**

hãy coi, đây là một cực hình còn ghê rợn cả cái chết của Cha. Khi ấy, đôi môi mím lại, tôi bắt đầu cảm nghiệm **(186)**nỗi cay cực của cái chết, và tôi nhận thấy không ai có thể an ủi hoặc đưa tôi ra khỏi tình trạng ấy được ngoại trừ chính Đấng đã dẫn tôi vào. Khi đó, Chúa phán với tôi: **Cha thấy nỗi đau khổ chân tình của trái tim con đã đem đến một an ủi lớn lao cho Trái Tim Cha. Con hãy nhìn xem để được an ủi.**

446 Khi ấy, tôi thấy Chúa Giêsu chịu đóng đinh trên thập giá. Khi Chúa bị treo lên một lúc, tôi thấy một đám đông các linh hồn cũng chịu đóng đinh như Người. Rồi tôi thấy một đám đông thứ hai, thứ ba. Đám đông thứ hai không chịu đóng đinh vào thập giá [của mình], nhưng cầm chặt thập giá trong tay. Đám đông thứ ba không chịu đóng đinh, mà cũng chẳng cầm thập giá trong tay, nhưng kéo lê phía sau và tỏ ra nhăn nhó. Chúa Giêsu lúc đó phán với tôi: **Con có thấy những linh hồn này không? Những ai chịu đau khổ và khinh bỉ như Cha, họ sẽ nên giống Cha trong vinh quang. Những ai ít giống Cha trong đau khổ và khinh bỉ cũng sẽ ít giống Cha trong vinh quang.**

Trong số các linh hồn chịu đóng đinh, đông đảo nhất là các vị trong hàng giáo sĩ. Tôi còn thấy một số vị quen biết và điều đó làm tôi rất vui mừng. Khi ấy, Chúa Giêsu phán với tôi rằng: **Trong giờ nguyện gẫm ngày mai, con hãy suy gẫm về điều hôm nay con đã được nhìn thấy.** Và ngay sau đó, Chúa Giêsu biến đi.

447 Thứ Sáu. Tôi ngã bệnh và không thể tham dự thánh lễ. Lúc 7 giờ sáng, tôi được thấy cha giải tội của tôi đang dâng lễ, và tôi cũng được thấy Chúa Giêsu Hài Đồng. Gần cuối thánh lễ, thị kiến chấm dứt. Và tôi thấy mình trong phòng riêng như trước. Tôi mừng vui khôn tả vì mặc dù không tham dự thánh lễ trong nhà nguyện, nhưng tôi đã được tham dự tại một nhà thờ xa hơn. Chúa Giêsu là thần dược cho tất cả.

(187) Ngày 30 tháng 7 năm 1935

448 Lễ thánh Inhaxiô. Tôi cầu nguyện tha thiết với thánh nhân, trách ngài chỉ đứng bàng quan mà không đến trợ giúp tôi trong những vấn đề hệ trọng như việc thực thi thánh ý Chúa. Tôi thưa với ngài: “Lạy thánh nhân, quan thầy của con, đấng cháy lửa mến yêu và nhiệt thành vì vinh quang rạng rỡ hơn cho Thiên Chúa, con khẩn khoản nài xin thánh nhân giúp con thực hiện các chương trình của Chúa”. [20] Việc này xảy ra trong giờ thánh lễ. Khi ấy, tôi nhìn thấy thánh Inhaxiô bên phía trái bàn thờ, với một quyển sách lớn trên tay. Thánh nhân nói những lời này với tôi: “Hỡi con, ta không hững hờ với công cuộc của con đâu. Bộ luật có thể được thích nghi, và có thể thích nghi được với hội dòng này”. Và đang lúc chỉ tay vào quyển sách lớn, thánh nhân biến đi. Tôi rất vui mừng vì các

thánh đã lưu tâm nhiều đến chúng ta, và chúng ta được liên kết mật thiết với các ngài. Ôi, lòng nhân lành của Thiên Chúa! Thế giới siêu nhiên thật xinh đẹp biết bao, ngay dưới trần gian này, chúng ta đã được hiệp thông với các thánh! Suốt ngày, tôi cảm thấy sự hiện diện của đấng thánh bổn mạng đáng yêu này.

Ngày 5 tháng 8 năm 1935. Lễ kính Đức Mẹ Nhân Lành

449 Tôi đã dọn mình mừng lễ này sốt sắng hơn những năm trước. Vào buổi sáng chính ngày lễ, tôi phải chịu một cuộc chiến đấu trong lòng với ý nghĩ rằng tôi sẽ phải lìa bỏ hội dòng được hưởng nhờ sự phù trợ đặc biệt của Đức Mẹ. Cuộc chiến kéo dài suốt giờ nguyện gẫm và thánh lễ thứ nhất. Đến thánh lễ thứ hai, tôi hướng về Đức Mẹ thân thưa rằng tôi khó lòng mà rời bỏ được hội dòng này: “Hội dòng được hưởng nhờ sự chở che của Mẹ, Mẹ Maria ơi”. Khi ấy, tôi nhìn thấy Đức Mẹ Đồng Trinh, xinh đẹp vô ngần. Mẹ xuống khỏi bàn thờ và đến bàn quỳ của tôi, giữ tôi ở sát bên Mẹ và nói: *Nhờ Lòng Thương Xót vô biên của Thiên Chúa, Mẹ là Hiền Mẫu của tất cả các con. Linh hồn nào trung thành thực thi thánh ý Thiên Chúa là linh hồn đẹp lòng Mẹ nhất.* Mẹ cho biết tôi đã trung thành thực thi thánh ý Chúa **(188)** và đã được ơn nghĩa trước mắt Người. *Hãy can đảm. Đừng sợ hãi những trở ngại trước mắt, nhưng hãy ngắm nhìn cuộc Thương Khó của Con Mẹ, và như vậy, con sẽ được chiến thắng.*

Giờ Chầu Đêm

450 Tôi chịu đau đớn dữ dội và dường như không thể tham dự phiên chầu của mình, tôi tập trung hết nghị lực ý chí, và dù bị ngã trong phòng, tôi cũng chẳng lưu tâm đến những cơn đau, vì tôi đã có cuộc Khổ Nạn Chúa Giêsu trước mắt. Khi vào nhà nguyện, tôi nhận được một tri thức nội tâm về phần thưởng lớn lao Thiên Chúa đang dọn sẵn cho chúng ta, không những về các việc lành, mà còn về ước nguyện chân thành muốn thực hiện các việc ấy nữa. Đây thực là một hồng ân lớn lao Thiên Chúa ban!

Ôi, được lao nhọc vì Thiên Chúa và các linh hồn là điều ngọt ngào dường bao! Tôi không muốn nghỉ ngơi trong trận chiến này, nhưng sẽ chiến đấu cho đến hơi thở cuối cùng vì vinh quang của Đức Vua và Thiên Chúa của tôi. Tôi sẽ không buông thanh gươm cho đến khi Chúa gọi tôi đến trước ngai toà của Người; tôi không sợ những nhát chém, bởi vì Thiên Chúa là khiên thuẫn của tôi. Chính kẻ thù phải sợ chúng ta chứ không phải chúng ta sợ hắn. Satan chỉ chiến thắng những kẻ kiêu ngạo và những kẻ nhát đảm, vì những người khiêm nhượng là những người mạnh mẽ. Không gì làm cho một linh hồn khiêm nhượng phải bối rối hoặc khiếp hãi. Tôi đã chuyển hướng chuyến bay của tôi vào chính trung tâm sức nóng của mặt trời, và không gì có thể hạ thấp đường bay ấy nữa.

Tình yêu không cam tâm trở thành tù nhân; nó tự do như một nữ hoàng. Tình yêu đạt được Thiên Chúa.

---

[1] Có lẽ là nữ tu Philomena Andrejko, người qua đời tại Warsaw vào chiều ngày 13 tháng 7 năm 1934, lúc 4 giờ 45.

[2] Cứ mỗi thứ Năm, từ 9 giờ đến 10 giờ đêm, tất cả các nữ tu khoẻ mạnh đều làm một giờ chầu đền tạ, gọi là giờ thánh. Trước ngày thứ Sáu đầu tháng, các nữ tu sẽ luân phiên chầu từng giờ một suốt đêm.

[3] Bác sĩ Helen Maciejewska sinh năm 1888 là bác sĩ của các nữ tu tại Vilnius. Vào tháng 2 năm 1935, bà chuyển về Wilejka để đảm trách chức vụ giám đốc bệnh viện địa phương. Bà là một bác sĩ tốt lành và được quý trọng, trỗi vượt về sự hiểu biết, tâm hồn nhạy cảm và hy sinh cho các bệnh nhân. Bà qua đời ngày 21 tháng 9 năm 1965.

[4] Có một thánh đường dâng kính Chúa Thương Xót được xây dựng vào năm 1629 tại phố Smolensk ở Warsaw. Lễ bổn mạng thánh đường này được mừng vào ngày 14 tháng 9, tức lễ Suy Tôn Thánh Giá.

[5] Hội kiểm thảo (tiếng Ba Lan là Kapitula) - tức là một buổi hội trong đó bề trên nhà sẽ huấn dụ một bài ngắn về nhận định về việc giữ luật nhà, sau đó các nữ tu sẽ thú lỗi của mình.

[6] Bề trên nhà Vilnius bấy giờ là Mẹ Borgia-Hedwig Tichy, sinh ngày 25 tháng 1 năm 1887. Mẹ vào dòng năm 1913. Mẹ là một y tá, và cũng là bề trên nhà Vilnius và Walendow. Mẹ qua đời tại Wroclaw ngày 26 tháng 4 năm 1970. Mẹ cũng là một nhân chứng trong quá trình điều tra thông tin.

[7] Có lẽ là nữ tu Frances thuộc dòng thánh Bernadine, đã cùng bề trên của chị đến thăm các nữ tu tại Vilnius vào ngày 15 tháng 1 năm 1936 (A.SMDM-C).

[8] “Chầu phép lành” - một lễ nghi ngắn có ban phép lành Thánh Thể.

[9] Dây xích, giống như chiếc dây thắt lưng (x. số 62), được làm bằng mắt xích kim loại giống như chiếc vòng, và được dùng làm hình cụ khổ chế.

[10] Theo bức thư của cha Sopocko gởi cho chị Faustina vào năm 1937, chúng ta biết ngài có trình bày với Đức Khâm sứ là Tổng Giám mục Cortesi về việc thành lập lễ kính Lòng Thương Xót Chúa. Cha hy vọng Đức Khâm sứ sẽ tâu vấn đề lên Đức Thánh Cha (x. các thư 160).

[11] Chị thánh viết các điều quyết định lên những tờ giấy sạch sẽ được in lại trong Nhật Ký.

[12] Thị kiến liên quan đến cha Sopocko, người đau khổ rất nhiều vì sự kiện đình chỉ việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa. Lời tiên báo này hầu như ứng nghiệm từng chữ. Sắc lệnh số 65/52 của Thánh bộ Thánh Vụ [tên gọi của thánh bộ Giáo Lý Đức Tin trước Công đồng Vaticanô II] ban hành ngày 28 tháng 11 năm 1958 và thông tư ngày 6 tháng 3 năm 1959 đã đình chỉ việc truyền bá tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa theo hình thức được nữ tu Faustina cổ động. Kết quả là các bức hình Chúa Thương Xót được tôn

kính tại nhiều thánh đường đã được tháo gỡ. Các linh mục không còn rao giảng về Lòng Thương Xót Chúa. Chính cha Sopocko bị Toà Thánh khiển trách nghiêm khắc và chịu nhiều phiền toái liên quan đến việc truyền bá tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa.

Dòng Đức Mẹ Nhân Lành cũng bị cấm truyền bá Lòng Thương Xót Chúa; kết quả là các bức hình, chuỗi kinh, tuần cửu nhật, và tất cả những hình thức cổ động việc tôn sùng đã được truyền bá trước kia đều bị rút lại. Công cuộc Lòng Thương Xót Chúa được chị Faustina cổ động tưởng đã bị tiêu tan và không bao giờ bùng lên được nữa.

Trước khi có thông tư Toà Thánh, bức hình Chúa Thương Xót đã được tôn kính tại tu viện dòng Đức Mẹ Nhân Lành ở Cracow, nơi chị Faustina qua đời, và phủ đầy những bia tạ ơn chung quanh. Vào Chúa Nhật tuần thứ ba mỗi tháng, một thánh lễ long trọng được cử hành và các linh mục giảng về Lòng Thương Xót Chúa. Chúa Nhật liền sau lễ Phục Sinh được cử hành tôn kính Lòng Thương Xót Chúa, và Đức Hồng Y Adam Sapieha từ năm 1951 đã ban ơn toàn xá suốt bảy năm [đến năm 1958, tức là đến khi Toà Thánh cấm].

Trước lệnh cấm của Toà Thánh, các nữ tu đã bàn hỏi với đấng bản quyền địa phương Cracow là Đức Tổng Giám mục Baziak về việc tôn kính bức hình Chúa Thương Xót đang được đặt tại bàn thờ cạnh, đầy những bia tạ ơn, và phải có thái độ thế nào đối với các việc phụng tự Lòng Thương Xót Chúa. Đức Tổng Giám mục Baziak ra lệnh cứ giữ bức hình tại vị trí cũ và các tín hữu không bị cấm cản khi đến cầu nguyện trước bức hình để xin các ơn cần thiết. Ngài cũng ban lệnh giữ nguyên các nghi thức tôn sùng vốn có.

Như thế, việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa vẫn được duy trì giữa thử thách tại trụ sở nhỏ bé của dòng Đức Mẹ Nhân Lành tại số 3/9 phố Wronia, nơi thi hài Đầy Tớ Chúa được mai táng. Hiện nay, lòng tôn sùng đã mãnh liệt trở lại, rộ nở và cuốn hút sự hứng thú của các thần học gia.

Vì phần đầu lời tiên báo của chị Faustina đã ứng nghiệm gần như sát từng chữ, nên có thể nghĩ rằng phần còn lại cũng sẽ nên trọn. Những sự kiện sau đây làm chứng cho tính cách xác thực của lời tiên báo:

Ngày 30 tháng 6 năm 1978, thánh bộ Giáo Lý Đức Tin (A.A.S. trang 350) đã ban hành một thông tư do Đức Hồng Y Bộ trưởng Franjo Seper và Đức Tổng Giám mục thư ký thánh bộ Jerome Hamer, O.P. ký ngày 15 tháng 5 năm 1978. Nội dung thông tư như sau:

Từ nhiều nơi khác nhau, nhất là từ Ba Lan, thậm chí từ thẩm quyền hợp pháp, đã hỏi rằng những lệnh cấm trong “Thông tư” của Thánh bộ Thánh Vụ, được in trong Công Báo Toà Thánh năm 1959, trang 271, về việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa theo những hình thức do nữ tu Faustina cổ xướng còn được coi là có hiệu lực hay không.

Thánh bộ này, hiện nay đã có nhiều tài liệu nguyên gốc, vẫn chưa biết đến vào năm 1959; đã cứu xét những hoàn cảnh thay đổi sâu xa, và đã cân nhắc quan điểm của nhiều vị bản quyền Ba Lan, tuyên bố rằng những điều cấm trong “Thông Tư” trên kia không còn hiệu lực nữa.

Ngày 12 tháng 7 năm 1979, để trả lời cho cha Tổng Quyền dòng Đức Mẹ Vô Nhiễm - nhân danh cha bề trên tỉnh dòng thánh Stanislaus Kostka, thuộc dòng Đức Mẹ Vô Nhiễm Hoa Kỳ - đã xin lời giải thích chính thức đối với phạm vi bản thông tư năm 1978

về vụ rút lại những lệnh cấm truyền bá việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa do nữ tu Faustina Kowalska cổ xướng, Đức Hồng Y bộ trưởng thánh bộ Giáo Lý Đức Tin đã xác quyết như sau:

Về vấn đề (được nêu trong thư của cha Tổng Quyền) ấy, tôi hân hạnh thông tri với cha rằng "Thông Tư" mới ấy (A.A.S., ngày 30 tháng 6 năm 1978, trang 350) đã đến với ánh sáng của tài liệu nguyên bản được Đức Tổng Giám mục Cracow, khi ấy là Đức Hồng Y Karol Woltyla, cẩn thận giám định thông tin, ý muốn của Toà Thánh là rút lại điều cấm trong "Thông tư" năm 1959 trước kia (A.A.S., 1959, trang 271), như vậy, được hiểu là không còn, về phía thánh bộ này, bất kỳ một ngăn trở nào trong việc truyền bá lòng tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa theo những hình thức chân xác mà nữ tu được nói trên đã cổ động [Đầy Tớ Chúa, nữ tu Faustina Kowalska].

[13] Cuộc tĩnh tâm ở Vilnius được tổ chức ngày 4 đến ngày 12 tháng 2 năm 1935 do cha Macewicz, dòng Tên, giảng phòng. Vào cuối tuần tĩnh tâm có một thánh lễ theo lễ điển Đông Phương và các nữ tu được hiệp lễ hai hình.

[14] Việc tuyên lại lời khấn. Hiến pháp dòng Đức Mẹ Nhân Lành có quy định mỗi năm hai lần, sau kỳ tĩnh tâm tám ngày và kỳ tĩnh tâm ba ngày, mỗi nữ tu, cùng với toàn thể cộng đoàn, phải tuyên lại các lời khấn thanh tịnh, khó nghèo, và tuân phục bằng cách đọc lớn tiếng một công thức được rút gọn, có kèm theo lời nguyện sau đây: "Lạy Thiên Chúa của con, xin ban cho con ơn thánh để giữ những lời khấn này được trung thành hơn trước".

[15] Gia đình chị Faustina sống tại làng Glogowiec, quận Turek, tỉnh Lodz.

[16] Nữ tu Maria Salomea Olszakowska qua đời vào tháng 6 năm 1962.

[17] Bức hình Chúa Thương Xót có hai luồng sáng, một luồng màu lam nhạt, một màu đỏ, được hoạ sĩ Eugene Kazimierowski vẽ tại Vilnius. Bức hình được bày kính công khai tại Cổng Rạng Đông vào dịp bế mạc năm thánh Cứu Độ, từ ngày 26 đến ngày 28 tháng 5 năm 1935 (x. Nhật Ký số 419 và chú thích 1).

[18] Chị Faustina nghĩ rằng chị sẽ phải bỏ dòng Đức Mẹ Nhân Lành và thành lập một dòng tu mới có mục đích truyền bá việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa và cầu xin Lòng Thương Xót cho thế giới.

[19] Chị Faustina đã viết rằng Chúa Giêsu đòi chị thành lập một dòng tu mới với mục đích cầu xin Lòng Thương Xót Chúa cho thế giới và truyền bá việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa. Vì không muốn như thế nên chị đã trình bày những soi động này với linh mục giải tội là cha Sopocko, Tổng Quyền là Mẹ Michael Moraczewska, và sau khi đến Cracow, chị còn thưa với cha J. Andrasz, dòng Tên nữa. Các cha giải tội không dứt khoát, còn Mẹ Michel chỉ ban phép sau một thời gian đắn đo lâu dài, nhưng nhấn mạnh rằng Mẹ không chịu trách nhiệm. Chị Faustina trình bày những soi động ấy lên Đức Tổng Giám mục Romuald Jalbrzykowski. Ngài không từ chối, nhưng nói cần phải chờ thêm dấu chỉ rõ ràng từ trời cao.

Dù nỗ lực bền bỉ, nhưng chị Faustina đã không sống để thấy cộng đoàn ấy được thành lập. Nhờ những cố gắng của cha Sopocko mà vấn đề đã được trình bày tại cuộc họp "Giờ Thánh Kinh" vào năm 1941; và vào ngày 15 tháng 10 năm 1941, chí nguyện sinh đầu tiên đã khấn giữ đức khiết tịnh cùng tuyên hứa đức khó nghèo và đức vâng phục trước mặt cha Sopocko. Vào năm sau, những

chí nguyện sinh khác đã tham gia và tuyên những lời khấn hứa tương tự. Năm 1946, những chí nguyện sinh đầu tiên là Osinska và Naborowska rời Vilniusvà đến định cư tại Mysliborz thuộc giáo phận Gorzow. Ngay sau đó có nhiều người tham gia và dần dần hội dòng bắt đầu phát triển.

Vào ngày 2 tháng 8 năm 1955, Đức Cha Zygmunt Szelazek, bản quyền giáo phận Gorzow, với quyền đặc biệt đã thiết lập hội dòng Chúa Giêsu Kitô Chí Thánh - Đấng Cứu Độ Xót Thương, với mục đích truyền bá Lòng Thương Xót Chúa và trợ giúp hàng giáo phẩm. Như vậy, ước nguyện của Đầy Tớ Chúa đã được thực hiện mà không có sự tham gia của cá nhân chị (x.O. Izydor Borkiewicz, O.F.M. Con., thủ bản “Kowalska Helen”, trang 18).

[20] Nữ tu Faustina nghĩ đến công việc thành lập hội dòng mới và xin thánh Inhaxiô trợ giúp.

Thánh Nữ Maria Faustina

NHẬT KÝ LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

Phần IV: số 451-600

451 Một lần kia, sau khi hiệp lễ, tôi nghe những lời này: **Con là nơi cư ngự của Chúng Ta.** Lúc ấy, tôi cảm thấy trong linh hồn sự hiện diện của Thiên Chúa Ba Ngôi, Thiên Chúa Cha, Thiên Chúa Con, và Thiên Chúa Thánh Thần. Tôi thấy mình là đền thờ của Thiên Chúa. Tôi cảm nghiệm là con

nhỏ của Thiên Chúa Cha. Tôi không thể giải thích được nhưng linh hồn tôi hiểu thấu tất cả điều này. Lạy Đấng Chí Thiện vô biên, Chúa đã hạ mình thái quá mà đến với thụ tạo đớn hèn của Chúa!

452 Ước chi các linh hồn biết sống tịnh tâm hơn, Thiên Chúa sẽ lên tiếng ngay với họ, vì sự chia trí làm chìm ngập lời của Chúa.

453 (189) Một lần kia, Chúa phán với tôi: Tại sao con khiếp hãi và run sợ khi được kết hợp cùng Cha? Cha buồn phiền khi một linh hồn nghiêng ngả theo các nỗi sợ không đâu. Ai dám động đến con khi con đang ở bên Cha? Linh hồn quý yêu nhất đối với Cha là linh hồn tin tưởng mãnh liệt vào lòng nhân lành của Cha và hoàn toàn tín thác vào Cha. Cha đổ đầy sự tín nhiệm của Cha trên họ và ban cho họ tất cả những gì họ xin.

454 Một lần kia, Chúa phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy nhận lãnh những ánh sáng bị người ta khinh dể; con hãy lãnh nhận nhiều hết sức của con.** Lúc ấy, linh hồn tôi dạt dào tình yêu Thiên Chúa. Tôi cảm thấy được kết hợp với Người một cách nồng nàn đến độ không thể tìm được lời mà diễn tả mối hợp nhất ấy; trong tình trạng đó, tôi bỗng nhiên cảm thấy tất cả những gì của Thiên Chúa, tất cả những thiện hảo và những báu tàng của Người đều thuộc về tôi, mặc dù tôi chỉ giữ được một chút mà thôi, vì một mình Chúa là quá đủ cho tôi rồi. Trong Chúa, tôi thấy mọi sự là của tôi; không có Chúa - không có gì cả.

Tôi không tìm hạnh phúc bên ngoài nội tâm của tôi là nơi Thiên Chúa ngự trị. Tôi mừng vui vì Thiên Chúa cư ngụtrong tôi; ở đây, tôi được sống liên mãi với Người; ở đây có tâm tình đằm thắm nhất giữa tôi với Người; ở đây, tôi sống với Người trong an toàn; ở đây là nơi tôi không bị con mắt người đời xoi mói. Đức Mẹ Đồng Trinh khích lệ tôi sống thân tình như thế với Chúa.

455 Khi đau khổ hành hạ tôi, nó không còn gây cho tôi nỗi đắng cay nào nữa, những an ủi lớn lao cũng chẳng cuốn phăng tôi được. Tôi được chan chứa bình an và dạt dào thanh thản từ tri thức chân lý ấy.

Những tâm hồn ganh ghét sống chung quanh làm sao gây hại cho tôi nổi đang khi tôi được hoan hưởng sung mãn niềm hạnh phúc trong linh hồn? Còn những tâm hồn tử tế sống chung quanh sẽ giúp đỡ gì được cho tôi khi tôi không có Chúa trong lòng? Khi Thiên Chúa ở trong tôi, ai có thể làm hại được tôi?

(190) + J.M.J. Vilnius, ngày 12 tháng 8 năm 1935

Kỳ Tĩnh Tâm Ba Ngày

456 Vào buổi tối khai mạc kỳ tĩnh tâm, khi đang lắng nghe các chủ điểm để suy gẫm, tôi đã nghe thấy những lời này: Trong kỳ tĩnh tâm này, Cha sẽ nói với con qua miệng lưỡi linh mục này hầu kiện

cường và đảm bảo cho con về sự thật của những lời Cha đã nói trong nơi thẳm sâu linh hồn con. Mặc dù đây là kỳ tĩnh tâm cho mọi chị em, nhưng Cha đặc biệt tưởng nghĩ đến con trong tâm trí Cha, vì Cha muốn củng cố con mạnh mẽ và không còn sợ hãi giữa những thù nghịch đang chờ phía trước. Vì thế, con hãy chăm chú lắng nghe những lời của linh mục và suy gẫm trong nơi sâu thẳm linh hồn con.

457 Ôi, kinh ngạc biết bao vì mọi điều cha [giảng phòng] nói về việc kết hợp và những trở ngại cho việc kết hợp với Thiên Chúa. Tôi đã từng trải nghiệm từng nét những điều ấy trong linh hồn và đã được nghe biết từ Chúa Giêsu, Đấng phán dạy trong nơi sâu thẳm của linh hồn tôi. Sự hoàn thiện hệ tại ở việc hợp nhất mật thiết với Thiên Chúa.

458 Trong giờ nguyện gẫm lúc mười giờ, cha [Rzyckowski [1]] đã nói về lòng xót thương và tình nhân hậu của Thiên Chúa đối với chúng ta. Cha giảng rằng khi duyệt lại lịch sử của nhân loại, chúng ta có thể nhìn thấy lòng nhân lành vô biên của Thiên Chúa trên từng bước đường. Tất cả các ưu phẩm của Thiên Chúa, chẳng hạn toàn năng và thượng trí, đều góp phần giúp chúng ta thấy được ưu phẩm cao trọng nhất; tức là lòng nhân lành của Người. Lòng nhân lành của Thiên Chúa là ưu phẩm cao trọng nhất của Người. Nhiều linh hồn cố gắng nên trọn lành nhưng lại không ý thức về lòng nhân lành vô biên của Thiên Chúa. Tất cả những điều cha giảng trong giờ nguyện gẫm về lòng nhân lành của Thiên Chúa đều giống như những điều Chúa Giêsu đã nói với tôi về ngày lễ kính **(191)** Lòng Thương Xót Chúa. Giờ đây, tôi hiểu rõ những gì Thiên Chúa đã hứa với tôi; tôi không còn hoài nghi nữa; ngôn từ của Thiên Chúa thật trong sáng và rõ ràng.

459 Trong giờ nguyện gẫm, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu trong y phục trắng trên bàn thờ, tay Người cầm quyển tập tôi dùng để ghi chép những điều này. Suốt giờ nguyện gẫm, Chúa Giêsu cứ im lặng lật giở từng trang quyển tập này; tuy nhiên, tâm hồn tôi không thể chịu nổi ngọn lửa đang nung nấu trong linh hồn. Mặc dù ý chí tôi ra sức kềm chế và không để người khác nhìn thấy những gì đang xảy ra trong linh hồn tôi, nhưng đến cuối giờ nguyện gẫm, tôi cảm thấy không còn làm chủ mình được nữa. Khi đó, Chúa Giêsu phán với tôi: **Trong quyển tập này, con chưa ghi chép mọi điều về lòng nhân lành của Cha đối với nhân loại; Cha mong con đừng bỏ qua một điều nào; Cha muốn tâm hồn con được vững vàng trong bình an trọn vẹn.**

460 Lạy Chúa Giêsu, trái tim con ngưng đập khi nghĩ đến tất cả những gì Chúa đang thực hiện cho con! Con ngạc nhiên vì Chúa là Thiên Chúa của con mà lại hạ mình quá độ để đến với linh hồn đớn hèn của con đây! Để thuyết phục con, Chúa đã dùng một phương thế không sao hiểu được!

461 Đây là lần đầu tiên trong cuộc đời tôi đã thực hiện một cuộc tĩnh tâm như thế. Tôi hiểu một cách đặc biệt và rõ ràng từng lời của cha [giảng phòng] bởi vì tôi đã từng trải nghiệm tất cả điều ấy trong linh hồn. Giờ đây, tôi biết Chúa Giêsu sẽ không bỏ mặc bất cứ linh hồn nào thành tâm mến yêu Người trong nỗi nghi nan. Chúa Giêsu muốn cho linh hồn kết hợp mật thiết với Người được no thoả niềm bình an, bất chấp những đau khổ và nghịch cảnh.

462 Giờ đây, tôi thâm hiểu rằng dây liên kết linh hồn chúng ta với Thiên Chúa bền chặt nhất chính là sự bỏ mình; tức là việc kết hợp ý chí của chúng ta với thánh ý Thiên Chúa. Đây là điều làm cho linh hồn được tự do thực sự, góp phần tạo nên trạng thái trầm lặng sâu xa cho tâm trí và biến đổi những gánh nặng của cả kiếp đời trở nên nhẹ nhàng, và cái chết trở nên ngọt ngào.

463 (192) Chúa Giêsu bảo tôi nếu có bất kỳ nghi nan nào liên quan đến ngày lễ hoặc việc thiết lập hội dòng, - hoặc bất kỳ điều gì khác mà Cha đã nói trong nơi sâu thẳm linh hồn con, Cha sẽ giải đáp tức thì cho con qua miệng lưỡi vị linh mục này.

464 Trong giờ nguyện gẫm về đức khiêm nhu, một nỗi nghi nan trước kia lại quay về: một linh hồn khốn nạn như tôi không thể nào thực hiện được công cuộc Chúa đòi hỏi. Đang khi tôi đang phân tích mối hoài nghi, cha giảng phòng liền ngắt ngang dòng tư tưởng của ngài và đề cập thẳng vào điều tôi đang nghi nan; đó là Thiên Chúa thường tuyển chọn những linh hồn yếu đuối và tầm thường nhất để làm khí cụ thực hiện các công trình vĩ đại nhất của Người; chúng ta có thể thấy đây là một thực tế không thể chối cãi khi nhìn vào những người được tuyển chọn làm tông đồ cho Chúa; hoặc khi chúng ta nhìn vào lịch sử Giáo Hội và thấy các công cuộc vĩ đại đã được những linh hồn hết sức kém cỏi thực hiện; đó chính là cách thế minh chứng những công cuộc ấy sự thực là những công trình của Chúa. Khi nỗi nghi nan của tôi hoàn toàn tan biến, vị linh mục lại tiếp tục bài giảng về đức khiêm nhu.

Như thông lệ trong các giờ giảng, Chúa Giêsu vẫn đứng và không nói gì với tôi, nhưng cái nhìn từ ái của Người xuyên thấu linh hồn khốn nạn của tôi, khiến nó không còn viện cớ gì được nữa.

465 Lạy Chúa Giêsu, Sự Sống của con, con cảm thấy rõ ràng Chúa đang biến đổi con trong chính Chúa, từ nơi kín nhiệm của hồn con là nơi các giác quan không còn tri thức bao nhiêu. Lạy Đấng Cứu Chuộc của con, xin che khuất con hoàn toàn trong thẩm cung Trái Tim Chúa và bảo vệ con bằng những tia sáng của Chúa trước tất cả những gì không phải là Chúa. Lạy Chúa Giêsu, con khẩn nài Chúa cho hai tia sáng phát xuất từ Trái Tim vô cùng lân ái của Chúa liên lỉ dưỡng nuôi linh hồn con.

466 **(193)** Giờ Xưng Tội

Linh mục giải tội [cha Sopocko] hỏi tôi lúc này Chúa Giêsu có ở đây và tôi có nhìn thấy Người không. “Thưa, có. Chúa đang ở tại đây và con được nhìn thấy Người”. Sau đó, cha nhờ tôi hỏi Chúa Giêsu về một số người khác. Chúa Giêsu không trả lời, nhưng chỉ nhìn vào cha. Tuy nhiên, sau khi cáo mình, lúc tôi làm việc đền tội, Chúa Giêsu đã phán những lời này với tôi: **Con hãy nhân danh Cha mà đi an ủi ngài.** Vì không hiểu ý nghĩa của những lời ấy, nên tôi liền thưa với cha những gì Chúa Giêsu đã truyền cho tôi.

467 Trong suốt thời gian tĩnh tâm, tôi không bị gián đoạn trong sự kết hợp với Chúa Giêsu và được tương giao với Người rất thân mật với tất cả sức mạnh của trái tim tôi.

468 Ngày tuyên lại lời khấn. Đầu thánh lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu như thường lệ. Người chúc lành cho chúng tôi và sau đó đi vào nhà chầu. Khi đó, tôi nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa mặc áo trắng và áo choàng xanh dương, nhưng trên đầu Mẹ không đội gì. Mẹ từ bàn thờ xuống gần chỗ tôi, vuốt ve rồi phủ bọc tôi trong áo choàng của Mẹ, Mẹ nói: *Con hãy dâng những lời khấn này cầu cho Ba Lan. Con hãy cầu nguyện cho đất nước.* Hôm nay là ngày 15 tháng 8.

469 Vào buổi tối hôm ấy, tôi cảm thấy trong linh hồn một nỗi mong nhớ Thiên Chúa mãnh liệt. Lúc này, tuy không nhìn thấy Thiên Chúa bằng mắt thịt như trong các dịp khác và không chiếm hữu được Người [bằng tâm trí], nhưng tôi cảm nhận được sự hiện diện của Người. Điều này khiến tôi càng khao khát Thiên Chúa và quằn quại khôn xiết. Tôi đang mòn mỏi vì khao khát chiếm hữu Chúa để mãi mãi được đắm đuối trong Người. Linh hồn tôi bám đuổi Người bằng tất cả sức mạnh của mình; không gì trên thế gian này có thể an ủi được tôi. Ôi Tình Yêu Hằng Hữu, giờ đây, con đã hiểu được mối tương giao thắm thiết giữa tâm hồn con với Chúa! Ngoài một mình Chúa, mọi vật trên trời dưới đất đều không thể thoả mãn được con, ôi Thiên Chúa của con, linh hồn con được thoả thuê trong Chúa.

470 **(194)** Một buổi tối kia, tôi từ trong phòng nhìn lên bầu trời, thấy một thinh không đầy trăng sao xinh đẹp, một ngọn lửa mến yêu khôn cùng đối với Đấng Tạo Hoá đã sôi sục trong linh hồn tôi. Vì không sao chịu nổi sự khao khát Thiên Chúa đang ngấu nghiến trong linh hồn, tôi gục mặt và sấp mình xuống đất. Tôi tôn vinh Chúa về tất cả những kỳ công của Người, và khi tâm hồn không còn chịu nổi những gì đang xảy ra bên trong, tôi đành oà khóc. Khi ấy, thiên thần Bản Mệnh xoa dịu tôi và nói những lời này: “Chúa sai tôi đến bảo chị hãy chỗi dậy khỏi mặt đất”. Tôi vâng theo tức thì,

nhưng không cảm thấy một niềm an ủi nào trong linh hồn. Nỗi nhung nhớ Thiên Chúa ngày càng mãnh liệt trong tôi.

471 Một ngày kia, khi đang chầu, tâm thần tôi dường như đang chết mòn chết mỏi vì Chúa. Và tôi không thể nào cầm được nước mắt, tôi thấy một thiên thần rất xinh đẹp đến nói với tôi những lời này: “Chúa nói - chị đừng khóc nữa”. Một lúc sau, tôi hỏi lại: “Ngài là ai?”. Thiên thần trả lời: “Tôi là một trong bảy thiên thần chầu trước toà Thiên Chúa suốt ngày đêm và không ngừng chúc tụng Người”. Tuy nhiên, thiên thần này cũng không làm vơi được nỗi niềm khao khát Thiên Chúa của tôi, lại còn khơi thêm một niềm nhung nhớ da diết hơn nữa. Thiên thần rất phương phi và vẻ đẹp của ngài là do việc kết hợp mật thiết với Thiên Chúa. Thiên thần này không rời tôi một giây phút, ngài đồng hành với tôi khắp mọi nơi.

Vào ngày hôm sau, trong giờ thánh lễ, trước lúc dâng bánh rượu, thiên thần này cất tiếng hát những lời: “Thánh, Thánh, Thánh”. Tiếng hát của ngài như cả ngàn thanh âm và không thể nào diễn tả thành lời. Bỗng nhiên, thần trí tôi được kết hợp với Thiên Chúa, và ngay lúc ấy, tôi được thấy vẻ cao sang và thánh thiện vô cùng của Người, đồng thời tôi nhận ra **(195)** sự hư vô của mình.

472 Tôi nhận biết Ba Ngôi Thiên Chúa, Chúa Cha, Chúa Con, và Chúa Thánh Thần rõ ràng hơn bao giờ hết, nhưng hữu thể, quyền uy, và đồng đẳng của Ba Ngôi đều đơn nhất. Linh hồn tôi được kết hợp với Ba Ngôi và nhận thức điều này rất rõ ràng, nhưng không thể diễn tả được bằng lời. Bất cứ ai được kết hợp với Một trong Ba Ngôi đều được kết hợp với toàn thể Ba Ngôi, vì tính đơn nhất bất phân. Thị kiến này, đúng hơn là tri thức này, làm no thoả linh hồn tôi trong niềm hạnh phúc khôn lường bởi vì Thiên Chúa vô cùng cao trọng. Những gì tôi đang mô tả, tôi không nhìn thấy bằng mắt như trong các dịp khác, nhưng thấy một cách thuần tuý nội tâm, thuần tuý thiêng liêng, độc lập khỏi các giác quan. Biến cố này kéo dài cho đến khi thánh lễ kết thúc.

Việc này giờ đây thường xảy ra với tôi, không những trong nhà nguyện, mà còn cả trong lúc làm việc, và đôi khi cả những lúc rất bất ngờ.

473 Khi cha giải tội [cha Sopocko] đi vắng, tôi xưng tội với Đức Tổng Giám mục [Romuald Jalbrzykowski [2]]. Và khi trình bày linh hồn với ngài, tôi đã được trả lời như sau: “Hỡi con, con hãy trang bị cho mình một đức nhẫn nại cao độ; nếu những điều này do Chúa mà đến, sớm muộn gì cũng sẽ được thực hiện. Vậy, con hãy hoàn toàn an tâm. Cha rất hiểu con trong vấn đề này, hỡi con. Và giờ đây, về việc rời bỏ hội dòng này để nghĩ đến một hội dòng khác, con đừng coi nhẹ những tư tưởng như thế, bởi vì đây có thể là một cám dỗ bề trong nghiêm trọng”. Sau lần xưng tội này, tôi thưa với Chúa Giêsu: “Sao Chúa lại truyền cho con những điều ấy mà lại không tạo điều

kiện để chúng được thực hiện?". Thế rồi, sau giờ hiệp lễ, cũng trong nhà nguyện nhỏ nơi vừa xưng tội, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu như Người được vẽ trên bức hình. Chúa phán với tôi: **Con đừng buồn. Cha sẽ ban cho ngài hiểu được những điều Cha đang đòi hỏi con.** Khi chúng tôi từ biệt, **(196)** Đức Tổng Giám mục đang bận việc, nhưng ngài bảo chúng tôi trở lại chờ một lát. Khi chúng tôi vào trở lại nhà nguyện, tôi được nghe những lời này trong linh hồn: **Con hãy thưa ngài những gì con đã thấy trong nhà nguyện.** Vào lúc đó, Đức Tổng Giám mục bước vào và hỏi chúng tôi có gì để trình cho ngài nữa không. Mặc dù đã được truyền phải nói cho ngài, nhưng tôi không thể làm được bởi vì đang đi với một chị em khác.

Một điều khác cũng từ lần xưng tội ấy: "Khẩn nài Lòng Thương Xót cho thế giới là một ý tưởng lớn và tốt đẹp. Này con, con hãy cầu nguyện nhiều, khẩn nguyện Lòng Thương Xót Chúa cho các tội nhân, nhưng hãy làm điều ấy trong tu viện của con".

Hôm sau, thứ Sáu ngày 13 tháng 9 năm 1935

474 Vào buổi tối, đang khi ở trong phòng, tôi nhìn thấy một thiên thần thi hành cơn nghĩa nộ của Thiên Chúa. Ngài mặc trang phục trắng tinh sáng láng, dung mạo phương phi rạng rỡ, với một đám mây bao phủ dưới chân. Từ giữa đám mây, những luồng sấm sét chớp giựt từ tay vị thiên thần phát ra; và từ đó, những tai ương chực giáng thẳng xuống địa cầu. Khi nhìn thấy dấu hiệu cơn nghĩa nộ Thiên Chúa sắp sửa giáng xuống thế giới và nhất là xuống một địa điểm - mà vì ý ngay lành, tôi không tiện nói ra đây - tôi liền nài nỉ thiên thần trì hoãn thêm chút nữa cho thế giới kịp hối cải. Nhưng lời khẩn nài của tôi chẳng là gì trước mặt vị sứ thần thực thi cơn thịnh nộ. Ngay lúc đó, tôi được nhìn thấy Thiên Chúa Ba Ngôi cực thánh. Sự cao sang uy linh của Người xuyên thấu người tôi, tôi không dám lặp lại những lời kêu xin. Khi ấy, tôi cảm thấy có sức mạnh ánh sáng Chúa Giêsu trong linh hồn. Và khi ý thức được ánh sáng này, tôi lập tức được cất lên trước ngai toà Thiên Chúa. Ôi, sự cao trọng của Chúa Giêsu, Chúa chúng ta và sự thánh thiện vô cùng của Người! Tôi không cần nói lên sự cao trọng này, bởi vì không bao lâu nữa, tất cả chúng ta sẽ được chiêm ngắm Người như thế. Tôi thấy mình đang khẩn cầu cho thế giới **(197)** bằng những lời nghe được trong lòng.

Khi đang cầu nguyện bằng cách ấy, tôi thấy vị thiên thần trở nên bất lực: không thể thực hiện án phạt công thẳng xứng với tội lỗi thế giới. Trước kia, tôi chưa bao giờ cầu nguyện bằng một sức mạnh nội tâm như lần này.

475 Những lời tôi khẩn nài Thiên Chúa như thế này: Lạy Cha Hằng Hữu, con xin dâng lên Cha Mình Thánh, Máu Thánh, Linh Hồn và Thiên Tính của Chúa Giêsu Kitô, Con rất yêu dấu Cha, Chúa

chúng con, để đền vì tội lỗi chúng con và toàn thế giới; vì cuộc Khổ Nạn thảm thương của Người, xin Cha thương xót chúng con.

476 Sáng hôm sau, khi vào nhà nguyện, tôi đã nghe những lời này trong tâm hồn: **Mỗi lần vào nhà nguyện, con hãy lập tức đọc lời kinh Cha đã dạy hôm qua.** Khi đọc xong lời kinh ấy, tôi nghe trong lòng những lời này: **Lời kinh này có thể làm nguôi cơn nghĩa nộ của Cha. Con hãy đọc kinh ấy trong chín ngày, lần theo tràng chuỗi Mân Côi, và đọc theo cách này: trước tiên, con hãy đọc một kinh Lạy Cha, một kinh Kính Mừng, và kinh Tin Kính. Sau đó, với những hạt kinh Lạy Cha, con hãy đọc: "Lạy Cha Hằng Hữu, con xin dâng lên Cha Mình Thánh, Máu Thánh, Linh Hồn và Thiên Tính của Chúa Giêsu Kitô, Con rất yêu dấu Cha, là Chúa chúng con, để đền vì tội lỗi chúng con và toàn thế giới". Khi gặp những hạt kinh Kính Mừng, con hãy đọc: "Vì cuộc Khổ Nạn thảm thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương xót chúng con và toàn thế giới". Để kết thúc, con hãy đọc ba lần câu: "Lạy Thiên Chúa Chí Thánh, Toàn Năng, Hằng Hữu, xin thương xót chúng con và toàn thế giới".** [3]

477 Thinh lặng là thanh gươm trong cuộc chiến thiêng liêng. Một người lắm miệng sẽ không bao giờ đạt đến sự thánh thiện. Thanh gươm thinh lặng sẽ tách lìa tất cả những gì ưa bám vào linh hồn. Chúng ta quá nhạy cảm trước những lời nói và muốn đáp lại ngay mà không xét thánh ý Chúa có muốn chúng ta lên tiếng hay không. Một linh hồn thinh lặng là một linh hồn mạnh mẽ; không thù địch nào có thể làm hại được họ nếu họ cứ kiên định trong thinh lặng. Linh hồn thinh lặng **(198)**có thể đạt đến mức độ kết hợp hết sức mật thiết với Thiên Chúa. Hầu như họ luôn sống dưới những soi động của Chúa Thánh Thần. Thiên Chúa hoạt động trong linh hồn thinh lặng mà không gặp một ngãng trở nào.

478 Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa biết, chỉ một mình Chúa biết trái tim con không dành cho một tình yêu nào khác ngoài Chúa! Lạy Chúa Giêsu, trọn khối tình thanh khiết của con muôn đời được ngụp lặn trong Chúa! Con cảm nghiệm Máu Thánh Chúa đang luân chuyển trong trái tim con một cách rõ ràng; con không mảy may nghi ngờ tình yêu vô cùng tinh ròng của Chúa hợp một với Máu Thánh Chúa đã trào đổ vào trái tim con. Con biết Chúa đang ngự trong con, cùng với Chúa Cha và Chúa Thánh Thần, hay đúng hơn là chính con đang được sống trong Chúa, lạy Thiên Chúa cực thánh của con! Con biết mình đang tan hoà trong Chúa như một giọt nước giữa đại dương. Con ý thức Chúa ở trong con và mọi sự liên hệ đến con, trong tất cả những gì chung quanh con, và mọi biến cố xảy đến với con. Lạy Thiên Chúa của con, con đã biết Chúa ở trong trái tim con, và con mến

yêu Chúa trên hết mọi sự trên trời dưới đất. Trái tim của chúng ta đã hiểu nhau, và không ai trong nhân loại hiểu thấu điều này.

479 Lần xưng tội thứ hai với Đức Tổng Giám mục [Jalbrzykowski}, “Này con, con hãy biết rằng nếu đây là thánh ý Chúa, sớm muộn gì cũng sẽ xảy đến, vì thánh ý Chúa nhất định được nên trọn. Con hãy yêu mến Thiên Chúa trong trái tim con, hãy có...” [tư tưởng để ngỏ].

480 Ngày 29 tháng 9. Lễ kính Tổng Lãnh Thiên Thần Micae.

Nội tâm tôi được kết hợp với Thiên Chúa. Sự hiện diện của Người xuyên thấu tận những tầng sâu thẳm trong tôi, và làm tôi tràn ngập bình an, vui mừng, và ngạc nhiên. Sau những lúc cầu nguyện như thế, tôi được chan hoà sức mạnh sung mãn và can đảm phi thường để chịu đựng và chiến đấu. Không gì làm tôi hoảng sợ cho dù cả thế gian có dấy lên chống lại tôi. Tất cả những chống đối chỉ chạm đến bề mặt, nhưng không vào được **(199)** những tầng sâu thẳm bởi vì nơi đó có Thiên Chúa là Đấng ban sức mạnh và làm cho tôi nên sung mãn. Tất cả những cạm bẫy quân thù đều bị nghiền nát dưới bệ chân Chúa. Trong những giây phút kết hợp ấy, Thiên Chúa phù trợ tôi bằng sức mạnh của Người. Dũng lực Thiên Chúa truyền thông cho tôi và ban cho tôi khả năng mến yêu Người. Nếu chỉ với những nỗ lực của bản thân, linh hồn không bao giờ đạt đến mức độ ấy. Khi mới được ân sủng nội tâm này, tôi đầy lo âu và bắt đầu nao núng; nhưng Thiên Chúa nhanh chóng cho tôi biết điều ấy làm phiền lòng Người. Cũng chính Chúa là Đấng biến đổi những nỗi lo âu của tôi thành sự thảnh thơi.

481 Hầu như mọi ngày lễ của Giáo Hội đều cho tôi hiểu biết thêm về Thiên Chúa và một ân sủng đặc biệt. Vì vậy, tôi dọn mình trước mỗi ngày lễ và liên kết mật thiết với tinh thần Giáo Hội. Thật sướng vui khi được làm người con nhỏ tín thành của Giáo Hội! Ôi, tôi yêu mến Giáo Hội và tất cả những ai sống trong đó! Tôi coi họ là những chi thể sống động của Chúa Kitô, Đấng là Đầu của họ. Tôi mến yêu với những ai yêu mến; tôi đau khổ với những ai khổ đau. Tôi hao mòn buồn đau khi thấy những người nguội lạnh, vô ân; và lúc đó, tôi ra sức mến yêu để bù đắp cho những ai không mến yêu Thiên Chúa, những người nuôi Đấng Cứu Độ của mình bằng thói vong ân tệ bạc.

482 Ôi Thiên Chúa của con, con ý thức được sứ mạng của con trong Giáo Hội. Đó là phải luôn cố sức nài xin Lòng Thương Xót của Chúa cho thế giới. Con kết hợp mật thiết với Chúa Giêsu và đến trước thánh nhan Người như một hiến lễ hy sinh đền tạ vì thế giới. Thiên Chúa sẽ không khước từ điều gì khi con khẩn nài bằng tiếng nói của Con Một Người. Hy sinh của con tự nó chẳng là gì,

nhưng khi được liên kết với hiến tế của Chúa Giêsu Kitô, nó sẽ trở nên toàn năng và có sức làm nguôi cơn nghĩa nộ của Thiên Chúa. Thiên Chúa yêu thương chúng ta trong Con của Người; cuộc Khổ Nạn đau thương của Con Thiên Chúa luôn luôn làm nguôi cơn nghĩa nộ của Người.

483 **(200)** Ôi Thiên Chúa, con ước ao cho các linh hồn được nhận biết Chúa và thấy rằng chính vì lòng yêu vô biên mà Chúa đã tạo thành nên họ. Lạy Đấng Tạo Hoá và Thiên Chúa của con, con cảm thấy con muốn tháo gỡ bức màn trời cao để trần gian không còn nghi ngờ lòng nhân lành của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, xin hãy làm cho con nên một hiến lễ tinh tuyền và đáng được chấp nhận trước tôn nhan Chúa Cha. Lạy Chúa Giêsu, cho dù con đớn hèn tội lỗi, nhưng xin hãy biến đổi con trong chính Chúa (vì Chúa có thể làm được mọi sự), và dâng hiến con cho Chúa Cha Hằng Hữu. Con muốn trở thành một tấm bánh hiến tế trước nhan Chúa, nhưng vẫn là một tấm bánh bình thường trước mặt người ta. Con muốn chỉ một mình Chúa biết đến hương thơm của lễ hy sinh của con. Ôi Thiên Chúa Hằng Hữu, trong con bừng cháy một ngọn lửa không thể dập tắt được đang kêu nài Lòng Thương Xót Chúa. Con biết và con hiểu đó là sứ vụ của con ở đây cũng như trong cõi đời đời. Chính Chúa đã truyền cho con phải rao truyền về Lòng Thương Xót vô bờ và sự tốt lành của Chúa.

484 Vào một dịp kia, tôi hiểu rằng một hành vi dù đáng khen bề ngoài, nhưng có thể làm Chúa buồn phiền nếu nhưkhông mang dấu ấn của ý hướng ngay lành. Những việc làm như thế xui giục Thiên Chúa trừng phạt hơn là ban thưởng. Chớ gì trong cuộc sống chúng ta có ít chừng nào hay chừng nấy những hành vi như thế; quả thực, trong đời tu, ước gì đừng có một hành vi nào như thế.

485 Con đón nhận niềm vui hay đau khổ, ca ngợi hay xỉ nhục với cùng một tâm trạng như nhau. Con biết điều này cũng như điều kia tất cả đều qua đi. Thế thì những điều thiên hạ đàm tiếu về con có can hệ gì? Đã từ lâu lắm rồi, con không còn màng đến những gì liên quan đến cá nhân mình nữa. Tên của con là bánh thánh - hoặc hy sinh, không phải bằng lời nói suông nhưng bằng hành động, trong việc huỷ mình để được trở nên giống Chúa trên thập giá. Ôi lạy Chúa Giêsu tốt lành của con, vị Tôn Sư của con!

486 **(201)** Lạy Chúa Giêsu, lúc con hiệp lễ, Chúa đã đến với con, cùng với Chúa Cha và Chúa Thánh Thần, Chúa đã đoái thương ngự vào thiên đàng bé nhỏ cõi lòng con, con cố gắng bầu bạn với Chúa trong cả ngày sống và không để Chúa phải chịu cô đơn dù chỉ một phút giây. Mặc dù phải sống cạnh các chị em hoặc với các học sinh nội trú, nhưng lòng con vẫn luôn kết hợp với Chúa. Khi

ngủ, con dâng lên Chúa mọi nhịp đập của trái tim; khi thức, con ngụp lặn trong Chúa mà không thốt lên một lời.

Khi thức giấc, tôi dùng một giây phút để tôn thờ Thiên Chúa Ba Ngôi và cám tạ Người vì đã thương ban cho tôi thêm một ngày sống, để mầu nhiệm nhập thể của Con Một Chúa được tái hiện trong tôi và cuộc Thương Khó của Người được diễn ra trước mắt tôi. Thế rồi tôi cố gắng tạo điều kiện cho Chúa Giêsu dễ dàng qua tôi mà đến với các linh hồn. Tôi đi đây đó với Chúa Giêsu; sự hiện diện của Người đồng hành cùng tôi khắp mọi nơi.

487 Trong các đau khổ xác hồn, tôi luôn cố gắng nín lặng, vì lúc ấy tâm hồn tôi nhận được nguồn sức mạnh tuôn trào từ cuộc Khổ nạn Chúa Giêsu. Tôi luôn nhìn thấy trước mắt mình thánh nhan khổ nạn của Người, chịu phỉ báng và biến dạng, Thánh Tâm của Người đã bị xuyên qua vì tội lỗi chúng ta, nhất là vì sự vong ơn của các linh hồn ưu tuyển.

488 Tôi đã được khuyến giục những hai lần hãy sẵn sàng dọn mình để chịu các đau khổ đang đợi chờ ở Warsaw. Tôi nhận được lời cảnh báo lần đầu qua tiếng nói từ nội tâm, và lần thứ hai trong thánh lễ. Trước giờ tôn vinh Thánh Thể, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu trên thập giá và Người phán với tôi: **Con hãy dọn mình đón nhận đau khổ.** Tôi đã cám tạ Chúa vì ơn được cảnh báo và thưa rằng: “Đau khổ con chịu chắc chắn sẽ không nhiều hơn Chúa đâu, lạy Đấng Cứu Độ con”. Tuy nhiên, tôi ghi lòng và tiếp tục dọn mình bằng việc cầu nguyện và đón nhận những đau khổ nhỏ mọn để có thể vững vàng khi những đau khổ lớn hơn ập đến.

(202) Ngày 19 tháng 10 năm 1935

Từ Vilnius Đến Cracow

Dự Tuần Tĩnh Tâm Tám Ngày

489 Tối thứ Sáu, trong giờ lần chuỗi Mân Côi, khi tôi nghĩ đến chuyến đi hôm sau và tầm quan trọng của vấn đề sắp sửa phải trình bày với cha Andrasz, [4] nỗi sợ hãi xâm chiếm tôi khi tôi nhìn ra nỗi khốn nạn bất lực của mình, và đồng thời sự cao trọng của công cuộc Thiên Chúa. Bị nghiền nát dưới thống khổ này, tôi liền phó mình cho thánh ý Thiên Chúa. Vào lúc đó, tôi thấy Chúa Giêsu, trong y phục sáng láng, bên cạnh bàn quỳ của tôi. Người phán: Tại sao con lại lo âu phải thực thi thánh ý Cha? Chẳng lẽ Cha lại không giúp đỡ con như Cha vẫn làm cho đến giờ này hay sao? Con hãy nhắc lại từng yêu sách của Cha cho các vị đại diện Cha dưới thế, và hãy thực hiện những điều các ngài truyền. Lúc đó, một sức mạnh tràn vào linh hồn tôi.

490 Sáng hôm sau, tôi nhìn thấy thiên thần Bản Mệnh của tôi, ngài đồng hành với tôi trong suốt chuyến đi cho đến Warsaw. Ngài biến đi ngay khi chúng tôi bước vào cổng tu viện. Vừa khi chúng

tôi đi ngang qua nhà nguyện nhỏ trên đường đi chào các bề trên, sự hiện diện của Thiên Chúa đã tràn phủ tôi và Chúa ban cho tôi đầy tràn ngọn lửa tình yêu của Người. Vào những lúc ấy, tôi luôn được hiểu biết hơn về sự cao trọng của uy nghi Thiên Chúa.

Khi chúng tôi ngồi trên xe lửa từ Warsaw đi Cracow, một lần nữa tôi lại nhìn thấy thiên thần Bản Mệnh bên cạnh. Ngài đắm đuối trong cầu nguyện và chiêm ngắm Thiên Chúa, và tôi dõi theo ngài bằng tư tưởng của tôi. Khi chúng tôi đến cổng tu viện, ngài biến đi.

491 Khi tôi vào nhà nguyện, một lần nữa, uy linh Thiên Chúa lại choáng ngợp trên tôi. Tôi thấy mình được chìm ngập trong Chúa, trọn vẹn được đắm đuối trong Người và được Người thấu nhập. Tôi cũng được biết Cha trên trời hết lòng yêu thương tôi. Ôi, hạnh phúc bao la tràn ngập lòng tôi vì được nhận biết Thiên Chúa và đời sống thần linh! Ước vọng của tôi là được chia sẻ niềm hạnh phúc này với tất cả mọi người. Tôi không thể khoá chặt niềm hạnh phúc này trong cõi lòng mình, vì những ngọn lửa Thiên Chúa thiêu đốt và làm cho lòng ruột tôi rã rời. Tôi ước mong được chu du khắp thế giới để nói cho các linh hồn biết về Lòng Thương Xót lớn lao của Thiên Chúa. Hỡi các linh mục, xin hãy giúp tôi điều này; xin hãy dùng những ngôn từ hùng hồn nhất [theo khả năng của các ngài] để cao rao Lòng Thương Xót của Thiên Chúa, vì không lời nào có thể tả được Thiên Chúa thực sự nhân ái dường bao.

(203) + J.M.J. Cracow, ngày 20 tháng 10 năm 1935

Kỹ Tình Tâm Tám Ngày

492 Lạy Thiên Chúa Hằng Hữu, Đấng Toàn Thiện, lượng từ bi của Chúa cao vời vượt mọi trí năng, dù loài người hay thiên thần, xin hãy trợ giúp con, một người con nhỏ bé của Chúa, thực thi thánh ý Chúa như Chúa đã tỏ cho con. Con không ước ao gì khác ngoài việc thực thi những ước vọng của Chúa. Lạy Chúa, đây linh hồn và xác thân con, tâm trí và ý chí con, trái tim và trọn vẹn tình yêu con. Xin cai trịcon theo những chương trình muôn đời của Chúa.

493 Sau hiệp lễ, linh hồn tôi được tràn đầy tình yêu Thiên Chúa. Tôi hân hoan trong sự cao trọng của Người. Ở đây, tôi nhìn thấy rõ ràng thánh ý Chúa tôi sẽ thực hiện, đồng thời, cả những yếu đuối và khốn nạn của tôi; tôi thấy mình không thể làm gì được nếu không có sự giúp đỡ của Người.

Ngày Thứ Hai Tuần Tĩnh Tâm

494 Khi sắp sửa ra phòng khách để gặp cha Andrasz, tôi cảm thấy sợ hãi vì bí mật ấy chỉ bị bó buộc trong toà giải tội. Tuy nhiên, đó là nỗi lo vu vơ. Một lời của Mẹ Bề Trên đã làm tôi được thanh thản. Trong khi đó, tôi vào nhà nguyện và được nghe những lời này trong lòng: **Cha muốn con cởi**

mở và đơn sơ như một con trẻ với vị đại diện của Cha như với chính Cha; nếu không, Cha sẽ lìa bỏ con và không kết thân với con nữa.

Quả thật, Thiên Chúa đã ban cho tôi ơn trọng là được hết lòng tin tưởng, và sau khi tôi cáo mình xong, Người còn ban cho tôi được bình an sâu xa và ánh sáng về những vấn đề này.

495 Lạy Chúa Giêsu, Ánh Sáng Hằng Hữu, xin soi sáng cho tâm trí con, kiện cường ý chí con, đốt nóng trái tim con và hãy ở bên con như lời Chúa đã hứa, vì không có Chúa, con chỉ là hư vô. Lạy Chúa Giêsu, Chúa biết con yếu đuối chừng nào. Con chẳng cần phải thưa với Chúa điều này vì chính Chúa quá biết con xấu xa thế nào. Tất cả sức mạnh của con là ở nơi Chúa.

496 **(204)** Ngày Xưng Tội

Từ sáng sớm, nỗi xao xuyến trong linh hồn tôi mãnh liệt hơn hẳn mọi lần tôi đã từng trải nghiệm trước đây. Bị Thiên Chúa ruồng bỏ; tôi cảm thấy hoàn toàn bất lực. Những tư tưởng này đã tra tấn tôi: tại sao lại phải rời bỏ tu viện này là nơi tôi được chị em và các bề trên yêu thương, nơi cuộc sống thật êm đềm; [nơi tôi] được ràng buộc bằng lời khấn trọn đời, và chu toàn các nhiệm vụ của tôi mà không gặp khó khăn; tại sao lại phải nghe tiếng lương tâm; tại sao lại phải theo một soi động mà chẳng ai biết xuất phát từ đâu; cứ sống như các chị em khác không tốt hơn sao? Những lời Chúa chắc có thể bị bóp nghẹt, không cần phải nghe theo; có lẽ Thiên Chúa không đòi phải trả lẽ về chúng trong ngày chung thẩm. Tiếng nói nội tâm ấy sẽ dẫn tôi về đâu? Nếu tôi vâng theo, những khó khăn, thử thách, và chống đối kinh hồn sẽ đang chờ tôi. Tôi sợ hãi tương lai và quằn quại trong hiện tại.

Nỗi đau khổ vẫn giữ nguyên cường độ dữ dội như thế suốt ngày. Đến tối, khi vào toà giải, tôi không thể trình bày đầy đủ, mặc dù đã chuẩn bị kỹ lưỡng. Tôi nhận phép xá giải rồi đi ra mà không biết điều gì đang xảy ra trong tôi. Khi tôi đi ngủ, nỗi đau đớn càng tê tái; hay nói đúng hơn, nó đã biến thành một ngọn lửa xuyên thấu mọi tài năng linh hồn tôi, như một tia chớp thấu đến tận cốt tuỷ, đến tận chốn sâu thẳm nhất của tâm hồn tôi. Giữa cơn đau khổ này, tôi không làm được gì cả. “Lạy Chúa, nguyện thánh ý Chúa được nên trọn”. Đôi lúc, ngay cả những lời ấy mà tôi cũng không sao nghĩ ra được. Một nỗi sợ hãi nặc mùi tử khí xâm chiếm tôi, những ngọn lửa hoả ngục đã liếm đến tôi. Đến gần sáng mới thấy có sự tĩnh lặng, và những thử thách nhanh chóng biến tan, tôi cảm thấy mệt nhoài đến độ không cử động nổi. Trong lúc thưa chuyện với Mẹ Bề Trên, sức lực của tôi từ từ hồi phục, nhưng chỉ mình Chúa mới biết tôi cảm thấy thế nào trong suốt ngày hôm ấy.

497 Lạy Chân Lý Hằng Hữu, Ngôi Lời Nhập Thể, Đấng đã tuyệt đối trung thành thực thi thánh ý Chúa Cha, hôm nay, con đang trở thành một người chịu tử đạo vì những soi động của Chúa mà con

không sao thực hiện được chỉ vì con không còn ý chí của riêng con, mặc dù nội tâm con nhìn thấy thánh ý Chúa một cách rõ ràng. **(205)** Con phó mình trong mọi sự theo ý các bề trên và cha giải tội của con. Con sẽ vâng theo thánh ý Chúa miễn là Chúa - qua các vị đại diện - cho phép con được làm như vậy. Lạy Chúa Giêsu của con, vì không thể đừng được, con xin dành ưu tiên cho tiếng nói của Giáo Hội hơn là tiếng Chúa đang nói với con.

Sau Hiệp Lễ

498 Tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu như thường lệ, và Người phán với tôi những lời này: Con hãy tựa đầu lên vai Cha, nghỉ ngơi và lấy lại sức. Cha luôn ở với con. Con hãy nói cho người bạn của Trái Tim Cha rằng Cha sử dụng những thụ tạo yếu đuối như thế để thực hiện công cuộc của Cha. Sau đó một lúc, thần trí tôi được củng cố bằng sức mạnh phi thường. Con hãy nói với ngài rằng Cha đã cho ngài nhìn ra yếu đuối của con trong lúc con xưng tội để ngài biết con là gì.

499 Mỗi lần chiến đấu can trường đem lại cho tôi niềm vui, bình an, ánh sáng, kinh nghiệm, và can đảm cho tương lai; cho Thiên Chúa danh dự và vinh quang; và sau cùng, một phần thưởng cho bản thân tôi.

Hôm nay, lễ Chúa Kitô Vua

[ngày 27 tháng 10 năm 1935]

500 Trong giờ thánh lễ, tôi tha thiết cầu nguyện xin Chúa Giêsu hãy làm Vua thống trị mọi con tim và ban ơn thánh chiếu soi mọi linh hồn. Khi ấy, tôi thấy Chúa Giêsu như được vẽ trên bức hình, và Người phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, con mang lại cho Cha vinh quang lớn lao nhất bằng cách trung thành thực thi những khát vọng của Cha.**

501 Ôi Chúa Giêsu, Tình Quân của con, vẻ đẹp của Chúa tuyệt vời dường bao! Đoá Hoa Sống Động đọng giọt sương mai đem sức sống cho linh hồn khát bỏng! Linh hồn con đắm đuối trong Chúa. Một mình Chúa là đối tượng cho những ước vọng và nỗ lực của con. Xin hãy liên kết con thắm thiết với Chúa, với Chúa Cha, và với Chúa Thánh Thần. Mong sao con được sống và được chết trong Chúa.

502 Chỉ có tình yêu mới có ý nghĩa; tình yêu nâng những hành vi bé mọn nhất của chúng ta lên cõi vô cùng.

503 Lạy Chúa Giêsu của con, quả thật con không biết sẽ sống làm sao nếu thiếu vắng Chúa - thần trí con được hàn chặt vào Thần Trí Chúa.

Không ai thực sự có thể hiểu được điều này; trước tiên người ta phải sống trong Chúa rồi mới có thể nhận ra được Chúa ở nơi tha nhân.

(206) Cracow, ngày 25 tháng 10 năm 1935

Những Quyết Định Tuần Tĩnh Tâm

504 Trong mọi sự, không làm điều gì nếu chưa có phép của cha giải tội và sự đồng ý của các bề trên, đặc biệt là về những soi động và những yêu sách của Chúa.

Tất cả thời giờ rảnh rỗi, tôi sẽ ở bên vị Thượng Khách Thần Linh trong linh hồn; tôi sẽ giữ thinh lặng trong ngoài để Chúa Giêsu có thể nghỉ ngơi trong tâm hồn tôi.

Chỗ nghỉ ngơi ngọt ngào nhất của tôi là phục vụ và làm ơn cho chị em, quên mình và nghĩ đến cách làm vui lòng chị em.

Tôi sẽ không biện minh hoặc tìm cách bào chữa khi bị chỉ trích; cứ để người khác mặc ý xét đoán.

Tôi chỉ có một Bạn Tri Âm để thổ lộ mọi sự, đó là Chúa Giêsu Thánh Thể, và vị đại diện của Người, đó là cha giải tội của tôi.

Giữa mọi đau khổ xác hồn cũng như trong cảnh tối tăm và bị bỏ rơi, tôi sẽ im lặng như một bồ câu, không lời than thở.

Tôi sẽ liên lỷ huỷ mình dưới chân Chúa để xin ơn thương xót cho các linh hồn đáng thương.

505 Trọn vẹn cái hư vô của con được đắm chìm giữa lòng biển cả xót thương của Cha. Với niềm tín thác của một con trẻ, ôi Cha Toàn Thương, con xin gieo mình vào vòng tay Cha để đền bồi cho thái độ bất tín của quá nhiều linh hồn sợ hãi việc tín thác vào Chúa. Ôi, có quá ít linh hồn thực sự hiểu biết Chúa! Con nồng nhiệt ước ao cho các linh hồn được biết đến đại lễ kính Lòng Thương Xót Chúa! Lòng Thương Xót là triều thiên các công trình của Chúa; Chúa dành cho mọi người một khối tình người mẹ dịu hiền nhất.

(207) + J.M.J. Cracow, ngày 27 tháng 10 năm 1935

Cha Andrasz - Lời Linh Hướng

506 “Chị đừng làm điều gì mà không có phép của các bề trên. Ta phải suy nghĩ vấn đề này một cách kỹ lưỡng và phải cầu nguyện nhiều. Này chị, ta phải rất thận trọng về những điều này, trong tình trạng của chị hiện nay, thánh ý Chúa rất chắc chắn và rõ ràng, bởi vì chị thực sự đã được ràng buộc với hội dòng này bằng các lời khấn, mà lại là lời khấn trọn đời; vì thế, không nên nghi ngờ gì nữa. Này chị, những gì chị đang trải nghiệm trong lòng chỉ là những ánh chớp lập loè của một dự án. Thiên Chúa có thể thực hiện một số thay đổi, nhưng những điều như thế rất hiếm. Chị đừng vội vã, hãy chờ cho đến khi nhận thêm tri thức chắc chắn hơn nữa. Những việc của Thiên Chúa tiến hành chậm chạp. Nhưng nếu quả là việc của Chúa, chắc chắn chị sẽ nhận ra rõ ràng. Nếu

không chúng sẽ biến mất; còn chị, nhờ đức vâng phục, chị sẽ không bị lầm lạc. Chị hãy thành thật trình bày mọi điều với cha giải tội và vâng lời ngài một cách tối mặt".

"Này chị, ngay lúc này, không có gì cho chị phải làm cho bằng việc chấp nhận đau khổ cho đến khi mọi sự được hanh thông; tức là mọi sự sẽ được giải quyết. Chị đã chuẩn bị tốt cho những vấn đề này, và hãy cứ sống như thế trong tinh thần đơn thành và vâng phục; đó là một tín hiệu tốt. Nếu chị tiếp tục sống trong thái độ ấy, Thiên Chúa sẽ không để chị bị lầm lạc đâu. Tuy nhiên, chị hãy giữ một khoảng xa hết sức có thể với những điều này, nhưng giả như chúng cứ đến, chị hãy tiếp nhận một cách thanh thản chứ đừng sợ hãi. Chị đang sống trong bàn tay của Thiên Chúa rất nhân lành. Về tất cả những gì chị đã trình bày với tôi, tôi không thấy một ảo tưởng hoặc một điều nào đối nghịch với đức tin. Những điều ấy tự chúng rất tốt, và quả thật nếu có một số linh hồn khẩn nài Chúa cho thế giới thì rất tốt, vì tất cả chúng ta đều cần đến lời cầu nguyện. Chị có một cha linh hướng tốt lành; hãy vâng theo ngài rồi an tâm. Hãy trung thành với thánh ý Chúa và hãy thực hiện thánh ý ấy. Về các phận sự, chị hãy luôn làm điều chị được truyền phải làm và làm như chị được truyền phải làm, cho dù nhục nhã hay vất vả đến mấy. Hãy luôn chọn chỗ rốt hết, và khi ấy người ta sẽ nói với chị: "Xin mời hãy lên trên". Về tinh thần và cách cư xử, chị hãy nhận mình là người kém nhất trong tu viện và trong hội dòng. Trong mọi sự và mọi lúc, hãy hết sức trung thành với Chúa".

507 **(208)** Lạy Chúa Giêsu của con, con ước ao chịu đau khổ và cháy lên ngọn lửa tình yêu Chúa trong mọi hoàn cảnh cuộc đời. Con thuộc về Chúa, hoàn toàn thuộc về Chúa, và con ước ao được tan biến trong Chúa, lạy Chúa Giêsu, con ước ao được biến tan trong vẻ xinh đẹp thần linh của Chúa. Chúa đeo bám con bằng tình yêu, ôi lạy Chúa; Chúa thấu nhập linh hồn con như một tia sáng mặt trời và biến đổi cõi tối tăm ấy thành nên ánh sáng của Chúa. Con cảm thấy sống động rằng con đang sống trong Chúa như một tia lửa nhỏ bé bị nuốt trửng trong lò lửa vô cùng Chúa đang bừng cháy, ôi Thiên Chúa Ba Ngôi tối cao! Không thể tìm ra niềm vui nào lớn hơn niềm vui được mến yêu Chúa. Ngay trên trần gian này, chúng con đã nếm hưởng hạnh phúc của các phúc nhân trên thiên đàng nhờ được kết hợp mật thiết với Chúa, một sự kết hợp phi thường và không sao hiểu thấu đối với chúng con. Người ta có thể đạt được ơn này bằng sự trung thành đơn sơ của linh hồn.

508 Khi tâm trạng miễn cưỡng và đơn điệu về các nhiệm vụ bắt đầu nhen nhúm trong tôi, tôi tự nhắc nhở rằng tôi là người sống trong nhà Chúa, nơi đây không có gì tầm thường, và tại đây, vinh quang Giáo Hội và sự thăng tiến của không ít linh hồn đang phụ thuộc vào hành vi rất nhỏ mọn,

nhưng đã được thực hiện một cách siêu nhiên của tôi. Vì thế, không có gì tầm thường trong một cộng đồng tu trì.

509 Trong những nghịch cảnh phải vượt qua, tôi tự nhắc nhớ rằng thời gian chiến đấu vẫn chưa chấm dứt. Tôi phải võ trang cho bản thân bằng đức nhẫn nại, và như thế, tôi sẽ đánh bại kẻ tấn công.

510 Tôi không tìm kiếm sự trọn lành để thoả mãn tò mò, nhưng tôi tìm hiểu tinh thần Chúa Giêsu và chăm chú vào các hành vi của Người như đã được tóm lược trong Phúc Âm. Cho dù có sống cả ngàn năm đi nữa, tôi cũng không thể múc cạn những điều ẩn chứa trong đó.

511 Khi những ý hướng ngay lành của tôi không được công nhận nhưng bị kết án, tôi không quá ngạc nhiên vì biết rằng chỉ một mình Chúa là Đấng thấu suốt lòng tôi. Sự thật sẽ không chết; con tim bị đả thương sẽ tìm được bình an vào giờ đã định, và thần trí tôi được vững vàng qua những nghịch cảnh. Không phải lúc nào tôi cũng nghe theo những tiếng nói của mình, nhưng tiếp tục nài xin Chúa ban ánh sáng; vì khi cảm thấy đã đạt được sự quân bình, tôi sẽ nói thêm.

512 **(209)** Ngày tuyên lại lời khấn. Sự hiện diện của Chúa tràn ngập linh hồn tôi. trong giờ thánh lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu và Người phán với tôi: **Con là niềm vui lớn lao cho Cha; lòng mến và sự khiêm nhượng của con làm cho Cha phải lìa bỏ ngai toà thiên đàng để xuống kết hợp với con. Tình yêu đổ đầy vực thẳm ngăn cách giữa sự cao cả của Cha và cái hư vô của con.**

513 Tình yêu đang ngập lút linh hồn tôi; tôi được chìm đắm giữa một đại dương tình ái. Tôi cảm thấy mình bị ngất ngây và hoàn toàn biến mất trong Thiên Chúa.

514 Lạy Chúa Giêsu, xin làm trái tim con nên giống Trái Tim Chúa, hay đúng hơn là hãy biến đổi nó trong chính Trái Tim Chúa để con cảm nhận được các nhu cầu của những trái tim, nhất là của những ai đang phiền sầu đau khổ. Ước chi những tia sáng xót thương lưu lại mãi mãi trong trái tim con.

515 Buổi tối, khi đang tản bộ và lần hạt Mân Côi trong vườn, lúc đến nghĩa trang, [5] tôi mở hé cánh cổng và bắt đầu cầu nguyện một lúc, tôi thầm hỏi: “Các chị có hạnh phúc không?”. Khi ấy, tôi đã nghe những lời này: “Chúng tôi được hạnh phúc theo mức độ chúng tôi đã thực thi thánh ý Thiên Chúa”. Và sau đó lại tĩnh lặng như trước. Tôi trầm tư suy nghĩ một lúc về cung cách tôi đang thực thi thánh ý Thiên Chúa và lợi dụng thời giờ Người ban cho tôi.

516 Cũng buổi tối hôm đó, khi tôi đã về ngủ, một linh hồn hiện đến, gõ nhẹ lên chiếc bàn ngủ để đánh thức tôi dậy và xin tôi cầu nguyện. Tôi muốn biết chị ấy là ai, nhưng tôi đã kềm hãm tò mò và liên kết việc hãm mình nhỏ mọn ấy với lời kinh nguyện để cầu cho chị.

517 Một lần kia, khi viếng thăm một chị yếu bệnh [6] nổi tiếng nhân đức đã tám mươi tư tuổi, tôi hỏi chị: “Thưa chị, chị đã chắc chắn sẵn sàng ra trước toà Chúa hay chưa?”.

Chị đáp: “Em hằng dọn mình suốt đời cho giờ phút ấy”. Chị còn nói thêm: “Tuổi già không chước chuẩn cho chúng ta khỏi phải chiến đấu”.

518 **(210)** + Trước ngày lễ Các Đẳng Linh Hồn, tôi đi viếng nghĩa trang vào lúc chập tối. Mặc dù nghĩa trang được khoá, tôi cũng ráng hé chiếc cổng ra một chút và nói: “Nếu các chị cần gì, hỡi các linh hồn nhỏ đáng yêu của em, em sẽ sung sướng được giúp đỡ các chị theo phạm vi luật dòng cho phép”. Khi ấy tôi được nghe những lời này: “Hãy thực thi thánh ý Thiên Chúa; chúng ta được hạnh phúc tuỳ vào mức độ chúng ta đã thi hành thánh ý Thiên Chúa”.

519 Buổi tối, những linh hồn này đã đến xin cầu nguyện, và tôi đã cầu nguyện rất nhiều cho họ. Vào buổi tối, lúc cuộc rước từ nghĩa trang trở về, tôi nhìn thấy rất đông các linh hồn cùng đi với chúng tôi vào nhà nguyện và cầu kinh với chúng tôi. Tôi đã cầu nguyện rất nhiều vì được các bề trên cho phép như vậy. [7]

520 Đang đêm, một linh hồn tôi đã gặp trước kia hiện đến gặp tôi. Linh hồn này không xin cầu nguyện nhưng quở mắng và chửi rủa tôi là đồ hư hốt vô tích sự... “vậy mà bây giờ lại còn ra chuyện cầu bầu cho thiên hạ đang khi mình thực sự còn đầy thói hư nết xấu”. Tôi trả lời trước kia tôi quả thật rất hư hốt vô tích sự, nhưng tôi đã xưng tội và đã làm việc đền tội vì sự mê muội ấy. Tôi tin tưởng vào lòng nhân lành của Thiên Chúa, và nếu đôi khi còn sa ngã, thì đó chỉ là sơ xuất chứ tôi không bao giờ cố tình, thậm chí ngay trong những điều rất nhỏ mọn. Tuy nhiên, linh hồn kia vẫn cứ quát mắng tôi: “Tại sao mày không ngoan ngoãn tôn nhận sự cao cả của tao? Tại sao một mình mày không tôn vinh tao vì những việc lẫy lừng của tao như tất cả thiên hạ đều làm?”. Lúc ấy, tôi đã nhận ra hắn là Satan đội lốt một linh hồn, và tôi đáp lại: “Vinh quang chỉ thuộc về một mình Thiên Chúa. Hỡi Satan, hãy xéo đi!”. Lập tức, hồn ma này phóng xuống một hào sâu, kinh hãi không tả xiết. Tôi đã nói với hồn ma độc dữ này rằng tôi sẽ nói cho cả Giáo Hội về điều này.

521 Thứ Bảy, chúng tôi rời Cracow và trở về Vilnius. Trên đường, chúng tôi vào viếng đền thánh Czestochowa. Khi cầu nguyện trước ảnh thánh Đức Mẹ hay làm phép lạ, tôi thấy... rất sung sướng... [tư tưởng để ngỏ].

NỮ TU M. FAUSTINA

NHẬT KÝ

(1) + J.M.J.

522 + Muôn đời con sẽ ca tụng Lòng Thương Xót Chúa,
Con sẽ ca tụng trước mọi người,
Vì đó là ưu phẩm cao cả nhất của Chúa
Và đối với chúng con là một phép lạ liên lỉ.
Phát nguyên từ Thiên Chúa Ba Ngôi,
Từ một cung lòng độc nhất sung mãn tình yêu,
Lòng Thương Xót Chúa sẽ được tỏ hiện nơi linh hồn
Với tất cả sự sung mãn, khi bức màn hạ xuống.
Từ nguồn mạch lòng xót thương của Chúa, ôi lạy Chúa,
Trào tuôn mọi hạnh phúc và sự sống,
Và thế là mọi thụ tạo và toàn thể công trình tạo dựng
Say sưa hát lên bài ca Lòng Thương Xót.
Lòng Thương Xót của Chúa được khơi mở cho chúng con
Qua đời sống Chúa Giêsu, chịu treo trên thập giá.
Hỡi tội nhân, bạn đừng hoài nghi hay tuyệt vọng,
Nhưng hãy tín thác vào Lòng Thương Xót, vì bạn cũng có thể nên thánh thiện.
Hai dòng suối mang hình những luồng sáng
Đã trào ra từ Trái Tim Chúa Giêsu,
Không phải cho các sứ thần, minh thần, hay luyến thần,
Nhưng cho phần rỗi của nhân loại tội lỗi.

(2) + J.M.J.

523 Ôi thánh ý Thiên Chúa,
Xin hãy là tình yêu của con.

Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa biết đáng lẽ con không viết một chữ nào về bản thân con, nhưng nếu con có viết, thì đó chỉ vì lệnh truyền hiển nhiên của đức vâng lời thánh thiện.

Thiên Chúa và Các Linh Hồn

Nữ tu M. Faustina.

Phép Thánh Thể [8]

524 + Ôi Chúa Giêsu, Thiên Chúa ẩn thân,

Trái tim con cảm nhận được Chúa

Mặc dù có các bức màn che khuất;

Chúa biết con mến yêu Chúa.

(3) + J.M.J Vilnius, ngày 24 tháng 11 năm 1935

+ Tập Hai

Nguyện Chúa Được Chúc Tụng!

525 Lạy Thiên Chúa Ba Ngôi chí thánh, trong Chúa có cuộc sống nội tại của Thiên Chúa, Chúa Cha, Chúa Con, và Chúa Thánh Thần, niềm vui vĩnh hằng, tình yêu sâu thẳm vô biên, đã trào đổ trên mọi thụ tạo và làm nên hạnh phúc của chúng, nguyện danh dự và vinh quang đều qui về Thánh Danh Chúa cho đến thiên thu vạn đại. Amen.

Lạy Thiên Chúa của con, khi suy tưởng đến sự cao trọng và vẻ xinh đẹp của Chúa, con vui mừng quá đỗi vì Thiên Chúa con phụng sự thật vĩ đại dường bao.

Tôi thực thi thánh ý Chúa trong mến yêu và vui tươi; càng nhận biết Người, tôi càng ước muốn mến yêu Người. Tôi bừng cháy niềm thao thức mến yêu Người mỗi ngày một hơn.

526 **(4)** + Ngày thứ 14

Thứ Năm này, lúc chúng tôi làm giờ chầu đêm, lúc đầu, tôi không thể cầu nguyện; một tình trạng khô khan bao trùm tôi. Tôi không thể suy tưởng về cuộc Khổ Nạn thảm thương của Chúa Giêsu. Thành ra, tôi sấp mình và hiến dâng cuộc Thương Khó quá thê thảm của Chúa Giêsu lên Cha trên trời để đền bồi tội lỗi của toàn thế giới. Sau lời cầu nguyện ấy, lúc chỗi dậy và đi về bàn quỳ của mình, tôi bỗng nhìn thấy Chúa Giêsu gần đó. Chúa Giêsu hiện ra trong lúc đang chịu đánh đòn. Tay Chúa cầm một chiếc áo trắng và mặc cho tôi; Chúa cũng cầm với một sợi dây và thắt cổ cho tôi, rồi đắp lên người tôi một chiếc áo choàng màu đỏ giống như chiếc áo người ta đã mặc cho Người trong hồi Thương Khó, và một chiếc khăn che mặt cũng màu đỏ. Và Chúa phán với tôi: **Đây là cách con và các người đồng tâm với con sẽ được mặc. Cuộc đời Cha từ lúc giáng sinh cho đến khi chết trên thập giá sẽ là luật sống cho các con. Con hãy nhìn kỹ vào Cha và sống theo những gì con nhìn thấy. Cha ước mong con đi vào tâm trí của Cha sâu xa hơn nữa và hiểu (5) rằng Cha là Đấng hiền lành và khiêm nhượng trong lòng.**

527 Một lần kia, tôi cảm thấy bị thôi thúc phải bắt tay vào việc và chu toàn những gì Thiên Chúa đang yêu cầu. Tôi vào nhà nguyện một lúc và nghe lời này trong linh hồn: **Tại sao con sợ hãi? Con cho rằng Cha không đủ toàn năng để nâng đỡ con sao?** Lúc đó, linh hồn tôi cảm nhận một sức

mạnh phi thường; mọi nghịch cảnh xảy đến cản trở tôi thực hành ý định của Chúa dường như không còn là gì đối với tôi nữa.

528 Thứ Sáu, trong giờ thánh lễ, khi linh hồn được đắm chìm trong niềm hạnh phúc của Thiên Chúa, tôi đã được nghe những lời này trong linh hồn: **Lòng Thương Xót của Ta đã trào tuôn cho các linh hồn qua Trái Tim nhân-thần Chúa Giêsu như một tia sáng mặt trời chiếu pha lê.** Tôi cảm nghiệm tận thâm tâm và hiểu rằng tất cả mọi người đến được với Thiên Chúa đều nhờ Chúa Giêsu, trong Chúa Giêsu, và qua Chúa Giêsu.

529 **(6)** Vào tối ngày cuối cùng [ngày 15] trong tuần cửu nhật tại Ostra Brama, sau khi hát kinh cầu, một linh mục đã đặt Mình Thánh vào mặt nhật. Vừa khi ngài đặt mặt nhật lên bàn thờ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng dang đôi tay nhỏ xíu, trước tiên về phía Mẹ Người lúc ấy cũng hiện ra sống động. Khi Mẹ Thiên Chúa nói chuyện với tôi, Chúa Giêsu lại dang đôi bàn tay nhỏ xíu của Người về phía cộng đoàn. Đức Mẹ dạy tôi hãy chấp nhận như một con trẻ tất cả những gì Thiên Chúa đòi hỏi và đừng thắc mắc; nếu không sẽ không đẹp lòng Thiên Chúa. Vào lúc đó, Chúa Hài Nhi biến đi, và Mẹ Thiên Chúa không còn sống động nữa, bức hình của Mẹ trở lại như trước. Nhưng linh hồn tôi dạt dào chất ngất niềm hoan lạc, và tôi thân thưa với Chúa: “Xin hãy dùng con tuỳ ý Chúa; con sẵn sàng tất cả, nhưng lạy Chúa, xin Chúa đừng bỏ rơi con dù chỉ một phút giây”.

(7) + J.M.J.

Cho Vinh Danh Thiên Chúa Ba Ngôi

530 Tôi xin Mẹ Bề Trên [Borgia] cho phép tôi được giữ chay bốn mươi ngày, mỗi ngày chỉ dùng một miếng bánh mì và một ly nước. Tuy nhiên, theo lời khuyên của cha giải tội của tôi [cha Sopocko], Mẹ Bề Trên đã không chuẩn cho bốn mươi ngày, mà chỉ cho bảy ngày. “Này chị, tôi không thể miễn chước hết các việc phận sự cho chị được, bởi vì các chị em khác có thể nhận ra điều gì đó. Tôi cho phép chị chuyên tâm cầu nguyện và ghi chép những điều này, còn về việc giữ chay, thật khó khăn cho tôi trong việc bao che cho chị. Quả thật, tôi không nghĩ ra được giải pháp nào cho việc này cả”. Và Mẹ nói tiếp: “Vậy bây giờ chị cứ ra đi, và một ánh sáng nào đó chắc sẽ đến với tôi”. Sáng Chúa Nhật, tôi đã hiểu ra Mẹ Bề Trên có ý cho tôi cơ hội giữ chay khi giao cho tôi nhiệm vụ coi cổng vào giờ cơm. Vào buổi sáng, tôi không đi điểm tâm, một lúc sau, tôi đến gặp (8) Mẹ Bề Trên và hỏi có đúng Mẹ cử tôi coi cổng để giúp tôi giữ hay mà không bị để ý phải không. Mẹ đáp lại: “Này chị, khi tôi cắt cử chị, [9] ý nghĩ ấy đã có trong đầu tôi”. Khi ấy, tôi thấy đúng như điều tôi đã nghĩ trước trong lòng.

531 Ngày 24 tháng 11 năm 1935

Chúa Nhật, ngày đầu tuần. Tôi đến trước Thánh Thể, và cùng với Chúa Giêsu hiện diện trong nhiệm tích cực thánh, tôi dâng mình cho Chúa Cha Hằng Hữu. Lúc ấy, tôi nghe những lời này trong linh hồn: **Mục đích của con và các người đồng tâm của con là hãy hợp nhất với Cha hết sức mật thiết; bằng tình yêu, các con sẽ hoà giải trời với đất, các con sẽ làm nguôi cơn nghĩa nộ của Thiên Chúa và các con sẽ khẩn nài lòng nhân từ cho thế giới. Cha giao cho các con hai hạt bích ngọc vô cùng quý báu đối với Trái Tim Cha: đó là linh hồn các linh mục và các tu sĩ. Các con hãy cầu nguyện đặc biệt cho các ngài; sức mạnh các ngài có được là do việc huỷ mình của các con. Các con hãy liên kết lời cầu nguyện, giữ chay, khổ chế, lao nhọc, và (9) tất cả những đau khổ của các con với lời cầu nguyện, chay tịnh, khổ chế, lao nhọc, và đau khổ của Cha, và rồi các ngài sẽ có được sức mạnh trước thánh nhan Cha của Cha.**

532 Sau hiệp lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu, Người phán với tôi những lời này: Hôm nay, con hãy đi sâu vào tinh thần khó nghèo của Cha và sắp đặt mọi sự sao cho những người túng nghèo nhất cũng không có lý do để ganh tỵ với con. Cha tìm được niềm vui, không phải từ những toà nhà đồ sộ và những công trình kiến trúc nguy nga, nhưng từ một tâm hồn thanh sạch và khiêm nhượng.

533 Khi ở một mình, tôi bắt đầu suy gẫm về tinh thần khó nghèo. Tôi thấy rõ ràng Chúa Giêsu, dù là Chúa Tể muôn loài muôn vật, nhưng lại chẳng sở hữu vật gì. Từ một chiếc máng cỏ mượn tạm, Chúa đã bước vào cuộc đời thi ân cho mọi người, còn chính Người lại chẳng có lấy một chỗ tựa đầu. Và trên cây thập giá, tôi nhìn ra đỉnh cao đức khó nghèo của Chúa Giêsu, vì Người không có lấy một mảnh áo che thân. Lạy Chúa Giêsu, qua lời khấn trọng tuyên giữ đức khó nghèo, con ước ao được trở nên giống Chúa; đức nghèo sẽ là mẹ con. **(10)** Bề ngoài, chúng ta không nên sở hữu vật gì và không còn gì để tự ý định đoạt; còn bề trong, chúng ta không nên thèm muốn vật gì. Kìa trong bí tích Thánh Thể, cao cả thay đức khó nghèo của Chúa! Lạy Chúa Giêsu, đã từng có linh hồn nào bị ruồng rẫy như Chúa trên thập giá chưa?

534 Đức Thanh Tịnh. Không cần phải giải thích vì lời khấn này ngăn cấm tất cả những gì phạm đến giới răn thứ sáu và thứ chín trong hành vi, tư tưởng, ngôn ngữ, cảm tình... Tôi hiểu lời khấn trọng khác với lời khấn đơn; tôi hiểu điều này với tất cả những hàm ý trong đó. Đang lúc suy tư điều ấy, tôi đã nghe những lời này trong linh hồn: **Em là hiền thê vĩnh viễn của Ta; đức thanh tịnh của em phải cao sang hơn của các thiên thần, bởi vì Ta không mời gọi một thiên thần nào vào tình thân ái như Ta đã gọi em. Hành vi nhỏ mọn nhất của hiền thê cũng có giá trị vô song. Một linh hồn thanh khiết có thế lực khôn cùng trước mặt Thiên Chúa.**

535 (11) Đức Vâng Phục. Cha đã đến để thi hành thánh ý Chúa Cha. Cha đã vâng lời song thân của Cha, Cha đã vâng phục các lý hình và giờ đây Cha vâng lời các linh mục. Lạy Chúa Giêsu, con hiểu tinh thần vâng phục và tinh thần ấy cốt ở điều gì. Nó không những bao gồm việc chu toàn bên ngoài, mà còn cả trong trí năng, ý chí, và phán đoán.

Khi vâng phục các bề trên là chúng ta vâng phục chính Thiên Chúa. Chẳng có gì khác biệt khi một thiên thần hoặc một con người đại diện cho Thiên Chúa truyền lệnh cho tôi; tôi luôn luôn phải vâng phục. Tôi không định viết nhiều về các lời khấn; bởi vì những điều ấy quá minh bạch và cụ thể. Ngược lại, tôi sẽ ghi ra một vài tư tưởng tổng quát về hội dòng này.

+ Tóm Lược Tổng Quát

536 Không bao giờ có những toà nhà tráng lệ, nhưng chỉ có một nhà nguyện nhỏ với một cộng đoàn nhỏ không quá mười người, cộng thêm hai người ngoại vụ đảm trách các việc bên ngoài cho cộng đoàn **(12)** và cho nhà nguyện. Hai chị này không mặc tu phục, nhưng mặc trang phục đời; các chị sẽ tuyên khấn đơn, và hết sức lệ thuộc vào bề trên là người sống trong nội vi. Các chị này sẽ được thông công mọi ơn ích thiêng liêng của hội dòng. Và không bao giờ con số vượt quá hai người, tốt hơn chỉ nên có một. Mỗi nhà độc lập với nhau trong bộ luật, các lời khấn, và tinh thần. Tuy nhiên, trong các trường hợp ngoại lệ, một chị từ nhà này có thể được thuyên chuyển sang một nhà khác; và trong trường hợp thành lập nhà mới, một số chị em từ một nhà khác có thể được chuyển đến nếu cần. Mỗi nhà sẽ lệ thuộc vào đấng bản quyền địa phương.

537 Mỗi chị sẽ có một phòng riêng, nhưng giữ đời sống cộng đoàn trong các giờ cầu nguyện, dùng bữa, và giải trí. Mỗi nữ tu, sau khi tuyên khấn, **(13)** sẽ không còn thấy thế gian nữa, cho dù qua song cửa, vì song cửa sẽ được bọc lại bằng vải màu sẫm, và các cuộc chuyện vãn cũng bị giới hạn nghiêm nhặt. Nữ tu sẽ như người điếc, không được thế gian hiểu mà cũng chẳng hiểu thế gian. Nữ tu phải đứng giữa trời và đất, liên lỉ nài xin Thiên Chúa xót thương thế giới và ban sức mạnh cho các linh mục để lời nói của các ngài không bị rỗng tuếch, và để các ngài - trong chức phẩm phi thường nhưng gặp nhiều nguy hại - vẫn giữ mình hoàn toàn trong trắng. Mặc dù số người không nhiều, nhưng đó là những linh hồn anh hùng. Sẽ không có chỗ cho những người nhút nhát hoặc uỷ mị.

538 Sẽ không có sự phân biệt giữa các nữ tu, không có các mẹ, [10] các chị đáng kính, các chị đáng trọng, nhưng tất cả đều bình đẳng, mặc dù như thế sẽ gặp những khó khăn rất lớn trong tương quan giữa họ với nhau. Chúng ta biết Chúa Giêsu là ai, thế mà Người đã tự hạ như thế nào và đã tương giao với những ai. Tu phục các nữ tu giống như của Chúa Giêsu trong cuộc Khổ nạn

của Người, và không những mặc áo chùng mà thôi [như Chúa đã mặc]; **(14)** mà còn phải đính kết những dấu hiệu Người đã mang: đó là đau khổ và khinh bỉ. Mỗi người phải gắng sức bỏ mình và mến yêu đức khiêm nhượng; ai trổi vượt nhất trong nhân đức này sẽ là người có đủ khả năng lãnh đạo những người khác.

539 Vì Thiên Chúa đã cho chúng ta được thông phần Lòng Thương Xót của Người, và hơn thế nữa, còn là những người phân phát Lòng Thương Xót ấy, nên chúng ta phải hết lòng yêu thương từng linh hồn, trước tiên là các phúc nhân, và sau cùng là linh hồn chưa nhận biết Chúa. Bằng việc cầu nguyện và hãm mình, chúng ta sẽ mở đường đến các quốc gia kém văn minh nhất để dọn đường cho các nhà thừa sai. Chúng ta hãy nhớ rằng một chiến sĩ ngoài trận tuyến sẽ không thể đứng vững nếu thiếu sự hỗ trợ của lực lượng hậu phương, tuy không thực sự tham gia chiến đấu nhưng chu cấp mọi nhu cầu cho anh ta; vai trò cầu nguyện cũng như thế, vì vậy, mỗi người chúng tôi hãy trổi vượt với tinh thần tông đồ.

540 **(15)** Vào buổi tối, khi đang ghi chép, tôi nghe một tiếng nói trong phòng: “Mày chớ rời bỏ hội dòng này; phải thương lấy bản thân, những đau khổ kinh hồn đang chờ đón mày đó”. Khi nhìn về phía tiếng nói, tôi không thấy gì, nên cứ tiếp tục viết. Bỗng nhiên, tôi nghe một tiếng động và những lời này: “Khi mày ra đi, chúng tao sẽ huỷ diệt mày. Mày đừng có mà làm khổ chúng tao”. Tôi rảo mắt nhìn chung quanh và thấy nhiều hình thù gớm ghiếc. Vì vậy, tôi làm dấu Thánh Giá trong đầu và bọn chúng liền biến mất. Satan thật xấu xa kinh hãi! Những linh hồn bị trầm đoạ khốn nạn cứ phải ở bên cạnh hắn! Chỉ thấy hắn mà thôi còn kinh tởm hơn mọi cực hình hoả ngục khác.

541 Một lúc sau, tôi được nghe lời này trong linh hồn: **Con đừng sợ hãi gì cả; không gì nghịch với thánh ý Cha xảy đến với con được.** Sau những lời ấy của Chúa, một sức mạnh lạ thường tràn vào linh hồn tôi. Tôi vui mừng khôn xiết vì Thiên Chúa thật quá tốt lành.

542 **(16)** Thời gian thỉnh tu. [11] Tuổi nhận vào dòng: bất kỳ thiếu nữ nào trong độ tuổi từ mười lăm đến ba mươi. Trước tiên, phải xét đến tinh thần chí nguyện sinh đã thấm nhiễm và đức tính của họ, xem họ có ý chí mạnh mẽ và can đảm theo chân Chúa Giêsu với sự vui tươi hoan hỉ hay không vì Thiên Chúa mến yêu kẻ cho một cách vui tươi. Họ phải khinh chê thế gian và bản thân. Việc thiếu của hồi môn không bao giờ ngăng trở việc thu nhận. Mọi vấn đề liên quan đến chí nguyện sinh phải minh bạch, không nên thu nhận các trường hợp rắc rối.

Không được thu nhận những người u uất hay buồn bực, những người mắc bệnh truyền nhiễm, những người tính khí thất thường, những người dễ nghi ngờ kẻ khác, những người không thể thích

nghi với đời sống tu trì. Các phần tử phải được tuyển chọn hết sức cẩn trọng, bởi vì chỉ một phần tử không xứng hợp mà thôi cũng đủ đưa cả cộng đoàn đến chỗ xáo trộn.

543 Thời gian thỉnh tu. Thời gian thỉnh tu sẽ kéo dài một năm. **(17)** Trong thời gian này, chí nguyện sinh phải xét xem có yêu thích nếp sống này không và có thích hợp với họ hay không. Người hữu trách cũng phải ân cần cứu xét đương sự có thích hợp với nếp sống này hay không. Sau một năm, nếu thỉnh sinh tỏ dấu chứng cho thấy một ý chí vững vàng và tha thiết phụng sự Thiên Chúa thì sẽ được nhận vào tập viện.

544 Tập viện. [12] kéo dài một năm, không gián đoạn. Trong thời gian này, tập sinh sẽ được huấn luyện về những nhân đức liên quan đến các lời khấn và tầm quan trọng của các lời khấn. Vị giám tập phải làm hết sức để cung cấp một chương trình huấn luyện chắc chắn. Vị giám tập hãy huấn luyện các tập sinh tập đức khiêm nhượng, bởi vì chỉ có tâm hồn khiêm nhượng mới dễ dàng giữ được các lời khấn và cảm hưởng được những niềm vui lớn lao mà Thiên Chúa trào đổ cho linh hồn trung tín.

Không nên giao phó cho các tập sinh những công việc đòi hỏi trách vụ, để họ thong dong chuyên tâm vào việc thánh hoá bản thân. Họ phải giữ các lề luật và quy định nghiêm ngặt, các thỉnh sinh cũng thế.

545 **(18)** Sau năm tập, nếu tỏ ra trung thành, tập sinh có thể được nhận cho tuyên khấn trong thời hạn một năm. Việc này sẽ được lặp lại trong ba năm. Lúc này, nữ tu có thể được giao phó các công việc đòi hỏi trách vụ. Tuy nhiên, nữ tu vẫn thuộc về tập viện, và mỗi tuần một lần, phải tham dự các buổi hội cùng với các tập sinh, và phải sống trong tập viện trong thời gian đủ sáu tháng cuối cùng để chuẩn bị kỹ lưỡng cho việc tuyên lời khấn trọng. [13]

546 Dùng bữa. Chúng ta sẽ không dùng thịt. Các bữa ăn của chúng ta phải thế nào để ngay cả những người nghèo túng cũng không có lý do mà ganh tị với chúng ta. Tuy nhiên, các ngày lễ có thể hơi khác với ngày thường. Các nữ tu sẽ dùng ba bữa một ngày. Các ngày giữ chay, nhất là trong hai kỳ giữ chay quan trọng, sẽ được tuân giữ nghiêm ngặt theo đúng tinh thần nguyên thuỷ. Thực phẩm phải như nhau cho mọi nữ tu, không **(19)** có ngoại lệ, để đời sống chung được bảo đảm. Điều này không những liên quan đến thực phẩm mà còn cả trong vấn đề y phục, đồ đạc, và phòng riêng nữa. Tuy nhiên, nếu trường hợp lâm bệnh, nữ tu sẽ được cứu xét.

547 Cầu nguyện. Một giờ đồng hồ nguyện gẫm, thánh lễ và hiệp lễ, các kinh, hai lần hồi tâm, kinh Thần Vụ, [14] kinh Mân Côi, đọc sách thiêng liêng, một giờ cầu nguyện trong đêm. Về vấn đề thời dụng biểu, tốt hơn cứ giữ như hồi chúng ta khởi đầu sống nếp sống này.

548 Bỗng nhiên, tôi được nghe những lời này trong linh hồn: Hỡi ái nữ của Cha, Cha đảm bảo cho con về nguồn thu nhập mãi mãi cho các con sinh nhai. Nhiệm vụ các con là tín thác hoàn toàn vào lòng nhân lành của Cha, còn nhiệm vụ của Cha là ban cho các con tất cả những gì các con cần thiết. Cha bắt mình phải lệ thuộc vào lòng tín thác của các con: nếu lòng tín thác các con lớn lao, khi ấy lòng quảng đại của Cha sẽ không còn giới hạn.

549 **(20)** Lao công. Như những người nghèo khó, các nữ tu sẽ làm mọi công việc trong tu viện. Ai nấy hãy vui tươi khi được giao phó một công việc hèn mọn hoặc không phù hợp sở thích, vì điều này giúp ích rất nhiều cho việc huấn luyện nội tâm. Bề trên hãy thường xuyên thay đổi các phận sự cho các nữ tu, và qua đó giúp họ ly thoát hoàn toàn với những chi tiết nhỏ nhặt mà giới nữ thường bị dính bén. Quả thật, tôi thường lấy làm lạ khi chính mắt tôi thấy các linh hồn đã từ bỏ những sự vật lớn lao để rồi dính bén vào những thứ vớ vẩn, tức là những thứ nhỏ mọn. Mọi nữ tu, kể cả bề trên, hãy giúp việc nhà bếp trong một tháng. Mỗi người hãy luân phiên làm mọi thứ công việc cần thiết trong tu viện.

550 Trong mọi lúc và mọi công việc, các nữ tu phải có chủ ý ngay lành, bởi vì mọi hình thức pha tạp trong ý hướng đều làm mất lòng Thiên Chúa. Hãy thú ra các sai lỗi bề ngoài, **(21)** và xin bề trên ra việc đền tội. Hãy làm việc này với tinh thần khiêm nhượng.

Hãy yêu thương nhau bằng một tình yêu thánh thiện, một tình yêu trong sạch, nhìn chính hình ảnh Thiên Chúa nơi mỗi chị em. Đức ái phải là đặc điểm của cộng đoàn nhỏ bé này, vì thế không được khoá chặt tâm hồn nhưng hãy ôm ấp toàn thể thế giới theo ơn gọi của mình. Nếu chúng ta sống thể hiện xót thương, chính chúng ta sẽ được thương xót.

551 Tình yêu mỗi người dành cho Giáo Hội phải thật lớn lao! Như người con nhỏ bé nguyện cầu cho người mẹ yêu dấu thế nào, mỗi tín hữu cũng hãy cầu nguyện cho Giáo Hội, người mẹ của mình như vậy. Huống hồ phải nói gì về chúng ta là những nữ tu, những người đã hiến thân để cầu nguyện cho Giáo Hội? Vì thế, sứ vụ tông đồ của chúng ta tuy ẩn khuất nhưng thật lớn lao. Tất cả những việc không tên nhỏ bé hằng ngày của chúng ta sẽ được đặt dưới chân Chúa Giêsu như một của lễ khẩn cầu cho thế giới; nhưng để **(22)** được đẹp lòng Thiên Chúa, của lễ chúng ta cần phải tinh sạch. Và để nên tinh sạch, con tim cần phải được giải thoát mọi dính bén tự nhiên, và mọi cảm tình phải được quy hướng về Đấng Tạo Hoá, yêu mọi thụ tạo trong Người và theo thánh ý Người; và một khi đã hành động như thế, với tinh thần nhiệt thành, mỗi người sẽ đem lại niềm vui cho Giáo Hội.

552 Ngoài các lời khấn, tôi còn thấy một điều luật rất quan trọng. Mặc dù mọi lề luật đều quan trọng, nhưng tôi đặt điều này lên hàng đầu, đó là luật thinh lặng. Quả thật, nếu luật này được giữ nghiêm ngặt, tôi sẽ không phải lo lắng về những luật khác. Nữ giới thường rất ham nói, trong khi Chúa Thánh Thần lại không nói với một linh hồn chia trí và lắm lời. Chúa Thánh Thần nói qua những soi động lặng lẽ của Người với một linh hồn tịnh tâm, một linh hồn biết giữ thinh lặng. Nếu luật thinh lặng được giữ nghiêm chỉnh, thì sẽ không có những xầm xì, cay đắng, vu khống, nói hành, và đức ái sẽ không bị sứt mẻ. **(23)** Tóm lại, nhiều điều sai quấy sẽ không xảy ra. Những môi miệng thinh lặng là vàng ròng và là chứng từ của sự thánh thiện.

553 Nhưng tôi muốn nói ngay đến luật thứ hai: đó là lời nói. Im lặng khi phải nói là một bất toàn và có khi còn là một tội. Vì thế, tất cả chị em hãy tham gia giờ giải trí, và bề trên không nên chước chuẩn cho họ, trừ khi vì vấn đề rất can hệ. Giải trí là cơ hội để thông cảm lẫn nhau. Mỗi người hãy bộc lộ tâm tư mình một cách đơn thành để xây dựng người khác, đừng theo thói kẻ cả. Xin Chúa đừng để xảy ra thái độ gây gổ, bởi vì điều này không phù hợp với đường trọn lành và tinh thần tu trì của chúng ta là ơn gọi phải được thể hiện đặc biệt qua đức ái. Mỗi ngày sẽ có hai lần giải trí, mỗi lần nửa giờ đồng hồ. Nếu phá thinh lặng ngoài giờ ấy, **(24)** đương sự phải lập tức thú lỗi với bề trên và xin việc đền tội, và bề trên hãy sửa phạt những vi phạm này bằng những việc đền tội công khai. Nếu không, bề trên sẽ phải trả lẽ về điều này trước mặt Chúa.

554 Nội vi. [15] Không ai được vào nội vi trừ khi có phép đặc biệt của đấng bản quyền địa phương và trong những hoàn cảnh rất đặc biệt, chẳng hạn như ban bí tích Xức Dầu cho bệnh nhân giúp họ dọn mình chết lành, hoặc cử hành nghi lễ an táng. Khi cần thiết, cũng có thể cho thợ vào sửa chữa, nhưng đòi phải có phép đặc biệt. Cửa vào nội vi phải luôn khoá kỹ và đích thân bề trên giữ chìa khoá này.

555 Sử dụng phòng khách. Không nữ tu nào được ra phòng khách mà không có phép đặc biệt của bề trên, và bề trên đừng nên thường xuyên ban phép tiếp khách. **(25)** Những người đã chết cho thế gian không nên ngoái đầu trở lại, cho dù bằng những cuộc chuyện trò. Nếu thấy chính đáng, bề trên hãy cho phép nữ tu ra phòng khách, nhưng phải giữ những hướng dẫn sau đây. Chính bề trên phải cùng đi với nữ tu ấy, và nếu không làm được như vậy, thì hãy sắp xếp một nữ tu đáng tin khác, cam đoan giữ kín và không được lặp lại [cho chị em] những gì đã nghe thấy, nhưng phải thông tri tất cả cho bề trên. Những cuộc chuyện vãn phải ngắn gọn, trừ khi được phép thêm giờ vì lợi ích của khách. Tuy nhiên, không được vén bức màn ra, ngoại trừ trong những trường hợp rất đặc biệt, chẳng hạn cha mẹ tha thiết xin như vậy.

556 Thư từ. Mỗi nữ tu có thể viết thư kín cho đấng bản quyền nơi nhà dòng trực thuộc. Còn bất kỳ thư từ nào khác đều buộc phải có phép, và nữ tu hãy giao bức thư để trống cho bề trên. Bề trên phải được tinh thần đức ái (26) và khôn ngoan hướng dẫn, có quyền gởi đi hoặc giữ lại thư ấy, liệu sao cho Chúa được vinh danh hơn. Tuy nhiên, tôi rất muốn những cách liên lạc như thế phải bị hạn chế hết sức có thể. Chúng ta hãy giúp đỡ tha nhân bằng lời cầu nguyện và hãm mình, chứ không phải bằng thư từ.

557 Xưng tội. Các linh mục giải tội thường xuyên và ngoại lệ cho cộng đoàn sẽ được vị [giám mục] bản quyền chỉ định. [16] Sẽ có một cha giải tội thường xuyên, giải tội cho chị em mỗi tuần một lần. Linh mục giải tội ngoại lệ sẽ đến cứ ba tháng một lần, và mọi nữ tu buộc phải gặp ngài, cho dù không xưng tội. Hai linh mục giải tội giữ chức vụ trong tu viện với thời hạn ba năm. Sau đó sẽ có một cuộc bầu phiếu kín, và bề trên sẽ đệ trình kết quả cho đấng bản quyền. Cha giải tội có thể được tái chỉ định thêm ba năm nữa, và được chỉ định thậm chí đến lần thứ ba. **(27)** Các nữ tu sẽ cáo mình qua một lưới sắt có khoá và che màn màu sẫm. Các nữ tu đừng bao giờ bàn tán với nhau về vấn đề xưng tội hoặc về các linh mục giải tội; tốt hơn, hãy cầu xin Chúa ban ánh sáng để các ngài có đủ khả năng hướng dẫn linh hồn họ.

558 Hiệp lễ. Các chị em đừng bao giờ bàn tán ai hiệp lễ nhiều ai hiệp lễ ít. Hãy kềm hãm đừng xét đoán vấn đề này vì không liên can đến mình. Mọi phán đoán trong vấn đề này thuộc về linh mục giải tội. Bề trên có thể nói chuyện với chị em, nhưng đừng hỏi vì sao chị ấy không hiệp lễ, đơn giản hãy dự liệu điều kiện giúp họ xưng tội. Các bề trên đừng bao giờ liều lĩnh đi vào lãnh vực lương tâm của chị em. Bề trên thỉnh thoảng có thể sắp xếp để cộng đoàn hiệp lễ **(28)** theo một ý chỉ nào đó. Mỗi chị em hãy cố giữ linh hồn trong trắng để có thể tiếp đón vị Thượng Khách Thần Linh mỗi ngày.

559 Vào một dịp kia, khi vào nhà nguyện, tôi nhìn thấy những bức tường của một toà nhà trong tình trạng hư nát [một toà nhà sụp đổ]. [17] Các cửa sổ đều thiếu những tấm pa-nô, các cửa ra vào chỉ có khung mà không có phần gỗ chắn. Khi ấy, tôi được nghe những lời này trong linh hồn: **Đây sẽ là chỗ của tu viện.** Tôi hơi thất vọng vì những đống tan hoang này sẽ trở thành tu viện.

560 Thứ Năm. Tôi cảm thấy bị thôi thúc phải hết sức nhanh chóng xúc tiến công cuộc Chúa đang đòi hỏi. Khi xưng tội, tôi bám vào tư kiến hơn là ý của cha giải tội. Lúc đầu, tôi không nhận ra điều này, nhưng khi làm giờ thánh, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu **(29)** như trong bức hình, và Người bảo tôi phải thưa lại với cha giải tội và các bề trên tất cả những gì Người đã nói hoặc yêu cầu tôi... **và hãy chỉ làm những điều nào con được phép.** Chúa cho tôi biết Người rất buồn phiền với những kẻ theo ý riêng, và tôi nhận ra mình là một trong những kẻ ấy. Tôi nhìn thấy bóng tối ý riêng nơi mình.

Trước uy nghi Chúa, tôi đã gieo mình vào đất bụi. [18] Với tâm hồn tan nát, tôi đã nài xin Chúa thứ tha. Nhưng Chúa Giêsu không để tôi trong tình trạng này lâu. Ánh nhìn thần linh của Người trào đổ vào tâm hồn tôi một niềm hoan lạc không lời nào diễn tả được. Chúa Giêsu cho biết tôi nên bàn hỏi và tìm lời khuyên của Người nhiều hơn nữa. Quả thật, thánh nhan Chúa thật hồn hậu; đôi mắt Người thấu suốt linh hồn tôi đến những tầng sâu thẳm kín nhiệm nhất. Tâm trí tôi được trao đổi với Chúa mà không phải thốt lên một lời nào. Tôi ý thức Chúa đang sống trong tôi, và tôi sống trong Người.

561 **(30)** Bỗng nhiên, tôi nhìn thấy bức hình trong một nhà nguyện nhỏ, và lúc đó tôi lại thấy nhà nguyện ấy trở nên một đền thánh khang trang xinh đẹp. Trong đền thánh này, tôi nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa đang bồng Chúa Hài Nhi trên tay. Một lúc sau, Chúa Hài Nhi Giêsu biến mất khỏi tay Mẹ Người, và tôi thấy bức hình Chúa Giêsu chịu đóng đinh trở nên sống động. Mẹ Thiên Chúa dạy tôi hãy làm những điều trước kia Mẹ đã làm, và ngay cả khi vui tươi, tôi cũng phải luôn chăm chú nhìn lên thánh giá. Mẹ cho tôi biết các ơn Chúa đang ban cho tôi không phải vì một mình tôi, nhưng còn vì các linh hồn khác nữa.

562 Khi nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng trong thánh lễ, tôi thấy Người không phải lúc nào cũng như nhau: đôi khi Người rất vui tươi, nhưng đôi khi Người không thèm nhìn vào nhà nguyện nữa. Hiện nay, thường thì Người rất vui tươi khi cha giải tội [cha Sopocko] dâng thánh lễ. Tôi hết sức ngạc nhiên vì Chúa Giêsu Hài Đồng yêu thương ngài nhiều đến thế. Đôi khi, tôi thấy Chúa mặc một chiếc áo khoác sặc sỡ. [19]

563 **(31)** Trước khi đến Vilnius và gặp vị linh mục giải tội này, tôi đã nhìn thấy ngài một lần trong một nhà thờ nhỏ kia, và gần đó là hội dòng này. [20] Tu viện có mười hai phòng: mỗi chị sống riêng biệt. Tôi nhìn thấy vị linh mục [cha Sopocko] đang giúp tôi sửa dọn tu viện, ngài là người vài năm sau tôi mới được gặp, nhưng tôi đã biết ngài trong một thị kiến. Tôi thấy ngài đang sắp đặt mọi sự trong tu viện hết sức cẩn trọng, với sự giúp đỡ của một linh mục khác [có lẽ cha Wantuchowski [21]] mà tôi chưa từng gặp qua. Tôi nhìn thấy chấn song sắt được phủ vải sẫm, và các nữ tu không phải ra ngoài để đến nhà thờ.

564 Vào ngày lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm, trong giờ thánh lễ, tôi nghe tiếng sột soạt của vải rồi nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa Rất Thánh với một vẻ xinh đẹp tuyệt trần. Mẹ mặc trang phục trắng, dây thắt lưng **(32)** màu thiên thanh. Mẹ phán với tôi: *Con cho Mẹ một niềm vui lớn lao khi tôn thờ Thiên Chúa Ba Ngôi vì [Người] đã ban cho Mẹ và các thánh ân và đặc ân.* Sau đó, Mẹ liền biến đi.

Các Việc Đền Tội và Hãm Mình

565 Các việc hãm mình bề trong chiếm ưu tiên, nhưng ngoài ra, chúng ta còn phải nghiêm chỉnh thực hành các việc hãm mình bề ngoài mà ai cũng có thể làm được. Những việc này gồm: mỗi tuần ba ngày, thứ Tư, thứ Sáu, thứ Bảy, sẽ giữ chay ngặt; thứ Sáu hằng tuần, mọi chị em - ai ở phòng nấy - sẽ đánh tội [22] trong lúc đọc thánh vịnh 50, và mọi người sẽ làm việc này cùng lúc, tức là vào ba giờ chiều, để cầu cho các tội nhân đang hấp hối. Trong hai ngày giữ chay trọng, [23]các ngày tuần chay, [24] và các đêm canh thức, [25] thực phẩm chỉ gồm một miếng bánh mì và một ít nước lã, mỗi ngày chỉ dùng một bữa.

Chớ gì mỗi chị em hãy cố gắng tuân giữ những việc khổ chế đã được quy định **(33)** cho mọi người. Nhưng nếu có ai muốn làm thêm, phải xin phép bề trên. Một việc hãm mình chung khác nữa là: không chị nào được phép vào phòng người khác khi không có phép đặc biệt của bề trên, nhưng bề trên thỉnh thoảng nên bất chợt vào phòng chị em, không phải để dò xét, nhưng trong tinh thần đức ái và theo trách nhiệm trước mặt Chúa. Không chị nào phải khoá bất cứ sự gì; luật dòng sẽ là khoá chung cho tất cả.

566 Một hôm, sau giờ hiệp lễ, tôi bỗng nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Nhi đang đứng gần bên và bám vào bàn quỳ của tôi bằng đôi tay nhỏ xíu của Người. Mặc dù Chúa chỉ là một con trẻ bé bỏng, nhưng linh hồn tôi đầy niềm kính sợ, vì tôi nhìn thấy Người là Thẩm Phán, là Thiên Chúa, và là Đấng Tạo Hoá của tôi, đến các thiên thần còn phải run sợ trước sự thánh thiện của Người. Nhưng đồng thời, linh hồn tôi cũng ngập lút một tình yêu khôn tả **(34)** đến độ tôi tưởng sẽ chết dưới tác động ấy. Giờ đây, tôi biết Chúa Giêsu trước tiên đã cho linh hồn tôi được mạnh sức và cho nó khả năng được sống bên Người, nếu không có lẽ tôi không thể chịu nổi kinh nghiệm như thế, dù chỉ một giây phút.

Tương Quan giữa Chị Em với Bề Trên

567 Mọi chị em phải tôn kính bề trên như chính Chúa Giêsu, như điều tôi đã đề cập khi nói về lời khấn vâng phục. Các chị em phải đối xử với bề trên trong niềm trẻ thơ tín thác, đừng bao giờ xầm xì hay chỉ trích các mệnh lệnh của ngài, vì điều này rất mất lòng Chúa. Chớ gì mỗi chị em đều được tinh thần đức tin hướng dẫn trong tương giao với các bề trên; chị em hãy đơn sơ xin ngài tất cả những thứ cần thiết. Xin Chúa đừng bao giờ để xảy ra hoặc tái diễn việc một chị em nên căn cớ làm cho bề trên phải buồn sầu hay khóc lóc. Mỗi người hãy biết rằng giới răn thứ bốn đòi buộc con cái

phải tôn kính cha mẹ, cũng thế, tu sĩ buộc phải tôn kính bề trên của mình. Chỉ có tu sĩ hư hốt **(35)** mới mặc sức xét đoán bề trên. Chớ gì các chị em hãy thành thực với bề trên, trình bày cho ngài về mọi sự và về những nhu cầu của mình với lòng đơn sơ như con trẻ.

Các nữ tu hãy xưng hô với bề trên như thế này: "Thưa chị Bề Trên, xin phép chị". Đừng bao giờ hôn tay bề trên, nhưng mỗi khi gặp ngài nơi hành lang hoặc khi vào phòng ngài, chị em hãy chào bằng câu: "Ngợi khen Chúa Giêsu Kitô", và khẽ cúi đầu.

Các nữ tu hãy xưng hô với nhau bằng "chị", và thêm tên riêng sau đó. Sự tương giao giữa chị em với bề trên phải chứa đựng tinh thần đức tin chứ không phải cảm tình hoặc xu nịnh, vì những điều này bất xứng và hạ giá nữ tu rất nhiều. Một nữ tu phải tự do như một nữ hoàng, và chỉ có thể đạt được điều ấy nếu họ sống trong tinh thần đức tin. Chúng ta phải vâng lời và tôn kính bề trên, không phải vì ngài tốt lành, thánh thiện, hay khôn ngoan, nhưng chỉ vì ngài là đại diện Thiên Chúa, và vâng lời ngài là vâng lời chính Thiên Chúa.

(36) Tương Giao giữa Bề Trên với Chị Em

568 Bề trên phải trổi vượt về đức khiêm nhượng và đức ái đối với từng chị em mà không phân biệt. Ngài đừng để mình bị chi phối bởi những sở thích hoặc chán ghét, nhưng chỉ bởi tinh thần Chúa Kitô. Chớ gì ngài ý thức Thiên Chúa sẽ đòi ngài phải tính sổ về từng chị em. Ngài không nên dạy suông, nhưng tốt hơn hãy nêu cho chị em một gương sáng về đức khiêm nhượng và sự bỏ mình sâu xa; chính đây là bài học hiệu quả nhất ngài có thể trao lại cho các thuộc quyền. Ngài hãy nghiêm nghị nhưng đừng bao giờ khắt khe. Giả sử có phải trả lời cả trăm lần cho cùng một câu hỏi, thì ngài hãy làm với sự điềm tĩnh. Ngài hãy cố dự liệu các nhu cầu của chị em hơn là chờ đến khi họ đến xin của này thứ nọ, vì tâm tính người ta khác biệt nhau.

Nếu nhận thấy một chị em buồn bã hay đau khổ, bề trên hãy cố hết sức giúp đỡ và an ủi. Ngài hãy cầu nguyện tha thiết và xin ánh sáng để **(37)** biết cách cư xử với từng chị em, vì mỗi linh hồn là một thế giới riêng biệt. Thiên Chúa có nhiều cách thế phong phú để giao tiếp với các linh hồn, những cách này thường vượt quá trí hiểu và phân biệt của chúng ta. Vì thế, bề trên hãy cẩn trọng đừng ngăn trở hoạt động của Thiên Chúa trong một linh hồn. Ngài đừng bao giờ quở trách chị em đang lúc nóng giận; tốt hơn, lời quở trách phải luôn được hoà lẫn trong lời khích lệ. Người được giúp đỡ sẽ thừa nhận và thấy ra lỗi lầm của họ mà không bị đay nghiến.

Bề trên phải trổi vượt về đức ái đối với chị em và minh chứng điều này qua hành động. Ngài hãy cam nhận mọi gánh nặng để làm nhẹ bớt gánh nặng cho các chị em. Đừng đòi chị em phục vụ mình, nhưng hãy tôn trọng họ như những hiền thê của Chúa Giêsu, và luôn luôn sẵn sàng phục vụ

họ, ngày cũng như đêm. Chớ gì ngài hãy nhờ vả hơn là ban lệnh. Tâm hồn của ngài hãy rộng mở trước những đau khổ của chị em, và chính ngài hãy chăm chú nhìn và học tập từ quyển sách rộng mở là Chúa Giêsu tử giá. Ngài hãy cầu nguyện tha thiết để xin ánh sáng, nhất là khi phải giải quyết một vấn đề hệ trọng nào đó **(38)** với một chị em. Ngài hãy cẩn phòng đừng can dự vào lương tâm chị em, vì một linh mục mới được ơn ấy. Nhưng nếu một chị em nào cảm thấy cần thổ lộ chuyện tâm hồn với bề trên, trong trường hợp này, bề trên có thể lắng nghe, nhưng buộc phải giữ kín, vì không có gì làm khổ một người cho bằng đem những điều họ tâm sự hoặc nói kín ra nói lại với người khác. Nữ giới thường rất yếu mềm về phương diện này; hiếm khi tìm được một người nữ có đầu óc nam nhi. Bề trên hãy nỗ lực đạt đến sự kết hợp sâu xa với Thiên Chúa, và để Thiên Chúa cai trị qua ngài. Đức Mẹ Rất Thánh chính là bề trên [26] của tu viện, còn chúng ta hãy là những người con tín trung của Đức Mẹ.

569 Ngày 15 tháng 12 năm 1935

Hôm nay, ngay từ sáng sớm, một sức mạnh lạ lùng thôi thúc tôi hành động, không cho tôi một phút giây ngơi nghỉ. Một trạng thái sốt sắng đã được hun đốt trong tâm hồn thúc bách hành động, và tôi không thể ngưng lại được. Đây là một cuộc tử đạo kín nhiệm chỉ mình Chúa biết, nguyện xin Người hãy xử **(39)** với tôi tuỳ ý; tâm hồn tôi xin sẵn sàng tất cả. Lạy Chúa Giêsu, Tôn Sư rất yêu dấu của con, xin đừng ruồng rẫy con dù chỉ một phút giây. Lạy Chúa Giêsu, Chúa quá biết chính sự yếu đuối của con đã bắt Chúa phải ở cùng con luôn mãi.

570 Vào một dịp kia, tại nhà kính, tôi thấy Chúa Giêsu trong trang phục trắng. [Người phán bảo tôi] Con hãy ghi chép những điều Cha nói với con. Niềm vui sướng của Cha là được kết hợp với các con. Với lòng khao khát sâu xa, Cha chờ đợi và mong mỏi giờ phút được đến ngụ cư một cách nhiệm tích trong tu viện của các con. Tâm trí Cha sẽ nghỉ ngơi trong tu viện ấy, và Cha sẽ chúc lành cho vùng lân cận một cách đặc biệt. Vì yêu thương các con hết thảy, Cha sẽ chuyển đổi những hình phạt được nghiêm xử theo phép công thẳng của Chúa Cha. Hỡi ái nữ của Cha, Cha đã chiều lòng theo những lời kêu nài của con. Công việc và nhiệm vụ của con ở đời này là nài xin Lòng Thương Xót cho (40) toàn thế giới. Không một linh hồn nào sẽ được công chính hoá trước khi quay về với Lòng Thương Xót Cha trong niềm tín thác, đó là lý do Chúa Nhật đầu tiên sau lễ Phục Sinh sẽ là đại lễ kính Lòng Thương Xót Cha. Trong ngày đó, các linh mục hãy nói cho mọi người về Lòng Thương Xót vĩ đại khôn dò của Cha. Cha đang làm cho con trở nên thừa tác viên Lòng Thương Xót của Cha. Con hãy cho cha giải tội biết rằng bức hình phải được trưng bày công khai trong Giáo Hội chứ

không phải chỉ trong nội vi tu viện. Qua bức hình, Cha sẽ ban nhiều ân sủng cho các linh hồn; vậy hãy để mọi người đến được với bức hình ấy.

571 Lạy Chúa Giêsu của con, Chân Lý Hằng Hữu, con không sợ hãi, dù gian truân hay khổ ải; con chỉ lo sợ một điều, đó là xúc phạm đến Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, con thà không được hiện hữu trên đời còn hơn là làm cho Chúa phải buồn. Lạy Chúa Giêsu, Chúa biết tình yêu của con chẳng dành cho ai khác, ngoài một mình Chúa. Linh hồn con đắm đuối trong Chúa.

572 **(41)** Ôi, lòng sốt sắng của mọi linh hồn sống trong tu viện ấy phải lớn lao biết bao, vì Thiên Chúa ước muốn ngự đến và sống với chúng ta! Chớ gì mọi người hãy nhớ rằng, là những nữ tu mà chúng ta không cầu nguyện trước Thiên Chúa, thì còn ai sẽ làm? Mỗi người chúng ta hãy bừng cháy như một của lễ tinh tuyền trước uy nhan Chúa, nhưng để đẹp lòng Chúa, mỗi người hãy kết hợp mật thiết với Chúa Giêsu. Chỉ với Người, trong Người, và nhờ Người, chúng ta mới có thể làm đẹp lòng Thiên Chúa.

573 Ngày 21 tháng 12 năm 1935

Một ngày kia, cha giải tội [cha Sopocko] bảo tôi đi coi một ngôi nhà kia xem có đúng là ngôi nhà tôi đã được thấy trong thị kiến hay không. Khi cùng ngài đến xem ngôi nhà, hay đúng hơn là những đống hoang tàn, vừa nhìn thấy, tôi đã nhận ra đúng là ngôi nhà tôi đã thấy trong thị kiến. Lúc tôi chạm vào những mảnh gỗ được đóng ghép vào nhau thay thế các cánh cửa, một sức mạnh như tia chớp đã thâm nhập linh hồn tôi, đem đến cho tôi một **(42)** niềm thâm tín không lay chuyển. Tôi nhanh chóng rời khỏi ngôi nhà, lòng đầy hân hoan, dường như có một sức mạnh nào đó ràng buộc tôi với nơi ấy.

Tôi rất hạnh phúc khi thấy mọi sự đều hoàn toàn trùng khớp với những gì tôi đã thấy trong thị kiến. Khi cha giải tội bàn với tôi về việc sắp đặt các phòng và những điều khác, tôi nhận thấy mọi sự đều tương tự như Chúa Giêsu đã phán bảo trước với tôi. Tôi vui sướng vì Thiên Chúa đang hoạt động qua cha giải tội của tôi, nhưng không ngạc nhiên vì Thiên Chúa ban cho ngài quá nhiều ánh sáng như vậy. Thiên Chúa chính là Ánh Sáng, Người sống trong một tâm hồn thanh sạch và khiêm nhượng, mọi đau khổ và chống đối chỉ làm sáng tỏ sự thánh thiện của linh hồn ấy hơn mà thôi. Lúc về đến nhà, tôi liền ghé vào nhà nguyện để nghỉ ngơi một lúc. Khi ấy, bỗng nhiên tôi nghe lời này trong linh hồn: **Con đừng sợ hãi gì cả. Cha ở với con. Những vấn đề này nằm trong bàn tay Cha, và Cha sẽ đưa đến thành quả theo Lòng Thương Xót của Cha, vì không gì có thể đối nghịch với thánh ý Cha.**

(43) Vọng Giáng Sinh, năm 1935

574 Ngay từ sáng sớm, thần trí tôi đã đắm chìm trong Thiên Chúa. Sự hiện diện của Người thấu suốt hữu thể tôi. Đến tối, trước giờ dùng bữa, tôi lên nhà nguyện một phút để - dưới chân Chúa Giêsu - bẻ bánh với những người xa cách, những người Chúa Giêsu hết lòng yêu thương và tôi vẫn thọ ơn sâu đậm. Ngay khi vừa bẻ bánh trong tinh thần với một vị kia [có lẽ là cha Sopocko], tôi nghe những lời này trong lòng: **Tâm hồn ngài là một thiên đàng cho Cha trên trần gian.**Khi tôi ra khỏi nhà nguyện, ngay lập tức quyền toàn năng của Thiên Chúa bao phủ tôi. Tôi hiểu Thiên Chúa hết sức yêu thương chúng ta. Ôi, ít là người ta thấu đáo và hiểu ra điều này được phần nào!

Giáng Sinh

575 Thánh lễ nửa đêm. Trong giờ thánh lễ, tôi lại được nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng bé nhỏ, cực kỳ xinh đẹp, vui vẻ đưa đôi tay nhỏ xíu của Người cho tôi. **(44)** Sau hiệp lễ, tôi được nghe những lời này: **Cha luôn ở trong tâm hồn con; không những khi con tiếp đón Cha khi hiệp lễ, mà còn luôn mãi.** Tôi đã sống những ngày lễ này trong niềm vui bao la.

576 Lạy Ba Ngôi chí thánh, Thiên Chúa Hằng Hữu, tâm trí con đắm say trong vẻ xinh đẹp của Chúa. Những thời đại chẳng là gì trước mắt Chúa. Chúa mãi mãi vẫn vĩnh tồn. Ôi, vĩ đại thay uy nghi của Chúa. Lạy Chúa Giêsu, sao Chúa lại che giấu uy nghi của Chúa, sao Chúa lại bỏ thánh ngai trên thiên đàng của Chúa đến cư ngụ giữa chúng con? Chúa đã trả lời tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, tình yêu đã kéo Cha xuống đây, và tình yêu vẫn giữ Cha lại đây. Ái nữ của Cha ơi, nếu con biết được một hành vi mến yêu tinh ròng dâng cho Cha sẽ mang lại công trạng và phần thưởng thế nào, có lẽ con sẽ chết vì vui mừng. Cha nói điều này để con được liên lỉ kết hợp với Cha bằng tình yêu, bởi vì đó là mục đích cuộc sống của linh hồn con. Hành vi này là một hành vi của ý chí. Con hãy biết rằng một linh hồn thanh khiết là một linh hồn khiêm nhượng. (45) Khi con tự hạ và trút rỗng mình ra trước uy nghi Cha, Cha sẽ đổ đầy cho con những ân sủng của Cha và dùng quyền toàn năng của Cha để nâng con lên.**

577 Một lần kia, khi cha giải tội bảo tôi đọc kinh Lạy Cha để đền tội, tôi đã mất quá nhiều thời gian; tôi bắt đầu đi bắt đầu lại nhiều lần, nhưng không sao đọc xong được, bởi vì tâm trí tôi được kết hợp với Thiên Chúa và không thể dõi theo lời kinh. Rất thường xuyên như thế, tôi bất chợt được bao phủ bởi quyền năng Thiên Chúa và đắm đuối trong tình yêu của Người, và khi ấy tôi không còn biết những gì đang xảy ra chung quanh. Khi tôi thưa cha giải tội rằng kinh nguyện này thường làm mất nhiều thời giờ của tôi và thậm chí nhiều khi tôi cũng không sao đọc xong được, ngài bảo tôi hãy đọc ngay trong toà giải tội. Tuy nhiên, tâm trí tôi đắm chìm trong Thiên Chúa, và mặc dù cố gắng tôi cũng không thể suy tưởng được như ý mình. Và thế là cha giải tội bảo tôi: “Vậy chị hãy đọc theo

tôi". **(46)** Tôi lặp lại từng chữ, nhưng trong khi đang đọc từng chữ một, tâm trí tôi lại đắm đuối trong chính Đấng mà tôi đang kêu cầu thánh danh.

578 Trong một dịp khác, Chúa Giêsu cho tôi biết về một vị linh mục kia [có lẽ cha Sopocko], mà năm tháng hiện giờ sẽ trở thành triều thiên cho đời sống linh mục của ngài. Những ngày đau khổ dường như bao giờ cũng dài hơn nhưng rồi thế nào cũng trôi qua, mặc dù chúng trôi lững lờ như thể đang đi lùi. Tuy nhiên, cùng tận của chúng đã gần kề, rồi sau đó là niềm vui bất tận không thể tưởng tượng. Muôn đời! Ai có thể hiểu được chữ này, một chữ xuất phát từ Thiên Chúa, lạy Chúa vô cùng, chỉ một chữ mà thôi: muôn đời!

579 Tôi biết những hồng ân Chúa ban cho tôi cũng thường dành riêng cho một số linh hồn nào đó. Ý thức điều này làm tôi tràn đầy vui sướng; tôi luôn luôn vui mừng về sự lành của các linh mục như của chính mình.

580 (47) Vào một dịp kia, Chúa phán bảo tôi: Cha bị đả thương đau đớn vì những bất toàn nhỏ mọn của các linh hồn ưu tuyển hơn là vì tội lỗi của những người sống ngoài thế gian. Điều này khiến tôi rất buồn vì các linh hồn ưu tuyển mà cũng làm Chúa Giêsu phải đau khổ. Chúa phán bảo tôi: Những bất toàn nhỏ mọn này chưa phải là tất cả đâu. Cha sẽ tỏ cho con một bí mật của Trái Tim Cha: những điều Cha phải thống khổ vì các linh hồn ưu tuyển. Thái độ bội bạc trước vô số hồng ân chính là của ăn thường xuyên của Trái Tim Cha phải chịu đối với một linh hồn như thế. Tình yêu của họ hâm hâm dở dở, và Trái Tim Cha không sao chịu được; những linh hồn này cưỡng ép Cha phải loại bỏ họ. Những kẻ khác thì hoài nghi lòng nhân lành của Cha và không thèm cảm hưởng tình thân ngọt ngào trong tâm hồn họ, họ đi tìm Cha ở tận xa vời và không tìm thấy Cha. Việc họ ngờ vực lòng nhân lành của Cha khiến Cha rất đớn đau. Nếu cái chết của Cha vẫn chưa làm các con chịu tin vào tình yêu Cha, thế thì còn gì nữa? Thường có linh hồn gây vết thương chí mạng cho Cha, thế mà có ai an ủi Cha đâu. (48) Họ sử dụng ân sủng Cha ban để xúc phạm đến Cha. Có những linh hồn khinh dể những ân thánh và bằng chứng tình yêu của Cha. Họ không muốn nghe lời mời gọi của Cha, nhưng tiếp tục lao xuống vực thẳm hoả ngục. Sự hư mất của các linh hồn này đẩy Cha vào một nỗi phiền sầu đến chết. Mặc dù là Thiên Chúa, nhưng Cha không thể giúp đỡ một linh hồn như thế, vì họ khinh dể Cha; họ có ý chí tự do, nên có thể khinh bỉ hoặc yêu mến Cha. Còn con, con là thừa tác viên quảng phát Lòng Thương Xót của Cha, con hãy nói cho toàn thế giới về lòng nhân lành của Cha, và như vậy, con sẽ an ủi Trái Tim Cha.

581 Cha sẽ cho con biết nhiều hơn khi con tâm sự với Cha trong thẳm sâu linh hồn. Ở đó, không ai có thể quấy rối những hành động của Cha. Ở đó, Cha nghỉ ngơi như trong khu vườn rào kín.

582 Nội tâm linh hồn tôi như một thế giới bao la huy hoàng, chỉ có Thiên Chúa và tôi sống ở đó. Ngoại trừ Thiên Chúa, không ai được phép vào trong đó. Lúc khởi đầu cuộc sống với Chúa, **(49)** tôi bị choáng ngợp và sợ hãi. Sự chói chang của Chúa khiến tôi bị mù, và tôi tưởng Người không ở trong tâm hồn tôi; tuy nhiên, đó lại là những giờ phút Thiên Chúa đang hoạt động trong linh hồn tôi. Tình yêu ngày càng trở nên tinh ròng mạnh mẽ hơn và Thiên Chúa đã đưa ý chí tôi đến chỗ kết hợp thắm thiết hơn với thánh ý Người. Không ai sẽ hiểu được những gì tôi trải nghiệm trong lâu đài tráng lệ linh hồn tôi, nơi tôi được liên lỉ chung sống với Người Dấu Yêu của tôi. Không vật ngoại lai nào cản trở được sự kết hợp giữa tôi với Người. Cho dù tôi có dùng những lời mạnh mẽ nhất đi nữa, chúng cũng chẳng diễn tả được một chút việc linh hồn tôi hân hoan trong hạnh phúc và tình yêu khôn xiết, vĩ đại và tinh tấn như dòng suối trào tuôn là chính Thiên Chúa. Tâm trí tôi được ngập tràn Thiên Chúa đến độ thể xác cũng cảm nhận được, và được chia sẻ những niềm hoan lạc này. Mặc dù Thiên Chúa có những cách tiếp xúc khác nhau với cùng một linh hồn, tuy nhiên, tất cả đều phát nguyên từ một nguồn mạch.

583 **(50)** Vào một dịp nọ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu khát lả, và Người phán với tôi: **Cha khát.** Khi tôi dâng nước cho Chúa, Người cầm lấy nhưng không uống và liền biến đi. Trang phục của Chúa giống như trong hồi Thương Khó.

584 Khi con suy nghĩ về những điều Cha cho con biết từ nơi thẳm sâu tâm hồn con sẽ được nhiều lợi ích hơn là khi đọc nhiều sách vở. Ôi, nếu các linh hồn muốn lắng nghe tiếng Cha nói trong nơi sâu thẳm tâm hồn, họ sẽ đạt đến đỉnh cao trọn lành trong một thời gian chóng vánh.

585 Ngày 8 tháng 1 năm 1936

Khi đến gặp Đức Tổng Giám mục [Jalbrzykowski], tôi thưa với ngài rằng Chúa Giêsu yêu cầu tôi hãy khẩn cầu Lòng Thương Xót Chúa cho thế giới, và Người còn muốn có một hội dòng để cầu khẩn Lòng Thương Xót cho thế giới. Tôi xin ngài ban phép cho tất cả những điều Chúa Giêsu đang yêu cầu tôi. Đức Tổng Giám mục **(51)** đáp rằng: “Này chị, về vấn đề cầu nguyện, tôi ban phép và thậm chí còn khuyến khích chị hãy cầu nguyện hết sức cho thế giới, và khẩn nài Lòng Thương Xót Chúa, vì Lòng Thương Xót Chúa là điều tất cả chúng ta đều cần thiết. Và tôi tin rằng cha giải tội của chị chắc chắn cũng không cấm chị cầu nguyện với ý chỉ này. Nhưng này chị, về vấn đề hội dòng mới, chị hãy chờ đợi một thời gian nữa để mọi sự có thể thuận lợi hơn. Điều này tự nó là tốt, nhưng không cần phải vội vàng. Nếu đó là thánh ý Thiên Chúa thì sẽ được thực hiện, dù sớm hoặc

muộn hơn một chút. Tại sao lại không được nhỉ? Hiện đã có nhiều hội dòng khác nhau: hội dòng này cũng sẽ ra đời nếu Thiên Chúa muốn như vậy. Chị hãy hoàn toàn an tâm. Chúa Giêsu có thể làm được mọi sự. Chị hãy nỗ lực sống kết hợp mật thiết hơn với Thiên Chúa và đừng nản lòng". Những lời này làm tôi ngập tràn niềm vui.

586 Khi tôi rời Toà Tổng Giám mục, tôi được nghe những lời này trong linh hồn: Để củng cố tâm trí con, (52) Cha nói qua các vị đại diện của Cha phù hợp với những gì Cha đòi hỏi con, nhưng con hãy biết rằng điều này sẽ không phải luôn luôn như vậy đâu. Người ta sẽ chống đối con trong nhiều việc, và qua đó ân sủng Cha sẽ tỏ hiện nơi con, và đó là bằng chứng hiển nhiên cho thấy vấn đề này chính là hoạt động của Cha. Riêng với con, con đừng sợ gì hết; Cha luôn ở với con. Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết điều này: mọi thụ tạo, dù biết hay không biết, dù muốn hay không muốn, họ luôn luôn làm trọn thánh ý của Cha.

587 Một lần kia, tôi bỗng nhiên nhìn thấy Chúa Giêsu trong uy linh cao trọng, và Người phán những lời này với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, nếu con muốn, Cha sẽ lập tức tạo thành một thế giới mới, xinh đẹp hơn thế giới này, và con sẽ sống suốt cuộc đời còn lại của con ở đó. Tôi liền thưa lại: "Con không muốn một thế giới nào hết. Con chỉ muốn Chúa, lạy Chúa Giêsu. Con muốn mến yêu Chúa, bằng chính tình yêu Chúa đã mến thương con. Con chỉ khẩn nài Chúa một điều: xin ban cho trái tim con khả năng mến yêu Chúa. (53) Con rất ngạc nhiên về đề nghị của Chúa, lạy Chúa Giêsu của con; những thế giới này có là gì với con đâu? Cho dù Chúa ban cho con một ngàn thế giới đi nữa, chúng có là gì với con đâu? Lạy Chúa Giêsu, Chúa quá biết trái tim con đang mòn mỏi khát mong Chúa. Tất cả những gì không phải là Chúa đều chẳng là gì với con cả". Vào lúc ấy, tôi không còn thấy gì nữa, nhưng một sức mạnh lạ lùng xâm chiếm linh hồn tôi, một ngọn lửa kỳ diệu bừng lên trong tâm hồn tôi, và tôi chịu một cơn hấp hối vì Chúa. Khi ấy tôi nghe những lời này: Cha không kết hợp với linh hồn nào mật thiết như với con và như cách Cha đang làm với con, đó là vì lòng khiêm nhượng sâu xa và lòng mến nồng nàn con dành cho Cha.

588 Vào một dịp kia, tôi được nghe những lời này trong mình: Mỗi cái động của trái tim con Cha đều biết hết. Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết rằng một ánh mắt của con hướng về một người khác sẽ gây ra thương tích cho Cha (54) hơn là nhiều tội lỗi của một người khác.

589 Tình yêu xua trừ sợ hãi. Vì tôi đã đến được chỗ mến yêu Thiên Chúa bằng tất cả hữu thể và tất cả sức mạnh của tâm hồn, nên nỗi sợ hãi đã xa lánh tôi. Giả như có nghe thấy những điều đáng sợ về phép công thẳng của Thiên Chúa, có lẽ tôi cũng không sợ hãi chút nào, vì tôi rất hiểu Người. Thiên Chúa là tình yêu, và Thần Khí của Người là an bình. Giờ đây, tôi thấy các việc tôi đã làm vì tình yêu thì

trọn lành hơn các việc tôi đã làm vì sợ hãi. Tôi phó thác toàn thân cho thánh ý Chúa; xin Người hãy dùng tôi tuỳ ý, và tôi vẫn yêu mến Người.

590 Khi hiệp lễ, tôi kêu nài và khẩn xin Đấng Cứu Thế chữa lành lưỡi tôi, để tôi đừng lỗi đức ái với người lân cận.

591 **(55)** Lạy Chúa Giêsu, Chúa biết con tha thiết ước ao được ẩn mình đi để đừng ai còn biết đến con nữa, ngoài trừ Trái Tim rất dịu dàng của Chúa. Con muốn là một nụ hoa đồng thảo bé mọn, ẩn mình giữa bụi cỏ, vô danh giữa một khu vườn lộng lẫy rào kín, trong đó có những bông huệ và bông hồng xinh đẹp. Người ta có thể nhận ra bông hồng xinh đẹp và bông huệ khả ái từ xa, nhưng để nhìn thấy một bông hoa đồng thảo bé bỏng, người ta phải cúi mình xuống; chỉ có hương thơm của nó là ngát bay. Ôi, hạnh phúc biết bao nếu con có thể ẩn mình như thế! Ôi Đấng Lang Quân thần linh của con, bông hoa tâm hồn con và hương thơm tình yêu trong sạch của con đều là cho Chúa. Linh hồn con đắm đuối trong Chúa, ôi Thiên Chúa Hằng Hữu. Kể từ phút giây Chúa lôi cuốn con đến với Chúa, ôi Chúa Giêsu, càng hiểu biết Chúa, con càng tha thiết khát khao Chúa.

592 Trong Trái Tim Chúa Giêsu, tôi đã biết rằng giữa thiên đàng còn có một thiên đàng khác, không phải cho tất cả, nhưng chỉ các linh hồn ưu tuyển mới được vào. Hạnh phúc vô biên cho linh hồn nào được ngụp lặn trong đó. Ôi Thiên Chúa của con, con làm sao diễn tả được điều này, dù chỉ trong một mức độ sơ sài nhất. **(56)** Các linh hồn được thần tính Chúa thấu nhập, và chuyển đi từ ánh sáng này đến ánh sáng khác, ánh sáng bất biến, không bao giờ đơn điệu, luôn luôn tân kỳ mặc dù bất biến. Ôi Thiên Chúa Ba Ngôi, xin Chúa tỏ mình Chúa cho các linh hồn!

593 Lạy Chúa Giêsu của con, không gì tốt hơn cho một linh hồn bằng những sỉ nhục. Trong sự khinh dể có bí quyết hạnh phúc khi linh hồn nhận thực rằng tự mình, họ chỉ là sự xấu xa và hư vô, còn những gì tốt đẹp nơi họ đều là tặng ân Thiên Chúa. Khi linh hồn nhìn thấy mọi sự đều được ban nhưng không, và từ mình, linh hồn chỉ có sự khốn nạn, thì đó là sức nâng đỡ cho linh hồn trong hành vi liên lỉ sấp mình trước uy nghi Thiên Chúa. Khi nhìn thấy linh hồn trong tâm tình ấy, Thiên Chúa sẽ đeo bám họ bằng những ân sủng của Người. Linh hồn tiếp tục dìm mình sâu hơn trong vực thẳm hư vô và nhu cầu của họ và Thiên Chúa dùng quyền toàn năng của Người để nâng linh hồn ấy lên. Nếu có một linh hồn thực sự hạnh phúc trên trần gian này, thì chỉ có thể **(57)** đó là linh hồn khiêm nhượng. Lúc đầu, tính tự ái sẽ phải đau đớn vì điều này, nhưng sau khi linh hồn đã chiến đấu can trường, Thiên Chúa sẽ ban nhiều ánh sáng cho họ nhìn thấy mọi sự đều xấu xa và giả dối. Chỉ còn một mình Thiên Chúa trong lòng họ. Một linh hồn khiêm nhượng không tự tín, nhưng đặt tất cả

sự tín thác của họ nơi Thiên Chúa. Thiên Chúa bảo vệ linh hồn khiêm nhượng và tỏ cho họ những bí nhiệm, linh hồn được sống trong niềm hạnh phúc tràn ngập mà không ai có thể hiểu được.

594 Một tối kia, một người chị em đã qua đời, người trước kia đã từng viếng thăm tôi một vài lần, hiện đến với tôi. Lần đầu tiên khi tôi gặp chị, chị rất đau đớn, và dần dần những đau đớn này được giảm bớt; lần này, chị rạng rỡ trong hạnh phúc và cho tôi biết chị đã về thiên đàng. Chị cho tôi biết Thiên Chúa đã thử thách **(58)** nhà dòng chúng tôi vì Mẹ Tổng Quyền [Michael] đã ngã theo những ngờ vực và không tin những điều tôi đã trình cho Mẹ về linh hồn này. Hơn nữa, như một bảo chứng về việc chị hiện giờ đã ở trên thiên đàng, Thiên Chúa sẽ chúc lành cho nhà dòng chúng tôi. Sau đó, chị đến gần bên và ôm hôn tôi một cách chân tình rồi chào: “Bây giờ, em phải ra đi”. Tôi hiểu được ba trạng thái của cuộc sống một linh hồn rất gắn bó với nhau; tức là cuộc sống ở trần gian, dưới luyện ngục, và trên thiên đàng [các thánh thông công].

595 Tôi đã nhiều lần nhận thấy Thiên Chúa thử thách một số người về những điều mà Người đã tỏ cho tôi, vì thái độ hoài nghi làm phiền lòng Chúa Giêsu. Một lần kia, thấy Thiên Chúa đã thử thách Đức Tổng Giám mục [Jalbrzykowski] vì ngài chống đối và ngờ vực về công cuộc, tôi cảm thấy hối tiếc và nài xin Chúa và Người đã giảm bớt đau khổ cho ngài. Thiên Chúa rất buồn phiền về thái độ thiếu tin tưởng vào Người, và vì thế một số linh hồn đã đánh mất nhiều ân sủng. Sự ngờ vực **(59)** gây đau khổ cho Trái Tim Chúa Giêsu vô cùng nhân lành và yêu thương chúng ta. Một linh mục đôi khi cũng nên hoài nghi để xác minh tốt hơn tính cách xác thực các ân huệ được ban cho một linh hồn; nếu ngài làm như thế cốt đưa linh hồn đến chỗ kết hợp mật thiết hơn với Thiên Chúa, ngài sẽ được một phần thưởng cao trọng khôn tả. Nhưng có một sự khác biệt rất lớn giữa điều này với thái độ khinh dể và nghi ngờ các ơn thánh nơi một linh hồn đơn thuần chỉ vì không thể thấu hiểu hoặc cậy vào trí khôn để dò xét những vấn đề; thái độ sau này làm mất lòng Chúa. Tôi rất thương hại cho những linh hồn gặp phải các linh mục thiếu kinh nghiệm.

596 Một lần kia, một linh mục [cha Sopocko [27]] xin tôi cầu nguyện cho ngài. Tôi hứa cầu nguyện và xin phép ngài để được thực hiện một hành vi khổ chế. Khi được phép (60) rồi, tôi ước mong nhường hết những ân sủng lòng nhân lành Chúa muốn ban cho tôi trong ngày hôm ấy cho vị linh mục, và tôi nài xin Chúa Giêsu đoái thương trút xuống mình tôi tất cả những đau khổ cực hình trong ngoài mà lẽ ra vị linh mục sẽ phải lãnh nhận trong ngày hôm ấy. Chúa đã đáp ứng phần nào lời xin của tôi. Tức thì mọi thứ khó khăn và chống đối không biết từ đâu thình lình ập tới nhiều đến nỗi một chị đã nhận định Chúa Giêsu đã phải nhúng vào, vì mọi người đều làm khó dễ tôi. Những lời tố

cáo hoàn toàn vô căn cứ đến độ những điều các chị này trưng ra thì các chị khác lại phủ nhận, còn tôi hiến mình chịu đựng tất cả trong im lặng để cầu nguyện cho vị linh mục.

Nhưng như thế vẫn chưa hết; tôi bắt đầu cảm nghiệm những đau khổ nội tâm. Lúc đầu, tôi bị đè bẹp dưới cơn buồn nản và nẩy sinh ác cảm với các chị em, sau đó một tâm trạng bấp bênh **(61)** làm tôi rất khổ sở. Tôi không sao cầm trí được trong giờ cầu nguyện, nhiều chuyện đâu đâu chi phối đầu óc tôi. Khi đã mệt nhoài, tôi vào nhà nguyện, thế rồi một nỗi đau đớn kỳ lạ xâm chiếm linh hồn khiến tôi bật khóc tấm tức. Bấy giờ, tôi nghe một tiếng nói trong linh hồn: **Kìa ái nữ của Cha, sao con lại khóc? Dù sao con cũng đã hiến mình đón nhận những đau khổ này mà. Con hãy biết những gì con đang gánh chịu thay cho linh hồn kia chỉ mới là một phần nhỏ mà thôi. Ngài còn đau khổ hơn con rất nhiều.** Tôi liền thưa với Chúa: “Sao Chúa lại xử với ngài như vậy?”. Chúa cho tôi biết những đau khổ ấy đem lại ba triều thiên cho ngài: triều thiên trinh khiết, triều thiên linh mục, và triều thiên tử đạo. Lúc ấy, một niềm hoan hỉ vô bờ dạt dào linh hồn tôi khi thấy vinh quang cao vời đang chờ đón ngài trên thiên quốc. Ngay lúc đó, tôi cất tiếng hát kinh *Te Deum* [28] để tạ ơn Chúa vì hồng ân đặc biệt này; tức là được biết cách Chúa đối xử với những linh hồn được tuyển chọn để sống mật thiết với Người. Như thế, mọi đau khổ đều chẳng là gì khi sánh với những điều đang chờ đợi chúng ta trên thiên đàng.

597 **(62)** Một hôm, sau thánh lễ, tôi bỗng nhiên nhìn thấy cha giải tội [cha Sopocko] đang dâng lễ trước bức hình Mẹ Thiên Chúa tại nhà thờ thánh Micae. Lúc ấy đang giờ dâng lễ vật, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng bám chặt vào cha như đang chạy trốn điều gì và đến nương náu nơi Cha. Đến giờ hiệp lễ, Chúa biến đi như thường lệ. Bỗng nhiên, tôi nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa dùng áo choàng che chở cho cha và nói: *Hãy can đảm lên, con Mẹ, can đảm lên.* Mẹ còn nói điều gì nữa mà tôi không nghe thấy.

598 Ôi, tôi tha thiết khát mong mọi linh hồn đều ca ngợi Lòng Thương Xót Chúa. Hạnh phúc cho linh hồn nào kêu cầu Lòng Thương Xót Chúa. Họ sẽ thấy Chúa bảo bọc họ như vinh quang riêng của Người như chính Người đã phán. Ai dám chống lại Thiên Chúa? Hỡi tất cả các linh hồn, hãy ca tụng Lòng Thương Xót Chúa **(63)** bằng cách suốt đời tin tưởng vào Lòng Thương Xót ấy, nhất là trong giờ lâm tử. Hỡi linh hồn dấu yêu, đừng sợ hãi, cho dù bạn là ai. Lạy Chúa, tội nhân càng khốn nạn, càng được quyền lớn lao đối với Lòng Thương Xót Chúa. Ôi Đấng Chí Thiện vô song ! Thiên Chúa đã cúi mình xuống với tội nhân trước. Ôi Chúa Giêsu, con ước ao tán dương Lòng Thương Xót Chúa thay cho muôn vàn linh hồn. Ôi Chúa Giêsu của con, con biết rõ mình sẽ phải nói mãi cho các linh hồn về lòng nhân lành Chúa, về Lòng Thương Xót khôn lường của Chúa.

599 Vào một dịp kia, khi có người xin tôi cầu nguyện, tôi được gặp Chúa và thưa với Người: “Lạy Chúa Giêsu, con đặc biệt yêu mến những linh hồn được Chúa yêu thương”. Và Chúa Giêsu đáp lại: **Còn Cha, Cha ban những ơn đặc biệt cho những linh hồn được con cầu nguyện.**

600 Chúa Giêsu bảo vệ tôi một cách kỳ diệu; thực vậy, đó là một hồng ân đặc biệt Chúa ban mà tôi đã được cảm nghiệm từ lâu nay.

---

[1] Kỳ tĩnh tâm ba ngày từ ngày 12 đến ngày 16 tháng 8 năm 1938 được tổ chức tại Vilnius do cha Rzyczkowski, dòng Tên giảng phòng, sau này ngài trở thành giám tỉnh dòng Tên miền Bắc Ba Lan có trụ sở tại Warsaw.

[2] Đức Tổng Giám mục Vilnius lúc bấy giờ là Đức Cha Romuald Jalbrzykowski (1876-1955). Ngài tốt nghiệp chủng viện Petersburg (1898-1902), và được thụ phong linh mục năm 1901. Ngài trở thành giáo sư chủng viện và kinh sĩ ở Sejny. Trong thời kỳ Thế Chiến I, ngài chuyển đến Minsk và thi hành các công tác mục vụ, giáo dục, và xã hội rất tích cực. Sau nhiều năm lưu lạc, ngài trở về Sejny năm 1917. Được vinh thăng giám mục năm 1918, ngài làm giám mục phụ tá đảm trách phần bên lãnh thổ Ba Lan của giáo phận Sejny. Từ năm 1921, ngài là đại diện tông toà, và năm 1926, là giám mục bản quyền đầu tiên của giáo phận Lomza mới được thiết lập. Khi Đức Tổng Giám mục Jan Cieplak của Tổng giáo phận Vilnius từ trần, ngài đã coi sóc giáo phận này từ ngày 8 tháng 9 năm 1926. Ngày 13 tháng 3 năm 1940, ngài bị Đức Quốc Xã bắt và giam giữ tại các đan viện các cha dòng Đức Bà ở Mariampol tại Lithuania. Ngài trở về Vilnius ngày 5 tháng 8 năm 1944. Tháng 12 năm ấy, ngài lại bị bắt và bị giam tại Vilnius. Khi Thế Chiến II kết thúc, ngài chuyển về Bialystok và dành trọn sức lực cho việc tổ chức giáo phủ Tổng giáo phận này, chỉ định các linh mục cho các giáo xứ và giải quyết nhiều vấn đề cần thiết khác.

Trong tương giao với người khác, Đức Tổng Giám mục Jalbrzykowski rất bình dị, dễ gần, thông cảm và kiên nhẫn. Nhưng ngài lại rất nghiêm khắc với bản thân. Ngài qua đời tại Bialystok ngày 19 tháng 6 năm 1955.

[3] Cha Sopocko cho in chuỗi kinh Thương Xót như trong Nhật Ký của nữ tu Faustina vào phía lưng tấm hình (in lại bức hình do hoạ sĩ Kazimierowski vẽ ở Vilnius) và nhờ nhà xuất bản Cebulski tại Cracow phát hành (x. Các thư, # 75, 87-90).

[4] Vì không dám chắc về những soi động của chị Faustina về việc thành lập cộng đoàn mới, cha Sopocko muốn chuyển vấn đề sang một linh mục khác. Ngài bảo chị Faustina trình bày tất cả những mệnh lệnh chị đã nhận được cho cha giải tội trước kia của chị là cha Andrasz dòng Tên tại Cracow.

[5] Dòng Đức Mẹ Nhân Lành có một nghĩa trang tại Cracow, trong một thửa đất, và được phân cách với phần còn lại bằng một bức tường dày với một chiếc cổng lớn. Tất cả các nữ tu và người nội trú qua đời tại Cracow được mai táng ở đây. Thi hài của chị thánh Faustina được mai táng tại đây cho đến khi được cải táng vào ngày 25 tháng 11 năm 1966.

[6] Nữ tu Vitalina Maslowska sinh ngày 4 tháng 12 năm 1852, và qua đời ngày 6 tháng 1 năm 1939.

[7] Trong những lần gặp hằng tháng với bề trên, các nữ tu xin phép đọc thêm các kinh nguyện tư không có trong luật dòng (x. 72).

[8] Trong dòng Đức Mẹ Nhân Lành không có thói quen thêm tên hiệu vào tên thánh. Nhưng các nữ tu có thể tự thêm vào tuỳ lòng sốt sắng cá nhân, chẳng hạn như chị Faustina đã thêm "phép Thánh Thể" vào tên của mình.

[9] Trong phòng ăn của các nữ tu, có một bảng thông cáo ghi tên các nữ tu được bề trên cắt đặt vào các công tác trong tuần. Trong trường hợp này, có ý chỉ về công tác coi cổng trong giờ ăn chung của cộng đoàn.

[10] Trong hiến pháp cũ, danh xưng "Mẹ" được dành cho các nữ tu trong hội đồng cố vấn của hội dòng và tất cả các vị bề trên tu viện. Các người nội trú cũng gọi nữ tu phụ trách mình với danh xưng ấy.

[11] Thỉnh viện là thời gian thử thách đầu tiên trong dòng. Trong thời gian này, chí nguyện sinh tìm hiểu về hội dòng mà họ muốn trở thành một phần tử, và tương tự, hội dòng cũng hiểu biết hơn về đương sự.

[12] Sau thời gian thỉnh viện, chí nguyện sinh sẽ tĩnh tâm tám ngày. Trong nghi thức mặc áo, đương sự sẽ được nhận tu phục, một tên mới, và bắt đầu thời gian nhà tập. Đây là một bước nữa để thử nghiệm đời sống tu trì đối với chí nguyện sinh; đồng thời, họ có cơ hội hiểu biết thêm về hội dòng mà họ muốn trở thành một phần tử.

Trong dòng Đức Mẹ Nhân Lành, năm tập kéo dài hai năm. Năm đầu, được gọi là năm tập theo Giáo Luật, mục đích để đào sâu vào đời sống thiêng liêng và những công việc trong đời tu. Trong thời gian này, tập sinh không được học hành lấy bằng cấp, cũng không dùng thời giờ để học tập hoặc thi hành bất kỳ công việc nào gây phân tâm.

Trong năm thứ hai, ngoài những việc đạo đức, tập sinh có thể học tập hoặc làm việc dưới sự hướng dẫn của các nữ tu khấn.

Sau thời gian này, nếu cả hội dòng lẫn tập sinh đều thoả nguyện, tập sinh sẽ được tuyên khấn từng năm một, và như thế suốt 5 năm liên tiếp. Trong thời gian này, nữ tu khấn có thể từ bỏ hội dòng hoặc bị thải hồi. Nếu mọi sự đều tỏ ra tích cực, nữ tu ấy được nhận cho khấn trọn (Hiến pháp dòng Đức Mẹ Nhân Lành).

[13] Trong dòng Đức Mẹ Nhân Lành, các nữ tu tuyên các lời khấn đơn. Trong dòng do chị Faustina cổ xướng, các nữ tu sẽ tuyên các lời khấn trọng.

[14] Kinh Thần Vụ - là kinh nguyện phụng vụ của Giáo Hội, gồm các thánh vịnh và các bài đọc khác. Tất cả mọi nữ tu đều buộc phải đọc kinh Thần Vụ.

[15] Nội vi là khu vực giới hạn trong tu viện dành riêng cho các nữ tu.

[16] Đấng bản quyền địa phương chỉ định cho mỗi tu viện một linh mục để giải tội thường xuyên cho các nữ tu. Theo quy định Giáo Luật, đấng bản quyền địa phương cũng chỉ định một linh mục giải tội ngoại lệ cho mọi tu viện. Nhiệm vụ của vị này là đến thăm tu viện và giải tội ít là bốn lần một năm. Mọi nữ tu đều phải gặp ngài, dù không xưng tội, và ít nhất cũng được chúc lành.

[17] Đầy Tớ Chúa đã được thị kiến về tu viện tương lai của cộng đoàn, đó là một đống hoang tàn ở số 12 phố thánh nữ Anna. Cha Sopocko đã trùng tu lại ngôi nhà này bằng tiền riêng của ngài và dự định cho một cộng đoàn đến ngụ tại đó. Cuộc Thế Chiến II đã làm ngưng trệ việc thực hiện các chương trình này (x. Thư cha Sopocko, ngày 31 tháng 3 năm 1972).

[18] “Ném mình vào đất bụi”- một kiểu nói biểu trưng của Đầy Tớ Chúa về thái độ của chị khi cảm thấy tội lỗi của mình.

[19] Áo ngoài có thể chỉ về nhiều kiểu áo. Con nít mặc thay cho áo sơ mi, chị Faustina nghĩ về điều ấy trong tâm trí.

[20] Chị Faustina có lẽ nhìn thấy ngôi nhà của dòng Đấng Cứu Độ Xót Thương tại Mysliborz.

[21] Có lẽ cha Ladislaus Wantuchowski dòng Tên, người đã coi sóc dòng Đấng Cứu Độ Xót Thương trong thời gian mười năm khi cha Sopocko đi ẩn.

[22] Một sợi roi, cây roi, hoặc một dụng cụ tương tự thường được các tu sĩ dùng để đánh tội.

[23] Có lẽ là những ngày giữ chay: thứ Tư lễ Tro và thứ Sáu tuần Thánh.

[24] Giáo Hội Ba Lan đã chấp nhận việc đạo đức ấy vào mỗi quý trong năm, ba ngày thứ Tư, thứ Sáu, và thứ Bảy được gọi là ba ngày “tuần chay” - được dành riêng để ăn chay và đền tạ, đọc thêm một số kinh để cầu nguyện cho các linh mục và ơn gọi linh mục tu sĩ.

[25] Thời gian ấy Giáo Hội buộc ăn chay vào ngày vọng các đại lễ: Chúa Thánh Thần Hiện Xuống, Đức Mẹ Lên Trời, và Các Thánh.

[26] Một số dòng tu, kể cả dòng Đức Mẹ Nhân Lành, qua nghi thức long trọng đã nhận Mẹ Thiên Chúa làm bề trên, và phó thác tất cả mọi việc đời này và đời sau cho Mẹ. Nghi thức này đã được cử hành vào ngày 5 tháng 8 năm 1937 tại nhà mẹ ở Warsaw, với sự tham dự tất cả các vị bề trên. Từ đó, nghi thức này được lặp lại ở mọi tu viện khác của dòng vào ngày 15 tháng 8 năm 1937, với sự tham dự của tất cả các nữ tu trong dòng.

[27] Vị linh mục ấy là cha Sopocko, người đã viết trong hồi ký của ngài về chị Faustina như sau: “... Những phiền não của tôi lên đến cực điểm vào năm 1936. Tôi chưa bao giờ thổ lộ với bất kỳ ai, và đến ngày quan trọng ấy, tôi đã xin chị Faustina cầu nguyện. Tôi hết sức kinh ngạc, mọi phiền não của tôi đều tan biến vào chính ngày hôm ấy, và chị Faustina cho tôi biết chị đã nhận thay mọi phiền não của tôi và cảm thấy chưa bao giờ phải đớn đau như ngày hôm ấy” (A. SF. Recol.).

[28] Kinh Te Deum là một thánh thi tạ ơn, được hát trong tất cả các ngày đại lễ và nghi lễ tạ ơn. Các dòng tu thường hát kinh này vào giờ kinh Sáng. Thánh Amrôxiô được cho là tác giả kinh này, vì thế kinh này còn được gọi là “thánh thi thánh Amrôxiô”.

Thánh Nữ Maria Faustina

NHẬT KÝ LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

Phần V: số 601-750

601 **(64)** Một lần kia, khi một người chị em [1] của chúng tôi lâm bệnh nguy tử, toàn thể cộng đoàn [2] đã họp lại bên sự hiện diện của một linh mục, [3] người đã ban phép giải tội cho bệnh nhân. Bỗng nhiên, tôi nhìn thấy nhiều thần dữ đen đủi. Khi đó, quên mất mình đang giữa chị em, tôi cầm ngay que nước phép và vẩy vào bọn quỷ, bọn chúng lập tức biến mất. Tuy nhiên, khi chị em về đến phòng ăn, Mẹ Bề Trên [Borgia] cho biết đúng ra tôi không được vẩy nước phép vào bệnh nhân đang khi có linh mục hiện diện, vì đó là công việc của ngài. Tôi đã đón nhận lời sửa bảo với tinh thần khiêm tốn, nhưng nước phép quả thật rất hữu ích cho các người hấp hối.

602 Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa biết rằng tự sức con, con yếu đuối dường nào. Vì vậy, chính Chúa hãy hướng dẫn các việc của con. Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa nhớ rằng không có Chúa, con sẽ không làm nhúc nhích được việc gì cả; nhưng có Chúa, con sẽ đảm nhận những công việc khó khăn nhất.

603 **(65)** Ngày 29 tháng 1 năm 1936

Buổi tối, khi ở trong phòng riêng, tôi bỗng nhìn thấy một vầng sáng lớn và một thánh giá màu xám lơ lửng trên vầng sáng ấy. Thình lình tôi thấy mình được cất lên gần thánh giá. Tôi chăm chú nhìn thánh giá nhưng không hiểu gì. Vào lúc ấy, tôi được thấy Chúa Giêsu, và rồi thánh giá biến đi. Chúa Giêsu đang hiển ngự trong vầng sáng, chân Người ngập trong ánh sáng đến tận đầu gối, thành ra tôi không thấy được. Chúa Giêsu nghiêng về bên tôi, âu yếm nhìn và tỏ cho tôi biết về thánh ý Chúa Cha trên trời. Người cho tôi biết linh hồn hoàn hảo và thánh thiện nhất là linh hồn làm theo thánh ý Chúa Cha, nhưng số ấy không nhiều, và Người đặc biệt yêu thương dõi theo linh hồn nào sống theo thánh ý Người. Chúa Giêsu còn cho tôi biết tôi đang thực thi hoàn hảo thánh ý Thiên Chúa... **và vì vậy, Cha kết hợp và tình tự với con một cách đặc biệt và thắm thiết.**

Thiên Chúa ấp ủ linh hồn nào **(60)** sống theo thánh ý Người bằng một tình yêu khôn lường. Tôi đã hiểu Thiên Chúa yêu thương chúng ta. Mặc dù Thiên Chúa đơn giản, nhưng không thể thấu hiểu được Người; mặc dù Thiên Chúa uy nghi cao cả, nhưng giao tiếp với Người thật dễ dàng. Tôi không cảm thấy được tự do và thoải mái với ai cho bằng với Thiên Chúa. Ngay cả người mẹ và đứa con nhỏ dấu yêu của bà cũng không hiểu nhau như Thiên Chúa và tôi. Trong lúc được kết hợp với Chúa, tôi nhìn thấy hai người kia và được biết về tình trạng thê thảm của linh hồn họ. Mặc dù họ đang ở trong tình cảnh đáng buồn, nhưng tôi tin tưởng rồi họ cũng sẽ được tán dương Lòng Thương Xót Chúa.

604 Lúc ấy, tôi nhìn thấy một người kia [cha Sopocko] và phần nào tình trạng linh hồn ngài, cùng những thử thách Chúa đang gởi đến cho ngài. Những đau đớn ngài chịu là những thống khổ tâm hồn, ghê rợn đến độ tôi cảm thấy quá tội nghiệp nên thưa cùng Chúa: “Sao Chúa lại xử với ngài như vậy?”. Chúa cho tôi biết: **Vì ba triều thiên cho ngài.** Chúa Giêsu đã cho tôi biết về vinh quang không thể tưởng tượng đang chờ đón những ai đau khổ giống **(67)** Người ở đời này. Họ cũng sẽ được nên giống Chúa Giêsu trong vinh quang. Chúa Cha trên trời sẽ công nhận và tưởng thưởng linh hồn chúng ta khi nhìn thấy hình ảnh Con Người ở nơi chúng ta. Tôi hiểu rằng được nên một trong đau khổ với Chúa Giêsu là một hồng ân cho chúng ta đang khi còn sống ở đời này. Tôi nhìn thấy các linh hồn thanh sạch và vô tội đang gánh chịu phép công thẳng Thiên Chúa đánh phạt; họ là những của lễ nâng đỡ thế giới và làm trọn những gì còn thiếu trong cuộc Khổ nạn của Chúa Giêsu. Con số những linh hồn ấy không nhiều lắm. Tôi rất vui mừng vì Chúa đã cho tôi biết có những linh hồn như vậy.

605 Ôi Thiên Chúa Ba Ngôi Chí thánh, Thiên Chúa Hằng Hữu, con cám tạ Chúa vì đã cho con được biết sự cao trọng và khác biệt giữa những cấp độ vinh quang mà các phúc nhân đang được

hoan hưởng. Thật khác biệt biết bao trong sự hiểu biết Chúa giữa cấp độ này với cấp độ khác! Ôi, ước chi người ta biết được điều này! Lạy Chúa, giả như có thể đạt thêm một cấp độ nữa mà thôi, con cũng vui lòng cam chịu hết mọi khổ hình của các đấng tử đạo hợp lại. **(68)** Quả thật đối với tôi, mọi hình khổ chẳng là gì nếu so với vinh quang đang chờ đợi chúng ta trong cõi đời đời. Lạy Chúa xin hãy dìm con trong đại dương Thần Tính của Chúa và cho con được hiểu biết Chúa; vì càng hiểu biết Chúa, con càng khao khát và càng mến yêu Chúa. Con cảm thấy như có một vực thẳm trong linh hồn con mà chỉ mình Chúa mới có thể lấp đầy. Con mất hút trong Chúa như một giọt nước hoà tan giữa đại dương. Chúa đã tự hạ đến với nỗi khốn cùng của con như một tia sáng mặt trời rọi xuống sa mạc khô cằn sỏi đá. Và dưới ảnh hưởng những tia sáng Chúa ban, linh hồn con đâm chồi nẩy lộc xanh ngát, đơm bông kết trái, trở nên một khu vườn xinh tốt cho Chúa nghỉ ngơi.

606 Lạy Chúa Giêsu của con, dù được những ơn thánh Chúa ban, con vẫn nhìn thấy và cảm nghiệm tất cả nỗi khốn cùng của con. Con bắt đầu ngày sống của con bằng chiến đấu và kết thúc cũng bằng chiến đấu. Ngay khi con vừa vượt qua chướng ngại này, mười chướng ngại khác lại xuất hiện **(69)** thế vào chỗ đó. Nhưng con không lo lắng, bởi biết đây là thời gian chiến đấu, chứ không phải an nhàn. Khi gánh nặng chiến đấu trở nên quá sức, con tung mình như một đứa con nhỏ vào vòng tay Hiền Phụ trên trời và tin rằng con sẽ không phải hư mất. Lạy Chúa Giêsu của con, con quá hướng chiều về đàng dữ và điều này buộc con phải thường xuyên tỉnh thức. Nhưng con không nản lòng. Con tin tưởng ơn Chúa còn dư dật hơn nữa trong cảnh khốn nạn cùng cực ấy.

607 Giữa những gian truân và nghịch cảnh cam go nhất, tôi không đánh mất bình an nội tâm hoặc sự quân bình bên ngoài, và điều này làm nản lòng những người chống đối tôi. Nhẫn nhục khi bị chống đối sẽ đem lại sức mạnh cho linh hồn.

608 Ngày 2 tháng 2 [năm 1936]

Vào buổi sáng, khi hồi chuông đánh thức vang lên, tôi còn bị cơn buồn ngủ trĩu nặng đến nỗi nếu không nhảy ngay vào nước, tôi không sao thắng lướt được. Khi tôi nguyện gẫm, **(70)** một đàn tư tưởng lạ kỳ đông đúc ùn ùn kéo vào đầu óc khiến tôi phải chiến đấu suốt giờ. Đến giờ kinh cũng thế, nhưng đến khi thánh lễ bắt đầu, một sự tĩnh lặng và hoan lạc tràn ngập linh hồn tôi. Khi ấy tôi nhìn thấy Đức Mẹ và Chúa Giêsu Hài Đồng, còn Thánh Cả [Giuse] đứng sau hai Ngài. Đức Mẹ Rất Thánh nói với tôi: *Con hãy đón nhận Kho Tàng dấu yêu nhất của Mẹ*, rồi trao Chúa Giêsu Hài Đồng

cho tôi. Khi tôi đã ẵm Chúa Giêsu Hài Đồng trên tay, Mẹ Thiên Chúa và Thánh Cả Giuse biến đi. Tôi còn lại một mình với Chúa Giêsu Hài Đồng.

609 Tôi thân thưa với Chúa: “Con biết Chúa là Thiên Chúa và là Đấng Tạo Hoá của con mặc dù Chúa thật bé bỏng”. Chúa Giêsu dang đôi tay nhỏ xíu của Người cho tôi, rồi nhìn tôi nhoẻn một nụ cười. Tâm trí tôi thoả thuê niềm vui khôn sánh. Khi đó, bỗng Chúa Giêsu biến đi và đến giờ hiệp lễ. Tôi cùng các chị em lên bàn thánh, linh hồn hết sức cảm động. Sau hiệp lễ, **(71)** tôi được nghe những lời này trong linh hồn: **Cha ở trong tâm hồn con, Đấng con đang bồng ẵm trên tay.** Lúc đó, tôi khẩn cầu Chúa Giêsu cho một linh hồn kia [cha Sopocko], xin Chúa ban cho ngài ơn chiến đấu và cất thử thách đi cho ngài. **Con xin thế nào thì được như vậy, nhưng công phúc của ngài vẫn không bị giảm bớt.** Niềm vui phủ phê linh hồn tôi vì Thiên Chúa quá tốt lành và nhân hậu; Thiên Chúa ban tất cả những gì chúng ta kêu xin với lòng tin tưởng.

610 Sau mỗi lần thưa chuyện với Chúa, linh hồn tôi trở nên mạnh mẽ khác thường và no thoả một niềm bình an sâu xa, đem đến cho tôi lòng can trường đến nỗi không còn sợ gì trên trần gian, ngoại trừ sợ làm cho Chúa phiền lòng.

611 Lạy Chúa Giêsu của con, nhân vì lòng nhân lành của Trái Tim vô cùng từ ái Chúa, con van lơn Chúa hãy nguôi cơn nghĩa nộ và tỏ cho chúng con được thấy Lòng Thương Xót của Chúa. Chớ gì những thương tích Chúa trở nên khiên thuẫn che chở chúng con cho khỏi phép công thẳng của **(72)** Chúa Cha. Lạy Thiên Chúa, con đã được biết Chúa là nguồn mạch thương xót hằng nuôi sống và bổ dưỡng mọi linh hồn. Ôi vĩ đại thay Lòng Thương Xót Thiên Chúa, vượt quá mọi phẩm tính khác của Người! Lòng Thương Xót là ưu phẩm cao cả nhất của Thiên Chúa; mọi vật chung quanh đều nói cho con về điều này. Lòng Thương Xót Chúa là sự sống của các linh hồn; Lòng Thương Xót Chúa thật vô bờ. Lạy Chúa, xin nhìn đến chúng con và đối xử với chúng con theo lượng nhân từ vô cùng của Chúa, theo như Lòng Thương Xót cao vời của Chúa.

612 Một lần kia, tôi nghi ngờ không biết đã có điều gì xảy đến với tôi và xúc phạm nặng nề đến Chúa Giêsu hay không. Vì không giải quyết được vấn đề, tôi quyết định không hiệp lễ, và trước tiên phải đi xưng tội, mặc dù ngay lúc ấy tôi đã thực hiện một hành vi ái hối, vì đó là thói quen sau mỗi lần tôi ngã phạm dù trong điều nhỏ mọn nhất. Trong những ngày không được rước lễ, **(73)** tôi không cảm nhận được sự hiện diện của Chúa. Điều này khiên tôi đớn đau khôn xiết, nhưng tôi chấp nhận như một hình phạt vì tội lỗi mình. Tuy nhiên lúc xưng tội, tôi đã bị quở trách vì không rước lễ, bởi vì điều xảy đến với tôi không phải là một ngãng trở cho việc hiệp lễ. Sau khi xưng tội, tôi hiệp lễ trở lại và được thấy Chúa Giêsu. Người phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết rằng qua việc**

không kết hợp với Cha lúc hiệp lễ, con đã làm Cha đau buồn hơn là việc con lỗi phạm trong điều nhỏ mọn ấy.

613 Một ngày kia, tôi nhìn thấy một nhà nguyện nhỏ, trong đó có sáu nữ tu đang hiệp lễ từ tay cha giải tội của tôi [cha Sopocko], ngài mặc một chiếc áo giúp trắng và đeo dây các phép. [4] Trong nhà nguyện không có các đồ trang trí, cũng không có bàn quỳ. Sau hiệp lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu như được vẽ trong bức hình. Chúa Giêsu đi ra và tôi gọi theo: "Lạy Chúa, nỡ nào Chúa có thể đi qua mà không nói gì với con sao? Không có Chúa, **(74)** con không thể làm gì được; Chúa phải ở lại với con và chúc lành cho con, cho cộng đoàn này và quê hương của con nữa". Chúa Giêsu làm dấu thánh giá chúc lành và phán: **Con đừng sợ hãi; Cha luôn ở với con.**

614 Vào hai ngày trước mùa Chay, chúng tôi làm một giờ chầu đền tạ chung với các thiếu nữ. [5] Trong những giờ ấy, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu sau lúc Người chịu đánh đòn. Linh hồn tôi cảm thấy một nỗi đau đớn vô ngần, dường như tất cả những cực hình ấy đang hành hạ thân xác và linh hồn tôi vậy.

615 Ngày 1 tháng 3 năm 1936

Hôm nay, trong giờ thánh lễ, tôi cảm thấy một sức mạnh kỳ lạ thôi thúc tôi bắt tay thi hành những ý muốn của Thiên Chúa. Tôi được một tri thức rõ rệt về các điều Chúa đang yêu cầu tôi đến độ nếu tôi nói **(75)** mình không hiểu Người đòi hỏi tôi những gì thì quả thật tôi đang nói dối, bởi vì Chúa tỏ thánh ý Người cho tôi quá rõ ràng và hiển nhiên, tôi không còn một bóng mờ nghi nan nào về các điều ấy. Tôi thừa nhận là một sự vô ơn hết sức trâng tráo nếu tôi trì hoãn công việc mà Chúa muốn thực hiện để Người được vinh quang và đem lại lợi ích cho vô số các linh hồn. Chúa đang dùng tôi như một dụng cụ khốn cùng để thực hiện các chương trình Lòng Thương Xót muôn đời của Người. Quả thật, linh hồn tôi tệ bạc biết bao nếu cứ chống lại thánh ý Thiên Chúa. Không còn gì sẽ làm tôi dừng lại được nữa, cho dù bách hại, đau khổ, cười nhạo, đe doạ, năn nỉ, cơ hàn, xu nịnh, tình thân, bạn bè, thù nghịch, dù những điều tôi đang trải qua hiện tại hoặc sẽ xảy đến trong tương lai, hoặc sự căm hận của hoả ngục - không gì có thể cản trở tôi trong việc thực thi thánh ý Thiên Chúa.

(76) Tôi không cậy dựa vào sức mình, nhưng vào quyền toàn năng Thiên Chúa, bởi vì Người ban cho tôi ơn biết thánh ý của Người và ơn làm trọn thánh ý ấy. Tôi không thể không thừa nhận nhiên tính thấp hèn của tôi vùng vẫy chống lại điều này và tỏ ra các dục vọng của nó, thế là bùng ra cuộc chiến kịch liệt trong linh hồn tôi, giống như cuộc chiến của Chúa Giêsu trong vườn Cây Dầu. Tôi cũng kêu lên cùng Thiên Chúa Cha Hằng Hữu: "Nếu có thể được, xin cất chén này

khỏi con, nhưng đừng theo ý con, nhưng là ý Cha, nguyện ý Cha được nên trọn". Những gì con sắp trải qua không có gì là bí mật với con cả, nhưng với đầy đủ ý thức, con xin chấp nhận những gì Chúa gởi đến cho con, ôi lạy Chúa. Ôi Thiên Chúa nhân lành, con tín thác nơi Chúa và con ước ao được làm người đầu tiên tỏ cho Chúa thấy lòng tín thác mà Chúa đòi hỏi các linh hồn. Ôi Đấng Chân Lý Hằng Hữu, xin giúp con và soi sáng cho con trên những nẻo đường cuộc đời, và cho thánh ý Chúa được nên trọn nơi con.

(77) Lạy Thiên Chúa của con, con không ước ao điều gì khác ngoài việc thánh ý Chúa được nên trọn. Điều ấy dù khó khăn hay dễ dàng cũng không thành vấn đề. Con cảm thấy một sức mạnh phi thường thúc bách con hành động. Chỉ có một điều giữ con lại, đó là đức vâng lời thánh thiện. Ôi Chúa Giêsu của con, một đàng Chúa thôi thúc, một đàng Chúa giữ và kềm hãm con lại. Ôi Chúa Giêsu của con, ở đây, nguyện xin thánh ý Chúa được nên trọn.

Tôi vẫn ở trong tình trạng này trong suốt nhiều ngày, không một chút nghỉ ngơi. Sức lực xuống dốc, và mặc dù tôi không hé ra với ai về điều này, nhưng Mẹ Bề Trên [Borgia] đã nhận ra đau đớn của tôi và nhận xét diện mạo tôi đã biến đổi rất xanh xao. Mẹ bảo tôi phải đi ngủ sớm và ngủ nhiều hơn, Mẹ còn cho người đem cho tôi một ly sữa nóng vào buổi tối. Mẹ có một tâm hồn hiền mẫu, đầy ân cần, và hết sức giúp đỡ tôi. Nhưng trong trường hợp các đau khổ thiêng liêng, **(78)**những điều bề ngoài không có ảnh hưởng và không đem lại bao nhiêu khuây khoả. Chính toà cáo giải là nơi tôi kín múc sức mạnh và an ủi vì biết rằng không bao lâu nữa, tôi sẽ có thể bắt đầu hành động.

616 Thứ Năm, khi đang trở về phòng riêng, tôi nhìn thấy trên đầu một Bánh Thánh vô cùng sáng láng. Và tôi nghe một tiếng nói dường như phát ra từ Bánh Thánh trên cao: **Trong Bánh Thánh là sức mạnh của con; sức mạnh ấy sẽ bảo vệ con.** Sau những lời ấy, thị kiến cũng chấm dứt và một nguồn sức mạnh lạ lùng tràn vào linh hồn tôi, tôi được ơn soi sáng kỳ diệu cho biết điều thiết yếu để chứng tỏ lòng mến Thiên Chúa: đó là phải thi hành thánh ý Người.

617 Lạy Thiên Chúa chí thánh, Thiên Chúa Hằng Hữu, con muốn được óng ánh như một hạt ngọc nhỏ bé trên triều thiên thương xót của Chúa mà vẻ đẹp của nó tuỳ thuộc vào ánh sáng **(79)** và Lòng Thương Xót vô bờ của Chúa. Tất cả những gì xinh đẹp trong linh hồn con đều thuộc về Chúa, ôi lạy Chúa; tự mình con, con mãi mãi vẫn là hư vô.

618 Đầu mùa Chay, tôi xin cha giải tội ban một khổ chế trong thời gian chay tịnh này. Tôi được dạy đừng bớt phần thực phẩm, nhưng trong khi dùng bữa, hãy suy về việc Chúa Giêsu trên thập giá đã chấp nhận giấm chua và mật đắng. Đó sẽ là việc khổ chế cho tôi. Tôi đã không biết điều này rất

lợi ích cho linh hồn tôi. Lợi ích ở chỗ là tôi được thường xuyên suy niệm về cuộc Khổ nạn thảm thương của Chúa, và như thế, trong lúc dùng bữa, tôi không còn bận tâm đến thực phẩm mình đang ăn, nhưng chỉ suy niệm về cuộc Tử Nạn Chúa Giêsu.

619 Đầu mùa Chay, tôi xin thay đổi chủ đề kiểm điểm của tôi, và tôi được dạy phải làm mọi sự với chủ ý ngay lành để đền tạ cho các tội nhân đáng thương. **(80)** Điều này giữ cho tôi liên lỉ kết hợp với Thiên Chúa, và chủ ý này sẽ hoàn hảo hoá các hành động của tôi, bởi vì mọi sự tôi làm đều được thực hiện vì các linh hồn bất tử. Mọi khó nhọc và vất vả chẳng còn là gì khi tôi nghĩ rằng chúng sẽ giải hoà các linh hồn tội lỗi với Thiên Chúa.

620 Đức Maria là Đấng Huấn Luyện cho tôi, Mẹ luôn dạy tôi cách sống cho Thiên Chúa. Ôi Maria, tâm trí con được bừng lên trong sự dịu hiền và khiêm nhượng của Mẹ.

621 Vào một dịp nọ, khi ghé vào nhà nguyện để chầu Chúa năm phút và cầu nguyện cho một linh hồn kia, tôi hiểu ra rằng không phải lúc nào Thiên Chúa cũng chấp nhận những lời cầu nguyện và ban cho các linh hồn mà chúng ta nghĩ đến, nhưng Người sẽ ban những điều này cho các linh hồn khác. Vì thế, mặc dù không giúp làm nhẹ bớt cực hình luyện ngục cho các linh hồn chúng ta cầu nguyện cho, nhưng lời nguyện cầu của chúng ta không uổng phí.

622 **(81)** Sự hiệp thông thân thiết của một linh hồn với Thiên Chúa. Thiên Chúa đến với một linh hồn theo cách đặc biệt mà chỉ mình Người và linh hồn ấy biết mà thôi. Không ai nhận ra được sự hiệp thông mầu nhiệm ấy. Tình yêu thống trị mối kết hợp này và mọi sự đều đạt được chỉ nhờ tình yêu. Chúa Giêsu ban mình cho linh hồn cách dịu dàng và ngọt ngào, và trong những nơi sâu nhiệm của Người là sự bình an. Người ban cho linh hồn nhiều ân sủng và cho họ được chia sẻ những tư tưởng muôn đời của Người. Và rất thường, Người còn tỏ cho họ biết những chương trình của Người.

623 Cha Andrasz nói với tôi, nếu trong Giáo Hội của Chúa có một số linh hồn khẩn cầu Lòng Thương Xót Chúa là điều rất tốt, bởi vì thực sự tất cả chúng ta đều cần đến Lòng Thương Xót ấy. Sau những lời này, một ánh sáng ngoại thường tràn ngập linh hồn tôi. Ôi, Thiên Chúa thật tốt lành dường bao!

624 **(82)** Ngày 18 tháng 3 năm 1936

Một lần kia, tôi nài xin Chúa Giêsu hãy khởi sự thực hiện một sự thay đổi hoặc một biến cố bên ngoài nào đó, hoặc là để người ta trục xuất tôi, vì tôi không thể nào tự mình rời bỏ hội dòng này

được. Và tôi đã phải chịu nỗi cay cực vì điều này hơn ba tiếng đồng hồ. Tôi không thể cầu nguyện, nhưng vẫn bắt ý chí suy phục thánh ý Thiên Chúa.

Sáng hôm sau, Mẹ Bề Trên [Borgia] cho tôi biết rằng Mẹ Tổng Quyền [Michael] thuyên chuyển tôi về Warsaw. Tôi thưa rằng đáng lẽ tôi sẽ không đi, nhưng rời bỏ [hội dòng] trực tiếp từ nơi này. Tôi coi đây là dấu chỉ bên ngoài cho những điều tôi vẫn kêu xin cùng Chúa. Mẹ Bề Trên không trả lời, nhưng sau đó một lát, Mẹ gọi tôi lại và nói: “Này chị, chị đã biết: chị hãy đi và đừng lo lắng sẽ phí công đi chuyến này, cho dù chị có trở về ngay lập tức đi nữa”. Tôi thưa: “Vâng, con sẽ đi”, mặc dù tâm hồn tôi đớn đau vì biết **(83)** vì chuyến đi này mà vấn đề sẽ bị trì hoãn. Tuy nhiên, tôi luôn cố gắng vâng lời, bất chấp tất cả.

625 Buổi tối, khi tôi đang cầu nguyện, Mẹ Thiên Chúa đã dạy tôi: Cuộc đời con phải nên giống cuộc đời Mẹ; âm thầm và ẩn khuất, không ngừng kết hợp với Thiên Chúa, cầu xin cho nhân loại và chuẩn bị thế giới cho Chúa đến lần thứ hai.

626 Vào buổi tối, trong giờ chầu phép lành, linh hồn tôi được kết hợp với Thiên Chúa trong một lúc. Tôi cảm thấy mình trong tay Người như một đứa con nhỏ bé, và nghe những lời này trong linh hồn: **Đừng sợ hãi gì cả, hỡi ái nữ của Cha, tất cả những chống đối sẽ tan tành dưới chân Cha.** Nghe những lời ấy, một niềm an bình sâu xa và thanh thản nội tâm diệu kỳ thấu nhập linh hồn tôi.

627 **(84)** Khi phàn nàn với Chúa rằng Người đang cất khỏi tôi sự trợ giúp, tôi sẽ bơ vơ như trước kia và không biết phải làm gì, tôi đã nghe những lời này: **Đừng sợ hãi; Cha luôn ở với con.** Sau những lời này, một niềm bình an sâu xa lại thấu nhập linh hồn tôi. Sự hiện diện của Chúa xuyên suốt tôi hoàn toàn đến độ có thể cảm nhận được. Tâm trí tôi được ngập tràn ánh sáng, và thân xác tôi cũng được hưởng lây.

628 Vào buổi tối trước ngày tôi rời khỏi Vilnius, một chị cao niên [6] đã bộc bạch tình trạng linh hồn chị với tôi. Chị cho biết chị đã đau khổ suốt nhiều năm trường, và theo chị, dường như tất cả những lần chị xưng tội đều phạm sự thánh, chị hoài nghi không biết Chúa Giêsu có tha thứ cho chị hay không. Tôi hỏi chị đã bao giờ trình bày điều này với cha giải tội chưa. Chị cho biết đã tỏ bày nhiều lần **(85)** với cha giải tội về điều này và... “các cha giải tội luôn luôn bảo em hãy an tâm, nhưng em vẫn đau khổ rất nhiều, không gì có thể làm em khuây khoả được, lúc nào em cũng thấy dường như Thiên Chúa chưa tha thứ cho em”. Tôi đáp lại: “Chị ơi, chị hãy vâng lời cha giải tội, và hãy hoàn toàn an tâm bởi vì chắc chắn đây là một cơn cám dỗ”.

Nhưng chị vẫn nước mắt lưng tròng nài nỉ tôi hãy hỏi Chúa Giêsu xem Người đã tha thứ cho chị hay chưa, và những lần xưng tội của chị có phạm sự thánh hay không. Tôi cả quyết mạnh mẽ: "Này chị, nếu chị còn không tin các cha giải tội của chị, thì chị hãy tự hỏi lấy!". Nhưng chị nắm chặt tay tôi, không muốn để tôi ra đi cho đến khi tôi phải trả lời, và chị cứ năn nỉ xin tôi cầu nguyện và cho chị biết Chúa Giêsu nói với tôi thế nào về chị. Chị khóc nức nở, không chịu để tôi đi, và nói: "Chị ơi, em biết Chúa Giêsu có nói với chị". Bởi vì chị xiết chặt tay tôi và tôi không sao bứt ra được, nên tôi đành hứa **(86)** sẽ cầu nguyện cho chị. Vào buổi tối, trong giờ chầu phép lành, tôi nghe những lời này trong linh hồn: **Con hãy nói với chị ấy rằng thái độ ngờ vực của chị ấy gây nên thương tích đớn đau cho Trái Tim Cha hơn là những tội lỗi chị ấy đã phạm.** Khi tôi kể cho chị biết điều này, chị oà khóc lên như một đứa trẻ và một niềm vui sướng vô bờ tràn ngập linh hồn chị. Tôi hiểu ra Thiên Chúa muốn nhờ tôi để an ủi linh hồn này. Mặc dù rất vất vả, nhưng tôi đã làm trọn ý muốn của Chúa.

629 Tối hôm ấy, khi tôi vào nhà nguyện một lúc để cám tạ Thiên Chúa vì muôn hồng ân Người đã ban cho tôi trong nhà này, bỗng nhiên sự hiện diện của Thiên Chúa bao phủ tôi. Tôi cảm thấy như một con trẻ trong vòng tay hiền phụ vô cùng tốt lành, và được nghe những lời này: **Con đừng sợ hãi gì. Cha luôn ở với con.** Tình yêu Chúa thấu nhập toàn bộ hữu thể tôi. Tôi cảm thấy mình đi sâu vào tình thắm thiết với Người đến độ **(87)** không tìm được lời nào để diễn tả.

630 Lúc ấy, tôi nhìn thấy bên cạnh tôi một vị thiên thần trong số bảy vị, dưới hình ánh sáng và vẫn rạng rỡ như những lần khác. Tôi thường xuyên được thấy ngài bên cạnh khi đi trên xe lửa. Tôi cũng nhìn thấy trên mỗi nhà thờ chúng tôi đi qua đều có một vị thiên thần đứng canh, nhưng các ngài được bao bọc bằng một ánh sáng không rực rỡ bằng vị thiên thần đồng hành bên tôi trong chuyến hành trình, và các vị thiên thần canh giữ các nhà thờ đều cúi đầu chào vị thiên thần đồng hành với tôi.

Khi tôi vào cổng tu viện Warsaw, vị thiên thần liền biến đi. Tôi cám tạ Thiên Chúa vì lòng nhân lành của Người đã ban cho chúng ta các vị thiên thần làm đồng hành. Ôi, người ta ít khi nghĩ đến việc lúc nào bên cạnh họ cũng có một vị khách quý, đồng thời cũng là nhân chứng về mọi việc! Hỡi các tội nhân, hãy nhớ rằng các bạn cũng có một nhân chứng về mọi hành vi của các bạn.

631 Lạy Chúa Giêsu của con, lòng nhân lành Chúa vượt quá mọi trí hiểu, và không ai có thể múc cạn được lượng xót thương của Chúa. Án trầm luân chỉ dành cho những ai **(88)** muốn bị trầm đoạ mà thôi; còn những ai muốn được cứu rỗi thì vẫn có cả đại dương thương xót mênh mông của Chúa cho họ kín múc. Một chiếc bình nhỏ bé làm sao chứa đựng nổi cả một đại dương bất tận.

632 Khi tôi đang từ biệt chị em và sắp sửa ra đi, một chị [7] đã đến và hết lời xin lỗi vì đã không giúp được tôi bao nhiêu trong các bổn phận, và không chỉ hờ hững trong việc giúp đỡ, mà còn cố ý tạo thêm khó khăn cho tôi nữa. Tuy nhiên, tận thâm tâm, tôi vẫn coi chị ấy là ân nhân, bởi vì chị đã tập cho tôi hết sức nhẫn nhục, đến độ một chị cao niên đã có lần thốt lên: “Chị Faustina ắt phải là một đấng thánh hoặc là một người ngu ngốc, vì người thường quả thật không thể chịu nổi một người lúc nào cũng làm những điều ác ý như vậy”. Tuy nhiên, tôi **(89)** luôn luôn đến với chị ấy bằng thiện chí. Mặc dù tôi đã nỗ lực, nhưng chị ấy cố làm cho công việc của tôi trở nên khó khăn, và nhiều lúc chị đã thành công trong việc phá hỏng những gì dường được chu tất như lời chị đã thú nhận với tôi lúc chia tay, và vì thế, chị đã xin tôi tha lỗi. Tôi không muốn đi sâu vào những ý hướng của chị, chỉ coi đó như một thử thách do Thiên Chúa gởi đến...

633 Tôi rất ngạc nhiên vì sao người ta có thể ganh tị đến thế. Khi thấy điều lành của ai, tôi vui mừng như điều lành của chính mình. Niềm vui của người khác là niềm vui của tôi, và đau khổ của tha nhân cũng là khổ đau của tôi, nếu không, làm sao tôi dám kết nghĩa thân tình với Chúa Giêsu. Tinh thần của Chúa Giêsu luôn luôn là đơn sơ, hiền lành, chân thành; mọi xấu xa, ganh tị, và gian tà đội lốt nụ cười thân thiện chỉ là những con quỷ nhỏ ranh mãnh mà thôi. Một lời nghiêm khắc nhưng phát xuất từ tình yêu chân thành không bao giờ gây nên thương tích cho tâm hồn.

634 **(90)** Ngày 22 tháng 3 [năm 1936]

Khi đến Warsaw, tôi ghé vào nhà nguyện nhỏ một lúc để cám tạ Thiên Chúa vì cuộc hành trình bình an, đồng thời xin Người ban cho tôi sự trợ giúp và ân sủng cần thiết trong mọi sự đang đón đợi ở đây. Tôi xin suy phục thánh ý Thiên Chúa trong mọi sự. Tôi được nghe những lời này: **Con đừng sợ gì cả; tất cả những khó khăn sẽ góp phần hoàn thành thánh ý Cha.**

635 Ngày 25 tháng 3

Ban sáng, trong giờ nguyện gẫm, sự hiện diện của Chúa bao phủ tôi một cách đặc biệt, tôi nhìn ra sự cao trọng khôn lường và đồng thời chiêm ngưỡng sự tự hạ của Chúa để đến với các thụ tạo. Rồi tôi được nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa, Mẹ phán dạy tôi: *Linh hồn nào trung thành vâng theo những soi động của ơn thánh Thiên Chúa làm đẹp lòng Người biết bao! Mẹ đã ban Đấng Cứu Độ cho thế giới; còn con, con phải nói cho thế giới biết về Lòng Thương Xót bao la của Người và chuẩn bị cho thế giới tiếp đón Người đến* **(91)** *lần thứ hai. Người không đến trong tư cách Đấng Cứu Thế nhân lành, nhưng trong tư cách một Thẩm Phán chí công. Ôi khủng khiếp thay ngày ấy! Ngày đã được xác định là ngày của phép công thẳng, ngày của cơn nghĩa nộ Thiên Chúa. Các thiên thần còn phải run giùng trước ngày ấy. Con hãy nói cho các linh hồn biết về lòng nhân lành vô biên của Chúa*

trong khi vẫn còn thời giờ [ban phát] *Lòng Thương Xót. Nếu lúc này con im tiếng, con sẽ phải trả lẽ với vô số linh hồn trong ngày kinh hoàng ấy. Con đừng sợ hãi gì. Hãy trung thành cho đến cùng. Mẹ cảm thông với con.*

636 Khi tôi đến Walendow, một chị [8] chào đón tôi như thế này: “Chào chị, giờ thì chị đã đến đây với chúng em, mọi sự rồi sẽ đâu vào đó”. Tôi hỏi lại: “Chị ơi, tại sao chị nói như thế?”. Chị đáp rằng linh hồn chị cảm thấy như vậy. Người chị em đặc biệt này hết sức đơn sơ và đẹp lòng Trái Tim Chúa Giêsu. Nhà dòng ở đây quả thực rất túng thiếu [về tài chánh]... Tôi không đề cập tất cả điều ấy ở đây.

637 **(92)** Xưng tội. Khi dọn mình xưng tội, tôi thưa với Chúa Giêsu ẩn ngự trong bí tích Thánh Thể: “Lạy Chúa Giêsu, con nài xin Chúa hãy phán dạy con qua miệng lưỡi, vị linh mục này. Và đây sẽ là một dấu chỉ cho con, bởi vì ngài không biết gì về việc Chúa muốn con thiết lập hội dòng của Lòng Thương Xót cả. Xin cho ngài nói với con một điều gì về Lòng Thương Xót”.

Khi tôi vào toà cáo giải và bắt đầu xưng tội, vị linh mục cắt ngang lời tôi và bắt đầu nói về Lòng Thương Xót bao la của Thiên Chúa, tôi chưa từng nghe một ai đã nói hùng hồn như ngài. Ngài hỏi tôi: “Chị có biết Lòng Thương Xót Chúa còn cao vời hơn mọi kỳ công của Người hay không?”. Tôi chăm chú lắng nghe những lời Chúa dạy qua miệng lưỡi vị linh mục này. Mặc dù vẫn tin Thiên Chúa nói qua môi miệng các linh mục trong toà giải tội, nhưng trong trường hợp này, tôi đã cảm nghiệm điều ấy một cách đặc biệt. **(93)**

Mặc dù tôi không lộ ra chút gì về đời sống thiêng liêng trong linh hồn mà chỉ xưng thú các sai lỗi, nhưng chính vị linh mục lại nói cho tôi biết rất nhiều về những gì trong linh hồn tôi và buộc tôi phải trung thành với các soi động của Chúa. Ngài nói với tôi: “Chị hãy cùng với Mẹ Thiên Chúa đi trọn một đời, Mẹ đã trung thành đáp ứng mọi soi động thần linh”. Ôi Chúa Giêsu, ai có thể hiểu được lòng nhân lành của Chúa?

638 Lạy Chúa Giêsu, xin xua đuổi khỏi con những tư tưởng không hợp với thánh ý Chúa. Con biết rằng giờ đây không còn gì ràng buộc con với trần gian này, ngoại trừ công cuộc Lòng Thương Xót mà thôi.

639 Thứ Năm. Trong giờ chầu tối, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu chịu đánh đòn và bị hành hạ. Người phán với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, Cha ước mong ngay trong những điều nhỏ mọn nhất, con cũng phải lệ thuộc vào cha giải tội của con. Những hy sinh lớn lao nhất cũng không làm Cha vui lòng nếu con thực hiện mà không có phép của cha (94) giải tội; ngược lại, nếu được thực hiện với phép của ngài, dù một hy sinh nhỏ mọn nhất cũng mang giá trị cao cả trước mắt Cha. Những việc lớn lao

nhất, nếu được thực hiện theo ý riêng, sẽ chẳng có giá trị gì trước mắt Cha, chúng thường là không phù hợp với thánh ý Cha và đáng phạt hơn là đáng thưởng. Ngược lại, ngay cả hành vi nhỏ mọn nhất con thực hiện với phép của cha giải tội cũng làm vui thoả mắt Cha và rất đáng quý đối với Cha. Con hãy luôn luôn nắm vững điều này. Con hãy luôn tỉnh thức, vì nhiều linh hồn sẽ quay về từ các cửa hoả ngục để kính thờ Lòng Thương Xót Cha. Nhưng con đừng sợ hãi vì Cha ở với con. Con hãy biết rằng, tự sức con, con không làm được gì.

640 Thứ Sáu đầu tháng, trước giờ hiệp lễ, tôi nhìn thấy một bình thánh rất lớn (95) đựng đầy bánh thánh. Một bàn tay đặt chiếc bình thánh trước mặt tôi, và tôi lấy tay cầm bình thánh lên. Có cả ngàn bánh thánh sống động bên trong. Lúc đó, tôi nghe lời này: Đây là những bánh thánh được lãnh nhận do các linh hồn nhờ con mà được ơn thực tâm trở lại trong mùa Chay này. Hôm đó vừa đúng một tuần trước ngày thứ Sáu tuần Thánh. Tôi đã sống ngày hôm ấy trong trạng thái tịnh hiệp sâu lắng, huỷ mình vì các linh hồn.

641 Ôi thật vui sướng khi được huỷ mình vì lợi ích các linh hồn bất tử! Tôi biết hạt lúa mì phải bị tiêu huỷ và nghiền nát trong cối xay để trở nên của ăn. Cũng thế, tôi phải bị tiêu hao để trở nên lợi ích cho Giáo Hội và các linh hồn, mặc dù bên ngoài không ai nhận ra hy sinh của tôi. Ôi lạy Chúa Giêsu, bên ngoài, con muốn được ẩn khuất như tấm bánh nhỏ bé này, mắt thường không nhận thấy gì, nhưng là một tấm bánh được thánh hiến cho Chúa.

642 **(96)** Chúa Nhật lễ Lá. Chúa Nhật hôm nay, tôi được cảm nghiệm một cách đặc biệt các tâm tình của Trái tim rất dịu hiền Chúa Giêsu. Linh hồn tôi là nơi Chúa Giêsu ngự trị. Tôi nhìn thấy Chúa cỡi trên một lừa con, các tông đồ và đám đông dân chúng với những cành lá trên tay hớn hở cùng đi với Chúa Giêsu. Một số người trải lá dưới chân Chúa khi Người đi qua, một số khác vẫy các cành lá lên trời, nhảy nhót trước mặt Chúa vì không biết làm gì để diễn tả niềm vui. Tôi còn thấy một đám đông khác tuốn ra đón Chúa Giêsu, cũng những gương mặt hân hoan, với cành lá trên tay, không ngớt reo hò vui vẻ. Ở đó cũng có các trẻ nhỏ. Nhưng Chúa Giêsu rất trầm tư và Chúa cho tôi biết Người đau khổ như thế nào trong lúc ấy. Lúc đó, tôi không thấy gì ngoài Chúa Giêsu, Trái Tim Người chịu ngập ứ nỗi vô ơn.

643 **(97)** Xưng tội theo quý. Cha Bukowski. Khi một sức mạnh bên trong thôi thúc tôi đừng trì hoãn vấn đề này, tôi không sao tìm được sự an lòng. Tôi thưa với linh mục giải tội, cha Bukowski, rằng tôi không thể nán thêm được nữa. Cha trả lời rằng: “Này chị, đây là một ảo tưởng. Không thể nào Chúa Giêsu lại đòi hỏi điều này. Chị đã khấn trọn đời. Tất cả là ảo tưởng. Chị đang bày tạo một trò rối đạo đấy!”. Và ngài quát tháo ầm ĩ để trách mắng tôi. Tôi hỏi lại tất cả điều này có phải là một

ảo tưởng không, và ngài đáp: “Tất cả”. “Vậy xin cha vui lòng cho con biết phải đi đường nào?”. “Được, này chị, chị không được nghe theo bất kỳ xúi bẩy nào nữa. Chị hãy vứt quách thứ ấy ra khỏi đầu óc. Đừng lưu ý gì đến những điều chị nghe trong linh hồn và cố gắng chu toàn những bổn phận bên ngoài của chị cho tốt. Đừng nghĩ ngợi gì đến những điều này và vứt cho xa khỏi tâm trí của chị”. Tôi đáp lại: “Vâng, **(98)** cho đến này con vẫn luôn sống theo lương tâm của mình, nhưng giờ đây, thưa cha, cha hướng dẫn con đừng để ý gì đến nội tâm, nên con sẽ không làm như thế nữa”. Khi đó, ngài nói: “Nếu Chúa Giêsu còn nói gì với chị nữa, làm ơn cho tôi biết, nhưng chị không được hành động gì cả”. Tôi thưa: “Vâng được; con sẽ cố gắng vâng lời”. Tôi không biết tại sao ngài lại nghiêm khắc đến thế.

644 Khi tôi rời khỏi toà cáo giải, đầy dẫy những tư tưởng trĩu nặng linh hồn tôi. Tại sao lại phải thành thực? Những gì tôi đã nói ra đâu phải là tội, vì thế tôi đâu có bổn phận phải trình bày với cha giải tội. Còn nữa, thật là thoải mái nếu tôi không phải lưu ý đến nội tâm nữa, miễn là mọi sự đều êm xuôi bên ngoài. Tôi không phải chú ý đến bất cứ điều gì, không phải nghe theo những tiếng nói trong lòng vẫn bắt tôi phải chịu rất nhiều nhục nhã. Từ nay trở đi, tôi sẽ được thong dong. Nhưng rồi, **(99)** một nỗi đau đớn lạ lùng quặn thắt linh hồn tôi. Tôi bật khóc: “Lạy Chúa Giêsu, con biết phải theo ai bây giờ?”. Từ lúc có lệnh ngăn cấm của cha giải tội, một bầu tăm tối phủ lên linh hồn tôi. Tôi sợ phải nghe tiếng nói trong lòng, vì đó là dịp phá lệnh cấm của cha giải tội. Và rồi tôi mòn mỏi chết vì khát khao Thiên Chúa. Nội tâm tôi đành đoạn tan nát, không còn một ý chí nào của riêng tôi, vì nó đã hoàn toàn được quy hướng về Thiên Chúa.

Hôm đó là ngày thứ Tư tuần Thánh. Sang thứ Năm, nỗi khổ đau còn tê tái hơn nữa. Giờ nguyện gẫm, tôi lâm vào cảnh hấp hối. Tôi không còn cảm thấy sự hiện diện của Thiên Chúa, tất cả phép công thẳng của Người đè nặng trên tôi. Tôi thấy mình quỵ ngã dưới gánh tội của thế giới. Satan giở giọng chế nhạo: “Xem đấy, giờ thì mày không còn cố gắng cứu các linh hồn nữa nhé; xem mày đã phải trả giá như thế nào! Không ai tin nổi **(100)** Chúa Giêsu đòi hỏi mày điều này nữa đâu. Xem thử mày đang phải chịu đựng bao nhiêu và còn phải chịu đựng bao nhiêu đau khổ thêm nữa! Rốt cuộc, cha giải tội bây giờ đã tháo gỡ hết những điều này giùm mày rồi đấy”. Giờ đây, tôi sống như mình muốn, miễn là các việc bên ngoài đều ổn thoả. Những tư tưởng kinh sợ này đã hành hạ tôi suốt cả một giờ đồng hồ.

Lúc gần đến thánh lễ, lòng tôi nhói lên một nỗi đau đớn; chẳng lẽ rồi đây tôi phải lìa bỏ hội dòng này sao? Và vì cha giải tội đã bảo đây là một trò rối đạo, thế tôi phải xa lìa cả Giáo Hội nữa sao? Tôi kêu khóc với Chúa bằng tiếng than van sầu thảm trong lòng: “Lạy Chúa Giêsu, xin cứu con

đi!". Vẫn không có lấy một tia sáng rọi đến linh hồn tôi, tôi cảm thấy sức lực cũng kiệt quệ, dường như thân xác đang tách lìa khỏi linh hồn. Tôi phó mình suy phục thánh ý Chúa và lặp lại: "Lạy Chúa, bất cứ những gì Chúa đã quyết định xin hãy nên trọn nơi con. Không gì nơi con là của riêng con". Khi đó, bỗng nhiên, sự hiện diện của Thiên Chúa bao phủ và thấu nhập tôi hoàn toàn. **(101)** Việc này trùng ngay vào lúc tôi hiệp lễ. Sau hiệp lễ một lúc, tôi mất hết ý thức về những gì chung quanh và không biết mình đang ở đâu nữa.

645 Khi ấy tôi nhìn thấy Chúa Giêsu như được vẽ trên bức hình, và Người phán bảo tôi: **Con hãy nói cho cha giải tội biết rằng công cuộc này là của Cha, và Cha đang dùng con như một dụng cụ hèn mọn.** Tôi thưa lại: "Lạy Chúa Giêsu, con không được làm bất cứ những gì Chúa truyền dạy đâu, bởi vì cha giải tội đã bảo con tất cả là ảo tưởng, và con không được phép vâng theo bất cứ lệnh truyền nào nữa. Lạy Thiên Chúa của con, con xin Chúa thứ lỗi, vì con chẳng còn được phép làm điều gì nữa và buộc phải vâng lời cha giải tội của con. Lạy Chúa Giêsu, con van xin Chúa thứ lỗi. Chúa biết con đau khổ như thế nào vì điều này, nhưng lạy Chúa Giêsu, con biết làm sao được bây giờ. Cha giải tội đã cấm con vâng theo các mệnh lệnh của Chúa". Chúa Giêsu vui lòng thoả nguyện lắng nghe các lý lẽ và thở than của tôi. Tôi tưởng **(102)**Chúa Giêsu bị xúc phạm đau đớn, nhưng ngược lại, Người rất vui lòng và phán với tôi một cách dịu dàng: **Con hãy luôn luôn trình bày cho cha giải tội về tất cả những điều Cha phán dạy và truyền cho con phải làm, nhưng con hãy thực hiện những gì con được phép. Đừng áy náy và đừng sợ hãi gì cả; Cha ở với con.** Linh hồn tôi tràn ngập niềm vui và tất cả những tư tưởng nặng trĩu biến tan. Lòng vững vàng và can đảm thấu nhập vào linh hồn tôi.

646 Sau đó một lúc, tôi lâm vào nỗi thống khổ Chúa Giêsu đã chịu trong vườn Cây Dầu. Điều này kéo dài cho đến tận sáng thứ Sáu. Vào thứ Sáu, tôi cảm nghiệm cuộc Thương Khó Chúa Giêsu, nhưng lần này một cách khác hẳn. Hôm đó, cha Bukowski từ Derdy đến. Một sức mạnh ly kỳ thôi thúc tôi đến cáo mình và cho ngài biết tất cả những gì đã xảy ra và về những điều Chúa Giêsu đã nói với tôi. Khi tôi trình bày, cha đã hoàn toàn khác trước và nói **(103)** với tôi: "Này chị, đừng lo âu gì cả; chị không gặp điều gì có hại vì Chúa Giêsu sẽ không để như vậy đâu. Nếu chị vâng lời và kiên định trong tâm tình này, chị không phải lo lắng gì hết. Thiên Chúa sẽ tìm phương cách để thực hiện công cuộc của Người. Chị hãy luôn đơn sơ thành thực và hãy trình bày tất cả cho Mẹ Bề Trên. Những gì tôi đã nói với chị chỉ là lời cảnh báo, bởi vì các ảo tưởng vẫn có thể ảnh hưởng cả những người lành thánh và trò xúi bẩy của Satan có thể xen vào ở đây; đôi khi điều này có thể phát xuất từ chính chúng ta, thành ra chúng ta phải thận trọng. Vì thế, chị hãy tiếp tục như chị vẫn làm cho đến

nay. Này chị, chị có thể thấy Chúa không giận dữ về điều này. Còn chị, chị có thể trình lại những điều xảy đến với chị hiện nay với cha giải tội thường xuyên của chị [cha Sopocko]".

647 Từ lúc này, tôi hiểu thêm một điều: tôi phải cầu nguyện rất nhiều cho từng cha giải tội của tôi để các ngài có thể nhận được ánh sáng của (104) Chúa Thánh Thần. Mỗi khi tôi vào toà cáo giải mà chưa cầu nguyện sốt sắng cho cha giải tội, xem ra ngài không hiểu tôi bao nhiêu. Cha giải tội khuyến khích tôi sốt sắng cầu nguyện theo các ý chỉ ấy để Chúa ban thêm cho ngài tri thức hiểu biết về các điều ngài đang yêu cầu tôi. "Chị cứ làm hết tuần cửu nhật này đến tuần cửu nhật khác nhé, Chúa sẽ không tiếc các ân sủng ấy đâu".

648 Thứ Sáu tuần Thánh. Vào lúc 3 giờ chiều, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu chịu đóng đinh trên thập giá, Người nhìn tôi rồi phán: **Cha khát.** Sau đó, tôi nhìn thấy hai luồng sáng phát ra từ cạnh sườn của Chúa, giống hệt như trong bức hình. Tôi cảm nghiệm trong linh hồn một ước vọng muốn cứu các linh hồn và được huỷ mình vì các tội nhân đáng thương. Cùng với Chúa Giêsu đang hấp hối, tôi hiến mình cho Chúa Cha Hằng Hữu vì ơn cứu độ cho toàn thế giới. Lạy Cha Hằng Hữu, sự thông hiệp của con với Cha là cùng với Chúa Giêsu, nhờ Chúa Giêsu **(105)** và trong Chúa Giêsu. Thứ Sáu tuần Thánh, đau khổ trong linh hồn Chúa Giêsu khác với [đau khổ của Người trong] ngày thứ Năm tuần Thánh.

649 Thánh lễ Phục Sinh. [Ngày 12 tháng 4 năm 1936]. Khi vào nhà nguyện, linh hồn tôi được ngập lút trong Thiên Chúa, báu tàng duy nhất của tôi. Sự hiện diện của Người tràn ngập tôi.

650 Lạy Chúa Giêsu, Đấng Tôn Sư và Hướng Dẫn của lòng con, xin củng cố và soi dẫn con trong những thời buổi khó khăn này của cuộc đời con. Con không trông mong sự trợ giúp nơi người đời; tất cả hy vọng của con là ở nơi Chúa. Lạy Chúa, con cảm thấy lẻ loi trước những yêu sách của Chúa. Bất chấp những sợ hãi và giẫy giụa của bản tính tự nhiên, con vẫn đang chu toàn và ước ao sẽ chu toàn thánh ý Chúa một cách trung thành trong suốt cuộc sống và cái chết của con. Lạy Chúa Giêsu, với Chúa, con có thể làm được mọi sự. Xin hãy xử với con tuỳ ý Chúa; chỉ xin ban cho con Trái Tim từ ái Chúa và như thế là đủ cho con rồi.

(106) Lạy Chúa Giêsu, Thiên Chúa của con, xin giúp đỡ con. Xin hãy để những gì Chúa đã hoạch định từ trước muôn đời xảy đến với con. Con đang sẵn sàng chờ đón từng dấu chỉ của thánh ý Chúa. Lạy Chúa, Chúa thấu suốt linh hồn con, Chúa biết con không ước ao gì khác ngoài vinh quang Chúa.

Ôi Thánh Ý Thiên Chúa, Chúa là hoan lạc của trái tim con, lương thực của linh hồn con, ánh sáng của trí năng con, sức mạnh toàn năng của ý chí con; vì khi con được kết hợp với thánh ý

Chúa, lạy Chúa, quyền năng Chúa hoạt động qua con và thay thế ý chí mỏng dòn của con. Mỗi ngày con tìm cách để thực hiện những ý muốn của Chúa.

651 Ôi lạy Thiên Chúa tối cao, vĩ đại thay Lòng Thương Xót Chúa! Siêu vượt trên mọi trí hiểu của toàn thể nhân loại và thiên thần hợp lại. Toàn thể thiên thần **(107)** và nhân loại đã được hiện hữu từ những vực thẳm thương xót dịu dàng của Chúa. Lòng Thương Xót là bông hoa của tình yêu. Thiên Chúa là tình yêu, và Lòng Thương Xót là hành động của Người. Lòng Thương Xót được cưu mang trong tình yêu; và tình yêu được thể hiện nơi Lòng Thương Xót. Mọi sự con nhìn ngắm đều nói với con về Lòng Thương Xót Chúa. Ngay cả phép công thẳng của Chúa cũng nói với con về Lòng Thương Xót khôn dò của Chúa, vì phép công thẳng phát nguồn từ tình yêu.

652 Có một điều lúc nào tôi cũng lưu tâm và suy tư; điều ấy là tất cả cho tôi; tôi sống và chết cũng vì đó, đó là thánh ý Chúa. Đó là lương thực hằng ngày của tôi. Trót cả linh hồn tôi chăm chú lắng nghe những ước muốn của Chúa. Tôi luôn thực thi những gì Chúa đòi hỏi, mặc dù nhiên tính của tôi thường vùng vằng và tôi cảm thấy tầm mức lớn lao của những việc ấy vượt quá sức tôi. Tôi quá biết tự sức riêng tôi là gì, nhưng cũng biết ơn thánh Chúa nâng đỡ tôi là gì.

653 **(108)** Ngày 25 tháng 4 năm 1936

Walendow. Hôm nay, đau khổ trong linh hồn tôi dữ dội hơn bao giờ hết. Ngay từ sáng sớm, tôi đã cảm thấy thân xác và linh hồn tôi như thể tách rời nhau. Tôi cảm thấy sự hiện diện Thiên Chúa thấu nhập hữu thể tôi; tôi cảm nghiệm tất cả phép công thẳng của Thiên Chúa nơi mình tôi; tôi thấy mình đang đứng cô thân trước nhan Thiên Chúa. Tôi thầm nghĩ: một lời của cha linh hướng có lẽ sẽ đưa tôi đến chỗ hoàn toàn an tâm; nhưng tôi biết làm gì bây giờ? Ngài không có ở đây. Tuy nhiên, tôi vẫn quyết định tìm kiếm ánh sáng từ toà cáo giải. Khi tôi giãi bày linh hồn với cha giải tội, [9] ngài sợ phải tiếp tục giải tội cho tôi, và điều này càng khiến tôi đau khổ hơn nữa. Khi thấy vị linh mục sợ hãi, tôi cũng chẳng tìm được một chút bình an nội tâm. Thành ra tôi quyết định chỉ thổ lộ mọi vấn đề linh hồn với một mình cha linh hướng mà thôi, từ những điều quan trọng nhất đến những điều nhỏ nhặt nhất, và tôi sẽ tỉ mỉ tuân theo những chỉ dẫn của ngài.

654 Giờ đây, tôi hiểu rằng xưng tội là thú xưng **(109)** các tội lỗi, còn linh hướng là một việc hoàn toàn khác hẳn. Nhưng đây không phải là điều tôi muốn đề cập. Tôi muốn đề cập về một điều lạ lần đầu tiên đã xảy đến với tôi. Khi cha giải tội bắt đầu nói với tôi, tôi không hiểu một lời nào. Khi đó tôi nhìn thấy Chúa Giêsu Tử Giá và Người phán với tôi: **Con phải tìm ánh sáng và sức mạnh từ**

chính cuộc Thương Khó của Cha. Sau khi cáo mình, tôi suy gẫm về cuộc Thương Khó tang thương của Chúa Giêsu và đã hiểu rằng những gì tôi đang phải chịu chẳng là gì nếu sánh với cuộc Thương Khó của Đấng Cứu Thế, và ngay cả những bất toàn nhỏ mọn nhất của tôi cũng là duyên cớ gây nên cuộc Thương Khó bi thảm này. Khi ấy, linh hồn tôi tràn ngập nỗi ân hận sâu xa, và chỉ khi ấy tôi mới cảm thấy mình đang ở trong đại dương thương xót vô bờ của Thiên Chúa. Ôi, làm sao tôi có thể diễn tả được những gì tôi đang cảm nghiệm bằng một vài lời! Tôi cảm thấy mình như một giọt sương được tan giữa những tầng sâu của đại dương vô tận của Lòng Thương Xót Thiên Chúa.

655 **(110)** + Ngày 11 tháng 5 năm 1936

Tôi đã đến Cracow. Tôi hạnh phúc vì rốt cuộc, tôi cũng có thể thực hiện tất cả những gì Chúa Giêsu đang đòi hỏi.

Một lần kia, khi tôi thưa chuyện với cha A. [Andrasz] và trình bày mọi điều với ngài, tôi đã nhận được câu trả lời này: “Này chị, chị hãy cầu nguyện cho đến lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu và thêm vào lời cầu nguyện ấy một hành vi khổ chế, đến ngày lễ Thánh Tâm, tôi sẽ cho chị một câu trả lời”. Rồi một hôm, tôi được nghe lời này trong linh hồn: **Con đừng sợ hãi gì cả; Cha ở với con.** Sau những lời này, tôi cảm thấy một sức thôi thúc trong lòng, không đợi đến ngày lễ Thánh Tâm, trong lần xưng tội, tôi đã trình bày ý định muốn rời bỏ hội dòng ngay lập tức. Cha đã trả lời: “Này chị, bởi vì chị đã tự mình quyết định, thế thì chị hãy chịu trách nhiệm lấy. Chị hãy đi đi”. Tôi sung sướng vì sắp được ra đi.

Vào sáng hôm sau, sự hiện diện của Thiên Chúa bỗng nhiên lìa bỏ tôi. **(111)** Một sự tối tăm bao trùm linh hồn tôi. Tôi không thể cầu nguyện. Vì sự kiện bỗng nhiên mất sự hiện diện của Thiên Chúa, tôi quyết định hoãn vấn đề một thời gian cho đến khi nói chuyện lại với cha [Andrasz].

Cha A. [Andrasz] cho biết những sự thay đổi như thế nơi các linh hồn vẫn thường gặp, và đây không phải là một ngãng trở để hành động.

656 Khi tôi thưa chuyện với Mẹ Tổng Quyền [Michael] về tất cả những gì xảy đến với tôi, Mẹ nói: “Này chị, tôi đang khoá chị trong nhà tạm với Chúa Giêsu, cho dù chị từ nơi ấy mà đi đâu, thì đó cũng là thánh ý Chúa”.

657 Ngày 19 tháng 6

Khi chúng tôi đến chỗ các cha dòng Tên để đi kiệu Thánh Tâm, trong giờ kinh Chiều, tôi nhìn thấy những luồng sáng phát ra từ Bánh Thánh giống như được vẽ trên bức hình. Linh hồn tôi trào dâng một niềm khao khát mãnh liệt đối với Thiên Chúa.

(112) Tháng 6 năm 1936

Thưa Chuyện với Cha A. [Andrasz]

658 “Chị hãy biết đây là những việc khó khăn và gian truân. Vị linh hướng chính của chị là Chúa Thánh Thần. Chúng tôi chỉ có thể đưa ra lời hướng dẫn về những soi động này, nhưng vị linh hướng thực sự của chị là Chúa Thánh Thần. Này chị, nếu chị đã tự mình quyết định ra đi, tôi không ngăn cấm cũng không ra lệnh cho chị phải làm như thế. Chị phải chịu trách nhiệm về mình. Này chị, tôi nói với chị điều này: chị có thể bắt đầu hành động. Chị có khả năng làm điều này, vì vậy chị *có thể* làm như vậy. Những điều này thực sự đều có thể; tất cả những gì chị đã nói với tôi cho đến lúc này [trước khi tuyên khấn trọn đời tại Cracow vào năm 1933] đều thuận lợi cho việc xúc tiến hành động. Tuy nhiên, chị phải hết sức cẩn trọng trong mọi sự. Hãy cầu nguyện thật nhiều và cầu cho tôi được ánh sáng”.

659 Trong khi cha Andrasz dâng thánh lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Nhi, Người truyền dạy tôi phải lệ thuộc vào cha Andrasz trong mọi sự; **không một hành vi nào con tự ý làm, cho dù (113) hết sức nỗ lực, mà đẹp lòng Cha.** Tôi hiểu ra [nhu cầu của] sự lệ thuộc này.

660 Lạy Chúa Giêsu của con, vào ngày phán xét, Chúa sẽ đòi con trả lẽ về công cuộc Lòng Thương Xót này. Ôi Đấng Thẩm Phán chí công cũng là Lang Quân của con, xin giúp đỡ con thi hành trọn thánh ý Chúa. Ôi Lòng Thương Xót, ôi sức mạnh thần linh!

Ôi Trái Tim vô cùng lân tuất Chúa Giêsu, Tình Quân của con, xin làm cho trái tim con nên giống Trái Tim Chúa.

661 Ngày 16 tháng 7

Tôi thức cả đêm để cầu nguyện. Tôi suy gẫm về cuộc Thương Khó Chúa và linh hồn tôi quằn quại dưới gánh nặng phép công thẳng của Thiên Chúa. Bàn tay Chúa đã chạm đến tôi.

662 Ngày 17 tháng 7

Ôi lạy Chúa Giêsu của con, Chúa biết con gặp bao nhiêu chống đối trong vấn đề này, bao nhiêu trách mắng con phải chịu đựng, bao nhiêu cười nhạo con phải chấp nhận trong thanh thản. Ôi một mình con có lẽ **(114)** không sao vượt qua nổi việc này, nhưng với Chúa là Tôn Sư của con, con có thể làm được mọi sự. Ôi, một nụ cười mỉa mai gây ra vết thương tê tái biết bao, nhất là khi người ta nói [ra vẻ] hết lòng thành thực.

663 Ngày 22 tháng 7

Lạy Chúa Giêsu của con, con biết sự cao cả của một người được chứng thực qua các việc làm chứ không phải bằng những lời nói hoặc cảm nghĩ của họ. Chính những công việc chúng con

thực hiện sẽ nói về chúng con. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đừng để con mơ mộng, nhưng ban cho con can đảm và sức mạnh để chu toàn thánh ý Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, nếu Chúa muốn để mặc con trong tình trạng bấp bênh cho dù đến cuối đời, nguyện Thánh Danh Chúa được khen ngợi.

Tháng Sáu

664 + Lạy Chúa Giêsu của con, con vui mừng khôn xiết vì Chúa đã bảo đảm hội dòng ấy sẽ được thành hình. Con không còn một chút nghi ngờ nào nữa về vấn đề này và con thấy vinh quang hội dòng ấy sẽ đem lại cho Chúa lớn lao dường nào.

Hội dòng ấy sẽ phản ảnh ưu phẩm vĩ đại nhất của Thiên Chúa; tức là Lòng Thương Xót của Người. Họ sẽ không ngừng **(115)** van xin Lòng Thương Xót Chúa cho chính mình và cho toàn thế giới. Và mọi hành vi nhân ái sẽ phát nguyên từ tình yêu Thiên Chúa, tình yêu mà họ sẽ được dư đầy để trào tràn. Họ sẽ cố gắng làm cho ưu phẩm vĩ đại này của Thiên Chúa thành nên của mình, họ sống theo đó, rồi đưa tha nhân về nhận biết và tín thác vào lòng nhân lành Thiên Chúa. Hội dòng Lòng Thương Xót Chúa sẽ hiện hữu trong Giáo Hội như một tổ ong giữa khu vườn xinh đẹp, ẩn khuất và hiền lành. Các nữ tu sẽ làm việc như những con ong nuôi dưỡng linh hồn những người chung quanh bằng mật ngọt, còn sáp ong sẽ cháy lên cho Thiên Chúa được vinh danh.

+ Ngày 29 tháng 6 năm 1936

665 Cha Andrasz bảo tôi làm một tuần cửu nhật với ý cầu xin cho biết rõ hơn về thánh ý Chúa. Tôi cầu nguyện tha thiết và thêm vào đó một hành vi hãm mình. Đến cuối tuần cửu nhật, tôi nhận được ánh sáng nội tâm và bảo đảm rằng hội dòng sẽ ra đời và sẽ làm đẹp lòng Thiên Chúa. Bất chấp những khó khăn và **(116)** chống đối, niềm bình an trọn vẹn và sức mạnh từ trên cao đã trào xuống cho linh hồn tôi. Tôi hiểu rằng không gì có thể chống lại hoặc làm sai chệch thánh ý Chúa. Tôi còn hiểu rằng tôi phải làm trọn thánh ý Chúa bất chấp những trở ngại, bách hại, và đau khổ man vàn, kể cả sự xung khắc và sợ hãi tự nhiên.

666 Tôi hiểu rằng mọi cố gắng nên hoàn thiện và toàn bộ sự hoàn thiện hệ tại ở việc làm trọn thánh ý Chúa. Việc chu toàn thánh ý Chúa là sự trưởng thành trong đời sống thánh thiện; ở đây không có chỗ cho ngờ vực. Đón nhận ánh sáng Thiên Chúa và nhận ra những gì Người muốn về chúng ta nhưng rồi không chịu làm theo là một sự xúc phạm nặng nề đến uy linh của Người. Một linh hồn như thế đáng bị Thiên Chúa ruồng bỏ hoàn toàn. Họ giống như Luxiphe, kẻ có ánh sáng rạng rỡ, nhưng không làm theo thánh ý Chúa. Một niềm bình an diệu kỳ thấu nhập linh hồn tôi khi

nghĩ đến việc tôi đã luôn luôn trung thành làm theo thánh ý Chúa **(117)** như đã được biết, bất chấp những khó khăn kinh hồn.

667 Ngày 14 thng 7

Lúc ba giờ, tôi nhận được một lá thư [của cha Sopocko [10]]. Lạy Chúa Giêsu, một mình Chúa biết những đau khổ của con, nhưng con vẫn nín lặng và sẽ không hé môi về điều ấy với bất cứ thụ tạo nào, bởi vì con biết không ai có thể an ủi được con. Chúa là tất cả cho con, ôi lạy Chúa, và thánh ý Chúa là của nuôi bổ dưỡng cho con. Hiện giờ, con đang sống như con sẽ sống trong cõi đời sau.

Tôi có lòng tôn kính Đức Tổng Lãnh Thiên thần Micae một cách đặc biệt; ngài không có một tấm gương nào để noi theo trong việc chu toàn thánh ý Chúa, thế mà ngài đã tận trung làm trọn thánh ý Chúa.

668 + Ngày 15 tháng 7

Trong giờ thánh lễ, tôi dâng mình trọn vẹn cho Cha trên trời nhờ Trái Tim rất dịu hiền của Chúa Giêsu; chớ gì Người hãy sử dụng tôi tuỳ ý Người.

Tự con, con chỉ là hư vô, và trong nỗi khốn nạn của con, con không có giá trị gì; vì thế, con phó mình trong đại dương Lòng Thương Xót của Chúa, ôi Thiên Chúa.

669 **(118)** Ngày 16 tháng 7

Tôi đang học theo Chúa Giêsu để trở nên thiện hảo vì Người là chính sự thiện hảo và để có thể được gọi là con Cha trên trời. Sáng nay có người làm tôi tổn thương, trong lúc đau khổ, tôi đã cố gắng kết hợp ý chí tôi với thánh ý Chúa và ca ngợi Thiên Chúa bằng sự im lặng. Vào buổi chiều, tôi đi chầu năm phút, bỗng nhiên, tôi nhìn thấy tượng chuộc tội trên ngực tôi trở nên sống động. Chúa Giêsu phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, đau khổ sẽ là dấu chỉ cho con biết rằng Cha ở bên con.** Linh hồn tôi hết sức xúc động trước những lời này.

670 Ôi Chúa Giêsu, Tôn Sư và Hướng Đạo của con, con chỉ có thể thưa chuyện với Chúa mà thôi. Không thưa chuyện với ai dễ dàng cho bằng với Chúa, ôi Thiên Chúa.

671 Trong đời sống thiêng liêng của tôi, tôi luôn luôn nắm chặt tay vị linh mục. Tôi sẽ chỉ trình bày với cha giải tội của tôi về đời sống thiêng liêng và những nhu cầu của nó.

672 **(119)** + Ngày 4 tháng 8 năm 1936

Nỗi khốn cực nội tâm kéo dài hơn hai tiếng đồng hồ. Cơn hấp hối... Bỗng nhiên, sự hiện diện của Chúa thấu nhập tôi và tôi cảm thấy mình như đang ở dưới quyền năng của Thiên Chúa chí công. Phép công thẳng của Người xuyên thấu cốt tuỷ của tôi; bên ngoài, tôi mất hết sức lực và ý thức. Qua

đó, tôi nhận biết sự thánh thiện cao cả của Thiên Chúa và nỗi khốn cùng hèn hạ của mình. Một cực hình dữ dội làm linh hồn tôi đớn đau; linh hồn nhận ra những hành vi của mình đầy những ô nhơ. Khi ấy, sức mạnh niềm tín thác được đánh thức trong linh hồn và linh hồn khát khao Thiên Chúa bằng tất cả sức lực. Tuy nhiên, linh hồn nhận ra mình đớn hèn và mọi sự chung quanh hoàn toàn đều là giả dối. Khi diện đối diện với sự thánh thiện nhường ấy, ôi linh hồn tội nghiệp...

Ngày 18 tháng 8

673 Tôi cay cực vì những cám dỗ rợn rùng suốt ngày; những lời lộng ngôn chực nhảy bổ khỏi môi miệng tôi, và tôi cảm thấy ngao ngán với tất cả những gì là thánh thiện và thần linh. Tuy vậy, tôi đã chiến đấu suốt ngày. Đến tối, tâm trí tôi nặng trĩu: trình bày điều này với cha giải tội thì được ích gì? **(120)** Ngài sẽ cười nhạo cho. Một cảm giác ngao ngán và chán chường tràn ứ linh hồn tôi, và tôi dường như không thể rước lễ trong tình trạng này. Khi tôi nghĩ đến việc không được rước lễ, một nỗi đớn đau quặn thắt linh hồn đến độ tôi chực oà khóc giữa nhà nguyện. Nhưng đột nhiên nhận ra các chị em cũng đang ở đây nên tôi quyết định đi ra vườn, ẩn mình đi để ít ra cũng được khóc lóc lớn tiếng. Khi ấy bỗng nhiên, Chúa Giêsu đứng cạnh tôi và phán: **Con đang định đi đâu?**

674 Tôi không trả lời, nhưng kể lể cho Chúa Giêsu tất cả nỗi buồn thương của tôi, và những nỗ lực của Satan cũng đã chấm dứt. Khi ấy, Chúa Giêsu phán với tôi: **Niềm an bình nội tâm con đang được hưởng là một hồng ân,** và thình lình Người biến đi. Tôi cảm thấy hạnh phúc và bình an khôn xiết. Quả thật, một niềm bình an như thế đã trở lại trong một giây phút - đó là điều chỉ có Chúa Giêsu mới làm được, Người là Thiên Chúa tối cao.

675 **(121)** + Ngày 7 tháng 8 năm 1936

Khi tôi nhận được bài báo [11] viết về Lòng Thương Xót Chúa cùng với bức hình [trên trang bìa], sự hiện diện của Chúa ngập lút tôi một cách lạ thường. Và khi được đắm đuối giữa lời kinh tạ ơn, tôi bỗng nhìn thấy Chúa Giêsu sáng láng giống như trên bức hình, tôi cũng thấy cha Andrasz và cha Sopocko dưới chân Chúa. Cả hai cha đang cầm bút trên tay, những luồng ánh sáng và lửa giống như tia chớp phát ra từ ngòi bút của các ngài và chiếu vào một đám đông đang hối hả mà tôi không biết ở đâu. Hễ ai được tia sáng chiếu vào lập tức quay lưng lại với đám đông và dang tay ra cho Chúa Giêsu. Một số người trở về rất vui mừng, trong khi một số khác rất đau đớn và hối hận. Chúa Giêsu chăm chú nhìn hai cha hết sức âu yếm. Sau đó một lúc, tôi còn lại một mình với Chúa Giêsu và tôi thưa Người: “Lạy Chúa Giêsu, giờ đây xin Chúa hãy cất con đi vì thánh ý Chúa đã

được hoàn thành". Nhưng Chúa Giêsu **(122)** trả lời: **Thánh ý Cha vẫn chưa được hoàn thành nơi con; con còn phải chịu nhiều đau khổ, tuy vậy, Cha ở với con; đừng sợ hãi.**

676 Tôi nói rất nhiều với Chúa Giêsu về cha Andrasz và cha Sopocko. Tôi biết Chúa sẽ không từ chối bất cứ điều gì tôi xin, và Người sẽ ban cho các ngài những điều ấy. Tôi cảm nhận và biết Chúa Giêsu hết lòng yêu thương các ngài. Tôi không viết ra một cách chi tiết, nhưng tôi biết rõ, và điều này làm tôi rất hạnh phúc.

Ngày 15 tháng 8 năm 1936

677 Trong thánh lễ do cha Andrasz cử hành, một lúc trước giờ tôn vinh Thánh Thể, sự hiện diện của Chúa đã tràn ngập linh hồn tôi và lôi kéo tôi đến gần bàn thờ. Sau đó, tôi nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa và Chúa Giêsu Hài Nhi. Chúa Hài Nhi đang trên tay Mẹ. Một lúc sau, Chúa Hài Nhi Giêsu chạy đến giữa bàn thờ một cách vui mừng, và Mẹ Thiên Chúa nói với tôi: *Con hãy xem Mẹ giao phó Chúa Giêsu vào tay ngài một cách bảo đảm dường nào. Con cũng hãy giao phó* **(123)** *linh hồn cho ngài và trở nên một trẻ thơ với ngài như vậy.*

- Sau những lời này, linh hồn tôi tràn ngập một niềm tín thác lạ thường. Mẹ Thiên Chúa trong trang phục trắng, tinh sạch diệu kỳ, trong suốt; trên vai Mẹ là một chiếc áo choàng màu thiên thanh trong ngần; tức là màu xanh dương rất dịu; Mẹ để đầu trần, tóc xoã xuống, Mẹ thật tuyệt vời và xinh đẹp vô cùng. Mẹ đang nhìn cha với vẻ trìu mến, nhưng một lúc sau, cha bẻ Chúa Hài đồng xinh đẹp ra, và dòng máu tươi chảy trào xuống. Cha cúi mình và rước lấy Chúa Giêsu sống động vào lòng. Cha ăn Chúa sao? Tôi không biết việc này xảy ra thế nào. Lạy Chúa Giêsu, lạy Chúa Giêsu, con không thể nào bắt chước Chúa được, vì chỉ trong một phút giây mà Chúa đã trở nên không sao hiểu nổi đối với con.

678 Điều thiết yếu của các nhân đức là thánh ý Chúa. Ai thực thi thánh ý Chúa một cách trung thành là người thi hành tất cả các nhân đức. Trong mọi biến cố và hoàn cảnh cuộc sống, tôi tôn thờ và chúc tụng thánh ý Chúa. Thánh ý Chúa là đối tượng lòng tôi yêu mến. **(124)** Trong nơi sâu thẳm kín nhiệm của linh hồn, tôi sống theo thánh ý Người. Tôi hành động ra bên ngoài theo những gì trong lòng tôi nhận được là thánh ý Chúa. Đối với tôi, cực hình và đau khổ, bách hại và chống đối muôn hình vạn trạng do thánh ý Chúa gởi đến còn ngọt ngào hon sự rạng danh, lời khen ngợi, và trọng kính do ý riêng tôi.

679 Lạy Chúa Giêsu, con xin tạm biệt Chúa; hồi chuông đang gọi con đi ngủ. Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa thấy con đang chết dần mòn vì khao khát cứu các linh hồn. Đấng Yêu Dấu của con ơi, xin tạm biệt

Chúa; con vui mừng vì đã tiến gần đến cõi đời đời thêm một ngày nữa. Và nếu sáng mai Chúa cho con thức dậy, con sẽ khởi đầu bằng một khúc tân ca tán tụng Chúa.

680 + Ngày 13 tháng 7

Trong giờ nguyện gẫm hôm nay, tôi chợt hiểu rằng tôi không nên nói ra những kinh nghiệm nội tâm của bản thân, [nhưng] tôi sẽ không giấu điều gì với cha linh hướng; và tôi sẽ đặc biệt xin Chúa soi sáng **(125)** cho ngài. Tôi coi những lời cha giải tội còn quan trọng hơn tất cả những ánh sáng nội tâm của tôi hợp lại.

681 + Giữa những cực hình bi thương nhất, tôi dán mắt linh hồn nhìn lên Chúa Giêsu Tử Giá; tôi không trông mong sự trợ giúp của người đời, nhưng đặt trót niềm tín thác của tôi nơi Chúa. Nơi Lòng Thương Xót vô biên của Người là tất cả sự cậy trông của tôi.

682 + Càng cảm thấy Thiên Chúa biến đổi tôi, tôi càng ước ao được dìm mình trong thinh lặng. Tình yêu Thiên Chúa đang hoạt động trong những nơi sâu thẳm linh hồn tôi. Tôi thấy sứ mạng Thiên Chúa uỷ thác cho tôi đang được khởi đầu.

683 + Một lần kia, khi đang tha thiết cầu nguyện với các thánh dòng Tên, tôi bỗng nhiên nhìn thấy thiên thần Bản Mệnh, ngài dẫn tôi đến trước ngai toà Thiên Chúa. Tôi băng qua **(126)** rất đông các thánh và nhận ra nhiều đấng tôi đã được biết qua hình ảnh các ngài. Tôi nhìn thấy nhiều tu sĩ dòng Tên, các đấng hỏi tôi thuộc dòng nào. Khi tôi thưa lại, các đấng ấy lại hỏi: “Ai là cha linh hướng của con?” Tôi trả lời đó là cha A... Đang khi các thánh còn muốn nói thêm, thiên thần Bản Mệnh đã ra dấu bảo tôi im lặng và dẫn tôi đến trước ngai toà Thiên Chúa. Tôi nhìn thấy một vầng sáng vĩ đại không thể đến được, và tôi cũng nhìn thấy một nơi dành sẵn cho tôi, gần bên Thiên Chúa. Nhưng chỗ ấy thế nào tôi không biết được vì có một đám mây phủ kín. Tuy nhiên, thiên thần Bản Mệnh nói với tôi: “Đây là toà của chị đấy, vì chị trung thành trong việc chu toàn thánh ý Chúa”.

684 + Giờ thánh, ngày thứ Năm. Trong giờ cầu nguyện ấy, Chúa Giêsu cho tôi được vào phòng Tiệc Ly và chứng kiến những gì đã xảy ra tại đó. Tuy nhiên, cảm động nhất là lúc trước giờ truyền phép, Chúa Giêsu ngước mắt **(127)** lên trời và nhập thần vào cuộc đàm thoại huyền nhiệm với Thiên Chúa Cha. Chỉ trong cuộc đời đời, chúng ta mới thực sự hiểu được giây phút ấy. Đôi mắt Chúa như hai ngọn lửa; thánh nhan rạng rỡ, trắng ngời như tuyết; toàn thể thần thái Chúa đầy vẻ uy nghi, linh hồn Người chứa chan niềm khao khát. Đến giờ truyền phép, tình yêu đạt đến chỗ sung mãn - hiến tế đã hoàn toàn nên trọn. Giờ đây, chỉ còn nghi thức cuộc tử nạn - sự tự huỷ bên ngoài - sẽ được thực hiện mà thôi; điều chính yếu [của cuộc hiến tế] là ở trong phòng Tiệc Ly. Suốt đời, tôi

chưa từng bao giờ hiểu được mầu nhiệm này sâu xa như trong giờ chầu hôm ấy. Ôi, tôi tha thiết ước mong cho cả thế giới cũng được hiểu biết mầu nhiệm khôn thấu này!

685 Sau giờ thánh, khi trở về phòng riêng, tôi chợt biết Thiên Chúa bị xúc phạm nặng nề vì một người rất gần gũi với tâm hồn tôi. Khi thấy như vậy, linh hồn tôi bị xuyên thấu đau đớn, tôi sấp mình xuống đất trước mặt Chúa, nài xin Lòng Thương Xót của Người. Trong hai giờ đồng hồ, với nước mắt, kinh nguyện và đánh mình, tôi đã ngăn được tội lỗi ấy **(128)**và biết Lòng Thương Xót Chúa đã âu yếm linh hồn đáng thương kia. Ôi, cái giá phải trả vì một tội!

686 + Tháng Chín. Thứ Sáu đầu tháng.

Vào buổi tối, tôi nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa, tâm hồn Mẹ bị một lưỡi gươm thâu qua. Mẹ đang khóc nức nở và bao che cho chúng ta khỏi hình phạt kinh khủng của Thiên Chúa. Thiên Chúa muốn giáng hình phạt khủng khiếp, nhưng chưa thể làm được vì Mẹ Người đang bảo bọc cho chúng ta. Nỗi sợ hãi kinh hoàng chộp lấy hồn tôi. Tôi không ngớt lời cầu nguyện cho Ba Lan, cho Ba Lan dấu yêu của tôi vì đã không biết ơn Mẹ Thiên Chúa cho đủ. Nếu không nhờ Mẹ Thiên Chúa, tất cả cố gắng của chúng ta cũng chẳng ích lợi bao nhiêu. Tôi gia tăng những kinh nguyện và hy sinh cho quê hương yêu dấu của chúng tôi, nhưng thấy rằng tôi chỉ là một giọt nước sánh với một triều sóng sự dữ. Làm thế nào một giọt nước có thể chặn đứng một cơn sóng? A được! Một giọt nước tự nó không là gì, nhưng với Chúa, lạy Chúa Giêsu, con sẽ hiên ngang đứng lên trước cơn sóng dữ và cả toàn thể **(129)** hoả ngục. Quyền toàn năng của Chúa có thể làm được mọi sự.

687 Một lần kia, tôi từ trên nhà xuống bếp và được nghe những lời sau đây trong linh hồn: Con hãy đọc không ngừng chuỗi kinh mà Cha đã dạy cho con. Bất cứ ai đọc chuỗi kinh này sẽ nhận được Lòng Thương Xót bao la trong giờ lâm tử. Các linh mục hãy giới thiệu chuỗi kinh ấy cho các tội nhân như niềm trông cậy sau cùng cho ơn cứu rỗi. Một tội nhân dù chai đá cứng lòng đến mấy, nhưng nếu đọc chuỗi kinh này, dù chỉ một lần duy nhất mà thôi, cũng sẽ nhận được ơn thánh do lòng lân tuất vô cùng của Cha. Cha ước ao toàn thể thế giới đều biết đến Lòng Thương Xót vô cùng của Cha. Cha khát khao ban trào tràn những ân sủng khôn lường cho những linh hồn tín thác vào Lòng Thương Xót của Cha.

688 Lạy Chúa Giêsu, Sự Sống và Chân Lý, Tôn Sư của con, xin hướng dẫn mọi bước chân cuộc đời con, để con biết hành động theo thánh ý Chúa.

689 **(130)** + Vào một dịp kia, tôi nhìn thấy ngai toà Con Chiên Thiên Chúa, và trước ngai toà ấy có ba vị thánh: thánh Stanislaus Kostka, thánh Andrew Bobola và vua thánh Casimir, các ngài đang khẩn cầu cho đất nước Ba Lan. Thình lình tôi nhìn thấy một quyển sách lớn đặt trước ngai toà, và

được trao cho tôi đọc. Quyển sách được viết bằng máu. Tuy nhiên, tôi không đọc được gì ngoại trừ thánh danh Giêsu. Khi ấy, tôi nghe lời này nói với tôi: **Giờ của con vẫn chưa đến.** Lúc đó quyển sách được cất đi khỏi tôi, và tôi nghe những lời này: **Con sẽ làm chứng nhân cho Lòng Thương Xót vô cùng của Cha. Trong quyển sách này có ghi danh tánh những linh hồn đã làm vinh danh Lòng Thương Xót của Cha.** Tôi ngập tràn sướng vui khi thấy lòng nhân lành của Thiên Chúa cao cả nhường ấy.

690 + Vào một dịp kia, tôi biết được tình trạng của hai chị kia trong bụng đang làu bàu về lệnh Mẹ Bề Trên đã truyền cho họ, và do đó Thiên Chúa đã rút lại và không ban cho họ rất nhiều ơn đặc biệt. **(131)** Tim tôi nhói lên khi thấy như vậy. Lạy Chúa Giêsu, thật buồn biết bao khi chúng con lại là căn cớ làm uổng phí các ân sủng. Ai hiểu được điều này sẽ luôn sống trung thành.

691 + Thứ Năm. Mặc dù hôm nay rất mệt nhọc, nhưng tôi vẫn quyết tâm làm một giờ thánh. Tôi không thể cầu nguyện, cũng không thể quỳ được, nhưng vẫn lưu lại suốt giờ cầu nguyện và liên kết trong tinh thần với những linh hồn đang thờ phượng Chúa một cách trọn hảo. Gần đến cuối giờ, tôi bỗng nhiên nhìn thấy Chúa Giêsu, Người chăm chú nhìn tôi và hết sức dịu dàng nói: **Lời cầu nguyện của con rất đẹp lòng Cha.** Sau những lời ấy, một sức mạnh phi thường và một niềm hoan lạc thiêng liêng đổ vào linh hồn tôi. Sự hiện diện của Thiên Chúa tiếp tục tràn ngập linh hồn tôi. Ôi, điều gì sẽ xảy đến cho linh hồn nếu được gặp gỡ Thiên Chúa diện đối diện, không bút mực nào đã từng hoặc sẽ diễn tả cho được!

692 (132) + Ôi Chúa Giêsu, con hiểu rằng Lòng Thương Xót Chúa vượt quá mọi trí tưởng tượng, và vì vậy con nài xin Chúa làm cho tâm hồn con được lớn lao để có đủ chỗ cho nhu cầu của tất cả mọi linh hồn đang sống trên mặt đất này. Ôi Chúa Giêsu, tình yêu con vươn xa vượt quá trái đất này, đến với các linh hồn đau khổ trong luyện ngục, và con muốn thi thố lòng nhân ái đối với các ngài bằng những lời kinh xin ân xá. Lòng Thương Xót Chúa vô tận vô cùng, vì chính Chúa là Đấng Vô Cùng. Cho dù con có dùng những lời hùng biện nhất có thể diễn tả Lòng Thương Xót Chúa, tất cả điều ấy cũng chẳng là gì nếu so sánh với thực tại. Ôi Chúa Giêsu, xin làm cho trái tim con nhạy cảm trước tất cả những đau khổ xác hồn của người lân cận. Ôi Chúa Giêsu của con, con biết Chúa sẽ đối xử với chúng con giống như chúng con xử đối với người lân cận.

Lạy Chúa Giêsu của con, xin làm cho trái tim con nên giống Trái Tim Chúa. Lạy Chúa Giêsu, xin giúp con sống cuộc đời ích lợi cho mọi người.

693 **(133)** Ngày 14 tháng 9 [năm 1936]

Đức Tổng Giám mục [Jalbrzykowski] giáo phận Vilnius đến thăm chúng tôi. Mặc dù ngài lưu lại với chúng tôi rất vắn, nhưng tôi vẫn có cơ hội thưa chuyện với vị giáo chức xứng đáng này về công cuộc Lòng Thương Xót. Ngài tỏ thái độ rất thuận lợi với công cuộc Lòng Thương Xót: “Này chị, hãy hoàn toàn an tâm; nếu điều này nằm trong những chương trình của Chúa Quan Phòng, thế nào cũng sẽ xảy đến. Trong lúc này, chị hãy cầu xin một dấu chỉ bên ngoài rõ ràng hơn. Ước chi Chúa Giêsu ban cho chị một tri thức rõ ràng hơn về điều này. Tôi xin chị ráng đợi thêm ít lâu nữa. Chúa Giêsu sẽ an bài các hoàn cảnh để mọi sự sẽ sáng tỏ đâu vào đó”.

694 Ngày 19 tháng 9 năm 1936

Khi chúng tôi rời [phòng] vị bác sĩ [12] và ghé vào nhà nguyện của dưỡng đường một lát, tôi đã nghe những lời này trong linh hồn: **Hỡi con nhỏ Cha, chỉ thêm một ít giọt vào chén của con nữa thôi, không lâu nữa đâu.** Niềm hoan lạc (134) chất ngất linh hồn tôi; đây là tiếng gọi đầu tiên của Đấng Lang Quân và Tôn Sư của tôi. Tim tôi tan vỡ và linh hồn tôi ngụp lặn giữa đại dương Lòng Thương Xót Thiên Chúa trong một lúc. Tôi cảm thấy sứ mạng của tôi đang khởi đầu một cách tuyệt hảo. Cái chết không hề huỷ diệt những gì tốt hảo. Tôi cầu nguyện nhiều nhất cho các linh hồn đang chịu đau khổ nội tâm.

695 Một lần kia, tôi nhận được ánh sáng về hai chị kia. Tôi hiểu rằng một người không thể cư xử với mọi người một cách như nhau. Một số người có cách kết thân với người khác một cách kỳ lạ. Thế rồi, khi đã thành bè bạn và mượn cớ tình thân, họ tìm cách khai thác người ta, từng lời từng lời một. Và rồi khi đến lúc, họ lại dùng chính những lời ấy để làm tổn thương người kia. Lạy Chúa Giêsu, sự yếu đuối của con người thật kỳ lạ! Lạy Chúa Giêsu, tình yêu Chúa ban cho linh hồn sự khôn ngoan cẩn trọng khi đối xử với tha nhân.

696 **(135)** + Ngày 24 tháng 9 năm 1936

Mẹ Bề Trên [Irene] truyền cho tôi đọc một chục kinh Mân Côi bù lại các việc đạo đức khác rồi đi ngủ. Vừa đặt mình xuống, tôi đã thiếp đi vì quá rã rời. Nhưng sau đó một lúc, tôi đã thức giấc vì cơn đau. Thật là một cơn đau kinh hoàng đến độ tôi không sao động đậy được một chút; thậm chí đến nuốt nước bọt cũng không nổi. Việc này kéo dài chừng ba tiếng. Tôi định đánh thức chị nhà tập [13] cùng ở chung phòng, nhưng sau đó lại nghĩ: “Chị ấy chẳng giúp gì được, thôi để chị ấy ngủ. Đánh thức chị ấy dậy tội nghiệp”. Tôi phó thác trọn vẹn cho thánh ý Chúa và nghĩ rằng ngày chết, ngày mong ước tha thiết của tôi đã đến. Đó là dịp cho tôi kết hợp với Chúa Giêsu chịu đau khổ trên thập giá. Ngoài ra, tôi chẳng thể cầu nguyện gì được. Khi cơn đau dịu bớt, tôi bắt đầu **(136)** toát mồ hôi. Nhưng tôi vẫn không sao cử động được, vì mỗi lần gượng là cơn đau lại trở lại. Đến sáng, tôi

cảm thấy rất mỏi mệt mặc dù không còn đau đớn. Tuy nhiên, tôi không thể chỗi dậy đi dự thánh lễ. Tôi tự nghĩ, nếu sau cơn đau đến thế mà cái chết vẫn chưa đến, vậy thì đau khổ giờ chết ắt phải kinh khiếp lắm!

697 Lạy Chúa Giêsu, Chúa biết dù con mến yêu đau khổ và muốn uống cạn chén đắng cho đến giọt cuối cùng; nhưng bản tính tự nhiên của con vẫn cảm thấy rùng mình sợ hãi. Tuy nhiên, nơi con, niềm tín thác vào Lòng Thương Xót Chúa đã nhanh chóng được đánh thức với tất cả sức mạnh của nó, và mọi sự khác đều phải nhường bước, như bóng tối phải thối lui trước những tia nắng mặt trời. Lạy Chúa Giêsu, lòng từ ái của Chúa thật cao vời! Lòng nhân lành Chúa thật quá thân thương với con đã làm cho con dám nhìn thẳng vào cái chết. Con biết không gì xảy đến với con mà không có phép của Chúa. Con ước mong được tôn vinh lòng từ ái vô bờ của Chúa suốt cuộc đời con, trong giờ chết, trong ngày sống lại, và trong cõi vĩnh hằng.

(137) + Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa là sức mạnh, là niềm an bình, là chốn an nghỉ của con; linh hồn con mỗi ngày được tưới tắm trong những tia sáng thương xót của Chúa. Lạy Chúa Trời của con, không giây phút nào trong cuộc đời mà con không được cảm nghiệm Lòng Thương Xót Chúa. Con không cậy vào điều gì trong đời mình, nhưng vào Lòng Thương Xót vô bờ của Chúa mà thôi. Lạy Chúa, đó là nguyên lý hướng dẫn cuộc đời con. Linh hồn con được no thoả Lòng Thương Xót Chúa.

698 + Ôi, Chúa Giêsu bị tổn thương đau đớn biết bao vì thói vong ân của một linh hồn ưu tuyển! Thật là một cuộc tử đạo cho tình ái khôn tả của Người! Thiên Chúa yêu thương chúng ta bằng tất cả hữu thể vô cùng của Người; và hãy tưởng tượng, một hạt bụi hèn hạ mà lại khinh dể tình yêu ấy! Trái tim tôi quặn thắt khi nhìn thấy sự vô ơn này.

699 Vào một kịp kia, tôi đã được nghe những lời này: Hỡi ái nữ của Cha, con hãy nói cho cả thế giới biết về Lòng Thương Xót khôn lường (138) của Cha. Cha ước mong đại lễ kính Lòng Thương Xót Cha [14] trở thành chỗ nương náu và trú ẩn cho mọi linh hồn, nhất là các tội nhân đáng thương. Trong ngày hôm ấy, lượng thương xót dịu hiền thẳm sâu của Cha sẽ được khai mở. Cha trào đổ cả một đại dương ân sủng xuống cho các linh hồn tìm đến với nguồn mạch xót thương của Cha. Người nào xưng tội và chịu lễ sẽ được lãnh nhận hồng ân thứ tha mọi tội lỗi và mọi hình phạt. Ngày hôm ấy, mọi chốt ngăn những nguồn thác ân sủng đều được tháo mở. Đừng linh hồn nào sợ đến bên Cha, cho dù tội lỗi họ có đỏ thắm như điều. Lòng nhân ái của Cha bao la đến nỗi cho đến đời đời, không một trí năng nào, dù nhân loại hay thiên thần, có thể dò thấu được. Tất cả những gì đang hiện hữu đều phát xuất từ lòng thương yêu sâu thẳm rất dịu dàng của Cha. Mọi linh hồn mật thiết

với Cha sẽ được chiêm ngắm tình yêu và lòng thương của Cha cho đến muôn đời. Đại lễ kính Lòng Thương Xót của Cha phát xuất từ tình dịu dàng sâu thẳm của Cha. (139) Cha mong ước đại lễ ấy phải được cử hành trọng thể vào Chúa Nhật sau lễ Phục Sinh. Nhân loại sẽ không được bình an cho đến khi nào trở về với nguồn mạch thương xót của Cha.

700 + Một lần kia, khi cảm thấy quá rã rời đau đớn, tôi đến trình bày với Mẹ Bề Trên [Irene] và được dạy rằng hãy tập chịu đau khổ cho quen. Tôi lắng nghe tất cả những gì Mẹ dạy, và sau đó ra đi. Ai nấy đều biết Mẹ Bề Trên có lòng yêu thương những người chung quanh, nhất là những chị em yếu bệnh. Tuy nhiên, đối với tôi, điều lạ là Chúa Giêsu đã để Mẹ không hiểu tôi và Mẹ đã thử thách tôi nhiều về mặt này.

701 Riêng trong ngày này, tôi cảm thấy yếu nhược nhưng vẫn đi công tác, cứ chốc chốc tôi lại thấy rã rời. Trời nóng bức đến nỗi một người không làm việc cũng cảm thấy hãi hùng, **(140)** huống hồ phải nói thế nào khi phải làm việc đang lúc đau khổ. Thành ra đến trưa, khi ngưng công việc, với hết niềm tín thác, tôi ngước lên trời và thở than cùng Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, xin che mặt trời đi vì con không thể chịu nổi cái nóng này nữa”. Lạ lùng thay, ngay lúc ấy, một đám mây trắng che khuất mặt trời, và kể từ lúc đó, cái oi bức đã giảm rất nhiều. Nhưng một lúc sau, tôi bắt đầu trách mình vì đã không chịu đựng nóng bức mà lại xin ân giảm, chính Chúa Giêsu đã cho tôi được thoải mái.

702 Ngày 13 tháng 8 năm 1936

Tối nay, sự hiện diện của Chúa tràn ngập tôi, và thoáng chốc tôi nhận biết sự thánh thiện cao vời của Người. Ôi, sự cao cả của Thiên Chúa làm tôi choáng ngợp! Lúc ấy, tôi cũng nhận biết toàn bộ vũng sâu hư vô của mình. Đây là một cực hình tuyệt vời, vì tri thức này được nối tiếp bằng tình yêu. Linh hồn mạnh mẽ lao về Thiên Chúa và hai tình yêu được đối diện nhau: Đấng Tạo Hoá với thụ tạo; **(141)** một giọt nước nhỏ muốn sánh mình với đại dương. Lúc đầu, giọt nước nhỏ ấy muốn ôm cả đại dương mênh mông vào lòng; nhưng đồng thời, nó nhận ra mình chỉ là một giọt nước nhỏ, thế là nó bị khuất phục và phó mình hoàn toàn cho Thiên Chúa như một giọt nước giữa đại dương. Mới đầu, giây phút này là một cực hình, nhưng rồi lại trở nên rất ngọt ngào đến độ khi cảm nghiệm, linh hồn được tràn đầy hạnh phúc.

703 Hiện nay, chủ điểm xét mình đặc biệt của tôi là kết hợp với Chúa Kitô Nhân Lành. Việc này đem lại cho tôi một sức mạnh lạ thường; trái tim tôi luôn luôn được kết hợp với Đấng lòng tôi khát khao, và các hành động được điều hướng nhờ lòng nhân ái tuôn trào từ tình yêu.

704 Tôi trải qua mọi giây phút rảnh rỗi dưới chân Thiên Chúa ẩn thân. Người là Tôn Sư của tôi; tôi hỏi han Người về mọi điều; tôi thân thưa với Người về mọi chuyện. Nơi đây, tôi tìm được sức mạnh và ánh sáng; nơi đây, tôi học được mọi tri thức; nơi đây, tôi được ban ánh sáng để biết cư xử với người chung quanh. Từ lúc **(142)** rời tập viện, tôi đã nhốt mình trong nhà chầu cùng với Chúa Giêsu, Tôn Sư của tôi. Chính Người lôi kéo tôi vào ngọn lửa tình yêu sống động, nơi quy hướng của mọi sự.

705 Ngày 25 tháng 9

Tôi cảm thấy đau nhức kinh khủng ở hai bàn tay, hai bàn chân, và cạnh sườn, những nơi thân thể Chúa Giêsu đã chịu đâm thâu. Khi gặp một linh hồn không sống trong tình trạng ơn thánh, tôi càng nghiệm thấy những đau khổ ấy rõ rệt hơn. Lúc đó, tôi tha thiết cầu xin Lòng Thương Xót Chúa hãy bao phủ linh hồn ấy.

706 29 [tháng 9]

Lễ kính Đức Tổng Lãnh Thiên thần Micae, tôi nhìn thấy vị thủ lãnh vĩ đại ấy bên cạnh, ngài nói với tôi: “Chúa đã lệnh cho tôi phải chăm sóc chị một các đặc biệt. Chị hãy biết rằng chị bị thần dữ căm ghét; nhưng đừng sợ hãi - vì “Ai bằng Thiên Chúa!”. Thế rồi ngài biến đi. Nhưng tôi cảm thấy sự hiện diện và trợ giúp của ngài.

707 **(143)** 2 tháng 10 năm 1936

Thứ Sáu đầu tháng. Sau hiệp lễ, tôi bỗng nhìn thấy Chúa Giêsu, Người phán với tôi những lời này: Giờ đây Cha biết con mến yêu Cha không phải vì những ân sủng hay ân huệ, nhưng vì đối với con, thánh ý Cha còn quý giá hơn cả mạng sống. Chính vì vậy, Cha kết hợp với con nồng thắm hơn với các thụ tạo khác.

708 Lúc ấy, Chúa Giêsu biến đi. Linh hồn tôi được no thoả sự hiện diện của Thiên Chúa. Tôi biết ánh nhìn Đấng Toàn Năng đang đoái đến tôi. Tôi gieo mình trọn vẹn vào niềm hoan lạc phát nguồn từ Thiên Chúa. Tôi cứ tiếp tục như thế suốt ngày không hề gián đoạn, và cứ thế đắm đuối trong Chúa. Đến tối, tôi cảm thấy như ngất xỉu và một thứ đớn đau lạ kỳ. Tình yêu tôi muốn rướn lên bằng tình yêu của Đấng Toàn Năng. Nó được Chúa thu hút mãnh liệt đến độ nếu không có ân sủng đặc biệt của Người, nó không thể nào mang nổi một ân sủng lớn lao như vậy ở đời này. Nhưng tôi thấy rõ ràng chính Chúa Giêsu đang đỡ nâng và kiện cường tôi, làm cho tôi được kết nghĩa thân tình với Người. Trong tất cả việc này, linh hồn đặc biệt năng động.

709 **(144)** 3 tháng 10 năm 1936

Hôm nay, trong giờ lần hạt Mân Côi, tôi chợt nhìn thấy một bình thánh đựng Thánh Thể. Bình thánh được mở ra và chứa đầy Bánh Thánh. Từ trong bình thánh phát ra lời này: **Những Bánh Thánh này đã được lãnh nhận do các linh hồn nhờ lời cầu nguyện và đau khổ của con mà trở lại.** Lúc này, như một con trẻ, tôi cảm nghiệm sự hiện diện của Thiên Chúa; tôi thấy ngỡ ngàng như một bé con.

710 Một ngày kia, cảm thấy không thể chịu đựng nổi đến chín giờ, tôi bèn xin chị S.N.[15] một chút gì để dùng trước khi đi ngủ sớm vì không được khoẻ, chị S.N. trả lời: “Chị ơi, chị có yếu bệnh gì đâu; người ta chỉ muốn chị nghỉ ngơi một chút nên tạo ra cơn bệnh thôi mà”. Lạy Chúa Giêsu của con, bệnh tình của con đã quá trầm trọng [16] đến độ bác sĩ đã tách con ra khỏi chị em để khỏi lây nhiễm, thế mà con lại bị đoán xét như thế. Nhưng cũng tốt; tất cả đều vì Chúa, lạy Chúa Giêsu của con. Con không muốn ghi lại nhiều về những vấn đề bên lề, vì đó không phải là lý do để con viết; **(145)** con chỉ muốn ghi lại những hồng ân đặc biệt Chúa đã ban cho con, bởi vì những ơn này không phải chỉ ban cho con, mà còn cho nhiều linh hồn khác nữa.

711 Ngày 5 tháng 10 [năm 1936]

Hôm nay, tôi nhận được bức thư của cha Sopocko. Tôi biết ngài có ý định xuất bản một tấm hình về Chúa Kitô Nhân Lành. Ngài xin tôi gởi một bản kinh nào đó [17] để in vào phía sau tấm hình nếu như được phép chuẩn ấn của Đức Tổng Giám mục. Ôi, một niềm vui dào dạt tràn ngập tâm hồn vì Chúa đã cho tôi được thấy công cuộc Lòng Thương Xót của Người! Vĩ đại thay công cuộc của Thiên Chúa tối cao! Tôi chỉ là dụng cụ của Người. Ôi, tôi khát khao mong ước được nhìn thấy lễ kính Lòng Thương Xót Chúa mà Người đang yêu cầu qua tôi. Nhưng nếu thánh ý Chúa muốn lễ này được cử hành long trọng sau khi tôi qua đời, tôi cũng vì đó mà vui mừng, và tôi mừng lễ ấy trong lòng với phép của cha giải tội.

712 **(146)** + Hôm nay, tôi nhìn thấy cha Andrasz đang quỳ gối và chìm đắm trong cầu nguyện, bỗng Chúa Giêsu hiện đến đứng bên cạnh ngài, dang hai tay đặt trên đầu cha và phán bảo tôi: **Ngài sẽ hướng dẫn con; đừng sợ.**

713 11 tháng 10

Tối nay, khi tôi đang ghi chép về Lòng Thương Xót vô biên của Thiên Chúa và lợi ích lớn lao cho các linh hồn, Satan đã xồng xộc bổ vào phòng tôi hết sức giận dữ và cay cú. Hắn giật phăng tấm màn, xé ra rồi đạp lên. Lúc đầu tôi hơi sợ, nhưng tôi lập tức lấy tượng chuộc tội làm dấu thánh giá, và con ác thú rũ xuống rồi biến mất tức thì. Hôm nay, không những tôi nhìn thấy hình thù gớm ghiếc mà còn cả cơn cuồng nộ của nó nữa. Cơn giận của Satan thật kinh rợn, tuy nhiên, tấm màn

vẫn chưa tơi tả rách nát, và tôi cứ tiếp tục im lặng ghi chép. Tôi quá biết nếu Chúa không ban phép, con ác thú sẽ không đụng đến tôi được, như thế thì làm trò trống gì được? Nó bắt đầu ra mặt tấn công tôi **(147)** với cơn điên cuồng giận dữ căm ghét, nhưng không khuấy động nổi sự bình an của tôi một phút giây, tư thái của tôi càng làm cho hắn thêm cuồng nộ.

714 + Hôm nay, Chúa phán dạy tôi: Con hãy đến với Mẹ Bề Trên và thưa rằng Cha muốn tất cả các nữ tu và những người ngụ trong nhà này hãy đọc chuỗi kinh Cha đã dạy con. Hãy đọc chuỗi kinh ấy liên tiếp chín ngày trong nhà nguyện để giải hoà với Thiên Chúa và khẩn nài lòng xót thương cho đất nước Ba Lan. Tôi thưa với Chúa rằng tôi sẽ thưa lại với Mẹ Bề Trên, nhưng trước tiên tôi phải trình bày điều này với cha Andrasz, và tôi quyết định sẽ nói ngay khi ngài đến đây. Khi cha đến, hoàn cảnh lại ngăn trở không cho tôi gặp được ngài, nhưng đáng lẽ tôi đã phải đi giải quyết vấn đề và đừng quá lưu tâm đến hoàn cảnh. Tôi tự nhủ: “Được, tôi sẽ làm điều ấy khi cha trở lại”.

715 Ôi điều ấy (148) đã làm buồn phiền Thiên Chúa biết bao! Trong một giây phút, sự hiện diện của Thiên Chúa đã lìa bỏ tôi, sự hiện diện tuyệt vời vẫn liên tục ở với tôi một cách rõ rệt. Tuy nhiên, lúc này sự hiện diện ấy đã hoàn toàn bỏ rơi tôi. Sự tăm tối thống trị linh hồn tôi đến nỗi tôi không biết mình còn ở trong tình trạng ơn thánh hay không. Vì thế, tôi không hiệp lễ suốt bốn ngày, sau đó, tôi gặp cha Andrasz và trình bày mọi chuyện với ngài. Ngài an ủi tôi: “Chị chưa đánh mất ơn nghĩa Chúa đâu, tất cả vẫn như trước, chị hãy chân thành với Chúa”. Lúc tôi rời toà cáo giải, sự hiện diện Thiên Chúa lại bao bọc tôi như trước. Tôi hiểu rằng ân sủng phải được nhận lãnh ngay khi Thiên Chúa ban và theo cách Thiên Chúa muốn người ta phải lãnh nhận ân sủng trong hình thức Người gởi đến cho chúng ta.

716 Ôi lạy Chúa Giêsu của con, vào lúc này, nhờ hồng ân và Lòng Thương Xót Chúa, con đang thực hiện một quyết tâm dứt khoát và vĩnh viễn để trung thành ngay cả với ân sủng nhỏ nhất của Chúa.

717 **(149)** Suốt đêm, tôi dọn mình để rước Thánh Thể vì không sao ngủ được với nỗi đau đớn thể xác. Linh hồn tôi ngập lút trong tình yêu và sám hối.

718 Sau khi hiệp lễ, tôi được nghe những lời này: Con thấy tự con, con là gì, nhưng đừng sợ hãi. Nếu Cha tỏ cho con thấy tất cả nỗi đớn hèn của con, có lẽ con sẽ chết vì kinh hãi. Tuy nhiên, con hãy ý thức mình là gì. Vì con đớn hèn như thế, nên Cha đã tỏ cho con trót cả đại dương Lòng Thương Xót của Cha. Cha kiếm tìm và khao khát các linh hồn giống như con, nhưng con số ấy quá ít. Niềm tín thác lớn lao của con bắt buộc Cha phải liên tục ban ơn cho con. Ở nơi Trái Tim Cha, con có những quyền lớn lao không thể hiểu nổi vì con là ái nữ trọn vẹn tín thác. Nếu như Cha cho con

thấy tất cả ngay ở đời này, con không thể chịu nổi tình yêu bao la Cha dành cho con. Cha thường ban cho con một thoáng về điều ấy thôi, nhưng con hãy biết đó chỉ là một ơn ngoại thường của Cha. Tình yêu và lòng thương của Cha không có giới hạn nào cả.

719 (150) Hôm nay, tôi được nghe những lời này: Hỡi con, con hãy biết vì con, Cha đã ban phúc lành cho cả khu vực quanh đây. Nhưng con phải thay họ mà cám tạ, vì họ không hề cám tạ Cha vì lòng từ ái Cha rộng mở cho họ. Vì lòng biết ơn của con, Cha sẽ tiếp tục chúc lành cho họ.

720 Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa biết đời sống cộng đoàn gian truân như thế nào, với biết bao hiểu lầm và nhận định sai trái, mặc dù nhiều khi đôi bên đều có thiện chí. Nhưng lạy Chúa, đó là mầu nhiệm của Chúa. Chúng con sẽ nhận biết trong cõi vĩnh hằng; tuy nhiên, những phán đoán của chúng con lúc nào cũng nên nhẹ nhàng.

721 Có được một cha linh hướng là một ơn rất trọng đại, trọng đại vô cùng. Giờ đây, tôi cảm thấy rằng nếu không có ngài, có lẽ tôi không thể hành trình một mình trong cuộc sống thiêng liêng của tôi. Vĩ đại thay năng lực của một vị linh mục. Tôi không ngừng cảm tạ Thiên Chúa vì Người đã ban cho tôi một vị linh hướng.

722 **(151)** + Hôm nay, tôi được nghe những lời này: **Con thấy mình yếu đuối như thế nào, vì vậy không biết đến bao giờ Cha mới có thể tin tưởng vào con?** Tôi thưa lại: “Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa ở với con luôn mãi, vì con là đứa con nhỏ của Chúa. Lạy Chúa Giêsu, Chúa biết những đứa trẻ làm được những gì”.

723 Hôm nay, tôi đã được nghe những lời này: Những ân sủng Cha ban cho con không phải chỉ dành cho con, mà còn cho một số rất đông các linh hồn khác nữa... Trái tim con là nơi thường trú của Cha, cho dù con rất khốn cùng. Cha liên kết con với Cha, cất đi những nỗi khốn cùng của con, và ban cho con lòng xót thương của Cha. Cha thực hiện những công trình Lòng Thương Xót nơi mọi tâm hồn. Tội nhân nào càng khốn nạn, càng có quyền lớn hơn nơi Lòng Thương Xót của Cha. Lòng Thương Xót của Cha được xác định trong mọi công trình tay Cha thực hiện. Ai tín thác vào Lòng Thương Xót Cha sẽ không phải hư mất, vì tất cả những công việc của họ sẽ là của Cha, và những địch thù của họ sẽ bị tan tành dưới bệ kê dưới chân Cha.

724 **(152)** Buổi chiều trước ngày tĩnh tâm, tôi bắt đầu cầu nguyện xin Chúa Giêsu ban cho tôi một chút sức khoẻ để có thể tham dự tĩnh tâm bởi vì tôi cảm thấy quá bệnh nạn và nghĩ rằng có lẽ đây là kỳ tĩnh tâm cuối cùng trong cuộc đời. Tuy nhiên, ngay khi vừa mới bắt đầu cầu nguyện, tôi cảm thấy một nỗi chán ngán kỳ lạ. Tôi ngưng những lời cầu xin và bắt đầu cám tạ Thiên Chúa vì

mọi sự Người đã gởi đến cho tôi, rồi phó thác toàn thân cho thánh ý Chúa. Khi đó, tôi cảm thấy sự bình an sâu thẳm của Chúa.

+ Việc trung thành suy phục thánh ý Chúa, mọi nơi, mọi lúc, trong mọi biến cố và hoàn cảnh cuộc sống sẽ đem lại vinh quang lớn lao hơn cho Thiên Chúa. Như thế, đối với Thiên Chúa, sự suy phục thánh ý Người có giá trị hơn những kỳ chay tịnh lâu ngày, khổ chế, và các việc sám hối khắt khe nhất. Ôi, phần thưởng cho một hành vi vì yêu mà suy phục thánh ý Chúa vĩ đại biết bao! Trong khi đang viết, linh hồn tôi rộn lên niềm vui khi nghĩ đến Thiên Chúa yêu thương và linh hồn tôi đã được vui hưởng ngay ở đời này.

(153) + J.M.J. Cracow, 1936

Ôi thánh ý Chúa, xin hãy là tình yêu của con!

Kỳ Tĩnh Tâm Tám Ngày,

Ngày 20 tháng 10 năm 1936

725 Lạy Chúa Giêsu, hôm nay con sắp sửa đi vào sa mạc để nói chuyện với Chúa, Tôn Sư và là Thiên Chúa của con. Trần gian này hãy im tiếng đi và hãy để mình Chúa phán dạy, lạy Chúa Giêsu của con. Chúa biết con không hiểu một tiếng nào khác ngoài tiếng Chúa, lạy Thiên Chúa, Đấng Mục tử. Trong nơi cư ngụ linh hồn con là một sa mạc, nơi không thụ tạo nào có thể đến được. Vâng ở đó, chỉ có mình Chúa là Vua.

726 + Khi vào nhà nguyện để chầu năm phút, tôi hỏi Chúa Giêsu tôi phải sống thế nào trong tuần tĩnh tâm này. Khi đó tôi được nghe lời này trong linh hồn: **Cha ước mong được hoàn toàn biến đổi trong tình yêu và bừng cháy nồng nàn như một hiến lễ tinh tuyền cho tình yêu...**

727 **(154)** Lạy Chân Lý Hằng Hữu, xin ban cho con một tia sáng của Chúa để con biết Chúa, lạy Chúa, và xứng đáng tôn vinh Lòng Thương Xót vô biên của Chúa. Đồng thời, xin ban cho con được biết bản thân con, con thực là cả một vực thẳm khốn cùng.

728 Tôi đã chọn thánh Claude de la Colombiere và thánh nữ Gertrude làm quan thầy cho tuần tĩnh tâm này, xin hai đấng cầu bầu cho tôi nơi Mẹ Thiên Chúa và Đấng Cứu Độ rất nhân lành.

729 Trong khi suy tưởng về công trình tạo dựng... thế rồi, linh hồn tôi được kết hợp mật thiết với Thiên Chúa và Đấng Tạo Thành. Trong sự kết hợp này, tôi đã nhận ra mục đích và phần phúc cuộc đời tôi. Mục đích của tôi là vươn đến kết hợp chí thiết với Thiên Chúa nhờ tình yêu, và phần phúc của tôi là ca tụng và tán dương Lòng Thương Xót Thiên Chúa.

Chúa đã cho tôi biết và cảm nghiệm điều này một cách rõ ràng, đến độ thân xác tôi cũng được hưởng lây. Tôi bị mất hút trong sự thán phục khi được nhận ra và cảm nghiệm tình yêu vô biên Thiên Chúa đã dành cho tôi. Thiên Chúa là ai - còn tôi là gì? **(155)** Tôi không thể suy tưởng thêm điều này nữa. Chỉ tình yêu mới có thể hiểu được cuộc gặp gỡ giữa hai đối tượng này, đó là Thiên Chúa, Đấng-là-Thần-Thiêng và linh-hồn-là-thụ-tạo. Tôi càng nhận biết Người, tôi càng được đắm đuối trong Người với tất cả sức mạnh của hữu thể tôi.

730 + Trong tuần tĩnh tâm này, Cha sẽ liên lỉ giữ con gần bên Trái Tim Cha, để con có thể nhận biết hơn nữa về Lòng Thương Xót của Cha, Lòng Thương Xót Cha dành cho nhân loại và đặc biệt là cho các tội nhân đáng thương.

731 Vào ngày đầu tuần phòng, một chị [18] đã về đây trước để khấn trọn đã đến thăm tôi. Chị thổ lộ với tôi rằng chị không còn tín thác vào Thiên Chúa và chán ngại ngay cả những điều nhỏ mọn. Tôi trả lời: “Chị ơi, chị ngỏ điều này với em là tốt đấy; em sẽ cầu nguyện cho chị”. Và tôi nói đôi lời với chị, rằng hoài nghi như thế là làm đau lòng Chúa Giêsu, nhất là hoài nghi của một linh hồn ưu tuyển. Chị cho tôi biết hồi mới khấn trọn, chị đã tập sống tín thác. Giờ đây, tôi biết một số linh hồn ưu tuyển thậm chí đã tiến xa trong đời sống tu trì **(156)** hoặc đời sống thiêng liêng cũng không có can đảm để phó thác toàn thân cho Chúa. Nguyên nhân chỉ vì có quá ít linh hồn nhận biết Lòng Thương Xót vô biên của Thiên Chúa và sự tốt lành cao cả của Người.

732 + Hôm nay, sự uy linh cao cả của Thiên Chúa đã tràn ngập và chiếm hữu tôi, làm bừng tỉnh nơi tôi một tâm tình kính sợ, nhưng lòng kính sợ này pha lẫn trong niềm tôn kính, chứ không phải sự sợ hãi của kẻ nô lệ là điều hoàn toàn khác với tâm tình kính sợ. Tâm tình kính sợ được sống động nhờ niềm tôn kính đã trỗi lên trong hồn tôi hôm nay nhờ tình yêu và sự hiểu biết về sự cao cả của Thiên Chúa, và đó là một niềm vui cho linh hồn. Linh hồn run lên trước sự xúc phạm đến Thiên Chúa cho dù nhỏ mọn nhất. Ở đâu, tình yêu thống trị, mọi sự đều tốt đẹp.

733 Điều thỉnh thoảng vẫn xảy ra là khi chăm chú nghe nguyện gẫm, chỉ cần một lời cũng đủ đưa tôi vào sự kết hợp thắm thiết với Thiên Chúa, và tôi không còn biết linh mục [19] đang nói gì nữa. Tôi biết mình đang sống mật thiết với Trái Tim rất nhân lành Chúa Giêsu; trót tâm trí tôi đắm đuối trong Chúa, và trong giây phút **(157)** ngắn ngủi ấy, tôi đã học biết nhiều hơn những gì trí năng phải tìm tòi và suy nguyện lâu giờ. Đây là những ánh sáng bất ngờ cho tôi hiểu biết sự vật giống như Thiên Chúa nhìn chúng, về những điều liên quan đến thế giới nội tâm lẫn thế giới ngoại vật.

734 Tôi thấy Chúa Giêsu đang hoạt động trong linh hồn tôi trong tuần tĩnh tâm này. Về phần mình, tôi cố gắng trung thành với ơn Chúa. Tôi đã hoàn toàn phó thác linh hồn cho tác động của Người. Vị

Quân Vương toàn năng thiên đàng đã chiếm hữu trọn vẹn linh hồn tôi. Tôi cảm thấy được nhấc bổng khỏi đất trời để tiến vào cuộc sống nội tại của Thiên Chúa, ở đó, tôi nhận biết Thiên Chúa Cha, Thiên Chúa Con, và Thiên Chúa Thánh Thần, nhưng luôn luôn trong sự đơn nhất quyền năng.

735 + Tôi sẽ nhốt mình trong chén của Chúa Giêsu để được không ngừng an ủi Người. Tôi sẽ làm mọi sự trong khả năng của mình để cứu các linh hồn, và sẽ làm việc ấy qua cầu nguyện và đau khổ.

(158) + Tôi luôn cố gắng trở nên một mái ấm Bêtania cho Chúa Giêsu để Người có thể nghỉ ngơi sau mọi nhọc nhằn. Trong giờ hiệp lễ, sự kết hợp của tôi với Chúa Giêsu thắm thiết và sâu xa đến độ dù muốn tỏ ra, tôi cũng không làm được vì không tìm đủ lời.

736 Tối nay, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu trong cuộc Thương Khó. Mắt Chúa hướng về Cha của Người, và Người đang cầu nguyện cho chúng ta.

737 Dù yếu bệnh, hôm nay tôi vẫn nhất định làm một giờ thánh như thường lệ. Trong giờ chầu, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu đang chịu đánh đòn tại cột đá. Giữa cơn khổ hình ghê rợn ấy, Chúa Giêsu vẫn cầu nguyện. Một lúc sau, Người phán với tôi: **Có rất ít linh hồn chiêm ngắm cuộc Thương Khó của Cha trong tâm tình xứng hợp; Cha sẽ ban những ân sủng trọng đại cho những ai sốt sắng suy ngắm cuộc Thương Khó của Cha.**

738 + Không có sự trợ giúp đặc biệt của Cha, ngay cả việc lãnh nhận các ân sủng của Cha con cũng không làm được. Con biết con là ai chứ.

739 **(159)** Sau giờ hiệp lễ hôm nay, tôi thưa chuyện rất lâu với Chúa Giêsu về những người thân yêu của tôi. Khi ấy, tôi được nghe những lời này: **Hỡi ái nữ của Cha, đừng quá vất vả lắm lời như thế. Những người con yêu thương đặc biệt, Cha cũng thương yêu đặc biệt, và vì con, Cha sẽ trào đổ cho họ những ân sủng của Cha. Cha vui lòng nghe con kể về họ, nhưng con đừng ráng sức làm điều ấy quá đáng như thế.**

740 + Ôi Đấng Cứu Độ trần gian, con xin kết hợp với Lòng Thương Xót của Chúa. Lạy Chúa Giêsu của con, con xin liên kết tất cả những khổ đau của con với những đau khổ của Chúa và ký thác vào kho tàng Giáo Hội vì lợi ích cho các linh hồn.

741 Hôm nay, tôi được một thiên thần dẫn xuống các hang hốc trong hoả ngục. Đó là nơi cực hình ghê rợn; rộng toang hoác và rùng rợn biết bao! Tôi đã thấy các thứ khổ hình: khổ hình thứ nhất tạo nên hoả ngục chính là việc mất mát Thiên Chúa; khổ hình thứ hai là lương tâm cắn rứt triền miên; khổ hình thứ ba là thảm cảnh ấy không bao giờ thay đổi; **(160)** khổ hình thứ bốn là lửa nung xuyên thấu nhưng không huỷ diệt linh hồn - đây là một cực hình kinh khủng, một thứ lửa hoàn toàn

thiêng liêng, do cơn nghĩa nộ của Thiên Chúa đốt lên; khổ hình thứ năm là cảnh tăm tối triền miên và mùi ngột ngạt hãi hùng, và mặc dù giữa tăm tối, nhưng ma quỷ và các kẻ dữ lại nhìn thấy nhau và mọi thứ độc dữ của kẻ khác cũng như của chính mình; khổ hình thứ sáu là cứ phải ở chung với Satan; khổ hình thứ bảy là nỗi tuyệt vọng cùng cực; căm hận Thiên Chúa, những lời tà độc, nguyền rủa và lộng ngôn. Mọi kẻ bị trầm luân đều phải chịu những cực hình trên, nhưng chưa phải là hết. Còn có những hình khổ đặc biệt dành riêng cho từng linh hồn. Đây là những hình khổ về giác quan. Từng linh hồn phải chịu những hình khổ kinh khủng không sao tả được, liên quan đến cung cách họ đã phạm tội. Có những hang hốc và hố sâu cực hình, ở đó hình thức đau khổ này khác với hình thức đau khổ kia. Đáng lẽ tôi đã chết ngay lập tức khi vừa thấy những cực hình ấy nếu như quyền toàn năng Thiên Chúa không nâng đỡ tôi. Các tội nhân biết họ sẽ bị gia hình mãi mãi muôn kiếp, tại những giác quan họ đã dùng để phạm tội. **(161)** Tôi viết điều này theo lệnh truyền của Thiên Chúa để không còn linh hồn nào có thể viện cớ rằng hoả ngục không hiện hữu, hoặc chưa có ai đã từng vào trong ấy, và do đó, không ai có thể tả ra như thế nào.

Tôi, nữ tu Faustina, theo lệnh của Thiên Chúa, đã xuống vực thẳm hoả ngục để có thể nói cho các linh hồn biết về hoả ngục và chứng minh sự hiện hữu của nó. Tôi không thể nói về hoả ngục hiện giờ; nhưng tôi đã nhận được lệnh truyền từ nơi Chúa để ghi lại về hoả ngục. Các ma quỷ hết sức căm hận, nhưng chúng phải luỵ phục tôi theo lệnh truyền của Thiên Chúa. Những điều tôi đã viết ra chỉ là một bóng mờ nhạt nhoà so với những gì tôi đã nhìn thấy. Nhưng tôi xin lưu ý một điều: hầu hết các linh hồn trong hoả ngục là những linh hồn đã không tin có hoả ngục. Khi tôi đến đó, tôi hầu như không thể trở lại bình thường sau khi thấy cảnh hãi hùng. Trong đó, các linh hồn chịu đau khổ kinh khủng biết bao! Vì vậy, tôi càng cầu nguyện tha thiết xin cho các tội nhân hoán cải. Tôi không ngừng khẩn nài Lòng Thương Xót Chúa cho họ. Lạy Chúa Giêsu của con, con thà chịu khổ cực khốn khó cho đến tận thế giữa những đau khổ ghê rợn nhất còn hơn là xúc phạm đến Chúa, dù chỉ một tội nhỏ mọn nhất.

(162) + J.M.J.

742 Ái nữ của Cha ơi, nếu Cha muốn qua con mà đòi mọi người tôn sùng Lòng Thương Xót của Cha, thì con phải là người trước tiên trỗi vượt trong niềm tin tưởng vào lòng thương ấy. Cha đòi hỏi con những hành vi nhân ái được thực hiện vì mến yêu Cha. Ở mọi nơi và trong mọi lúc, con hãy tỏ lòng nhân ái với những người lân cận. Con không được thoái thác, kiếm cớ chữa mình hay tự miễn cho mình điều ấy.

Cha ban cho con ba phương thế để sống nhân ái với người chung quanh: thứ nhất - bằng hành vi, thứ hai - bằng ngôn từ, thứ ba - bằng cầu nguyện. Trong ba cấp độ này hàm chứa lòng nhân ái sung mãn và là bằng chứng không thể nghi ngờ về tình yêu dành cho Cha. Bằng cách này, một linh hồn sẽ tôn vinh và sùng kính Lòng Thương Xót Cha. Đã hẳn Chúa Nhật đầu tiên sau lễ Phục Sinh sẽ là đại lễ kính Lòng Thương Xót của Cha, nhưng vẫn còn phải có những hành vi nhân ái, và Cha đòi phải tôn thờ Lòng Thương Xót Cha qua việc cử hành trọng thể ngày đại lễ ấy và tôn kính bức hình Thương Xót. Qua bức hình này, Cha sẽ quảng phát nhiều ân sủng cho các linh hồn. Đó sẽ một vật nhắc nhở về các yêu sách của Lòng Thương Xót Cha, bởi vì dù mạnh mẽ (163) đến mấy, đức tin cũng chẳng ích gì nếu thiếu việc làm kèm theo. Lạy Chúa Giêsu của con, chính Chúa phải giúp đỡ con trong mọi sự, vì Chúa thấy con mọn hèn chừng nào, và vì vậy, con hoàn toàn lệ thuộc vào lòng nhân lành của Chúa, ôi Thiên Chúa.

+ Xét Mình Đặc Biệt

Kết hợp với Chúa Kitô nhân lành. Tôi ôm ấp toàn thế giới trong trái tim mình, nhất là những đất nước kém văn minh hoặc đang có cuộc bách hại. Tôi cầu xin Lòng Thương Xót cho họ.

743 Hai quyết định tổng quát:

Thứ nhất: Cố gắng giữ thinh lặng nội tâm và nghiêm chỉnh giữ luật thinh lặng.

Thứ hai: Trung thành với những soi động bên trong; thể hiện ra cuộc sống và hành động theo lời khuyên của cha linh hướng.

Trong cơn yếu bệnh hiện nay, tôi ước ao tôn vinh thánh ý Chúa. Tôi sẽ cố gắng hết sức để tham dự tất cả những **(164)** giờ thiêng liêng cộng đoàn. Tôi sẽ dâng lên Thiên Chúa lời cám tạ sốt sắng về mọi phiền sầu và đau khổ.

744 + Tôi thường cảm thấy tôi không tìm được sự trợ giúp của ai khác, ngoài Chúa Giêsu, mặc dù nhiều khi tôi rất cần những lời giải thích sáng tỏ về những yêu sách của Chúa.

Tối nay, tôi bỗng nhiên nhận được ánh sáng của Chúa về một vấn đề. Suốt mười hai năm, tôi hằng suy tư về vấn đề ấy mà vẫn không sao hiểu nổi. Hôm nay, Chúa Giêsu đã cho tôi biết việc ấy rất đẹp lòng Người.

Lễ Chúa Kitô Vua [Ngày 25 tháng 10 năm 1936]

745 Trong giờ thánh lễ, tôi được nhận chìm trong ngọn lửa nội tâm vĩ đại của tình yêu Thiên Chúa và nỗi khát khao cứu các linh hồn mà tôi không biết phải diễn tả cách nào. Tôi cảm thấy mình đang bừng cháy. Tôi sẽ chiến đấu với tất cả sự dữ bằng vũ khí của Lòng Thương Xót. Tôi đang bừng cháy vì khát vọng cứu các linh hồn. Tôi sẽ đi tung hoành khắp nơi **(165)**và mạo hiểm đến tận

những biên cương tận cùng của thế giới, cả những miền đất hoang sơ để cứu vớt các linh hồn. Tôi làm việc này bằng cầu nguyện và hy sinh. Tôi muốn mọi linh hồn đều tán dương Lòng Thương Xót Thiên Chúa, vì mỗi người đều cảm nhận những hiệu quả của Lòng Thương Xót ấy nơi bản thân họ. Các thánh trên thiên đàng tôn thờ Lòng Thương Xót Chúa. Còn tôi muốn tôn thờ ngay ở dưới thế, và truyền bá Lòng Thương Xót Chúa theo cách thế Chúa truyền cho tôi.

746 Tôi đã hiểu rằng vào một lúc nào đó trong những thời điểm khó khăn nhất, tôi sẽ cô độc, bị mọi người xa lánh, phải đối mặt với tất cả giông tố và chiến đấu bằng tất cả sức mạnh của linh hồn, thậm chí cả với những người mà tôi từng trông mong được họ giúp đỡ.

Nhưng tôi sẽ không bơ vơ vì Chúa Giêsu ở với tôi, và có Người, tôi không sợ hãi gì cả. Tôi ý thức về mọi sự, và biết những gì Thiên Chúa đang đòi hỏi tôi. Đau khổ, khinh khi, cười nhạo, bách hại, và xỉ nhục sẽ là số phận triền miên của tôi. Tôi không biết một con đường nào khác. Đáp lại tình yêu chân thành - chỉ là sự vô ơn; đây là con đường của tôi đã được ghi dấu bằng những dấu chân của Chúa Giêsu.

(166) Lạy Chúa Giêsu của con, dũng lực và hy vọng độc nhất của con, tất cả hy vọng của con là ở mình Chúa. Niềm tín thác của con sẽ không bị thất bại.

747 Ngày tuyên lại lời khấn [thứ Sáu, ngày 30 tháng 10 năm 1936]. Sự hiện diện của Thiên Chúa tràn ngập linh hồn tôi, không những cách thiêng liêng, mà thân xác tôi cũng được cảm nghiệm.

748 Ngày 2 tháng 10 [1936]

Vào buổi tối, sau giờ kinh Chiều, tôi ghé vào nghĩa địa [khu vực của các nữ tu]. Tôi cầu nguyện một lúc, và khi ấy, tôi nhìn thấy một người chị em của chúng tôi, chị nói: “chúng tôi đang ở trong nhà nguyện”. Tôi hiểu rằng phải đi vào nhà nguyện để cầu nguyện và lãnh các ân xá. Ngày hôm sau, trong giờ thánh lễ, tôi nhìn thấy ba bồ câu trắng từ bàn thờ bay vút lên trời. Tôi hiểu rằng không chỉ có ba linh hồn tôi đã nhìn thấy, mà còn nhiều linh hồn khác đã qua đời bên ngoài khu vực nhà dòng cũng đã được về thiên đàng. Ôi, Thiên Chúa tốt lành và nhân hậu biết bao!

749 **(167)** Thưa chuyện với cha Andrasz sau tuần tĩnh tâm. Mỗi lần thưa chuyện với ngài để hỏi ý kiến và xin hướng dẫn, tôi nhận thấy có một điều làm tôi hết sức ngạc nhiên: đó là cha Andrasz đã giải đáp mọi câu hỏi liên quan đến những vấn đề Chúa yêu cầu tôi một cách rành mạch và đảm bảo như thể chính ngài cũng đang trải qua những điều như vậy. Ôi Chúa Giêsu của con, giả như có nhiều vị linh hướng như thế này, các linh hồn thuộc quyền ắt sẽ nhanh chóng vươn đến đỉnh trọn lành mà không phí phạm quá nhiều ân sủng quý báu!

Tôi không ngừng cám tạ Chúa vì Người đã thương ban một ơn trọng đại; tức là đã đoái thương đặt nhiều cột ánh sáng dọc trên hành trình đời sống thiêng liêng của tôi. Các ngài chiếu sáng con đường của tôi nên tôi không bị lạc lối hoặc chậm bước hành trình tiến về sự hiệp nhất thân mật với Chúa. Tôi hết lòng mến yêu Giáo Hội là người đã giáo dục và đưa dẫn các linh hồn đến cùng Thiên Chúa.

750 **(168)** Ngày 31 tháng 10 năm 1936

Thưa chuyện với Mẹ Tổng Quyền [Michael]

Khi tôi nói chuyện với Mẹ Tổng Quyền về vấn đề lìa bỏ hội dòng, tôi đã nhận được câu trả lời thế này: “Nếu Chúa Giêsu đòi chị phải rời bỏ hội dòng này, xin Người hãy ban cho tôi một dấu chỉ nào đó cho thấy đây là thánh ý của Người. Còn chị, chị hãy cầu xin dấu chỉ ấy, bởi vì tôi sợ chị sa vào dò bẫy của ảo tưởng. Đàng khác, tôi cũng không muốn cản trở hay chống lại thánh ý Chúa, vì chính tôi cũng muốn thực thi thánh ý Người”. Chúng tôi đã thoả thuận với nhau thế này, tôi vẫn cứ ở lại đây cho đến khi Chúa cho Mẹ Tổng Quyền biết Người đòi tôi phải rời bỏ hội dòng này. Và thế là vấn đề được hoãn lại một thời gian.

---

[1] Có lẽ là nữ tu Veronica Rapisz. Chị sinh ngày 18 tháng 3 năm 1851, vào dòng ngày 16 tháng 12 năm 1881, và hầu như cả đời làm việc trong vườn. Trong những năm tháng cuối đời, chị dành hầu như toàn bộ thời giờ cho việc cầu nguyện. Chị qua đời tại Vilnius ngày 28 tháng 1 năm 1936 (A. SJDM-C & D).

[2] “Toàn thể nhà dòng” có lẽ chỉ tất cả các nữ tu trong nhà, trong trường hợp này là nhà Vilnius.

[3] Có lẽ cha Anthony Korcik, tuyên uý nhà Vilnius từ ngày 10 tháng 8 năm 1934 đến năm 1940. Cha Korcik sinh vào khoảng năm 1892, được thụ phong linh mục năm 1920 thuộc giáo phận Luck và Zytomierz. Ngài tốt nghiệp phân khoa thần học thuộc viện đại học Warsaw, chuyên ngành triết học. Từ năm 1929, ngài dạy triết sử tại viện đại học Vilnius. Sau chiến tranh, ngài đến Lublin và dạy luận lý học tại các trường triết và thần học thuộc viện đại học Công Giáo Lublin. Ngài qua đời tại Lublin ngày 24 tháng 10 năm 1969.

[4] Thị kiến này được cha Sopocko đề cập trong bức thư đề ngày 31 tháng 3 năm 1972.

[5] Như các nhà khác, tại nhà Vilnius, các nữ tu cũng có một cơ sở cho các thiếu nữ. Những thiếu nữ nội trú thỉnh thoảng cũng tham dự vào các giờ chầu với các nữ tu đề đền tạ tội mình và tội tha nhân.

[6] Có lẽ là nữ tu Antonina Grejwul, người đã viết trong hồi ký về chị Faustina như sau: “Sau những lần xưng tội, tôi áy náy và nghi ngờ không biết Chúa Giêsu có tha thứ cho tôi hay không. Tôi vừa khóc vừa xin chị Faustina cầu nguyện. Sáng hôm sau, chị ấy nói:

‘Chị ơi, chị vẫn còn ơn nghĩa với Chúa Giêsu, bởi vì Chúa đã trả lời rằng Người không giận dữ vì các tội lỗi của chị, nhưng bị xúc phạm vì chị ngờ vực vào ơn tha thứ của Người. Em sẽ cầu nguyện để đền tạ Chúa thay cho chị”.

Nữ tu Antonina Grejwul sinh ngày 13 tháng 9 năm 1877, vào dòng ngày 29 tháng 6 năm 1909. Chị sống tại Vilnius cho đến khi nhà này bị đóng cửa vào năm 1945. Trong thời gian Thế Chiến II, vào năm 1939, chị bị bắt giam tại nhà tù Lukiszki ở Vilnius cùng với các nữ tu khác. Vì là người Latvia, nên sau một thời gian, chị đã được tự do. Sau khi các nữ tu rời bỏ Vilnius, chị được chuyển về nhà dòng ở Biala gần Plock, và qua đời tại đây vào ngày 22 tháng 1 năm 1960 (A. SMDM - C & D).

[7] Có thể đó là nữ tu Petronela Basiura, người làm vườn trước khi nữ tu Faustina được cử đến Vilnius, bởi vì chị rất khoẻ mạnh nên còn được cử coi súc vật. Chị qua đời ngày 5 tháng 3 năm 1959 tại Czestochowa (A. SMDM - C & D).

[8] Có lẽ là nữ tu Regina Jaworska, người quen với Đầy Tớ Chúa ngay từ thời gian nhà tập. Chị Regina - Valeria Jaworska sinh ngày 28 tháng 10 năm 1905. Chị vào dòng năm 1926 và tuyên khấn trọn đời ngày 30 tháng 10 năm 1933. Chị là một nhân chứng trong quá trình điều tra thông tin về Đầy Tớ Chúa.

[9] Rất có thể cha giải tội thường lệ cho các nữ tu tại Walendow là cha Ceslaus Maliszewski.

[10] Thư cha Sopocko viết tại Vilnius ngày 10 tháng 7 năm 1936 (x. thư # 49).

[11] Có lẽ quyển sách nhỏ của cha Sopocko là quyển Milosierdzie Boze (Studium teologidzne-praktyczne) [Lòng Thương Xót Chúa (Nghiên cứu thực tiễn-thần học)] được ấn hành tại Vilnius vào năm 1936 với phép chuẩn ấn của Đức Cha Romuald ngày tháng 6 năm 1936, R. 298/36 (A. SF.). Bìa quyển sách nhỏ này là bức hình do hoạ sĩ Eugene Kazimierowski vẽ tại Vilnius.

[12] Bác sĩ Adam Silberg thuộc bệnh viện Pradnik. Bác sĩ Silberg là một tân tòng, khoảng 40 tuổi. Trong những năm 1937-1939 (cho đến khi Thế Chiến II bùng nổ), ông là giám đốc bệnh viện thành phố (tên Ba Lan là Miejskie Zaklady Sanitarne) ở Pradnik Bialy tại Cracow, thường được gọi bằng Dưỡng Đường (ngày nay là một bệnh viện thành phố, mang tên bác sĩ Anka). Ông sống với vợ và con trai là Kazimierz trong khu nhà của bệnh viện. Không biết đích xác điều gì đã xảy ra với ông khi chiến tranh bùng nổ. Theo lời kể của ông Ludwik Spytkowski, một lao công hồi hưu của bệnh viện, bác sĩ Silberg đã tìm đường trốn về hướng đông cùng với vợ, nhưng bị quân Đức bắn chết gần Lvov. Bác sĩ X-quang tại bệnh viện là Adamczewski kể bác sĩ Silberg đã tìm đường sang Pháp cùng với một nhóm bác sĩ khác, sau đó sang được Tô Cách Lan và qua đời tại đó trong thời kỳ Thế Chiến II.

[13] Có lẽ là nữ tu Fabiola, người khi ấy cũng bị bệnh lao phổi và ở phòng y tế. Nữ tu Fabiola Pawluk, sinh năm 1912, vào dòng ngày 16 tháng 4 năm 1934. Chị qua đời tại Czestochowa ngày 25 tháng 11 năm 1947 (A. SMDM-C).

[14] Theo lời Đầy Tớ Chúa, Chúa Giêsu muốn lễ kính Lòng Thương Xót Chúa được cử hành vào Chúa Nhật sau lễ Phục Sinh (x. NK 49, 88, 280, 299, 420, 570, 699, 742).

[15] Chị nấu bếp là nữ tu Bronislaus-Julianna Jaworska, sinh năm 1886, vào dòng năm 1908. Chị qua đời ngày 11 tháng 2 năm 1972.

[16] Bác sĩ tại dưỡng đường Pradnik xác định nữ tu Faustina bị bệnh lao phổi. Ông ra lệnh chị phải bị cách ly với các nữ tu khác để khỏi lây bệnh. Chị Faustina vì thế được ở trong phòng dành riêng cho bệnh nhân trầm trọng, tức là phòng y tế.

[17] Cha Sopocko, trong bức thư ngày 5 tháng 10 năm 1936, đã xin chị Faustina nội dung của chuỗi kinh và tuần cửu nhật sùng kính Lòng Thương Xót Chúa.

[18] Các nữ tu sau đây được khấn trọn khi ấy: nữ tu Boleslaus Domagalska, sinh năm 1902; nữ tu Cyprian Rzad sinh năm 1903; nữ tu Damiana Ziolek, sinh năm 1909; nữ tu Marceline Kobrzyniecka, sinh năm 1906; nữ tu Pancratia Nalewajko, sinh năm 1908, nữ tu Sebastiana Gabinowska (1905-1942). Thật khó biết được các nữ tu đã tâm sự những gì với chị Faustina, có thể cho là nữ tu Sebastiana Gabinowska, người thường phải chịu những giai đoạn suy sụp. Chị thậm chí còn xin các bề trên hoàn ngày khấn trọn. Ngay sau khi khấn trọn, chị đã có biểu hiện triệu chứng bệnh tâm thần. Chị đã được gởi đến bệnh viện tâm thần tại Kobierzyn gần Cracow. Chị đã chia sẻ số phận với các bệnh nhân khác trong thời kỳ bị chiếm đóng: bị quân Đức bắt và giết chết. Có lẽ cái chết ấy xảy ra vào khoảng cuối tháng 6 năm 1942 (A. SMDM-C & D).

[19] Linh mục giảng phòng trong lần này là cha Ladislaus Wojton, dòng Tên, giảng từ ngày 20 đến ngày 29 tháng 10 năm 1936.

Thánh Nữ Maria Faustina

NHẬT KÝ LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

Phần VI: số 751-900

751 Lạy Chúa Giêsu, Chúa thấy rằng mọi sự giờ đây tuỳ thuộc vào Chúa. Con hoàn toàn an tâm, bất chấp những thôi thúc gấp rút. Về phần mình, con đã làm mọi sự, và giờ đây đến lượt Chúa, lạy Chúa Giêsu của con, như vậy **(169)** công việc của Chúa sẽ được sáng tỏ. Con hoàn toàn vâng theo thánh ý Chúa; xin Chúa hãy sử dụng con tuỳ ý, lạy Chúa, chỉ xin Chúa ban cho con ơn được mến yêu Chúa mỗi ngày một thắm thiết hơn. Đó là điều quý báu nhất đối với con. Con không ước mong gì khác ngoài một mình Chúa, lạy Đấng Tình Yêu Hằng Hữu! Chúa dắt con đi qua những nẻo đường nào cũng không hệ gì, dù nẻo đường đau khổ hay nẻo đường vui tươi. Con muốn mến yêu Chúa trong từng giây phút cuộc đời con. Lạy Chúa Giêsu, nếu Chúa muốn con rời hội dòng để thực thi thánh ý Chúa, con sẽ rời hội dòng. Nếu Chúa bảo con ở lại, con sẽ ở lại. Con chịu đau khổ trong trường hợp này hay trường hợp kia cũng không hệ gì. Lạy Chúa Giêsu, nếu con ra đi, con biết mình sẽ phải gánh chịu những đau khổ nào. Con xin vâng với tất cả ý thức và chấp nhận điều ấy bằng một hành vi ý chí. Chén dành cho con chứa đựng những gì cũng chẳng hệ gì. Đối với con, biết được chén ấy do bàn tay yêu thương của Chúa trao ban đã là đủ rồi. Nếu Chúa bảo con trở về và ở lại đây, con sẽ ở lại bất chấp tất cả những bồn chồn bên trong. Nếu Chúa muốn để những bồn chồn ấy **(170)** trong hồn con và bỏ con giữa cơn thống khổ nội tâm này cho đến ngày cuối cùng cuộc đời, con xin chấp nhận điều ấy bằng tất cả ý thức của lòng muốn và trong sự mến yêu suy phục đối với Chúa, ôi Chúa Trời của con. Nếu con ở lại, con sẽ ẩn mình nơi Lòng Thương Xót Chúa, lạy Thiên Chúa của con, ẩn thật sâu để không còn ánh mắt nhân loại nào sẽ nhìn thấy con nữa. Suốt cuộc đời, con muốn làm một áng hương trầm âm ỉ ngọn lửa để làn hương được ngát toả lên Chúa và làm Chúa được thoả nguyện, ôi Bánh Thánh Sống Động. Tâm hồn con cảm thấy mọi hy sinh nhỏ bé đều thắp lên ngọn lửa tình yêu cho Chúa, nhưng một cách âm thầm và kín ẩn để không ai có thể nhận ra.

752 Khi tôi thưa với Mẹ Tổng Quyền rằng Chúa muốn nhà dòng đọc chuỗi kinh để làm nguôi cơn nghĩa nộ của Người, Mẹ cho tôi biết hiện nay Mẹ không thể đem những kinh mới chưa được chuẩn nhận vào dòng... “Này chị - Mẹ nói - chị cứ cho tôi chuỗi kinh đi, có lẽ sẽ đọc trong một giờ chầu. Chúng tôi **(171)** sẽ xem. Nếu cha Sopocko ấn hành một tập nhỏ có chuỗi kinh ấy thì hay nhất; khi ấy có thể đọc thuận tiện và dễ dàng hơn trong cộng đoàn, bởi vì hiện giờ mà đọc như thế thì hơi khó”.

753 Lòng Thương Xót Chúa được các linh hồn thánh thiện trên thiên đàng, những người đã từng cảm nghiệm Lòng Thương Xót vô biên, chúc tụng. Những việc mà các linh hồn ấy làm trên thiên đàng, tôi cũng đã khởi sự ngay ở dưới thế. Tôi sẽ chúc tụng Thiên Chúa vì lòng nhân lành vô biên

của Người, và tôi sẽ cố gắng đưa các linh hồn khác đến chỗ hiểu biết và tán dương Lòng Thương Xót cao vời khôn ví của Thiên Chúa.

754 + Lời Chúa hứa: Linh hồn nào đọc chuỗi kinh này sẽ được Lòng Thương Xót Cha ấp ủ trong suốt cuộc sống, và nhất là trong giờ chết.

755 Ôi Chúa Giêsu của con, xin dạy con biết mở rộng cõi lòng nhân ái và yêu thương cho tất cả những ai thỉnh cầu. Lạy Chúa Giêsu, Thủ Lãnh của con, xin dạy con để mọi kinh nguyện và hành vi của con đều mang ấn tích Lòng Thương Xót của Chúa.

756 **(172)** Ngày 18 tháng 11 năm 1936

Hôm nay, tôi cố gắng hoàn tất mọi phận sự đạo đức trước giờ chầu phép lành, bởi vì tôi cảm thấy yếu bệnh bất thường. Vì vậy, tôi đi ngủ ngay sau giờ chầu phép lành. Nhưng khi vừa vào phòng ngủ, trong lòng tôi linh cảm cần phải đến phòng chị S.N., [1] bởi vì chị ấy đang cần được giúp đỡ. Tôi liền đi đến phòng chị S.N., và chị nói với tôi: “Ôi chị ơi, Chúa đem chị đến đây tốt quá!”. Tiếng của chị thều thào đến độ hầu như tôi không nghe thấy gì. Chị lại nói với tôi: “Chị ơi, vui lòng đem đến cho em một ít nước trà pha chanh đi, vì em khát bỏng kinh khủng và không cử động nổi khi đang đau đớn thế này”. Quả thật, chị ấy rất đau đớn và bị sốt cao. Tôi đã giúp chị cảm thấy dễ chịu và được giãn khát nhờ ít nước trà đưa đến cho chị. Khi tôi trở về phòng riêng, linh hồn tôi được dào dạt tình yêu của Thiên Chúa, và tôi hiểu rằng chúng ta nên cẩn trọng lắng nghe và làm theo những soi động nội tâm; trung thành với ơn này sẽ kéo thêm những ơn khác.

757 **(173)** Ngày 19 tháng10 [năm 1936]

Trong thánh lễ hôm nay, tôi đã nhìn thấy Chúa Giêsu, Người phán với tôi rằng: **Ái nữ của Cha ơi, chúc con bình an; Cha nhìn thấy những nỗ lực của con rất đẹp lòng Cha.** Rồi Chúa biến đi và đến giờ hiệp lễ, tôi bỗng nhìn thấy nhà Tiệc Ly, trong đó có Chúa Giêsu và các thánh Tông Đồ. Tôi được chứng kiến sự kiện Chúa thiết lập nhiệm tích Thánh Thể. Chúa Giêsu cho tôi được vào sâu trong nội tâm của Người, được biết về sự cao trọng uy nghi cũng như sự hạ mình thẳm sâu của Người. Một ánh sáng ngoại thường cho tôi thấy được vẻ uy nghi cao sang của Chúa đã mặc khải cho tôi, đồng thời cả những gì trong linh hồn tôi nữa.

758 Chúa Giêsu đã cho tôi được biết sự hiền lành và khiêm nhường thẳm sâu của Người, và hiểu rằng Người minh nhiên đòi buộc tôi cũng phải như thế. Tôi cảm nhận ánh nhìn của Thiên Chúa nơi tâm hồn tôi. Điều này làm linh hồn tôi được no đầy tình yêu khôn tả, nhưng tôi cũng hiểu Chúa đang yêu thương nhìn các nhân đức và những nỗ lực anh hùng của tôi, và tôi biết đó là điều thu hút Thiên Chúa đến với tâm hồn tôi. Chính từ điều này mà tôi hiểu rằng, đối với tôi, nếu chỉ gắng đạt

đến các nhân đức bình thường thì chưa đủ, nhưng phải cố gắng đạt đến chỗ thực thi **(174)** các nhân đức anh hùng. Mặc dù bên ngoài xem rất bình thường, nhưng cung cách [thực hiện] khác thường là điều mà chỉ có ánh nhìn Thiên Chúa nhận ra. Lạy Chúa Giêsu của con, những điều con viết ra chỉ là một bóng mờ so với những gì con hiểu được trong linh hồn; đây là những điều hoàn toàn thiêng liêng, nhưng để viết lại những điều Chúa đã dạy con biết, con phải sử dụng những từ ngữ mà con không vừa lòng chút nào, bởi vì chúng không sao diễn tả được thực tại.

759 Lần đầu tiên khi tôi cảm nghiệm những đau khổ này, nó như thế này: sau lần khấn tạm, [2] vào một ngày nọ, trong lúc cầu nguyện, tôi nhìn thấy một vầng sáng vĩ đại, và từ vầng sáng ấy phát ra những tia sáng bao phủ tôi hoàn toàn. Thế rồi bỗng nhiên tôi cảm thấy đau nhói ở hai bàn tay, hai bàn chân, cạnh sườn, và cả những chiếc gai của mạo gai nữa. Tôi cảm nghiệm những đau khổ này trong các thánh lễ ngày thứ Sáu, nhưng chỉ trong một lúc ngắn ngủi. Điều này được lặp lại trong nhiều ngày thứ Sáu, và về sau tôi không được cảm nghiệm nữa cho đến tận bây giờ; tức là cho đến cuối tháng Chín (175) năm nay. Trong thời gian yếu bệnh hiện nay, trong thánh lễ một ngày thứ Sáu nọ, tôi cảm thấy bị xuyên thấu bởi những đau khổ như trước, điều này được lặp đi lặp lại vào mỗi thứ Sáu, và thỉnh thoảng khi tôi gặp một linh hồn không sống trong tình trạng ơn thánh. Mặc dù điều này không xảy ra thường xuyên và cơn đau rất ngắn ngủi, nhưng thật kinh khủng, và tôi không thể chịu nổi nếu không được ơn đặc biệt của Chúa. Những đau khổ này không có dấu hiệu bên ngoài. Những gì xảy đến sau này, tôi chưa biết được. Tất cả điều này, xin vì các linh hồn...

760 Ngày 21 tháng 11 [năm 1936]

Lạy Chúa Giêsu, Chúa biết con mắc bệnh không nặng mà cũng chẳng khoẻ. Chúa đổ đầy linh hồn con nhiệt tâm muốn hoạt động, nhưng con lại không có sức. Ngọn lửa tình yêu Chúa nung đốt trong con, và những gì con không hoàn thành được vì sức khoẻ thể lý, tình yêu sẽ bù đắp tất cả.

761 Lạy Chúa Giêsu, thần trí con khát khao Chúa, và con hết lòng ước ao kết hợp với Chúa, nhưng những công việc của Chúa kềm giữ con lại. Những linh hồn con phải đưa về cho Chúa vẫn chưa đủ số. Con ước ao chịu cực nhọc và đau khổ; chớ gì tất cả những điều Chúa đã tiền định từ trước muôn thuở **(176)** hãy nên trọn nơi con. Lạy Đấng Tạo Hoá và Thiên Chúa của con! Chỉ có lời Chúa là con hiểu; lời ấy đem lại sức mạnh cho con. Lạy Chúa, Thần Khí Chúa là Thần Khí bình an; và lạy Chúa, không gì khuấy động nổi những tầng thẳm sâu nơi con vì có Chúa ẩn ngự trong đó.

Con biết mình đang ở dưới ánh nhìn của Chúa, lạy Chúa. Con không hoang mang dò xét những chương trình của Chúa về con; công việc của con là đón nhận tất cả từ tay Chúa. Con không sợ gì, dù giông tố đang gầm thét, sấm sét đang bủa vây, và con cảm thấy hoàn toàn cô đơn. Vâng,

trái tim con cảm nhận được Chúa, niềm tín thác của con vẫn dâng cao, và con nhìn thấy quyền toàn năng Chúa đang nâng đỡ con. Lạy Chúa Giêsu, với Chúa, con sẽ sống giữa những phong ba giông tố, với tiếng reo vui, mừng hát khúc tân ca tán dương Lòng Thương Xót Chúa. Con sẽ không ngừng hát bài tình ca của con cho đến khi ca đoàn các thiên thần đón rước con về. Không một sức mạnh nào có thể làm ngưng chuyến bay về Chúa của con. Con thấy ngay các bề trên cũng không phải lúc nào cũng hiểu được con đường Chúa đang dẫn con đi, và con không ngạc nhiên gì về điều này.

762 **(177)** Một lần kia, tôi thấy cha Sopocko cầu nguyện đang khi suy tư về các vấn đề này. Khi đó, tôi nhìn thấy một vầng hào quang sáng láng thình lình xuất hiện ngay trên đầu ngài. Mặc dù không gian xa cách, nhưng tôi vẫn thường nhìn thấy ngài, nhất là khi ngài đang làm việc tại bàn tư, bất chấp mệt nhọc.

763 Ngày 22 tháng 11 [năm 1936]

Hôm nay, trong lúc tôi xưng tội, Chúa Giêsu đã nói với tôi qua môi miệng vị linh mục. Vị linh mục không biết linh hồn tôi, và tôi cũng chỉ cáo mình thôi; nhưng ngài đã nói với tôi những lời này: “Chị hãy trung thành làm trọn những gì Chúa Giêsu đã yêu cầu, bất chấp những khó khăn. Chị hãy biết mặc dù người ta giận dữ với chị, nhưng Chúa Giêsu đã không và sẽ không bao giờ giận dữ với chị. Chị đừng lưu tâm đến dư luận người đời”. Lời hướng dẫn lúc đầu làm tôi ngỡ ngàng; nhưng tôi hiểu ngay Chúa đang nói qua linh mục này mặc dù chính ngài cũng không nhận ra. Ôi mầu nhiệm thánh thiện với những kho tàng vĩ đại tiềm ẩn trong đó! Ô đức tin thánh thiện là cột mốc dẫn đường cho tôi!

764 **(178)** Ngày 24 tháng 11

Hôm nay, tôi nhận một bức thư của cha Sopocko. [3] Nhờ đó tôi biết được chính Chúa đang xúc tiến toàn bộ công việc. Chúa đã khởi sự thế nào thì Người sẽ tiếp tục thực hiện như vậy. Càng thấy những khó khăn chồng chất, tôi càng an tâm hơn. Ô, nếu toàn bộ vấn đề này không phục vụ hữu hiệu cho vinh quang Thiên Chúa và lợi ích các linh hồn, thì có lẽ Satan đã không điên cuồng chống đối đến thế. Nhưng nó đánh hơi được nguyên nhân khiến nó thất bại. Giờ đây tôi đã biết Satan căm ghét Lòng Thương Xót hơn bất kỳ điều gì khác. Đó là cực hình đáng sợ nhất của nó. Tuy nhiên, lời Chúa sẽ không qua đi; điều Người phán vẫn sống động; những khó khăn sẽ không thể đè bẹp những công cuộc của Thiên Chúa, nhưng làm sáng tỏ đó là những công việc của Người mà thôi...

765 Vào một dịp kia, tôi nhìn thấy tu viện của hội dòng mới. [4] Khi đi dạo quanh và xem xét mọi sự, tôi bỗng nhiên nhìn thấy một đám trẻ em dường như khoảng từ năm đến mười một tuổi. Khi nhìn thấy tôi, chúng vây quanh tôi và oà lên khóc: “Xin che chở chúng con cho khỏi sự dữ”, **(179)** và chúng dắt tôi vào nhà nguyện của tu viện này. Khi vào trong nhà nguyện, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu đang ưu phiền. Chúa Giêsu nhìn tôi một cách từ ái và nói rằng Người đã bị các trẻ em xúc phạm nặng nề: **Con phải bảo vệ các chúng cho khỏi sự dữ.** Từ đó về sau, tôi vẫn hằng cầu nguyện cho các trẻ em, nhưng cảm thấy cầu nguyện suông vẫn chưa đủ.

766 Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa biết cần phải có những nỗ lực nào mới có thể sống chân thành, thanh thản với những người mà bản tính tự nhiên của chúng con lẩn tránh, và với những người vô tình hoặc hữu ý đã làm chúng con đau khổ. Nói theo loài người, đây là điều không thể được. Hơn mọi khi khác, khi đó tôi cố gắng khám phá ra Chúa Giêsu nơi người ấy, và cũng vì Chúa Giêsu mà tôi làm mọi sự cho họ. Trong những hành vi như thế, tình yêu phải tinh ròng, và việc thực thi đức ái đem lại cho linh hồn sự kiên trì và sức mạnh. Tôi không trông mong điều gì nơi các thụ tạo, và vì thế, tôi chẳng phải thất vọng. Tôi biết một thụ tạo tự nó rất nghèo nàn, **(180)** thành ra có thể trông mong gì được ở đó? Thiên Chúa là mọi sự cho tôi; tôi muốn lượng định mọi sự theo cách của Thiên Chúa.

767 + Sự thông hiệp giữa tôi với Thiên Chúa giờ đây thuần tuý thiêng liêng. Linh hồn tôi được tiếp xúc Thiên Chúa và hoàn toàn đắm đuối trong Người đến độ quên mình hoàn toàn. Được nhuần thấm Thiên Chúa đến tận những tầng sâu thẳm, linh hồn tôi đắm mình trong vẻ mỹ diệu của Người; hoàn toàn an hoà trong Người - tôi thật lúng túng khi diễn tả điều này, bởi vì khi viết ra, tôi sử dụng các giác quan; còn trong mối kết hợp kia, các giác quan lại bất động; có một sự hợp nhất giữa Thiên Chúa và linh hồn; và cuộc sống của Thiên Chúa mà linh hồn được tháp vào thì cao trọng đến nỗi miệng lưỡi nhân loại không thể diễn tả được.

Khi trở về trạng thái cuộc sống bình thường, linh hồn thấy cuộc sống này tất cả là tăm tối, mù mịt, hỗn độn như trong mơ, như những đống áo quần bề bộn của một đứa trẻ. Trong những giờ phút ấy, linh hồn chỉ tiếp nhận từ Thiên Chúa, bởi vì tự mình, linh hồn không làm gì cả; không thực hiện được ngay một nỗ lực nhỏ mọn nhất; tất cả nơi đó đều được Thiên Chúa thực hiện. Khi trở về với trạng thái bình thường, linh hồn thấy trong mình không có **(181)** khả năng để tiếp tục cuộc kết hợp này.

Những giây phút này rất ngắn ngủi, nhưng các ảnh hưởng rất bền lâu. Linh hồn không thể ở lâu trong trạng thái này; nếu không nó sẽ mãi mãi được giải thoát khỏi những ràng buộc của thân

xác. Vì vậy, linh hồn phải được phép lạ Chúa đỡ nâng. Thiên Chúa cho linh hồn biết rõ Người yêu thương thế nào, như thể linh hồn chính là đối tượng độc nhất cho niềm hoan lạc của Người. Linh hồn nhận ra điều này rõ ràng, có thể nói là không bị chướng ngại gì che mờ. Nó vươn lên với Thiên Chúa bằng tất cả sức mạnh của mình, nhưng cảm thấy như một em nhỏ; linh hồn biết rằng điều này không nằm trong khả năng của nó. Vì vậy, Thiên Chúa hạ cố xuống với linh hồn và kết hợp nó với chính Người một cách... ở đây, tôi phải giữ lặng, bởi vì tôi không thể mô tả những gì linh hồn cảm nghiệm được.

768 Điều lạ là mặc dù linh hồn cảm nghiệm được sự kết hợp với Thiên Chúa, nhưng nó không thể tìm được ngôn từ và lối trình bày để diễn tả, tuy nhiên, khi linh hồn gặp được một linh hồn như mình, cả hai sẽ hiểu nhau một cách ngoại thường về những vấn đề này, mặc dù họ nói với nhau rất ít. Một linh hồn kết hợp với Thiên Chúa sẽ dễ dàng nhận ra một linh hồn tương tự bằng cách này hay cách khác, mặc dù người sau này **(182)** không hề bộc bạch đời sống nội tâm của họ, nhưng chỉ nói chuyện một cách bình thường. Đây là một hình thức thân thuộc tâm linh. Con số các linh hồn được kếp hợp với Thiên Chúa bằng cách này rất ít, ít hơn chúng ta tưởng.

769 Tôi đã nhận thấy Thiên Chúa ban ơn này cho các linh hồn vì hai mục đích. Thứ nhất là khi linh hồn phải thực hiện một công cuộc lớn lao nào đó - mà theo kiểu nói của loài người - hoàn toàn vượt ngoài khả năng của họ. Trong trường hợp thứ hai, tôi đã nhận thấy Thiên Chúa ban ơn này để các linh hồn thân thuộc được hướng dẫn và được an bình, mặc dù Thiên Chúa có thể ban ơn này như Người muốn và cho những ai đẹp ý Người. Tuy nhiên, tôi đã nhận thấy ơn này nơi ba vị linh mục, một linh mục triều [có lẽ cha Sopocko], và hai vị linh mục dòng [có lẽ là cha Elter và cha Andrasz], và nơi hai nữ tu [có lẽ là Mẹ Michael và Mẹ Mary Joseph], nhưng không cùng mức độ như nhau.

770 Về phần tôi, lần đầu tôi đã được lãnh nhận ơn này trong một thời gian ngắn ngủi, vào năm mười tám tuổi, [5] trong tuần bát nhật [ngày 18-25 tháng 6 năm 1925] trước lễ Mình Máu Thánh Chúa, trong giờ kinh Chiều, khi tôi tuyên giữ lời khấn khiết tịnh trọn đời. (183) Khi ấy, tôi vẫn còn đang sống ngoài thế gian, nhưng sau đó một thời gian ngắn, tôi đã được vào dòng. Ân sủng ấy kéo dài chỉ trong một thời gian ngắn, nhưng sức mạnh lại rất lớn lao. Sau ân sủng này, có một quãng thời gian khá lâu. Quả thật trong quãng thời gian này tôi đã lãnh nhận được nhiều hồng ân Thiên Chúa, nhưng chúng thuộc về một bình diện khác hẳn. Đó là thời gian thử thách và thanh luyện. Các thử thách thật đớn đau đến độ linh hồn tôi cảm thấy dường như bị Thiên Chúa ruồng bỏ hoàn toàn và

chìm đắm trong tối tăm. Tôi đến chỗ ý thức và hiểu rằng không ai có thể đưa tôi ra khỏi những cực hình ấy, hoặc thông cảm được với tôi.

Đã có hai trường hợp linh hồn tôi đã rơi vào tuyệt vọng, lần đầu lâu chừng nửa tiếng, và lần sau kéo dài chừng ba khắc đồng hồ. Tôi không diễn tả được mức lớn lao của các ân sủng trước thế nào, thì với các thử thách do Thiên Chúa gởi đến sau cũng vậy; cho dù tôi có dùng bất kỳ ngôn từ nào đi nữa, cũng chỉ là bóng mờ [của thực tại] mà thôi. Tuy nhiên, Thiên Chúa đã xô tôi vào những khổ hình này thế nào, thì chính Người cũng đã đưa tôi ra khỏi đó như vậy. Điều này chỉ kéo dài một vài năm, và sau đó, tôi lại được nhận lãnh ơn kết hợp ngoại thường **(184)** cho mãi đến ngày nay. Tuy nhiên, trong thời gian được ơn kết hợp lần thứ hai này, vẫn có những thời gian cách quãng ngắn. Còn trong thời gian gần đây, tôi càng ngày càng được đắm chìm sâu hơn trong Thiên Chúa. Ánh sáng rạng rỡ ấy rọi chiếu cho tâm trí tôi một tri thức về sự cao cả của Thiên Chúa; nhưng dường như không phải tôi hiểu biết từng ưu phẩm của Người như trước kia - không hiện nay đã khác: trong một lúc, tôi đến chỗ hiểu biết tất cả yếu tính của Thiên Chúa.

771 Đồng thời, linh hồn tôi đắm đuối hoàn toàn trong Thiên Chúa và cảm nghiệm một niềm hạnh phúc tràn trề như các phúc nhân trên thiên đàng. Mặc dù các phúc nhân trên thiên đàng hưởng kiến Thiên Chúa diện đối diện và được tuyệt đối hạnh phúc, nhưng tri thức của họ không giống nhau. Thiên Chúa đã ban cho tôi hiểu được điều này. Tri thức sâu xa này khởi đầu ngay ở trần thế, tuỳ thuộc vào ân sủng [được ban], nhưng một phần lớn cũng tuỳ thuộc vào sự trung thành của chúng ta đối với ân sủng nữa.

Tuy nhiên, linh hồn lãnh nhận ân sủng phi thường được kết hợp với Thiên Chúa không thể nói là đã được hưởng kiến Thiên Chúa diện đối diện, bởi vì ở đây vẫn còn một bức màn rất mỏng của đức tin, mỏng **(185)** đến độ linh hồn có thể nói là được nhìn thấy Thiên Chúa và thưa chuyện với Người. Linh hồn được “thần linh hoá”. Thiên Chúa cho linh hồn biết Người yêu thương nó như thế nào, và linh hồn thấy nhiều người khác tốt lành thánh thiện hơn mình nhưng chưa được lãnh nhận ân sủng này. Vì thế, linh hồn đầy tràn một niềm ngỡ ngàng thánh thiện; điều này giữ linh hồn trong sự khiêm nhượng sâu xa; linh hồn đắm mình trong thân phận hư vô và niềm ngỡ ngàng thánh thiện; linh hồn càng hạ mình, Thiên Chúa càng hợp nhất mật thiết hơn và hạ mình xuống với nó.

Có thể nói linh hồn lúc này rất kín ẩn. Các giác quan bất động; tức thì linh hồn nhận biết Thiên Chúa và đắm đuối trong Người. Linh hồn biết được toàn bộ vực thẳm của Đấng Vô Biên, tri thức này càng sâu xa, linh hồn càng nồng nàn khát khao Thiên Chúa.

772 Cuộc trao đổi giữa linh hồn và Thiên Chúa thật kỳ vĩ. Khi linh hồn rời bỏ sự kín ẩn của nó, các giác quan cũng hưởng được hương vị của điều mà linh hồn đã được hoan hưởng. Mặc dù đây

cũng là một ân sủng trọng đại Chúa ban, nhưng không hoàn toàn tinh thần, bởi vì trong những giây phút ban đầu, các giác quan không thông phần. Mọi ân sủng đều đem lại cho linh hồn sức mạnh và năng lực để hành động và can đảm để chịu đựng. Linh hồn biết rất rõ Thiên Chúa đang đòi hỏi điều gì, và nó thi hành **(186)** thánh ý Người, bất chấp những chống đối.

773 Tuy nhiên, linh hồn không thể tự mình vươn lên trong những vấn đề này, nhưng phải vâng theo lời khuyên của một cha giải tội khôn ngoan, vì nếu không có thể bị lạc đường hoặc không được lợi ích gì.

774 + Ôi Chúa Giêsu của con, con hiểu rằng một cơn bệnh được đo bằng nhiệt kế và cơn sốt cao tỏ cho chúng con biết mức độ trầm trọng của cơn bệnh thế nào, thì trong đời sống thiêng liêng cũng vậy, đau khổ chính là nhiệt kế để đo lường mức độ tình yêu Thiên Chúa của linh hồn.

775 + Mục đích của tôi là Thiên Chúa... và hạnh phúc của tôi là chu toàn thánh ý Người, không gì trên thế gian này có thể cản trở niềm hạnh phúc này của tôi: không sức mạnh nào, không quyền lực nào.

776 Chúa ghé đến phòng thăm viếng và phán cùng tôi: Hỡi ái nữ của Cha, Cha sẽ không để con ở lại trong cộng đoàn này quá lâu nữa đâu. Cha cho con biết điều này để con chuyên cần hơn nữa trong việc lợi dụng các ân sủng Cha ban cho con.

777 **(187)** Ngày 27 tháng 11 năm 1936

Hôm nay, trong thần trí, tôi được ở trên thiên đàng và nhìn thấy những điều mỹ diệu cũng như hạnh phúc tuyệt vời đang chờ đợi chúng ta sau khi qua đời. Tôi nhìn thấy mọi thụ tạo không ngớt lời ca ngợi tôn vinh Thiên Chúa. Tôi thấy hạnh phúc ở nơi Thiên Chúa thật tuyệt vời, vươn đến tất cả mọi thụ tạo, làm cho họ được hạnh phúc; và rồi tất cả vinh quang và lời ca ngợi phát xuất từ niềm hạnh phúc này lại quay về với nguồn mạch; và các thụ tạo được vào những tầng tiềm mật của Thiên Chúa, chiêm ngắm đời sống nội tại của Thiên Chúa, Thiên Chúa Cha, Thiên Chúa con, và Thiên Chúa Thánh Thần, Đấng mà họ sẽ không bao giờ hiểu biết hoặc dò thấu được.

Nguồn mạch hạnh phúc này không thay đổi trong yếu tính, nhưng luôn luôn mới mẻ, tuôn trào hạnh phúc cho mọi thụ tạo. Giờ đây, tôi đã hiểu được câu nói của thánh Phaolô Tông Đồ: “Mắt chưa từng thấy, tai chưa từng nghe, và lòng chưa từng nghiệm được những gì Thiên Chúa đã dọn sẵn cho những kẻ mến yêu Người”.

778 Và Thiên Chúa đã cho tôi hiểu rằng chỉ có một điều có giá trị vô cùng trước mắt Người, đó là tình yêu Thiên Chúa; tình yêu, tình yêu, và chỉ là tình yêu mà thôi; không gì có thể sánh bằng một hành vi mến yêu **(188)** tinh ròng. Ôi, Thiên Chúa ban cho linh hồn chân thành mến yêu Người

những hồng ân tuyệt vời dường nào! Ôi, hạnh phúc thay cho linh hồn nào ngay ở trần gian này đã được hoan hưởng những hồng ân đặc biệt của Chúa! Ấy là những linh hồn khiêm tốn và bé nhỏ.

779 Việc nhìn thấy uy linh cao sang của Thiên Chúa - Đấng tôi đã được hiểu biết nhiều hơn, Đấng được các thiên thần kính thờ theo mức độ ân sủng và phẩm trật các ngài được phân chia - không khiến tôi sợ hãi kinh hoàng; không, không, không một chút nào! Linh hồn tôi tràn ngập bình an và mến yêu, càng hiểu biết về sự cao cả của Thiên Chúa, tôi càng vui sướng vì Người là Thiên Chúa. Tôi hạnh phúc vô hạn trong sự cao cả của Người và vui mừng trong sự bé mọn của tôi, và vì tôi bé mọn, nên Chúa đỡ nâng tôi trong cánh tay Người và đặt tôi sát vào Trái Tim Người.

780 Lạy Thiên Chúa của con, con thương hại những người không tin vào đời sống vĩnh cửu; con phải cầu xin thế nào để một tia sáng Lòng Thương Xót Chúa cũng bao phủ họ, và Thiên Chúa sẽ ấp ủ họ trong cung lòng hiền phụ của Người.

781 Ôi tình yêu, ôi nữ hoàng! Tình yêu không biết sợ hãi. **(189)** Nó băng qua mọi ca đoàn các thiên thần đang chầu kính trước ngai toà Thiên Chúa. Nó không sợ một ai. Nó đến với Thiên Chúa và đắm mình trong Người như kho tàng duy nhất của nó. Vị minh thần canh gác thiên đàng với thanh gươm lửa cũng chẳng có quyền gì trên nó. Ôi tình yêu Thiên Chúa tinh ròng, vĩ đại và vô song! Ôi, ước chi các linh hồn biết được sức mạnh của tình yêu!

782 + Hôm nay tôi quá yếu nhược. Tôi không thể lên nhà nguyện để nguyện gẫm, nhưng phải nằm trên giường. Ôi Chúa Giêsu của con, con mến yêu Chúa và con muốn tôn thờ Chúa bằng sự yếu nhược của con, bằng việc phó mình hoàn toàn cho thánh ý Chúa.

783 + Tôi phải canh phòng, đặc biệt trong ngày hôm nay, bởi vì tôi quá nhạy cảm với mọi chuyện. Những điều tôi không chú ý trong lúc khoẻ mạnh hôm nay lại quấy quất tôi. Ôi Chúa Giêsu của con, khiên thuẫn và dũng lực của con, xin ban cho con ơn vượt thắng những cuộc chiến đấu này. Ôi Chúa Giêsu của con, xin biến đổi con trong chính Chúa bằng quyền năng của tình yêu Chúa, để con trở thành một khí cụ xứng đáng trong việc cao rao Lòng Thương Xót Chúa.

784 **(190)** + Tôi cám tạ Thiên Chúa vì cơn bệnh và những khó chịu thể lý, bởi vì nhờ đó tôi có thời giờ để chuyện vãn với Chúa Giêsu. Niềm vui của tôi là được trải qua nhiều giờ dưới chân Thiên Chúa ẩn thân, và những giờ ấy trôi nhanh chóng như những phút đồng hồ vì tôi không còn ý thức được thời gian. Tôi cảm thấy một ngọn lửa đang bừng cháy trong mình, và tôi không hiểu biết một cuộc sống nào khác ngoài cuộc sống hy sinh, bắt nguồn từ tình yêu tinh ròng.

785 Ngày 29 tháng 11 [năm 1936]

Mẹ Thiên Chúa đã dạy cho tôi chuẩn bị ngày đại lễ Giáng Sinh. Hôm nay tôi được nhìn thấy Mẹ, nhưng không thấy Chúa Giêsu Hài Đồng. Mẹ phán bảo tôi: *Con gái của Mẹ, con hãy nỗ lực sống thinh lặng và khiêm tốn để Chúa Giêsu, Đấng liên lỉ ngự trong tâm hồn con, có thể nghỉ ngơi. Con hãy tôn thờ Người trong tâm hồn con; đừng ra khỏi hữu thể sâu nhiệm của con. Con gái của Mẹ, Mẹ sẽ xin cho con ơn giữ được đời sống nội tâm đến độ con sẽ không bao giờ ra khỏi đời sống ấy, mà vẫn có thể thực hiện tất cả những phận sự bên ngoài của con, thậm chí còn chuyên cần hơn nữa. Con hãy liên lỉ ở lại với Người nơi tâm hồn con. Người sẽ là sức mạnh của con. Con hãy trao đổi với các thụ tạo chỉ khi nào cần thiết***(191)** *và khi các phận sự của con đòi hỏi. Con là một nơi cư ngụ vui thú cho Thiên Chúa hằng sống; nơi con, Thiên Chúa vui sống liên lỉ trong tình yêu và hoan lạc. Và sự hiện diện sống động của Thiên Chúa, điều con cảm nghiệm một cách sống động và rõ ràng này, sẽ củng cố cho con, con gái của Mẹ, trong những điều Mẹ đã nói cho con. Con hãy cố gắng sống như vậy cho đến ngày lễ Giáng Sinh, và khi ấy, chính Chúa sẽ tỏ cho con biết con sẽ được kết thân và hợp nhất với Người thế nào.*

786 Ngày 30 tháng 11 [năm 1936]

Trong giờ kinh Chiều hôm nay, một nỗi đau đớn khác thường xuyên thấu linh hồn tôi. Tôi thấy công cuộc này vượt quá sức lực của tôi trong mọi phương diện. Tôi chỉ là một đứa trẻ nhỏ dại trước tầm mức lớn lao của công cuộc, và chỉ vì lệnh truyền minh nhiên của Chúa mà tôi phải bắt tay thi hành. Đàng khác, thậm chí những ân sủng trọng đại cũng là một gánh nặng đối với tôi, và tôi hầu như không thể kham nổi. Tôi nhìn thấy sự ngờ vực và hoài nghi đủ loại của các bề trên và thái độ kinh sợ của các ngài đối với tôi nữa. Lạy Chúa Giêsu của con, con thấy ngay cả những ân sủng trọng đại dường ấy mà cũng có thể trở thành [một căn cớ] đau khổ. Tuy nhiên, đúng vậy; **(192)** không những chúng có thể, mà phải, trở thành một căn cớ đau khổ, như một dấu hiệu hành động của Thiên Chúa. Con hiểu sâu xa rằng nếu chính Chúa không củng cố linh hồn con trong những thử thách đủ loại này, linh hồn con không thể làm chủ được hoàn cảnh. Như vậy, Chúa chính là khiên thuẫn của con.

Trong khi tiếp tục giờ kinh Chiều, tôi suy gẫm về sự hoà lẫn giữa đau khổ và ân sủng, tôi được nghe lời Đức Mẹ: Con gái của Mẹ, con hãy biết rằng mặc dù Mẹ đã được nâng lên phẩm tước là Mẹ Thiên Chúa, nhưng bảy lưỡi gươm đau khổ đã xuyên thấu Trái Tim Mẹ. Con đừng làm gì để tự vệ; con hãy chịu đựng mọi sự với lòng khiêm nh*ượng; chính Thiên Chúa sẽ bảo vệ con.*

Ngày 1 tháng 12 [năm 1936]. Ngày tĩnh tâm

787 Hôm nay, trong giờ nguyện gẫm sáng, Chúa đã cho tôi nhìn thấy và hiểu rõ những yêu sách của Người vẫn không thay đổi. Tôi thấy không ai có thể miễn cho tôi khỏi nhiệm vụ thực thi thánh ý hiển nhiên của Chúa. Việc thiếu sức khoẻ và sức lực không đủ lý do và không miễn chước cho tôi **(193)** khỏi công việc mà chính Chúa đang thực hiện qua tôi. Tôi chỉ là một khí cụ trong tay Người. Và vì thế, lạy Chúa, này con đây xin thực thi thánh ý Chúa. Xin truyền cho con những chương trình muôn đời và ước muốn của Chúa. Chỉ xin ban ân sủng để con được luôn luôn trung thành với Chúa.

788 Trong khi tôi đang thưa chuyện với Thiên Chúa ẩn thân, Người cho tôi nhìn thấy và hiểu rằng không nên quá ưu tư và sợ hãi về những khó khăn có thể gặp phải: **Con hãy biết rằng Cha ở với con; Cha tạo ra và Cha vượt qua những khó khăn; trong một thoáng, Cha có thể thay đổi một tâm địa thù nghịch thành một tâm trạng thuận lợi cho công cuộc này.** Trong cuộc chuyện vãn hôm nay, Chúa đã giải thích nhiều điều, mặc dù tôi không viết tất cả ra đây.

789 Trong mọi lúc và mọi hoàn cảnh, tiên vàn phải nhường nhịn người khác; nhất là giờ giải trí, hãy im lặng lắng nghe và đừng ngắt lời, cho dù người ta có nói với tôi mười lần cùng một điều như nhau. Tôi sẽ không bao giờ hỏi han về những điều hết sức thích thú đối với tôi.

790 **(194)** Quyết định: Vẫn giữ như cũ; tức là kết hợp với Chúa Kitô Nhân Lành

Quyết định tổng quát: Giữ tĩnh lặng bề trong, im lặng.

791 Lạy Chúa Giêsu, xin giấu con nơi Lòng Thương Xót sâu thẳm của Chúa và để người chung quanh xét đoán con tuỳ ý họ.

792 Tôi sẽ không bao giờ nói về những kinh nghiệm bản thân. Trong đau khổ, tôi phải tìm sự khuây khoả trong cầu nguyện. Trong nghi nan, ngay cả với điều nhỏ mọn nhất, tôi chỉ tìm lời khuyên của cha giải tội. Tôi phải luôn luôn có một tâm hồn rộng mở để đón nhận những đau khổ của tha nhân, và dìm những đau khổ của riêng tôi hết sức có thể nơi Thánh Tâm Chúa để không bị người ngoài nhận thấy.

Tôi phải luôn cố gắng trầm tĩnh, cho dù trong những hoàn cảnh giông tố đến mấy. Tôi không được để cho điều gì khuấy động sự thanh thản và tĩnh lặng nội tâm. Không gì có thể sánh được với sự bình an của linh hồn. Khi bị vu khống, tôi sẽ không chữa mình; nếu bề trên muốn biết **(195)** sự thật, dù đúng hay sai, tôi để ngài tìm kiếm nơi người khác hơn là nơi tôi. Bận tâm của tôi là chấp nhận mọi sự với một tâm hồn khiêm tốn.

Tôi sẽ sống mùa Vọng này theo những lời hướng dẫn của Mẹ Thiên Chúa: trong hiền lành và khiêm nhượng.

793 Tôi đang cùng với Đức Mẹ sống lại những thời khắc này. Tôi ngóng chờ Chúa đến với niềm khao khát thao thức. Những ước mơ của tôi thật lớn lao. Tôi ước ao cho toàn nhân loại được nhận biết Chúa. Tôi muốn chuẩn bị mọi quốc gia để chờ đón Ngôi Lời Nhập Thể. Lạy Chúa Giêsu, xin hãy làm cho suối nguồn xót thương của Chúa được trào tràn mãnh liệt cho nhân loại đang yếu nhược và rất cần đến Lòng Thương Xót Chúa. Chúa là đại dương nhân ái vô bờ đối với chúng con là những tội nhân; nỗi khốn nạn càng thê thảm, chúng con càng có quyền nơi Lòng Thương Xót Chúa. Chúa là nguồn suối cho mọi thụ tạo được hạnh phúc nhờ lượng thương xót vô cùng của Chúa.

794 **(196)** Hôm nay [ngày 9 tháng 12 năm 1936], tôi đi Pradnik, bên ngoài Cracow để điều trị. Tôi sẽ lưu lại đó ba tháng. Tôi được gởi đến đó nhờ tấm lòng ân cần săn sóc của các bề trên, nhất là của Mẹ Tổng Quyền yêu quý của chúng tôi [Mẹ Michael], là người hết lòng quan tâm đến các chị em yếu bệnh.

795 Tôi đã được đặc ân đi chữa bệnh, nhưng xin hoàn toàn phó thác cho thánh ý Chúa. Xin Chúa hãy sử dụng tôi tuỳ ý Người. Tôi không muốn gì khác ngoài việc chu toàn thánh ý Chúa. Tôi kết hợp với Mẹ Thiên Chúa, và tôi đang rời bỏ làng Nagiarét để xuôi về Bêlem. Tôi sẽ mừng lễ Giáng Sinh giữa những người xa lạ, nhưng cùng với Chúa Giêsu, Đức Mẹ và thánh Giuse, bởi vì đó là thánh ý Chúa. Tôi đang cố gắng chu toàn thánh ý Chúa, trong mọi sự. Tôi không ước ao được bình phục hơn là được chết. Tôi phó mình hoàn toàn cho Lòng Thương Xót vô biên của Thiên Chúa, và như một con trẻ, tôi sống trong niềm an bình sâu lắng nhân từ. Tôi cố gắng làm cho tình yêu đối với Chúa được nồng thắm hơn, tinh ròng hơn để trở thành một niềm hoan lạc cho ánh nhìn thần linh của Người.

796 **(197)** Chúa truyền cho tôi phải đọc chuỗi kinh này trong một tuần cửu nhật trước đại lễ Lòng Thương Xót Chúa, bắt đầu từ thứ Sáu tuần Thánh, **Với tuần cửu nhật này, Cha sẽ ban mọi ân sủng có thể cho các linh hồn.**

797 Đang lúc tôi có phần lo âu vì phải sống một thân một mình ngoài cộng đoàn trong một thời gian khá lâu, Chúa Giêsu nói với tôi: **Con sẽ không lẻ loi, bởi vì Cha ở bên con mọi nơi mọi lúc. Gần bên Trái Tim Cha, con đừng sợ hãi gì. Chính Cha là nguyên nhân chuyến đi của con. Con hãy biết rằng ánh mắt Cha vẫn hằng lưu tâm đến từng cái động của trái tim con. Cha đưa con vào nơi ẩn khuất để chính Cha có thể biến đổi trái tim con theo những chương trình tương lai của Cha. Con sợ hãi gì nào? Nếu con ở với Cha, ai dám động đến con? Tuy nhiên, hỡi ái nữ của Cha, Cha rất vui lòng khi con thỏ thẻ những nỗi ưu tư của con. Con hãy kể lể tất cả cho Cha thật đơn sơ, theo cách của loài người; như vậy con sẽ đem lại cho Cha niềm**

vui lớn lao. Cha thông cảm với con vì Cha là Đấng Nhân-Thần. (198) Ngôn ngữ đơn giản của trái tim con làm Cha vui thoả hơn những bản thánh ca được viết ra để tôn vinh Cha. Hỡi ái nữ Cha ơi, con hãy biết rằng lời con càng đơn sơ, con càng thu hút Cha hơn. Và giờ đây, con hãy an tâm cạnh bên Trái Tim Cha. Con hãy đặt bút xuống và chuẩn bị lên đường.

798 Ngày 9 tháng 12 năm 1936

Sáng nay, tôi đi Pradnik. Chị Chrysostom đưa tôi đến đó. Tôi có một phòng riêng; giống như một nữ tu dòng Kín Camêlô. Khi chị Chrysostom ra về, tôi ở lại một mình, tôi đắm đuối trong cầu nguyện, phó mình cho sự che chở đặc biệt của Mẹ Thiên Chúa. Chỉ có Đức Mẹ luôn luôn ở với tôi. Mẹ như một hiền mẫu, để mắt đến mọi thử thách và mọi cố gắng của tôi.

799 Bỗng nhiên, tôi được thấy Chúa Giêsu, Người phán với tôi: **Hỡi con nhỏ của Cha, con hãy an lòng. Con hãy xem, con đâu có ở một mình. Trái Tim Cha vẫn dõi theo con.** Chúa Giêsu cho tôi được đầy tràn sức mạnh liên quan đến một người kia. Tôi cảm thấy mạnh mẽ trong linh hồn.

(199) Một Nguyên Tắc Luân Lý

800 Nếu không biết điều nào tốt hơn, chúng ta phải suy nghĩ, cân nhắc, và bàn hỏi, bởi vì không được hành động theo lương tâm hồ nghi. Khi thiếu chắc chắn, bạn phải tự hỏi: “Bất kỳ tôi làm điều gì, điều ấy phải tốt. Tôi muốn làm điều tốt”. Chúa là Thiên Chúa sẽ chấp nhận điều chúng ta xét là tốt, và Chúa là Thiên Chúa cũng chấp nhận và coi đó như điều tốt. Không nên lo lắng nếu sau đó một thời gian, chúng ta lại thấy những điều ấy không tốt. Thiên Chúa nhìn những ý hướng khi chúng ta khởi sự, và theo đó mà thưởng công cho chúng ta. Đây là một nguyên tắc chúng ta phải tuân theo.

801 Hôm nay, tôi cố gắng đi viếng Chúa [Thánh Thể] được một lúc trước khi đi ngủ. Thần trí tôi được say đắm trong Người như báu tàng độc nhất của mình. Trái tim tôi được nghỉ ngơi một lúc gần bên Trái Tim Đấng Lang Quan của tôi. Tôi nhận được ánh sáng để biết cư xử với những người chung quanh, và rồi tôi lại trở về chốn cô tịch của mình. Bác sĩ đang chăm sóc cho tôi; tất cả những người chung quanh đều rất tử tế với tôi.

802 **(200)** Ngày 10 tháng 12 [năm 1936]

Hôm nay tôi dậy sớm và uống thuốc trước khi đi tham dự thánh lễ. Ở đây, thánh lễ được cử hành vào lúc 6 giờ. Sau khi hiệp lễ, tâm trí tôi ngất ngây trong Chúa như đối tượng say yêu độc nhất của mình. Tôi thấy mình được quyền toàn năng Chúa thu hút. Khi trở về phòng riêng, tôi cảm thấy yếu nhược và phải nằm nghỉ ngay. Chị nữ tu [6] đưa cho tôi một ít thuốc, nhưng suốt ngày tôi cảm

thấy rã rời. Đến tối, tôi cố gắng, nhưng không sao làm nổi một giờ thánh; tất cả những gì tôi có thể làm là kết hợp với Chúa Giêsu đau khổ.

803 Phòng tôi ở ngay bên cạnh phòng nam giới. Tôi không ngờ những người này lại lắm lời đến thế. Từ sáng đến tối, họ khảo láo đủ mọi vấn đề. Phòng nữ giới yên tĩnh hơn nhiều. Nữ giới luôn bị mang tiếng về tật nói nhiều; nhưng tôi đã có dịp để tin điều ngược lại mới đúng. Tôi khó khăn lắm mới có thể tập trung cầu nguyện giữa những trò đùa cười cợt này. Tuy nhiên, một khi ơn Chúa đã chiếm hữu tôi hoàn toàn, họ không quấy quất được **(201)** vì khi đó tôi không còn biết những gì xảy ra chung quanh.

804 Lạy Chúa Giêsu của con, những người này nói về Chúa ít quá. Chúa Giêsu ôi, họ bàn luận đủ mọi vấn đề, ngoại trừ Chúa. Và nếu như đề cập đến một chút [về Chúa], thì có lẽ họ cũng chẳng nghĩ gì đến Chúa. Mọi sự trên đời làm họ hứng thú, ngoại trừ Chúa, Đấng Tác Thành nên họ, họ lại không đả động đến. Lạy Chúa Giêsu, con thật buồn khi thấy các thụ tạo hững hờ và vô ơn tệ bạc dường ấy. Ôi Chúa Giêsu của con, con muốn mến yêu Chúa thay cho họ, và đền tạ Chúa bằng tình yêu của con.

Lễ Mẹ Thiên Chúa Vô Nhiễm Nguyên Tội

805 Ngay từ sáng sớm, tôi cảm thấy tình thân mật của Đức Mẹ. Trong giờ thánh lễ, tôi được nhìn thấy Mẹ khả ái yêu kiều đến nỗi không lời nào có thể diễn tả được dù chỉ một phần nhỏ vẻ mỹ lệ này. Mẹ vận đồ trắng, thắt dây lưng màu thiên thanh. Áo choàng của Mẹ cũng màu thiên thanh, trên đầu Mẹ đội một triều thiên. Ánh sáng diệu kỳ chiếu toả toàn thân Mẹ. *Mẹ là Nữ Vương trời đất, nhưng đặc biệt là Hiền Mẫu của* [hội dòng] *con.* Tôi cảm thấy **(202)** sức mạnh của Trái Tim Vô Nhiễm Đức Mẹ đang trào đổ vào linh hồn tôi. Giờ đây, tôi hiểu được vì sao tôi đã dọn mình và thao thức ngóng đợi ngày lễ này suốt hai tháng trời. Kể từ hôm nay, tôi sẽ cố gắng làm cho linh hồn hết sức thanh sạch để những tia sáng ơn thánh Chúa được phản chiếu với tất cả vẻ sáng ngời. Tôi khát mong trở thành pha lê để làm thoả mắt Chúa.

806 + Cùng ngày hôm ấy, tôi nhìn thấy một vị linh mục được bảo bọc trong luồng ánh sáng từ Đức Mẹ; vị linh mục ấy rõ ràng rất mến yêu Đức Mẹ Vô Nhiễm.

807 Một nỗi khát khao lạ thường ngập trào linh hồn tôi. Tôi lấy làm lạ vì sao nó không tách rời linh hồn ra khỏi thân xác của tôi. Tôi khao khát Thiên Chúa; muốn được đắm chìm trong Người. Tôi hiểu mình còn đang ở chốn lưu đày tang tóc; linh hồn tôi mòn mỏi Thiên Chúa với tất cả sức lực của nó. Hỡi các bạn, những người cư dân của quê hương tôi, hãy nhớ đến cảnh lưu đày này! Khi nào những bức màn sẽ được cất đi cho tôi! Mặc dù **(203)** nhìn thấy và cảm nghiệm bức màn ngăn cách

giữa tôi với Thiên Chúa hết sức mong manh, nhưng tôi khát mong được nhìn thấy Người diện đối diện; xin cho mọi sự được nên trọn theo thánh ý Chúa.

808 Ngày 11 tháng 12

Hôm nay, tôi không thể tham dự trọn thánh lễ. Tôi chỉ dự được những phần quan trọng, và sau khi hiệp lễ, tôi lập tức trở về nơi cô tịch của mình. Sự hiện diện của Thiên Chúa bỗng trùm phủ tôi, và đồng thời tôi được cảm nghiệm cuộc Thương Khó của Chúa một lúc. Trong thời gian ấy, tôi được ban một tri thức hiểu biết sâu xa về công cuộc của Lòng Thương Xót Chúa.

809 Đang đêm, tôi đột nhiên bị đánh thức và biết có một linh hồn đang năn nỉ xin tôi cầu nguyện, đó là một linh hồn rất cần thiết. Một cách ngắn gọn, nhưng với hết tâm hồn tôi đã xin Chúa thương đến linh hồn của bà.

810 Chiều hôm sau, khi vào phòng bệnh, tôi thấy có một người đang hấp hối, và biết rằng cơn hấp hối đã kéo dài suốt từ đêm hôm trước. Khi tôi xác minh được - thì ra đúng vào lúc (204) tôi được mời gọi cầu nguyện. Vào đúng lúc ấy, tôi nghe có tiếng trong linh hồn: Con hãy đọc chuỗi kinh Cha đã dạy. Tôi chạy đi lấy tràng chuỗi Mân côi rồi quỳ xuống bên người hấp hối và lấy hết lòng sốt sắng bắt đầu đọc chuỗi kinh. Đột nhiên, người bệnh mở mắt ra và nhìn tôi; tôi chưa kịp đọc xong chuỗi kinh thì bà đã tắt thở trong niềm bình an lạ thường. Tôi tha thiết xin Chúa hãy thực hiện lời Người đã hứa với tôi về chuỗi kinh. Chúa cho tôi biết linh hồn người quá cố đã được lãnh nhận hồng ân Chúa hứa với tôi. Đó là linh hồn đầu tiên được hưởng nhờ ân huệ Chúa đã hứa ban. Tôi cảm nghiệm được sức mạnh Lòng Thương Xót Chúa đã bảo bọc linh hồn ấy.

811 Khi về phòng riêng, tôi đã nghe những lời sau: Trong giờ chết của họ, Ta sẽ bảo bọc mọi linh hồn đã đọc chuỗi kinh này như vinh quang riêng của Ta; hoặc khi có ai khác đọc chuỗi kinh này để cầu cho người hấp hối, thì ân xá cũng giống như thế. Khi (205) chuỗi kinh này được đọc bên giường người hấp hối, cơn nghĩa nộ Thiên Chúa sẽ dịu xuống, lượng nhân từ vô biên sẽ bao phủ linh hồn ấy và Lòng Thương Xót sâu thẳm dịu dàng của Ta sẽ động lòng vì cuộc Thương Khó bi thảm của Con Ta.

812 + Hôm nay, tôi đã chiến đấu với các thần dữ tăm tối vì một linh hồn. Satan căm hờn với Lòng Thương Xót của Thiên Chúa khủng khiếp biết bao! Tôi thấy hắn chống đối với toàn bộ công cuộc này.

813 + Lạy Chúa Giêsu rất nhân lành đã chịu căng thây trên thập giá, xin đoái thương đến giờ lâm tử của con. Lạy Trái Tim Chúa Giêsu đầy lân ái đã chịu lưỡi đòng mở ra, xin trở nên nơi nương náu cho con trong lúc cuối đời. Ôi Máu và Nước đã tuôn trào từ Trái Tim Chúa Giêsu như nguồn mạch

thương xót vô tận cho chúng con trong giờ lâm tử, lạy Chúa Giêsu Hấp Hối, Con Tim của Lòng Thương Xót, xin hãy làm nguôi cơn nghĩa nộ Thiên Chúa trong giờ lâm tử của con.

814 **(206)** + Ngày 12 tháng 12 [năm 1936]

Hôm nay, tôi hiệp lễ và chỉ tham dự được một phần thánh lễ mà thôi. Lạy Bánh Hằng Sống, tất cả sức lực của con là ở nơi Chúa. Nếu không được hiệp lễ, chắc con khó mà sống nổi hết ngày hôm nay. Bánh Thánh là khiên thuẫn cho con; lạy Chúa Giêsu, không có Chúa, con không biết phải sống thế nào.

815 Chúa Giêsu, Tình Yêu của tôi, hôm nay đã cho tôi hiểu biết Người yêu thương tôi dường nào, mặc dù có một vực thẳm sâu rộng ngăn cách đôi đàng, giữa Tạo Hoá với thụ tạo; tuy nhiên, trên một phương diện nào đó, vẫn có một điều gì tương xứng: tình yêu lấp đầy vực thẳm cách ngăn. Chính Chúa đã hạ cố đến với tôi và cho tôi được kết thân với Người. Tôi dìm mình trong Chúa, có thể nói là mất hút trong Người; tuy vẫn ở dưới ánh nhìn đầy yêu thương của Người. Linh hồn tôi tìm được sức mạnh, năng lực, và biết rằng mình đang mến yêu và nhất là cũng đang được mến yêu. Tôi biết Đấng Toàn Năng bảo vệ tôi. Lời cầu nguyện như vậy, dù ngắn ngủi, nhưng đem lại lợi ích lớn lao cho linh hồn; tất cả các giờ cầu nguyện bình thường không đem lại cho linh hồn nhiều ánh sáng cho bằng một lúc cầu nguyện nồng thắm nhưng ngắn ngủi này.

816 **(207)** + Chiều nay, lần đầu tiên tôi được thư giãn ngoài trời [tại hành lang có ánh nắng của dưỡng đường]. Chị Felicia [7] hôm nay đến thăm tôi, đem theo một ít vật dụng cần thiết và vài trái táo thật ngon cùng những lời thăm hỏi của Mẹ Bề Trên cùng các chị em yêu dấu.

Ngày 13 tháng 12 năm 1936.

Xưng tội trước Chúa Giêsu

817 Khi nhớ ra đã hơn ba tuần mà chưa được xưng tội, tôi bật khóc khi nhìn thấy tội lỗi và một số khó khăn của mình. Tôi không thể xưng tội vì hoàn cảnh không cho phép. Vào ngày xưng tội định kỳ, tôi bị liệt giường. Tuần sau đó, buổi xưng tội rơi vào buổi chiều, nhưng sáng hôm đó tôi đã phải đi bệnh viện. Chiều nay, cha Andrasz vào phòng và ngồi giải tội cho tôi. Trước đó, chúng tôi không trao đổi với nhau một lời nào. Tôi hết sức vui mừng **(208)** vì đang nóng lòng muốn được xưng tội. Như thường lệ, tôi đã bộc bạch hết linh hồn mình. Cha đã giải đáp tường tận cho từng điều. Tôi cảm thấy được hạnh phúc phi thường vì có thể thổ lộ mọi sự. Về việc đền tội, cha bảo tôi đọc kinh cầu Thánh Danh Chúa Giêsu. Khi tôi đang định trình bày về khó khăn khi đọc kinh cầu này thì ngài đã chỗi dậy và ban phép xá giải cho tôi. Bỗng nhiên, thần thái cha trở nên sáng láng và tôi thấy không còn phải là cha Andrasz, mà là Chúa Giêsu. Y phục của Chúa trắng ngời như tuyết, và Người liền

biến đi. Lúc đầu, tôi hơi áy náy, nhưng sau đó, một niềm bình an ngập lút linh hồn; và tôi nhận ra Chúa Giêsu giải tội tương tự như các linh mục khác; tuy nhiên, một thần lực kỳ diệu đã thấu nhập vào lòng tôi lúc đang xưng tội; thoạt đầu, tôi không hiểu điều ấy có ý nghĩa gì.

818 Ngày 16 tháng 12 [năm 1936]

Tôi dâng ngày hôm nay để cầu cho nước Nga. Tôi đã dâng mọi đau khổ và kinh nguyện của tôi đề cầu cho đất nước đáng thương ấy. Sau giờ hiệp lễ, Chúa Giêsu phán với tôi: **Cha không thể chịu đựng đất nước ấy nữa. Hỡi ái nữ của Cha, con đừng trói tay Cha lại nữa.** (209) Tôi hiểu rằng nếu không nhờ lời cầu nguyện của các linh hồn đẹp lòng Chúa, cả đất nước ấy có lẽ đã bị huỷ diệt ra không. Ôi, tôi đau khổ biết bao vì đất nước đã xua đuổi Thiên Chúa ra khỏi các biên cương.

819 + Ôi nguồn suối bất tận Lòng Thương Xót Chúa, xin trào đổ cho chúng con! Lòng Thương Xót Chúa không biết giới hạn. Lạy Chúa, xin khẳng định sức mạnh Lòng Thương Xót Chúa trên vũng hư hèn của chúng con, vì Chúa không giới hạn những hành vi thương xót. Lòng Thương Xót Chúa diệu kỳ khôn sánh, làm ngỡ ngàng tâm trí nhân loại và thiên thần.

820 Thiên thần Bản Mệnh bảo tôi cầu nguyện cho một linh hồn kia, và đến sáng, tôi biết đó là linh hồn của một người đã hấp hối ngay từ thời điểm ấy. Chúa Giêsu cho tôi được biết một cách đặc biệt khi có người cần đến lời cầu nguyện của tôi. Tôi đặc biệt được thông tri khi có một linh hồn hấp hối cần tôi cầu nguyện. Điều này hiện giờ thường xảy ra hơn trước kia.

821 **(210)** Chúa Giêsu cho tôi biết linh hồn nào sống theo thánh ý Thiên Chúa sẽ làm cho Người được thoả lòng. Vì vậy, họ đem lại vinh quang rạng ngời cho Thiên Chúa...

822 Hôm nay, tôi đã hiểu, cho dù chưa hoàn thành được một phần nào trong những công việc Chúa đang yêu cầu đi nữa, tôi vẫn được ân thưởng như đã chu toàn tất cả, bởi vì Thiên Chúa nhìn vào ý hướng của tôi khi khởi sự. Cho dù hôm nay Chúa có gọi tôi về với Người đi nữa, công cuộc cũng không vì đó mà dang dở, vì chính Người là Thiên Chúa của công việc cũng như của người làm việc. Phần tôi là phải yêu mến Chúa đến điên cuồng; mọi công việc không khác gì một giọt nước bé nhỏ trước mặt Người. Chính tình yêu mới có ý nghĩa, sức mạnh, và công trạng. Chúa đã mở toang những chân trời mênh mông trong linh hồn tôi - tình yêu lấp đầy những vực sâu khiếm khuyết.

823 Ngày 17 tháng 12 [năm 1936]

Tôi dâng ngày hôm nay để cầu nguyện cho các linh mục. Tôi đã chịu nhiều đau khổ hơn bao giờ hết, cả trong lẫn ngoài. Tôi không hiểu nổi vì sao trong một ngày mà lại có thể chịu đựng **(211)** nhiều đến thế. Tôi cố gắng làm một giờ thánh, nhưng đến nửa chừng, linh hồn tôi đã cảm nghiệm nỗi đắng đót của vườn Cây Dầu. Được tay Chúa đỡ nâng, một mình tôi chiến đấu với

tất cả những khó khăn trước mắt như những bức tường không sao vượt nổi. Nhưng tôi tín thác vào quyền năng Thánh Danh Chúa và không hãi sợ gì.

824 Tại nơi cô tịch này, Chúa Giêsu là Tôn Sư của tôi. Chính Người giáo dục và chỉ dẫn cho tôi. Tôi cảm thấy mình là đối tượng của hành động đặc biệt của Người. Vì những mục đích cao vời và những định lệnh khôn dò, Chúa liên kết tôi với Người một cách đặc biệt và cho tôi được đi sâu vào những mầu nhiệm tuyệt vời của Người. Có một mầu nhiệm liên kết tôi với Chúa mà không ai - kể cả các thiên thần - có thể biết được. Và cho dù muốn kể ra, tôi cũng không biết phải diễn tả bằng cách nào. Tuy nhiên, tôi sống và sẽ theo đó mà sống mãi. Mầu nhiệm này tách biệt tôi với mọi linh hồn khác ở đời này cũng như ở đời sau.

825 **(212)** + Ôi ngày sáng láng rạng ngời, ngày mà mọi mơ ước của tôi sẽ được thực hiện; ôi ngày ước mong nao nức, ngày sau cùng của cuộc đời tôi! Tôi hân hoan ngóng chờ nét vẽ cuối cùng của vị Hoạ Sĩ Thần Linh nơi linh hồn tôi, nét vẽ đem lại cho linh hồn tôi một vẻ xinh đẹp cá biệt, phân tách tôi với vẻ đẹp các linh hồn khác. Ôi ngày tuyệt vời, ngày tình yêu thần linh sẽ được khẳng định nơi tôi. Vào ngày đó, lần đầu tiên, trước cả đất trời, tôi sẽ cất tiếng hát vang bài ca tán dương Lòng Thương Xót vô biên của Chúa. Đây là công việc và sứ mạng Thiên Chúa đã tiền định cho tôi ngay từ khởi thuỷ thế giới.

Để bài ca của linh hồn con được đẹp lòng Thiên Chúa Ba Ngôi, con xin Chúa, lạy Thánh Thần Thiên Chúa, hãy hướng dẫn và đào luyện linh hồn con. Con tự trang bị cho mình lòng nhẫn nại để chờ đợi Chúa đến. Lạy Thiên Chúa nhân lành, còn về những đau đớn kinh khủng và nỗi sợ hãi cái chết, lúc này hơn bao giờ hết, con tín thác nơi vực thẳm thương xót **(213)** Chúa, lạy Chúa Giêsu từ nhân, Đấng Cứu Độ dịu dàng, con xin thưa lại với Chúa về tất cả những lời Chúa đã hứa với con.

826 Sáng nay, tôi đã làm một cuộc mạo hiểm. Đồng hồ của tôi bị hỏng, và tôi không biết giờ để thức dậy. Tôi sợ nếu nhỡ không được hiệp lễ thì quả thật khốn khổ. Trời tối đen như mực, thành ra tôi không có cách nào để biết đã đến giờ thức dậy hay chưa. Tôi thay đồ, nguyện gẫm, và đi lên nhà nguyện, nhưng tất cả vẫn khoá chặt, khắp nơi còn tĩnh mịch. Tôi đắm mình trong cầu nguyện, nhất là cầu cho các bệnh nhân. Giờ đây, tôi biết các bệnh nhân rất cần lời cầu nguyện. Rốt cuộc cửa nhà nguyện cũng được mở ra. Tôi thấy rất khó khăn mới cầu nguyện được bởi vì đã quá kiệt sức, và ngay sau khi hiệp lễ, tôi lập tức trở về phòng. Lúc đó, tôi thấy Chúa, và Người phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết rằng lửa nhiệt thành của tâm hồn con rất đẹp lòng Cha. Con tha thiết muốn được nên một với Cha khi hiệp lễ thế nào, thì Cha cũng muốn ban trót mình cho**

con như vậy; và như một phần thưởng (214) cho lòng nhiệt thành của con, này con hãy tựa vào Trái Tim Cha. Vào lúc đó, tâm trí tôi đắm đuối trong Chúa như kho tàng độc nhất của mình. Qua đó, tôi nhận ra Chúa đã để một số khó khăn xảy đến hầu Người được vinh quang hơn.

827 Ngày 18 tháng 12 [năm 1936]

Hôm nay, tôi cảm thấy buồn phiền vì một tuần đã trôi qua mà chẳng được ai đến thăm. [8] Khi tôi than thở với Chúa, Người đáp lại: Cha đến thăm con hằng ngày mà vẫn chưa đủ hay sao? Tôi xin lỗi Chúa và nỗi buồn biến tan. Lạy Thiên Chúa, sức mạnh của con, Chúa đủ cho con rồi.

828 Tối nay, tôi biết một linh hồn đang cần lời cầu nguyện của tôi. Tôi cầu nguyện tha thiết, nhưng cảm thấy vẫn chưa đủ, thành ra tiếp tục cầu nguyện thêm một lúc lâu nữa. Hôm sau, tôi biết cơn hấp hối của linh hồn ấy đã bắt đầu ngay từ thời điểm đó và kéo dài cho đến sáng. **(215)** Một cách rất lạ, Chúa Giêsu đã cho tôi biết linh hồn hấp hối ấy cần đến lời cầu nguyện của tôi. Tôi cảm thấy một cách sống động và rõ ràng linh hồn ấy đang xin tôi cầu nguyện. Tôi không hề biết là các linh hồn gắn bó với nhau mật thiết đến thế, thường là thiên thần Bản Mệnh báo cho tôi biết.

829 Trong giờ thánh lễ, Chúa Giêsu Hài Đồng đem đến niềm vui cho linh hồn tôi. Thường thì không gian không còn hiện hữu - tôi nhìn thấy vị linh mục đặt Chúa xuống. Tôi ngóng chờ ngày lễ Giáng Sinh với tâm tình nao nức; tôi đang sống trong đợi chờ cùng với Đức Mẹ Rất Thánh.

830 Ôi Ánh Sáng Hằng Hữu, Đấng đến với trần gian, xin soi sáng tâm trí và củng cố ý chí để con không quỵ ngã trong những thời gian khổ đau cùng cực này. Nguyện xin ánh sáng Chúa xua tan tất cả những bóng tối nghi nan. Nguyện xin quyền toàn năng Chúa hãy hoạt động nơi con. Lạy Ánh Sáng Tự Hữu, con tín thác nơi Chúa! Lạy Chúa Giêsu Hài Đồng, Chúa là mẫu gương cho con noi theo trong việc chu toàn thánh ý Chúa Cha vì chính Chúa đã thưa lên: “Này đây Con đến làm chu toàn thánh ý Chúa”. Xin Chúa ban cho con cũng **(216)** được trung thành làm trọn thánh ý Chúa trong mọi sự. Ôi Hài Nhi Chí Thánh, xin ban cho con ơn này!

831 Lạy Chúa Giêsu của con, linh hồn con quằn quại trong những ngày thử thách, nhưng xin Chúa đừng lìa bỏ con một mình giữa cảnh tăm tối linh hồn. Tốt hơn xin Chúa hãy giữ chặt con gần bên Chúa. Xin canh phòng môi miệng con, để hương thơm đau khổ của con chỉ tỏ ra và làm vui thoả một mình Chúa mà thôi.

832 Lạy Chúa Giêsu nhân lành, Chúa đã khát khao nong nả đến nhà Tiệc Ly để thánh hiến Bánh Thánh mà con sắp được tiếp rước vào cuộc đời của con đây. Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã khao khát ngự vào tâm hồn con. Máu thánh sống động của Chúa hoà một với máu của con. Ai có thể hiểu được sự kết hợp đằm thắm này? Trái tim con ôm ấp trong mình Đấng Toàn Năng, Đấng Vô Cùng.

Ôi Chúa Giêsu, xin tiếp tục ban cho con sự sống thần linh của Chúa. Nguyện Bửu Huyết tinh tuyền của Chúa hãy luân chuyển với tất cả dũng lực trong trái tim con. Con xin dâng Chúa trọn hữu thể **(217)** của con. Xin biến đổi con trong Chúa và làm cho con có khả năng thực thi thánh ý Chúa trong mọi sự và biết đáp lại tình yêu Chúa. Ôi Đấng Tình Quân của con, Chúa biết trái tim con không biết đến ai ngoài một mình Chúa. Chúa đã khai mở nơi trái tim con một vực sâu khát khao tình yêu Chúa không sao no thoả được. Ngay từ giây phút đầu tiên được biết Chúa, trái tim con đã say đắm và mất hút trong Chúa như đối tượng độc nhất của mình. Ước chi tình yêu tinh tuyền và toàn năng của Chúa hãy là sức mạnh thúc đẩy mọi hành động của con. Nào có ai sẽ nghĩ đến và hiểu được chiều sâu Lòng Thương Xót đã trào tuôn từ Trái Tim Chúa?

833 Tôi đã nghiệm được rất nhiều sự ganh tỵ, ngay cả trong đời sống tu trì. Tôi không gặp được nhiều linh hồn thực sự hào hiệp, sẵn sàng chà đạp tất cả những gì không phải là Thiên Chúa. Hỡi linh hồn, ngươi sẽ không tìm ra vẻ đẹp nào khác ngoài Thiên Chúa đâu. Ôi, mỏng dòn thay cái nền tảng của những kẻ nâng mình lên bằng cái giá người khác phải trả! Thật luống cống

834 **(218)** Ngày 19 tháng 12 [năm 1936]

Tối nay, linh hồn tôi cảm thấy có một người đang cần được cầu nguyện. Lập tức, tôi bắt đầu cầu nguyện. Bỗng nhiên, trong lòng tôi nhận biết linh hồn đang xin tôi cầu nguyện là ai; tôi cầu nguyện cho đến khi cảm thấy an tâm. Chuỗi kinh có một năng lực trợ giúp rất phi thường cho những người hấp hối. Tôi thường cầu nguyện theo ý chỉ trong lòng tôi được biết. Tôi luôn luôn cầu nguyện cho đến khi linh hồn cảm thấy lời cầu nguyện đã đạt hiệu quả.

835 Nhất là hiện nay, trong thời gian nằm tại bệnh viện, tôi nghiệm thấy một sự hiệp thông nội giới với những người hấp hối xin tôi cầu nguyện khi cơn hấp hối của họ bắt đầu. Thiên Chúa đã cho tôi được tiếp xúc cách diệu kỳ với những người hấp hối ấy! Vì điều này thường xuyên xảy ra, nên tôi thậm chí có thể xác định được cả giờ giấc chính xác.

Hôm nay, tôi thình lình bị đánh thức vào lúc mười một giờ đêm và cảm thấy bên mình sự hiện diện của một linh hồn đang xin tôi cầu nguyện. Một sức mạnh nào đó thôi thúc tôi cầu nguyện. Nhờ một ánh sáng bất chợt **(219)** Thiên Chúa ban cho tôi vào lúc ấy, cái nhìn của tôi trở nên thuần tuý thiêng liêng. Tôi tiếp tục cầu nguyện cho đến khi cảm thấy an tâm, và không phải lúc nào khoảng thời gian cũng lâu như nhau; bởi vì nhiều khi chỉ cần đọc một kinh Kính Mừng tôi đã cảm thấy an tâm, sau đó tôi đọc kinh Vực Sâu và thôi cầu nguyện. Nhiều khi tôi phải đọc cả chuỗi kinh Thương Xót mới cảm thấy an tâm. Tôi cũng khám phá ra nếu tôi cảm thấy bị thúc ép phải cầu nguyện lâu

hơn; tức là một trạng thái bồn chồn trong lòng, trong trường hợp này, linh hồn ấy phải chiến đấu kịch liệt và phải chịu một cơn hấp hối dai dẳng.

Đây là cách tôi xác định giờ giấc chính xác: tôi có một chiếc đồng hồ đeo tay, và tôi xem để nhớ lúc ấy là mấy giờ. Ngày hôm sau, khi người ta kể về cái chết của người ấy, tôi liền hỏi giờ giấc và nhận thấy phù hợp, kể cả khoảng thời gian hấp hối của người quá cố. Họ nói với tôi: “Một người như thế như thế hôm nay chết rồi, nhưng bà ấy ra đi rất chóng vánh và an lành”. Đôi khi người quá cố ở cách những hai hoặc ba dãy nhà, tuy nhiên, đối với các linh hồn, không gian không hề **(220)** tồn tại. Đôi khi tôi biết về cái chết xảy ra cách xa hằng trăm cây số. Điều này đã xảy ra nhiều lần, liên hệ đến gia đình và thân tộc của tôi, kể cả chị em trong dòng, và có khi với những người mà tôi không quen biết lúc sinh thời.

Nguyện Thiên Chúa đầy Lòng Thương Xót vô biên, Đấng đã ban cho tôi được đỡ đần và trợ giúp những người hấp hối bằng lời cầu nguyện bất xứng của tôi, được chúc tụng gấp nhiều ngàn lần số tinh tú trên trời và số giọt nước trong đại dương! Ước chi Lòng Thương Xót Chúa vang lừng khắp địa cầu, và vọng lên đến thiên toà lời chúc tụng ưu phẩm vĩ đại nhất của Chúa: đó là Lòng Thương Xót vô biên. Lạy Thiên Chúa, Lòng Thương Xót vô tận của Chúa làm vui sướng tất cả các linh hồn lành thánh và mọi thiên thần trên thiên đàng. Các thần thánh được đắm đuối trong sự ngỡ ngàng thánh thiện khi tôn vinh Lòng Thương Xót cao vời của Chúa, để rồi việc ấy lại gợi thêm sự ngưỡng mộ cao hơn nữa nơi các ngài, và lời chúc vinh của các ngài lại được thực hiện một cách hoàn hảo. Lạy Thiên Chúa hằng hữu, con nồng nhiệt khát khao được tôn vinh ưu phẩm cao trọng nhất **(221)** của Chúa, tức là Lòng Thương Xót tuyệt vời. Con nhìn thấy tất cả cái ti tiện của con và không dám sánh với các đấng đang chầu kính, ca khen Lòng Thương Xót Chúa trên thiên đàng, nhưng con cũng tìm ra một cách để dâng vinh quang hoàn hảo lên Lòng Thương Xót vô biên của Chúa.

836 Lạy Chúa Giêsu rất ngọt ngào, Đấng đã đoái thương ban cho một kẻ khốn cùng như con được hiểu biết về Lòng Thương Xót vô tận của Chúa; ôi Chúa Giêsu rất dịu dàng, Đấng đã yêu thương truyền dạy con hãy nói cho cả thế giới về Lòng Thương Xót khôn dò của Chúa, hôm nay con nhận lãnh trong đôi tay mình hai luồng sáng chiếu giãi từ Trái Tim từ ái Chúa; đó là Máu và nước; rồi rảy cho khắp hoàn cầu để mọi linh hồn đều được lãnh nhận lượng thương xót Chúa, và sau khi đã lãnh nhận, thì cùng tôn vinh lòng thương yêu ấy cho đến muôn đời. Lạy Chúa Giêsu rất dịu hiền, Đấng với lòng nhân ái vô biên đã đoái thương liên kết trái tim đớn hèn của con với Trái Tim đầy lân tuất của

Chúa, cùng với Trái Tim Chúa, con sẽ tôn vinh Thiên Chúa, Hiền Phụ của chúng ta, như chưa từng có linh hồn nào đã từng tôn vinh Người trước kia.

837 **(222)** Ngày 21 tháng 12 [năm 1936]

Đài truyền thanh luôn phát vào buổi chiều, thành ra con thấy mất cả bầu khí thinh lặng. Suốt cả buổi sáng, tiếng chuyện trò và ồn ào cũng không dứt. Lạy Thiên Chúa của con, con mong được ở trong nơi tĩnh lặng, hạnh phúc cho con nếu được hàn huyên với một mình Chúa, thế mà ở đây lại trớ trêu. Tuy nhiên, không có gì khuấy động được con, kể cả tiếng ồn ào chuyện vãn hoặc đài phát thanh. Tóm lại - không có gì cả. Nhờ ơn Chúa, khi cầu nguyện, con không còn biết mình đang ở đâu; con chỉ biết linh hồn con được liên kết với Chúa. Và thế là con sống qua những ngày tại bệnh viện.

838 + Tôi kinh ngạc trước vô số xỉ nhục và đau khổ mà vị linh mục ấy phải chấp nhận trong toàn bộ vấn đề này. [9] Tôi nhìn thấy việc này trong từng thời gian riêng biệt, và nâng đỡ ngài bằng những lời kinh bất xứng của tôi. Chỉ mình Thiên Chúa mới có thể ban tặng một sức can trường đến thế; nếu không người ta ắt phải bỏ cuộc. Nhưng tôi vui mừng khi thấy tất cả những trở ngại này đều góp phần làm vinh danh Chúa hơn. Chúa chỉ có một số ít các linh hồn như thế. Ôi Đấng Hằng Hữu vô cùng, Chúa sẽ tán dương nỗ lực của những linh hồn anh hùng ấy, còn thế gian chỉ đáp đền những nỗ lực của họ bằng thù hận và vong ân. Những linh hồn ấy không có bè bạn; họ rất lẻ loi. **(223)** Và trong cảnh cô đơn, họ sẽ nên mạnh mẽ; họ kín múc sức mạnh cho bản thân nơi một mình Thiên Chúa. Với lòng khiêm tốn và can đảm, họ kiên gan đương đầu trước những giông tố phũ phàng ập xuống trên họ. Như những cây sồi cao vút, họ hiên ngang kiên vững. Ở đây chỉ có một bí quyết: đó là chính từ nơi Thiên Chúa mà họ kín múc được nguồn sức mạnh cùng tất cả những gì cần thiết cho bản thân và cho tha nhân. Họ không chỉ mang gánh nặng của riêng mình, nhưng còn biết cách và có khả năng vác đỡ gánh nặng của tha nhân. Họ là những cột sáng trên những con đường của Chúa; họ sống trong ánh sáng và giãi chiếu ánh sáng cho tha nhân. Họ sống trên những đỉnh cao để hướng dẫn và giúp đỡ những người kém cỏi, hầu mọi người cùng đạt đến những đỉnh cao như họ.

839 + Lạy Chúa Giêsu, Chúa thấy rằng con không biết viết thế nào cho hay, và tệ nhất là không có ngay cả một cây bút cho ra hồn. Nó thường cào xước tệ hại đến nỗi con phải ráp từng câu, từng chữ lại với nhau. Như thế vẫn chưa hết. Con còn gặp khó khăn trong việc giữ không để chị em biết những điều con viết, vì thế cứ vài phút, con lại phải gấp tập lại và nhẫn nhục lắng nghe chuyện của một người nào đó, **(224)** và thế là thời giờ dành cho việc ghi chép trôi qua. Vì con cứ phải bất chợt đóng tập lại như thế, nên mực viết đâm ra nhoè nhoẹt. Con viết với phép của các bề trên và theo

lệnh của cha giải tội. Thật là một điều lạ: nhiều khi việc viết lách rất xuôi xắn, nhưng đôi lúc, chính con hầu như cũng không sao đọc nổi.

840 Ngày 23 tháng 12 [năm 1936]

Tôi đang sống thời gian này với Mẹ Thiên Chúa và dọn mình cho giờ phút trọng đại Chúa Giêsu giáng sinh. Mẹ Thiên Chúa đang chỉ dạy cho tôi về cuộc sống nội tâm của một linh hồn với Chúa Giêsu, nhất là trong việc hiệp lễ. Chỉ khi nào trong cõi đời đời, chúng ta mới biết được mầu nhiệm cao trọng này ảnh hưởng đến chúng ta qua việc hiệp lễ như thế nào. Ôi những giây phút quý báu trong cuộc đời tôi!

841 Lạy Đấng Tạo Hoá của con, con khao khát Chúa! Chúa hiểu con, ôi Thiên Chúa của con! Tất cả những gì trên cõi đời đối với con chỉ như một chiếc bóng mờ. Chỉ mình Chúa là Đấng con khát khao và mong nhớ. Mặc dù Chúa làm cho con rất nhiều điều không thể tưởng được, vì chính Chúa thăm viếng con một cách đặc biệt, nhưng những lần viếng thăm ấy vẫn không làm dịu vết thương của lòng con, lại còn làm con thêm **(225)** nhớ nhung Chúa hơn nữa, ôi lạy Chúa. Chúa ơi, xin đưa con về với Chúa, nếu như đó là thánh ý Chúa! Chúa biết con đang chết dần chết mòn, con đang mòn mỏi vì nhớ mong Chúa; thế mà lại không chết được. Cái chết ơi, ngươi ở đâu? Chúa kéo con xuống vực sâu thần tính Chúa, rồi Chúa lại ẩn mình trong bóng tối. Tất cả hữu thể con chìm đắm trong Chúa, nhưng con vẫn thao thức được ngắm nhìn Chúa diện đối diện. Khi nào điều ấy sẽ xảy đến với con?

842 Chị Chrysostom [10] hôm nay đến thăm tôi. Chị đem theo một ít chanh, táo, và một cây sinh nhật nho nhỏ. Tôi rất thích những thứ này. Qua chị Chrysostom, Mẹ Bề Trên xin bác sĩ [Adam Silberg] cho tôi về mừng lễ Giáng Sinh, và ông đã sẵn lòng đồng ý. Tôi vui mừng và bật khóc như một đứa trẻ. Chị Chrysostom ngạc nhiên khi thấy tôi bệnh nạn và thay đổi quá nhiều, chị bảo: “Chị Faustina bé nhỏ ơi, chị biết, có lẽ chị sẽ chết mất. Chắc hẳn chị đang đau đớn nhiều lắm”. Tôi đáp lại hôm ấy tôi đau đớn hơn những ngày khác, nhưng sánh với phần rỗi các linh hồn thì cũng chẳng là gì, chẳng có gì quá đáng. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, xin ban cho con linh hồn các tội nhân!

843 **(226)** Ngày 24 tháng 12 [năm 1936]

Trong thánh lễ hôm nay, tôi được kết hợp một cách đặc biệt với Thiên Chúa và Thánh Mẫu Vô Nhiễm của Người. Đức khiêm nhượng và tình yêu của Đức Trinh Nữ Vô Nhiễm thấu nhập vào linh hồn tôi. Càng noi gương Mẹ Thiên Chúa, tôi càng được hiểu biết Thiên Chúa hơn.

Ôi, một niềm mong nhớ vô biên bao phủ linh hồn con! Lạy Chúa Giêsu, sao Chúa nỡ để con ở chốn khách đày này? Con đang mòn mỏi khát mong Chúa. Mỗi lần Chúa chạm đến hồn con là gây nên thương tích thê thảm cho con. Tình yêu và đau khổ vẫn đi sánh vai; nhưng con sẽ không đánh đổi đau khổ Chúa trao để lấy bất cứ một báu tàng nào, bởi vì đó là nỗi đớn đau của những hoan lạc tuyệt vời, và những thương tích này của linh hồn là do một bàn tay khả ái gây ra.

844 Chị C. [11] chiều nay đến và đưa tôi về nhà dòng mừng lễ. Tôi hạnh phúc vì được sum họp với cộng đoàn. Trong lúc chúng tôi băng qua thành phố [Cracow], tôi tưởng tượng đó là thị trấn Bêlem. Khi nhìn thấy mọi người tất bật vội vã, tôi thầm nghĩ không biết có ai hôm nay - trong tịnh tâm và tĩnh lặng - đang suy tư về mầu nhiệm cao vời này không? Lạy Đức Trinh Nữ vẹn sạch, hôm nay Mẹ cũng đang hành trình, và con cũng thế. Con cảm thấy **(227)** chuyến hành trình hôm nay cũng có ý nghĩa biểu trưng của nó. Lạy Đức Trinh Nữ rạng ngời, tinh tuyền như pha lê, hoàn toàn đắm đuối trong Thiên Chúa, con xin dâng Mẹ đời sống thiêng liêng của con; xin Mẹ sắp đặt mọi sự cho đẹp lòng Con Mẹ. Lạy Hiền Mẫu của con, con rạo rực khát mong Mẹ hãy ban cho con Chúa Giêsu Hài Đồng trong thánh lễ nửa đêm hôm nay.

Tôi đã cảm nghiệm được sự hiện diện của Thiên Chúa trong thẩm cung linh hồn, tôi phải dùng sức lực ý chí để kềm giữ niềm vui không để trào ra ngoài điều đang xảy ra trong linh hồn tôi.

845 Trước khi dùng bữa canh thức, tôi vào nhà nguyện một lúc để bẻ bánh cách thiêng liêng với những người thân yêu của lòng tôi. Tôi kể tên và dâng họ hết thảy lên Chúa Giêsu, kêu nài những ân sủng cho họ. Nhưng chưa hết. Tôi còn dâng lên Chúa Giêsu tất cả những người đang bị bách hại, những người đang đau khổ, những người không biết thánh danh Chúa, đặc biệt là các tội nhân đáng thương. Lạy Chúa Giêsu mũm mĩm dễ thương, con khẩn khoản nài xin Chúa bảo bọc họ hết thảy trong đại dương thương xót khôn dò của Chúa. Lạy Chúa Giêsu bé nhỏ dịu dàng, này là tim con, xin hãy biến đổi nên một nơi ngụ ấm cúng cho Chúa. Ôi Đấng Uy Quyền vô song, Chúa dùng sự ngọt ngào nào mà đến với chúng con. **(228)** Ở đây không còn nỗi sợ hãi những sấm sét của Đấng Giavê tối cao; ở đây chỉ có Chúa Giêsu bé bỏng mũm mĩm. Ở đây, không linh hồn nào phải sợ sệt, mặc dù uy quyền Chúa không suy giảm, chỉ ẩn giấu mà thôi.

Sau bữa tối, tôi cảm thấy mệt mỏi và đau đớn. Tôi phải đi nằm nghỉ. Nhưng tôi vẫn cùng với Mẹ Chí Thánh canh thức đợi chờ Chúa Hài Đồng giáng sinh.

846 Ngày 25 tháng 12 [năm 1936]

Thánh lễ nửa đêm. Trong thánh lễ, sự hiện diện của Thiên Chúa xuyên lút tôi. Một lúc trước giờ tôn vinh Thánh Thể, tôi nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa, Chúa Giêsu Hài Đồng cùng ông Cụ tốt lành

[Thánh Cả Giuse]. Mẹ Rất Thánh nói với tôi những lời này: *Faustina, con gái của Mẹ ơi, con hãy nhận lấy Kho Tàng quý báu vô cùng này.* Và Mẹ trao Chúa Giêsu Hài Đồng cho tôi. Khi tôi bồng Chúa Giêsu trong vòng tay, linh hồn tôi cảm thấy một niềm vui không sao tả được. Nhưng lạ thật, chỉ một lúc sau Chúa Giêsu bỗng nhiên hoảng hốt, trông sợ hãi, lớn lên, và đớn đau; và rồi thị kiến chấm dứt, ngay lúc đó đến giờ hiệp lễ. Khi lãnh nhận Chúa Giêsu lúc hiệp lễ, linh hồn tôi run rẩy dưới tác động sự hiện diện của Người. Ngày hôm sau, **(229)** tôi nhìn thấy Chúa Hài Đồng một lúc trong giờ tôn vinh Thánh Thể.

847 Vào ngày thứ hai sau đại lễ, cha Andrasz đến cử hành thánh lễ cho chúng tôi, và trong thánh lễ tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng. Vào buổi chiều, tôi đi xưng tội. Cha không trả lời cho tôi về những câu hỏi liên hệ đến công cuộc. Ngài nói: “Khi chị khoẻ lại, chúng ta sẽ bàn bạc về những thời hạn cụ thể; còn bây giờ, chị hãy cố gắng bình phục hoàn toàn đã. Phần còn lại, chị biết phải theo sự chỉ dẫn nào và theo hướng nào trong những vấn đề này”. Về việc đền tội, cha bảo tôi đọc chuỗi kinh Chúa Giêsu đã dạy.

848 Tôi đang đọc chuỗi kinh, thì nghe những lời này: Ôi, Cha sẽ ban những ân sủng trọng đại biết bao cho những linh hồn đọc chuỗi kinh, Lòng Thương Xót sâu nhiệm của Cha cảm kích vì những người đọc chuỗi kinh này. Hỡi ái nữ của Cha, con hãy ghi chép những lời này. Con hãy nói cho toàn thế giới về Lòng Thương Xót của Cha, để toàn thể nhân loại biết Lòng Thương Xót vô biên của Cha. Đó là một dấu chỉ cho thời đại cuối cùng; sau đó, sẽ là ngày (230) công thẳng. Trong lúc vẫn còn thời giờ, hãy để họ đến nương nhờ suối nguồn thương xót của Cha; và mưu ích từ Máu và Nước đã trào tuôn cho họ.

Ôi các linh hồn nhân loại, các ngươi sẽ trốn đi đâu trong ngày thịnh nộ của Thiên Chúa? Ngay bây giờ, hãy nương náu nơi suối nguồn thương xót của Người. Ôi, tôi thấy quá đông đúc các linh hồn! Họ đã tôn thờ Lòng Thương Xót của Thiên Chúa và sẽ hát lên bài thánh ca ấy cho đến muôn đời.

849 Ngày 27 tháng 12

Hôm nay, tôi trở lại chốn cô tịch của mình [phòng riêng tại dưỡng đường]. Tôi có một chuyến đi thú vị vì được đồng hành với một phụ nữ [12] ẵm con đi rửa tội. Chúng tôi cho chị ấy đi nhờ xe đến tận nhà thờ tại Podgorze. [13] Khi xuống xe, chị đặt đứa trẻ vào tay tôi. Khi bồng ẵm đứa trẻ, tôi đã dâng nó lên Thiên Chúa bằng một lời nguyện sốt sắng, xin cho nó một ngày kia sẽ làm vinh danh Người. Trong linh hồn, tôi cảm thấy Thiên Chúa đang ngắm nhìn đứa trẻ một cách đặc biệt. Khi chúng tôi đến Pradnik, chị N. [14] giúp tôi mang đồ đạc của tôi. Khi vào phòng, chúng tôi nhìn thấy

một thiên thần bằng giấy xinh đẹp với hàng chữ: “Vinh Danh Thiên Chúa...” Tôi chắc là của chị **(231)** bệnh nhân mà tôi đã gởi tặng cây sinh nhật. [15]

850 Và thế là những ngày lễ đã trôi qua. Không gì có thể làm vơi đi nỗi rạo rực của linh hồn tôi. Lạy Đấng Tạo Hoá và Thiên Chúa hằng hữu của con, con khát khao Chúa! Không nghi thức nào, không bài thánh ca du dương nào có thể làm nguôi ngoai được linh hồn con; ngược lại còn làm cho con thao thức hơn nữa. Lạy Chúa, ngay việc nhắc đến thánh danh Chúa đã làm cho tâm trí con tung mình vào Chúa.

851 Ngày 28 tháng 12 [năm 1936]

Hôm nay, tôi bắt đầu tuần cửu nhật dâng kính Lòng Thương Xót Chúa. Cụ thể, trong thần trí, tôi đặt mình trước bức hình và đọc chuỗi kinh Chúa dạy. Vào ngày thứ hai trong tuần cửu nhật, tôi thấy bức hình như thể sống động, được trang trí với vô số đèn chầu, rồi tôi thấy rất đông người tuốn đến, nhiều người trong số họ được tràn đầy hạnh phúc. Lạy Chúa Giêsu, trái tim con đập những nhịp vui mừng xiết bao! Con đang làm tuần cửu nhật với ý cầu cho hai vị; đó là Đức Tổng Giám mục [Jalbrzykowski] và cha Sopocko. Con khẩn khoản xin Chúa soi sáng cho Đức Tổng Giám mục để ngài chuẩn nhận chuỗi kinh rất đẹp lòng Chúa, và cả bức hình nữa, để ngài đừng đình hoãn hoặc trù trừ công cuộc này...

852 **(232)** Hôm nay, ánh nhìn của Chúa đột nhiên xuyên suốt tôi như một tia chớp. Lập tức, tôi nhìn ra những ô nhơ tơ tóc nhất nơi linh hồn và biết được vũng sâu khốn cùng của mình, tôi quỳ sụp xuống và xin Chúa thứ tha, và với hết niềm tin tưởng, tôi dìm mình vào lượng thương xót của Người. Tri thức này không làm tôi thất vọng cũng tách rời tôi xa Chúa, nhưng gợi lên trong linh hồn tôi một tình yêu lớn lao và một niềm tín thác vô bờ. Tâm tình thống hối của linh hồn tôi được liên kết với tình yêu. Những tia sáng ngoại thường phát nguồn từ Chúa dạy dỗ cho linh hồn tôi. Ôi những tia sáng dịu dàng của Chúa, xin soi sáng cho con thấy vực thẳm kín nhiệm vì con muốn đạt đến sự trong trắng hết sức có thể nơi trái tim và linh hồn con.

853 Đến tối, một nỗi nhung nhớ ray rứt chiếm đoạt linh hồn tôi. Tôi cầm tập sách nhỏ ngoài bìa có bức hình Chúa Giêsu Thương Xót và áp vào trái tim, những lời này đã bộc phát từ linh hồn tôi: “Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu Hằng Hữu, con sống cho Chúa, con chết cho Chúa, và con muốn được kết hợp với Chúa”. Bỗng nhiên, tôi nhìn thấy Chúa với vẻ xinh đẹp khôn tả. Người nhìn tôi âu yếm và phán: **(233) Hỡi ái nữ của Cha, Cha đã từ trời giáng thế cho con; Cha đã sống cho con, Cha đã chết cho con, và Cha đã dựng nên thiên đàng cho con.** Rồi Chúa Giêsu áp tôi sát vào Trái Tim Người và phán tiếp: **Ái nữ của Cha ơi, bây giờ không còn lâu nữa đâu; con hãy an**

lòng. Khi ở một mình, linh hồn tôi bừng lên niềm khát khao được chịu đau khổ cho đến lúc Chúa tuyên bố: "Đủ rồi". Và giả như phải sống cả ngàn năm nữa, tôi cũng thấy trong ánh sáng Thiên Chúa chỉ như một phút giây. Các linh hồn... [tư tưởng để ngỏ].

854 Ngày 29 tháng 12 [năm 1936]

Hôm nay, sau giờ hiệp lễ, tôi nghe được lời này trong linh hồn: **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy đứng dậy sẵn sàng, vì Cha sẽ đến bất ngờ.** Lạy Chúa Giêsu, phải chăng Chúa không muốn tỏ cho con giờ con đã trông đợi từ lâu với niềm thao thức? **Hỡi ái nữ của Cha, điều ấy chỉ vì lợi ích cho con. Con sẽ biết điều ấy, nhưng chưa phải bây giờ; con hãy tỉnh thức.** Ôi Chúa Giêsu, xin sử dụng con tuỳ ý Chúa. Con biết Chúa là Đấng Cứu Thế rất nhân lành và Chúa vẫn không đổi thay trong giờ con lâm tử. Nếu vào lúc này Chúa đã tỏ cho con một khối tình thắm thiết như thế, Chúa xuống để kết hợp với con một cách nồng nàn và từ ái đến thế, vậy con còn trông mong gì nữa **(234)** trong giờ lâm chung của con. Lạy Thiên Chúa của con, Chúa không đổi thay. Chúa vẫn mãi mãi thuỷ chung. Trời có thể đổi thay, mọi thụ tạo cũng thế, nhưng Chúa là Thiên Chúa muôn đời vẫn như nhất và bền vững thiên thu. Chúa đến như Chúa muốn và vào giờ Chúa muốn. Lạy Cha thương xót vô biên, con là đứa con nhỏ của Cha, nao nức đợi chờ Cha đến. Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã phán trong Phúc Âm: "Cứ lời ngươi nói, Ta sẽ phán xét ngươi". Vâng, lạy Chúa Giêsu, con luôn luôn nói về Lòng Thương Xót vô biên của Chúa, vì thế con tin tưởng Chúa sẽ phán xét con theo Lòng Thương Xót vô biên của Chúa.

855 Ngày 30 tháng 12 năm 1936

Một năm sắp kết thúc. Tôi dùng ngày hôm nay làm ngày hồi tâm tháng. Tâm trí tôi miệt mài với những ơn lành Chúa đã tuôn đổ dồi dào cho tôi suốt một năm qua. Linh hồn tôi run lên khi nhìn thấy man vàn những ân sủng Chúa ban. Từ linh hồn tôi trỗi lên một bài ca cám tạ Thiên Chúa. Trong suốt một tiếng đồng hồ, tôi lần lượt đắm đuối trong các tâm hồn thờ lạy và cám tạ, chiêm ngưỡng từng ơn lành tôi đã được lãnh nhận từ nơi Chúa, cũng như những thiếu sót của mình. **(235)** Tất cả những gì gói gọn trong năm nay đã đi vào cõi đời đời. Không có gì bị mất mát. Tôi vui mừng vì không bị hư mất.

Ngày 30 tháng 12 [năm 1936]. Ngày Hồi Tâm

856 Trong buổi nguyện gẫm sáng nay, tôi cảm thấy chán chường và ngao ngán với tất cả các thụ tạo. Mọi sự đều nhạt nhẽo trước mắt tôi; tâm trí tôi đã ly thoát mọi sự. Tôi chỉ ước ao một mình Thiên Chúa, nhưng tôi vẫn còn phải sống. Đây là một khổ hình tử đạo khôn nguôi. Thiên Chúa yêu thương thông mình và lôi kéo linh hồn vào những vực sâu kín nhiệm vô cùng của thần tính Người,

nhưng đồng thời vẫn để linh hồn trên trần gian với mục đích duy nhất là chịu đau khổ và chết mòn mỏi vì khao khát Người. Tình yêu mãnh liệt này tinh ròng đến độ chính Thiên Chúa cũng được thoả nguyện; và tính tự ái không còn lối để xen vào những hành động của linh hồn, vì ở đây tất cả đều chất chứa trong sầu đắng, và nhờ đó mà hoàn toàn tinh ròng. Đời sống là một cái chết liên lỉ, đớn đau và khủng khiếp, nhưng đồng thời cũng là vực sâu của một sự sống chân thực, niềm hạnh phúc vô biên, và sức mạnh của linh hồn; vì vậy, [linh hồn] có thể thực hiện nhiều điều lớn lao cho Thiên Chúa.

857 **(236)** + Buổi tối, tôi cầu nguyện suốt mấy giờ đồng hồ, trước tiên cho cha mẹ và thân nhân, cho Mẹ Bề Trên và cho toàn thể hội dòng, cho các học sinh của tôi, và cho ba vị giáo sĩ [có lẽ là Đức Tổng Giám mục Jalbrzykowski, cha Sopocko, và cha Andrasz] mà tôi thụ ơn rất nhiều. Tôi đi rảo dọc ngang khắp thế giới và cám tạ Lòng Thương Xót vô biên của Chúa đã ban mọi ân sủng cho nhân loại. Tôi nài xin Chúa tha thứ cho tất cả những điều đã xúc phạm đến Người.

858 Trong giờ kinh chiều, tôi được thấy Chúa Giêsu, Người nhìn dịu dàng nhưng thấu suốt linh hồn tôi. Hỡi ái nữ của Cha, con hãy kiên nhẫn; bây giờ không lâu nữa đâu. Ánh nhìn sâu thẳm và những lời của Chúa làm tràn ngập linh hồn tôi sức mạnh, năng lực, lòng can đảm, và niềm tín thác phi thường để thực hiện mọi điều Chúa truyền, bất chấp gian truân chồng chất; và làm cho tôi xác tín Chúa đang ở bên tôi. Với Người, tôi có thể làm được mọi sự. Tất cả mọi quyền năng trên trời và dưới hoả ngục cũng chẳng là gì đối với tôi. Mọi sự đều phải sụp lạy trước quyền uy thánh danh Chúa.

Con phó thác mọi sự trong tay Chúa, lạy Chúa là Thiên Chúa của con. Lạy Thủ Lĩnh duy nhất của hồn con, xin hướng dẫn con theo những ước vọng muôn đời của Chúa.

859 **(237)** + J.M.J. Cracow, Pradnik, ngày 1 tháng 1 năm 1937

Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa

+ Hôm nay, lúc nửa đêm, tôi chào giã biệt năm 1936 và mừng đón năm 1937. Trong giờ đầu tiên của năm mới, tôi đối diện với thời khắc này với niềm sợ hãi và run sợ. Lạy Chúa Giêsu nhân lành, với Chúa, con sẽ mạnh dạn và can trường tiến vào những cuộc cọ xát và chiến đấu. Nhân danh Chúa, con sẽ chu toàn mọi sự và vượt thắng tất cả. Lạy Thiên Chúa của con. Đấng Toàn Thiện vô cùng, con khẩn nài Chúa, xin Lòng Thương Xót Chúa hãy đồng hành với con luôn mãi và trong mọi sự.

Khi tôi bước vào năm mới, nỗi lo sợ phải sống lâu trĩu nặng trên tôi, nhưng Chúa Giêsu đã đưa tôi ra khỏi sự sợ hãi và cho tôi biết công cuộc này sẽ đem lại vinh quang lớn lao cho Người.

860 Có những thời gian trong cuộc sống, linh hồn chỉ tìm được an ủi trong cầu nguyện sâu thẳm. Chớ gì các linh hồn biết cách kiên trì trong cầu nguyện giữa những thời buổi như thế. Điều này rất quan trọng.

(238) + J.M.J. Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa

+ Những quyết định cho năm 1937, ngày 1 tháng 1

861 Quyết tâm đặc biệt: Vẫn giữ như cũ; tức là kết hợp với Chúa Kitô Nhân Lành (nghĩa là trong trường hợp cụ thể như thế, Chúa Kitô sẽ làm gì?) và trong tinh thần, ôm ấp toàn thế giới, nhất là nước Nga và nước Tây Ban Nha.

Những Quyết Định Tổng Quát

I. Nghiêm chỉnh giữ thinh lặng - tĩnh lặng nội tâm.

II. Nhìn ra hình ảnh Thiên Chúa nơi mọi chị em; mọi tình yêu tha nhân phải bắt nguồn từ động lực này.

III. Trung thành thực thi và sống thánh ý Chúa trong mọi giây phút cuộc sống.

IV. Trung thành trình bày tất cả với cha linh hướng, không làm bất cứ điều gì quan trọng nếu không hiểu rõ ý ngài. Tôi sẽ cố gắng trình bày rõ ràng cho ngài những kín ẩn của linh hồn, luôn nhớ **(239)** mình đang thưa chuyện với chính Thiên Chúa, và vị đại diện của Chúa chỉ là một con người, vì thế tôi phải cầu nguyện hằng ngày cho ngài được sáng suốt.

V. Trong giờ hồi tâm tối, tôi phải tự hỏi: Nếu hôm nay Chúa gọi tôi thì sao?

VI. Không tìm kiếm Thiên Chúa ở xa xôi, nhưng ngay trong tâm hồn để chỉ sống với một mình Người.

VII. Giữa những lúc đau khổ cực hình, nương náu nơi nhà chầu và nín lặng.

VIII. Liên kết mọi đau khổ, lời cầu nguyện, các công việc và mọi hãm mình với công nghiệp Chúa Giêsu để nài xin Lòng Thương Xót cho thế giới.

IX. Tận dụng thời giờ rảnh rỗi, dù rất ngắn ngủi, để cầu nguyện cho các người hấp hối.

X. Trong cuộc sống của tôi, đừng để một ngày nào quên thưa với Chúa về những công việc của hội dòng. Đừng bao giờ bận tâm đến những điều người khác nghĩ về mình [trên phương diện nhân loại].

XI. Không thân mật với bất kỳ ai. Giữ thái độ nghiêm trang hiền dịu với các thiếu nữ, hết sức nhẫn nại; nghiêm khắc sửa dạy, nhưng chỉ bằng: cầu nguyện và hy sinh. Sức mạnh trong việc tôi huỷ mình vì họ **(240)** sẽ là [nguồn] sám hối thường xuyên và làm mềm tâm hồn chai đá của họ.

XII. Sự hiện diện của Thiên Chúa là căn bản cho mọi tư tưởng, lời nói, và hành động của tôi.

XIII. Tận dụng mọi trợ lực thiêng liêng. Luôn đặt tính tự ái của tôi vào đúng vị trí của nó, tức là chỗ rốt. Làm các việc đạo đức như lần sau cùng trong đời, và thực thi mọi phận vụ khác cũng vậy.

862 Ngày 2 tháng 1 [năm 1937]

Thánh Danh Chúa Giêsu. Ôi Thánh Danh Chúa cao trọng dường bao, lạy Chúa! Đó là sức mạnh của hồn con. Khi sức lực con yếu nhược và bóng tối bủa vây linh hồn con, Thánh Danh Chúa là mặt trời đem đến những tia sáng và sức ấm, dưới tác động này, linh hồn con trở nên xinh đẹp và rạng rỡ, tìm được vẻ huy hoàng từ Thánh Danh Chúa. Khi nghe Thánh Danh Giêsu vô cùng ngọt ngào, nhịp tim con đập rộn ràng hơn, và có những lần con đã ngất trí. Tâm trí con háo hức rướn về với Chúa. **(241)**

863 Đây là một ngày đặc biệt quan trọng đối với tôi. Hôm nay, lần đầu tiên tôi thực hiện chuyến đi liên quan đến bức hình. [16] Lòng Thương Xót Chúa mặc dù đã được nhận biết từ lâu, nhưng hôm nay là lần đầu tiên nhận được sự tôn thờ công khai, theo hình thức Chúa đã yêu cầu. Hôm nay, Thánh Danh Chúa Giêsu ngọt ngào nhắc nhở cho tôi về nhiều ân sủng đặc biệt.

864 Ngày 3 tháng 1

Bề trên của nhà dòng phụ trách bệnh viện này cùng với một nữ tu khác đến thăm tôi. [17] Chúng tôi nói chuyện với nhau một lúc rất lâu về những vấn đề thiêng liêng, tôi nhận ra Mẹ là một người hết sức khổ hạnh, và cuộc chuyện vãn của chúng tôi rất đẹp lòng Thiên Chúa.

Hôm nay, một thiếu nữ cũng đến gặp tôi. Tôi nhận ra em đang đau khổ, nhưng đớn đau thân xác không bằng nỗi khổ tâm hồn. Tôi hết sức an ủi em, và những lời an ủi của tôi vẫn chưa đủ. Em mồ côi đáng thương, tâm hồn chìm trong đắng cay đau đớn. Em giãi bày tâm tư và kể cho tôi mọi sự. Tôi hiểu **(242)** trong trường hợp này, những lời an ủi đơn giản không thể đủ được. Tôi tha thiết cầu nguyện cho linh hồn em và dâng lên Chúa niềm vui của tôi để Người trao lại cho em và cất hết mọi cảm giác hoan lạc của tôi. Chúa đã nhậm lời tôi cầu nguyện: tôi ở lại với niềm an ủi vì thiếu nữ ấy đã được ủi an.

865 Giờ chầu. Chúa Nhật đầu tháng. Trong giờ chầu, tôi cảm thấy bị thôi thúc hành động đến độ phải bật khóc và thưa với Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, xin đừng thúc bách con nữa, nhưng hãy ban ơn

soi động cho những người Chúa biết đang làm trì hoãn công việc". Và tôi nghe những lời này: **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy an lòng; bây giờ không còn lâu nữa đâu.**

866 Trong giờ kinh Chiều, tôi được nghe những lời này: Ái nữ của Cha ơi, Cha muốn nghỉ ngơi trong trái tim con, bởi vì ngày nay nhiều linh hồn đã xua đuổi Cha ra khỏi trái tim họ. Cha đã cảm nghiệm nỗi đau buồn đến độ chết được. Tôi cố gắng an ủi Chúa bằng cách dâng lên Người cả ngàn lần tình yêu của tôi. Trong linh hồn, tôi cảm thấy một tâm trạng chán ghét tội lỗi.

867 **(243)** + Lạy Chúa, trái tim con chìm ngập trong đắng cay triền miên, vì con muốn về với Chúa để được sống tràn đầy. Lạy Chúa Giêsu, cuộc sống này đối với con như một hoang mạc kinh hoàng! Trên trần gian này không có thức bổ dưỡng cho trái tim hoặc linh hồn con. Con đau khổ vì nhớ mong Chúa, ôi lạy Chúa. Chúa đã để lại cho con Bánh Thánh, lạy Chúa, nhưng Bánh Thánh còn nung nấu linh hồn con thêm khao khát Chúa hơn nữa, ôi Đấng Tạo Hoá và Thiên Chúa hằng hữu của con! Lạy Chúa Giêsu, con ước ao được kết hợp cùng Chúa. Xin thương nghe những lời thở than của người yêu dấu Chúa đây. Ôi, con đau khổ biết bao vì vẫn chưa được kết hợp cùng Chúa. Nguyện xin những ý muốn của Chúa được nên trọn.

868 Ngày 5 tháng 1 năm 1937

Tối nay, tôi thấy một vị linh mục [có lẽ cha Sopocko] đang cần lời cầu nguyện về một vấn đề kia. Tôi đã tha thiết cầu nguyện bởi vì vấn đề ấy rất liên hệ đến tâm hồn tôi. Lạy Chúa Giêsu, con xin cám tạ Chúa vì sự nhân ái này.

869 Lạy Chúa Giêsu, xin dủ lòng xót thương! Xin bảo bọc toàn thế giới và áp sát con vào Trái Tim Chúa... Lạy Chúa xin cho linh hồn con được nghỉ ngơi giữa đại dương thương xót vô bờ của Chúa.

870 **(244)** Ngày 6 tháng 1 năm 1937

Hôm nay, trong giờ thánh lễ, tôi bỗng được chìm đắm trong uy linh vô biên của Thiên Chúa. Toàn khối tình ái bao la của Thiên Chúa ngập lút linh hồn tôi. Lúc đó, tôi ý thức Thiên Chúa đã quá tự hạ vì tôi.

Chúa là Chúa các chúa - còn con là đứa khốn nạn mà Chúa lại nghĩa thiết tuyên thân với con như thế hay sao? Sự ngỡ ngàng bám chặt tôi vì hồng ân đặc biệt này kéo dài suốt ngày hôm ấy. Nhân được dẫn vào cuộc kết hợp thân tình với Chúa, tôi đã cầu xin Chúa cho cả thế giới. Vào những lúc ấy, tôi cảm thấy toàn thế giới tuỳ thuộc vào tôi.

871 + Lạy Tôn Sư chí thánh, xin đừng bao giờ để lòng con mong chờ sự giúp đỡ từ bất cứ ai, nhưng luôn ráng sức đem sự trợ giúp, ủi an, và mọi hình thức nâng đỡ đến cho người khác. Trái tim con luôn mở rộng trước những đau khổ của tha nhân; và con sẽ không khép lòng trước những tang

thương của họ, cho dù có vì thế mà con đã bị gọi bằng một cái tên khinh bỉ là "đống rác"; [bởi vì] lòng con là nơi cho mọi người đổ **(245)** những khổ đau. [Trước việc đó], con chỉ trả lời - mọi người đều có chỗ trong trái tim con, còn phần con, bù lại, con có một chỗ trong Trái Tim Chúa. Những lời chế nhạo lỗi luật yêu thương cũng không bó hẹp tâm hồn con được. Linh hồn con lúc nào cũng tinh tế ở điểm này, và chỉ mình Chúa Giêsu là động lực duy nhất cho con yêu thương người chung quanh.

872 Ngày 7 tháng 1

Trong giờ thánh hôm nay, Chúa cho tôi được cảm nếm cuộc Thương Khó của Người. Tôi được chia sẻ vị đắng đau khổ đã ngập tràn linh hồn Chúa. Chúa Giêsu dạy cho tôi hiểu rằng một linh hồn phải trung thành với việc cầu nguyện, bất chấp những cực hình, khô khan và cám dỗ, bởi vì nhiều khi việc thực hiện những chương trình vĩ đại của Thiên Chúa tuỳ thuộc chủ yếu vào lời cầu nguyện lúc đó. Nếu không kiên trì trong cầu nguyện, chúng ta sẽ làm ngãng trở những điều Thiên Chúa muốn thực hiện qua chúng ta hoặc trong chúng ta. Ước chi mọi linh hồn đều nhớ kỹ những lời này: "Trong cơn sầu thảm, Người cầu nguyện càng tha thiết hơn" [Lc 22,24]. Tôi luôn hết sức cố gắng kéo dài giờ cầu nguyện như thế, miễn là phù hợp với các phận sự của tôi.

873 **(246)** Ngày 8 tháng 1

Sáng thứ Sáu, đang lúc đến nhà nguyện để dự thánh lễ, tôi chợt nhìn thấy trên cây bách xù ven đường một con mèo dữ dằn căm hận nhìn tôi và chặn đường đến nhà nguyện. Tôi chỉ khẽ kêu Thánh Danh Giêsu cũng đủ xua nó chạy biến. Tôi dâng cả ngày hôm ấy cầu cho các tội nhân hấp hối. Trong thánh lễ, tôi cảm nhận được sự thân mật của Thiên Chúa một cách lạ thường. Sau khi hiệp lễ, tôi hướng ánh mắt tín thác lên Chúa và thân thưa với Người: "Lạy Chúa Giêsu, con hết sức khát khao được thưa với Chúa một điều". Chúa nhìn tôi trìu mến: **Con muốn nói với Cha điều gì?**

"Lạy Chúa Giêsu, vì quyền năng vô biên của Lòng Thương Xót Chúa, con xin Chúa cho tất cả các linh hồn qua đời trong ngày hôm nay được thoát lửa hoả ngục, mặc dù họ là những tội nhân vô cùng khốn nạn. Hôm nay thứ Sáu, kỷ niệm cuộc hấp hối bi thảm của Chúa trên thập giá; vì Lòng Thương Xót của Chúa thật khôn lường nên các thiên thần sẽ không kinh ngạc". Chúa Giêsu ghì sát tôi vào Trái Tim Người và phán: **Ái nữ của Cha ơi, (247) con đã quá hiểu Lòng Thương Xót sâu nhiệm của Cha. Cha sẽ thực hiện điều con thỉnh nguyện, nhưng con hãy liên lỉ kết hợp với Trái Tim thống khổ của Cha và làm việc đền tạ phép công thẳng của Cha. Con hãy biết rằng con đã xin Cha một điều quá lớn, nhưng Cha thấy điều này đã được khơi lên do tình yêu tinh ròng con dành cho Cha, vì vậy, Cha sẽ chiều theo những lời xin của con.**

874 Lạy Mẹ Maria, Trinh Nữ Vô Nhiễm, xin Mẹ gìn giữ con đặc biệt và bảo vệ sự trong trắng của linh hồn, trái tim, và thân xác con. Mẹ là tấm gương và là ngôi sao cho cuộc đời con.

875 Hôm nay, tôi cảm thấy hết sức đau đớn khi các chị em đến thăm tôi. Tôi được biết về một điều làm tôi đau lòng kinh khủng, nhưng tôi giữ mình không để các chị nhận ra điều gì. Nỗi đau có lúc đã xét nát trái tim tôi, nhưng tất cả là vì các tội nhân đáng thương... Lạy Chúa Giêsu, xin vì các tội nhân đáng thương... Lạy Chúa Giêsu là sức mạnh của con, xin ở kề bên và giúp đỡ con...

876 **(248)** Ngày 10 tháng 1 năm 1937

Hôm nay, tôi xin Chúa ban sức mạnh cho tôi vào buổi sáng để có thể đi rước lễ. Lạy Tôn Sư của con, nếu điều này hợp với thánh ý Chúa, với tất cả tâm hồn khát khao của con, con xin Chúa ban cho con bất kỳ đau khổ và yếu nhược nào như Chúa muốn - con muốn chịu đau khổ suốt ngày đêm - nhưng chỉ xin, con khẩn khoản nài xin Chúa, cho con được khoẻ mạnh chỉ một lát để đi hiệp lễ mà thôi. Lạy Chúa Giêsu, Chúa biết rất rõ ở đây người ta không kiệu Mình Thánh cho bệnh nhân; vì vậy, nếu Chúa không cho con khoẻ mạnh vào lúc ấy để có sức đến nhà nguyện thì con làm sao có thể rước Chúa trong Mầu Nhiệm Tình Yêu này được? Chúa biết tâm hồn con mong nhớ Chúa dường nào. Ôi Tình Quân dấu ái của con, tất cả những lý lẽ nào có tích sự gì? Chúa biết con khát khao Chúa nồng nàn như thế nào, và nếu Chúa cũng muốn như thế, Chúa có thể thực hiện điều này cho con.

Sáng hôm sau, tôi cảm thấy như hoàn toàn bình phục; những cơn ngất và yếu nhược bỗng nhiên ngưng hẳn. Nhưng ngay khi tôi vừa từ nhà nguyện trở về, tất cả đau đớn và rã rời lập tức ập đến như thể chúng đã chực sẵn. Nhưng tôi không sợ **(249)** chút nào, bởi vì tôi đã được Bánh của Những Người Mạnh bổ dưỡng. Tôi can đảm nhìn mọi sự; ngay cả cái chết, tôi cũng nhìn thẳng vào nó.

877 + Ôi Chúa Giêsu ẩn thân trong Bánh Thánh là Tôn Sư ngọt ngào và là Tri Kỷ tín trung của con, linh hồn con hạnh phúc biết bao vì được có một người bạn luôn đồng hành với con như thế. Con không cảm thấy cô đơn mặc dù đang ở nơi hiu quạnh. Lạy Chúa Giêsu-Bánh Thánh, chúng ta thông cảm với nhau - thế là đủ cho con rồi.

878 Ngày 12 tháng 1 năm 1937

Hôm nay, khi bác sĩ [Adam Silberg] đến khám bệnh cho tôi, ông xem ra không hài lòng với thần sắc của tôi. Lẽ tự nhiên, vì tôi đang đau đớn thành ra thân nhiệt cũng tăng lên đáng kể. Vì thế, ông quyết định buộc tôi không được đi rước lễ cho đến khi nào thân nhiệt trở lại bình thường. Tôi đáp: “Vâng được” - mặc dù nỗi đau quặn thắt tâm hồn; nhưng liền thêm rằng tôi chỉ đi khi nào không

lên cơn sốt. Thế là ông đồng ý. Khi bác sĩ đi rồi, tôi thưa với Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, bây giờ con có đi được hay không là tuỳ Chúa”. Và tôi không nghĩ ngợi gì về điều ấy nữa, mặc dù tư tưởng cứ lảng vảng trong đầu: tôi sẽ không được **(250)** rước Chúa Giêsu - không, không thể nào như thế được - và đâu phải chỉ một lần, mà là suốt nhiều ngày, cho đến khi nào thân nhiệt hạ xuống. Đến tối, tôi lại thân thưa với Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, nếu những lần hiệp lễ của con đẹp lòng Chúa, con khẩn khoản van xin Chúa vào sáng mai đừng để con bị sốt một độ nào”.

Đến sáng, khi đo thân nhiệt, tôi tự nhủ: “Nếu sốt chỉ một độ, tôi cũng sẽ không chối dậy, bởi vì như thế là không vâng lời”. Nhưng khi liếc vào nhiệt kế: chẳng hề có một độ sốt nào. Tôi lập tức nhảy cẫng ngay lên và đi rước lễ. Khi bác sĩ đến, tôi kể cho ông biết lúc ấy tôi không bị sốt một độ nào nên đã đi hiệp lễ, ông rất ngạc nhiên. Tôi năn nỉ ông đừng làm khó dễ về việc đi hiệp lễ, nếu không có thể gây ảnh hưởng bất lợi cho việc điều trị. Vị bác sĩ trả lời: “Này chị, để yên lương tâm chị và đồng thời tránh các khó khăn cho chị, chúng ta hãy thoả thuận thế này: nếu thời tiết tốt, tức là không mưa gió và chị cảm thấy khoẻ khoắn thì chị cứ đi; nhưng chị phải cân nhắc vấn đề này theo lương tâm”. Điều này làm tôi sung sướng vì bác sĩ đã hết sức tế nhị **(251)** với tôi.

Lạy Chúa Giêsu, Chúa thấy đó, con đã làm mọi sự trong khả năng của con; giờ đây con trông cậy vào Chúa và hoàn toàn an tâm.

879 Hôm nay, tôi nhìn thấy cha Andrasz khi ngài đang cử hành thánh lễ. Trước giờ tôn vinh Thánh Thể, tôi thấy Chúa Giêsu Hài Đồng dang tay ra và rất vui tươi; sau đó một lúc, tôi không còn thấy gì nữa. Tôi lại ở trong phòng và tiếp tục cảm ơn. Nhưng sau đó, tôi tự hỏi: “Sao Chúa Giêsu lại vui thế nhỉ? Đâu phải lúc nào Người cũng vui tươi như lúc mình nhìn thấy Người?” Lúc đó, tôi nghe trong lòng có tiếng nói: **Bởi vì Cha được thư thái trong tâm hồn của ngài.** Tôi không ngạc nhiên về điều này bởi vì tôi biết cha rất mến yêu Chúa Giêsu.

880 Sự liên kết giữa tôi với những người hấp hối vẫn khắng khít hơn bao giờ hết. Ôi, Lòng Thương Xót Chúa cao vời biết bao khi Người cho tôi - với lời cầu nguyện bất xứng - được đến trợ giúp những người hấp hối. Tôi cố gắng ở cạnh mọi người hấp hối bất cứ khi nào có thể. Hãy tin cậy nơi Chúa vì Người nhân lành vô cùng. Lòng Thương Xót của Người vượt quá trí hiểu của chúng ta.

881 **(252)** Ngày 14 tháng 1 năm 1937

Hôm nay, Chúa Giêsu vào phòng tôi, Người vận áo trắng và thắt đai bằng vàng, toàn thân Người chói sáng trong uy nghi cao cả, Chúa phán: **Hỡi ái nữ của Cha, tai sao con lại nao núng**

trước những tư tưởng sợ hãi ấy? Tôi thưa lại: “Ôi lạy Chúa, Chúa biết tại sao mà”. Chúa lại hỏi: **Tại sao?** “Công việc này làm con sợ hãi. Chúa biết con không đủ sức thực hiện”. Chúa lại hỏi lần nữa: **Tại sao?** “Chúa quá hiểu con không được khoẻ mạnh, con không có học hành, con không có tiền bạc, con chỉ là một vực sâu khốn cùng, và con sợ giao tiếp với người ta. Lạy Chúa Giêsu, con chỉ ước ao một mình Chúa. Chúa có thể miễn chước cho con việc này”. Chúa phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, những điều con nói đều đúng. Con rất khốn cùng, và điều Cha ưa thích là thực thi công cuộc Lòng Thương Xót qua con là kẻ thực sự khốn cùng. Con đừng sợ hãi; Cha sẽ không bỏ con một mình. Trong vấn đề này, con hãy làm bất cứ những gì trong khả năng của con; Cha sẽ hoàn tất mọi thiếu sót nơi con. Con biết điều gì trong khả năng của con thì con hãy làm điều ấy.**Chúa nhìn thấu hữu thể của tôi với vẻ từ ái khôn cùng; tôi tưởng mình sẽ chết vì mừng vui dưới cái nhìn ấy. Chúa biến đi, nhưng niềm vui, **(253)** sức mạnh, và năng lực hành động lưu lại trong linh hồn tôi. Tôi ngạc nhiên vì Chúa đã không muốn miễn chước cho tôi và cũng không thay đổi bất cứ điều gì một khi Người đã nói ra. Dù được hưởng tất cả những niềm vui này, nhưng vẫn luôn còn đó một bóng mờ của buồn khổ. Tôi thấy tình yêu và đau khổ luôn sánh đôi bên nhau.

882 Tôi ít khi được những thị kiến như thế. Nhưng tôi thường được kết hợp với Chúa một cách rất sâu xa. Các giác quan của tôi thiếp đi, và mặc dù không bằng cách hiển thị, nhưng mọi sự còn trở nên thật hơn và rõ ràng với tôi hơn cả khi nhìn bằng đôi mắt thịt. Trong một giây phút ấy, trí năng tôi học biết còn nhiều hơn những năm dài suy tư và nguyện gẫm, về yếu tính Thiên Chúa cũng như về các chân lý mặc khải, và biết thêm về nỗi khốn nạn của bản thân tôi nữa.

883 Không gì làm xáo động cuộc kết hợp giữa tôi với Chúa, cho dù phải chuyện vãn với người khác hoặc bất cứ phận sự nào; cho dù phải đi đây đó giải quyết các vấn đề rất quan trọng, điều này cũng không làm tôi xáo động. Thần trí tôi ở với Thiên Chúa và nội tâm tôi được đầy tràn Thiên Chúa, thành ra tôi không đi tìm Người **(254)** bên ngoài bản thân tôi. Người là Thiên Chúa, thấu nhập linh hồn tôi như một tia sáng mặt trời chiếu qua thuỷ tinh trong suốt. Khi còn trong lòng mẹ, tôi cũng không liên kết với mẹ tôi mật thiết cho bằng với Thiên Chúa bây giờ. Ở đó là vô thức; còn ở đây là sự sung mãn thực tế và kết hợp có ý thức. Những thị kiến của tôi hoàn toàn nội tâm, nhưng càng hiểu biết, tôi càng không sao diễn tả được bằng lời.

884 Ôi thế giới tinh thần xinh đẹp biết bao! Và quả thật, nếu làm một sự so sánh, cuộc sống bên ngoài chỉ là một ảo ảnh vô tích sự, một sự bất lực hoàn toàn.

885 Lạy Chúa Giêsu, xin ban cho con sức mạnh và khôn ngoan để vượt qua hoang mạc khủng khiếp này, để trái tim con kiên nhẫn chịu đựng nỗi khao khát Chúa, lạy Thiên Chúa của con! Con luôn luôn sống trong sự ngạc nhiên thánh thiện khi cảm nghiệm Chúa đang đến với con. Lạy Chúa, Thiên Chúa của ngai toà đáng kính sợ; Chúa xuống nơi lưu đầy khốn khổ này để viếng thăm kẻ hành khất đáng thương chẳng có gì ngoài nỗi đớn hèn! Con không biết làm cách nào cho Chúa được vui, ôi Hoàng Tử của con, nhưng Chúa biết con mến yêu Chúa bằng tất cả mọi nhịp đập của trái tim con. Con thấy Chúa hạ mình thẳm sâu, nhưng uy linh của Chúa không hề **(255)** giảm bớt trước mắt con. Con biết Chúa yêu thương con bằng khối tình của một Đấng Lang Quân, và thế là thoả mãn cho con rồi. Mặc dù chúng ta xa cách bằng một vực thẳm ngàn trùng, vì Chúa là Hoá Công, còn con là thụ tạo của Chúa, tuy nhiên tình yêu có thể giải thích được sự kết hợp của chúng ta. Không có tình yêu, mọi sự đều không thể hiểu nổi. Chỉ có tình yêu mới giúp hiểu được những cung cách thân ái khi Chúa đến thăm con. Lạy Chúa Giêsu, sự cao trọng Chúa làm con kính sợ, và con sẽ mãi mãi ngỡ ngàng kính sợ nếu như Chúa không vỗ về cho con được an lòng. Chúa cho con khả năng kết hiệp thân tình với Chúa trước mỗi lần Chúa đến.

886 Ngày 15 tháng 1 năm 1937

Buồn sầu không có chỗ trong tâm hồn mến yêu thánh ý Chúa. Tâm hồn tôi mong nhớ Thiên Chúa và cảm nghiệm tất cả nỗi khốn cùng của chốn khách đày. Tôi vẫn can trường dấn bước tiến về quê hương của tôi - mặc dù đôi chân bị thương tích - trên đường, tôi tự nuôi sống mình bằng thánh ý Chúa. Đó là lương thực cho tôi. Xin giúp tôi, hỡi những cư dân diễm phúc chốn quê trời, để người em gái các đấng không bị xiêu té dọc đường. Mặc dù hoang mạc đáng sợ, tôi vẫn tiến bước, đầu ngẩng cao và mắt nhìn thẳng vào thái dương; tức là Trái Tim nhân lành Chúa Giêsu.

887 **(256)** Ngày 19 tháng 1 năm 1937

Cuộc sống tôi hiện nay trôi qua trong sự ý thức êm đềm về Thiên Chúa. Linh hồn tĩnh lặng của tôi được sống nhờ Người, và đời sống ý thức về Thiên Chúa trong linh hồn tôi là một nguồn mạch hạnh phúc và thần lực cho tôi. Tôi không tìm kiếm hạnh phúc bên ngoài thâm cung sâu nhiệm của hồn tôi, nơi Thiên Chúa đang ẩn ngự; tôi ý thức được điều này. Tôi cảm nghiệm một nhu cầu cần chia sẻ bản thân với người khác. Tôi đã khám phá được một nguồn mạch hạnh phúc nơi hồn tôi, đó là Thiên Chúa.

Lạy Thiên Chúa của con, con thấy mọi sự chung quanh con chứa đầy Chúa, và nhất là linh hồn con đây cũng được tô điểm bằng ân sủng của Chúa. Hiện giờ, con đã bắt đầu sống nhờ những thực tại trong cuộc sống đời đời.

888 Thinh lặng là một ngôn ngữ mạnh mẽ đến độ vươn đến tận ngai toà Thiên Chúa hằng sống. Thinh lặng là ngôn ngữ của Chúa, mặc dù ẩn náo, nhưng sống động và mãnh liệt.

889 Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã cho con biết và hiểu được sự cao trọng của một linh hồn hệ ở điều gì: không phải ở những công việc to tát, mà là ở tình yêu lớn lao.

Tình yêu có giá trị cá biệt và đem lại vẻ cao quý cho tất cả mọi hành vi của chúng ta. Mặc dù các hành động của chúng ta tự thân nhỏ mọn và tầm thường, nhưng nhờ tình yêu, chúng trở nên cao trọng và có thế lực trước nhan Thiên Chúa.

890 **(257)** Tình yêu là một mầu nhiệm biến đổi mọi vật được nó chạm đến thành những điều tốt lành và đẹp lòng Thiên Chúa. Tình yêu Thiên Chúa làm cho linh hồn được tự do. Tình yêu như một nữ hoàng; không biết tình trạng khiên cưỡng nô lệ; khởi sự tất cả bằng một tâm hồn hoàn toàn tự do, bởi vì tình yêu trong tâm hồn chính là động cơ hành động. Mọi vật chung quanh làm cho linh hồn biết rằng chỉ một mình Thiên Chúa là xứng đáng với tình yêu của nó. Một linh hồn yêu mến Thiên Chúa và say đắm trong Người đến với các phận sự cũng bằng một tâm tình như khi lên hiệp lễ và hết sức ân cần thực hiện ngay cả những công việc nhỏ mọn nhất dưới ánh nhìn yêu thương của Thiên Chúa. Nếu sau đó một thời gian có gì xem ra không mỹ mãn xảy đến, linh hồn cũng không xao động. Linh hồn thanh thản, bởi vì trong lúc hành động, họ đã vận dụng hết khả năng. Những khi sự hiện diện của Thiên Chúa - điều mà linh hồn hầu như liên tục được hoan hưởng - bỗng nhiên rời bỏ, linh hồn cố gắng sống trong đức tin sống động. Linh hồn biết có những thời kỳ nghỉ ngơi và có những thời kỳ chiến đấu. Bằng ý chí, linh hồn luôn sống với Thiên Chúa. Linh hồn như một hiệp sĩ được tôi luyện trong chiến đấu; họ đã biết nơi kẻ thù ẩn núp, và từ xa, họ luôn sẵn sàng chiến đấu. **(258)** Linh hồn biết mình không cô đơn - Thiên Chúa là sức mạnh cho họ.

891 Ngày 21 tháng 1 [năm 1937]

Hôm nay, từ sáng sơm, tôi đã được kết hợp thân thiết với Thiên Chúa. Đến chiều tối, cha tuyên uý bệnh viện đến thăm. Sau khi nói chuyện một lúc, tôi cảm thấy linh hồn bắt đầu say đắm trong Thiên Chúa và không còn ý thức được những gì đang diễn ra chung quanh. Tôi thành khẩn kêu xin Chúa Giêsu: “Xin Chúa cho con khả năng để nói chuyện”. Và Chúa đã ban ơn để tôi có thể nói chuyện bình thường với cha tuyên uý. Nhưng cũng có một lúc tôi không hiểu vị linh mục nói gì. Tôi nghe tiếng nói của ngài, nhưng không hiểu được, và tôi cáo lỗi vì không hiểu mặc dù vẫn nghe được tiếng nói của ngài. Đây là khoản khắc của hồng ân được kết hợp với Thiên Chúa, nhưng chưa hoàn hảo, vì bên ngoài các giác quan cũng đang làm việc một cách bất toàn. Chưa có sự hoàn toàn chìm đắm trong Thiên Chúa; nghĩa là tình trạng các giác quan ngưng hoạt động như vẫn thường

xảy ra khi người ta không nhìn thấy hoặc nghe thấy bất cứ điều gì bên ngoài, toàn thể linh hồn được tự do đắm chìm trong Thiên Chúa. Khi một hồng ân như thế xảy đến, tôi muốn được ở một mình, và tôi xin Chúa Giêsu **(259)** giữ gìn tôi cho khỏi ánh mắt mọi thụ tạo. Tôi quả thật rất ngại ngùng trước mặt vị linh mục, nhưng cũng an lòng vì ngài đã biết ít nhiều về linh hồn tôi trong toà giải tội.

892 Hôm nay, Chúa cho thần trí tôi biết về tu viện Lòng Thương Xót Chúa. Tại tu viện này, tôi được thấy một tinh thần cao vời, nhưng mọi sự đều rất nghèo nàn túng thiếu. Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa cho con được sống với những linh hồn ấy trong tinh thần, nhưng chắc không bao giờ con có thể đặt chân đến đó; nguyện Thánh Danh Chúa được chúc tụng, và bất cứ điều gì Chúa đã muốn, xin hãy nên trọn.

893 Ngày 22 tháng 1 [năm 1937]

Hôm nay thứ Sáu. Linh hồn tôi chìm lút giữa biển đớn đau. Các tội nhân đã lấy hết mọi sự của tôi. Như thế cũng được; tôi đã vì họ mà cho đi tất cả để họ cũng được biết Chúa là Đấng tốt lành và vô cùng nhân từ. Con sẽ trung thành với Chúa, dù nắng hay mưa.

894 Hôm nay, bác sĩ quyết định tôi không được đi dự thánh lễ, nhưng chỉ được hiệp lễ mà thôi. Tôi rất muốn được tham dự thánh lễ, nhưng sau khi đã thoả thuận với bác sĩ, cha giải tội [18] dạy tôi hãy vâng lời: "Này chị, đó là vì thánh ý Chúa muốn chị được khoẻ mạnh mà thôi, **(206)** chị không được thực hiện bất cứ hành vi khổ chế nào nữa. Chị hãy vâng lời và Thiên Chúa sẽ thưởng công cho chị về điều này". Tôi cảm thấy lời của cha giải tội là lời của chính Chúa Giêsu, mặc dù lời ấy làm tôi rất buồn vì không được tham dự thánh lễ là những lúc tôi được chiêm ngưỡng Chúa Giêsu Hài Đồng; tuy nhiên, tôi đặt đức vâng lời trên mọi sự khác.

Tôi đắm đuối cầu nguyện và làm việc đền tội. Lúc ấy, tôi bỗng nhìn thấy Chúa, Người phán với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết rằng qua một hành vi vâng lời, con dâng cho Cha một vinh quang lớn lao hơn những buổi cầu nguyện lâu giờ và những hành vi hãm mình. Ôi, sống dưới đức vâng lời, sống mà ý thức rằng mọi sự ta làm đều đẹp lòng Chúa thật tốt lành biết bao!

895 Ngày 23 tháng 12 [năm 1937]

Hôm nay tôi không cảm thấy hứng thú ghi chép. Khi ấy, tôi được nghe lời này trong linh hồn: Hỡi ái nữ của Cha, con đừng sống cho bản thân, nhưng cho các linh hồn; con hãy viết vì lợi ích của họ. Con đã (261) nhiều lần được biết thánh ý Cha về việc ghi chép, qua những lời xác định của các cha giải tội. Con biết điều gì đẹp lòng Cha, và nếu nghi ngờ, con cũng đã biết đến cùng ai để hỏi. Cha ban cho ngài ánh sáng để nói lên phán quyết của Cha. Mắt Cha vẫn dõi theo ngài. Hỡi ái nữ của Cha, con phải trở nên một con trẻ đối với ngài, hết sức đơn sơ và chân thật. Con hãy đặt phán

đoán của ngài lên trên những yêu sách của Cha. Ngài sẽ hướng dẫn con theo thánh ý Cha. Nếu ngài không cho phép con thi hành những yêu sách của Cha, con cũng hãy an tâm; Cha sẽ không phán xét con, nhưng vấn đề sẽ vẫn còn đó giữa Cha với ngài. Con chỉ phải vâng lời mà thôi.

896 Ngày 25 tháng 1 năm 1937

Hôm nay, linh hồn tôi tràn ngập đắng cay. Ôi Chúa Giêsu, Chúa Giêsu của con, hôm nay ai cũng có thể rót thêm vào chén đắng của con. Chẳng có gì khác biệt, dù họ là bạn hay thù, vì tất cả đều có thể làm con đau khổ. Ôi Chúa Giêsu, còn Chúa, Chúa phải ban sức mạnh và năng lực cho con trong những giờ phút thương đau này. Ôi Bánh Thánh, xin nâng đỡ và dán kín đôi môi con lại để đừng thốt ra dù một lời lẩm bẩm hoặc thở than. Khi im lặng, con biết mình sẽ chiến thắng.

897 **(262)** Ngày 27 tháng 1 năm 1937

Tôi cảm thấy sức khoẻ đã hồi phục đáng kể. Chúa Giêsu đưa tôi từ cửa chết trở về cuộc sống, bởi vì tôi vẫn còn một ít việc phải làm, tôi chưa thể chết, và kìa, Chúa ban cho tôi sức sống dồi dào. Mặc dù vẫn lưu lại dưỡng đường, nhưng tôi hầu như đã khoẻ mạnh hoàn toàn. Tôi thấy thánh ý Chúa chưa được hoàn tất nơi tôi, và đó là lý do tôi còn phải sống. Tôi biết nếu như tôi đã hoàn thành tất cả những điều Thiên Chúa đã tiền định cho tôi trên dương gian này, ắt Người không để tôi lại chốn lưu đày này nữa, vì thiên đàng mới là quê hương. Nhưng trước khi trở về quê hương, chúng ta phải chu toàn thánh ý Chúa trên đời này; tức là các thử thách và chiến đấu phải được nên trọn nơi chúng ta.

898 Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa lại ban cho con sức khoẻ và cuộc sống; xin cũng ban cho con sức mạnh để chiến đấu, vì con không thể làm được gì nếu không có Chúa. Xin ban cho con sức mạnh, vì Chúa có thể làm được mọi sự. Chúa biết con chỉ là một đứa trẻ non nớt, con biết làm gì được?

Con biết thần lực mãnh liệt của Lòng Thương Xót Chúa, và con tin Chúa sẽ ban tất cả những gì đứa con nhỏ yếu đuối của Chúa cần đến.

899 **(263)** Tôi đã quá mong được chết! Tôi không biết mình sẽ còn được cảm nghiệm một nỗi khát khao Thiên Chúa dằn vặt đến thế trong cuộc sống này nữa không. Đã từng có những lần tôi đã ngất đi vì Chúa. Ôi, dương gian này trở nên xấu xa biết bao một khi chúng ta đã biết thiên đàng! Tôi phải mạnh tay với bản thân để sống. Ôi, thánh ý Chúa là của bổ dưỡng cho tôi!

900 Cuộc sống này buồn nản và đầy những hiểu lầm! Đức nhẫn nại của tôi được luyện tập, và sau đó trở thành kinh nghiệm. Mỗi ngày, tôi hiểu và học được nhiều điều, và thấy rằng tôi vẫn hiểu

biết quá ít ỏi, và lúc nào tôi cũng phải khám phá những sai lỗi trong đời sống của tôi. Tuy nhiên, tôi không thất vọng, nhưng cám tạ Thiên Chúa vì Người đoái thương soi sáng giúp tôi được biết mình.

---

[1] Có lẽ nữ tu Gertrude Budzinska (1875-1966), người sống cùng phòng với chị Faustina trong một thời gian.

[2] Sau năm tập, các nữ tu khấn tạm từng năm một trong thời hạn 5 năm. Sau đó là thời điểm khấn trọn. Chị Faustina khấn tạm ngày 30 tháng 4 năm 1928.

[3] Đây là bức thư viết ngày 21 tháng 9 năm 1936, trong đó cha Sopocko thông báo cho chị Faustina biết về những diễn tiến liên quan đến việc truyền bá tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa và thành lập cộng đoàn mới.

[4] Có lẽ là thị kiến về ngôi nhà của hội dòng Đấng Cứu Độ Xót Thương tại Mysliborz. Cộng đoàn này được cha Sopocko thành lập sau khi chị Faustina qua đời. Các nữ tu ở Mysliborz đảm trách việc dạy giáo lý cho các trẻ em.

[5] Ở đây, chị Faustina có lẽ đã lầm về tuổi tác của mình; theo Nhật Ký, chị nhận lãnh ơn ấy trong tuần Bát Nhật lễ Thánh Thể vào năm 1925. Vì sinh năm 1905, nên năm 1925, chị 20 tuổi, chứ không phải 18 tuổi.

[6] Nữ tu David-Antonina Cedro. Chị sinh ngày 17 tháng 9 năm 1898, về sau vào dòng Tôi Tớ Thánh Tâm (tên Ba Lan là Sercanki hoặc Pelczarki) do Đức Giám mục Joseph Pelczar thành lập năm 1894. Các nữ tu của hội dòng này làm việc tại bệnh viện Pradnik.

[7] Nữ tu Felicia-Jane Zakowiecka. Chị sinh năm 1900, vào dòng năm 1926 và tuyên khấn trọn đời năm 1934. Chị làm tài vụ cho tu viện tại Vilnius và Cracow, sau đó làm bề trên tại Rabka, và sau cùng tại Derdy. Chị gặp Đầy Tớ Chúa tại Vilnius và sau đó, từ năm 1936 đến năm 1938 tại Cracow. Chị là nhân chứng trong quá trình thu thập thông tin về chị Faustina. Chị qua đời tại tu viện Wroclaw vào ngày 7 tháng 11 năm 1975.

[8] Tu viện tại Cracow cách Pradnik, nơi chị Faustina điều dưỡng chừng 10 cây số. Trong thời gian ấy, một chuyến đi đến dưỡng đường phải mất nhiều thời giờ và khó khăn, vì vậy, chị Faustina ít thường xuyên được thăm viếng.

[9] Điều này chỉ về những đau khổ và xỉ nhục cha Sopocko phải chịu trong nỗ lực truyền bá lòng sùng kính tình thương xót Chúa và thành lập hội dòng mới. Chị Faustina được biết trong lòng về những đau khổ này và đã viết trong bức thư gởi cha Sopocko (theo bức thư của cha Sopocko ngày 6 tháng 3 năm 1972).

[10] Nữ tu Chrysostom-Mary Korczak, sinh năm 1892 và vào dòng năm 1921. Chị làm việc trong nhóm huấn luyện và là một y tá. Chị giao tiếp với chị Faustina tại Vilnius, và sau đó trong thời gian bệnh cuối đời tại Cracow. Chị được chỉ định là một nhân chứng trong quá trình thu thập thông tin vào năm 1965/1966.

[11] Nữ tu Cajetan-Mary Bartkowiak. Sinh ngày 19 tháng 1 năm 1911, và vào dòng năm 1933. Chị sống với chị Faustina tại Warsaw và tại Cracow. Chị được chỉ định là một nhân chứng trong quá trình thu thập thông tin vào năm 1965/1966.

[12] Sau lễ giáng sinh, nữ tu Damiana Ziolek đã đưa chị Faustina trở lại bệnh viện Pradnik và đã kể lại chuyến hành trình ấy: “Ban đêm có một đứa trẻ bị bỏ rơi tại cổng tu viện. Đến sáng, chị Frances tìm thấy, chăm sóc, lau rửa, cho đứa trẻ ăn, và lo tìm một người nhận nuôi. Một bà hàng xóm son sẻ muốn nhận con nuôi nghe biết tin này đã sẵn lòng nhận đề nghị của nhà dòng, nhận nuôi và đặt tên cho đứa trẻ. Chiếc xe chở chị Faustina đến Pradnik đã cho bà này quá giang đến nhà thờ giáo xứ ở Podgorze để rửa tội cho đứa trẻ, và ghi lại sự kiện ấy trong hồ sơ”.

Nữ tu Damiana-Sophia Ziolek sinh ngày 18 tháng 10 năm 1911, vào dòng năm 1927. Chị tiếp xúc với chị Faustina tại Plock vào năm 1932 và sau đó tại Cracow. Chị là một nhân chứng trong quá trình thu thập thông tin.

[13] Nhà thờ thánh Giuse tại Podgorze do linh mục Joseph Niemczynski làm cha sở.

[14] Nữ tu Damiana Ziolek.

[15] Có lẽ là nữ tu Alana-Caroline Wilusz thuộc dòng Tôi Tớ Thánh Tâm. Chị cũng bị lao phổi và ở bên cạnh phòng chị Faustina. Chị sinh năm 1910 và vào dòng năm 1929.

[16] Đầy Tớ Chúa nhớ lại ngày 2 tháng 1 năm 1934, khi chị đến thăm hoạ sĩ Eugene Kazimierowski lần đầu tiên và chỉ dẫn cho ông về việc vẽ bức hình Chúa Thương Xót.

[17] Bề trên của dòng Tôi Tớ Thánh Tâm tại bệnh viện Pradnik là nữ tu Sebastian-Helen Wasik (1889-1952).

[18] Có thể là cha Andrasz hoặc cha Theodore Czaputa, người đến thăm và giải tội cho chị Faustina tại bệnh viện.

Thánh Nữ Maria Faustina

NHẬT KÝ LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

Phần VII: số 901-1050

901 + Có một người [bà Stanislava Kwietniewska [1]] thử thách tính nhẫn nhục của tôi. Tôi đã phải dành nhiều thời giờ cho bà. Khi nói chuyện với bà, tôi nhận ra bà đang nói dối, và điều này cứ tiếp diễn mãi. Vì bà nói với tôi về những chuyện ở tận đâu đâu, nên tôi không xác minh được, và bà cứ thế nói dối mãi. Nhưng trong lòng tôi tin chắc những điều bà nói **(264)** đều không thật. Có lần tôi chợt nghĩ, biết đâu tôi có thể lầm vì bà ấy đang nói sự thật. Vậy tôi xin Chúa Giêsu ban một dấu chỉ như sau: nếu như quả thật bà ấy nói dối, xin Chúa bắt bà ấy thừa nhận với tôi rằng bà ấy đã nói dối về một điều mà tôi tin là bà đã nói dối. Còn nếu bà ấy nói thật, xin Chúa Giêsu hãy cất đi cái yên trí của tôi. Một lúc sau, bà đến gặp tôi và nói: “Này chị, tôi xin chị tha lỗi, vì tôi đã nói dối về một điều như thế như thế”. Và tôi hiểu rằng ánh sáng nội tâm về bà ấy đã không sai lầm.

902 Ngày 29 tháng 1 năm 1937

Hôm nay tôi ngủ quá giờ. Suýt chút nữa là tôi không kịp rước lễ bởi vì khu điều trị ở rất xa nhà nguyện. [2] Khi tôi ra khỏi cửa, tuyết đã ngập đến đầu gối. Nhưng trước khi kịp nghĩ ra bác sĩ không cho phép ra ngoài khi trời đổ tuyết thế này thì tôi đã gặp được với Chúa (265) trong nhà

nguyện rồi. Tôi rước lễ và lập tức ra về. Tôi được nghe những lời này trong linh hồn: Hỡi ái nữ của Cha, con hãy nghỉ ngơi bên lòng Cha. Cha biết những cố gắng của con. Linh hồn tôi vui mừng khôn xiết khi được nép bên lòng Thiên Chúa.

Ngày 30 tháng 1 năm 1937. Ngày Hồi Tâm

903 Tôi càng ngày càng hiểu biết về sự cao cả của Chúa và được vui mừng trong Người. Tôi liên lỉ lưu lại với Chúa trong nơi thẳm cung tâm hồn tôi. Tôi gặp được Chúa dễ dàng nhân từ trong chính linh hồn mình.

904 Trong giờ nguyện gẫm, tôi được nghe những lời này: Hỡi ái nữ của Cha, qua việc kiên nhẫn suy phục thánh ý Cha, con đêm về cho Cha vinh quang nhiều nhất và sắm được công trạng nhiều hơn bất kỳ việc chay tịnh hay hãm mình nào khác. Ái nữ của Cha ơi, con hãy biết rằng nếu con suy phục thánh ý Cha, con sẽ kín múc được niềm hoan lạc đặc biệt cho chính con. Hy sinh này đẹp lòng Cha và đầy tràn ngọt ngào. Cha hết sức thoả nguyện; và trong đó có một sức mạnh.

905 **(266)** + Hồi tâm: tiếp tục giữ như cũ, kết hợp với Chúa Kitô Nhân Lành. Thực hiện: giữ tĩnh lặng nội tâm; tức là tỉ mỉ giữ luật thinh lặng.

906 + Trong những giờ phút gian truân, tôi nhìn cắm vào Trái Tim lặng thinh của Chúa Giêsu chịu treo trên thập giá, và những ngọn lửa phát ra từ Trái Tim nhân hiền Chúa sẽ trào tuôn cho tôi năng lực và sức mạnh để chiến đấu.

907 Điều ngoại thường [là] vào mùa đông mà lại có một chú hoàng yến bay đến bên cửa sổ phòng tôi và hót thánh thoát một lát. Tôi cố dò hỏi có phải hoàng yến trong lồng của người quanh đây hay không, nhưng không phải của người nào trong khắp khu vực lân cận. Một bệnh nhân khác cũng nghe được, nhưng chỉ một lần duy nhất, và kỳ diệu là hoàng yến mà lại hót giữa mùa đông giá lạnh.

908 + Lạy Chúa Giêsu, con cảm thấy hết sức xót xa cho các tội nhân. Lạy Chúa Giêsu, xin cho họ biết ăn năn sám hối. Xin Chúa hãy nhớ lại cuộc Thương Khó bi thảm của Chúa. Vì biết Lòng Thương Xót vô cùng của Chúa, nên con không sao chịu nổi một linh hồn được Chúa trả giá cứu chuộc cực trọng đến thế mà lại hư mất. Lạy Chúa Giêsu, xin ban cho con linh hồn các **(267)** tội nhân; nguyện Lòng Thương Xót Chúa hãy trào đổ trên họ. Xin Chúa cất đi mọi sự của con, chỉ xin ban cho con các linh hồn. Con muốn trở nên một tấm bánh hiến tế vì các tội nhân. Chớ chi vỏ bọc thân xác này che khuất của lễ của con, vì Thánh Tâm cực trọng của Chúa cũng được che khuất trong một Bánh Thánh, và chắc chắn Chúa cũng là một của lễ sống động.

Lạy Chúa Giêsu, xin biến đổi con trong Chúa để con trở nên một của lễ sống động đẹp lòng Chúa. Con ước ao được đền tội từng phút giây cho các tội nhân đáng thương. Của lễ linh hồn con được che khuất sau bức màn thân xác, mắt nhân loại không nhận ra, và vì đó mà được tinh ròng và đẹp lòng Chúa. Ôi Đấng Tạo Hoá, Hiền Phụ luân tuất vô biên của con, con tín thác nơi Chúa vì Chúa là Đấng Toàn Thiện. Hỡi các linh hồn, xin đừng sợ hãi Thiên Chúa nhưng hãy tín thác vào Người, vì Người nhân lành và Lòng Thương Xót của Người bền vững thiên thu.

908 + Ôi Thiên Chúa, chúng ta hiểu biết lẫn nhau trong nơi cư ngụ của tâm hồn con. Vâng, giờ đây con đang tiếp đón Chúa như một Thượng Khách trong gian nhà chật hẹp tâm hồn con, nhưng rồi sẽ đến lúc Chúa gọi con bước vào nơi cư ngụ của Chúa, chỗ Chúa đã dọn sẵn cho con ngay từ khởi thuỷ trời đất. Lạy Chúa, con biết sánh Chúa với gì đây?

910 **(268)** Chúa đang dẫn tôi vào một thế giới lạ lẫm đối với tôi. Chúa tỏ cho tôi biết ân sủng lớn lao của Người, nhưng tôi sợ hãi và không phó mặc cho tác động của ân sủng ấy, vì chưng điều này nằm trong khả năng của tôi, cho đến khi được cha linh hướng trấn an và cho biết ân sủng ấy là gì.

911 Vào một dịp kia, sự hiện diện của Thiên Chúa đã thấu nhập toàn bộ hữu thể tôi, và thần trí tôi được soi sáng về yếu tính của Người một cách mầu nhiệm. Chúa cho tôi hiểu biết về đời sống nội tại của Người. Trong thần trí, tôi được nhìn thấy Ba Ngôi Thiên Chúa, nhưng yếu tính của Ba Ngôi chỉ là một. Thiên Chúa đơn thuần và duy nhất, nhưng có Ba Ngôi; không Ngôi nào lớn hơn hoặc kém hơn; không có sự khác biệt về vẻ đẹp hoặc sự thánh thiện, vì Ba Ngôi chỉ là một. Ba Ngôi tuyệt đối là một. Tình yêu Thiên Chúa đưa tôi vào tri thức này và liên kết tôi với Người. Khi được hợp nhất với Ngôi Nhất, tôi cũng được hợp nhất với Ngôi Hai và Ngôi Ba giống như với Ngôi Nhất. Ý chí Ba Ngôi là một, một Thiên Chúa, mặc dù trong Ba Ngôi. Khi một trong Ba Ngôi kết nghĩa thân tình với một linh hồn, thì **(269)** nhờ quyền năng Ngôi ấy, linh hồn thấy mình được hợp nhất với cả Ba Ngôi và ngập tràn nguồn hạnh phúc hằng nuôi dưỡng các thánh. Nguồn hạnh phúc trào tuôn từ Chúa Ba Ngôi chí thánh sẽ làm cho muôn thụ tạo được hạnh phúc; vì nguồn hạnh phúc ấy trào tuôn sự sống làm sinh động và ban phát toàn bộ sức sống khởi nguồn từ Thiên Chúa. Trong những giờ phút ấy, linh hồn tôi cảm nghiệm được những niềm vui thần linh mà tôi cảm thấy khó mà diễn tả được.

912 Khi ấy, tôi được nghe những lời này: **Ta muốn em trở nên Hiền Thê của Ta.** Nỗi sợ hãi xuyên thấu linh hồn, nhưng tôi vẫn bình thản tiếp tục suy gẫm về hình thức nhiệm hôn này. Tuy nhiên, mỗi lần nỗi sợ hãi sắp xâm nhập linh hồn tôi, thì một sức mạnh từ trời cao lại trào đổ cho tôi sự bình an.

Sau cùng, tôi đã tuyên lời khấn trọn đời, và tuyên khấn bằng tất cả ý chí tự do của mình. Và cứ thế, tôi tiếp tục suy gẫm điều này mang ý nghĩa gì. Tôi cảm thấy và nhận ra đây là một hình thức ân sủng đặc biệt. Bất cứ khi nào nghĩ về điều đó, tôi cảm thấy ngây ngất đi vì Chúa, nhưng trong cơn ngất trí này, tâm trí tôi tỉnh táo và được ánh sáng xuyên suốt. Khi được kết hợp với (270) Chúa, tôi ngất trí vì trào tràn hạnh phúc, nhưng tâm trí tôi rạng ngời và quang đãng, thoát mọi ảnh hưởng của bóng tối. Thiên Chúa đã tự hạ uy quyền để sống với một thụ sinh hèn hạ của Người. Lạy Chúa, con xin cám tạ Chúa vì hồng ân lớn lao cho con được kết thân với Chúa. Lạy Chúa Giêsu, Thánh Danh Chúa là hoan lạc của con.

Tôi có một linh cảm về Người Yêu Dấu của tôi ngay từ đàng xa, và linh hồn uể oải của tôi được nghỉ yên trong vòng tay Người; tôi không biết tôi sẽ sống thế nào nếu thiếu Chúa. Tôi chẳng thà ở với Chúa giữa muôn vàn đau khổ và bách hại còn hơn sống giữa những niềm vui cao khiết nhất của thiên đàng mà không có Người.

913 Ngày 2 tháng 2 năm 1937

Hôm nay, ngay từ sớm tinh sương, linh hồn tôi đã được đắm đuối trong Thần Tính Thiên Chúa. Trong giờ thánh lễ, tôi nghĩ mình sẽ được nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng như thường lệ, thế nhưng tôi lại thấy Chúa Giêsu Tử Nạn. Người chịu đóng đinh vào thập giá vô cùng đau đớn. Nỗi khổ nạn của Người xuyên thấu toàn thân, linh hồn và thể xác tôi một cách vô hình, nhưng hết sức đau đớn.

914 Ôi, những mầu nhiệm diễn ra trong thánh lễ thật đáng sợ thay! Một mầu nhiệm vĩ đại được thực hiện trong thánh lễ. **(271)** Chúng ta phải lắng nghe và tham dự vào cuộc tử nạn này của Chúa Giêsu với một lòng sùng mộ nồng thắm biết bao. Một ngày kia, chúng ta sẽ biết những gì Thiên Chúa đang thực hiện vì chúng ta và tặng ân Người đang chuẩn bị cho chúng ta trong từng thánh lễ. Chỉ có tình yêu Thiên Chúa mới có thể ban cho chúng ta một tặng ân như thế. Ôi Chúa Giêsu, Chúa Giêsu của con, linh hồn con bị xuyên thấu đau đớn khi nhìn thấy nguồn mạch sự sống này đang trào tràn sự dịu ngọt và sức mạnh cho từng linh hồn, đồng thời con cũng nhìn thấy các linh hồn đang tàn tạ và héo hắt vì lỗi lầm của họ. Ôi Chúa Giêsu, xin sức mạnh Lòng Thương Xót Chúa hãy ấp ủ những linh hồn này.

915 Lạy Mẹ Maria, hôm nay, một lưỡi gươm bạo tàn đã xuyên qua tâm hồn thánh thiện của Mẹ. Ngoài Thiên Chúa, không ai biết được nỗi thống khổ của Mẹ. Tâm hồn Mẹ không vỡ tan; một tâm hồn kiên cường vì kết hợp với Chúa Giêsu. Lạy Mẹ dịu hiền, xin kết hợp tâm hồn con với Chúa Giêsu vì chỉ có thế con mới kham nổi mọi thử thách gian truân, và cũng chỉ trong tình hợp nhất với

Chúa Giêsu, những sự hy sinh nhỏ bé của con mới làm thoả lòng Thiên Chúa. Lạy Mẹ rất ngọt ngào, xin tiếp tục dạy con về đời sống nội tâm. Ước gì lưỡi gươm đau khổ đừng bao giờ làm con thất đảm. Lạy Mẹ Đồng Trinh vẹn tuyền, xin trào đổ sự kiên cường và xin bảo toàn tâm hồn con.

916 **(272)** Hôm nay là một ngày đặc biệt đối với tôi; mặc dù gặp rất nhiều đau khổ, linh hồn tôi vẫn tràn ngập niềm vui. Ở gian phòng kế bên phòng tôi có một người phụ nữ Do Thái, bệnh tình rất trầm trọng. Ba ngày trước, tôi có sang thăm hỏi và hết sức đau lòng khi nghĩ đến việc bà ấy sắp lìa đời mà linh hồn vẫn chưa được thanh tẩy bằng ân sủng phép Rửa Tội. Tôi gợi ý với chị y tá [cũng là một nữ tu] phụ trách hãy rửa tội cho bà trước khi giờ cuối cùng của bà ấy đến. Tuy nhiên, việc này thật khó khăn vì lúc nào cũng có một số người Do Thái túc trực chung quanh. Dù vậy, tôi cảm thấy bị thôi thúc phải cầu nguyện trước bức hình Chúa Giêsu đã truyền cho tôi nhờ vẽ. Tôi có một tập sách nhỏ in hình Chúa Thương Xót ngoài bìa. Và tôi thưa với Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, chính Chúa đã cho con biết Chúa sẽ ban nhiều ân sủng qua bức hình này. Vậy con nài xin Chúa ban ân sủng phép Rửa Tội cho người phụ nữ Do Thái này. Ai rửa tội cũng không can hệ, miễn là bà ấy được rửa tội”.

Sau những lời ấy, tôi cảm thấy hết sức an tâm, và tin chắc dù khó khăn đến mấy, nước Thánh Tẩy cũng sẽ đổ trên linh hồn bà ấy. Đêm đó (273) lúc bà đã kiệt sức, tôi chỗi dậy khỏi giường sang thăm bà những ba lần, coi xem đã đến lúc thuận tiện để đem đến cho bà ân sủng ấy chưa. Sáng hôm sau, bà xem ra có phần tỉnh táo hơn một chút. Đến chiều, giờ sau cùng của bà đã đến. Nữ tu chăm sóc bà nói rằng rất khó mà rửa tội vì có những người túc trực chung quanh. Thời điểm đã đến khi người bệnh lâm cơn mê man, và thế là để cứu bà, họ bắt đầu chạy tứ tán; một số [đi] gọi bác sĩ, trong khi số khác đi lung tung tìm sự trợ giúp.

Thế là bệnh nhân còn lại một mình, và nữ tu kia đã kịp rửa tội cho bà ngay trước lúc mọi người quay lại, linh hồn bệnh nhân đã trở nên xinh đẹp, được tô điểm bằng ân sủng Chúa. Cơn hấp hối cuối cùng không kéo dài, giống như thiếp vào giấc ngủ. Bỗng nhiên, tôi nhìn thấy linh hồn bà bay lên trời xinh đẹp vô ngần. Ôi, một linh hồn có ơn thánh sủng đẹp đẽ biết bao! Niềm vui tràn ngập tâm hồn vì tôi đã xin được một ơn trọng đại cho linh hồn này trước bức hình Chúa.

917 Ôi Lòng Thương Xót Chúa thật cao vời; chớ gì mọi linh hồn đều ca ngợi tình thương ấy. Lạy Chúa Giêsu của con, linh hồn ấy muôn đời sẽ hát cho Chúa nghe bài ca tán tụng Lòng Thương Xót Chúa. **(274)** Con sẽ không quên được ấn tượng ngày hôm nay đã lưu lại nơi linh hồn con.

Đây là ân sủng thứ hai tôi đã nhận lãnh ở đây cho các linh hồn trước bức hình Chúa Thương Xót.

Ôi Chúa nhân lành và đầy lòng thương cảm biết bao; lạy Chúa Giêsu, con xin hết lòng cám tạ Chúa vì những hồng ân này.

918 Ngày 5 tháng 2 năm 1937

Lạy Chúa Giêsu của con, bất chấp mọi sự, con vẫn hết lòng khát khao được kết hợp với Chúa. Lạy Chúa Giêsu, nếu có thể được, xin hãy đưa con về với Chúa, dường như trái tim con sẽ nổ tung vì mong nhớ Chúa!

Ôi, tôi cảm thấy mình đã ở chốn lưu đày này quá lâu rồi! Khi nào tôi sẽ được thấy mình trong nhà Cha chúng ta, hoan hưởng niềm hạnh phúc trào tràn từ Thiên Chúa cực thánh? Nhưng, nếu thánh ý Chúa định cho con cứ sống và chịu đau khổ, thì con xin chọn những gì Chúa đã tiền định cho con. Xin Chúa hãy giữ con lại trên dương gian này bao lâu Chúa muốn, cho dù có lâu đến tận thế. Ôi thánh ý Chúa, xin hãy trở nên nguồn vui và hoan hỉ cho linh hồn con. Mặc dù trần gian đông đầy thiên hạ, nhưng con vẫn cảm thấy lẻ loi, và trái đất này như một hoang mạc kinh hoàng cho con. Lạy Chúa Giêsu, Chúa Giêsu, Chúa biết và thấu cho những nỗi thao thức nồng cháy của trái tim con; lạy Chúa, chỉ một mình Chúa có thể làm con được no thoả.

919 **(275)** + Hôm nay, khi tôi lưu ý một thiếu nữ không nên đứng ngoài hành lang nhiều giờ với cánh đàn ông như thế, vì đó là điều bất xứng với một thiếu nữ đoan trang, cô đã xin lỗi và hứa sửa mình. Cô thổn thức khi nhận ra sự vô tâm của mình. Trong khi tôi đang nói với thiếu nữ ấy một ít điều liên quan đến hành vi luân lý của cô, những người đàn ông trong phòng đã túa ra lắng nghe những lời của tôi. Những người Do Thái cũng nghe được một đôi điều về họ. Một người về sau cho tôi biết họ đã dán tai vào tường để nghe trộm. Tôi cũng biết họ đang lắng tai, nhưng tôi chỉ nói điều mình phải nói. Các bức tường ở đây mỏng đến độ người ta có thể nghe được tiếng nói, dù rất khẽ.

920 + Ở đây có một thiếu phụ [3] trước kia là học sinh của chúng tôi. Một cách tự nhiên, bà ta thử thách tính nhẫn nhục của tôi. Mỗi ngày, bà đến thăm tôi nhiều lần. Sau mỗi lần thăm như thế, tôi cảm thấy mệt nhoài, nhưng thấy Chúa Giêsu đã gởi linh hồn ấy đến với tôi. Lạy Chúa, ước gì mọi sự đều tôn vinh Chúa. Sự nhẫn nhục cũng đem lại vinh quang cho Chúa. Ôi đáng thương thay cho các linh hồn!

921 **(276)** Ngày 6 tháng 2 [năm 1937]

Hôm nay, Chúa phán với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, Cha nghe nói con rất đơn sơ, thế mà tại sao con không cho Cha biết mọi sự liên quan đến con, ngay cả những chi tiết nhỏ mọn nhất? Con hãy nói cho Cha mọi sự, và hãy biết rằng điều này đem lại cho Cha một niềm vui lớn lao. Tôi thưa lại:

“Nhưng lạy Chúa, Chúa biết tất cả mọi sự kia mà”. Và Chúa Giêsu trả lời: Đúng, quả thật Cha biết mọi sự; nhưng con không nên chữa mình bằng việc đó, với lòng đơn sơ của con trẻ, con hãy nói mọi sự cho Cha, vì tai của Cha và trái tim của Cha hằng nghiêng về bên con, và những lời của con rất quý giá đối với Cha.

922 + Khi bắt đầu làm tuần cửu nhật trọng đại này theo ba ý chỉ, tôi nhìn thấy một con trùng nhỏ trên sàn nhà và thầm nghĩ: làm sao nó đến đây được giữa mùa đông thế này? Khi ấy, tôi được nghe những lời sau đây trong linh hồn: **Con xem, Cha đang nghĩ đến và đang nâng đỡ nó, nhưng nó làm sao sánh được với con? Tại sao linh hồn con lại có giờ phút sợ hãi?** Tôi đã xin lỗi Chúa về giờ phút ấy. Chúa Giêsu muốn tôi luôn luôn là một con trẻ để Người chăm sóc mọi sự và mù quáng suy phục thánh ý Người. Người đảm nhận tất cả mọi sự.

923 **(277)** Ngày 7 tháng 2 [năm 1937]

Hôm nay, Chúa phán với tôi: Cha đòi con một lễ hiến tế hoàn hảo và toàn thiêu; một hiến tế ý chí. Không một hy sinh nào có thể sánh với hiến tế này. Chính Cha đang hướng dẫn cuộc đời con và sắp đặt mọi sự, để đối với Cha, con sẽ là một hy sinh liên lỉ và luôn luôn thi hành thánh ý Cha. Về việc hoàn thành hiến tế này, con hãy kết hợp với Cha trên thập giá. Cha biết con có thể làm được những gì. Chính Cha sẽ ban cho con nhiều mệnh lệnh trực tiếp, nhưng Cha sẽ trì hoãn khả năng được thực hiện và để tuỳ thuộc vào những vị khác. Nhưng những gì các bề trên không tìm cách thực hiện, chính Cha sẽ trực tiếp thực hiện nơi linh hồn con. Và trong những nơi sâu nhiệm nhất của linh hồn con, một hiến tế toàn thiêu hoàn hảo sẽ được thực hiện, không phải chỉ nhất thời, nhưng hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết rằng hiến tế này sẽ kéo dài cho đến khi con qua đời. Nhưng sẽ đến thời điểm, Cha là Thiên Chúa sẽ hoàn tất tất cả những ước muốn của con. Cha vui mừng trong con như trong một bánh thánh sống động; đừng để điều gì làm con hoảng sợ; Cha ở với con.

924 Hôm nay, tôi nhận được chỉ thị của Mẹ Bề Trên cấm không cho đến bên giường những người hấp hối. Do đó, tôi sẽ gởi đến cho những người hấp hối tinh thần vâng phục của tôi để thế cho bản thân tôi, và điều ấy sẽ nâng đỡ các linh hồn **(278)** đang hấp hối. Thánh ý Chúa là như thế, và thế là đã đủ cho tôi rồi. Điều tôi không thể hiểu bây giờ sau này tôi sẽ hiểu.

925 Ngày 7 tháng 2 năm 1937

Hôm nay, tôi cầu nguyện tha thiết hơn bao giờ hết cho Đức Thánh Cha [Piô XI] và ba vị giáo sĩ [4] để Thiên Chúa soi sáng cho các ngài về những gì Người đang yêu cầu tôi, bởi vì việc thực hiện điều này sẽ tuỳ thuộc vào các ngài. Ôi tôi thật hạnh phúc vì sức khoẻ của Đức Thánh Cha đang hồi

phục. Hôm nay, tôi nghe ngài đọc diễn văn về Đại Hội Thánh Thể, [5] và tôi đến đó trong tinh thần để lãnh nhận phép lành Toà Thánh.

926 Ngày 9 tháng 2 năm 1937

Thứ Ba Béo trước lễ Tro. Trong hai ngày trước lễ hội, tôi cảm thấy một dòng thác lũ đầy những hình phạt và tội lỗi. Ngay lúc ấy, Chúa cho tôi biết tội lỗi khắp thế giới đã phạm trong những ngày này. Tôi ngất đi vì kinh hoàng mặc dù đã biết lượng từ bi của Chúa vô bờ. Tôi kinh ngạc vì Chúa vẫn còn cho nhân loại tồn tại. Và Người cho tôi biết chính các linh hồn ưu tuyển là những người đã nâng đỡ sự tồn tại của nhân loại. Khi các linh hồn ưu tuyển đã đủ số, thế giới sẽ không còn tồn tại nữa.

927 Hai ngày nay, tôi hiệp lễ **(279)** để đền tạ và thân thưa cùng Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, ngày hôm nay, con xin hiến dâng tất cả vì các tội nhân. Xin phép công thẳng của Chúa hãy giáng phạt trên con, nhưng xin đại dương xót thương của Chúa hãy ngập lút các tội nhân đáng thương”. Chúa đã nhậm lời tôi cầu xin: nhiều linh hồn được trở về cùng, nhưng tôi phải quằn quại khổ đau dưới ách công thẳng của Chúa. Tôi cảm thấy mình là đối tượng cơn nghĩa nộ của Thiên Chúa tối cao. Đến tối, những đau khổ của tôi đã lên đến tình trạng bị ruồng bỏ bề trong, từ lồng ngực trào lên những tiếng rên rỉ không sao kềm chế nổi. Tôi khoá cửa phòng và bắt đầu làm một giờ thánh. Cảm giác bị ruồng rẫy nội tâm và kinh nghiệm phép công thẳng Thiên Chúa - đó là lời cầu nguyện của tôi; những tiếng rên rỉ và nỗi đau đớn từ linh hồn tôi trào ra thay cho cuộc thưa chuyện ngọt ngào với Chúa.

928 Khi ấy, tôi bỗng được nhìn thấy Chúa, Người áp tôi sát vào Trái Tim Người và phán: Hỡi ái nữ của Cha, con đừng khóc, bởi vì Cha không thể chịu nổi những giọt nước mắt của con. Cha sẽ ban mọi điều con xin, nhưng con đừng khóc nữa. Tôi được chan chứa niềm (280) hân hoan và tâm trí tôi, như thường lệ, được chìm đắm trong Chúa như báu tàng độc nhất của mình. Hôm nay, được lòng từ ái Chúa khuyến khích, tôi đã thưa chuyện với Chúa rất lâu.

929 Khi đã được tựa vào Trái Tim rất ngọt ngào của Chúa, tôi thưa với Người: “Lạy Chúa Giêsu, con có rất nhiều điều để thưa cùng Chúa”. Chúa hết sức âu yếm nói với tôi: **Ái nữ Cha ơi, nói đi con.** Và tôi bắt đầu kể lể những nỗi đau đớn của lòng mình; đó là việc tôi vô cùng quan tâm đến toàn thể nhân loại, “Tất cả họ không biết Chúa, và những người biết Chúa lại không yêu mến Chúa như Chúa đáng được mến yêu. Con cũng thấy các tội nhân xúc phạm đến Chúa vô cùng tàn nhẫn; và rồi, con thấy các tín hữu, nhất là các đầy tớ của Chúa, bị đàn áp và bách hại dã man. Thế rồi, con thấy nhiều linh hồn lao xuống vực sâu hoả ngục kinh hoàng. Lạy Chúa Giêsu, Chúa thấy đây là nỗi đau đớn nghiền nát trái tim và xương tuỷ con. Mặc dù Chúa tỏ cho con một lòng sủng ái đặc biệt

và đổ đầy lòng con những suối nguồn hoan lạc của Chúa, tuy nhiên, điều này cũng không làm nguôi ngoai những đau đớn mà con vừa kể cho Chúa, ngược lại, chúng xuyên thấu trái tim tội nghiệp **(281)** của con càng nhức nhối hơn. Ôi con khát khao mãnh liệt cho tất cả nhân loại được trở về tín thác nơi Lòng Thương Xót của Chúa. Khi nhìn thấy vinh quang của thánh danh Chúa, trái tim con mới được an ủi ".

Chúa Giêsu trầm ngâm và thích thú lắng nghe những lời tâm sự của hồn tôi như thể Người chưa biết gì về những sự ấy, và điều này càng làm cho tôi thoải mái tâm tình với Người. Chúa Giêsu nói với tôi: Ái nữ của Cha ơi, những lời phát xuất từ trái tim con làm vui thoả lòng Cha, và bằng việc đọc chuỗi kinh, con sẽ đem nhân loại đến gần Cha hơn. Sau những lời ấy, tôi thấy còn một mình, nhưng sự hiện diện của Thiên Chúa luôn lưu lại trong linh hồn tôi.

930 + Ôi Chúa Giêsu của con, mặc dù con sẽ về bên Chúa, rồi Chúa sẽ đổ đầy chính Chúa cho con, và điều ấy làm cho niềm hạnh phúc của con được tràn đầy, tuy nhiên, con vẫn không quên được nhân loại. Con ước ao mở toang những bức màn thiên đàng để trần gian không còn nghi ngờ về Lòng Thương Xót Chúa. Sự nghỉ ngơi của con là cao rao Lòng Thương Xót Chúa. Linh hồn sẽ dâng lên Đấng Tạo Thành một vinh quang cao cả nhất khi trở về tín thác vào Lòng Thương Xót của Người.

931 **(282)** Ngày 10 tháng 2 năm 1937

Hôm nay, thứ Tư lễ Tro. Trong giờ dâng lễ, tôi cảm nghiệm những thương tích khổ nạn của Chúa Giêsu nơi tứ chi của tôi. Mùa Chay là thời gian rất đặc biệt cho tác vụ của các linh mục. Chúng ta nên giúp đỡ các ngài trong việc thu phục các linh hồn.

932 Ít ngày trước đây, tôi có viết thư cho cha linh hướng [có lẽ cha Andrasz [6]] và xin phép được thực hiện một vài việc hãm mình nhỏ bé trong mùa Chay. Vì không được phép bác sĩ cho lên phố, nên tôi buộc phải viết thư. Nhưng thứ Tư lễ Tro đã đến rồi mà tôi vẫn chưa nhận được hồi âm. Sáng nay, sau khi hiệp lễ, tôi đã xin Chúa Giêsu soi giục cha linh hướng bằng ánh sáng của Người để cha trả lời cho tôi. Tôi biết trong lòng rằng cha sẽ không phản đối, và ban phép thực hành các khổ chế như tôi đã xin. Thế là tôi an tâm tiến hành những việc hãm mình ấy. Chiều hôm đó, tôi nhận được đáp thư của cha, cho biết ngài sẵn lòng ban phép cho tôi thực hành các việc như tôi đã **(283)** xin. Tôi rất vui mừng vì tri thức nội tâm của tôi phù hợp với ý kiến của cha linh hướng.

933 Sau đó, tôi được nghe những lời này trong linh hồn: Con sẽ nhận được một phần thưởng trọng đại vì đã vâng lời và lệ thuộc cha giải tội hơn là theo ý riêng mà thực hành các việc đạo đức. Hỡi ái nữ của Cha, con hãy thâm hiểu và sống thế này: bất cứ điều gì, dù nhỏ mọn đến đâu, nhưng

nếu có ấn tín vâng lời vị đại diện của Cha cũng đều làm Cha vui lòng và trở nên quý đẹp trước mắt Cha.

934 Những việc làm nhỏ mọn trong mùa Chay. Mặc dù rất muốn và ước ao, nhưng tôi không thể thực hiện những việc khổ chế lớn như trước kia, bởi vì tôi đang ở dưới sự theo dõi kỹ lưỡng của bác sĩ. Nhưng tôi vẫn có thể làm được những việc nhỏ bé: thứ nhất - ngủ mà không gối đầu; bắt mình chịu đói một chút; hằng ngày, dang tay đọc chuỗi kinh Chúa dạy; thỉnh thoảng, dang tay cầu nguyện **(284)** trong thời gian bất định. Ý chỉ: nài xin Lòng Thương Xót Chúa cho các tội nhân đáng thương, và cho các linh mục năng lực để dẫn đưa các tâm hồn tội lỗi trở về.

935 Sự giao tiếp giữa tôi với những người hấp hối vẫn hết sức gần gũi như trước. Tôi thường ở bên cạnh một người hấp hối ở cách xa, nhưng niềm vui lớn lao nhất của tôi là được nhìn thấy lời hứa của Lòng Thương Xót Chúa được nên thực hiện nơi những linh hồn này. Thiên Chúa là Đấng Tín Thành; Người hoàn thành những gì Người đã tiền định.

936 + Một người trong dãy phòng của chúng tôi lâm cơn nguy tử. Giữa những vật vã kinh hồn, bà ta hấp hối những ba ngày, thỉnh thoảng tỉnh lại. Mọi người trong phòng đều cầu nguyện cho bà. Tôi rất muốn đến với bà, nhưng vì Mẹ Bề Trên không cho tôi đến thăm những người hấp hối, vì thế tôi ở lại trong phòng và cầu nguyện cho linh hồn đáng thương ấy. Nhưng khi nghe biết bà ấy vẫn còn hấp hối và không ai biết còn kéo dài bao lâu nữa, tôi bỗng cảm thấy xúc động và thưa với Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, nếu mọi điều con thực hiện là đẹp lòng Chúa, **(285)** con xin Chúa một dấu chứng là cho linh hồn ấy hết đau đớn và nhanh chóng đi về chốn hạnh phúc đời đời của bà”. Vài phút sau đó, tôi được biết bà ấy đã từ trần một cách êm ái và chóng vánh đến độ người ta không có kịp giờ để thắp nến.

937 + Tôi xin nói thêm một điều nữa về cha linh hướng của tôi [cha Andrasz hoặc cha sopocko [7]]. Điều lạ lùng là có quá ít linh mục biết cách tiếp thêm năng lực, sức mạnh, và can đảm cho linh hồn để họ có thể không ngừng thăng tiến mà không mỏi mệt. Dưới sự hướng dẫn như thế, một linh hồn dù không mạnh mẽ cho lắm cũng có thể thực hiện được nhiều công việc vinh danh Thiên Chúa. Ở đây, tôi khám phá được một bí quyết; đó là cha giải tội, hay đúng ra là cha linh hướng, đừng nên coi thường những chi tiết nhỏ mọn mà linh hồn thổ lộ với ngài. Vì khi nhận thấy được dìu dắt như vậy, linh hồn bắt đầu nỗ lực, không bỏ qua dịp nhỏ mọn nào để thực hành nhân đức và tránh lánh các lỗi phạm dù rất tơ tóc. Nhờ những nỗ lực này, như những viên đá nhỏ bé, từ nơi linh hồn sẽ vươn lên một thánh điện hết sức tráng lệ. **(286)** Ngược lại, nếu linh hồn nhận thấy cha giải tội coi thường các chi tiết nhỏ mọn, họ cũng sẽ bỏ qua và không kể ra các chi tiết ấy cho

ngài; tệ hơn nữa là họ sẽ bắt đầu chểnh mảng trong các điều nhỏ mọn. Như vậy thay vì tiến bộ, linh hồn dần dần thụt lùi và đến khi ý thức được tình trạng của mình thì họ đã sa vào chỗ khốn khổ nghiêm trọng. Ở đây nảy sinh một vấn nạn: ai có lỗi trong vấn đề này, linh hồn đương sự hay cha giải tội, tức là cha linh hướng? Theo tôi, dường như mọi trách nhiệm đều quy về vị linh hướng bất cẩn kia; lỗi duy nhất của linh hồn là đã nhận lầm một vị linh hướng như vậy. Một vị linh hướng đúng ra phải dẫn đưa linh hồn trên đường trọn lành theo thánh ý Chúa.

938 Linh hồn lẽ ra phải cầu nguyện thật sốt sắng, thật nhiều và phải xin Chúa đích thân chọn cho họ một vị linh hướng. Điều gì khởi sự từ Thiên Chúa sẽ là thánh thiện, điều gì khởi sự thuần tuý nhân loại sẽ là phàm tục. Để **(287)** trợ giúp một linh hồn, Thiên Chúa nhân lành đến độ đích thân chọn cho họ một vị linh hướng và soi sáng cho họ biết về vị mà trước mặt ngài, đương sự sẽ khám phá ra những điều sâu kín nhất trong khi mình như thể nhìn thấy bản thân trước tôn nhan Chúa Giêsu. Khi linh hồn nhìn ra và tin nhận Chúa đã an bài tất cả điều ấy, họ sẽ cầu nguyện tha thiết cho cha giải tội để ngài có đủ ánh sáng mà hiểu rõ họ. Trừ khi vì lý do nghiêm trọng, chớ gì linh hồn đừng thay đổi cha linh hướng. Linh hồn đã cầu nguyện thật tha thiết và thật nhiều thế nào để tìm ra ý Chúa trước khi chọn vị linh hướng, thì họ cũng phải cầu nguyện thật tha thiết và thật nhiều như vậy để nhận ra ý Chúa thực sự muốn họ lìa bỏ vị linh hướng ấy mà chọn vị khác. Nếu thánh ý Chúa không tuyệt đối rõ ràng thì không nên thay đổi linh hướng, vì tự sức mình, con người không thể tiến cao, và Satan cũng chỉ muốn tìm thấy một người khao khát trọn lành nhưng tự dẫn đường vạch lối, bởi vì người ấy chắc chắn không thể nên thánh được.

939 Cũng có một ngoại lệ [trong vấn đề này], đó là khi Thiên Chúa đích thân hướng dẫn linh hồn. Nhưng khi đó, vị linh hướng **(288)** lập tức nhận ra đương sự đang được Thiên Chúa hướng dẫn. Chúa sẽ cho ngài biết điều này một cách tường tận, và một đương sự như thế, hơn ai hết, hoá ra lại cần ở dưới sự kiểm soát của vị linh hướng. Trong trường hợp này, vị linh hướng không hướng dẫn và vạch vẽ con đường cho linh hồn phải theo; nhưng tốt hơn, ngài hãy thẩm định và xác nhận cho linh hồn biết họ đang đi đúng đường và đang được thần khí tốt lành hướng dẫn.

Trong tình huống này, vị linh hướng không những phải thánh thiện mà còn phải có kinh nghiệm và khôn ngoan. Về phía linh hồn, họ phải đặt ý kiến vị linh hướng trên cả soi động của Chúa, bởi vì chỉ có thế, họ mới tránh được những ảo tưởng và lầm lạc. Một linh hồn không chịu đặt những soi động của mình hoàn toàn dưới sự kiểm soát khắt khe của Giáo Hội, tức là của vị linh hướng, rõ ràng là họ đang bị ác thần hướng dẫn. Vị linh hướng phải hết sức cẩn trọng trong những trường hợp như thế và phải thử thách tinh thần vâng phục của linh hồn. Satan có thể đội lốt khiêm

nhường, nhưng không biết đội lốt **(289)** vâng phục, và do đó, các mưu đồ đen tối của nó sẽ bị phanh phui. Nhưng vị linh hướng cũng không nên quá sợ hãi về một linh hồn như vậy, bởi vì nếu Chúa đặt linh hồn đặc biệt ấy dưới sự chăm sóc của ngài, thì Người cũng ban cho ngài đầy đủ ánh sáng, nếu không làm sao ngài có thể xử lý khôn ngoan về các mầu nhiệm giữa linh hồn ấy với chính Thiên Chúa được.

940 Chính tôi đã đau khổ và từng chịu thử thách rất nhiều về vấn đề này. Vì thế, tôi chỉ ghi lại những gì bản thân đã từng trải qua. Chỉ sau nhiều tuần cửu nhật liên tiếp, nhiều kinh nguyện và việc sám hối, Chúa mới gởi đến cho tôi một vị linh mục hiểu được linh hồn tôi. Ôi, có lẽ đã có nhiều linh hồn thánh thiện hơn nếu như đã có nhiều cha giải tội kinh nghiệm và thánh thiện hơn. Không ít linh hồn tha thiết nỗ lực nên thánh, nhưng vì không thể tự mình đứng vững giữa những thời gian thử thách nên đã từ bỏ con đường trọn lành.

941 Lạy Chúa Giêsu, xin ban cho chúng con những vị linh mục sốt sắng thánh thiện! Phẩm giá của linh mục thật cao trọng, nhưng đồng thời trách nhiệm của ngài cũng thật nặng nề! Ôi linh mục, ngài được ban cho nhiều, nhưng sẽ bị đòi lại nhiều...

942 **(290)** Ngày 11 tháng 2 [năm 1937]

Hôm nay thứ Sáu. Trong giờ thánh lễ, tôi cảm thấy một cơn đau nhức trong thân xác: hai bàn tay, bàn chân, và cạnh sườn của tôi. Chúa Giêsu gởi đến cho tôi thứ đau đớn này để tôi có thể thực hiện việc đền tạ vì các tội nhân. Cơn đau tuy ngắn ngủi nhưng rất kinh khủng. Tôi đau không quá hai phút đồng hồ, nhưng ấn tượng lưu lại rất lâu và rất sống động.

943 + Hôm nay, tôi cảm thấy quá cô quạnh trong tâm hồn đến nỗi không biết phải giải thích làm sao ngay cho bản thân mình. Tôi muốn trốn tránh mọi người để được cứ thế mà khóc mãi. Không ai cảm thông được cho một con tim bị thương tích vì yêu, và tự thâm sâu, khi trái tim ấy cũng cảm thấy bị bỏ rơi, thì không còn ai có thể an ủi nó được. Ôi các linh hồn tội nhân, các bạn đã lấy đi Thiên Chúa của tôi rồi, nhưng được, được lắm; các bạn sẽ được nếm hưởng Thiên Chúa dịu ngọt chừng nào, và hãy cứ để biển cả đắng cay tràn ngập trái tim tôi cũng được. Tôi đã nhường tất cả những an ủi thiêng liêng của tôi cho các bạn rồi.

944 + Có những lúc tôi bất tín với bản thân, khi nhận ra sự yếu đuối và xấu xa nơi những vực thẳm trong hữu thể của mình, và tôi đã nhận ra có thể chịu nổi những giờ phút ấy bằng cách tín thác vào Lòng Thương Xót vô cùng **(291)** của Thiên Chúa. Nhẫn nại, cầu nguyện, và thinh lặng - đó là những điều đem lại sức mạnh cho linh hồn. Có những lúc linh hồn nên giữ lặng, và khi ấy, nói năng với thụ tạo là không thích hợp; đây là những giây phút linh hồn chán nản với bản thân, và khi ấy,

linh hồn cảm thấy mình yếu đuối như một đứa trẻ. Lúc đó, linh hồn bám chặt vào Thiên Chúa bằng tất cả sức lực của mình. Vào những thời gian ấy, tôi chỉ sống nhờ đức tin, và cảm thấy được củng cố nhờ ơn Chúa, tôi đã can đảm hơn trong việc nói chuyện và giao tiếp với những người chung quanh.

945 Buổi tối, Chúa phán với tôi: Hỡi con, con hãy tựa vào Trái Tim Cha mà nghỉ ngơi; Cha thấy con đã làm việc vất vả trong vườn nho của Cha. Và linh hồn tôi tràn ngập niềm vui thần linh.

946 Ngày 12 tháng 2 năm [1937]

Hôm nay, sự hiện diện của Thiên Chúa xuyên suốt tôi như một tia sáng mặt trời. Linh hồn tôi khát khao Chúa mãnh liệt đến độ thỉnh thoảng lại ngất trí. Tôi cảm thấy Tình Yêu Hằng Hữu chạm đến tâm hồn tôi và cái nhỏ bé của tôi không sao chịu đựng nổi, **(292)** nên việc ấy làm tôi ngất trí. Tuy nhiên, sức lực bên trong của tôi vẫn mãnh liệt, và linh hồn tôi sánh kịp với Tình Yêu đã mến yêu nó. Trong những lúc ấy, linh hồn được hiểu biết sâu xa về Thiên Chúa, và càng hiểu biết Người, tình yêu của linh hồn càng trở nên tinh ròng và nồng nàn hơn. Những mầu nhiệm giữa linh hồn và Thiên Chúa thật khôn dò!

947 Thỉnh thoảng có những giờ phút linh hồn tôi bị mất hút trong kinh ngạc khi nhìn thấy uy linh vô cùng của Thiên Chúa đã tự hạ xuống ngang với linh hồn tôi. Sự ngạc nhiên nội tâm của tôi thật bất tận vì Thiên Chúa Tối Cao mà lại vui sướng ở trong tôi và chính Người cho tôi biết như vậy. Tôi dìm mình sâu hơn vào vũng hư vô của mình, bởi vì tôi biết mình là gì. Tuy nhiên, tôi phải nói rằng, để đền đáp, tôi phải mến yêu Đấng Tạo Hoá đến điên cuồng bằng mọi nhịp đập của con tim và mọi thớ sợi thần kinh của mình; trong vô thức, linh hồn tôi đắm chìm, đắm chìm... trong Chúa. Tôi cảm thấy không gì sẽ tách tôi lìa khỏi Thiên Chúa, dù thiên đàng hay trần gian, dù hiện tại hay tương lai. Mọi sự đều có thể đổi dời, nhưng tình yêu thì không bao giờ, không bao giờ; mãi mãi vẫn thuỷ chung. **(293)** Chúa là Đấng Toàn Năng Hằng Sống đã tỏ cho tôi biết tôi có thể mến yêu Người một cách rất đặc biệt, và chính Người làm cho linh hồn tôi có thể mến yêu bằng thứ tình yêu mà Người muốn tôi mến yêu Người. Tôi chôn mình càng ngày càng chặt hơn trong Chúa, và không sợ hãi gì.

Tình yêu đã chiếm đoạt trót cả trái tim tôi, cho dù người ta có nói với tôi về phép công thẳng của Thiên Chúa, cả đến các thiên thần trong sạch còn run rẩy, che mặt trước thánh nhan Chúa và cất lời tung hô: “Thánh, Thánh, Thánh”, như gợi ý rằng sự thân mật của tôi với Thiên Chúa làm tổn hại cho danh dự và uy quyền của Người, [tôi sẽ đáp lại rằng:] Ồ không không và không hề!”. Trong tình yêu tinh ròng có chỗ cho tất cả: lời tôn vinh cao cả nhất và sự tôn thờ sâu thẳm nhất, tuy nhiên nhờ tình yêu, linh hồn vẫn được chìm ngập trong Chúa với niềm an bình thanh thản nhất; và những

lời nói của nhân loại bên ngoài không tác động đến linh hồn. Những điều người ta nói với linh hồn về Thiên Chúa chỉ là một bóng mờ so với kinh nghiệm của họ về Thiên Chúa; và linh hồn thường ngạc nhiên sao người ta lại thán phục những điều của ai đó nói về Thiên Chúa trong khi, đối với linh hồn, chẳng có gì đặc biệt, vì linh hồn biết những gì được diễn tả thành lời **(294)**vẫn chưa đạt đến sự cao cả ấy. Vì thế linh hồn lắng nghe mọi sự với sự tôn trọng, nhưng vẫn có một cuộc sống đặc biệt riêng trong Thiên Chúa.

948 Ngày 13 tháng 2 năm [1937]

Hôm nay, trong nghi lễ Thương Khó, [8] tôi thấy Chúa Giêsu chịu tàn đãi và đội mão gai, với một cây sậy trong tay. Chúa Giêsu im lặng khi quân dữ lồng lộn, thi nhau tra tấn Người. Chúa Giêsu không nói gì, nhưng nhìn tôi, và trong ánh nhìn ấy, tôi cảm thấy nỗi đớn đau của Chúa, kinh hãi đến độ chúng ta không thể tưởng ra được một ý nghĩ mờ nhạt nhất về mức độ đau khổ Người đã chịu vì chúng ta trước giờ chịu đóng đinh trên thập giá. Linh hồn tôi tràn ứ nỗi đau đớn và mòn mỏi; trong linh hồn tôi, tôi cảm thấy một sự gớm ghét tội lỗi, thậm chí một bất toàn nhỏ mọn nhất, đối với tôi, dường như cũng là một ngọn núi sừng sững khiến tôi phải đền tạ bằng việc hãm mình và sám hối. Khi nhìn thấy Chúa Giêsu chịu cực hình, tâm hồn tôi tan nát đành đoàn, và tôi nghĩ: Các tội nhân sẽ thế nào đây nếu họ không lợi dụng cuộc Thương Khó Chúa Giêsu? Trong cuộc Thương Khó của Chúa, tôi nhìn thấy cả một đại dương thương xót.

(295) + J.M.J. Ngày 12 tháng 2 năm 1937

Tình yêu của Chúa là hoa, lòng thương của Chúa là quả.

949 Hỡi linh hồn còn ngờ vực, hãy đọc những lời suy gẫm sau đây về Lòng Thương Xót Chúa và hãy tín thác. [9]

Lòng Thương Xót Chúa tuôn trào từ cung lòng Đức Chúa Cha, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót là ưu phẩm cao cả nhất của Chúa, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót là mầu nhiệm khôn thấu, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa phát nguồn từ mầu nhiệm Ba Ngôi Cực Thánh, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa trí năng nhân loại và thiên thần không thể dò được, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa là nơi phát nguyên mọi sự sống và phúc lành, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa cao cả hơn các tầng trời, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa là nguồn mạch các phép lạ và kỳ công, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa ôm ấy toàn thể vũ trụ, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa xuống với trần gian trong Ngôi Lời Nhập Thể, con tín thác nơi Chúa.

(296) Lòng Thương Xót Chúa trào tuôn từ thương tích mở rộng của Trái Tim Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa chất chứa trong Thánh Tâm Chúa Giêsu cho chúng con, và cách riêng cho kẻ có tội, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa khôn dò trong việc thiết lập phép Thánh Thể, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa trong việc thành lập Hội Thánh, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa trong phép Thánh Tẩy, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa trong việc thánh hoá chúng con qua Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa đồng hành với chúng con trong suốt cuộc sống, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa ấp ủ chúng con, nhất là trong giờ lâm tử, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa ban sự sống bất diệt cho chúng con, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa đồng hành với chúng con trong từng giây phút cuộc đời, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa gìn giữ chúng con khỏi lửa hoả ngục, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa hoán cải các tội nhân cứng lòng, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa làm các thiên thần sửng sốt và các thánh ngỡ ngàng, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa khôn dò trong mọi mầu nhiệm Thiên Chúa, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa nâng đỡ chúng con khỏi mọi bất hạnh, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa là nguồn mạch hạnh phúc và hoan lạc của chúng con, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa gọi chúng con từ hư vô ra hiện hữu, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa bao trùm mọi công trình do bàn tay Người, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa là triều thiên mọi việc Chúa làm, con tín thác nơi Chúa.

(297) Lòng Thương Xót Chúa là sự nâng đỡ ngọt ngào cho những tâm hồn đau thương sầu đắng, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa là nguồn hy vọng độc nhất cho những tâm hồn thất vọng, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa là chốn nghỉ ngơi cho các tâm hồn và là bình an giữa nơi khiếp hãi, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa là hoan lạc và ngất ngây của những linh hồn lành thánh, con tín thác nơi Chúa.

Lòng Thương Xót Chúa gợi niềm cậy trông khi thất vọng, con tín thác nơi Chúa.

950 + Lạy Thiên Chúa Hằng Hữu, trong Chúa có Lòng Thương Xót vô hạn và kho tàng nhân hậu vô biên, xin hãy nhân từ nhìn đến và gia tăng Lòng Thương Xót Chúa nơi chúng con, để giữa những lúc gian nan, chúng con không thất vọng và ngã lòng nhưng trọn niềm tin tưởng và suy phục thánh ý Chúa vốn là Toàn Yêu và Toàn Thương.

951 + Ôi lòng xót thương Chúa vô cùng vô tận,
Nào ai có thể tán dương và tôn thờ cho xứng đáng?

Ưu phẩm tuyệt đỉnh của Thiên Chúa toàn năng,
Là hy vọng ngọt ngào cho tội nhân.

Hỡi các tinh tú, địa cầu và đại dương, hãy hợp nên một khúc thánh ca và đồng thanh sốt mến hát lên cám tạ Lòng Thương Xót vô cùng của Thiên Chúa.

952 **(298)** Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa biết thánh ý Chúa là tất cả cho con. Chúa sử dụng con thế nào, đối với con cũng chẳng hệ gì. Chúa truyền cho con bắt tay vào việc - con thanh thản khởi sự mặc dù biết mình không có khả năng; qua các vị đại diện của Chúa, Chúa lệnh cho con chờ đợi - và con nhẫn nại đợi chờ; Chúa đổ đầy nhiệt huyết vào lòng con - nhưng Chúa làm con không sao hành động được; Chúa lôi kéo con về với Chúa trên thiên quốc - và rồi Chúa lại để con dưới thế; Chúa trút vào lòng con một nỗi nồng nàn khao khát Chúa - và Chúa lại ẩn mặt khỏi con. Con chết mòn mỏi vì thao thức muốn kết hợp với Chúa mãi mãi, và Chúa lại không để cái chết đến với con. Ôi thánh ý Chúa là thức bổ dưỡng và niềm hoan lạc của linh hồn con. Khi con suy phục thánh ý Chúa, một niềm bình an sâu thẳm ngập tràn linh hồn con.

Ôi Chúa Giêsu của con, Chúa không ban thưởng vì thực hiện thành công công việc, nhưng vì thiện chí và lao nhọc. Vì vậy, con hoàn toàn an tâm cho dù mọi công trình và nỗ lực của con đều bị cản trở hoặc hoá ra như không. Nếu con **(299)** làm tất cả khả năng của con, thì phần còn lại

không phải là việc của con. Và vì vậy, những cơn giông tố hãi hùng nhân từ cũng không khuấy động nổi niềm an bình sâu thẳm của con; thánh ý Chúa, ngự trong lương tâm con.

953 + Ngày 15 tháng 2 năm 1937

Hôm nay, đau khổ của tôi có phần gia tăng: không những tôi cảm thấy cả hai buồng phổi đau đớn nhiều hơn mà có cả những cơn đau kỳ lạ trong phần ruột nữa. Tôi đau đớn đến tận mức bản tính thụ tạo yếu đuối của tôi có thể chịu nổi, tất cả chỉ vì các linh hồn, để nài xin Lòng Thương Xót Chúa đoái đến các tội nhân đáng thương và khẩn nài sức mạnh cho các linh mục. Ôi, tôi trọng kính các linh mục biết bao; và tôi nài xin Chúa Giêsu, Linh Mục Thượng Phẩm, hãy ban cho các ngài thật nhiều ơn lành.

954 Hôm nay, sau hiệp lễ, Chúa phán với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, niềm vui của Cha là được kết hợp cùng con. Chính lúc suy phục thánh ý Cha là con dâng lên Cha vinh quang ngời sáng nhất và kín múc cho con cả một đại dương phúc lành. Cha sẽ không được hưởng nơi con niềm vui đặc biệt như thế nếu như con không sống bằng thánh ý Cha. Lạy Thượng Khách ngọt ngào của con, con đã sẵn sàng gánh chịu mọi hy sinh vì Chúa, nhưng Chúa biết (300) cho chính là sự yếu đuối. Tuy nhiên, với Chúa, con có thể làm được mọi sự. Ôi Chúa Giêsu của con, con van nài Chúa hãy ở bên con từng phút giây.

955 Ngày 15 tháng 2 năm 1937

Hôm nay, tôi được nghe những lời này trong linh hồn: Hỡi Bánh Thánh đẹp lòng Cha Cha, hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết rằng cả Ba Ngôi Thiên Chúa đều tìm được niềm hoan lạc nơi con, bởi vì con sống hoàn toàn bằng thánh ý Thiên Chúa. Không của lễ hy sinh nào có thể sánh được với điều này.

956 + Sau những lời ấy, tôi được ban tri thức về thánh ý Thiên Chúa; nghĩa là giờ đây tôi nhìn thấy mọi sự từ một góc nhìn cao hơn, và với tình yêu, tôi chấp nhận tất cả mọi biến cố và mọi sự, dù vui hay buồn, như những dấu chứng ái tình đặc biệt của Cha trên trời.

957 Hiến tế tinh ròng của ý chí tôi sẽ cháy trên bàn thờ tình yêu. Để hy sinh của tôi được nên hoàn hảo, tôi sẽ liên kết mật thiết với hiến lễ của Chúa Giêsu trên thập giá. Khi những đau khổ lớn lao làm cho nhiên tính của tôi run sợ, sức mạnh tinh thần cũng như thể lý suy giảm, tôi sẽ ẩn mình thật sâu trong thương tích rộng mở của Trái Tim **(301)** Chúa Giêsu, im lặng như một bồ câu, không lời than vãn. Ước chi mọi khát vọng, cho dù lành thánh, cao khiết và xinh đẹp nhất của tôi đi nữa cũng luôn chiếm chỗ rốt bét, còn thánh ý Chúa hãy chiếm chỗ ưu tiên. Lạy Chúa, đối với con, sự ao

ước nhỏ bé nhất của Chúa còn quý trọng hơn thiên đàng với tất cả mọi kho tàng trên đó. Con biết rõ người ta sẽ không hiểu con; nhờ vậy, hy sinh của con sẽ trở nên tinh ròng hơn trước mắt Chúa.

958 Vài ngày trước đây, một thiếu phụ đến gặp và xin tôi cầu cho ý nguyện của bà vì đang gặp một công chuyện khẩn cấp và quan trọng. Đột nhiên, trong lòng tôi cảm thấy vấn đề này không đẹp lòng Chúa, nên tôi đáp sẽ không cầu nguyện theo ý chỉ này, "nhưng nói chung, tôi sẽ cầu nguyện cho chị". Vài ngày sau đó, người thiếu phụ trở lại và cám ơn vì tôi đã không cầu theo ý nguyện của bà, nhưng cho chính bản thân bà, bởi vì bà đã sôi sục muốn trả thù một người mà theo **(302)**điều răn thứ tư, lẽ ra bà phải tôn trọng cung kính. Chúa Giêsu đã thay đổi tâm trạng bà, và chính bà cũng nhận ra lỗi mình; tuy nhiên, tôi ngạc nhiên vì tôi đã thấu được điều kín ẩn của bà.

959 + Hôm nay, tôi nhận được một bức thư của cha Sopocko, ngài gởi lời chúc mừng lễ thánh quan thầy của tôi [ngày 15 tháng 2]. Những lời chúc mừng của ngài làm tôi hạnh phúc, nhưng sức khoẻ yếu ớt của ngài khiến tôi phải buồn. Theo trực giác, tôi đã biết trước điều này, nhưng vẫn chưa tin hoàn toàn như vậy. Nhưng dường như với tôi, nếu ngài đã viết ra điều ấy mà lại đúng như vậy, thì những điều khác ngài không viết cũng sẽ đúng, và tri thức nội tâm của tôi đã không đánh lừa tôi. Cha yêu cầu tôi gạch dưới tất cả những điều tôi không tự bản thân mà biết được; nghĩa là, tất cả những điều Chúa Giêsu nói cho tôi biết trong linh hồn. [10] Trước đây, ngài đã từng nhiều lần yêu cầu tôi điều này, nhưng tôi không có thời giờ, và quả thật, vội vàng gì mà tôi phải làm như vậy. Nhưng làm thế nào mà ngài lại biết tôi chưa làm điều này nhỉ? Tôi rất ngạc nhiên; nhưng giờ đây, tôi sẽ bắt đầu công việc với hết tâm hồn. Ôi Chúa Giêsu của con, ý muốn vị đại diện của Chúa rõ ràng là chính thánh ý Chúa, con không có một bóng mờ nghi nan nào.

960 **(303)** Ngày 16 tháng 2 năm 1937

Hôm nay, tôi vào lộn phòng bên cạnh, và thế là tôi đã nói chuyện với người ấy một lúc. Khi trở về phòng mình, tôi đã nghĩ đến người này một lúc. Bỗng nhiên, Chúa Giêsu đứng bên cạnh tôi và phán: **Hỡi ái nữ của Cha, lúc này con đang tưởng nghĩ gì thế?** Không suy nghĩ thêm, tôi rúc ngay vào lòng Chúa, bởi vì tôi nhận ra mình đã suy nghĩ quá nhiều về các thụ tạo.

961 + Sáng nay, sau khi chu toàn mọi việc phận sự thiêng liêng, tôi bắt đầu công việc đan thêu. Tôi cảm thấy một sự tĩnh lặng trong tâm hồn: tôi nhận ra Chúa Giêsu đang ngự ở đó. Sự ý thức sâu xa và ngọt ngào về sự hiện diện của Thiên Chúa thôi thúc tôi thân thưa với Người: "Lạy Ba Ngôi Cực thánh đang ngự trong tâm hồn con, con khẩn nài Chúa ban ơn hoán cải cho một số linh hồn nhiều bằng số mũi kim mà con sẽ thực hiện trong ngày hôm nay bằng chiếc kim thêu này". Khi ấy, tôi nghe những lời này trong linh hồn: **Ái nữ của Cha ơi, những đòi hỏi của con quá nhiều**

đấy. “Lạy Chúa Giêsu, Chúa biết rằng đối với Chúa, cho nhiều còn dễ hơn là cho ít”. **Đúng vậy thật, đối với Cha, ban nhiều cho một linh hồn thì dễ hơn là ban ít, nhưng mỗi ơn hoán cải ban cho một linh hồn tội nhân đều đòi phải có hy sinh.** “Vâng, lạy Chúa Giêsu, con xin dâng lên Chúa **(304)** công việc con đang làm với hết tâm hồn đây; đối với con, dường như sự hiến dâng của con không quá nhỏ đối với một số đông linh hồn như thế đâu; lạy Chúa Giêsu, Chúa biết suốt ba mươi năm, Chúa đã từng cứu các linh hồn cũng chỉ bằng việc lao công mà thôi. Vì đức vâng lời thánh thiện cấm con không được thực hiện các việc sám hối và khổ chế lớn lao, vì vậy, con nài xin Chúa, lạy Chúa: hãy chấp nhận những thứ chẳng ra gì của con đây nhưng đã được đóng ấn vâng lời như những của quý trọng”. Khi ấy, tôi nghe lời này trong linh hồn: **Ái nữ của Cha ơi, Cha chiều theo lời xin của con đó.**

962 + Tôi thường nhìn thấy một người dấu yêu của Chúa. Chúa tỏ lòng yêu thương ngài đặc biệt, không những vì ngài đang ra sức truyền bá việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa, mà còn vì tình yêu của ngài dành cho Chúa, mặc dù không phải lúc nào ngài cũng cảm nghiệm được tình yêu này trong tâm hồn, ngược lại, hầu như lúc nào ngài cũng ở trong vườn Cây Dầu. Tuy nhiên, vị này luôn làm đẹp lòng Thiên Chúa, và đức nhẫn nại của ngài thắng vượt mọi khó khăn.

963 + Ôi, giá như một linh hồn đau khổ biết mình được Thiên Chúa yêu dấu thế nào, có lẽ họ sẽ chết vì vui sướng trong niềm hạnh phúc trào tràn! Một ngày nào đó, chúng ta sẽ biết được giá trị đau khổ, nhưng khi ấy, chúng ta không còn khả năng để đau khổ nữa. Giây phút hiện tại là thời gian của chúng ta.

964 **(305)** Ngày 17 tháng 2 năm 1937.

Sáng nay, trong giờ thánh lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu chịu khổ hình. Các thương tích của Người hằn sâu vào thân xác tôi một cách mầu nhiệm, nhưng không vì thế mà bớt đau đớn.

965 Chúa Giêsu nhìn tôi và phán: Các linh hồn vẫn cứ hư mất mặc dù đã có cuộc Khổ Nạn cay đắng của Cha. Cha ban cho họ niềm hy vọng sau cùng về phần rỗi; đó là ngày lễ kính Lòng Thương Xót của Cha. [11] Nếu họ không sùng kính Lòng Thương Xót Cha, họ sẽ phải hư mất muôn đời. Hỡi Thư Ký của Lòng Thương Xót Cha, con hãy ghi chép và hãy nói cho các linh hồn biết về Lòng Thương Xót vô bờ của Cha, bởi vì ngày khủng khiếp, ngày của phép công thẳng của Cha đã cận kề.

966 + Hôm nay, tôi được nghe những lời này trong linh hồn: Hỡi ái nữ của Cha, đã đến lúc con phải hành động; Cha ở với con. Những bách hại và đau khổ lớn lao đang chờ đợi con, nhưng con sẽ được an ủi khi nghĩ rằng nhiều linh hồn sẽ được cứu vớt và thánh hoá nhờ công việc này.

967 + Khi tôi bắt đầu gạch dưới những lời của Chúa, và nhân đó theo trình tự mà lược lại tất cả. Khi đến trang được đánh dấu là những lời khuyên và chỉ dẫn của cha Andrasz, tôi không biết phải làm thế nào, nên gạch dưới hay không, và tôi nghe trong lòng: **Con hãy gạch dưới, bởi vì những lời này là của Cha, Cha mượn môi miệng (306) người bạn tri kỷ của Cha để nói với con và trấn an con. Con hãy vâng theo những chỉ dẫn ấy cho đến khi lìa đời. Cha không thể hài lòng nếu như con không vâng theo những chỉ dẫn ấy. Con hãy biết rằng Cha đã đặt ngài giữa Cha và linh hồn con. Cha làm như thế để con được bình an và khỏi bị sai lầm.**

968 Bởi vì Cha đã đặt con dưới sự chăm sóc đặc biệt của vị linh mục này, nên con không buộc phải trình bày cặn kẽ với các bề trên của con về mối tương giao giữa Cha với con. Trong tất cả những vấn đề khác, con hãy sống như một trẻ thơ với các bề trên, nhưng bất cứ những gì Cha thực hiện trong nơi sâu thẳm hồn con, con hãy thành thật chỉ nói với các vị linh mục này mà thôi.

Và tôi nhận ra từ khi Chúa ban cho tôi một vị linh hướng, Người không đòi tôi phải trình bày mọi sự cho các bề trên như trước, trừ những vấn đề liên quan bên ngoài; vì thế, chỉ mình cha linh hướng biết rõ linh hồn tôi. Có được một vị linh hướng là một hồng ân đặc biệt Chúa ban. Ôi, ít người nhận được hồng ân ấy biết bao! Linh hồn vẫn được bình an giữa những lúc gian nan khốn khó nhất. Hằng ngày sau khi hiệp lễ, tôi luôn cảm ơn Chúa Giêsu vì đã ban ơn trọng này cho tôi. Ngày nào **(307)** tôi cũng nài xin Chúa Thánh Thần soi sáng cho cha. Tôi đã thực sự nghiệm được trong linh hồn mình năng lực của vị linh hướng lớn lao thế nào. Xin chúc tụng Lòng Thương Xót Chúa đã thương ban hồng ân này!

969 + Hôm nay, tôi đến nguyện gẫm trước Thánh Thể [trong nhà nguyện của dưỡng đường]. Khi tôi gần đến bàn thờ, sự hiện diện của Thiên Chúa bao phủ linh hồn tôi, và tôi được đắm chìm trong đại dương thần tính của Người, Chúa Giêsu phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, mọi sự hiện hữu là của con.** Tôi thưa lại cùng Chúa: “Trái tim con không muốn gì khác ngoài một mình Chúa, ôi Kho Tàng của lòng con. Lạy Chúa, con xin cám tạ Chúa vì mọi ân huệ Chúa đã ban cho con, nhưng con chỉ ước ao Trái Tim Chúa mà thôi. Dù các tầng trời có bao la, nhưng cũng chẳng là gì đối với con nếu không có Chúa. Lạy Chúa Giêsu, Chúa quá biết con thường xuyên ngất đi vì khát mong Chúa”. **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết điều này, giờ đây con đang được nếm hưởng những gì mà các linh hồn khác trong cõi đời đời mới được hưởng.**

970 Bỗng nhiên, linh hồn tôi được ngập tràn ánh sáng tri thức về Thiên Chúa. Ôi, giả như tôi có thể diễn tả được một chút những gì linh hồn tôi trải nghiệm khi lưu lại gần bên Trái Tim của Đấng Uy Linh **(308)** vô biên! Tôi không sao diễn tả thành lời. Chỉ linh hồn nào ít là một lần trong đời đã từng

trải nghiệm qua một hồng ân như thế thì mới công nhận điều này. Khi trở về phòng riêng, tôi dường như đang từ cõi chết sống lại. Khi bác sĩ đến bắt mạch cho tôi, ông rất ngạc nhiên: “Này chị, điều gì đã xảy ra? Chị chẳng có một nhịp mạch gì hết cả! Tôi muốn biết cái gì đã làm nó nhanh quá thế này”. Tôi biết nói gì với ông ấy đây, trong khi chính tôi cũng không biết sao mạch của mình lại đập nhanh như thế. Tôi chỉ biết mình đang mòn mỏi khát khao Thiên Chúa, nhưng tôi không nói điều này cho ông ấy vì làm sao thuốc thang có thể giúp gì được trong trường hợp này?

971 Ngày 19 tháng 2 năm 1937

Tiếp xúc với những người hấp hối. Họ xin tôi và tôi đã có thể cầu nguyện, vì Chúa ban cho tôi một tinh thần cầu nguyện phi thường. Tôi luôn được kết hợp với Chúa, và tôi hoàn toàn ý thức mình đang sống cho các linh hồn để đưa họ về với Lòng Thương Xót Chúa, ôi lạy Chúa. Trong vấn đề này, không hy sinh nào là vô nghĩa.

972 **(309)** Hôm nay, bác sĩ quyết định tôi phải ở đây cho đến tháng Tư. Đó là thánh ý Chúa, mặc dù tôi rất muốn được trở về với các chị em.

973 Hôm nay, tôi được biết về cái chết của một người chị em chúng tôi [12] tại Plock, nhưng chị ấy đã hiện đến thăm tôi trước khi người ta cho tôi biết tin về cái chết của chị.

974 Ngày 22 tháng 2 năm 1937

Hôm nay tại nhà nguyện của chúng tôi đã khai mạc tuần tĩnh tâm dành cho các nhân viên bệnh viện, mặc dù ai muốn cũng đều được tham dự. Mỗi ngày có một bài giảng. Cha Bonaventure [13] giảng trọn một tiếng đồng hồ và ngài nói trực tiếp với các linh hồn. Tôi cũng tham dự tuần phòng vì rất khao khát được hiểu biết Thiên Chúa sâu xa hơn và yêu mến Người nồng nàn hơn, tôi đã hiểu rằng càng hiểu biết Thiên Chúa, càng tha thiết yêu mến Người.

975 Hôm nay, tôi được nghe những lời này: Con hãy cầu nguyện để các linh hồn không phải sợ hãi khi đến với toà án xót thương của Cha. Con đừng chán ngại cầu nguyện cho các tội nhân. Con biết linh hồn họ thực sự là gánh nặng thế nào đối với Trái Tim Cha. Hãy làm nguôi cơn sầu thảm đến chết cho Cha đi; hãy phân phát Lòng Thương Xót của Cha đi.

976 **(310)** Ngày 24 tháng 2 năm 1937

Hôm nay, trong giờ thánh lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu đang hấp hối. Những đau khổ của Chúa xuyên thấu linh hồn và thân xác tôi một cách vô hình. Nỗi đau thật mênh mang, mặc dù chỉ xảy đến một lúc ngắn ngủi.

977 Trong lúc đang hát các bài ca vãn mùa Chay, tôi được kết hợp với cuộc Thương Khó của Chúa đến nỗi không sao cầm được nước mắt. Tôi muốn lánh đi một nơi nào đó để được mặc sức cảm thông với nỗi buồn thương khi tưởng nhớ đến cuộc Thương Khó của Chúa.

978 Khi đang cầu nguyện theo ý chỉ của cha Andrasz, tôi biết được ngài rất đẹp lòng Chúa. Từ đó về sau, tôi càng kính trọng ngài hơn nữa, như với một vị thánh. Điều này đem lại cho tôi một niềm hoan lạc lớn lao, và vì đó, tôi hết lòng cám tạ Thiên Chúa.

979 Hôm nay trong giờ chầu phép lành, tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu và Người đã phán với tôi những lời này: Con hãy vâng lời vị linh hướng của con trong mọi sự; lời ngài là thánh ý Cha. Con hãy thâm tín sâu xa trong lòng rằng chính Cha nói qua môi miệng của ngài, và Cha muốn con hãy giãi bày tình trạng linh hồn con cho ngài với một tinh thần đơn sơ (311) chân tình như con vẫn làm với Cha. Ái nữ của Cha ơi, Cha lặp lại cho con đây: con hãy biết rằng lời ngài chính là ý muốn của Cha về con.

980 Hôm nay, tôi được thấy Chúa trong vẻ đẹp tuyệt vời, và Người phán bảo tôi: Bánh Thánh dấu yêu của Cha ơi, con hãy cầu nguyện cho các linh mục, nhất là trong thời gian mùa gặt này. Trái Tim Cha thoả lòng với con, và vì con, Cha đang chúc lành cho thế giới.

981 Tôi đã hiểu rằng hai năm đau khổ nội tâm mà tôi đã trải qua trong sự vâng phục thánh ý Chúa để hiểu biết thánh ý Người đã giúp tôi tiến bộ trên đường trọn lành hơn cả mười năm trước đó. Trong hai năm ấy, tôi đã ở trên thập giá chơi vơi giữa trời và đất. Nói cách khác là tôi bị ràng buộc bởi lời khấn vâng phục và phải vâng lời bề trên như chính Thiên Chúa. Đàng khác, Chúa lại trực tiếp tỏ cho tôi biết thánh ý của Người, và vì thế nỗi cực hình bề trong của tôi lại kinh khiếp đến nỗi không ai **(312)** thông cảm được hay tưởng tượng nổi những đau khổ tinh thần này. Đối với tôi, chết đi dường như còn sướng hơn là phải tái đi tái lại một giờ với những đau khổ như thế. Tôi sẽ không ghi lại nhiều về vấn đề này bởi vì chúng ta không thể tả được thế nào là hiểu biết thánh ý Chúa cách trực tiếp, đồng thời lại phải vâng phục trọn hảo thánh ý Người được tỏ ra cách gián tiếp qua các bề trên. Cảm tạ Chúa đã ban cho tôi một vị linh hướng, nếu không dù một bước có lẽ tôi cũng không sao tiến được.

982 + Mới đây, tôi có nhận được một bức thư thân thương từ đứa em gái mười bảy tuổi của tôi [Wanda [14]]. Em năn nỉ xin tôi giúp em vào dòng. Em sẵn sàng trước bất cứ hy sinh nào vì Chúa. Từ bức thư của em, tôi có thể nói được Thiên Chúa đang hướng dẫn em, và tôi vui mừng vì Lòng Thương Xót vĩ đại của Thiên Chúa.

983 + Hôm nay, Uy Nghi Thiên Chúa bao trùm và xuyên thấu linh hồn tôi đến tận những tầng rất sâu nhiệm. Sự cao cả của Thiên Chúa thấu nhập hữu thể tôi và ngập tràn đến độ tôi hoàn toàn đắm đuối trong sự cao cả của Người. Tôi tan hoà và hoàn toàn biến mất trong Thiên Chúa như nguồn mạch sự sống của tôi, như trong một sự sống hoàn hảo.

984 **(313)** Lạy Chúa Giêsu của con, con quá hiểu sự trọn lành của con không hệ ở việc Chúa truyền cho con thực thi những công việc vĩ đại này của Chúa - Ô không! - Sự cao trọng của linh hồn không hệ ở điều này, nhưng ở tình yêu chí thiết dành cho Chúa. Lạy Chúa Giêsu, tự thâm tâm, con hiểu những thành tựu lớn lao nhất cũng không thể sánh được với một hành vi mến yêu Chúa thuần khiết. Con ước ao được trung thành với Chúa và thực thi lệnh truyền của Chúa. Con vận dụng hết sức lực và trí năng để thực hiện tất cả những gì Chúa đang đòi hỏi, lạy Chúa, nhưng con không dính bén tơ vương một chút nào với tất cả điều ấy. Con làm mọi sự chỉ vì đó là thánh ý Chúa. Trọn khối tình yêu con được đắm chìm, không phải trong những công việc của Chúa, nhưng là trong chính Chúa, ôi Đấng Tạo Hoá và Thiên Chúa của con!

985 Ngày 25 tháng 2 năm 1937

Tôi tha thiết cầu nguyện cho một linh hồn đang hết sức đau khổ được ơn chết an lành. Suốt hai tuần lễ, bà cứ chập chờn giữa cái sống và cái chết. Tôi xúc động vì cảm thương bà nên thưa cùng Chúa: “Lạy Chúa Giêsu dịu hiền, nếu những công việc con đang thực hiện vì vinh danh Chúa đây đẹp lòng Chúa, xin Chúa hãy đưa bà ấy về với Chúa **(314)** và cho bà được an nghỉ nơi Lòng Thương Xót Chúa”. Tôi đã được nhậm lời một cách lạ thường, chỉ một lúc sau, họ đến cho tôi biết người đàn hết sức đau khổ ấy vừa mới qua đời.

986 Tôi nhìn thấy một vị linh mục [có lẽ cha Sopocko] đang cần được cầu nguyện, và tôi đã cầu nguyện cho ngài cho đến khi Chúa Giêsu âu yếm nhìn đến và ban cho ngài sức mạnh.

987 Hôm nay, tôi được biết một người trong gia đình tôi đang xúc phạm đến Thiên Chúa và đang trong tình trạng nguy tử. Tin này xuyên lút linh hồn tôi với nỗi nhức nhối đến độ tôi tưởng không thể sống được trước sự xúc phạm đến Chúa như vậy. Tôi nài xin Chúa tha thứ, nhưng chỉ nhìn thấy cơn nghĩa nộ của Người.

988 Tôi đang cầu nguyện cho một vị linh mục kia [có lẽ cha Sopocko], xin Chúa phù trợ ngài trong một số vấn đề thì được thấy Chúa Giêsu chịu đóng đinh. Mắt Người nhắm nghiền và chịu ngập chìm trong khổ hình. Tôi thờ lạy các thương tích của Chúa, thờ lạy từng thương tích một, và xin Người ban phúc lành cho vị linh mục. Chúa Giêsu cho tôi biết trong thâm tâm rằng linh hồn vị linh mục ấy hết sức yêu quý đối với Người, **(315)** và tôi cảm thấy ơn thánh đang tuôn chảy từ các

thương tích Chúa Giêsu xuống cho linh mục ấy, ngài cũng giống như Chúa Giêsu, phải chịu treo trên thập giá.

989 Lạy Chúa là Thiên Chúa của con, Chúa biết một mình Chúa là đối tượng linh hồn con mến yêu. Linh hồn con hoàn toàn được đắm đuối trong Chúa, ôi lạy Chúa. Cho dù con không hoàn thành được một điều nào trong những điều Chúa đã tỏ ra cho con đi nữa, Chúa ôi, con cũng hết sức an tâm vì biết con đã làm hết những gì trong khả năng của con.

990 Lạy Chúa, con biết rõ Chúa không cần những công việc của chúng con; Chúa chỉ đòi hỏi tình yêu. Tình yêu, tình yêu, và chỉ là tình yêu Thiên Chúa mà thôi - không có gì trên trời dưới đất này cao trọng hơn nữa. Sự cao trọng nhất là mến yêu Thiên Chúa; sự cao trọng thật ở trong tình yêu Thiên Chúa; sự khôn ngoan thật là yêu mến Thiên Chúa. Tất cả những gì cao trọng và xinh đẹp đều ở nơi Chúa; không có bất kỳ vẻ xinh đẹp hoặc cao trọng nào ở ngoài Thiên Chúa. Hỡi các bậc hiền triết thế gian và những vị thông minh tuyệt đỉnh, hãy nhìn nhận sự cao trọng thực sự chính là yêu mến Thiên Chúa! Tôi lấy làm lạ vì một số người tự lừa dối chính họ khi nói rằng: làm gì có đời sau!

991 **(316)** Ngày 26 tháng 2 năm 1937

Hôm nay, tôi nhìn thấy vì một cơn bão thổi qua nên những nghi lễ được cử hành tại các tư gia, thiếu các lễ phục phụng vụ; tôi cũng thấy mặt trời xuất hiện từ Thánh Thể, và mọi ánh sáng khác đều tắt hết, hay đúng hơn, là bị lu mờ; và mọi người đều hướng nhìn về ánh sáng [duy nhất] ấy. Nhưng hiện giờ, tôi không hiểu được ý nghĩa của thị kiến này. [15]

992 + Tôi đang tiến bước trong cuộc sống giữa phong ba bão tố, nhưng vẫn ngẩng cao đầu vì tôi là đứa trẻ hoàng tộc. Tôi cảm thấy Máu Thánh Chúa Giêsu đang luân chuyển trong huyết mạch của tôi, và tôi đặt trót niềm tín thác vào Lòng Thương Xót lớn lao của Người.

993 + Tôi xin Chúa hôm nay hãy cho một người kia đến thăm để tôi được gặp em ấy một lần nữa, và đó là dấu chỉ cho tôi biết thiếu nữ ấy được Chúa mời gọi vào dòng mà Người đang truyền cho tôi thành lập. Ôi thật kỳ diệu, đương sự đã đến, và tôi cố gắng truyền thụ cho em ít nhiều về phương diện thiêng liêng. Tôi bắt đầu chỉ dẫn cho em thấy con đường bỏ mình hy sinh và em đã sẵn lòng chấp nhận. Tuy nhiên, tôi đã giao phó vấn đề trong tay Chúa, để Người hướng dẫn mọi sự theo sở thích tốt lành của Người.

994 **(317)** Hôm nay, khi nghe bài thánh ca: “Chúc ngủ ngon, Đầu thánh thiện Chúa Giêsu của con” trên đài phát thanh, thần trí tôi bỗng nhiên được ngập lút trong Thiên Chúa, và tình yêu Người tràn đầy linh hồn tôi; tôi lưu lại một lúc với Cha trên trời.

995 + Mặc dù sống trong đau khổ triền miên là điều không dễ,

Chịu đóng đinh trên thập giá đau đớn man vàn,

Tuy nhiên, tôi bừng cháy ngọn lửa tình ái vì mến yêu,

Mặc dù chỉ là kẻ yếu đuối, nhưng tôi say đắm Thiên Chúa như một luyến thần.

Ôi, vĩ đại thay linh hồn giữa đau khổ

Vẫn trung thành với Thiên Chúa và thực thi ý Người

Vẫn kiên trì dù không được ủi an giữa phong ba bão tố rợn rùng,

Vì tình yêu Thiên Chúa tinh ròng làm ngọt ngào cho kiếp phận họ.

Yêu Chúa giữa lúc thịnh vượng có gì là lớn lao

Và cám tạ Người khi mọi sự đều xuôi thuận,

Nhưng hãy tôn thờ Chúa giữa những nghịch cảnh kinh khủng

Mến yêu Chúa chỉ vì Người và phó trót hy vọng nơi Người.

Khi linh hồn trong cảnh tăm tối vườn Cây Dầu,

Cô đơn giữa nỗi đắng cay tân toan,

(318) Nó vươn lên những tầm cao của Chúa Giêsu,

Dù nhấp chén đắng - linh hồn vẫn không buồn sầu.

Khi linh hồn thi hành thánh ý Thiên Chúa tối cao,

Ngay giữa đau khổ và cực hình triền miên,

Vẫn ấp môi vào chén được trao,

Linh hồn trở nên mạnh mẽ, và không gì làm nó khiếp đảm.

Dù bị hành khổ, linh hồn vẫn lặp lại: nguyện ý Chúa được nên trọn,

Và kiên nhẫn đợi chờ giờ phút được biến đổi,

Bởi vì dù trong tối tăm dày đặc, linh hồn vẫn nghe được tiếng Chúa Giêsu: Con thuộc về Cha.

Và nó sẽ biết điều này trọn vẹn khi bức màn được hạ xuống.

996 Ngày 28 tháng 2 năm 1937

Hôm nay, tôi được nếm chịu cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu một lúc khá lâu, và nhờ đó, tôi thấy được nhiều linh hồn đang cần lời cầu nguyện. Tôi thấy mình được biến đổi hoàn toàn trong lời cầu nguyện để kêu nài Lòng Thương Xót Chúa cho mọi linh hồn. Lạy Chúa Giêsu, con đón nhận Chúa vào tâm hồn con như một bảo chứng về Lòng Thương Xót cho các linh hồn.

997 Tối nay, khi nghe bài thánh ca: “Chúc ngủ ngon, Đầu thánh thiện Chúa Giêsu của con” trên đài phát thanh, tâm trí tôi bỗng được cuốn hút vào cung lòng mầu nhiệm của Thiên Chúa, và tôi

biết **(319)** sự cao cả của linh hồn cốt ở điều gì, và đối với Thiên Chúa, điều gì là điều can hệ; tình yêu, tình yêu, và chỉ tình yêu. Tôi hiểu mọi vật hiện hữu đều được đầy ắp Thiên Chúa, và tình yêu của Người tràn ngập linh hồn tôi đến nỗi tôi lúng túng không sao diễn tả nên lời. Hạnh phúc cho linh hồn nào biết mến yêu mà không tính toán, vì sự cao trọng của linh hồn hệ ở điều này.

998 Hôm nay, tôi tham dự ngày hồi tâm. Trong bài huấn đức cuối ngày, [16] linh mục giảng rằng thế giới rất cần đến Lòng Thương Xót Chúa, và hiện nay dường như là thời gian đặc biệt mọi người cần cầu nguyện và cần đến Lòng Thương Xót Chúa. Bấy giờ, tôi được nghe những lời sau: **Những lời ấy dành cho con. Con hãy vận dụng hết khả năng vì công cuộc Lòng Thương Xót của Cha. Cha khát mong Lòng Thương Xót Cha phải được tôn thờ, và đó là hy vọng sau cùng để được cứu rỗi Cha đang ban cho thế giới; tức là nương nhờ vào Lòng Thương Xót của Cha. Trái Tim Cha vui sướng vì ngày lễ này.** Sau những lời đó, tôi hiểu rằng không gì có thể miễn chước cho tôi khỏi trách vụ Chúa yêu cầu tôi phải thực hiện.

999 Tối hôm qua, tôi đau đớn quá đến độ tưởng đã đến giờ sau hết. Các bác sĩ không chẩn đoán được đó là bệnh gì. **(320)** Tôi cảm thấy lòng ruột như đứt ra từng đoạn, nhưng sau một vài giờ đồng hồ đớn đau như thế, tôi hồi phục bình thường. Tất cả điều này xin vì các linh hồn. Xin Lòng Thương Xót Chúa trào đổ xuống trên họ, ôi lạy Chúa.

1000 Nơi hoang mạc kinh khủng của kiếp sống,
Ôi Chúa Giêsu vô cùng dịu hiền của con,

Xin bảo vệ các linh hồn cho khỏi hư mất,
Vì Chúa là Suối Nguồn xót thương.
Xin những tia sáng rạng ngời Chúa,
Ôi Thủ Lãnh dịu hiền của linh hồn chúng con,
Xin hãy để Lòng Thương Xót biến đổi thế giới,
Và các bạn, những người đã lãnh nhận hồng ân này, hãy phụng sự Chúa Giêsu.
Con đường lớn con phải đi thật dốc dác,
Nhưng con không sợ gì,
Vì suối nguồn xót thương tinh khiết đang trào đổ cho con,
Và sức mạnh cho linh hồn khiêm nhượng.
Con kiệt sức và mỏi mệt,
Nhưng lương tâm con làm chứng cho con,

Rằng con làm mọi sự để Chúa được vinh danh hơn,

Chúa là sự nghỉ ngơi và là gia nghiệp của con.

[Hết tập Hai]

NỮ TU FAUSTINA PHÉP THÁNH THỂ

HỘI DÒNG CÁC NỮ TU ĐỨC MẸ NHÂN LÀNH

TẬP BA: CON SẼ CA NGỢI LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

1001 **(1)** +J.M.J.

Con cám tạ Chúa, lạy Chúa, Tôn Sư của con,

Vì Chúa đã biến đổi con hoàn toàn trong chính Chúa,

Và đồng hành bên con qua những lao nhọc vất vả cuộc đời;

Con không sợ gì khi có Chúa trong lòng con.

1002 + J.M.J.

Bàn tiệc của Chúa đã dọn sẵn,

Chúa Giêsu ngồi bàn với các Tông Đồ của Người,

Hữu thể Người toàn thể biến nên tình yêu,

Vì đó là ý định của Ba Ngôi Thiên Chúa.

Với hết niềm khao khát, Ta ước mong ăn bữa này với con,

Trước khi Ta chịu chết.

Trước lúc rời bỏ các con, tình yêu giữ Ta lại giữa các con.

Chúa đổ máu và ban sự sống Người vì Người yêu say đắm.

Tình yêu tiềm ẩn dưới hình bánh,

Tuy ra đi, nhưng Chúa vẫn ở lại với chúng ta.

Sự tự hạ đến thế thật không cần thiết,

Nhưng tình yêu nồng nàn đã che khuất Người dưới những hình này.

Người phán trên bánh rượu những lời:

“Đây là Máu Ta, đây là Mình Ta”.

Dù rất mầu nhiệm, nhưng là những lời yêu thương.

Rồi Người trao chén cho các Tông Đồ.

Chúa Giêsu buồn sầu tê tái cõi lòng

Người nói: “Một người trong các con sẽ nộp Thầy”.

Họ im lặng, cái im lặng như mồ hoang,

Và Gioan dựa đầu vào ngực Chúa.

Bữa tiệc kết thúc.

Chúng ta hãy vào vườn Cây Dầu.

Tình yêu được no thoả,

Và kìa, tên phản bội đang đợi chờ.

1003 **(2)** J.M.J.

Ôi thánh ý Chúa là của bổ dưỡng nuôi sống tôi, là niềm hoan lạc của tôi. Lạy Chúa, xin cho ngày lễ kính Lòng Thương Xót Chúa mau đến để các linh hồn nhận ra suối nguồn nhân lành của Chúa.

Thiên Chúa và Các Linh Hồn

Nữ tu Faustina phép Thánh Thể

Cracow, ngày 1 tháng 3 năm 1937

1004 Ôi thánh ý Thiên Chúa toàn năng,

Là niềm hoan lạc của tôi,

Là niềm vui sướng của tôi.

Bất cứ điều gì bàn tay Chúa trao cho

Tôi sẽ đón nhận với lòng hân hoan, suy phục và mến yêu.

Thánh ý Chúa là chốn nghỉ ngơi của tôi;

Trong đó có trót sự thánh thiện của tôi,

Và trọn vẹn phần rỗi đời đời của tôi,

Vì thực thi thánh ý Chúa là vinh quang cao cả nhất.

Thánh ý Chúa - đó là những ước muốn phong phú của Người

Là điều linh hồn tôi thực hiện không đắn đo,

Bởi vì đó là những ước muốn thần linh của Người,

Trong những giờ phút Chúa thổ lộ tâm tư của Người với tôi.

Lạy Chúa, xin dùng con theo ý Chúa.

Con không đặt trở ngại, không đắn đo suy tính.

Vì Chúa là tất cả niềm hoan lạc và tình yêu của hồn con,

Và đáp lại, con cũng thổ lộ những tâm tư của con với Chúa.

(3) + J.M.J. Cracow, ngày 1 tháng 3 năm 1937

+ Tập Ba

Thiên Chúa và Các Linh Hồn

1005 Ước chi vinh quang và lời ca ngợi Lòng Thương Xót Chúa được vang lên từ mọi thụ tạo khắp mọi thời đại và thời gian.

1006 + Ôi Chúa là Thiên Chúa con, Chúa truyền cho con phải ghi chép về những ân sủng Chúa ban cho con.

Ôi Chúa Giêsu của con, nếu như đó không phải là mệnh lệnh rõ ràng từ các cha giải tội, [17] buộc con phải ghi lại những điều xảy ra trong linh hồn con, thì có lẽ theo ý con, con sẽ không viết một chữ nào cả. Và do đó, nếu con có viết về bản thân, thì đó là do lệnh truyền trang trọng của đức vâng lời thánh thiện mà thôi.

1007 + Nguyện chúc tụng và vinh quang đều dâng về Chúa, lạy Thiên Chúa Ba Ngôi, Thiên Chúa Hằng Hữu. Nguyện Lòng Thương Xót trào tuôn từ cung lòng Chúa che chở chúng con cho khỏi cơn nghĩa nộ của Chúa. Ước chi lời chúc tụng Lòng Thương Xót vô biên của Chúa vang lên khắp nơi. Mọi kỳ công của Chúa đều mang dấu ấn Lòng Thương Xót khôn dò của Chúa, ôi lạy Chúa.

1008 Ngày 1 tháng 3 năm 1937

Chúa cho tôi hiểu Người rất phiền lòng với linh hồn lắm lời. Cha không tìm được một chút an nghỉ nơi linh hồn ấy. Sự ồn ào dai dẳng làm Cha mỏi mệt, và giữa náo động như thế, linh hồn không thể nhận ra được tiếng Cha.

1009 Hôm nay, tôi xin Chúa Giêsu cho tôi được gặp một người, và đó là dấu cho tôi biết Chúa gọi em ấy vào hội dòng [tôi sắp thành lập]. Tôi đã gặp được thiếu nữ ấy và hiểu rằng linh hồn này có ơn thiên triệu, và tôi đã xin Chúa đoái thương đích thân huấn luyện cho em. Tôi đã nói chuyện nhiều về ơn gọi với em; Chúa sẽ lo liệu những gì còn lại.

1010 **(4)** + Ngày 5 tháng 3 năm 1937

Hôm nay, tôi cảm nghiệm cuộc Khổ Nạn Chúa Giêsu trong thân xác một lúc rất lâu. Nỗi đau đớn rất ghê rợn, nhưng tất cả đều vì các linh hồn.

1011 Hôm nay, Chúa đến thăm tôi, ghì sát tôi vào Trái Tim Người và phán: **Hãy nghỉ ngơi đi, hỡi con nhỏ của Cha. Cha luôn luôn ở với con.**

1012 + Ngày 8 tháng 3 năm 1937

Hôm nay, đang khi cầu nguyện theo ý cha Andrasz, tôi chợt hiểu ra linh hồn ngài kết hiệp rất mật thiết với Chúa và rất đẹp lòng Người. Điều này đem lại cho tôi một niềm vui khôn tả, bởi vì tôi ước mong cho tất cả các linh hồn đều hợp nhất hết sức mật thiết với Thiên Chúa.

1013 + Trong giờ cầu nguyện hôm nay, linh hồn tôi chan chứa nỗi khát mong muốn xúc tiến công việc, mãnh liệt đến độ tôi không sao kềm chế được nhiệt tâm của mình. Ôi, tôi hết lòng khát mong cho các linh hồn thuộc hội dòng này được đến trình diện trong ngai toà Thiên Chúa và không ngớt khẩn nài Lòng Thương Xót vô biên của Người cho toàn thế giới, ngợi khen và tôn vinh Lòng Thương Xót vô biên của Thiên Chúa. Một mãnh lực mầu nhiệm đang thúc bách tôi hành động.

1014 Ngày 12 tháng 3 năm 1937

Tôi nhìn thấy sự mỏi mệt của một vị linh mục [có lẽ cha Sopocko], người được Chúa vạch sẵn một con đường trắc trở gian nan; nhưng những thành quả công việc của ngài thật tốt đẹp. Xin Chúa ban cho chúng con nhiều linh hồn như thế, biết mến yêu Chúa giữa những gian truân cùng cực nhất.

1015 + Hôm nay, tôi nghiệm thấy một linh hồn hấp hối đang cần thiết những lời cầu nguyện. Tôi đã cầu nguyện cho đến khi cảm thấy bà ấy qua đời. Ôi, các linh hồn hấp hối cần đến những lời cầu nguyện biết bao! Lạy Chúa Giêsu, xin soi động cho mọi người thường xuyên cầu nguyện cho các linh hồn hấp hối.

1016 **(5)** Ngày 15 tháng 3 năm 1937

Hôm nay tôi được chia sẻ vị đắng cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu. Tôi chịu đau khổ thuần tuý thiêng liêng. Tôi đã được biết tội lỗi kinh khủng chừng nào. Thiên Chúa đã cho tôi biết tất cả sự độc dữ của tội lỗi. Tự thâm tâm, tôi đã biết tội lỗi, ngay cả tội mọn, độc dữ đến đâu và làm cực lòng Chúa Giêsu thế nào. Tôi chẳng thà chịu cả ngàn hoả ngục còn hơn phạm một tội, dù là tội cỏn con nhất.

1017 Chúa phán với tôi: Cha muốn ban mình cho các linh hồn và đổ tràn tình yêu của Cha cho họ, nhưng số người muốn lãnh nhận tất cả ân sủng mà tình yêu Cha muốn ban phát thật ít ỏi. Ân sủng Cha không bị hư mất; nếu linh hồn được dành cho không đón nhận, một linh hồn khác sẽ lãnh nhận ân sủng ấy.

1018 Tôi thường xuyên cảm thấy có những người vẫn đang cầu nguyện cho tôi. Tôi nghiệm ra điều này bất chợt nơi linh hồn mình, nhưng không phải lúc nào tôi cũng biết người đang cầu nguyện cho tôi là ai. Tôi cũng được biết khi có ai gặp rắc rối vì một điều gì đó liên hệ đến tôi; tôi biết điều này trong lòng mà thôi, mặc dù quãng cách [giữa chúng tôi} rất xa xôi. [18]

1019 Ngày 18 tháng 3 năm 1937

Tôi biết mình đã được nhận lãnh một hồng ân dẫn đưa vào tình thân ái và kết hợp với Chúa rất mật thiết. Người cho tôi biết điều này qua một ánh sáng nội tâm. Chúa tỏ cho tôi biết sự cao cả, thánh

thiện của Người, và Người đã yêu thương tự hạ vì tôi như thế nào. Chúa đặc biệt cho tôi được biết tình yêu Người dành cho tôi, Người là Thiên Chúa tuyệt đối của mọi loài, và Người ban mình như thế nào cho một linh hồn trong khi đình chỉ tất cả những luật tự nhiên. Chúa hành động như Người muốn.

1020 Tôi hiểu được mối liên kết nhiệm hôn giữa linh hồn với Thiên Chúa, một điều không có biểu hiện nào bên ngoài. Đó là một hành vi thuần tuý nội tâm giữa linh hồn và Thiên Chúa. Ân sủng này đã cuốn hút tôi vào chính tâm điểm bừng cháy của tình yêu Thiên Chúa. Tôi đã được hiểu biết về phẩm tính Tam Vị và Đơn Nhất tuyệt đối của Hữu Thể Thiên Chúa. Ân sủng này khác với các ân sủng khác, và cực kỳ thiêng liêng đến nỗi sự diễn tả thiếu chính xác của tôi không biết làm cách nào để trình bày, cho dù chỉ một nét nhỏ về ân sủng ấy.

1021 **(6)** + Tôi có một khát vọng mãnh liệt muốn ẩn mình để sống như không còn hiện hữu. Tôi cảm thấy một thôi thúc nội tâm lạ lùng muốn giấu mình sâu thẳm hết sức để chỉ được một mình Trái Tim Chúa Giêsu biết đến mà thôi. Tôi muốn trở thành một chốn tĩnh mặc bé nhỏ cho Chúa Giêsu nghỉ ngơi. Tôi sẽ không tiếp đón sự gì có thể làm Người Yêu của tôi thức giấc. Sự ẩn khuất sẽ cho tôi cơ hội được thường xuyên kết hợp với duy mình Đấng Lang Quân của tôi. Tôi giao tiếp với các thụ tạo nếu như điều ấy đẹp lòng Người. Trái tim tôi đã yêu mến Thiên Chúa bằng tất cả mãnh lực của tình ái, và tôi không còn biết đến một tình yêu nào khác, bởi vì ngay từ ban đầu, linh hồn tôi đã đắm sâu trong Chúa như kho tàng độc nhất của mình.

1022 + Mặc dù bên ngoài tôi gặp nhiều đau khổ và chống đối đủ loại, tuy nhiên, điều ấy không làm giảm sút đời sống nội tâm, cũng không làm xao động sự tĩnh lặng tâm hồn của tôi một phút giây nào. Tôi không sợ bị các thụ tạo ruồng bỏ, cho dù tất cả đều khước từ tôi, tôi vẫn không cô đơn, vì Chúa ở cùng tôi. Và ngay cả khi Chúa ẩn mặt, tình yêu cũng biết cách để tìm ra Người. Vì tình yêu không biết cổng gác hay lính canh; cho dù một luyến thần mắt sáng cầm gươm lửa cũng không ngăn nổi tình yêu; tình yêu có cách hoạt động để vượt qua hoang mạc và sức nóng thiêu đốt, băng qua giông tố, bão bùng và bóng tối để đạt đến cội nguồn, nơi nó đã xuất phát và ở đó, tình yêu sẽ bền vững muôn đời. Tất cả sẽ chấm dứt, nhưng tình yêu thì không bao giờ.

1023 + Hôm nay, tôi nhận được một vài quả cam. Khi người chị em về rồi, tôi tự hỏi: “Không biết nên ăn cam hay là hãm mình đền tội trong mùa Chay? Dù sao, mình cũng khoẻ hơn được một chút”. Khi đó tôi được nghe lời này trong linh hồn: **Hỡi ái nữ của Cha, qua việc ăn cam vì vâng lời và vì mến yêu Cha, con làm Cha được thoả lòng hơn là ăn chay và hãm mình theo ý riêng. Một linh hồn hết lòng yêu mến Cha phải sống và hãy sống theo thánh ý Cha. Cha hiểu lòng con, và Cha biết nó sẽ không được thoả nguyện với điều gì khác ngoài tình yêu Cha.**

1024 **(7)** + Tôi không biết mình sẽ sống như thế nào nếu thiếu Chúa. Chúa Giêsu thường đến thăm tôi tại nơi cô tịch này, Người dạy dỗ, trấn an, quở trách, và khuyên bảo tôi. Chính Người huấn luyện tâm hồn tôi theo những ước muốn và ý thích thần linh của Người, nhưng luôn luôn trong tình nhân ái và xót thương. Trái Tim của chúng tôi đã tan hoà nên một.

1025 Ngày 19 tháng 3 năm 1937

Hôm nay, tôi hợp ý với phiên chầu đang được cử hành trong nhà chúng tôi [phiên chầu bốn mươi giờ tại Cracow], nhưng linh hồn tôi ngập ngụa giữa những cực hình, và một tâm trạng sợ hãi lạ lùng đang xuyên thấu trái tim tôi. Vì vậy, tôi gia tăng gấp đôi lời cầu nguyện. Bỗng nhiên, tôi thấy ánh nhìn Thiên Chúa thấu đến tận thâm tâm tôi.

1026 Khi ngồi dùng bữa điểm tâm thịnh soạn, tôi thưa với Chúa: “Con xin cám tạ Chúa vì những ân huệ này, nhưng trái tim con mòn mỏi vì khát khao Chúa, không còn gì trên đời này là mỹ vị với con nữa. Con chỉ ước ao của ăn tình yêu Chúa mà thôi”.

1027 Hôm nay, tôi được một sức mạnh mầu nhiệm thôi thúc hành động. Tôi phải chống lại sức lôi kéo này, nếu không tôi phải vâng theo ngay lập tức.

1028 Ngày 21 tháng 3 năm 1937. Chúa Nhật Lễ Lá

Trong giờ thánh lễ, linh hồn tôi ngập chìm trong nỗi cay đắng và thống khổ của Chúa Giêsu. Chúa Giêsu cho tôi hiểu Người đã chịu đau khổ chừng nào trong cuộc nghinh đón khải hoàn ấy. Tiếng hô “Hosanna” làm vọng lên trong tâm hồn Chúa Giêsu tiếng gào thét “Đóng đinh Nó đi”. Chúa Giêsu cho tôi cảm thấy điều này một cách đặc biệt.

1029 Bác sĩ không cho phép tôi đến nhà nguyện để tham dự nghi lễ Thương Khó, mặc dù tôi hết sức ước ao; vì thế, tôi đành phải cầu nguyện trong phòng. Bỗng nhiên, tôi nghe một tiếng chuông từ bên phòng kế cạnh, tôi đi sang và giúp đỡ người bệnh trầm trọng ở đó. **(8)** Khi trở về phòng mình, tôi bỗng nhìn thấy Chúa Giêsu, Người phán: **Hỡi ái nữ của Cha, qua việc dâng cho Cha hành vi phục vụ ấy, con đã cho Cha một niềm vui lớn lao hơn là con cầu nguyện thật lâu giờ.** Tôi thưa lại: “Nhưng việc đó đâu phải cho Chúa, lạy Chúa Giêsu, con giúp đỡ cho bệnh nhân đó mà”. Và Chúa trả lời: **Đúng, hỡi ái nữ của Cha, nhưng bất cứ điều gì con làm cho người lân cận là con làm cho chính Cha.**

1030 + Ôi Chúa Giêsu của con, xin ban cho con sự khôn ngoan, cho con một tâm trí hướng thượng và được soi dẫn bằng ánh sáng của Chúa, và chỉ như thế, con mới hiểu biết Chúa được nhiều hơn, lạy Chúa. Bởi vì càng biết Chúa, con sẽ càng yêu mến Chúa nồng nàn hơn, đối tượng

duy nhất của tình yêu con. Linh hồn con đắm đuối trong Chúa, trái tim con tan hoà trong Chúa. Con không biết mến yêu nửa vời mà chỉ biết mến yêu bằng trót cả mãnh lực của linh hồn và trọn vẹn nhiệt huyết của trái tim. Lạy Chúa, chính Chúa đã nhóm lên tình yêu này nơi con để dành cho Chúa; trong Chúa, trái tim con đắm chìm mãi mãi.

1031 Ngày 22 tháng 3 năm 1937

Hôm nay, trong lúc đang nói chuyện với một người kia, tôi nhận ra cô ấy đang đau khổ trong tâm hồn, mặc dù bên ngoài cô ấy giả vờ hạnh phúc và không có gì đau khổ. Tôi cảm thấy buộc phải nói cho cô ấy biết điều đang gây phiền não cho cô là một chước cám dỗ. Khi tôi thổ lộ cho cô biết điều đang làm cô khổ tâm, cô đã oà lên khóc và cho tôi biết cô đến đây là cốt để tâm sự với tôi, vì cô cảm thấy điều này sẽ làm cho cô khuây khoả. Đau khổ là tình trạng linh hồn một đàng được ân sủng Chúa cuốn hút, một đàng bị trần thế lôi kéo. Cô ấy đang trải qua một cuộc kịch chiến kinh khủng khiến cô phải khóc lên như một đứa trẻ. Nhưng cô ra về trong thanh thản và bình an.

1032 + Trong giờ dâng thánh lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu chịu đóng đinh trên thập giá giữa những thống khổ kinh hồn. Một dòng nước rỉ ra từ Trái Tim Người. Sau đó một lúc, Chúa phán: **Cha khát, Cha khát phần rỗi của các linh hồn. Hỡi ái nữ của Cha, con hãy giúp Cha cứu các linh hồn. Con hãy liên kết các đau khổ của con với cuộc Thương Khó của Cha và hãy dâng lên Chúa Cha trên trời để cầu cho các tội nhân.**

1033 **(9)** + Khi nhìn thấy gánh nặng vượt quá sức mình, tôi không chần chừ, đắn đo, hay tìm hiểu, nhưng chạy đến với Trái Tim Chúa Giêsu như một đứa trẻ và chỉ thưa rằng: “Chúa có thể làm được tất cả”. Và rồi tôi yên lặng, bởi vì biết rằng Chúa Giêsu sẽ can thiệp. Thay vì tự hành khổ mình, tôi tận dụng thời gian ấy để mến yêu Chúa.

1034 Thứ Hai tuần Thánh. Tôi xin Chúa cho tôi được dự phần vào cuộc Khổ nạn bi thương của Người để có thể cảm nghiệm cuộc Thương Khó thê thảm ấy trong thân xác và linh hồn tôi theo mức độ của một thụ tạo. Và Chúa trả lời rằng Người sẽ ban cho tôi đặc ân ấy, đến ngày thứ Năm, sau khi rước lễ, Người sẽ ban ơn ấy một cách đặc biệt.

1035 + Tối nay có một thanh niên hấp hối; anh ta vật vã đau đớn, Theo ý anh, tôi bắt đầu đọc chuỗi kinh Chúa đã dạy. Khi tôi đọc xong, cơn đau của anh vẫn chưa dịu xuống. Tôi muốn đọc tiếp kinh cầu Các Thánh, nhưng thình lình được những lời sau: **Con hãy đọc chuỗi kinh.** Tôi biết linh hồn này cần sự trợ giúp đặc biệt của những kinh nguyện và Lòng Thương Xót vô biên. Thế là tôi đóng cửa phòng và sấp mình xuống trước thánh nhan Chúa nài xin Người tỏ Lòng Thương Xót linh hồn ấy. Bấy giờ, tôi cảm nghiệm được uy linh cao cả và phép công thẳng vô cùng của Thiên Chúa.

Tôi run giùng sợ hãi, nhưng vẫn không ngừng khẩn xin lượng xót thương của Chúa cho linh hồn ấy. Rồi tôi lấy tượng thánh giá ra khỏi ngực, tượng tôi đã nhận được trong dịp khấn dòng, [19] rồi đặt lên ngực người hấp hối và thưa với Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, xin đoái nhìn linh hồn này với tình thương mà Chúa đã đoái nhìn đến của lễ toàn hiến của con trong ngày vĩnh thệ, và với sức mạnh của lời Chúa đã hứa với con cho những người hấp hối và những ai kêu nài Lòng Thương Xót Chúa để cầu cho họ, [xin Chúa ban cho người này ơn được chết lành]”. Lúc đó, cơn đau đớn của người thanh niên dịu xuống và anh ta ra đi một cách an lành. Ôi, chúng ta cần phải cầu nguyện rất nhiều cho những người hấp hối! Chúng ta hãy tận dụng Lòng Thương Xót của Chúa trong lúc vẫn còn thời giờ của tình thương.

1036 **(10)** + Tôi càng ngày càng nhận thấy mọi linh hồn đều cần đến Lòng Thương Xót Chúa trong suốt cuộc đời và nhất là trong giờ lâm tử. Chuỗi kinh này làm nguôi được cơn nghĩa nộ Thiên Chúa như chính Người đã phán dạy tôi.

1037 + Tôi nhìn thấy quá yếu đuối đến nỗi nếu không nhờ hiệp lễ, có lẽ tôi đã không ngừng bị sa ngã. Chỉ có một sức nâng đỡ cho tôi, đó là hiệp lễ. Từ đó, tôi kín múc được nguồn sức mạnh; đó là tất cả sự thư thái của tôi. Tôi hoảng sợ phải sống những ngày không được rước Thánh Thể. Tôi sợ chính bản thân mình. Chúa Giêsu ẩn ngự trong Bánh Thánh là tất cả cho tôi. Từ nhà tạm, tôi kín múc được sức mạnh, năng lực, can đảm và ánh sáng. Ở đó, tôi tìm được sự an ủi trong giờ thống khổ. Nếu như không có Thánh Thể trong lòng, tôi không biết phải làm cách nào để tôn vinh Thiên Chúa.

1038 + Hỡi đất nước Ba Lan, quê hương yêu dấu của tôi ơi, ước chi ngươi biết tôi đã dâng lên Thiên Chúa biết bao hy sinh và lời cầu nguyện cho ngươi! Nhưng ngươi hãy tỉnh thức và chúc vinh Thiên Chúa, Đấng nâng ngươi lên và tuyển chọn ngươi một cách đặc biệt. Hãy biết ơn Người.

1039 + Tôi đau đớn rất nhiều khi thấy đau khổ của người khác. Tất cả những đau khổ ấy đều dội lại nơi tâm hồn tôi. Tôi mang những khổ ải của họ trong trái tim đến nỗi khiến thể xác của tôi tiều tuỵ. Tôi muốn tất cả những đau đớn ấy trút xuống mình tôi để xoa dịu cho người chung quanh.

1040 Giữa những khổ ải ấy, con dán mắt nhìn vào Chúa, lạy Thiên Chúa của con, và mặc dù giông tố bủa vây trên đầu, nhưng con biết rằng thái dương vẫn không bị dập tắt. Con không ngỡ ngàng trước thói dối lừa của các thụ tạo, nhưng con chấp nhận trước những gì có thể xảy đến. Môi miệng con nín lặng, trong khi tai con đầy ắp những lời chế nhạo. Con cố giữ lặng thinh trong lòng giữa những khổ đau thảm thương nhất, và dùng khiên thuẫn là Thánh Danh Chúa để tự vệ trước tất cả những cuộc tấn công.

1041 **(11)** Một niềm ao ước nóng bỏng về ngày đại lễ [20] đang đốt cháy linh hồn tôi. Trong lời cầu nguyện cho ngày đại lễ mau được thiết lập, tôi tìm được ít nhiều nhẹ nhõm, và tôi đã bắt đầu một tuần cửu nhật theo ý chỉ của một linh mục kia, xin Thiên Chúa ban cho các ngài ánh sáng và soi động để đệ đơn xin công bố ngày đại lễ này, và để Chúa Thánh Thần soi sáng về toàn bộ vấn đề cho Đức Thánh Cha.

Tuần cửu nhật gồm một giờ chầu trước Thánh Thể. Tôi đã nài xin Chúa cho ngày lễ mau đến và xin Chúa Thánh Thần soi sáng cho những vị liên quan trong toàn bộ vấn đề này. Tôi sẽ kết thúc tuần cửu nhật vào thứ Năm tuần Thánh.

1042 + Ngày 23 tháng 3 năm 1937

Hôm nay là ngày thứ bảy trong tuần cửu nhật. Tôi đã nhận được một ơn trọng đại và tuyệt vời: Chúa Giêsu rất nhân lành đã hứa rằng tôi sẽ được tham dự nghi lễ cử hành ngày đại lễ này.

1043 Hôm nay, ngày 23, tức là thứ Ba tuần Thánh, ngày Chúa đã ban cho tôi rất nhiều hồng ân.

1044 Bỗng nhiên, sự hiện diện của Chúa chiếm đoạt tôi và lập tức tôi thấy mình tại Rôma, trong nhà nguyện tư của Đức Thánh Cha và đồng thời vẫn ở trong nhà nguyện của chúng tôi. Nghi thức Đức Thánh Cha và toàn thể Giáo Hội cử hành liên kết mật thiết với nhà nguyện chúng tôi, và đặc biệt là với hội dòng chúng tôi. Tôi vừa tham dự nghi thức long trọng ở đây, đồng thời với Rôma đến độ, thậm chí khi ghi chép lại, tôi cũng không thể phân biệt được hai nghi thức với nhau, nhưng chỉ ghi lại như tôi đã thấy. Tôi nhìn thấy Chúa Giêsu trong nhà nguyện của chúng tôi, được tôn kính trong mặt nhật đặt trên bàn thờ cao. Nhà nguyện được trang hoàng như ngày đại lễ, và hôm ấy hễ ai muốn đều được phép vào. [21] Đám đông khổng lồ nhiều đến nỗi mắt không thể nhìn thấy hết. Mọi người tham dự nghi thức trong niềm hân hoan hết sức, nhiều người trong số họ lãnh nhận được điều họ ước ao. **(12)** Nghi thức tương tự cũng được tổ chức tại Rôma, trong một nhà thờ tráng lệ, Đức Thánh Cha cùng với tất cả các giáo sĩ đang cử hành nghi thức này, và lúc đó, bỗng nhiên tôi nhìn thấy thánh Phêrô đứng giữa bàn thờ và Đức Thánh Cha. Tôi không thể nghe được thánh Phêrô nói gì nhưng tôi nhìn thấy Đức Thánh Cha hiểu được những lời của thánh nhân...

1045 Lúc đó, một số giáo sĩ tôi không quen biết bắt đầu chất vấn và lăng mạ tôi, [22] hay đúng hơn là những điều tôi đã viết ra; nhưng tôi nhìn thấy chính Chúa Giêsu bào chữa cho tôi và làm cho các vị ấy hiểu ra những điều họ không biết.

1046 Thế rồi, đột nhiên, tôi nhìn thấy hai tia sáng như được vẽ trên bức hình chiếu giãi từ Bánh Thánh và toả sáng khắp thế giới. Điều này chỉ kéo dài một lúc, nhưng như thể lâu ngày, nhà nguyện của chúng tôi đông đúc suốt ngày, và trọn ngày đều tràn ngập niềm vui.

1047 Thế rồi, bỗng tôi nhìn thấy Chúa Giêsu sống động trên bàn thờ của chúng tôi, Người giống như được vẽ trên bức hình. Tuy nhiên, tôi cảm thấy các chị em và mọi người không nhìn thấy Chúa Giêsu như tôi. Chúa Giêsu đưa mắt từ ái và hân hoan nhìn Đức Thánh Cha, một số linh mục rồi toàn thể hàng giáo sĩ, nhìn vào dân chúng, và vào hội dòng của chúng tôi.

1048 Thế rồi, đột nhiên, tôi được đưa lên sát bên Chúa Giêsu, và tôi đứng trên bàn thờ, cạnh Chúa Giêsu, tâm trí tôi được thoả thuê một niềm hạnh phúc mênh mang đến nỗi tôi không thể hiểu hay viết ra được. Một niềm an bình thảnh thơi sâu xa tràn ngập linh hồn tôi. Chúa Giêsu cúi xuống với tôi và hết sức dịu dàng phán hỏi: **Ái nữ Cha ơi, con ước ao điều gì?** Tôi thưa lại: “Con ước ao Lòng Thương Xót Chúa được kính thờ và tôn vinh”. **Cha đang nhận được sự kính thờ bằng việc thiết lập và cử hành đại lễ này; con còn muốn gì nữa?** Khi ấy tôi nhìn vào đám đông dày đặc đang tôn thờ Lòng Thương Xót Chúa và tôi thưa với Chúa Giêsu: “Lạy Chúa Giêsu, xin chúc lành cho tất cả những ai tụ họp để tôn vinh Chúa và tán dương Lòng Thương Xót vô biên của Chúa”. Chúa Giêsu giơ tay làm dấu thánh giá chúc lành, và phép lành này được chiếu rọi nơi các linh hồn như một luồng ánh sáng. **(13)** Tâm trí tôi được tràn đầy tình yêu của Người. Tôi cảm thấy như thể được tan hoà và hoàn toàn biến mất trong Thiên Chúa. Khi tỉnh lại, một niềm an bình sâu thẳm ngập lút linh hồn tôi, và một tri thức phi thường về nhiều điều được thông truyền cho trí năng của tôi, một tri thức mà trước kia tôi chưa được ban bao giờ.

1049 Tôi cực kỳ hạnh phúc, mặc dù là kẻ rốt hết; và tôi sẽ không đánh đổi bất cứ điều gì Chúa đã ban cho tôi. Tôi không muốn đổi chỗ cho cả một vị luyến thần, về những tri thức nội tâm về Thiên Chúa mà chính Người đã ban cho tôi. Tri thức thân thiết về Thiên Chúa của tôi không một thụ tạo nào có thể hiểu được, đặc biệt là sự thẳm sâu của Lòng Thương Xót Chúa hằng bao phủ tôi. Lạy Chúa, con hạnh phúc với tất cả những gì Chúa ban cho con.

1050 Ngày 24 tháng 3 năm 1937. Thứ Tư tuần Thánh

Tâm hồn tôi tiêu hao vì Thiên Chúa. Tôi ước ao được nên một với Người. Một nỗi sợ hãi kinh hoàng xuyên thấu linh hồn tôi và đồng thời một ngọn lửa tình yêu cũng làm bừng cháy trái tim tôi. Tình yêu và đau khổ được liên kết với nhau trong trái tim tôi.

---

[1] Có lẽ là nữ tu Stanislava Kwietniewska, vốn là học sinh nội trú của các nữ tu và cũng là bệnh nhân tại bệnh viện trong thời gian ấy.

[2] Nữ tu Faustina nằm tại khu Lao Phổi I, cách nhà nguyện chừng 70 bước.

[3] Stanislava Kwietniewska (x. 163).

[4] Chị Faustina có lẽ cầu nguyện theo các ý chỉ của Đức Tổng Giám mục Jalbrzykowski, cha Sopocko, và cha Andrasz.

[5] Đại hội Thánh Thể được tổ chức từ ngày 3 đến ngày 7 tháng 2 tại Manila, Philippin.

[6] Cha Andrasz làm linh hướng cho chị Faustina vào thời gian ấy, cho nên có thể hiểu bức thư xin phép các việc khổ chế ấy được viết cho ngài.

[7] Có lẽ chị Faustina nghĩ đến cha Andrasz vì ngài làm linh hướng cho chị trong thời gian ấy, mặc dù những lời ca tụng cũng có thể chỉ về cha Sopocko.

[8] "Thương Khó" (tiếng Ba Lan là Pasja) - một nghi thức mùa Chay để tôn kính cuộc Thương Khó Chúa Kitô. Trong nghi thức này có hát các bài Gorzkie Zale.

[9] Dựa theo các câu xướng đáp sau đây, cha Sopocko đã soạn ra kinh cầu Chúa Thương Xót, sửa lại và thêm vào một vài câu xướng đáp (x. Thư của cha Sopocko, ngày 14 tháng 5 năm 1972).

[10] Là linh hướng của chị Faustina, cha Sopocko đã truyền chị phải cẩn thận gạch dưới trong Nhật Ký tất cả những điều xuất phát từ Chúa, đặc biệt là tất cả những gì liên hệ đến việc thiết lập lễ kính Lòng Thương Xót Chúa và thành lập hội dòng mới.

[11] Nhiều linh hồn đã đạt đến bậc thánh thiện anh hùng, tức là cũng được rỗi, mà không mừng lễ kính Lòng Thương Xót Chúa. Vì thế, theo những mặc khải ban cho chị Faustina, Chúa Giêsu dành cho các tội nhân một phương thế ngoại thường, đó là "hy vọng sau cùng cho phần rỗi", tức là chuỗi kinh Thương Xót (x. NK 687). Lời tuyên bố của Chúa ở đây (965) liên quan đến lễ kính Lòng Thương Xót Chúa, vì thế, phải được hiểu theo văn mạch của phần còn lại của đoạn này: "Nếu họ không tôn thờ Lòng Thương Xót của Cha, họ sẽ chết muôn đời", cũng như theo ánh sáng của lời Chúa tuyên bố trong những dịp về sau: "Cha ban cho [các linh hồn] hy vọng cuối cùng cho phần rỗi, đó là chạy đến với Lòng Thương Xót Cha" (998); và "Đối với họ [những linh hồn nguội lạnh, thờ ơ], hy vọng sau cùng cho phần rỗi là chạy đến với Lòng Thương Xót của Cha" (1228). Chúng ta thấy về phía con người, thái độ đáp ứng nhanh chóng và thích hợp duy nhất đối với Lòng Thương Xót Chúa là sự tín thác. Thái độ tín thác là phương thế duy nhất để đến (x. 1578) và nương náu nơi Lòng Thương Xót Chúa. Chúa Giêsu gọi đó là "hy vọng cuối cùng" cho linh hồn - nói thẳng ra đó là "tấm ván hoặc mũi neo", là nơi nương náu an toàn sau cùng (x. Webster).

Vì thế, ngày lễ kính Lòng Thương Xót Chúa trong bối cảnh này phải được coi như một cơ hội thu hút mạnh mẽ để các tội nhân bám chặt vào những lời Chúa Giêsu đã hứa liên quan đến việc mừng kính lễ này, khuyến giục họ hãy tin tưởng rằng Chúa luôn tín thành với họ. Việc thể hiện lòng tín thác - bằng cách làm trọn những điều kiện Chúa Giêsu đã đặt ra để lãnh nhận toàn vẹn ơn tha thứ tội lỗi và hình phạt như một "phép rửa thứ hai", trong ngày đó - thực sự đối với một số các linh hồn là cơ hội cuối cùng để giải hoà với Thiên Chúa, và như vậy, họ đến trình diện Chúa trong sự rạng rỡ, "không vết nhơ, không nhăn nheo hoặc tì ố, nhưng thánh thiện và tinh tuyền" (Ep 5,27), và do đó sẽ được cứu độ muôn đời.

[12] Nữ tu Cornelia Trzaska qua đời tại Plock ngày 15 tháng 2. Chị sinh năm 1888, vào dòng năm 1905, và làm công tác đóng giày dép trong dòng.

[13] Cha Bonaventure Kadeja thuộc dòng Piarist, Cracow, ở phố Pijarska. Ngài sinh năm 1906, thụ phong linh mục năm 1932. Trong dòng, ngài giữ các nhiệm vụ bề trên tu viện, cố vấn tổng hội đồng, và bề trên giám tỉnh. Ngài là thẩm phán trong quá trình thu thập thông tin.

[14] x. chú thích số 65 và lá thư chị Faustina gởi cho Natalie và Wanda ngày 10 tháng 6 năm 1938 (Các thư # 296, 297).

[15] Có lẽ là một lời tiên đoán đã được ứng nghiệm trong thời kỳ Đức Quốc Xã chiếm đóng, nhiều linh mục phải dâng lễ một cách bí mật tại các tư gia và hầm kín, không có lễ phục, và thậm chí trong các trại tập trung với y phục nhà tù.

[16] Chị Faustina, trong ngày hồi tâm riêng hằng tháng, đã tận dụng những bài giảng phòng của cha Bonaventure Kadeja trong tuần tĩnh tâm tổ chức cho các nhân viên bệnh viện.

[17] Danh từ “các cha giải tội” cho thấy hình như Đầy Tớ Chúa không những được cha Sopocko, mà cả cha Andrasz truyền phải ghi Nhật Ký.

[18] Linh hướng của nữ tu Faustina là cha Sopocko nhớ lại các ân huệ đặc biệt của chị: thị kiến, ơn soi sáng, nghe được những lời trong lòng,... Chị đang nói về một đặc ân là đặc ân lòng được biết về những biến cố ảnh hưởng đến các người thân của mình (x. A. SF. Thư của cha Sopocko, ngày 7 tháng 3 năm 1972).

[19] Vào lần khấn tạm đầu tiên, các nữ tu nhận một chiếc lúp màu đen, một tượng thánh giá nhỏ, một tràng hạt Mân Côi, và một đai lưng. Chị Faustina nói về tượng thánh giá này.

[20] Lễ kính Lòng Thương Xót Chúa vào Chúa Nhật đầu tiên sau đại lễ Phục Sinh.

[21] Trong thời gian ấy, nhà nguyện của dòng Đức Mẹ Nhân Lành chỉ dành cho các nữ tu và những người nội trú, nhưng trong thời kỳ chiếm đóng của Đức Quốc Xã, cũng mở cho công chúng nữa.

[22] Thị kiến này rất có thể chỉ về những cuộc điều tra các bản viết của chị Faustina và việc chú giải sai lạc.

Thánh Nữ Maria Faustina

NHẬT KÝ LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

Phần VIII: số 1051-1200

1051 Tôi đã cảm thấy những thống khổ lớn lao trong thân xác tôi, nhưng cũng nhận ra Thiên Chúa đang nâng đỡ tôi, vì nếu không, chắc tôi không thể chịu đựng nổi.

1052 Lạy Chúa Giêsu của con, nhân danh toàn thể Giáo Hội: con nài xin Chúa ban cho Giáo Hội tình yêu và ánh sáng của Thánh Thần Chúa và xin ban thần lực cho lời các vị linh mục để làm cho những tâm hồn chai đá được hoán cải và trở về cùng Chúa. Lạy Chúa, xin Chúa ban cho chúng con những vị linh mục thánh đức; chính Chúa hãy gìn giữ các ngài trong sự thánh thiện. Ôi Linh Mục Tối Cao Chí Thánh, chớ gì sức mạnh Lòng Thương Xót Chúa đồng hành với các linh mục ở khắp mọi nơi, và bảo vệ các ngài cho khỏi những âm mưu cạm bẫy của ác thần hằng giăng mắc hòng làm hại linh hồn các ngài. Ôi lạy Chúa, chớ gì sức mạnh Lòng Thương Xót Chúa đập tan và vô hiệu hoá tất cả những gì có thể làm hoen ố sự thánh thiện của các linh mục, vì Chúa có thể làm được mọi sự.

1053 **(14)** Ngày 25 tháng 3 năm 1937.

Thứ Năm tuần Thánh

Trong thánh lễ, tôi nhìn thấy Chúa và Người phán với tôi: Con hãy tựa đầu vào lòng Cha mà nghỉ ngơi. Chúa áp tôi vào Trái Tim Người và phán: Cha sẽ ban cho con một phần nhỏ cuộc Thương Khó của Cha, nhưng con đừng sợ hãi, hãy can đảm lên; đừng tìm thanh nhàn, nhưng hãy chấp nhận tất cả trong sự suy phục thánh ý Cha.

1054 Khi Chúa Giêsu đi rồi, một nỗi đau đớn kinh khủng ngập lút linh hồn tôi đến nỗi không sao diễn tả được. Sức lực thân xác cũng suy sụp; tôi liền ra khỏi nhà nguyện và đi về giường. Tôi không còn nhớ những gì đang xảy ra chung quanh. Linh hồn tôi chất chứa niềm khát mong Thiên Chúa, và mọi nỗi đắng cay của Thánh Tâm Người truyền sang cho tôi. Việc này kéo dài khoảng ba tiếng đồng hồ. Tôi xin Chúa che chở tôi cho khỏi ánh mắt của những người chung quanh. Mặc dù rất muốn, nhưng suốt ngày, tôi không thể dùng của ăn gì được mãi cho đến tối. Tôi thành tâm ước nguyện được ở lại suốt đêm với Chúa Giêsu trong ngục tối. [1] Tôi cầu nguyện cho đến mười một giờ. Vào lúc mười một giờ, Chúa phán với tôi: **Con hãy nằm xuống mà nghỉ ngơi. Cha đã cho con trải nghiệm suốt ba tiếng đồng hồ những điều Cha đã chịu trong suốt đêm ấy.** Và tôi liền đi ngủ.

Tôi không còn lấy một chút sức lực; đau đớn đã cướp đi tất cả sức lực của tôi. Trong suốt thời gian này, tôi lâm vào một cơn ngất trí. Từng nhịp đập của Trái Tim Chúa Giêsu đều dội lại trong trái tim và xuyên thấu linh hồn tôi. Giả như các các hình này chỉ ảnh hưởng đến mình tôi, có lẽ tôi đã không đau khổ lắm; nhưng khi nhìn vào Đấng lòng tôi mến yêu bằng tất cả sức lực và thấy Người đang phải đớn đau, còn tôi lại không làm dịu được chút nào cho Người, tâm hồn tôi tan ra trong mến yêu và đắng cay. Tôi hấp hối với Người mà không sao chết được. Tôi sẽ không đánh đổi cuộc tử đạo này để lấy mọi thú vui thế gian này. Đang lúc đau khổ, tình yêu của tôi được bội tăng vô hạn. Tôi biết Thiên Chúa đang đỡ nâng tôi bằng quyền toàn năng của Người, nếu không có lẽ tôi đã không chịu nổi đau khổ ấy được một giây phút. Tôi được cùng với Chúa trải nghiệm một cách đặc biệt tất cả những cực hình ghê rợn đủ loại ấy. Thế gian vẫn không biết gì về tất cả những gì Chúa Giêsu đã chịu đựng. **(15)** Tôi cùng đi với Người vào vườn Cây Dầu; tôi ở lại với Người trong ngục thất; tôi đi bên Người đến trước mặt các quan án; tôi cùng chịu các khổ hình với Người. Không một cử động hoặc ánh nhìn nào của Người thoát khỏi sự chú ý của tôi. Tôi đã được biết tất cả quyền toàn năng của tình yêu và lòng thương của Người dành cho các linh hồn.

1055 Ngày 26 tháng 3 năm 1937. Thứ Sáu

Vào buổi sáng, tôi cảm nghiệm cực hình năm thương tích của Chúa nơi thân xác tôi. Nỗi đau đớn này kéo dài đến ba giờ chiều. Mặc dù không biểu hiện bên ngoài, nhưng các cực hình không vì thế mà bớt tàn khốc. Tôi vui mừng vì Chúa Giêsu gìn giữ tôi khỏi con mắt của mọi người.

1056 Vào lúc mười một giờ, Chúa Giêsu phán với tôi: **Hỡi Bánh Thánh của Cha, con là sự xoa dịu cho Trái Tim chịu cực hình của Cha.** Sau những lời ấy, trái tim tôi tưởng chừng sẽ bốc cháy. Rồi Chúa đưa tôi vào tình mật thiết với Người đến độ trái tim tôi được kết hôn với Trái Tim Người trong sự hợp nhất tình ái, tôi có thể cảm nhận được cái động khẽ nhất của Trái Tim Chúa, còn Người cảm nhận được của tôi. Ngọn lửa tình yêu thụ tạo của tôi được liên kết với cái nóng bỏng tình yêu hằng hữu của Người. Chỉ một đặc ân này đã vượt tất cả mọi ân sủng khác về độ cao trọng. Hữu Thể Ba Ngôi Thiên Chúa hoàn toàn bao chiếm tôi và tôi được ngập lút trong Người. Có thể nói sự ti tiểu của tôi đang vật lộn với Đấng Toàn Năng Hằng Sống. Tôi được ngập lút trong tình yêu và trong nỗi khổ tuyệt vời vì cuộc Thương Khó của Chúa. Tất cả những gì liên quan đến Hữu Thể của Chúa cũng được chuyển thông cho tôi.

1057 Cho đến lúc này, Chúa Giêsu vẫn cho tôi hiểu và linh cảm về đặc ân này, nhưng hôm nay Người đã ban nó cho tôi. Thậm chí chỉ mơ tưởng về hồng ân này tôi cũng không dám. Tâm hồn tôi không ngớt được xuất thần, có thể nói như vậy, mặc dù bên ngoài không làm ngăn trở các cuộc giao tiếp giữa tôi với người chung quanh hoặc sự quan tâm của tôi đến những vấn đề khác. Không gì có thể làm ngắt quãng cuộc xuất thần của tôi, và không ai có thể ngờ, bởi vì tôi đã xin Chúa giữ gìn tôi cho khỏi ánh mắt người ta. Và cùng với ơn này, một đại dương ánh sáng trào ngập linh hồn tôi, cho tôi hiểu biết Thiên Chúa và bản thân. Sự ngạc nhiên bao trùm tôi và như đưa tôi vào một cuộc xuất thần mới vì Thiên Chúa đã đoái thương chiếu cố đến thân phận hèn mọn như tôi.

1058 **(16)** + Lúc ba giờ, tôi sấp mình dang tay để cầu nguyện cho toàn thế giới. Sự sống của Chúa Giêsu sắp đến hồi kết liễu. Tôi nghe được bảy lời của Chúa; khi ấy, Người nhìn tôi và phán: **Hỡi ái nữ của Trái Tim Cha, con là niềm an ủi duy nhất của Cha giữa những khổ hình rợn rùng này.**

1059 Chúa Giêsu truyền cho tôi làm tuần cửu nhật trước lễ kính Lòng Thương Xót Chúa, và hôm nay tôi bắt đầu tuần cửu nhật cầu cho thế giới được hoán cái và tôn nhận tình thương của Người... **để mọi linh hồn ca tụng lòng nhân lành của Cha. Cha khao khát niềm tín thác từ các thụ tạo của Cha. Con hãy khuyến khích các linh hồn hãy hết lòng tín thác vào Lòng Thương Xót vô bờ của Cha. Chớ gì linh hồn yếu đuối và tội lỗi đừng sợ đến cùng Cha, vì nếu tội lỗi họ có hằng hà hơn cả số cát trên thế gian đi nữa thì tất cả đều chìm hết trong vực thẳm tình yêu thương xót khôn lường của Cha.**

1060 Khi Chúa Giêsu trút hơi thở cuối cùng, linh hồn tôi tan vỡ vì đau đớn, sau một hồi lâu, tôi không thể tỉnh lại. Tôi tìm được ít nhiều nguôi ngoai trong nước mắt. Đấng mà trái tim tôi mến yêu đã chết rồi. Có ai hiểu được nỗi khổ đau này không?

1061 Buổi tối, trên đài phát thanh, tôi được nghe những bài ca vãn, tức là những thánh vịnh, được các linh mục hát. [2]Tôi bật khóc, tất cả nỗi đau lại vỡ ra trong linh hồn tôi, và tôi khóc lóc thảm thiết, không sao tìm được khuây khoả trong nỗi đớn đau này. Lúc đó, tôi được nghe lời này trong linh hồn: Con đừng khóc; Cha không còn đau khổ nữa. Vì tấm lòng tín trung con đã đồng hành bên Cha trong hồi thương khó và tử nạn của Cha, cái chết của con sẽ là một cái chết cao trọng, và Cha sẽ ở bên con trong giờ sau cùng ấy. Hỡi viên ngọc dấu yêu của Trái Tim Cha, Cha thấy tình yêu của con thật tinh ròng, tinh ròng hơn cả tình yêu của các thiên thần, và càng đúng như thế bởi vì con còn phải chiến đấu. Vì con, Cha chúc lành cho thế giới. Cha thấy các nỗ lực của con làm thoả lòng Cha và làm Trái Tim Cha được mãn nguyện.

Sau những lời ấy, tôi không khóc nữa, nhưng cám tạ Cha trên trời đã sai Con Một Người xuống thế vì chúng ta để thực hiện công cuộc cứu chuộc toàn nhân loại.

1062 **(17)** + Tôi làm một giờ thánh để tạ ơn vì muôn vàn hồng ân Chúa đã ban cho tôi và về căn bệnh của tôi. Bệnh tật là một ân huệ trọng đại. Tôi đã chịu bệnh suốt bốn tháng trời, nhưng nhớ ra vẫn chưa phí phạm dù một phút giây. Tất cả đều cho Chúa và cho các linh hồn; tôi muốn trung thành với Chúa ở khắp nơi.

Trong giờ chầu này, tôi nhận ra thái độ chăm sóc và nhân ái mà Chúa Giêsu đã trào đổ lai láng trên tôi, và bảo vệ tôi trước mọi sự dữ. Lạy Chúa Giêsu, con đặc biệt cám tạ Chúa vì Chúa đã đến viếng thăm con trong nơi cô tịch này, con cũng xin cám tạ Chúa vì đã soi sáng để các bề trên cho con đi chữa trị. Lạy Chúa Giêsu, xin ban phúc lành toàn năng Chúa trên các ngài và bù đắp tất cả những tổn thiệt các ngài đã vì con mà phải chịu đựng.

1063 Hôm nay, Chúa Giêsu nhờ tôi an ủi và nâng đỡ một linh hồn, đương sự đã tâm sự với tôi và cho tôi biết về những khó khăn của mình. Linh hồn này đẹp lòng Chúa, nhưng chính đương sự lại không biết như vậy. Thiên Chúa đang giữ gìn cô trong sự khiêm nhượng sâu sa. Tôi đã thực hiện những chỉ dẫn của Chúa.

1064 + Lạy Chúa Giêsu nhân lành, Tôn Sư rất dịu hiền của con, con xin dâng lên Chúa trái tim của con. Chúa hãy uốn nắn và huấn luyện theo ý muốn của Chúa. Ôi tình yêu vô tận, con xin mở chiếc van trái tim con cho Chúa, như một nụ hồng đón hạt sương dịu mát. Ôi Đấng Tình Quân của con, chỉ một mình Chúa biết được hương thơm của đoá hoa lòng con. Ước chi hương thơm hy sinh của con được đẹp lòng Chúa. Lạy Thiên Chúa hằng sống, niềm hoan lạc muôn đời của con, ngay dưới thế này, Chúa đã là thiên đàng của con. Lạy Ba Ngôi Thiên Chúa, ước chi mỗi nhịp đập của trái tim con là một khúc tân ca ngợi khen Chúa! Nếu con có nhiều trái tim bằng số giọt nước trong

các đại dương hoặc số hạt cát trên trần gian này, thì con cũng xin dâng cho Chúa tất cả, ôi Tình Yêu của con, Kho Tàng của trái tim con! Bất kỳ ai con gặp được trên đời này, dù họ là ai, con cũng muốn lôi kéo tất cả trở về mến yêu Chúa, lạy Chúa Giêsu của con, Vẻ Đẹp, Sự An Nghỉ, Tôn Sư Độc Nhất, Quan Án, Đấng Cứu Độ, và Lang Quân của con, tất cả đều ở nơi một mình Chúa; con biết rằng tước hiệu này bổ túc cho tước hiệu kia - con đã phó thác mọi sự cho Lòng Thương Xót Chúa.

1065 **(18)** + Lạy Chúa Giêsu của con, xin nâng đỡ con khi những ngày gian khó và giông tố ập đến, những ngày thử thách, những ngày gian truân, khi đau khổ và nhọc nhằn sẽ trút xuống thân xác và linh hồn con. Lạy Chúa Giêsu, xin đỡ nâng và ban cho con sức mạnh để chịu khổ đau. Xin canh phòng môi miệng con để đừng thốt ra dù một lời than van với các tạo vật. Trái Tim rất nhân lành Chúa là trót niềm hy vọng của con. Con không có gì để tự vệ ngoài Lòng Thương Xót của Chúa; đó là tất cả niềm tín thác của con.

1066 Ngày 27 tháng 3 năm 1937

Hôm nay, tôi từ Pradnik trở về sau gần bốn tháng điều trị. Tôi dâng lời cám tạ Thiên Chúa về tất cả mọi sự. Tôi đã tận dụng mọi phút giây để tôn vinh Người. Tôi vào nhà nguyện một lúc và nhận ra mình sẽ phải chịu đựng và chiến đấu như thế nào đối với toàn bộ vấn đề này. Lạy Chúa Giêsu, sức mạnh của con, chỉ một mình Chúa có thể giúp đỡ; xin ban cho con ơn mạnh sức.

1067 Ngày 28 tháng 3. Lễ Phục Sinh

Trong thánh lễ Phục Sinh, tôi được nhìn thấy Chúa trong vẻ xinh đẹp rạng ngời, và Người phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, chúc con bình an.** Người chúc lành cho tôi rồi biến đi, linh hồn tôi ngập tràn niềm hoan lạc vui sướng khôn tả. Tâm hồn tôi được củng cố để chiến đấu và chịu đau khổ.

1068 Hôm nay, tôi có cuộc nói chuyện với cha [Andrasz] và ngài đề nghị phải hết sức thận trọng trong vấn đề những cuộc hiện ra bất chợt của Chúa Giêsu. Khi cha nói về Lòng Thương Xót Chúa, một nguồn sức mạnh và thần lực tràn vào linh hồn tôi.

Lạy Thiên Chúa của con, con rất muốn giãi bày mọi sự nhưng con không có khả năng làm được như thế. Cha bảo con rằng Chúa Giêsu rất quảng đại trong việc thông mình với các linh hồn, nhưng đàng khác có thể nói, Chúa lại rất yêu sách. “Mặc dù lòng quảng đại của Thiên Chúa rất lớn lao”, cha nói, “nhưng dù sao cũng phải thận trọng, bởi vì những lần hiện ra bất chợt này gợi lên sự ngờ vực; riêng với cá nhân tôi, tôi không thấy có gì sai lầm, hoặc trái nghịch với đức tin cả. Nhưng hãy cẩn trọng hơn một chút, và khi Mẹ Bề Trên tới, chị có thể nói với bà về những điều này”.

1069 **(19)** Ngày 29 tháng 3 năm 1937

Trong giờ nguyện gẫm hôm nay, tôi nhìn thấy Chúa trong vẻ đẹp tuyệt vời, và Người phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, chúc con bình an.** Trót cả linh hồn tôi xao xuyến trong tình mến Chúa và tôi thưa: "Lạy Chúa, mặc dù con mến yêu Chúa trót cả tâm hồn nhưng xin Chúa đừng hiện ra với con nữa, bởi vì cha linh hướng đã bảo con những lần hiện ra bất chợt của Chúa gợi lên sự ngờ vực là Chúa có thể là một ảo ảnh. Và dù con mến yêu Chúa hơn mạng sống và biết Chúa là Thiên Chúa của con, là Đấng đang thân thiết với con, nhưng trước nhất, con phải vâng lời cha linh hướng của con".

Chúa Giêsu lắng nghe những lời của tôi một cách trầm tư và từ ái, rồi phán những lời này: Con hãy nói với cha linh hướng của con rằng Cha kết thân với linh hồn con thắm thiết như thế bởi vì con không lấy làm của riêng các ân huệ Cha ban, và do đó, Cha trào đổ mọi ân sủng xuống cho linh hồn con, bởi Cha biết con sẽ không giữ lại cho riêng con. Nhưng để tỏ ra một dấu chứng rằng thái độ thận trọng của ngài đẹp lòng Cha, con sẽ không được nhìn thấy Cha nữa, và Cha sẽ không hiện ra với con như thế này cho đến khi con trình bày với ngài những điều Cha vừa nói với con đây.

1070 + Ngày 2 tháng 4 năm 1937

Sáng nay, trong giờ thánh lễ, tôi được nghe những lời này: Con hãy trình với bề trên rằng Cha muốn có giờ chầu được tổ chức tại đây theo ý chỉ khẩn nài Lòng Thương Xót cho thế giới.

1071 Lạy Chúa Giêsu của con, chỉ một mình Chúa biết những gì tâm hồn con sắp phải trải qua. Ôi Sức Mạnh của con, Chúa có thể làm mọi sự, và mặc dù con đây với những đau khổ khủng khiếp, con sẽ vẫn trung thành với Chúa, bởi vì con được thánh ân Chúa đỡ nâng.

1072 + Ngày 3 tháng 4 năm 1937

Hôm nay, Chúa phán bảo tôi, Con hãy nói với cha giáo sư đáng kính [có lẽ cha Theodore [3]] rằng Cha muốn vào ngày lễ kính Lòng Thương Xót Cha, ngài hãy giảng một bài về Lòng Thương Xót khôn dò của Cha. Tôi đã chu toàn ước muốn của Chúa, nhưng linh mục không muốn đón nhận lời nhắn của Chúa. Khi rời toà giải tội, tôi được nghe những lời này: Con hãy làm như Cha đã truyền cho con rồi hãy an lòng; vấn đề này còn lại giữa ngài và Cha. Con sẽ không chịu trách nhiệm về chuyện này nữa.

1073 **(20)** Ngày 4 tháng 4 năm 1937

Chúa Nhật sau lễ Phục Sinh, tức là lễ kính Lòng Thương Xót Chúa.

Buổi sáng, sau khi hiệp lễ, linh hồn tôi được đắm chìm trong Thiên Chúa. Tôi được kết hợp với Ba Ngôi Thiên Chúa giống như khi được kết hợp với Chúa Giêsu, đồng thời tôi cũng được kết hợp với

Chúa Cha và Chúa Thánh Thần. Linh hồn tôi chất ngất niềm vui vượt quá trí hiểu, và Chúa cho tôi cảm nghiệm cả đại dương và vực thẳm thương xót vô tận của Người. Ôi, chớ gì các linh hồn đều muốn hiểu biết Thiên Chúa yêu thương họ như thế nào! Tất cả mọi so sánh, dù có dịu dàng hay mạnh mẽ đến đâu cũng chỉ là một bóng mờ khi đặt bên cạnh thực tại.

Khi được hợp nhất với Chúa, tôi được biết nhiều linh hồn đang tôn vinh Lòng Thương Xót của Người.

1074 Khi đi chầu Thánh Thể, tôi được nghe những lời sau: Ái nữ của Cha ơi, con hãy ghi chép những lời sau đây, hôm nay Trái Tim Cha đã được nghỉ ngơi trong tu viện này [nhà Cracow]. Con hãy nói với thế giới về Lòng Thương Xót và tình yêu của Cha.

Những ngọn lửa xót thương đang làm Cha rạo rực. Cha muốn trào đổ trên các linh hồn. Ôi, người ta sẽ làm Cha đau khổ biết bao nếu không sẵn lòng đón nhận những ngọn lửa xót thương ấy!

Hỡi ái nữ của Cha, con hãy làm hết khả năng của con để truyền bá việc tôn thờ Lòng Thương Xót của Cha. Cha sẽ bù đắp những gì con còn thiếu sót. Con hãy nói cho nhân loại đau thương hãy sán vào Trái Tim đầy lân ái của Cha, và Cha sẽ ban tràn đầy bình an cho họ.

Hỡi ái nữ của Cha, con hãy nói [cho mọi người] biết Cha là Toàn Yêu và Toàn Thương. Khi một linh hồn đến với Cha trong niềm tín thác, Cha sẽ ban tràn đầy ân sủng đến nỗi họ không thể nén được trong mình mà phải giãi chiếu những ân sủng ấy cho các linh hồn khác.

1075 Linh hồn nào truyền bá việc sùng kính Lòng Thương Xót Cha, Cha sẽ bảo bọc họ suốt đời như mẹ hiền đối với con thơ, và đến giờ lâm tử của họ, Cha không phải là thẩm phán, nhưng là Đấng Cứu Chuộc (21) đầy lân tuất với họ. Trong giờ sau hết, linh hồn không còn gì để tự vệ ngoài Lòng Thương Xót của Cha. Phúc cho linh hồn nào khi còn sống biết dìm mình trong suối mạch xót thương, bởi vì phép công thẳng sẽ không đụng đến họ.

1076 Con hãy viết rằng: Mọi vật hiện hữu đều được bảo bọc nơi Lòng Thương Xót của Cha còn mật thiết hơn một thai nhi trong cung lòng mẹ. Nghi ngờ lòng nhân lành của Cha là đả thương Cha đau đớn biết bao! Những tội nghi ngờ ấy đả thương Cha tê tái nhất.

1077 Trong giờ thánh lễ, Mẹ Giám Tập [nữ tu Callista [4]] tấu một bản thánh ca rất du dương về Lòng Thương Xót Chúa. Khi ấy, tôi đã xin Chúa cho Mẹ được hiểu biết hơn nữa về vực thẳm Lòng Thương Xót khôn lường này.

1078 + Khi chào tạm biệt Chúa trước khi về ngủ đêm, tôi được nghe những lời này: **Bánh thánh quý yêu của Trái Tim Cha ơi, vì con mà Cha chúc lành cho thế giới.**

1079 Ngày 7 tháng 4 năm 1937

Hôm nay, khi người kia bước vào nhà nguyện, tôi đã cảm nghiệm một cơn đau nhói ở hai bàn tay, bàn chân, và cạnh sườn như Chúa Giêsu đã chịu trong cuộc Thương Khó. Việc này kéo dài chỉ một lúc ngắn. Nhưng bằng cách ấy, tôi đã nhận ra một linh hồn không sống trong ơn nghĩa Chúa.

1080 Trong một dịp kia, tôi nhìn thấy Đức Thánh Cha đang suy tư về vấn đề này [có lẽ là việc thiết lập lễ kính Lòng Thương Xót Chúa].

1081 Ngày 10 tháng 4 năm 1937

Hôm nay, Mẹ Bề Trên cho tôi đọc một bài báo viết về Lòng Thương Xót Chúa, trên đó có in cả bức hình. Bài báo này xuất hiện trên tờ *Tuần Báo Vilnius,* [5] và được cha Sopocko, vị tông đồ nhiệt thành của Lòng Thương Xót Chúa, gởi đến Cracow cho chúng tôi. Trong bài báo cũng có những lời Chúa Giêsu đã phán với tôi, một số đoạn được trích dẫn nguyên văn.

1082 Khi tôi cầm tờ tuần báo có bài viết trên tay, một mũi tên tình yêu cắm phập vào linh hồn tôi. **Vì những ước nguyện (22) nồng nhiệt của con, Cha đang xúc tiến việc thiết lập lễ kính Lòng Thương Xót Cha.** Tâm trí tôi bùng lên một ngọn lửa mãnh liệt dường như tôi được hoàn toàn tan hoà trong Thiên Chúa.

1083 + Với lòng khiêm nhượng của mình, linh hồn xinh đẹp và rất đẹp lòng Chúa ấy đang truyền bá công cuộc Lòng Thương Xót khắp thế giới.

1084 Trước mỗi ân sủng trọng đại, linh hồn tôi đều trải qua một cuộc thử thách nhẫn nại, bởi vì tôi cảm nghiệm, nhưng không sở hữu được ân sủng ấy. Tâm trí tôi nồng nhiệt háo hức, nhưng thời giờ vẫn chưa đến. Những giây phút này thật rất phi thường đến nỗi khó mà diễn tả được.

1085 Ngày 13 tháng 4 năm 1937

Hôm nay, tôi phải nằm trên giường suốt ngày. Tôi bị một cơn ho dữ dội làm tôi yếu nhược, không còn sức lết nổi. Tâm trí tôi nao nức muốn thực hiện công cuộc của Chúa, nhưng sức lực lại rã rời. Lạy Chúa, con không thể đi vào những hành động của Chúa lúc này được; vì thế con cứ lặp đi lặp lại tác động mến yêu của ý chí: xin hãy sử dụng con theo ý Chúa.

1086 Mặc dù những cơn cám dỗ thật hung hãn, cả một đợt sóng những nghi nan ập xung linh hồn con, và nỗi chán chường chực sẵn, hòng nhảy vào cuộc, tuy vậy, lạy Chúa, xin Chúa củng cố ý chí con để mọi mưu mô kẻ thù đều bị tan tành như xô vào đá tảng.

Tôi thấy Thiên Chúa ban cho tôi nhiều hiện sủng; những ơn này không ngừng nâng đỡ tôi. Tôi rất yếu đuối, vì thế tôi quy tất cả là hồng ân Thiên Chúa.

1087 + Một ngày nọ, tôi quyết tâm thực hành một nhân đức, nhưng tôi lại nhiều lần sa vào nết xấu đối nghịch với nhân đức ấy hơn các ngày khác những mười lần. Đến tối, tôi suy nghĩ vì sao hôm nay lại sa ngã quá nhiều như vậy, và tôi được nghe những lời này: **Con đã cậy dựa quá nhiều vào bản thân, và quá ít vào Cha.** Tôi đã hiểu được nguyên nhân những sa ngã của tôi.

1088 **(23)** Sức Khoẻ Bất Ngờ Hồi Phục

Sau khi viết một lá thư cho cha Sopocko vào Chúa Nhật, ngày 11 tháng 4, tôi bỗng nhiên ngã bệnh, và không gởi bức thư đi nữa, nhưng đợi một dấu hiệu rõ ràng hơn về thánh ý Chúa. Tuy nhiên, sức khoẻ của tôi quá suy sụp, tôi phải nằm giường. Cơn ho làm tổn hao tôi quá mức, dường như chỉ cần tái phát một vài lần nữa là kết thúc đời tôi.

1089 Ngày 14 tháng 4

Tôi cảm thấy quá rã rời đến nỗi không thể chỗi dậy đi tham dự thánh lễ. Tôi thấy còn liệt lào hơn cả khi được đi điều dưỡng. Trong hai lá phổi của tôi có những tiếng khò khè lộp độp và những đớn đau lạ kỳ. Khi rước Mình Thánh, tôi không biết tại sao, nhưng như thể có sức gì hối thúc, và tôi bắt đầu cầu nguyện như thế này: “Lạy Chúa Giêsu, ước gì Máu Thánh tinh tuyền và lành mạnh của Chúa luân chuyển trong cơ thể đớn đau của con, ước gì Mình Thánh tinh tuyền và lành mạnh của Chúa biến đổi thân xác yếu nhược của con, và ước gì sức sống mạnh khoẻ năng động của Chúa rạo rực trong con, nếu quả thực thánh ý Chúa muốn con bắt tay vào công cuộc ấy; và đây sẽ là dấu hiệu rõ ràng thánh ý Chúa về con”.

Khi đang cầu nguyện như thế, tôi đột nhiên cảm thấy có một sức gì vực toàn thể con người tôi lên, và tức khắc tôi cảm thấy hoàn toàn mạnh khoẻ. Hô hấp của tôi thông thoáng, phổi của tôi như thể chưa gặp vấn đề gì cả, tôi không cảm thấy một đau đớn nào, và đó là dấu cho tôi biết tôi nên bắt tay ngay vào công việc.

1090 Điều này đã xảy ra vào ngày cuối cùng trong tuần cửu nhật kính Chúa Thánh Thần. Sau khi sức khoẻ bình phục, tôi thấy mình được kết hợp với Chúa Giêsu một cách thuần tuý thiêng liêng. Chúa Giêsu ban cho tôi những lời bảo đảm mạnh mẽ; tức là Chúa khẳng định với tôi về những yêu sách của Người. Tôi sống mật thiết với Chúa Giêsu suốt ngày hôm ấy và thưa với Người về những chi tiết liên quan đến hội dòng.

(24) Chúa Giêsu trào đổ vào linh hồn tôi năng lực và sự can đảm để hành động. Giờ đây, tôi hiểu rằng nếu Chúa truyền điều gì cho linh hồn, Người sẽ ban cho nó những phương tiện để thực

hiện. Vì vậy, cho dù linh hồn thực sự khốn nạn, nhưng với mệnh lệnh của Thiên Chúa, nó có thể đảm đương những công việc quá sức trông đợi, bởi vì đó là dấu chỉ để người ta nhận biết Thiên Chúa đang ở với linh hồn ấy: nếu năng lực và sức mạnh của Thiên Chúa làm cho linh hồn nên can trường và dũng cảm được thể hiện nơi linh hồn ấy. Riêng đối với tôi, lúc đầu bao giờ tôi cũng có phần lo sợ trước sự cao cả của Thiên Chúa, nhưng về sau linh hồn tôi được tràn đầy một niềm bình an không gì có thể làm xao động và một sức mạnh bên trong để thực hiện điều Thiên Chúa truyền vào một thời điểm nào đó...

1091 Khi ấy, tôi được nghe những lời này: Con hãy đi nói cho bề trên biết con đã khoẻ mạnh.

Tôi không biết mà cũng không hỏi xem tôi sẽ được khoẻ mạnh bao lâu. Tôi chỉ biết lúc này tôi đang được khoẻ mạnh. Tương lai không thuộc về tôi. Tôi đã xin sức khoẻ như một bằng chứng về thánh ý Chúa chứ không phải để đau khổ của tôi được nhẹ nhõm.

1092 Ngày 16 tháng 4 năm 1937

Hôm nay, vì Uy Linh Thiên Chúa bao chiếm tôi và linh hồn tôi hiểu rằng mặc dù Thiên Chúa vô cùng cao cả, nhưng Người lại vui thích nơi những linh hồn khiêm cung. Một linh hồn càng hạ mình, Chúa càng đến với nó với lòng từ ái lớn lao. Người kết hợp mật thiết với linh hồn và nâng lên ngai toà của chính Người. Phúc cho linh hồn nào được Chúa bảo vệ. Tôi biết chỉ có tình yêu mới có giá trị; tình yêu là sự cao cả; không vật gì, không công việc gì có thể sánh được với một tác động mến Chúa tinh ròng.

1093 + Lạy Chúa Giêsu, xin lấy Lòng Thương Xót mà che chở con và phán xét con một cách nhân từ, vì nếu không, phép công thẳng của Chúa có thể công xử con.

1094 **(25)** Ngày 17 tháng 4

Hôm nay, trong giờ học giáo lý [do cha Theodore [6]], tôi nhận được một xác quyết về điều tôi đã hiểu trong lòng và đã sống một thời gian: nếu linh hồn thành tâm mến yêu Thiên Chúa và được kết hợp mật thiết với Người, dù linh hồn sống giữa những cảnh vực khó khăn đi nữa, cũng không gì có thể khuấy động cuộc sống nội tâm của linh hồn; và giữa sự đổi truỵ, linh hồn vẫn giữ được lòng trong sạch, không bị hoen ố; bởi vì tình yêu Thiên Chúa cao vời đem đến cho linh hồn thành tâm mến yêu Người một sức mạnh để chiến đấu, và Thiên Chúa bảo vệ linh hồn ấy một cách đặc biệt, thậm chí bằng phép lạ.

1095 Một ngày kia, khi Chúa cho tâm hồn tôi biết rằng tôi chưa đánh mất sự tinh trắng, và trong mọi hiểm nguy tôi đã trải qua, chính Chúa hằng bảo vệ tuyền vẹn đức trinh khiết của linh hồn và trái tim tôi, tôi đã sống suốt ngày hôm ấy trong tâm tình tạ ơn sốt sắng. Tôi cám tạ Thiên Chúa vì Người đã khứng

thương giữ gìn tôi qua khỏi sự dữ, và cũng nhờ đó tôi đã được ơn nghĩa trước mặt Người, và chính Người đã ban cho tôi sự bảo đảm này.

1096 Một vài năm sau đó, Chúa đã đoái thương xác nhận cho tôi ơn này, và từ đó tôi không bao giờ cảm thấy tình trạng khởi loạn của các giác quan chống lại linh hồn. Tôi đã viết chi tiết hơn về điều này ở một chỗ khác trong Nhật Ký [x. số 40]. Mỗi khi tôi nhớ lại hồng ân cao trọng này, một ngọn lửa mến yêu và tri ân Thiên Chúa lại bùng lên nơi tâm hồn tôi; và tình yêu ấy đưa tôi đến chỗ hoàn toàn quên mình.

1097 Từ thời gian ấy, tôi luôn sống dưới áo choàng trinh khiết của Mẹ Thiên Chúa. Mẹ vẫn bảo vệ và dạy dỗ tôi. Bên cạnh Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ, tôi hoàn toàn được yên lòng. Bởi vì quá non nớt và thiếu kinh nghiệm, nên tôi nép mình vào lòng Mẹ như một con trẻ bé bỏng.

1098 Mặc dù Thiên Chúa đã xác nhận cho tôi nhân đức này, tuy nhiên, tôi vẫn phải thường xuyên cẩn phòng và sợ hãi ngay cả chiếc bóng của mình, nhưng đó chỉ vì tôi đã đến chỗ nồng nàn mến Chúa.

1099 **(26)** Chúa thương ban ơn này cho tôi chỉ vì tôi là kẻ yếu đuối nhất trong mọi người; vì vậy, Đấng Toàn Năng đã bảo bọc tôi với Lòng Thương Xót đặc biệt của Người.

1100 Ngày 24 tháng 4

Tôi có thể cảm nhận trước được từng ơn trọng đại; một nỗi ước ao khao khát Thiên Chúa lạ lùng bao phủ tôi, và khi ấy, tôi mong chờ hồng ân. Hồng ân càng trọng đại, linh cảm của tôi càng rõ rệt, và cuộc chiến đấu chống lại kẻ thù phần rỗi của tôi càng kịch liệt.

Đôi khi, linh hồn tôi ở trong một tình trạng mà tôi chỉ có thể trình bày bằng một so sánh: có hai người bạn, một người tổ chức đại tiệc và mời người kia đến dự; cả hai đều trông mong; nhưng giờ giấc bữa tiệc đã được định sẵn. A, những giờ phút ngay trước khi lãnh nhận hồng ân thật náo nức và khó diễn tả. Chúng được biểu hiện bằng nỗi nao nức đớn đau và ngọn lửa tình ái. Tôi có thể cảm nhận Thiên Chúa ở đó, nhưng tôi không thể được tan hoà hoàn toàn trong Người bởi vì thời giờ đã được ấn định. Thông thường, trước giờ phút ân sủng ấy, tôi rất cùng quẫn trong tâm trí, ý chí, và tâm hồn. Tôi cảm thấy hoàn toàn cô đơn và ngóng chờ Thiên Chúa. Chính Người tạo ra điều này nơi tôi trước khi Người đến.

Ngày 23 tháng 4 năm 1937

Hôm Nay, Bắt Đầu Tuần Tĩnh Tâm Ba Ngày [7]

1101 Buổi tối, tôi được nghe những lời này trong linh hồn: Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết rằng Cha sẽ nói với con một cách đặc biệt qua vị linh mục này [cha Plaza [8]] để con không còn nghi ngờ

về những ước muốn của Cha. Ngay trong bài nguyện gẫm đầu tiên, linh hồn tôi đã chấn động vì những lời của vị linh mục: tôi không được chống lại thánh ý Chúa và những chương trình của Người, bất kỳ là điều gì; và một khi đã tin tưởng về tính xác thực và chân chính của thánh ý Thiên Chúa, tôi có nhiệm vụ phải thực hiện. Không ai có thể miễn chước cho tôi khỏi điều này. Cho dù (27) thánh ý Chúa thế nào đi nữa, một khi đã biết, tôi phải thi hành. Đây chỉ là phần tóm lược rất ngắn gọn, nhưng cả bài nguyện gẫm đã in sâu vào linh hồn và tôi không còn một nghi ngờ nào nữa. Tôi biết Thiên Chúa muốn tôi những gì và tôi phải làm những gì.

1102 Trong cuộc đời tôi, có những thời gian và những thời khắc của tri thức thiêng liêng, tức là những soi sáng thần linh, khi linh hồn tôi nhận được sự hướng dẫn nội tâm về những điều chưa từng đọc được ở bất cứ sách vở nào và chưa được ai dạy bảo cho biết. Đây là những thời gian của tri thức nội tâm cao vời chính Thiên Chúa truyền thụ cho linh hồn. Đây là những mầu nhiệm vĩ đại... Tôi thường nhận được ánh sáng và tri thức về cuộc sống nội tại của Thiên Chúa cũng như về tâm tình thân mật của Người, điều này làm tôi được tràn đầy tín thác không thể diễn tả và hoan lạc không sao kềm chế; tôi muốn được hoàn toàn tan hoà trong Chúa...

1103 + Tinh tuý của tình yêu là hy sinh và đau khổ. Chân lý đội vương miện bằng gai nhọn. Cầu nguyện liên hệ đến trí năng, ý chí, và những xúc cảm.

1104 Hôm nay được nghe một bài giảng tuyệt vời [của cha Plaza] về sự nhân lành và Lòng Thương Xót của Thiên Chúa. Qua bài giảng, linh hồn tôi nghiệm được những ngọn lửa của tình yêu Thiên Chúa, và tôi hiểu Lời Chúa thực sự là lời hằng sống.

1105 Mục tiêu xét mình của tôi vẫn như cũ: kết hợp với Chúa Kitô Nhân Lành và giữ thinh lặng. Bông hoa tôi đặt dưới chân Mẹ Thiên Chúa trong tháng Năm là việc giữ thinh lặng.

1106 **(28)** + Nhân đức mà thiếu khôn ngoan thì chưa phải là nhân đức. Chúng ta hãy thường xuyên cầu nguyện với Chúa Thánh Thần để xin ơn khôn ngoan. Khôn ngoan bao gồm sự thận trọng, suy nghĩ chín chắn, và quyết định can đảm. Quyết định sau cùng luôn tuỳ thuộc vào chúng ta. Chúng ta phải quyết định; nhưng có thể và nên bàn hỏi để tìm ánh sáng...

1107 Trong bài nguyện gẫm hôm nay, Thiên Chúa ban cho tôi ánh sáng và tri thức để hiểu biết sự thánh thiện là gì và can hệ ở điều gì. Mặc dù đã từng nghe về những điều này rất nhiều lần trong các bài giảng, nhưng linh hồn tôi đã hiểu một cách khác hẳn với khi được soi sáng nhờ ánh sáng Thiên Chúa.

Không phải các ân sủng, các mặc khải, các lần ngất trí, hoặc các ân huệ làm cho linh hồn nên hoàn hảo, nhưng chính là sự kết hợp mật thiết giữa linh hồn với Thiên Chúa. Những đặc ân chỉ

là các đồ trang sức của linh hồn, nhưng không làm nên điều thiết yếu hoặc sự hoàn thiện của linh hồn. Sự thánh thiện và hoàn hảo của tôi hệ ở việc kết hợp mật thiết giữa ý chí tôi với ý chí Thiên Chúa. Thiên Chúa không cưỡng bức ý chí tự do của chúng ta. Chúng ta muốn lãnh nhận ơn Chúa hay không là tuỳ chúng ta. Chúng ta có cộng tác với ơn Chúa hay không cũng là tuỳ chúng ta.

1108 Tối nay, trong bài giảng cuối cùng để chuẩn bị cho việc tuyên lại các lời khấn, cha giảng phòng đã nói về hồng phúc phát nguồn từ ba lời khấn và phần thưởng do việc trung thành tuân giữ. Đột nhiên, linh hồn tôi bị sa vào cảnh tăm tối nội tâm kinh hoàng. Thay vì niềm vui, linh hồn tôi lại bị ứ ngập nỗi đắng cay và xuyên thấu vì đớn đau ê chề. Tôi thấy mình khốn nạn và bất xứng trước ân sủng này; ý thức nỗi đớn hèn và bất xứng của mình, tôi không dám đến hôn chân ngay cả một em đệ tử nhỏ nhất. Trong thần trí, tôi thấy những em đệ tử ấy xinh tốt và đẹp lòng Chúa; còn bản thân tôi chỉ là một vũng sâu khốn nạn. Sau **(29)** bài giảng, tôi sấp mình dưới chân Thiên Chúa ẩn thân, nước mắt dàn dụa và đau đớn. Tôi gieo mình vào đại dương thương xót vô biên của Thiên Chúa. Chỉ có ở đó tôi mới cảm thấy khuây khoả và cảm nhận tất cả Lòng Thương Xót toàn năng của Người đang bao bọc tôi.

1109 + Ngày 30. Hôm nay là ngày tuyên lại các lời khấn

Ngay khi tôi vừa thức giấc, sự hiện diện của Thiên Chúa đã bao phủ tôi, và tôi thấy mình là đứa con nhỏ của Người. Tình ái thần linh đổ tràn linh hồn tôi, Thiên Chúa cho tôi nhìn thấy mọi sự đều tuỳ thuộc vào thánh ý Người. Chúa phán những lời này với tôi: **Cha muốn ban ơn tha thứ hoàn toàn cho những linh hồn nào đi xưng tội và rước lễ trong ngày lễ kính Lòng Thương Xót của Cha.** Sau đó, Chúa còn phán bảo tôi: **Ái nữ của Cha ơi, con đừng sợ hãi gì cả... Cha luôn ở bên con, cho dù dường như con không thấy như vậy. Lòng khiêm nhượng của con lôi kéo Cha từ ngai toà cao sang xuống với con và kết hợp mật thiết với con.**

1110 Ngày 29 [tháng 4 năm 1937]

Chúa cho tôi biết về những cuộc tranh luận [9] đang diễn ra tại Vatican liên quan đến ngày lễ. Đức Hồng Y Pacelli [tức là Đức Piô XII sau này] đã góp công rất lớn trong công việc này.

1111 Hôm nay là ngày tuyên lại lời khấn [10] theo nghi thức long trọng. Khi các chị đang tuyên lại lời khấn, tôi nghe các thiên thần cất tiếng hoà vang: “Thánh, Thánh, Thánh”, với điệu khúc du dương không lưỡi nào có thể sánh bằng.

1112 Buổi chiều, tôi được thưa chuyện với Mẹ Giám Tập Mary Joseph. Mẹ con tản bộ một lượt quanh vườn, và tôi có thể thưa chuyện với Mẹ, mặc dù chỉ là câu chuyện chung chung. Mẹ bao giờ cũng là giám tập dấu yêu như ngày nào, mặc dù bây giờ Mẹ không còn là giám tập, mà là một bề

trên, thấm thoát đã mười năm kể từ khi tôi tuyên khấn. Mẹ bảo rằng một tu sĩ không thể sống mà không có thánh giá. Thế rồi, Mẹ đã nói với tôi về một đau khổ mà tôi đã chịu tại Warsaw mặc dù tôi chưa bao giờ kể cho **(30)** Mẹ biết. Tất cả mọi ân sủng tôi được lãnh nhận trong thời gian năm tập đã hiện về một cách sống động trước mắt linh hồn tôi. Ôi, tôi mang ơn Mẹ biết bao! Khi linh hồn tôi chìm trong tăm tối và dường như đã bị trầm đoạ, chính Mẹ đã kéo tôi ra khỏi vực thẳm ấy bằng sức mạnh của đức vâng phục.

1113 Linh hồn tôi thường bị trĩu nặng vì đau khổ, không ai có thể hiểu được những cực hình này.

1114 Ngày 1 tháng 5 năm 1937

Hôm nay, tôi cảm nhận được sự gần gũi của Đức Mẹ, Hiền Mẫu Thiên Đàng của tôi, mặc dù trước mỗi lần hiệp lễ, bao giờ tôi cũng thiết tha xin Mẹ Thiên Chúa giúp tô điểm linh hồn để tiếp đón Con Mẹ ngự đến, và tôi cảm nghiệm rất rõ sự phù trợ của Mẹ. Tôi khẩn xin Mẹ rộng lượng nhóm lên ngọn lửa tình yêu Thiên Chúa nơi tôi, để ngọn lửa ấy cũng bừng cháy như trong Trái Tim Vẹn Sạch của Mẹ khi Ngôi Lời Thiên Chúa nhập thể.

1115 Ngày 4 tháng 5

Hôm nay, tôi đi thăm Mẹ Tổng Quyền [Michael] một lát và hỏi Mẹ: “Thưa Mẹ yêu dấu, Mẹ đã được soi sáng gì về việc con rời hội dòng hay chưa?”. Mẹ Tổng Quyền đáp: “Này chị, cho đến thời điểm này, lúc nào tôi cũng cản ngăn, nhưng giờ đây, tôi để chị hoàn toàn tự do lựa chọn làm theo điều chị muốn; chị có thể rời khỏi hoặc ở lại với hội dòng”. Tôi thưa lại: “Dạ được”. Tôi nghĩ ngay đến việc viết thư lên Đức Thánh Cha để xin Người tháo chuẩn lời khấn cho tôi. [11] Khi tôi từ biệt Mẹ Bề Trên, bóng tối một lần nữa lại phủ xuống linh hồn tôi như trước kia. Điều lạ là mỗi lần tôi xin phép rời bỏ hội dòng, bóng tối lại vây kín linh hồn tôi, và tôi cảm thấy như bị bơ vơ giữa cô đơn. Trong lúc còn cảm nghiệm nỗi cực hình trong linh hồn, **(31)** tôi quyết định lập tức đi gặp Mẹ Bề Trên và thưa với Mẹ về cực hình lạ kỳ và cuộc chiến đấu của tôi. Mẹ đáp:”Việc rời bỏ dòng của chị là một cơn cám dỗ”. Sau khi thưa chuyện với Mẹ một lúc, tôi cảm thấy nhẹ nhõm, nhưng bóng tối vẫn còn đó. “Lòng Thương Xót Chúa vô cùng tốt đẹp và chắc chắn đó là công cuộc vĩ đại của Thiên Chúa, vì thế Satan ra sức chống đối và muốn phá hoại việc ấy”. Đó là lời Mẹ Bề Trên yêu dấu của chúng tôi.

1116 Không ai có thể am tường và hiểu thấu, chính tôi cũng không thể diễn tả những cực hình của bản thân. Nhưng không thể có đau khổ nào lớn hơn thế này. Những khổ hình của các vị tử đạo cũng không dữ dằn hơn, bởi vì trong những lúc thế này, cái chết lại là sự giải thoát cho tôi. Tôi không thể sánh những đau khổ này với gì được: một cơn hấp hối triền miên của linh hồn tôi.

1117 Ngày 5 tháng 5 [năm 1937]

Hôm nay, trong toà cáo giải, tôi đã trình bày linh hồn bởi vì nghĩ rằng đó là một cơn cám dỗ thực sự: vào thời điểm được phép rời hội dòng, tôi cảm nghiệm một tình trạng đau khổ và tăm tối kinh hoàng. Cha giải tội trả lời có lẽ đây chưa phải là thời điểm Chúa đã ấn định. “Chị phải cầu nguyện và kiên nhẫn chờ đợi, nhưng quả thật, những đau khổ khiếp khủng đang chờ đón chị. Chị sẽ phải chịu nhiều đau khổ và vượt qua lắm gian truân; và đó là điều chắc chắn. Tốt hơn, chị hãy đợi chờ và cầu nguyện thật nhiều để được hiểu biết và soi sáng hơn nữa. Đây là những vấn đề hệ trọng”.

1118 Lạy Thiên Chúa của con! Trong những thời điểm khó khăn này, cha linh hướng [cha Andrasz] của con lại vắng mặt vì đã đi Rôma. Lạy Chúa Giêsu, vì Chúa đã đưa ngài đi khỏi, nên xin Chúa hãy đích thân **(32)** hướng dẫn con, chỉ mình Chúa biết con có thể chịu đựng bao nhiêu.

Tôi vững tin Thiên Chúa không gởi cho tôi điều gì quá sức chịu đựng. Tôi tín thác vào Lòng Thương Xót của Người.

1119 Trong những giờ phút chới với giữa trời và đất, tôi luôn nín lặng, bởi vì nếu tôi nói ra, chắc gì đã có ai thấu cho những điều tôi nói? Cõi đời đời sẽ tỏ hiện nhiều điều mà giờ đây tôi vẫn giữ kín...

1120 Khi đi ra vườn, tôi thấy mọi sự đang hít thở niềm vui của mùa xuân. Cây cối được tô điểm bằng những bông hoa, thoang thoảng một mùi thơm ngây ngất. Vạn vật đang rạo rực trong hân hoan, chim chóc đang hát, ríu rít tôn thờ Thiên Chúa và réo gọi: “Chị Faustina ơi, vui lên đi, hạnh phúc lên đi”; thế nhưng linh hồn tôi cứ ủ ê trong khổ sầu tăm tối. Linh hồn tôi rất mẫn cảm trước xao động của ân sủng thành ra tôi biết cách nói chuyện với tất cả các thụ tạo và mọi vật chung quanh. Tôi biết vì sao Thiên Chúa đã tô điểm địa cầu như thế... Nhưng tâm can tôi chưa vui được bởi vì Đấng Dấu Yêu đã ẩn mặt cách xa, và tôi sẽ không thoả nguyện cho tới khi tìm lại được Người... Tôi không thể sống nếu thiếu Chúa, nhưng tôi cũng cảm thấy Thiên Chúa, dù tuyệt đối sung mãn, nhưng vẫn không thể hạnh phúc nếu thiếu tôi...

1121 Ngày 6 tháng 5 [năm 1937]. Lễ Chúa Thăng Thiên

Ngay từ sáng sớm, linh hồn tôi đã được tiếp xúc với Chúa. Sau hiệp lễ, tôi được thưa chuyện thân mật một lúc với Cha trên trời. Linh hồn tôi được cuốn hút vào tâm điểm hừng hực của tình yêu. Tôi hiểu rằng những công việc bên ngoài không thể sánh được với tình yêu Thiên Chúa tinh ròng... Tôi được thấy niềm hoan lạc của Ngôi Lời Nhập Thể và đắm đuối trong Thiên Chúa Ba Ngôi. Khi tôi tỉnh lại, nỗi nhung nhớ tràn ngập linh hồn, và tôi khát khao được nên một **(33)** với Thiên Chúa. Tình yêu bao la của Cha trên trời ấp ủ tôi đến độ phải gọi ngày hôm nay là cuộc ngất trí tình

yêu không gián đoạn. Cả vũ trụ với tôi dường như chỉ còn là một giọt nước nhỏ sánh với Thiên Chúa. Không còn hạnh phúc nào hơn khi Thiên Chúa cho lòng tôi biết rằng mọi nhịp đập của trái tim tôi đều đẹp lòng Người, và tỏ cho tôi biết Người sủng ái tôi một cách đặc biệt. Sự xác tín mãnh liệt trong lòng - nhờ Thiên Chúa bảo đảm tình yêu Người dành cho tôi và linh hồn tôi làm đẹp lòng Người - đã đem lại một niềm bình an sâu xa cho linh hồn tôi. Suốt ngày hôm nay, tôi không thể ăn uống gì được; tôi cảm thấy biết ơn vì được sung mãn trong tình yêu.

1122 Lạy Thiên Chúa đầy lòng nhân ái, Đấng đã thương sai Con Một đến với chúng con như bảo chứng hùng hồn nhân từ về tình yêu và Lòng Thương Xót vô tận của Chúa, Chúa không khước từ các tội nhân; nhưng với lượng tình thương vô biên, Chúa đã mở toang các kho tàng cho họ, những kho tàng có thể kín múc dư dật, không những ơn công chính hoá, mà còn tất cả sự thánh thiện mà một linh hồn có thể đạt đến. Lạy Cha nhân lành cao cả, con mong cho mọi tâm hồn đều quay về với Lòng Thương Xót vô biên của Cha trong niềm tín thác. Không ai sẽ nên công chính trước mặt Cha nếu không được đồng hành với Lòng Thương Xót vô tận của Cha. Khi Cha tỏ ra mầu nhiệm Lòng Thương Xót cho chúng con, cho đến đời đời chúng con cũng không cám tạ Cha cho đủ được.

1123 Ôi, ngọt ngào thay nếu trong sâu thẳm linh hồn chúng ta có những điều Giáo Hội dạy tin. Khi linh hồn được ngụp lặn trong tình yêu, tôi giải quyết các vấn đề rắc rối một cách minh bạch và nhanh chóng. Chỉ mình tình yêu là có thể vượt qua những vực thẳm và những đỉnh cao. Tình yêu, và chỉ có tình yêu mà thôi.

1124 **(34)** + Ngày 12 [tháng 5 năm 1937]

Một sự tăm tối kỳ lạ bủa vây trí năng tôi. Tôi miễn cưỡng phải ngụp lặn trong sự hư không.

1125 Ngày 20 tháng 5 năm 1937

Suốt một tháng qua, tôi không được khoẻ mạnh, tôi chợt nghĩ không biết điều nào đẹp lòng Chúa hơn - phụng sự Chúa trong bệnh tật, hoặc được mạnh khoẻ như trước kia tôi đã xin - và tôi thưa cùng Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, xin hãy sử dụng con theo ý Chúa”, và Chúa Giêsu đã cho tôi trở lại tình trạng trước kia.

1126 Ôi, ngọt ngào biết bao được sống trong một tu viện giữa các chị em, nhưng tôi không được quên: đó là những thiên thần trong xác phàm.

1127 Vào một dịp kia, tôi thấy Satan xục xạo tìm kiếm ai đó trong chị em, nhưng không tìm được. Tôi cảm thấy một soi động trong lòng hãy nhân danh Thiên Chúa bắt hắn thú ra cho tôi biết hắn đang tìm gì nơi các chị em. Và bất đắc dĩ hắn đã thú ra: “Tao đang tìm kiếm những linh hồn ở nhưng không” [x. Hc 33,18; Cn 12,11]. Khi tôi nhân danh Thiên Chúa bắt hắn phải cho tôi biết trong

đời sống tu trì, hắn dễ dàng đến với linh hồn nào nhất, và hắn miễn cưỡng đã phải thú ra: “Những linh hồn lười biếng và ở nhưng không”. Tôi ghi nhận điều này, vì hiện nay trong nhà này không có linh hồn nào như thế. Các linh hồn vất vả lao nhọc hãy vui lên.

1128 Ngày 22 tháng 5 năm 1937

Hôm nay trời oi bức rất khó chịu. Tất cả chúng tôi đều mong trời mưa, nhưng mưa chẳng thấy đâu. Bầu trời u ám suốt nhiều ngày, nhưng không có một giọt mưa. Nhìn cây cỏ **(35)** khát mưa, tôi cảm thấy tội nghiệp và quyết định đọc chuỗi kinh cho đến khi Chúa ban mưa cho chúng tôi mới thôi. Trước bữa tối, bầu trời kéo mây và trút xuống một cơn mưa như trút nước. Tôi đã liên tục đọc chuỗi kinh suốt ba tiếng đồng hồ. Chúa cho tôi biết mọi sự đều có thể xin được nhờ chuỗi kinh này.

Ngày 23 [tháng 5]. Lễ Chúa Ba Ngôi

1129 Trong giờ thánh lễ, tôi bỗng thấy được kết hợp với Thiên Chúa Ba Ngôi cực thánh. Tôi nhận ra vẻ uy linh và sự cao cả của Người. Tôi được kết hợp với Ba Ngôi. Và một khi đã được kết hợp với Một trong Ba Ngôi đáng tôn thờ, thì đồng thời tôi cũng được kết hợp với Hai Ngôi kia. Niềm vui sướng và hạnh phúc linh hồn tôi được cảm hưởng thật khôn xiết. Tôi khổ sở vì không có ngôn từ để diễn tả.

1130 Tôi được nghe những lời này: Con hãy thưa Mẹ Tổng Quyền hãy tin tưởng con là người con tín trung nhất của hội dòng. [12]

1131 Sau những lời này, trong lòng tôi nhận được một tri thức hiểu biết mọi thụ tạo là gì trước mặt Thiên Chúa. Uy linh của Người thật cao cả, vượt mọi trí hiểu. Điều làm Chúa hạ mình xuống với chúng ta chính là vực thẳm Lòng Thương Xót của Người...

1132 Mọi sự sẽ kết thúc trong thung lũng nước mắt này,
Những giọt nước mắt sẽ khô ráo và nỗi đau sẽ chấm dứt.
Chỉ còn một điều sẽ tồn tại
Lạy Chúa, đó là tình yêu Chúa.
Mọi sự sẽ chấm dứt tại chốn lưu đày này,
Những thử thách và hoang mạc của linh hồn.

Và dù sống trong thống khổ triền miên,
Nếu Thiên Chúa ở với linh hồn, không gì lay chuyển được nó.

1133 **(36)** Ngày 27 [tháng 5 năm 1937].
Lễ Thánh Thể Chúa Kitô

Trong giờ cầu nguyện, tôi được nghe những lời này: Hỡi ái nữ của Cha, hãy để trái tim con được no thoả niềm vui. Cha là Thiên Chúa, Cha ở với con. Con đừng sợ hãi gì. Con ở trong Trái Tim Cha. Lúc ấy, tôi được biết uy nghi cao cả của Thiên Chúa và hiểu rằng không gì có thể sánh được với tri thức về Thiên Chúa. Sự cao sang bên ngoài chỉ còn như hạt bụi trước một hành vi được hiểu biết nhiều hơn về Thiên Chúa.

1134 Chúa đã trào đổ cho linh hồn tôi một niềm bình an sâu lắng, không gì có thể khuấy động. Mặc dù vạn vật chung quanh vẫn xoay vần, nhưng tôi không bị tước mất sự bình an một phút giây nào. Cho dù cả thế giới sụp đổ cũng không làm xao động sự tĩnh lặng sâu thẳm trong tôi là nơi Thiên Chúa nghỉ ngơi. Tất cả mọi biến cố, tất cả những việc này khác đều xảy ra dưới chân của Người.

1135 Tri thức sâu xa về Thiên Chúa đem lại cho tôi sự thong dong trọn vẹn và sự tự do tinh thần, không gì có thể làm chao đảo sự kết hợp mật thiết giữa tôi với Người, ngay cả các quyền thần. Tôi thấy mình thật cao cả khi được hợp nhất với Thiên Chúa. Hạnh phúc biết bao khi ý thức được Thiên Chúa trong tâm hồn và sống thân mật với Người.

1136 Khi cuộc cung nghinh từ Borek [13] đến nhà dòng chúng tôi, kiệu Đấng sẽ được tôn kính tại nhà nguyện của chúng tôi, tôi được nghe lời này phát ra từ Bánh Thánh: **Đây là nơi Cha an nghỉ.** Trong giờ chầu phép lành, Chúa Giêsu cho tôi biết chẳng bao lâu nữa giờ phút trọng đại sẽ xảy đến tại nơi này. **Cha hài lòng ngự trong tâm hồn con và không gì sẽ làm Cha ngưng ban các ân sủng cho con.** Sự cao cả của Thiên Chúa ngật lút linh hồn tôi, và tôi đắm chìm trong Người, mất hút trong Người, tan chảy trong Người...

1137 **(37)** Ngày 30 tháng 5 [năm 1937]

Hôm nay, tôi đang chết mòn mỏi vì khao khát Thiên Chúa. Nỗi khao khát ngập lút linh hồn tôi. Tôi còn phải chịu đựng bao lâu nữa tại chốn khách đày này? Lạy Chúa Giêsu, khi nào giờ phút được chờ đợi ấy sẽ đến?

1138 Ngày 31 tháng 5

Linh hồn khốn cực của con không tìm được sự trợ giúp ở đâu ngoài Chúa, ôi Bánh Thánh hằng sống. Con đặt trót niềm tín thác của con nơi Trái Tim nhân lành Chúa. Con đang nhẫn nại mong đợi lời Chúa, ôi lạy Chúa.

1139 Ôi, đau đớn biết bao cho tâm hồn tôi khi nhìn thấy một tu sĩ mà lại thiếu tinh thần tu trì! Làm sao có thể làm đẹp lòng Thiên Chúa khi người ta phình đại kiêu căng và tự ái dưới lớp vỏ nỗ lực vì vinh danh Thiên Chúa, trong khi thực sự đang tìm kiếm bả vinh hoa cho bản thân? Khi nhìn thấy

như thế, tôi cảm thấy rất đau đớn. Làm sao một linh hồn như thế có thể được kết hợp mật thiết với Thiên Chúa? Sự kết hợp với Chúa không thể có ở đây.

1140 Ngày 1 tháng 6 năm 1937

Hôm nay có tổ chức cuộc rước kiệu Thánh Thể. [14] Trên bàn thờ chính, một ngọn lửa phát ra từ Bánh Thánh và xuyên thấu trái tim tôi, và tôi được nghe lời này: **Đây là nơi nghỉ ngơi của Cha.** Trái tim tôi bừng cháy và cảm thấy được biến đổi hoàn toàn trong Chúa.

1141 Đến tối, Chúa cho tôi hiểu các sự vật trần thế thật phù phiếm, tất cả những gì xem ra vĩ đại sẽ tan biến như làn khói và không đem đến sự thong dong, nhưng là nỗi ê chề cho linh hồn. Hạnh phúc thay cho linh hồn nào hiểu được những điều này và chỉ chạm một chân xuống cõi đất.

Sự an nghỉ của con là được kết hợp với Chúa; mọi sự khác đều làm con mỏi mệt. Ôi, con còn phải chịu đựng bao lâu nữa ở chốn khách đày này! Con thấy không ai hiểu đời sống nội tâm của con. Chỉ một mình Chúa hiểu con, Đấng ẩn ngự trong tâm hồn con và hằng sống muôn đời.

1142 **(38)** Ngày 4 tháng 6

Hôm nay là đại lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu. Trong giờ thánh lễ, tôi được hiểu biết về Trái Tim Người, bản chất ngọn lửa tình ái Người hằng rạo rực yêu thương chúng ta và Người chính là một đại dương đầy nhân từ lân tuất. Sau đó, tôi nghe được lời này: **Hỡi tông đồ Lòng Thương Xót của Cha, con hãy công bố cho toàn thế giới về Lòng Thương Xót khôn dò của Cha. Đừng chán ngại trước những khó khăn con phải đương đầu khi rao truyền tình thương của Cha. Những khó khăn này tuy làm con đau khổ, nhưng hết sức cần thiết cho việc nên thánh của con và là bằng chứng cho thấy công cuộc này là của Cha. Ái nữ của Cha ơi, con hãy tỉ mỉ ghi lại từng câu Cha dạy cho con về lòng nhân lành của Cha, bởi vì nhờ đó rất nhiều linh hồn sẽ được hưởng nhờ lợi ích.**

1143 + Trước giờ chầu, Chúa cho tôi hiểu biết sâu xa về các vấn đề liên quan đến công việc này.

1144 Hôm nay, tôi xin Chúa tha thứ cho tất cả những xúc phạm tại các tu viện của chúng tôi khiến Thánh Tâm Người phải đau khổ.

1145 + Ngày 6 tháng 6 [năm 1937]. Chúa Nhật đầu tháng

Hôm nay, tôi dùng làm ngày hồi tâm tháng.

Một ánh sáng trong giờ nguyện gẫm sáng: Lạy Chúa Giêsu, bất cứ Chúa dùng con làm gì, con vẫn luôn luôn mến yêu Chúa, vì con thuộc về Chúa. Có hệ gì nếu Chúa để con ở lại đây hoặc đặt con ở một nơi khác; luôn luôn con vẫn là của Chúa.

Lạy Chúa, chính vì tình yêu mà con đã phó mình cho các quyết định vô cùng khôn ngoan của Chúa, và lạy Chúa, thánh ý Chúa chính là lương thực hằng ngày cho con. Chúa biết những nhịp đập của trái tim con, Chúa biết rằng nó chỉ đập vì một mình Chúa, ôi Chúa Giêsu của con. Không gì có thể làm nguôi ngoai được nỗi khao khát Chúa nơi con. Con đang mòn mỏi vì Chúa đây, lạy Chúa Giêsu. Khi nào Chúa sẽ đưa con về nơi ở của Chúa? [x. Ga 14;1-3].

1146 (39) [Chớ gì] các tội nhân cứng lòng nhất hãy đặt trọn niềm tín thác vào Lòng Thương Xót của Cha. Họ được quyền ưu tiên hơn những người khác khi tín thác vào vực thẳm thương xót của Cha. Hỡi ái nữ của Cha, con hãy viết về lòng lân tuất Cha dành cho các linh hồn thống khổ. Linh hồn nào kêu nài đến Lòng Thương Xót của Cha đều làm Cha sướng vui. Với những linh hồn ấy, Cha sẽ rộng ban nhiều ơn thánh cho họ hơn họ kêu xin. Cha không thể trừng phạt ngay cả một tội nhân khốn nạn nhất nếu họ biết kêu xin Lòng Thương Xót Cha, ngược lại, Cha sẽ thánh hoá họ nơi Lòng Thương Xót vô cùng và khôn sánh của Cha. Con hãy viết rằng: trước khi Cha đến như Thẩm Phán chí công, tiên vàn Cha sẽ mở rộng cánh cửa xót thương của Cha. Ai khước từ không bước qua cánh cửa xót thương, sẽ phải bước qua cánh cửa công bình của Cha...

1147 Một lần kia, cảm thấy buồn vì một chuyện nọ, tôi thở than với Chúa Giêsu và Người đáp rằng: Hỡi ái nữ của Cha, tại sao con lại gán cho lời dạy và lời nói của con người một tầm quan trọng đến thế? Chính Cha muốn dạy con; vì thế Cha an bài các việc để con không tham dự được các buổi giảng. Chỉ trong một giây phút, Cha sẽ cho con hiểu biết nhiều hơn những gì người khác phải dùng nhiều năm vất vả mới đạt được.

1148 Ngày 20 tháng 6 [năm 1937]

Chúng ta nên giống Thiên Chúa khi chúng ta tha thứ cho những người chung quanh của chúng ta. Thiên Chúa là Tình Yêu, Nhân Lành và Thương Xót...

Mọi linh hồn, nhất là linh hồn các tu sĩ, phải phản ảnh Lòng Thương Xót của Cha. Trái Tim Cha chan chứa tình yêu thương và lân tuất đối với tất cả mọi người. Trái tim của những người dấu yêu của Cha cũng phải nên giống Trái Tim Cha; trái tim ấy cũng phải tuôn trào nguồn xót thương của Cha cho các linh hồn; nếu không Cha sẽ không nhận họ là những người thuộc về Cha.

1149 **(40)** + Trong nhiều dịp, tôi biết một số tu sĩ bảo vệ danh giá bản thân họ dưới cái cớ liên quan đến vinh danh Thiên Chúa, khi thực sự chẳng phải là vấn đề vinh danh Chúa, mà là danh giá của họ.

Lạy Chúa Giêsu, điều này đau đớn biết bao đối với con! Trong ngày phán xét của Chúa, những bí ẩn nào sẽ được phơi bày trước ánh sáng! Tại sao người ta lại có thể đánh cắp các ân huệ của Chúa như thế?

1150 Hôm nay, tôi cảm thấy rất phiền muộn vì một người giáo dân. Dựa trên một điều có thật, bà ấy đã thêm thắt nhiều điều bịa đặt. Và vì tưởng đó là thật, người ta đã loan truyền đi khắp cả nhà. Khi tin này đồn đến tai tôi, tâm hồn tôi nhói lên đau đớn. Làm sao họ lại có thể lạm dụng lòng tốt của người khác như thế nhỉ? Nhưng tôi quyết định không nói một lời bào chữa và tỏ ra tử tế hơn nữa với con người ấy. Tuy nhiên, tôi ý thức mình không đủ mạnh mẽ để chịu đựng điều này một cách thanh thản, bởi vì vấn đề kéo dài suốt nhiều tuần lễ. Khi thấy cơn giông tố vần vũ và phong ba bắt đầu thổi cát bụi vào mắt mình, tôi đến trước Thánh Thể và thưa với Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, con xin Chúa ban cho con sức mạnh của hiện sủng Chúa, bởi vì con cảm thấy không thể vượt qua cuộc chiến đấu này. Xin dùng ngực Chúa mà che chở cho con”.

Khi ấy, tôi được nghe những lời này: **Con đừng sợ hãi; Cha ở với con.** Khi tôi rời bàn thờ, một niềm an bình và sức mạnh phi thường tràn ngập linh hồn tôi, phong ba gào thét chống lại linh hồn tôi giống như xô vào một tảng đá; bọt xùi của phong ba đổ ập trở lại vào người tạo ra nó. Ôi Chúa nhân lành biết bao, Chúa trả cho mỗi người tuỳ theo công việc của họ! Chớ gì mỗi linh hồn đều biết nài xin sự trợ giúp của hiện sủng bởi vì nhiều khi thường sủng vẫn không đủ được.

1151 **(41)** + Khi nỗi đau đè nặng linh hồn,
Và bầu trời tối như đêm đen,
Và tâm hồn tan nát vì nhục nhằn đau khổ,
Lạy Chúa Giêsu Tử Giá, Chúa là sức mạnh của con.
Khi linh hồn mù mịt vì đau khổ,
Ráng sức chiến đấu không nghỉ ngơi,
Và tâm hồn quằn quại hấp hối,
Lạy Chúa Giêsu Tử Giá, Chúa là hy vọng phần rỗi của con.
Và ngày tháng thấm thoát trôi qua,
Kh linh hồn tắm trong biển đắng,
Và tâm hồn tan hoà trong những giọt nước mắt,
Lạy Chúa Giêsu Tử Giá, Chúa là rạng đông soi sáng cho con.
Khi chén đắng đầy ắp tới miệng,
Và mọi sự mưu chống linh hồn,

Và nó lầm lũi bước vào vườn Cây Dầu,

Lạy Chúa Giêsu Tử Giá, Chúa là sự bảo vệ của con.

Khi linh hồn ý thức mình vô tội,

Chấp nhận những mệnh số Chúa trao,

Khi ấy con tim lấy yêu thương đáp lại đau khổ.

Lạy Chúa Giêsu Tử Giá, xin biến đổi sự yếu đuối của con thành sức mạnh vạn năng.

1152 Chịu đựng đau khổ một cách vui tươi không phải là điều dễ dàng, nhất là với những đau khổ chẳng đáng. Nhiên tính sa đoạ nổi lên, mặc dù trí năng và ý chí vượt trên đau khổ vì chúng có thể thực hiện điều thiện cho những kẻ gây đau khổ cho mình, tuy nhiên, những xúc cảm nhôn nhao, và như những thần xáo động, chúng tấn công trí năng và ý chí. Nhưng khi thấy không làm gì được, chúng sẽ im lặng, suy phục trí năng và ý chí. Như một trò ghê tởm, **(42)** chúng nhảy xô và kích động một trận ồn ào, nhất quyết bắt người ta phục luỵ nếu bao lâu chưa bị trí năng và ý chí thuần phục.

1153 Ngày 23 tháng 6 [năm 1937]

Khi tôi cầu nguyện trước Thánh Thể, các đau khổ phần xác của tôi cũng đột nhiên chấm dứt và tôi nghe lời này trong linh hồn: **Con xem, Cha có thể ban mọi sự cho con trong một giây phút. Cha không bị giới hạn bởi bất kỳ luật nào.**

Ngày 24 tháng 6

Sau khi hiệp lễ, tôi được nghe những lời này: **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết trong một giây phút, Cha có thể ban cho con mọi sự cần thiết để hoàn thành công việc này.** Sau những lời ấy, một ánh sáng phi thường lưu lại trong linh hồn tôi và những yêu sách của Chúa đối với tôi dường như quá đơn giản đến độ một đứa trẻ cũng có thể thực hiện được.

1154 Ngày 27 [tháng 6]

Hôm nay, tôi được nhìn thấy tu viện của hội dòng mới. Đó là một toà nhà rộng rãi khang trang. Tôi đi từ phòng này qua phòng khác, quan sát mọi sự. Tôi thấy Chúa Quan Phòng đã chu cấp tất cả những thứ cần thiết. Những người sống trong tu viện này vẫn mặc thường phục như người đời, nhưng thấm nhuần một tinh thần tu trì sâu xa, và tôi sắp đặt mọi sự như Chúa đã truyền. Bỗng nhiên, tôi nghe một người chị em quở trách: “Này chị, sao chị có thể thực hiện những việc như thế?”. Tôi trả lời đó không phải là tôi, nhưng là Chúa hoạt động qua tôi, và tôi được uỷ quyền làm mọi sự. Trong giờ thánh lễ, tôi nhận được ánh sáng và tri thức sâu xa liên quan đến toàn bộ công việc này, trong linh hồn tôi không còn một bóng mờ nghi nan nào.

1155 **(43)** Chúa cho tôi biết thánh ý Người về ba phương diện, nhưng có thể nói đều hợp nhất với nhau. [15]

Phương diện thứ nhất là các linh hồn được tách khỏi thế gian sẽ bừng cháy như của lễ trước toà Chúa để nài xin ơn thương xót cho thế giới... bằng những lời khẩn cầu, họ sẽ xin phúc lành cho các linh mục, và bằng việc cầu nguyện, họ sửa dọn thế giới đón chờ lần trở lại sau cùng của Chúa Giêsu.

1156 Phương diện thứ hai là cầu nguyện được liên kết với hành vi thương xót. Đặc biệt, họ sẽ bảo vệ các linh hồn trẻ thơ chống lại thần dữ. Tất cả những gì đòi hỏi các linh hồn này là việc cầu nguyện và những hành vi thương xót, ngay những người túng nghèo nhất cũng có thể được nhận vào số này. Giữa thế giới ích kỷ, họ sẽ ra sức khơi dậy đức thương yêu và lòng nhân ái của Chúa Giêsu.

1157 Phương diện thứ ba là cầu nguyện và các hành vi thương xót, nhưng không có trách vụ lời khấn nào. Bằng cách thực hiện như vậy, những người này sẽ được thông phần tất cả công trạng và đặc ân của toàn thể [hội dòng]. Mọi người trên thế giới đều có thể thuộc về nhóm này.

1158 Một phần tử thuộc nhóm này phải thực hiện tối thiểu mỗi ngày một hành vi thương xót; ít là một, nhưng có thể nhiều hơn, vì những hành vi như thế bất kỳ ai cũng có thể thực hiện dễ dàng, ngay cả những người nghèo khó nhất. Có ba cách thực hiện một hành vi xót thương: lời nói xót thương, bằng cách tha thứ và an ủi ; thứ hai, nếu không dùng lời nói, thì hãy cầu nguyện - đó cũng là xót thương; thứ ba là các việc làm xót thương. Đến ngày sau hết, chúng ta sẽ bị phán xét theo điều này, và dựa trên nền tảng này, chúng tôi sẽ lãnh nhận phán quyết số phận đời đời.

1159 Những chốt ngăn thác nguồn của Thiên Chúa đã được mở toang cho chúng ta. Chúng ta hãy tận dụng những thác nguồn ấy trước khi ngày công thẳng đến. Đó là một ngày thật kinh hoàng!

1160 **(44)** Một lần kia, tôi hỏi Chúa Giêsu sao Người lại khoan nhượng quá nhiều tội lỗi và tai ác mà không đoán phạt thế gian. Chúa đã trả lời cho tôi: **Cha có muôn kiếp để luận phạt, cho nên lúc này Cha đang kéo dài thời giờ thương xót**[cho các tội nhân]. **Nhưng vô phúc nếu họ không nhận ra đây là thời gian Cha viếng thăm. Hỡi ái nữ của Cha, thư ký của Lòng Thương Xót Cha, nhiệm vụ của con không những phải ghi chép và loan báo về tình thương của Cha, mà còn phải nài xin ân sủng này cho họ nữa, để họ cũng được tán dương Lòng Thương Xót của Cha.**

1161 Hôm nay, linh hồn tôi chịu cơn sầu thảm quá độ phải bật ra lời than thở với Chúa Giêsu: “Lạy Chúa Giêsu, sao Chúa lại nỡ bỏ con bơ vơ? Con không thể tự mình tiến nổi một bước. Chúa đã lấy đi cha giải

tội của con, còn chính Chúa lại ẩn mặt xa con. Chúa Giêsu ơi, chắc chắn Chúa biết rằng tự con, con chẳng biết gì ngoài việc phung phí các ơn thánh Chúa. Lạy Chúa Giêsu, Chúa phải an bài mọi sự cho cha Andrasz trở về". Nhưng cơn sầu thảm vẫn kéo dài.

1162 Tôi chợt nảy ra ý nghĩ hãy đến với một vị linh mục nào đó và thưa với ngài về nỗi buồn khổ của tôi cũng như các ơn soi động để ngài giải quyết cho tôi; và tôi chia sẻ ý tưởng này với Mẹ Bề Trên [Irene]. Mẹ đáp: "Này chị, tôi thông cảm chị đang gặp khó khăn, nhưng hiện nay tôi thực sự không biết linh mục nào thích hợp với chị. Dù sao, cha Andrasz sẽ sớm trở về. Vì vậy, lúc này chị hãy đi và tự sự tất cả với Chúa Giêsu".

1163 Khi than vắn thở dài với Chúa Giêsu được một lúc, tôi nghe lời này trong linh hồn: Cha sẽ không ban cho con ơn giãi bày với bất kỳ ai khác, và cho dù con có giãi bày đi nữa, Cha cũng không ban cho linh mục ấy ơn cần thiết để hiểu được con. Lúc này, ước muốn của Cha là con hãy chịu đựng nhẫn nại. (45) Hỡi ái nữ của Cha, ý muốn của Cha là con đừng kể cho bất kỳ ai về những ân huệ Cha đã ban cho con. Cha đã uỷ thác sự chăm sóc con cho bạn tri kỷ của Trái Tim Cha, và dưới sự hướng dẫn của ngài, linh hồn con sẽ được lớn lên. Cha đã ban cho ngài ánh sáng để nhận ra sự sống của Cha trong linh hồn con.

1164 Hỡi ái nữ của Cha, khi đứng trước mắt Hêrôđê, Cha đã sắm một hồng ân cho con; để con có thể vượt trên sự khinh chê của nhân loại mà trung thành theo bước chân Cha. Con hãy im lặng khi người ta không muốn công nhận sự thật nơi con, như thế là con càng hùng biện.

1165 Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết điều này: nếu con cố gắng sống hoàn thiện, con sẽ thánh hoá được nhiều linh hồn; còn nếu con không nỗ lực nên thánh, thì với biểu hiện ấy, nhiều linh hồn sẽ vẫn sống bất toàn. Con hãy biết rằng sự trọn lành của họ tuỳ thuộc vào sự trọn lành của con, và phần lớn trách nhiệm về những linh hồn này đè nặng trên con.

1166 Khi ấy Chúa phán với tôi: Hỡi con nhỏ của Cha, con đừng sợ hãi; nhưng hãy trung thành với ơn Cha...

1167 Satan đã thú nhận rằng tôi là đối tượng sự ghen tức của hắn. Hắn thừa nhận: "Một ngàn linh hồn không làm tao thiệt hại bằng một mình mày khi mày nói về Lòng Thương Xót lớn lao của Đấng Toàn Năng. Các tội nhân khốn nạn nhất tìm lại được niềm tin tưởng và trở về cùng Thiên Chúa, còn tao thiệt thòi tất cả. Nhưng còn nữa, mày còn lấy Lòng Thương Xót vô tận của Đấng Toàn Năng mà hành khổ tao". Tôi ghi nhận thái độ căm tức của Satan đối với Lòng Thương Xót của Thiên Chúa. Hắn không muốn tôn nhận Thiên Chúa là Đấng nhân lành.

1168 **(46)** Ngày 29 tháng 6 năm 1937

Trong buổi điểm tâm sáng nay, cha Andrasz đã gọi điện thoại đến chào thăm toàn thể cộng đoàn. Ngài đã [từ Rôma] trở về, và chiều này sẽ đến thăm chúng tôi. Các chị khấn, các chị tập sinh, và các nhóm học sinh tụ tập tại sân vuông [sân chơi của các nữ sinh trước toà nhà] để chờ đợi người cha yêu quý của chúng tôi. Các em nhỏ chào đón ngài bằng những bài hát và những vần thơ, sau đó, chúng tôi xin ngài kể về Rôma và nhiều điều tốt đẹp ngài đã xem thấy ở đó. Ngài đã kể chuyện suốt hai tiếng đồng hồ, và vì vậy không còn thời giờ để nói chuyện riêng.

1169 Hôm nay, linh hồn tôi được kết hợp nồng thắm với Chúa. Chúa dạy tôi hãy luôn phó mình cho thánh ý Người: **Trong một giây phút, Cha có thể ban cho con quá những điều con ước mong.**

1170 Ngày 30 tháng 6 năm 1937

Hôm nay, Chúa phán với tôi: Cha đã nhiều lần muốn nâng Hội Dòng này lên, nhưng Cha không thể làm được vì tính kiêu ngạo của nó. Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết Cha không ban ơn thánh của Cha cho các linh hồn kiêu ngạo, và thậm chí còn cất đi những ân sủng mà Cha đã ban cho họ.

1171 Hôm nay, chị Jolanta [16] yêu cầu tôi thoả thuận với chị: chị sẽ cầu nguyện cho tôi, còn tôi phải cầu nguyện cho các thiếu nữ trong lớp của chị tại Vilnius. Về phần tôi, lúc nào tôi cũng cầu nguyện cho công việc của chúng tôi, nhưng tôi định tâm cầu nguyện cho lớp học ở Vilnius trong hai tháng, phần chị Jolanta mỗi ngày sẽ đọc ba kinh Kính Mừng dâng lên Ngôi Lời Nhập Thể với ý chỉ cho tôi biết dùng ơn Chúa. Tình thân giữa chúng tôi đã được khắng khít thêm.

1172 **(47)** Ngày 1 tháng 7 năm 1937.

Hôm nay, trong lúc đọc kinh Truyền tin, Chúa cho tôi hiểu được mối tình thái quá của Người đối với nhân loại. Người nâng chúng ta lên đến bản tính Thiên Chúa của Người. Động lực độc nhất của Thiên Chúa là tình yêu và lòng thương khôn dò của Người. Mặc dù Chúa tỏ mầu nhiệm cho chúng ta qua một sứ thần, nhưng chính Chúa lại thực hiện mầu nhiệm ấy.

1173 Mặc dù đang được hoan hưởng một sự bình an sâu xa, nhưng tôi vẫn phải chiến đấu liên lỉ, và thường là một cuộc chiến gay go để có thể trung thành đi suốt con đường của tôi; tức là con đường Chúa Giêsu đã muốn tôi phải theo. Con đường của tôi là trung thành theo thánh ý Chúa trong mọi sự và mọi lúc, nhất là trung thành với các soi động bên trong để trở nên một khí cụ trong tay Chúa hầu thực hiện công cuộc Lòng Thương Xót vô biên của Người.

1174 **(48)** Ngày 5 tháng 7 năm 1937.

Chúa Nhật đầu tháng

Ngày Hồi Tâm

1175 Tối nay, tôi cẩn thận chuẩn bị và cầu nguyện thật lâu với Chúa Thánh Thần xin Người đoái thương ban cho tôi ánh sáng của Người và hướng dẫn tôi cách đặc biệt; [tôi cũng cầu nguyện] với Đức Mẹ, với thiên thần Bản Mệnh, và các thánh bổn mạng của tôi. [17]

1175 Hoa Quả Giờ Nguyện Gẫm

Bất cứ những gì Chúa Giêsu đã làm, Người đều làm hoàn hảo. Người ra đi, thi ân giáng phúc. Cách sống của Người đầy tốt lành và thương xót. Những bước chân của Người được hướng dẫn bởi lòng thương cảm. Đối với các kẻ thù, Người tỏ lòng nhân lành, từ tâm, và thông cảm; đối với những ai cần thiết, Người giúp đỡ và ủi an.

Trong tháng này, tôi đã quyết định trung thành noi theo những đặc tính này của Chúa Giêsu cho dù điều này bắt tôi phải trả giá đắt.

1175 Trong giờ chầu, tôi được nghe lời này trong linh hồn: Hỡi ái nữ của Cha, những nỗ lực của con rất đẹp lòng Cha; đó là niềm hoan lạc của Trái Tim Cha. Cha nhìn thấy mọi cái động của trái tim luôn tôn thờ Cha của con.

1177 Xét Mình Đặc Biệt

Tiếp tục giữ như cũ: kết hợp với Chúa Kitô Nhân Lành. Nhân vì cuộc Tử Nạn thảm thương của Người, tôi sẽ khẩn nài Cha trên trời cho toàn thế giới. Một điểm trong luật dòng: nghiêm chỉnh giữ luật thinh lặng.

Trong sự kết hợp với Chúa Giêsu, tôi phải tìm hiểu cặn kẽ về bản thân và cám tạ Thiên Chúa về mọi ơn. Cùng với Người, trong Người, và qua Người, tôi tôn vinh Thiên Chúa.

1178 **(49)** Lạy Chúa là Tình Yêu của con, con xin cám tạ Chúa vì hôm nay Chúa đã cho con được kín múc vô vàn ân sủng từ suối nguồn Lòng Thương Xót vô tận của Chúa. Lạy Chúa Giêsu, không phải chỉ hôm nay, mà còn từng phút giây, con được kín múc từ suối nguồn Lòng Thương Xót vô tận của Chúa tất cả những gì xác hồn con con cần thiết.

1179 Ngày 7 tháng 7 năm 1937

Trong những giờ phút nghi nan; tức là khi linh hồn yếu đuối, hãy nài xin Chúa Giêsu để Người hành động. Mặc dù biết linh hồn hãy nhờ ơn Chúa mà hành động, tuy nhiên có những lúc, tốt hơn nên để Chúa hành động tất cả.

1180 Ngày 15 tháng 6 [tháng 7] năm 1937

Một lần kia, tôi biết tin sẽ được thuyên chuyển đến một nhà khác. Cái biết của tôi hoàn toàn trong trắng. Đồng thời tôi được nghe lời này trong linh hồn: **Hỡi ái nữ của Cha; con đừng sợ hãi**

gì; chính ý muốn của Cha là con vẫn ở lại đây. Nhưng chương trình của nhân loại sẽ bị cản trở, bởi vì chúng phải tuân hợp với thánh ý Cha.

1181 Khi tôi được mật thiết với Chúa, Người phán bảo tôi: **Tại sao con lại sợ phải bắt tay vào công cuộc Cha đã truyền con phải thực hiện?** Tôi thưa lại: "Sao Chúa lại để con một mình trong những lúc thế này, và sao con lại không cảm nhận được sự hiện diện của Chúa?". **Hỡi ái nữ của Cha, dù không cảm nhận được Cha trong thẩm cung tâm hồn, con cũng không thể nói rằng Cha không hiện diện ở đó. Cha chỉ lấy đi ý thức của con về sự hiện diện của Cha mà thôi, và điều ấy không nên thành một cản trở trong việc thực thi thánh ý Cha. Cha làm như thế cốt để đạt được những mục tiêu khôn dò của Cha, những điều mà về sau con sẽ biết.**

Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết điều này một lần cho mãi mãi và đừng nghi nan nữa, rằng chỉ có tội trọng mới xua đuổi Cha ra khỏi một linh hồn, ngoài ra không còn điều gì khác.

1182 (50) + Hôm nay, Chúa phán với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, niềm hoan lạc và sướng vui của Cha, không gì có thể cản ngăn Cha ban phát ơn thánh cho các con. Ái nữ của Cha ơi, con hãy viết rằng linh hồn nào càng khốn nạn, càng có quyền lớn hơn trên Lòng Thương Xót của Cha; [con hãy hối thúc] các linh hồn hãy tín thác vào vực thẳm lòng từ ái vô tận của Cha, vì Cha muốn cứu vớt tất cả. Trên thập giá, nguồn mạch xót thương của Cha đã được lưỡi đòng khai mở cho hết mọi linh hồn - Cha không loại trừ bất kỳ một ai!

1183 Lạy Chúa Giêsu, con muốn sống giây phút hiện tại, sống như thể đây là ngày cuối cùng đời con. Con muốn cẩn trọng dùng mọi giây phút để Chúa được vinh quang hơn, và tận dụng mọi hoàn cảnh vì lợi ích các linh hồn. Con muốn nhìn mọi sự với quan điểm không có gì xảy ra ngoài thánh ý Chúa.

Lạy Thiên Chúa nhân lành vô cùng, xin hãy ấp ủ toàn thế giới và ban tràn Chúa trên chúng con nhờ Trái Tim Thương Xót Chúa Giêsu.

1184 Về một dịp trước kia.

Buổi tối, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu trên thập giá. Từ các bàn tay, bàn chân, và cạnh sườn, Máu Thánh đang ứa chảy ra. Sau một lúc, Chúa Giêsu phán bảo tôi: **Tất cả điều này là vì phần rỗi các linh hồn. Hỡi ái nữ của Cha, con hãy suy cho kỹ về những gì con đang thực hiện cho phần rỗi của họ.** Tôi thưa lại: "Lạy Chúa Giêsu, khi nhìn nỗi thống khổ của Chúa, con cảm thấy hầu như con chưa làm gì cho phần rỗi các linh hồn". Chúa Giêsu phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết rằng cuộc tử đạo từng ngày âm thầm của con trong việc hoàn toàn suy phục thánh ý Cha đã dẫn đưa nhiều linh hồn đến thiên đàng. Và khi thấy đau khổ dường như vượt quá sức**

mình, con hãy chiêm ngưỡng các thương tích của Cha, (51) và con sẽ vượt qua được sự khinh khi và xét đoán của con người. Con hãy suy gẫm cuộc Khổ nạn của Cha để giúp con vươn cao trên mọi sự. Tôi đã hiểu biết nhiều điều mà trước đây tôi không thể thấu được.

1185 Ngày 9 tháng 7 năm 1937

Tối nay, một người chị em đã qua đời hiện về xin tôi ăn chay và dâng tất cả mọi việc đạo đức của tôi trong một ngày để cầu nguyện cho chị. Tôi nhận lời sẽ làm như thế.

1186 Từ sáng sớm hôm nay cho đến ngày mai, tôi dâng tất cả theo ý chỉ của chị. Trong giờ thánh lễ, tôi đã trải nghiệm nỗi cực hình của chị một lát. Tôi cảm thấy đói khát Thiên Chúa đến độ dường như chết đi vì khao khát được kết hợp với Người. Việc này chỉ kéo dài một lúc, nhưng tôi hiểu được nỗi khao khát của các linh hồn trong luyện ngục như thế nào.

1187 Ngày sau thánh lễ, tôi xin phép ăn chay, nhưng Mẹ Bề Trên không ban phép vì đang yếu bệnh. Khi vào nhà nguyện, tôi được nghe những lời này: “Chị ơi, nếu chị giữ chay, có lẽ em sẽ không được thoát khỏi luyện ngục cho đến tối nay, nhưng vì chị đã vâng lời mà không ăn chay, nên em đã được giải thoát ngay lập tức. Đức vâng lời có một sức mạnh vĩ đại”. Sau những lời ấy, tôi lại nghe có tiếng: “Xin Chúa trả công cho chị”.

1188 Tôi thường cầu nguyện cho đất nước Ba Lan, nhưng tôi thấy Thiên Chúa rất giận dữ trước thái độ vô ơn. [18] Tôi lấy hết sức linh hồn mình để che chở cho nó. Tôi thường xuyên nhắc lại với Thiên Chúa về lời hứa Lòng Thương Xót của Người. Khi nhìn thấy cơn nghĩa nộ của Thiên Chúa, tôi tín thác gieo mình vào vực thẳm thương xót của Người và ném cả Ba Lan vào đó, và khi ấy, Thiên Chúa không thể dùng phép công thẳng của Người được. Hỡi quê hương tôi, sao lại bắt tôi trả giá đắt đến thế! Không ngày nào mà tôi không cầu nguyện cho ngươi.

1189 **(52)** (Một câu nói của thánh Vinhsơn Phaolô: “Thiên Chúa luôn tra tay hành động một khi Người đã cất hết mọi phương thế nhân loại và bắt chúng ta phải thực hiện một việc vượt quá chúng ta”).

1190 + Chúa Giêsu: Từ mọi thương tích của Cha, Lòng Thương Xót như những dòng suối trào đổ cho các linh hồn, nhưng vết thương nơi Trái Tim Cha là mạch nguồn thương xót khôn cùng. Từ mạch nguồn này, mọi ân sủng trào tuôn cho các linh hồn. Những **ngọn lửa thương xót nung nấu Cha. Cha hết sức ước mong trào đổ cho các linh hồn. Con hãy nói cho cả thế giới về Lòng Thương Xót của Cha.**

1191 Bao lâu chúng ta còn sống, tình yêu Thiên Chúa vẫn lớn lên trong chúng ta. Chúng ta vẫn phải phấn đấu cho đến ngày qua đời vì tình yêu Thiên Chúa. Tôi đã biết và kinh nghiệm rằng các linh hồn sống trong tình yêu đều nổi bật ở điểm này: họ đặc biệt được soi sáng về các điều liên quan đến Thiên Chúa, cả nơi linh hồn họ và nơi linh hồn tha nhân. Các linh hồn đơn sơ, không học hành, lại trổi vượt về tri thức.

1192 Ở chặng thứ mười bốn. Tôi có cảm tưởng lạ lùng là Chúa Giêsu đang xuống lòng đất.

Khi linh hồn sầu khổ, tôi chỉ nghĩ thế này: Chúa Giêsu nhân lành và đầy lân ái, cho dù đất dưới chân tôi có lún xuống đi nữa, tôi cũng không thôi tín thác nơi Người.

1193 Hôm nay, tôi được nghe những lời này: Hỡi ái nữ của Cha, con là niềm hoan lạc của Trái Tim Cha, thật vui sướng khi Cha nhìn vào linh hồn con. Cha ban xuống nhiều ân sủng chỉ vì con. Cha trừu lại các hình phạt cũng chỉ vì con. Con kềm giữ Cha khiến Cha không thể thực hiện các đòi hỏi của phép công thẳng. Con trói tay Cha lại bằng tình yêu của con.

1194 **(53)** Ngày 13 tháng 7 năm 1937

Hôm nay, Chúa Giêsu ban ánh sáng cho tôi biết phải xử đối thế nào với một chị em, chị ấy đã hỏi tôi nhiều vấn đề thiêng liêng liên quan đến những điều thắc mắc. Nhưng căn bản không phải là câu hỏi; chị ấy chỉ muốn tìm biết ý kiến của tôi về những vấn đề này để có chuyện đi tỉ tê với những chị em khác về tôi mà thôi. Ôi, giá mà chị ấy chỉ lặp lại những lời tôi đã nói với chị mà đừng bóp méo và thêm thắt! Chúa Giêsu bảo tôi cảnh giác với chị ấy. Tôi quyết định cầu nguyện cho chị, bởi vì chỉ có lời cầu nguyện mới có sức soi sáng cho linh hồn ấy.

1195 Lạy Chúa Giêsu của con, không gì có thể hạ thấp những lý tưởng của con; tức là tình yêu con đã dành cho Chúa. Mặc dù con đường ấy đầy chông gai, nhưng con không sợ tiến bước. Cho dù mưa rào những bách hại có trút xuống trên con; cho dù các bạn hữu có từ bỏ con, cho dù mọi sự đều mưu đồ chống đối con và bầu trời trở nên đen tối; cho dù giông tố gầm thét nổi lên, con cảm thấy hoàn toàn đơn chiếc và phải đương đầu với tất cả; tuy nhiên, con tràn đầy bình an, con vẫn tín thác vào Lòng Thương Xót Chúa, ôi lạy Thiên Chúa của con, và hy vọng của con sẽ không bị dập tắt.

1196 Hôm nay, khi một chị đang phiên trực đến gần tôi tại nhà ăn [phòng ăn của các nữ tu, nơi các nữ tu được cắt phiên để phục vụ vào các bữa chính], tôi cảm thấy một cơn nhói đau đớn tại những nơi có các thương tích của Chúa Giêsu. Tôi đã được biết về thảm trạng linh hồn của chị ấy. Tôi cầu nguyện nhiều cho chị ấy.

1197 Cơn bão thình lình dịu xuống. Tối hôm qua có một cơn bão khủng khiếp. Tôi sấp mặt xuống đất và đọc kinh cầu Các Thánh. Khi tôi đọc gần xong kinh cầu, cơn buồn ngủ ập đến khiến tôi không sao đọc nốt cho xong. Khi ấy, tôi chỗi dậy thưa với Chúa Giêsu: “Lạy Chúa Giêsu, **(54)** xin Chúa trấn áp cơn bão, vì đứa con nhỏ của Chúa không thể cầu nguyện được nữa, con buồn ngủ quá rồi”. Sau những lời ấy, tôi mở tung cửa sổ, và không dùng móc để chốt lại nữa. Chị N. [có lẽ nữ tu Fabiola Pawluk] lúc đó nói với tôi: “Chị ơi, chị làm cái gì thế! Gió máy chắc chắn sẽ đập vỡ cánh cửa sổ mất!] Tôi bảo chị cứ việc ngủ yên, và lập tức cơn bão dịu xuống. Hôm sau, các chị em bàn bạc về việc cơn bão đột nhiên dịu xuống, mà không biết gì cả. Tôi không nói gì, chỉ tự nghĩ trong lòng. Chỉ có Chúa Giêsu và Faustina bé bỏng này biết mà thôi...

1198 Ngày 20 [tháng 7 năm 1937]

Hôm nay tôi biết tin sắp sửa đi Rabka. [19] Tôi vẫn chưa phải đi cho đến ngày 5 tháng 8, nhưng tôi đã xin Mẹ Bề Trên [Irene] cho đi ngay. Tôi vẫn chưa gặp cha Andrasz, nhưng tôi vẫn xin Mẹ cho tôi đi càng sớm càng tốt. Mẹ Bề Trên hơi ngạc nhiên vì tôi muốn đi sớm như thế, nhưng tôi không giải thích lý do vì sao tôi muốn như vậy. Điều đó sẽ mãi mãi là một bí mật. Trong những hoàn cảnh thế này, tôi đã có một quyết định mà tôi phải giữ.

1199 Ngày 29 [tháng 7]

Hôm nay, tôi trẩy đi Rabka. Tôi vào nhà nguyện và xin Chúa Giêsu ban cho chuyến đi được an lành. Nhưng trong linh hồn tôi có một sự tĩnh mịch tăm tối. Tôi cảm thấy mình hoàn toàn đơn chiếc và chẳng có một ai [để hướng về]. Tôi đã xin Chúa Giêsu ở với tôi. Khi ấy, tôi cảm thấy một tia sáng nhỏ trong linh hồn như dấu chỉ có Chúa Giêsu ở với tôi, nhưng sau ân sủng này, sự tối tăm và những bóng mờ trong linh hồn càng gia tăng. Khi đó, tôi thưa lên: “Nguyện thánh ý Chúa được nên trọn, vì đối với Chúa, mọi sự đều có thể”. Khi ở trên xe hoả, tôi nhìn qua cửa sổ và thấy những cánh đồng nên thơ với những rặng đồi núi, các cực hình trong linh hồn tôi càng dữ dội hơn. Chị em chào đón và bắt đầu vây quanh tôi thật nồng hậu, nhưng đau khổ của tôi càng da diết hơn.

1200 Tôi muốn ẩn mình trong nơi vắng vẻ và nghỉ ngơi một lúc, tóm lại **(55)** là được ở một mình. Trong những lúc thế này, không thụ tạo nào có thể đem lại cho tôi sự thư thái. Giả như có nói vài điều về mình, chắc tôi đã cảm nghiệm thêm sầu não mới. Vì thế, tôi đã nín lặng trong những giờ phút thế này và âm thầm phó mình cho thánh ý Chúa - và điều ấy đem lại cho tôi sự nhẹ nhõm. Tôi không đòi hỏi gì nơi các thụ tạo và chỉ giao tiếp khi cần thiết. Tôi sẽ không tâm sự với họ trừ phi điều ấy làm Chúa thêm vinh danh. Tôi chuyện vãn với các thiên thần [x. Mt 18,10; Xh 23,20).

[1] Tiếng Ba Lan là ciemnica, nghĩa đen là “ngục tối”, vừa chỉ về bàn thờ trong nghi thức thứ Năm tuần Thánh, vừa chỉ ngục thất tối tăm, nơi Chúa Giêsu đã chịu giam trong đêm Thương Khó của Người.

[2] Có lẽ là các phần trong phụng vụ thứ năm tuần Thánh.

[3] Cha Theodore Czaputa với tư cách là tuyên uý cộng đoàn giảng tại nhà nguyện vào mỗi Chúa Nhật.

[4] Giám tập trong thời gian ấy là nữ tu Callista-Helen Piekarczyk. Chị sinh ngày 30 tháng 3 năm 1900, vào dòng năm 1920, thay thế nữ tu Mary Joseph Brzoza làm giám tập từ ngày 10 tháng 12 năm 1934, và đảm nhận trách nhiệm ấy cho đến ngày 8 tháng 9 năm 1945. Chị qua đời ngày 11 tháng 9 năm 1947 (A. SMDM-C).

[5] Bài viết của cha Sopocko về Lòng Thương Xót Chúa được đăng trên Tuần Báo Công Giáo Vilnius (Tygodnik Katolicki, nasz przyjaciel) số 14, ra ngày 4 tháng 4 năm 1937.

[6] Tại nhà Warsaw, cha tuyên uý Theodore Czaputa thường xuyên giảng về các đề tài tu đức cho các nữ tu. Những bài giảng này thường được gọi là “giáo lý”. Có lẽ chị Faustina chỉ về một trong những bài này.

[7] Mỗi năm, ngoài tuần tĩnh tâm tám ngày, các nữ tu còn một tuần tĩnh tâm ba ngày.

[8] Tuần tĩnh tâm tám ngày đã được tổ chức trong tu viện này trước dịp tuyên khấn và đội lúp (ngày 20-29 tháng 4), linh mục giảng phòng là cha Plaza, bề trên giảm tỉnh dòng Tên, trụ sở tại số 8 phố Maly Rynek, Cracow (A.SMDM-C).

[9] Chúng tôi không biết cuộc thị kiến này chỉ về những cuộc tranh luận nào. Nhưng chỉ biết cha Sopocko có gởi một công văn về Lòng Thương Xót Chúa đến cho các vị đại biểu thuộc Đại Hội Khoáng Đại lần thứ nhất tổ chức tại Czestochowa từ ngày 26-27 tháng 8 năm 1936 do đặc sứ của Đức Thánh Cha là Đức Cha Marmaggi chủ toạ. Có lẽ ngài đã đề cập đến việc công bố lễ kính Lòng Thương Xót Chúa trong bản báo cáo về đại hội cho Toà Thánh. Điều ấy có thể gây nên những tranh luận. Chúng ta cũng có lý do để nghĩ rằng bản báo cáo đã gây sự chú ý của Hồng Y Eugene Pacelli, Quốc Vụ Khanh Toà Thánh (tức là Đức Piô XII sau này). Nhưng cũng khó nói được đó là công việc này. Sự kiện bức thông tư Toà Thánh đình chỉ lòng sùng kính ấy đã được ban hành sau khi Đức Piô XII qua đời (ngày 28 tháng 11 năm 1958) vì Hồng Y Pacelli có thái độ hậu thuẫn đối với việc sùng kính Lòng Thương Xót Chúa.

[10] Vào thời gian ấy, các nghi thức mặc áo, khấn tạm và khấn trọn trong dòng Đức Mẹ Nhân Lành được tổ chức mỗi năm hai lần: vào mùa xuân, ngày cuối tháng 4 hoặc ngày đầu tháng 5; vào mùa thu, ngày 30 tháng 10.

[11] Chỉ có Toà Thánh mới có quyền tháo lời khấn trọn đời.

[12] Những lời của Chúa Giêsu phán với chị Faustina minh chứng rằng mặc dù Chúa đòi chị phải thành lập một hội dòng mới, nhưng chị vẫn ở lại dòng Đức Mẹ Nhân Lành. Cuộc đối thoại giữa chị và Chúa Giêsu, được trích trong Nhật Ký này (x. số 1649), theo đó, chị Faustina than thở với Chúa Giêsu rằng hội dòng của chị không có một đấng thánh nào và được Chúa trả lời: “Con sẽ là vị thánh đó”, đã minh chứng cho điều này. Sự thật chị Faustina đã ở lại dòng Đức Mẹ Nhân Lành cho đến chết, và chị chỉ đặt ra những đường hướng chính yếu cho hội dòng mới mà thôi.

[13] Cuộc cung nghinh Thánh Thể đến bốn bàn thờ. Cuộc cung nghinh bắt đầu từ nhà thờ giáo xứ tại Borek Falecki và kết thúc tại bàn thờ thứ tư được thiết lập trong khu vườn của tu viện dòng Đức Mẹ Nhân Lành. Sau đó, Thánh Thể được tôn thờ trong các nhà nguyện của các nữ tu.

[14] Cuộc cung nghinh của các nữ tu luôn luôn được tổ chức trong tuần bát nhật lễ Thánh Thể. Các bàn thờ được dựng lên và trang trí trong vườn.

[15] X. Isidore Borkiewicz, “O Stosunku soistry Faustyny do Zgromadzenia Najmilosierniejszego Odkupiciela” (Mối liên hệ của nữ tu Faustina với dòng Đức Mẹ Nhân Lành), trang 25.

[16] Nữ tu Jolanta là thành viên trong ban huấn luyện tại tu viện Vilnius, đang tham dự khoá sư phạm tại Cracow trong thời gian ấy (từ ngày 3 tháng 7 năm 1937). Nữ tu Jolanta-Aleksandra Wozniak sinh năm 1909. Chị vào dòng năm 1929, là thành viên trong ban huấn luyện, và sau đó làm bề trên tại Radom, Czestochowa và Cracow.

[17] Các vị thánh bổn mạng của dòng Đức Mẹ Nhân Lành:

Đức Mẹ Nhân Lành, kính ngày 1 tháng 8

Thánh Inhaxiô, kính ngày 31 tháng 7

Thánh Cả Giuse, kính ngày 19 tháng 3

Thánh Micae tổng lãnh thiên thần, kính ngày 29 tháng 9

Thánh nữ Maria Mađalêna, kính ngày 22 tháng 7

Thánh nữ Têrêsa Giêsu, kính ngày 15 tháng 10

Thán Antôn Pađua, kính ngày 13 tháng 6.

[18] Nhiều bài viết xuất hiện trên báo chí Công giáo trong thời gian ấy nói về sự vong ân của nước Ba Lan đối với Thiên Chúa và Giáo Hội.

[19] Một địa danh trong miền đồi núi Carpathian, nơi dòng Đức Mẹ Nhân Lành có một cơ sở dạy nghề nhỏ dành cho các nữ tu và các thiếu nữ.

Thánh Nữ Maria Faustina

NHẬT KÝ LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

Phần IX: số 1201-1350

1201 Ở đây, vì tôi cảm thấy không được khoẻ nên phải nằm nghỉ trên giường. Tôi cảm thấy những nỗi đau kỳ lạ khắp ngực, ngay việc cử động bàn tay mà tôi cũng không làm nổi. Có đêm tôi phải nằm như chết, vì nếu động đậy, có lẽ mọi thứ trong phổi của tôi sẽ vỡ ra hết. Đêm dài như bất tận. Tôi kết hợp với Chúa Giêsu Tử Giá và khẩn nài Cha trên trời cho các tội nhân. Người ta nói các chứng bệnh về phổi không gây ra những cơn đau đớn dữ dội, nhưng tôi lại thường xuyên phải chịu những cơn đau thế này. Ở đây, sức khoẻ của tôi suy sụp trầm trọng đến nỗi phải nằm luôn trên giường, còn chị N. [có lẽ nữ tu Helen [1]] cho rằng tôi không thể bình phục được vì khí hậu ở Rabka không tốt cho người bệnh.

1202 Hôm nay, tôi thậm chí còn không thể đi dự thánh lễ và hiệp lễ, nhưng giữa những đau khổ xác hồn, tôi vẫn lặp đi lặp lại: “Nguyện thánh ý Chúa được nên trọn. Con biết lòng Chúa không giới hạn”. Khi đó, tôi được nghe một thiên thần hát kể tất cả lịch sử cuộc đời tôi với mọi biến cố trong đó. Tôi ngạc nhiên, nhưng được thêm sức mạnh.

1203 Thánh Cả Giuse thúc giục tôi hãy trung kiên sùng kính Ngài. Chính Thánh Cả đã dạy tôi phải đọc ba kinh [Lạy Cha, Kính Mừng, Sáng Danh] và kinh Hãy Nhớ [2] mỗi ngày một lần. Thánh Cả

nhìn tôi rất nhân từ và cho biết Ngài vẫn phù trợ cho công cuộc [Lòng Thương Xót]. Ngài hứa ban cho tôi sự trợ giúp và bảo vệ đặc biệt. Hằng ngày, tôi đọc những lời kinh Thánh Cả dạy và cảm nhận được sự chở che đặc biệt của Ngài.

1204 **(56)** Ngày 1 tháng 8 năm 1937. Ngày Hồi Tâm

Một ngày hồi tâm đầy đau đớn. Lạy Chúa Giêsu, trong những ngày đớn đau này, con không sao cầu nguyện được bằng cách nào cả. Sự trì trọng của thân xác và linh hồn lại trĩu nặng thêm. Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa thấy đứa con nhỏ của Chúa đang sa sút. Con không ép mình thêm nữa, nhưng xin suy phục trước thánh ý Chúa mà thôi. Lạy Chúa Giêsu, Chúa mãi mãi vẫn là Chúa Giêsu của con.

1205 Khi đi xưng tội, tôi không biết phải cáo mình thế nào. Tuy nhiên, vị linh mục [có lẽ cha Casimir Ratkiewicz [3]] ngay lập tức nhận ra tình trạng linh hồn tôi và nói: “Dù sao đi nữa, chị vẫn đang trên đường phần rỗi; chị đang đi đúng đường, nhưng Thiên Chúa có thể sẽ để linh hồn chị trong tối tăm và ẩn khuất cho đến chết, ánh sáng trước kia có thể không bao giờ trở lại. Nhưng trong mọi sự, chị hãy phó mình cho thánh ý Chúa”.

1206 Hôm nay, tôi bắt đầu làm tuần cửu nhật mừng lễ Đức Mẹ Lên Trời với ba ý chỉ: thứ nhất, xin cho tôi được gặp lại cha tiến sĩ Sopocko; thứ hai, xin Chúa xúc tiến nhanh công cuộc này; và thứ ba, cầu nguyện cho quê hương tôi.

1207 Ngày 10 tháng 8

Hôm nay tôi cùng đi với một chị khác trở về Cracow. Linh hồn tôi bị bao phủ trong khổ đau. Tôi liên lỉ kết hợp với Chúa bằng một hành vi ý chí. Người là năng lực và sức mạnh của tôi.

1208 Lạy Chúa, nguyện Chúa được chúc tụng trong mọi sự Chúa gởi đến cho con. Không có gì trên đời này xảy ra ngoài thánh ý Chúa. Con không thể đi sâu vào những bí nhiệm của Chúa về con, nhưng con vẫn áp môi vào chén Chúa trao.

1209 **(57)** Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa.

Tuần Cửu Nhật Kính Lòng Thương Xót Chúa [4]

Chúa Giêsu đã dạy tôi ghi chép và thi hành trước ngày lễ kính Lòng Thương Xót Chúa. Bắt đầu từ thứ Sáu tuần Thánh.

Cha ước ao trong chín ngày này, con hãy đem các linh hồn đến với nguồn mạch thương xót của Cha, để họ có thể kín múc sức mạnh, sự bồi bổ và bất kỳ ân sủng nào cần thiết cho họ trong những gian truân cuộc sống, và đặc biệt trong giờ lâm tử.

Mỗi ngày, con sẽ đem đến cho Trái Tim Cha một nhóm các linh hồn khác nhau, rồi dìm họ vào đại dương thương xót của Cha, và Cha sẽ đem tất cả những linh hồn này vào nhà Cha của Cha. Con sẽ thực hiện điều này ở đời này và cả đời sau nữa. Cha sẽ không tiếc bất cứ điều gì với bất kỳ linh hồn nào mà con sẽ đem đến mạch nguồn thương xót của Cha. Trong mỗi ngày, con hãy khẩn nài Cha của Cha, nhân vì sức mạnh cuộc Thương Khó bi thảm của Cha, để xin các ân sủng cho những linh hồn này.

Tôi thưa lại: "Lạy Chúa Giêsu, con không biết phải làm tuần cửu nhật này như thế nào, và trước tiên phải đem những linh hồn nào đến với Trái Tim đầy trắc ẩn của Chúa". Chúa Giêsu cho biết Người sẽ dạy tôi mỗi ngày phải đem vào Trái Tim Người những linh hồn nào.

Ngày Thứ Nhất

1210 Hôm nay con hãy dâng lên cho Cha toàn thể nhân loại, cách riêng là tất cả các tội nhân, rồi dìm họ vào đại dương thương xót của Cha. Như vậy con sẽ an ủi Cha trong cơn sầu não vì sự trầm luân của các tội nhân đã gây ra cho Cha.

1211 Lạy Chúa Giêsu đầy Lòng Thương Xót, chính bản tính Chúa là lân ái và tha thứ cho chúng con, xin đừng xem sao tội lỗi chúng con, nhưng nhìn đến niềm tín thác **(58)** chúng con phó trót nơi lòng nhân hậu vô biên của Chúa. Xin hãy đón nhận hết thảy chúng con vào nơi nương náu trong Trái Tim vô cùng từ ái Chúa, và đừng bao giờ để chúng con lìa khỏi nơi đó. Chúng con cầu xin ơn này, nhân danh tình yêu kết hợp Chúa làm một cùng Đức Chúa Cha và Đức Chúa Thánh Thần.

Ôi quyền toàn năng lòng lân tuất Chúa,
Phần rỗi của kẻ có tội,
Chúa là biển cả tình thương và nhân hậu,
Cứu giúp những ai khiêm nhượng kêu cầu.

Lạy Cha Hằng Hữu, xin đoái thương nhìn đến toàn thể nhân loại, nhất là các tội nhân khốn cùng, tất cả đang được ấp ủ trong Trái Tim vô cùng lân tuất Chúa Giêsu. Nhân vì cuộc Khổ Nạn thảm thương của Người, xin Cha cho chúng con nhìn thấy tình thương của Cha để chúng con được ngợi khen quyền toàn năng Lòng Thương Xót của Cha đến muôn đời. Amen.

Ngày Thứ Hai

1212 Hôm nay con hãy dâng lên cho Cha linh hồn các linh mục và tu sĩ, rồi dìm các ngài vào Lòng Thương Xót khôn dò của Cha. Chính các vị ấy là những người đã cho Cha nghị lực để gánh chịu cuộc Khổ Nạn cay đắng của Cha. Các ngài là những dòng kênh để lượng thương xót của Cha thông trào cho toàn thể nhân loại.

1213 Lạy Chúa Giêsu đầy Lòng Thương Xót, căn nguyên mọi tốt lành, xin Chúa gia tăng ơn thánh trong chúng con để mọi người nhìn thấy chúng con đều tôn vinh Cha Toàn Thương, Đấng ngự trên trời.

Suối nguồn tình yêu Thiên Chúa
Ngự trị nơi những tâm hồn trinh khiết,
Được ngụp lặn trong Biển Tình Thương
Sáng ngời như tinh tú, rạng rỡ như bình minh.

Lạy Cha Hằng Hữu, xin đoái thương **(59)** nhìn đến đoàn người [ưu tuyển] trong vườn nho của Cha, đó là linh hồn các linh mục và tu sĩ, xin Cha ban cho các ngài sức mạnh phúc lành của Cha. Nhân vì tình yêu của Trái tim Con Cha là nơi các ngài đang được ấp ủ, xin Cha thông ban cho các ngài quyền năng và ánh sáng của Cha, để các ngài có thể dẫn dắt tha nhân trên đường cứu độ, và đồng thanh ca ngợi Lòng Thương Xót vô biên của Cha đến muôn đời. Amen.

Ngày Thứ Ba

1214 Hôm nay con hãy dâng lên cho Cha hết thảy các linh hồn đạo đức và trung nghĩa, rồi dìm họ vào đại thương thương xót của Cha. Các linh hồn này đã mang đến cho Cha niềm an ủi trên Đường Thập Giá. Chính họ là giọt ủi an giữa đại dương cay đắng của Cha.

1215 Lạy Chúa Giêsu đầy lòng thương xót, từ kho tàng xót thương, Chúa đã trào đổ chan hoà ơn thánh cho từng người và mọi người. Xin hãy đón nhận chúng con vào nơi nương náu trong Trái Tim vô cùng từ ái Chúa và đừng bao giờ để chúng con lìa khỏi nơi đó. Chúng con cầu xin ơn này nhân vì tình yêu kỳ diệu Trái Tim Chúa đang bừng cháy đối với Đức Chúa Cha trên trời.

Những phép lạ của Lòng Thương Xót thật huyền nhiệm,
Kẻ tội lỗi, người công chính chẳng ai hiểu thấu.
Khi ghé mắt nhân từ nhìn đến chúng con,
Chúa lôi kéo hết thảy đến gần tình Chúa.

Lạy Cha Hằng Hữu, xin đoái thương nhìn đến các linh hồn trung nghĩa như phần sản nghiệp của Con Cha. Nhân vì cuộc Khổ Nạn thảm thương của Người, xin Cha chúc lành và che chở họ luôn mãi. Như vậy, họ sẽ không sai phạm trong đức mến hoặc đánh mất kho tàng đức tin thánh thiện, nhưng được cùng các thiên thần và các thánh tôn vinh Lòng Thương Xót vô cùng của Cha đến muôn đời. Amen.

(60) Ngày Thứ Tư

1216 Hôm nay con hãy dâng lên cho Cha những người ngoại giáo và những người chưa nhận biết Cha. Cha đã tưởng nghĩ đến họ trong cuộc Khổ nạn cay đắng của Cha, và nhiệt tâm sau này của họ cũng đã an ủi Trái Tim Cha. Con hãy dìm họ vào đại dương thương xót của Cha.

1217 Lạy Chúa Giêsu đầy lòng thương xót, Chúa là Ánh Sáng của toàn thế giới. Xin hãy đón nhận vào nơi nương náu trong Trái Tim vô cùng từ ái Chúa linh hồn các người ngoại giáo là những kẻ chưa nhận biết Chúa. Nguyện xin ánh sáng ân phúc của Chúa chiếu soi trên họ, để họ cũng được cùng với chúng con tán dương Lòng Thương Xót kỳ diệu của Chúa; và đừng để họ lìa khỏi nơi nương náu là Trái Tim vô cùng lân tuất của Chúa.

Nguyện xin ánh sáng tình yêu Chúa
Chiếu soi những linh hồn còn trong tăm tối;
Xin cho những linh hồn này được nhận biết Chúa,
Và cùng chúng con ngợi khen lòng Chúa xót thương.

Lạy Cha Hằng Hữu, xin đoái thương nhìn đến linh hồn những người ngoại giáo và những người chưa nhận biết Cha, nhưng vẫn được ấp ủ trong Trái Tim vô cùng lân tuất Chúa Giêsu. Xin Cha lôi kéo họ về với ánh sáng Phúc Âm. Những linh hồn này chưa biết rằng được mến yêu Cha là hạnh phúc lớn lao dường nào. Xin Cha ban cho họ cũng được tán dương lòng quảng đại xót thương của Cha đến muôn đời. Amen.

Ngày Thứ Năm

1218 Hôm nay con hãy dâng lên cho Cha linh hồn những người lạc giáo và ly giáo, rồi dìm họ trong đại dương thương xót của Cha. Trong cuộc Khổ Nạn cay đắng, chính họ đã xé nát Thân Mình và Trái Tim Cha, tức là Giáo Hội. Khi nào họ quay về hợp nhất với Giáo Hội, các thương tích của Cha mới được chữa lành, và như vậy làm dịu bớt cuộc Khổ Nạn của Cha.

1219 Lạy Chúa Giêsu đầy lòng thương xót là chính sự Toàn Thiện, Chúa không khước từ những ai tìm kiếm ánh sáng của Chúa. xin hãy đón nhận vào nơi nương ẩn trong Trái Tim từ ái Chúa linh hồn các người lạc giáo và ly giáo, và đừng để họ lìa khỏi nơi nương náu là Trái Tim vô cùng lân tuất của Chúa; nhưng xin liệu cho họ cũng được tán dương lòng quảng đại xót thương của Chúa.

(61) Cả những người đã xé chiếc áo toàn vẹn của Chúa,
Suối nguồn xót thương từ Thánh Tâm cũng trào tuôn cho họ.
Lạy Chúa, quyền toàn năng thương xót vô biên
Sẽ đưa họ ra khỏi lỗi lầm.

Lạy Cha Hằng Hữu, xin đoái thương đến những linh hồn những anh chị em lạc giáo và ly giáo, những người đã phung phí các ơn lành và lạm dụng các ân sủng của Cha trong sự cố chấp lầm lạc. Xin Cha đừng xem sao các lầm lỗi của họ, nhưng hãy nhìn đến tình yêu Thánh Tử của Cha và cuộc Khổ Nạn cay đắng, mà vì họ Người đã gánh chịu, bởi vì họ cũng được ấp ủ trong Trái Tim vô cùng lân tuất Chúa Giêsu. Xin Cha cho họ quay về để cùng được tôn vinh Lòng Thương Xót cao cả của Cha đến muôn đời. Amen.

Ngày Thứ Sáu

1220 Hôm nay con hãy dâng lên cho Cha những linh hồn hiền lành khiêm nhượng và những linh hồn thơ ấu, rồi dìm họ trong đại dương thương xót của Cha. Những linh hồn này rất giống Trái Tim Cha. Họ đã thêm nghị lực cho Cha trong cuộc Khổ Nạn đắng cay. Cha nhìn thấy họ như những thiên thần dưới thế, chầu kính trước các bàn thờ của Cha. Cha tuôn đổ tất cả những dòng thác hồng ân xuống cho họ. Chỉ các linh hồn khiêm nhượng mới nhận được hồng ân của Cha. Với lòng tín nhiệm, Cha đặc biệt yêu thích những linh hồn ấy.

1221 **(62)** Lạy Chúa Giêsu đầy lòng thương xót, Chúa đã phán rằng: “Hãy học cùng Ta, vì Ta hiền lành và khiêm nhường trong lòng”. Xin hãy đón nhận vào nơi nương náu trong Trái Tim vô cùng từ ái Chúa tất cả những linh hồn hiền lành khiêm nhường và những linh hồn thơ ấu. Các linh hồn ấy làm thiên đàng vui thoả và được Cha trên trời đặc biệt yêu thương. Họ như bó hoa ngào ngạt trước toà Thiên Chúa; và Người vui hưởng hương thơm của họ. Lạy Chúa Giêsu, những linh hồn này đang nương náu trong Trái Tim vô cùng lân tuất Chúa và không ngừng ca ngợi tình yêu và Lòng Thương Xót của Chúa.

1222 Linh hồn thực sự hiền lành khiêm nhượng,
Ngay ở trần gian đã hô hấp bầu khí thiên đàng.
Và hương thơm của linh hồn khiêm nhượng,
Làm cho Đấng Tạo Hoá được vui thoả.

1223 Lạy Cha Hằng Hữu, xin đoái thương nhìn đến những linh hồn hiền lành khiêm nhượng và những linh hồn thơ ấu, những người đang được ấp ủ trong Trái Tim vô cùng lân tuất Chúa Giêsu. Những linh hồn này rất giống Thánh Tử của Cha. Hương thơm của họ từ trần gian ngát toả lên toà Cha. Lạy Cha hay thương chí nhân, nhân vì tình yêu Cha dành cho những linh hồn này, con nài xin Cha chúc lành cho toàn thế giới để mọi linh hồn đều được chung tiếng ca tụng Lòng Thương Xót của Cha đến muôn đời. Amen.

Ngày Thứ Bảy

1224 Hôm nay con hãy dâng lên cho Cha những linh hồn đặc biệt sùng kính và tôn vinh Lòng Thương Xót Cha, rồi dìm họ vào Lòng Thương Xót của Cha. Những linh hồn này đã cảm thông cuộc Thương Khó và đi sâu vào tâm trí của Cha nhất. Họ là những bản sao sống động Trái Tim vô cùng từ ái của Cha. Những linh hồn này sẽ sáng chói đặc biệt ở đời sau. Không ai trong số họ sẽ phải sa hoả ngục. Cha sẽ bảo vệ từng người cách riêng trong giờ lâm tử.

1225 **(63)** Lạy Chúa Giêsu đầy lòng thương xót, Trái Tim Chúa là Toàn Yêu. Xin hãy đón nhận vào nơi nương náu trong Trái Tim vô cùng từ ái Chúa linh hồn những người đặc biệt tán dương và sùng kính Lòng Thương Xót cao cả của Chúa. Những linh hồn này được mạnh sức nhờ chính sức mạnh của Chúa. Giữa mọi đau khổ và chống đối, họ vẫn vững tiến nhờ tin cậy vào Lòng Thương Xót Chúa. Những linh hồn này kết hợp với Chúa và gánh vác toàn thể nhân loại trên vai. Họ không bị phán xét nghiêm thẳng, nhưng được Lòng Thương Xót Chúa bao bọc khi từ giã cõi đời.

Linh hồn nào ca ngợi lòng nhân lành Chúa
Sẽ được Người đặc biệt yêu thương.
Linh hồn đó lúc nào cũng ở bên nguồn sống,
Và kín múc những hồng ân từ Lòng Thương Xót Chúa.

Lạy Cha Hằng Hữu, xin đoái thương nhìn đến những linh hồn tôn vinh và sùng kính ưu phẩm cao cả nhất của Cha là Lòng Thương Xót vô bờ, những người đang được ấp ủ trong Trái Tim vô cùng lân tuất Chúa Giêsu. Họ là Phúc Âm sống động, tay đầy ắp những việc nhân ái, và lòng tràn ngập hân hoan, hát lên khúc ca tán tụng Lòng Thương Xót Cha. Lạy Đấng Tối Cao! Con van nài Cha hãy tỏ lòng thương xót với họ theo như niềm hy vọng và tín thác họ đã đặt nơi Cha. Xin Cha hãy thực hiện lời Chúa Giêsu đã hứa: **Chính Ta sẽ bảo vệ những tâm hồn sùng kính Lòng Thương Xót vô bờ của Ta như vinh quang riêng của Ta suốt đời họ, nhất là trong giờ lâm tử.**

Ngày Thứ Tám

1226 Hôm nay con hãy dâng lên cho Cha những linh hồn luyện ngục, rồi dìm họ xuống vực thẳm Lòng Thương Xót của Cha. Hãy để những dòng Máu của Cha làm mát dịu những ngọn lửa đang thiêu đốt họ. Tất cả các linh hồn này được Cha hết lòng thương yêu. Họ đang đền bồi phép công bình của Cha. Con có khả năng đem lại phúc thanh nhàn cho họ. Con hãy lãnh nhận mọi ân xá từ kho tàng (64) Hội Thánh để dâng tặng các linh hồn ấy. Ôi, nếu con biết được những cực hình họ đang phải chịu, chắc con sẽ không ngừng cho họ những của bố thí thiêng liêng và thay họ đền bồi phép công bình của Cha.

1227 Lạy Chúa Giêsu đầy lòng thương xót, Chúa đã phán rằng Chúa muốn lòng nhân từ; vì thế con đưa vào nơi nương náu trong Trái Tim vô cùng từ ái Chúa những linh hồn luyện ngục, những linh hồn rất quý yêu đối với Chúa, nhưng đang phải đền bồi phép công bình của Chúa. Ước chi những dòng Máu cùng Nước chảy ra từ Trái Tim Chúa hãy dập tắt những ngọn lửa chốn luyện hình, để từ nơi ấy, sức mạnh của Lòng Thương Xót Chúa cũng được ngợi khen.

Từ sức nóng kinh hoàng lửa luyện hình
Vọng lên lời khẩn nài tình thương Chúa,
Và họ được an ủi, dịu mát, thanh nhàn,
Trong dòng suối Máu hoà lẫn Nước.

Lạy Cha Hằng Hữu, xin đoái thương nhìn đến các linh hồn đang quằn quại trong Luyện Ngục vì họ cũng được ấp ủ trong Trái Tim vô cùng lân tuất Chúa Giêsu. Con nài xin Cha, vì cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu, Thánh Tử của Cha và mọi nỗi đắng cay ngập tràn trong linh hồn cực thánh của Người mà tỏ lòng thương xót những linh hồn đang chịu án nghiêm thẳng của Cha. Xin Cha hãy nhìn các ngài qua những thương tích Chúa Giêsu, Thánh Tử rất yêu dấu của Cha; vì chúng con vững tin lòng nhân lành thương xót của Cha không hề giới hạn.

Ngày Thứ Chín

1228 Hôm nay con hãy dâng lên cho Cha những linh hồn nguội lạnh, rồi dìm họ xuống vực thẳm Lòng Thương Xót của Cha. Những linh hồn này đã gây nên thương tích nhức nhối nhất cho Trái Tim Cha. Linh hồn Cha đã chịu nỗi ngao ngán cay cực trong vườn Cây Dầu cũng vì những linh hồn nguội lạnh này. Vì họ mà Cha đã phải kêu lên: “Lạy Cha, xin cất chén đắng này cho Con, nhưng xin đừng theo ý Con mà theo ý Cha”. Đối với họ, hy vọng cuối cùng (65) để được cứu độ là chạy đến với Lòng Thương Xót của Cha.

1229 Lạy Chúa Giêsu đầy Lòng Thương Xót, Chúa là Toàn Thương, con đem các linh hồn nguội lạnh vào nơi nương náu trong Trái Tim vô cùng từ ái Chúa. Trong ngọn lửa tình yêu tinh tuyền của Chúa, xin hãy làm cho các linh hồn nguội lạnh như những xác chết đã làm Chúa phải ngao ngán cay cực dường ấy một lần nữa lại được bừng cháy ngọn lửa sốt mến. Lạy Chúa Giêsu đầy lân ái, xin thể hiện quyền toàn năng Lòng Thương Xót mà lôi kéo họ trở về trong tình yêu nồng nàn của Chúa, và ban cho họ tặng ân tình yêu thánh thiện, vì không có gì vượt quá quyền năng của Chúa.

Lửa và băng không thể hoà hợp,
Hoặc lửa phải tắt hoặc băng phải tan.
Ôi lạy Chúa, với Lòng Thương Xót,

Chúa sẽ bổ khuyết tất cả những gì thiếu sót.

Lạy Cha Hằng Hữu, xin đoái thương nhìn đến những linh hồn nguội lạnh, những người dù sao cũng được ấp ủ trong Trái Tim vô cùng lân tuất Chúa Giêsu. Lạy Cha hay thương, nhân vì cuộc Khổ Nạn cay đắng của Thánh Tử yêu dấu Cha và ba giờ quằn quại của Người trên thập giá: xin cho họ cũng được tôn vinh Lòng Thương Xót sâu thẳm của Cha. Amen.

1230 **(66)** Ôi ngày vĩnh cửu, ôi ngày được mơ ước đã từ lâu,
Trong khao khát và mong nhớ, mắt tôi tìm kiếm ngươi.
Chẳng bao lâu nữa tình yêu sẽ xé toang bức màn,
Và ngươi sẽ là phần rỗi của tôi.
Ôi ngày tuyệt mỹ, phút giây vô song,
Khi lần đầu tôi được thấy Thiên Chúa của tôi,
Đấng Lang Quân của linh hồn tôi, và là Chúa các chúa,
Và nỗi sợ sẽ không còn trói buộc hồn tôi nữa.
Ôi ngày trọng đại, ôi ngày tươi sáng,
Khi hồn tôi sẽ biết Thiên Chúa trong sự toàn năng của Người
Và đắm mình trọn vẹn trong tình yêu của Người,
Biết rằng những khốn khổ của chốn khách đày đã qua.
Ôi ngày hạnh phúc, ôi ngày diễm phúc,
Khi trái tim con sẽ bừng lên cho Chúa ngọn lửa muôn đời,
Bởi vì giờ đây con cảm nghiệm sự hiện diện của Chúa, tuy qua bức màn.
Qua cuộc sống và cái chết, ôi Chúa Giêsu, Chúa là ngất ngây và hoan lạc của con.
Ôi ngày tôi mơ ước suốt đời,
Ôi Thiên Chúa, con ngóng đợi Chúa đã quá lâu,
Bởi vì con chỉ ước ao một mình Chúa.
Chúa là duy nhất và độc nhất của trái tim con; mọi sự khác đều không là gì.
Ôi ngày hoan lạc, ngày hạnh phúc muôn đời,
Thiên Chúa uy nghi cao cả, Đấng Tình Quân yêu dấu của con,
Chúa biết không gì làm thoả mãn được con tim trinh khiết.
Con tựa trán vào Trái Tim dịu hiền Chúa.

(Hết tập 3)

TẬP BỐN : NHẬT KÝ NỮ TU M. FAUSTINA

(1) + J.M.J.

1231 Hôm nay,Chúa Giêsu đến sống trong tâm hồn tôi,
Người ngự xuống từ thiên toà cao sang,
Thiên Chúa vĩ đại, Tạo Hoá muôn loài;
Và Người đã đến với tôi dưới hình tấm bánh.
Ôi Thiên Chúa hằng hữu trong lòng con,
Có Chúa là con có cả thiên đàng,
Cùng với các thiên thần con hát mừng Chúa: Thánh,
Con sống chỉ cho vinh quang Chúa mà thôi.
Chúa ôi, Chúa không kết hợp với một luyến thần,
Mà là với một con người xấu xa
Kẻ không làm gì được nếu không có Chúa;
Nhưng với kẻ ấy, lúc nào Chúa cũng luôn thương xót.
Tâm hồn con là nơi cư ngụ của Chúa,
Ôi Vua Vinh Quang Hằng Hữu;
Xin hãy cai trị và làm Chúa tâm hồn con,
Như trong một lâu đài tráng lệ nguy nga.
Ôi Thiên Chúa cao vời, rộng lượng,
Đấng đã đoái thương tự hạ đến thế,
Con suy phục tôn thờ
Và khẩn nài Chúa Nhân Lành cứu vớt con.

(2) + J.M.J.

1232 Ôi Mẹ Thiên Chúa dịu dàng,
Đời con dõi theo gương Mẹ;
Mẹ là rạng đông hừng sáng cho con;
Trong Mẹ, con mất hút, ngất ngây.
Ôi lạy Mẹ, Trinh Nữ Vô Nhiễm,
Tia sáng thần linh phản chiếu nơi Mẹ,

Giữa giông tố, Mẹ dạy con mến yêu Thiên Chúa,

Ôi khiên thuẫn của con, Đấng bảo vệ con khỏi kẻ thù.

Cracow, ngày 10 tháng 8 năm 1937

1233 Nữ tu Maria Faustina phép Thánh Thể

Ôi Bánh Thánh, nguồn mạch ngọt ngào thần linh,

Chúa ban sức mạnh cho linh hồn con;

Ôi Chúa Toàn Năng, Đấng nhập thể trong lòng Đức Trinh Nữ,

Chúa đến với tâm hồn con trong kín nhiệm,

Vượt quá tầm của các giác quan mò mẫm.

(3) + J.M.J. Cracow, ngày 10 tháng 8 năm 1937

+ Tập Bốn

1234 Lạy Chúa Giêsu, tất cả đều cho Chúa. Con ước ao tôn thờ Lòng Thương Xót Chúa bằng mọi nhịp đập của trái tim con, và dùng hết khả năng để khuyến giục các linh hồn hãy tín thác vào Lòng Thương Xót ấy như Chúa đã truyền cho con, ôi lạy Chúa.

1235 Trong tâm hồn con, trong linh hồn con là một đêm đen. Tâm trí con đụng phải một bức tường không sao vượt qua được, che khuất Chúa khỏi con. Nhưng bóng tối này không phải do con làm ra. Nỗi cực hình này quả thực lạ kỳ, con sợ phải viết đầy đủ về nó. Nhưng dù trong tình trạng này, lạy Chúa Giêsu của con, con vẫn cố gắng trung thành với Chúa. Trong mọi lúc và mọi sự, trái tim con đập chỉ vì một mình Chúa mà thôi.

1236 **(4)** Ngày 10 tháng 8 năm 1937

Hôm nay, tôi từ Rabka trở về Cracow. Tôi cảm thấy quá yếu mệt. Chỉ mình Chúa Giêsu mới biết tôi khổ sở chừng nào. Trong những ngày này, tôi được trở nên giống Chúa Giêsu Tử Giá. Tôi đã trang bị tính nhẫn nại để giải thích cho từng chị em tại sao tôi không thể lưu lại ở đó; tức là vì sức khoẻ tôi quá giảm sút, mặc dù tôi quá biết có một số chị sẽ hỏi thăm không phải để cảm thông, nhưng cốt gia thêm đau khổ cho tôi.

1237 Ôi Chúa Giêsu, bóng tối nào đang bủa vây và sự hư không nào đang xuyên thấu con. Lạy Chúa Giêsu của con, xin đừng bỏ con một mình; xin ban cho con ơn trung thành. Mặc dù không thể hiểu thấu mầu nhiệm cuộc viếng thăm của Chúa, nhưng trong khả năng của mình, con xin thưa lên lời: Nguyện thánh ý Chúa được nên trọn.

1238 Ngày 12 tháng 8

Nhân dịp đi qua Cracow, hôm nay cha Sopocko đã ghé thăm tôi một lúc. Tôi rất mong được gặp ngài và Chúa đã cho ước vọng của tôi được thoả nguyện. **(5)** Ngài là một linh mục có tâm hồn cao cả, tràn đầy Thiên Chúa. Niềm vui của tôi được chứa chan, và tôi cảm tạ Thiên Chúa đã thương ban ơn trọng hậu này; chỉ vì muốn danh Chúa được cả sáng hơn nên tôi mới mong được gặp cha.

1239 Lạy Bánh Thánh hằng sống, ôi Chúa Giêsu ẩn thân. Chúa nhìn thấy tình trạng tâm hồn con. Tự mình, con không thể xưng ra Thánh Danh Chúa. Con không thể làm bùng lên ngọn lửa mến yêu nơi trái tim con, nhưng quỳ dưới chân Chúa đây, con hướng ánh nhìn của linh hồn con về Nhà Chầu, một ánh nhìn tín trung. Đối với Chúa, Chúa vẫn thuỷ chung, trong khi linh hồn con lại hay thay đổi. Con tin rồi sẽ đến thời điểm Chúa tỏ ra thánh nhan và đứa con nhỏ của Chúa đây sẽ được nhìn ngắm thánh nhan dịu dàng của Chúa một lần nữa. Lạy Chúa Giêsu, con ngạc nhiên vì sao Chúa lại nỡ ẩn mình xa con trong một thời gian đằng đẵng đến thế, và sao Chúa lại có thể kềm chế tình yêu bao la Chúa dành cho con. Trong nơi ở của trái tim mình, con đang lắng nghe và đợi chờ Chúa đến, ôi Kho Tàng độc nhất của lòng con!

1240 **(6)** Chúa Giêsu hết sức bảo vệ những đại diện của Người trên trần gian. Chúa kết hiệp với các ngài rất mật thiết và ban lệnh cho tôi phải đặt quan điểm của các ngài ưu tiên hơn chính Chúa. Tôi đã hiểu biết mối nghĩa tình nồng thắm giữa Chúa Giêsu và các linh mục. Chúa Giêsu bảo vệ những gì các linh mục rao giảng và thường chiều theo ước muốn của các ngài. Đôi khi Chúa còn đặt mối thân tình giữa Người với một linh hồn tuỳ thuộc vào lời khuyên của vị linh mục. Lạy Chúa Giêsu, nhờ ơn đặc biệt Chúa ban, con mới biết rõ mức độ Chúa chia sẻ quyền năng và mầu nhiệm với các linh mục còn hơn với các thiên thần. Bởi thế, con vui mừng vì mọi sự đều mưu ích cho con.

1241 + Ôi Chúa Giêsu của con, khi có ai cộc cằn và xử tệ với chúng con, thật khó mà chịu nổi thứ đau khổ này. Nhưng đó chỉ là chuyện nhỏ nếu sánh với thứ đau khổ mà con không sao kham nổi; con nghiệm thấy có người tỏ ra tử tế với con, nhưng lại giăng bẫy dưới **(7)** từng bước chân con. Yêu thương một người như thế vì Chúa đòi phải có một năng lực ý chí lớn lao.

Không ít lần, theo Chúa đòi hỏi, tôi đã phải rất anh hùng để yêu thương một người như thế. Nếu thỉnh thoảng mới tiếp xúc với người ấy thì còn chịu được, nhưng khi phải sống và giao tiếp thường xuyên với họ và cảm nghiệm điều ấy trong mỗi bước chân, việc này đòi phải có một sức cố gắng phi thường.

1242 Lạy Chúa Giêsu của con, xin xuyên thấu qua con hoàn toàn để con có thể giãi chiếu Chúa trong suốt cuộc sống của con. Xin thần hoá con để các việc của con đều có giá trị siêu nhiên. Xin

ban cho con đức ái, lòng trắc ẩn và nhân ái với mọi linh hồn mà không loại trừ ai. Lạy Chúa Giêsu của con, mỗi vị thánh của Chúa đều giãi chiếu một nhân đức nào đó của Chúa; phần con ước ao được giãi chiếu Trái Tim đầy lân ái và xót thương của Chúa; con muốn tôn vinh Trái Tim ấy. Ôi Chúa Giêsu, xin Lòng Thương Xót Chúa **(8)** hãy in đậm vào trái tim và linh hồn con như một dấu ấn, đó sẽ là huân chương cho con ở đời này và đời sau. Tôn vinh Lòng Thương Xót Chúa là công việc chuyên biệt của đời con.

Ngày 15 tháng 8 năm 1937

Những Lời Hướng Dẫn của Cha Andrasz

1243 “Những thời buổi khô khan và nhận thấy sự đớn hèn trơ trụi của bản thân là do Chúa cho xảy đến để giúp linh hồn ta biết rằng mình không có khả năng làm được gì. Những điều ấy sẽ dạy chị biết quý trọng các ân sủng của Chúa. Thứ hai, chị hãy trung thành trong tất cả các việc đạo đức và phận sự, trung thành trong mọi sự, tương tự như trong thời gian vui tươi. Thứ ba, về các vấn đề liên hệ, chị phải tuyệt đối vâng phục Đức Tổng Giám mục [Jalbrzykowski], mặc dù đôi khi có thể trình bày vấn đề lại để cho ngài chú ý, nhưng hãy làm một cách bình thản. **(9)** Đôi khi, sự thật cần phải có chút ít đắng cay”.

Vào cuối cuộc nói chuyện, tôi xin vị linh mục cho phép được giao kết thân mật với Chúa Giêsu như trước kia. Ngài trả lời: “Tôi không thể ra lệnh cho Chúa Giêsu, nhưng nếu chính Chúa lôi kéo chị, thì chị cứ vâng theo hấp lực của Người. Tuy nhiên, chị phải luôn tỏ lòng tôn kính hết sức, vì quả thật Thiên Chúa là Đấng cao trọng. Nếu chị thực tâm kiếm tìm và ước ao làm trọn thánh ý Chúa trong mọi sự, chị cứ an tâm; Chúa sẽ không để chị sai lầm đâu. Về các việc khổ chế và đau khổ, lần tới chị phải tường trình cho tôi về cách thức thi hành thế nào. Chị hãy phó mình trong tay Đức Mẹ Rất Thánh”.

1244 Ngày 15 tháng 8 năm 1937

Trong giờ nguyện gẫm, sự hiện diện của Chúa thấu nhập tôi một sách sống động và tôi hiểu được niềm hoan lạc của Mẹ Maria trong giờ phút Mẹ lên trời. Gần cuối nghi thức **(10)** được cử hành để tôn vinh Mẹ Thiên Chúa, tôi được nhìn thấy Mẹ Maria, và Mẹ phán bảo tôi: *Ôi, Mẹ hài lòng biết bao với sự tôn kính mến yêu của các con!* Và lúc ấy, Mẹ phủ bọc mọi nữ tu trong hội dòng chúng tôi dưới áo choàng của Mẹ. Đức Mẹ ôm chặt Mẹ Tổng Quyền Michael bằng tay phải, còn tay trái thì ôm tôi, trong khi các chị em khác ở dưới chân Mẹ, được ấp ủ trong áo choàng của Mẹ. Khi ấy Mẹ Thiên Chúa phán bảo: *Tất cả những ai sốt sắng bền đỗ đến chết trong hội dòng của Mẹ sẽ không phải chịu lửa luyện ngục, và Mẹ ao ước mỗi người hãy trổi vượt trong các nhân đức: khiêm nhượng và*

hiền lành; trong sạch, mến Chúa và yêu người, cảm thông và xót thương. Sau những lời ấy, toàn thể hội dòng nhoà đi trước mắt tôi, chỉ còn lại Đức Mẹ, Mẹ Tổng Quyền và tôi. Đức Mẹ dạy tôi về thánh ý Chúa và **(11)** cách áp dụng vào cuộc sống, trong việc hoàn toàn suy phục những định lệnh rất thánh của Người. Chúng ta không thể làm hài lòng Thiên Chúa nếu không vâng phục thánh ý của Người. *Hỡi con gái của Mẹ, Mẹ hết lời đề nghị con hãy trung thành chu toàn mọi ước muốn của Thiên Chúa, bởi vì đó là điều làm thoả nguyện ánh nhìn thánh thiện của Người nhất. Mẹ hết lòng ước mong con hãy trổi vượt trong việc trung thành chu toàn thánh ý Chúa. Con hãy đặt thánh ý Chúa trước tất cả mọi hy sinh và của lễ toàn thiêu.* Trong khi Mẹ Thiên Đàng đang phán dạy tôi, một tri thức sâu xa về thánh ý Chúa thấu nhập linh hồn tôi.

1245 Lạy Chúa Giêsu là niềm hoan lạc của tâm hồn con, khi linh hồn con được no thoả thần tính Chúa, con chấp nhận ngọt ngào cũng như cay đắng một cách bình thản như nhau. Điều này điều kia rồi cũng sẽ qua đi. Tất cả những gì con giữ lại trong tâm hồn chỉ là tình yêu Chúa. Vì đó mà con phấn đấu; tất cả mọi sự khác đều là thứ yếu.

1246 **(12)** Ngày 16 [tháng 8 năm 1937]

Sau hiệp lễ, tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu với tất cả uy linh của Người, và Chúa phán với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, trong những tuần lễ con không nhìn thấy cũng không cảm nghiệm được sự hiện diện của Cha, Cha còn kết hợp với con thắm thiết hơn cả những khi [con được] xuất thần. Sự trung thành và hương thơm nguyện cầu của con đã thấu đến Cha. Sau những lời ấy, linh hồn tôi được chan chứa ơn an ủi của Chúa. Khi không nhìn thấy Chúa Giêsu, tôi chỉ có thể thưa lên một tiếng duy nhất, đó là "Giêsu". Và sau khi kêu lên Thánh Danh Chúa, linh hồn tôi lại được ngập tràn ánh sáng và tịnh hiệp sâu lắng hơn, kéo dài suốt ba ngày không ngắt quãng. Tuy nhiên, bề ngoài tôi vẫn có thể thực hiện các bổn phận thường lệ của mình.

Tất cả hữu thể tôi xúc động đến tận những tầng sâu nhiệm nhân từ. Sự cao trọng của Thiên Chúa không làm tôi run sợ, nhưng được hạnh phúc. Khi tôn vinh Thiên Chúa, chính tôi lại được nâng cao. Khi nhìn thấy hạnh phúc của Thiên Chúa, chính tôi lại được hạnh phúc, bởi vì **(13)** tất cả nơi Người đều dư tràn ngược lại cho tôi.

1247 Tôi được biết tình trạng và điều làm mất Chúa nơi một linh hồn nào đó. Tôi biết điều ấy thế này: tôi bỗng cảm thấy đau nhói ở hai bàn tay, bàn chân, và cạnh sườn, ở những nơi tay, chân, và cạnh sườn Đấng Cứu Thế đã chịu thâu qua. Đồng thời, tôi được biết về tình trạng của linh hồn và bản chất căn tội của họ.

1248 Tôi cảm thấy ước muốn đền tạ Chúa Giêsu một cách tương xứng [với sự xúc phạm]. Hôm nay, tôi đeo một sợi xích suốt bảy tiếng đồng hồ để xin ơn sám hối cho một linh hồn. Đến giờ thứ bảy, tôi cảm thấy nhẹ nhõm như thể linh hồn ấy đã được ơn tha thứ mặc dù họ vẫn chưa đi xưng tội. Về các tội lỗi xác thịt, tôi hành khổ thân xác và giữ chay theo mức được phép. Về các tội kiêu ngạo, **(14)** tôi sấp mặt xuống đất để cầu nguyện. Về các tội ghen ghét, tôi cầu nguyện và thực hiện một hành vi yêu thương với người tôi cảm thấy khó chịu.Và như thế, tôi đền bồi theo bản chất căn tội mà tôi được biết.

1249 Ngày 19 [tháng 8 năm 1937]

Hôm nay, trong giờ chầu, Chúa cho tôi biết Người rất ước ao cho một linh hồn trỗi vượt về các hành vi đức ái. Trong thần trí, tôi nhìn thấy biết bao linh hồn đang réo gọi: “Xin đem Thiên Chúa đến cho chúng tôi”. Dòng máu các thánh Tông Đồ sôi sục trong tôi. Tôi sẽ không sẻn so dòng máu ấy; tôi sẽ tưới hết cho đến giọt cuối cùng vì các linh hồn bất tử. Có lẽ Thiên Chúa không đòi như thế về phương diện thể lý, nhưng điều ấy vẫn có thể trên phương diện thiêng liêng mà công phúc vẫn không thua kém chút nào.

1250 Hôm nay, tuy nhận ra không cần phải xin một phép kia, nhưng tôi đã đáp ứng vấn đề này theo cách Mẹ Thiên Chúa đã yêu cầu. Hiện giờ không cần giải thích **(15)** gì cả; sự bình an đã trở lại với tôi. Tôi đã nhận được soi động này ngay khi sắp đi hồi tâm và rất áy náy vì không biết xử trí thế nào về việc ấy. Chỉ một giây phút, ánh sáng thần linh Chúa có thể làm được nhiều hơn những gì tôi phải lao nhọc trong nhiều ngày.

1251 Ngày 22 tháng 8

Sáng nay, thánh nữ Barbara Đồng Trinh đến thăm và đề nghị tôi hãy hiệp lễ suốt chín ngày để cầu cho đất nước, và nhờ đó làm nguôi cơn nghĩa nộ của Thiên Chúa. Thánh nữ đồng trinh đội một vương miện gồm các tinh tú, trên tay cầm một thanh gươm. Vương miện và thanh gươm đều chói sáng như nhau. Trong trang phục trắng và bộ tóc thướt tha, thánh nữ xinh đẹp tuyệt vời đến độ nếu như tôi chưa từng được thấy Đức Trinh Nữ Maria, có lẽ tôi đã tưởng lầm là Đức Mẹ. Giờ đây, tôi hiểu ra mỗi vị thánh đồng trinh đều có một vẻ đẹp đặc biệt; một vẻ đẹp rạng ngời, khác biệt với các vị thánh khác.

1252 **(16)** + Ngày 25 tháng 8 năm 1937

Hôm nay, cha Sopocki đã đến và lưu lại với chúng tôi cho đến ngày 30. Tôi cực kỳ sung sướng, chỉ có thể Thiên Chúa mới biết tôi mong được gặp cha như thế nào: chỉ vì công việc Thiên Chúa đang thực hiện qua ngài, và dù vậy, chuyến thăm cũng có một vài khó khăn.

1253 + Trong khi cha đang dâng thánh lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu Tử Giá trong lúc tôn vinh Thánh Thể, Chúa rút cánh tay phải của Người ra khỏi thánh giá, và ánh sáng từ thương tích ấy chạm đến cánh tay cha. Điều này đã xảy ra trong ba thánh lễ, và tôi hiểu Thiên Chúa sẽ ban cho cha sức mạnh để thực hiện công cuộc, bất chấp những khó khăn và nghịch cảnh. Linh hồn rất đẹp lòng Chúa của cha cũng đang chịu đóng đinh vì muôn vàn đau khổ, nhưng tôi không ngạc nhiên vì đây là cách Thiên Chúa xử đối với những ai được Người yêu thương đặc biệt.

1254 **(17)** + Hôm nay, ngày 29, tôi được phép [5] thưa chuyện lâu hơn với linh mục tiến sĩ Sopocko. Tôi biết dù có những khó khăn, nhưng công cuộc vẫn tiến triển, và lễ kính Lòng Thương Xót Chúa đã được xúc tiến rất khả quan. Giờ đây không còn bao lâu nữa lễ ấy sẽ thành hiện thực, nhưng cần có nhiều lời cầu nguyện để chấm dứt một số khó khăn.

1255 "Này chị, đối với chị, điều tốt là chị hãy giữ một thái độ lãnh đạm thánh thiện trong mọi sự liên quan đến thánh ý Chúa, và chị nên giữ một tâm trạng thanh thản. Chị hãy làm hết sức để giữ tâm trạng thanh thản ấy. Giờ đây, trong mọi vấn đề, chị phải hoàn toàn lệ thuộc vào cha Andrasz; tôi hoàn toàn nhất trí với ngài. Này chị, chị đừng tự mình làm gì, nhưng trong mọi vấn đề, chị phải bàn hỏi với cha linh hướng của chị. Tôi xin chị hãy giữ đầu óc quân bình và bình tĩnh hết sức có thể. Một điều nữa là tôi đã cho in **(18)** chuỗi kinh vào mặt sau bức hình, và các câu xướng đáp giống như kinh cầu; những thứ này sẽ được in ở phía sau. Một bức hình lớn cũng đã được in, có kèm theo một vài trang gồm tuần cửu nhật kính Lòng Thương Xót Chúa. [6] Này chị, chị hãy cầu nguyện cho công việc này được chuẩn nhận".

1256 Ngày 30 [tháng 8]

Sáng nay, cha Sopocko đi khỏi. Khi đang say đắm trong kinh nguyện tri ân vì ơn trọng đại Chúa ban - tức là được gặp cha Sopocko - tôi được kết hiệp với Chúa một cách đặc biệt. Chúa phán với tôi: **Ngài là một linh mục đúng ý Trái Tim Cha; những nỗ lực của ngài rất đẹp lòng Cha. Ái nữ của Cha ơi, con hãy xem, thánh ý Cha phải được thực hiện, và điều Cha đã hứa với con, Cha sẽ hoàn thành. Qua ngài, Cha đem niềm an ủi đến cho các tâm hồn đau khổ ưu phiền. Việc ngài truyền bá công cuộc tôn sùng Lòng Thương Xót Cha (19) làm Cha rất thoả nguyện. Và qua công cuộc Lòng Thương Xót, nhiều linh hồn sẽ đến được với Cha; nếu không có công cuộc này, dù ngài có ban phép giải tội suốt ngày suốt đêm cho đến mãn đời cũng không sánh bằng, bởi vì như thế, cùng lắm ngài cũng chỉ lao nhọc cho đến chết; trong khi qua công cuộc Lòng Thương Xót, ngài sẽ được làm việc cho đến tận thế.**

1257 Tôi đã làm tuần cửu nhật với ý chỉ xin được gặp cha, nhưng chưa xong, thì Thiên Chúa đã ban ơn này cho tôi rồi.

1258 Lạy Chúa Giêsu của con, con đã tận dụng hồng ân này một cách vụng về, nhưng điều ấy không tuỳ thuộc vào con, mặc dù nhìn từ một góc độ khác, nó lại tuỳ thuộc vào con rất nhiều.

1259 + Trong cuộc thưa chuyện này, tôi đã được biết linh hồn sầu khổ của cha. Linh hồn tử giá này rất giống Chúa Cứu Thế. Những chỗ đáng ra ngài tìm được an ủi thì toàn thấy thánh giá. Ngài sống giữa nhiều người, nhưng chẳng có lấy một thân hữu, ngoại trừ Chúa Giêsu. Đó là cách Thiên Chúa tước lột những linh hồn được Người đặc biệt ưu ái.

1260 (20) Hôm nay, tôi được nghe những lời này: Hỡi ái nữ của Cha, con hãy luôn luôn là một con trẻ đối với những vị đại diện Cha, nếu không con sẽ không được hưởng những ơn ích Cha ban xuống cho con qua các ngài.

1261 Ngày 1 tháng 9 năm 1937

Tôi nhìn thấy Chúa Giêsu như một hoàng đế uy nghi lẫm liệt đang nghiêm nghị nhìn xuống trái đất; nhưng nhờ có sự can thiệp của Đức Mẹ nên Chúa đã triển hạn thời gian thương xót của Người.

1262 Ngày 3 tháng 9. Thứ Sáu đầu tháng.

Trong thánh lễ, tôi được kết hợp với Chúa Giêsu. Chúa cho tôi biết trên đời này, không một điều nào - dù nhỏ mọn đến mấy - xảy ra ngoài thánh ý Người. Sau khi đã hiểu biết điều này, linh hồn tôi được thư thái lạ thường; tôi hoàn toàn an tâm đối với công cuộc trong tất cả tầm mức của nó. Thiên Chúa có thể sử dụng tôi như ý Người, và tôi sẽ chúc tụng Chúa trong mọi sự.

1263 **(21)** Cho đến bây giờ, trong nỗi hoang mang, tôi vẫn thắc mắc không biết những soi động này rồi sẽ dẫn tôi về đâu. Nỗi hoang mang càng gia tăng khi Chúa tỏ cho tôi biết rồi đây tôi sẽ lìa khỏi hội dòng này. Kể từ thời gian đó đến nay thấm thoát đã ba năm, linh hồn tôi trái lại vẫn cảm thấy sốt sắng và có động lực để hành động - tôi được đầy sức mạnh và can đảm - thế rồi, giây phút quyết định để đảm nhận công cuộc đang đến gần thì tôi cảm thấy bị Chúa bỏ rơi. Và vì thế, một nỗi sợ hãi kỳ lạ xâm chiếm linh hồn tôi. Tôi thấy đó chưa phải là giờ Chúa định để khởi sự công việc. Đây là những đau khổ tôi không biết phải ghi lại thế nào. Chỉ một mình Chúa biết những gì đêm ngày tôi đã chịu đựng. Đối với tôi, những khổ hình kinh sợ nhất của các vị tử đạo dường như còn dễ chịu hơn những gì tôi đang trải qua, mặc dù không đổ một giọt máu nào. Nhưng tất cả chỉ vì các linh hồn, vì các linh hồn, lạy Chúa...

1264 **(22)** Hành vi từ bỏ tận tuyệt để vâng theo thánh ý Chúa, Đấng - đối với tôi - chính là Toàn Yêu và Toàn Thương.

Hành Vi Dâng Hiến

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Đấng con được tiếp đón vào lòng trong phút giây này, nhờ sự kết hợp với Chúa, con xin hiến thân cho Cha trên trời như một bánh thánh hiến tế, tận tuyệt và trọn vẹn phó mình cho thánh ý rất nhân lành và thánh thiện của Chúa. Lạy Chúa, từ nay về sau, xin thánh ý Chúa hãy là lương thực của con. Xin Chúa hãy nhận lấy hữu thể của con; định đoạt về con theo ý Chúa. Bất cứ sự gì bàn tay hiền phụ Chúa trao, con sẽ đón nhận với lòng suy phục, bình an và vui mừng. Con không sợ hãi gì, cho dù Chúa dẫn con đi hướng nào; với ơn Chúa trợ giúp, con sẽ thực hiện mọi điều Chúa truyền cho con. Con không còn sợ hãi bất kỳ soi động nào của Chúa nữa, cũng không **(23)** lo âu dò xét các điều ấy sẽ đưa con về đâu. Lạy Chúa, xin hãy dìu dắt con trên mọi nẻo đường Chúa muốn. Con xin trọn niềm tín thác nơi thánh ý Chúa, đối với con, thánh ý Chúa chính là toàn yêu và toàn thương.

Chúa bảo con ở lại tu viện này, con sẽ ở lại. Chúa truyền con đảm nhận công việc này, con xin đảm nhận. Chúa để con lao đao trong công việc này cho đến chết, nguyện Chúa được chúc tụng. Chúa cho con chết khi - nói theo loài người - sự sống của con xem ra đặc biệt cần thiết, nguyện Chúa được chúc tụng. Chúa cất con về lúc tuổi đời con thanh xuân, nguyện Chúa được chúc tụng. Chúa cho con sống đến lúc tuổi già, nguyện Chúa được chúc tụng. Chúa để con liệt giường đau đớn suốt cả một đời, nguyện Chúa được chúc tụng. Chúa để con trong cuộc sống gặp toàn thất bại và chán chường, nguyện Chúa được chúc tụng. Chúa để những chủ ý ngay lành nhất của con bị kết án, nguyện Chúa được chúc tụng. Chúa soi sáng tâm trí con, nguyện Chúa được chúc tụng. Chúa để con trong tăm tối và chịu đủ thứ **(24)** khổ hình, nguyện Chúa được chúc tụng.

Từ giây phút này trở đi, tôi sống hết sức an bình vì Chúa mang tôi trong lòng bàn tay của Người. Chúa là Đấng từ bi vô hạn, Chúa biết ở mọi nơi và trong mọi sự, lúc nào tôi cũng khao khát một mình Người.

1265 Lời nguyện. Lạy Chúa Giêsu chịu treo trên thập giá, con khấn nài Chúa ban cho con ơn được luôn trung kiên thi hành thánh ý Chúa Cha trong mọi sự và ở mọi nơi. Lạy Chúa Giêsu, khi thánh ý ấy xem ra cay cực và khó thực hiện đối với con, chính lúc ấy con van xin Chúa, chớ gì quyền năng và sức mạnh từ các thương tích Chúa trào thông cho con để môi miệng con được lặp đi lặp lại lời này: “Lạy Chúa, nguyện ý Chúa được nên trọn”. Ôi Đấng Cứu Thế, Đấng quá yêu phần rỗi nhân loại, Đấng đã quên mình giữa khổ hình và đau đớn khủng khiếp để chỉ nghĩ đến phần rỗi các linh hồn, lạy Chúa Giêsu vô cùng lân ái, xin ban cho con ơn biết quên mình để sống trọn vẹn cho các linh hồn, cộng tác với Chúa trong công trình cứu chuộc, cho trọn thánh ý Chúa Cha...

1266 **(25)** Ngày 5 tháng 8 [năm 1937] [7]

Chúa cho tôi biết Mẹ Bề Trên [Irene] đang bênh vực cho tôi rất nhiều để chống lại... không những bằng lời cầu nguyện mà còn bằng việc làm. Lạy Chúa Giêsu, con xin cám tạ Chúa vì ơn này.

Điều ấy sẽ không bị lãng quên trong trái tim tôi; khi được ở với Chúa Giêsu, tôi không quên Mẹ.

1267 Ngày 6 tháng 9 năm 1937

Hôm nay, tôi bắt đầu một công tác mới. Tôi được chuyển từ vườn ra hoang mạc ngoài cổng. [8] Tôi vào tâm sự với Chúa một lúc. Tôi đã xin Chúa chúc lành và ban ơn cho tôi biết trung thành thực thi các phận vụ được uỷ thác. Tôi được nghe những lời này: **Hỡi ái nữa của Cha, Cha luôn ở với con. Cha đã ban cho con cơ hội để thực hành các hành vi thương xót mà con sẽ thực hiện trong đức vâng lời. Con sẽ đem lại cho Cha nhiều vui sướng, nếu như tối nào con cũng kể cho Cha nghe, nhất là về công tác này.** Tôi cảm thấy Chúa Giêsu đã ban cho tôi một hồng ân liên quan đến các phận sự mới; nhưng dù vậy, tôi vẫn khoá chặt mình hơn trong Trái Tim Người.

1268 **(26)** Hôm nay, tôi cảm thấy yếu hơn, nhưng Chúa Giêsu cũng ban cho tôi nhiều cơ hội để tập nhân đức. Tôi tình cờ bận rộn khác thường, và chị có phận sự nhà bếp đã nói thẳng với tôi rằng chị ấy rất khó chịu vì tôi đến trễ bữa tối, mặc dù tôi không sao đến sớm hơn được. Dù sao tôi cũng cảm thấy không khoẻ nên đã xin phép Mẹ Bề Trên đi nằm nghỉ. Tôi đến nhờ chị N. thế chỗ tôi và bị chị quở trách: “Này chị, cái gì thế này, chị lại yếu nhược đến độ phải đi nằm cơ à! Hư thân chị với tất cả cái vụ nằm giường này đấy!”. Tôi chịu đựng tất cả, nhưng vẫn chưa hết. Tôi còn phải nhờ chị coi bệnh nhân đem thức ăn đến cho tôi. Khi tôi ngỏ lời, chị này lao ra khỏi nhà nguyện, đuổi theo tôi ra hành lang và xỉa xói: “Cái chị này làm cái quái gì mà lại đòi đi nằm, vv...”. Tôi đã van chị ấy đừng đem thức gì đến cho tôi nữa kẻo phiền. **(27)** Tôi chỉ ghi lại tất cả điều này một cách vắn gọn, bởi vì chủ ý của tôi không phải là viết lại những điều như vậy. Tôi viết ra chỉ để khuyên các linh hồn đừng đối xử với tha nhân như thế, bởi vì như vậy là mất lòng Chúa. Chúng ta hãy nhìn ra Chúa Giêsu Tử Giá nơi một linh hồn đau khổ, chứ không phải một kẻ rỗi hơi hoặc một gánh nặng của cộng đoàn. Một linh hồn chấp nhận đau khổ trong tinh thần suy phục thánh ý Chúa kéo xuống cho toàn thể tu viện nhiều phúc lành hơn tất cả các chị em lao động khác. Quả thực tội nghiệp cho tu viện nào không có một tu sĩ bệnh tật. Thiên Chúa thường ban nhiều ơn rất lớn lao vì các linh hồn đau khổ, và vì các linh hồn ấy, Người trừu lại nhiều hình phạt.

1269 Lạy Chúa Giêsu của con, khi nào chúng con mới biết nhìn những linh hồn khác với những động lực cao cả trong tâm trí? Khi nào phán đoán của chúng con mới chân thực được? Chúa ban cho chúng con những cơ hội để thực hiện các hành vi nhân ái, nhưng ngược lại, chúng con lại dùng để xét đoán. Để biết tình yêu Thiên Chúa có triển nở trong một tu viện hay không, phải hỏi xem cách thế đối xử với các phần tử bệnh tật, liệt lào, và yếu đuối ở nơi ấy.

1270 **(28)** Ngày 10 tháng 9 [năm 1937]

Trong giờ nguyện gẫm, tôi được biết linh hồn nào càng trong sạch, càng được giao kết sâu xa hơn với Thiên Chúa trong bình diện tinh thần. Linh hồn ấy hầu như không lưu ý đến các giác quan và những phản đối của chúng. Thiên Chúa là Tinh Thần, vì thế tôi yêu mến Người trong tinh thần và chân lý.

1271 Khi nghe biết trong những ngày này ngoài cổng rất nguy hiểm vì có những cuộc hỗn loạn và các phần tử xấu thù ghét các tu viện, tôi vào thưa lại với Chúa và xin Người an bài đừng để kẻ xấu đường đột xâm nhập vào cổng. Khi ấy tôi được nghe những lời này: **Hỡi ái nữ của Cha, khi con ra cổng, Cha đã gởi một vị minh thần đến để canh gác. Con hãy an lòng.** Sau khi thưa chuyện với Chúa trở ra, tôi nhìn thấy một đám mây nhỏ màu trắng, trên đó có một vị minh thần chắp tay. Ánh nhìn của ngài như tia chớp, và tôi nhận ra ngọn lửa tình yêu Chúa bừng cháy trong ánh nhìn ấy...

1272 **(29)** Ngày 24 tháng 9 năm 1937.

Lễ Suy Tôn Thánh Giá

Hôm nay, tôi đã nhìn thấy linh mục [cha Sopocko] đang gánh chịu sự chống đối kinh khủng liên quan đến toàn bộ vấn đề này. Ngay các linh hồn nhiệt thành với vinh quang Thiên Chúa cũng đang phản đối ngài. Ngài không thất đảm trước tất cả điều ấy là nhờ một ân sủng đặc biệt Chúa ban.

1273 Chúa Giêsu: Hỡi ái nữ của Cha, con cho rằng mình đã viết đầy đủ về Lòng Thương Xót của Cha rồi sao? Những điều con đã viết chỉ là một giọt nước sánh với đại dương. Cha là Toàn Yêu và Toàn Thương. Không nỗi khốn nạn nào có thể sánh được hay làm cạn được lòng nhân lành của Cha, bởi vì khi được ban phát, lòng nhân lành của Cha lại càng tăng thêm. Linh hồn nào tín thác vào Lòng Thương Xót của Cha là linh hồn may phúc nhất, bởi vì chính Cha sẽ chăm sóc cho họ.

1274 Tôi cảm nghiệm những cay cực kinh khủng trong linh hồn khi nhìn thấy Thiên Chúa bị xúc phạm. Hôm nay, tôi nhận biết người ta đang phạm những tội trọng cách nhà dòng chúng tôi không bao xa. Đến tối, tôi tha thiết cầu nguyện trong nhà nguyện, **(30)** và sau đó đi đánh tội. Tuy nhiên, khi tôi quỳ xuống cầu nguyện, Chúa cho tôi cảm nghiệm một linh hồn bị Thiên Chúa từ bỏ phải khổ sở như thế nào. Trái tim tôi dường như nát tan từng mảng, và đồng thời tôi hiểu rằng một linh hồn như

thế làm cho Trái Tim rất nhân lành Chúa Giêsu phải thống khổ như thế nào. Thụ tạo khốn khổ kia không muốn đón nhận Lòng Thương Xót Chúa. Thiên Chúa càng đeo bám linh hồn nào với Lòng Thương Xót, thì Người sẽ càng công thẳng với linh hồn ấy.

1275 Thư ký của Cha, con hãy viết rằng Cha rộng lượng với các tội nhân hơn với những người công chính. Vì họ, Cha đã từ trời xuống thế; vì họ; Cha đã đổ máu ra. Chớ gì họ đừng sợ hãi khi đến gần Cha; họ rất cần đến Lòng Thương Xót của Cha.

1276 Ngày 16 tháng 9 năm 1937

Hôm nay tôi rất muốn làm một giờ trước Thánh Thể, nhưng ý Chúa lại muốn khác. Vào lúc tám giờ tối, tôi phải chịu những cơn đau dữ dội **(31)** đến độ phải đi nằm ngay lập tức. Tôi bị co giật đau đớn suốt ba tiếng đồng hồ; tức là đến mười một giờ đêm. Không thuốc thang nào sinh công hiệu cho tôi cả, hễ nuốt vào thứ gì thì tôi liền thổ ra thứ ấy. Đôi lúc, những cơn đau còn làm tôi bất tỉnh. Chúa Giêsu đã cho tôi nhận thức rằng tôi được thông phần vào cơn hấp hối trong vườn Cây Dầu với Người bằng cách đó, chính Chúa đã cho những cơn đau này xảy đến để tôi đền tạ vì những con trẻ đã bị giết trong bụng các bà mẹ độc dữ. Đến nay, tôi đã chịu những cơn đau này ba lần. Cơn đau bao giờ cũng bắt đầu vào lúc tám giờ tối và kéo dài đến mười một giờ đêm. Không thuốc thang nào có thể làm dịu được những cơn đau này. Đến mười một giờ, cơn đau tự nhiên ngưng lại và tôi liền ngủ thiếp đi. Ngày hôm sau, tôi cảm thấy rất yếu nhược.

Lần đầu tiên điều này xảy đến khi tôi đang ở dưỡng đường. Các bác sĩ không hiểu chút gì về nó, không có thứ thuốc tiêm hay thuốc uống nào giúp tôi **(32)** được cả, và chính tôi cũng chẳng hiểu gì về những cơn đau ấy. Tôi nói cho các bác sĩ biết tôi chưa gặp những cơn đau như thế trong đời, và vị bác sĩ tuyên bố ông cũng chẳng biết gì về những cơn đau ấy. Nhưng giờ đây tôi đã hiểu được bản chất của chúng, vì chính Chúa đã tỏ cho tôi... Tuy nhiên, khi nghĩ rằng có lẽ sẽ còn phải chịu đau đớn như thế, tôi run giùng sợ hãi. Tôi không biết có bao giờ còn phải chịu đau đớn như thế nữa không; tôi xin phó mặc cho Thiên Chúa. Điều gì đẹp lòng Chúa thì Người gởi đến, tôi sẽ đón nhận với lòng suy phục và mến yêu. Ước chi nhờ những đau khổ này, tôi có thể cứu được dù chỉ một con trẻ khỏi bị giết chết.

1277 Vào ngày hôm sau những cơn đau ấy, tôi có thể cảm nhận được tình trạng của các linh hồn và tâm trạng của họ đối với Thiên Chúa; tôi được tràn đầy tri thức chân thực.

1278 Có thể nói tôi hiệp lễ theo cách của các thiên thần. Linh hồn tôi được tràn đầy ánh sáng Thiên Chúa và được Người bổ dưỡng. **(33)** Những cảm giác của tôi ra như chết. Đây là sự kết hợp hoàn toàn thiêng liêng với Thiên Chúa; một sự thống trị của siêu nhiên trên tự nhiên.

1279 Chúa cho tôi biết về các hồng ân Người vẫn luôn trào đổ cho tôi. Ánh sáng này xuyên thấu tôi và làm tôi hiểu những ân huệ khôn lường Chúa vẫn ban xuống cho tôi. Tôi ở lại trong phòng riêng, nằm sấp mặt xuống đất và giàn giụa nước mắt để cám tạ Người. Tôi không thể chối dậy, bởi vì mỗi khi cố làm như thế, ánh sáng Chúa lại cho tôi biết thêm về ân sủng của Người. Phải đến lần cố gắng thứ ba tôi mới đứng dậy được. Như đứa con nhỏ của Chúa, tôi cảm thấy mọi sự của Cha trên trời đều thuộc về tôi. Tôi thấy mọi vật đều hiện hữu vì tôi, nhưng tôi không thèm khát chúng, bởi vì một mình Thiên Chúa đã đủ cho tôi rồi.

1280 **(34)** Hôm nay, tôi biết được Chúa rất kinh hãi khi đến với một linh hồn kia khi hiệp lễ. Người vào nhà linh hồn ấy như vào ngục thất tăm tối để chịu tra tấn và đau khổ. Tôi liên lỉ khẩn nài ơn tha thứ và đền tạ vì xúc phạm ấy.

1281 Chúa báo cho tôi biết sẽ được gặp em trai [Stanley [9]], nhưng tôi không hiểu điều này sẽ xảy đến như thế nào và vì sao emấy lại đến thăm tôi. Tôi biết Thiên Chúa đã ban cho em ấy ơn gọi tu trì, nhưng không biết vì sao em lại đến thăm tôi. Tuy nhiên, tôi gạt sang một bên những tư tưởng kia, và tin rằng Chúa đã cho tôi biết em ấy đến là đủ. Tôi cắm chặt tư tưởng vào Chúa, gạt phăng mọi bận tâm khác về các thụ tạo, và phó thác mọi sự cho Chúa.

1282 + Khi những người nghèo khó lại đến cổng lần thứ hai, tôi càng đối xử với họ hiền lành hơn trước và không để họ biết **(35)** tôi phát hiện ra họ đã từng đến; [tôi làm như thế] để cho họ khỏi bị ngượng. Và thế là họ cứ tha hồ than vắn thở dài với tôi về các khó khăn và nhu cầu của họ.

Mặc dù chị N. bảo tôi đó không phải là cách đối xử với người hành khất, và chị đóng sầm cửa trước mặt họ, nhưng khi chị vắng mặt, tôi lại đối xử với họ theo cung cách vị Tôn Sư của tôi. Đôi khi không cho gì còn hơn là cho nhiều, nếu như cho nhiều với cung cách thô lỗ.

1283 Chúa thường ban cho lòng tôi biết về những người tôi gặp ngoài cổng. Một linh hồn đáng thương muốn kể cho tôi đôi điều về bà ấy. Lợi dụng cơ hội, tôi đã tinh tế giúp bà hiểu ra tình cảnh tội nghiệp của linh hồn bà. Bà đã ra đi với một tâm hồn tốt hơn.

1284 Ngày 17 tháng 9 [năm 1937]

Lạy Chúa Giêsu, nhìn thấy bao nhiêu mỹ diệu gieo rắc chung quanh con, vì những mỹ diệu ấy, con xin dâng lên Chúa (36) những lời cám tạ liên lỉ. Nhưng con cũng thấy một số linh hồn tương tự như đá, lúc nào cũng nguội lạnh và vô cảm. Ngay những phép lạ cũng hầu như không lay động được họ. Mắt họ lúc nào cũng nhìn sà sà xuống chân, và vì thế chẳng thấy gì khác ngoài chính bản thân họ.

1285 Chúa đã bảo bọc cuộc đời con bằng tấm lòng ân cần yêu thương ngọt ngào của Chúa, hơn cả sức con có thể hiểu được, bởi vì con chỉ hiểu được sự nhân lành hoàn toàn sung mãn của Chúa khi nào bức màn được vén lên. Lạy Chúa, con ước ao trót đời con được trở thành một hành vi cám tạ Chúa.

1286 + Lạy Chúa, con xin cám tạ Chúa vì mọi hồng ân Chúa không ngớt trào đổ xuống cho con,
Những hồng ân soi sáng con bằng ánh rạng rỡ của mặt trời,
Vì nhờ đó, Chúa cho con thấy được nẻo đường bảo đảm.
Lạy Chúa, con xin cám tạ Chúa đã tác thành nên con,
Đã gọi con từ hư vô ra hiện hữu,
Đã ghi dấu ấn thần tính Chúa trên linh hồn con,
Công việc của tình yêu nhân lành thuần tuý.
(37) Lạy Chúa, con xin cám tạ Chúa vì phép Thánh Tẩy
Đã tháp nhập con vào gia đình của Chúa,
Một tặng ân trọng đại vượt trên mọi tư tưởng hay từ ngữ
Tặng ân biến đổi linh hồn con.
Lạy Chúa, con xin cám tạ Chúa vì phép Xá Giải
Vì suối nguồn bất tận Lòng Thương Xót cao vời,
Vì suối mạch tuyệt vời các ân sủng
Trong đó, các linh hồn tội lỗi đều được tẩy sạch.
Lạy Chúa Giêsu, con xin cám tạ Chúa vì phép Thánh Thể
Nơi đó Chúa trao tặng chính Mình Chúa cho chúng con.
Con cảm nhận Trái Tim Chúa đập trong lồng ngực của con
Vì Chúa làm cho sự sống thần linh Chúa tỏ hiện trong con.
Lạy Thánh Linh, con xin cám tạ Chúa vì phép Thêm Sức,
Đã làm con nên hiệp sĩ của Chúa
Và ban sức mạnh cho linh hồn con từng phút giây,
Bảo vệ con cho khỏi sự dữ.
Lạy Chúa, con xin cám tạ Chúa vì ơn thiên triệu
Đã gọi mời con phụng sự một mình Chúa,
Đưa con đến chỗ nhận Chúa làm tình yêu độc nhất của con,
Một vinh dự vô song cho linh hồn con.
(38) Lạy Chúa, con xin cám tạ Chúa vì ơn vĩnh thệ,

Vì mối hợp hoan tình yêu tinh ròng ấy,
Vì Chúa đã đoái thương kết hợp Trái Tim tinh tuyền Chúa với trái tim con
Và kết hợp trái tim con với Trái Tim Chúa bằng những mối ràng buộc rất tinh tuyền.
Lạy Chúa, con xin cám tạ Chúa vì phép Xức Dầu
Ban sức mạnh cho con trong những giờ phút sau cùng;
Đó là sự trợ giúp cho con khi chiến đấu và là sự hướng dẫn đến phần rỗi của con
Củng cố hồn con cho đến khi ta hợp hoan muôn đời.
Lạy Chúa, con xin cám tạ Chúa vì tất cả những soi động
Lòng nhân lành Chúa đã trào đổ trên con,
Vì những ánh sáng nội tâm cho linh hồn con,
Tuy cảm nhận được, nhưng không sao tường tả nên lời.
Lạy Thiên Chúa Ba Ngôi, con xin cám tạ vì ân sủng chan hoà
Chúa không ngừng trào đổ suốt cuộc đời con.
Niềm tri ân của con sẽ nồng thắm khi rạng đông vĩnh cửu ló dạng,
Khi lần đầu con được ca khen vinh danh Chúa.

1287 + Mặc dù được bình an trong linh hồn, nhưng tôi vẫn phải chiến đấu liên tục với kẻ thù. Càng ngày tôi càng khám phá ra các dò bẫy của hắn, và trận chiến bộc phát trở lại. **(39)** Trong những khoảnh khắc lắng dịu, tôi thao luyện và cảnh giác kẻo kẻ thù thấy tôi sơ hở. Khi nhìn thấy cơn điên cuồng kinh khủng của hắn, tôi ẩn mình trong pháo đài là Thánh Tâm Chúa Giêsu.

1288 Ngày 19 tháng 9 [năm 1937]

Hôm nay, Chúa phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy viết rằng điều làm Cha hết sức đau khổ là linh hồn các tu sĩ lãnh nhận bí tích Tình Yêu theo thói quen, dường như họ không phân biệt được thần lương này. Ch**a không gặp được đức tin hoặc tình yêu trong tâm hồn họ. Cha hết sức miễn cưỡng phải vào những linh hồn như thế. Chẳng thà họ đừng lãnh nhận Cha thì hơn.

1289 Lạy Chúa Giêsu rất mực dịu hiền, xin đốt lên ngọn lửa tình yêu Chúa và biến đổi con trong chính Chúa. Xin thần hoá con để các hành vi của con được đẹp lòng Chúa. Chớ gì điều này được thực hiện bằng năng lực hiệp lễ mà con vẫn được lãnh nhận hằng ngày. Ôi lạy Chúa, con khát khao biết bao được hoàn toàn biến đổi trong Chúa!

1290 **(40)** Ngày 19 tháng 9 năm 1937

Hôm nay, em trai tôi là Stanley đến thăm. Tôi hết sức vui mừng về linh hồn tốt lành này, em có ý định muốn hiến thân phụng sự Thiên Chúa. Có thể nói chính Thiên Chúa đang lôi kéo em đến với tình yêu của Người. Chị em chúng tôi hàn huyên một hồi lâu về Thiên Chúa, về lòng nhân lành của Người. Trong cuộc chuyện vãn với em, tôi biết linh hồn em rất đẹp lòng Chúa. Tôi được Mẹ Bề Trên cho phép gặp em thường xuyên hơn. Khi em xin tôi lời khuyên về việc đi tu, tôi đã trả lời: "Chắc chắn em quá biết Thiên Chúa đang đòi hỏi điều gì nơi em". Tôi đã đề cập đến dòng Tên, nhưng nói thêm: "Em cứ vào bất cứ nơi nào em thích". Bởi vì em đang gặp nhiều khó khăn trong vấn đề này, tôi hứa sẽ cầu nguyện cho em và quyết định làm một tuần cửu nhật kính Thánh Tâm với lời bầu cử của cha Peter Skarga, theo lời hứa được ghi trong quyển Sứ Giả Thánh Tâm. [10] Trong trường hợp này, tôi hiểu lời cầu nguyện hữu ích hơn lời khuyên bảo.

1291 **(41)** Ngày 21 tháng 9

Khi thức giấc nhiều lần trong đêm, tôi đã cám tạ Thiên Chúa với trót tâm hồn, tuy ngắn gọn, về tất cả những hồng ân Người đã ban cho tôi và cho hội dòng chúng tôi, [và] tôi suy gẫm về lòng nhân lành cao cả của Người.

1292 Khi hiệp lễ, tôi thưa với Chúa: "Lạy Chúa Giêsu, con đã tưởng nghĩ đến Chúa nhiều lần tối hôm qua", và Chúa Giêsu đáp lại: **Cha đã tưởng nghĩ nhiều đến con trước khi con ra hiện hữu.** "Lạy Chúa Giêsu, Chúa nghĩ về con như thế nào?" **Về phương diện con được hạnh phúc muôn đời với Cha.** Sau những lời ấy, linh hồn tôi ngập tràn tình yêu Thiên Chúa. Tôi không thể không kinh ngạc vì Thiên Chúa yêu thương chúng ta quá độ như thế.

1293 Xảy ra là tôi tái phạm một lỗi nọ, mặc dù đã chân thành dốc tâm chừa cải - sa ngã này chỉ là một bất toàn nhỏ mọn và không cố tình - tuy nhiên, vì đó mà tôi đã chịu sự cắn xé trong linh hồn đến độ phải ngưng công việc và **(42)** vào nhà nguyện một lúc. Sấp mình dưới chân Chúa Giêsu, trong tình yêu và tâm tình xót xa, tôi đã xin lỗi Người, càng xấu hổ hơn nữa vì trong cuộc thưa chuyện với Chúa sau hiệp lễ sáng nay, tôi đã hứa quyết trung thành với Người. Lúc đó, tôi được nghe những lời này: **Nếu không có bất toàn nhỏ mọn này, có lẽ con đã không đến với Cha. Con hãy biết rằng mỗi khi con đến với Cha và hạ mình xin Cha tha thứ, Cha đều trào đổ dồi dào các ơn xuống cho linh hồn con, và sự bất toàn của con biến tan trước mắt Cha, Cha chỉ còn thấy tình yêu và lòng khiêm nhượng của con. Con không mất mát gì mà lại được nhiều thêm...**

1294 Chúa đã cho tôi biết khi một linh hồn không đón nhận những ơn thánh dành cho họ, một linh hồn khác sẽ lãnh nhận các ơn ấy ngay tức khắc.

Lạy Chúa Giêsu của con, xin làm cho con nên xứng đáng lãnh nhận các hồng ân Chúa, bởi vì tự con, con không thể làm gì được. Không có sự trợ giúp của Chúa, thậm chí kêu lên Thánh Danh Chúa cho xứng đáng, con cũng không làm được.

1295 **(43)** Ngày 25 tháng 9 [năm 1937]

Khi biết trong công cuộc này có nhiều trở ngại to lớn, tôi đến với Chúa và thưa: "Lạy Chúa Giêsu, Chúa không thấy người ta đang cản trở công việc của Chúa hay sao?". Và tôi nghe lời này trong linh hồn: **Con hãy làm hết sức mình và đừng lo lắng những điều còn lại. Những khó khăn chứng tỏ công việc này là của Cha. Con hãy an tâm nếu đã làm tất cả những gì trong khả năng của con.**

1296 Hôm nay, khi mở cổng cho Mẹ Bề Trên, trong lòng tôi biết Mẹ lên tỉnh để lo công cuộc của Lòng Thương Xót Chúa. Chính vị bề trên này đã góp công rất nhiều vào toàn bộ công cuộc của Lòng Thương Xót.

1297 Hôm nay, tôi vô tình hỏi hai đứa trẻ nghèo khó - ở nhà chúng thực sự không có gì ăn phải không. Chúng không trả lời nhưng ra khỏi cổng đi thẳng. Tôi biết các em thật khó khăn khi phải khai ra cảnh túng nghèo, vì vậy tôi vội vã đi theo, dẫn chúng trở lại, và **(44)** cho nhiều hết mức theo phép đã được.

1298 Lạy Chúa, xin tỏ cho con lượng nhân từ Chúa
Theo như lòng trắc ẩn của Trái Tim Chúa Giêsu.
Xin nghe những tiếng than van và những lời khẩn nài của con.
Và những giọt nước mắt của một con tim thống hối.
Ôi Thiên Chúa toàn năng, hằng luôn thương xót,
Lòng trắc ẩn của Chúa không bao giờ cạn.
Mặc dù nỗi khốn cùng của con mênh mông như biển,
Nhưng con hoàn toàn tín thác vào lòng xót thương của Chúa.
Ôi Thiên Chúa Ba Ngôi Hằng Hữu, hằng luôn quảng đại,
Lòng trắc ẩn Chúa vô hạn,
Vì thế con tín thác vào biển tình thương của Chúa,
Và lạy Chúa, dù qua bức màn giữ con xa cách, con vẫn cảm nhận ra Chúa.
Lạy Chúa, nguyện ước quyền toàn năng Lòng Thương Xót Chúa,
Được tôn vinh khắp cõi trần gian.
Nguyện cho lòng sùng mộ ấy đừng bao giờ chấm dứt.

Linh hồn tôi ơi, hãy sốt sắng tán dương tình thương Thiên Chúa.

1299 **(45)** Ngày 27 tháng 9 [năm 1937]

Hôm nay, Mẹ Bề Trên và tôi đi gặp người kia, [11] ở đó, người ta đang in và vẽ những tấm hình Chúa Thương Xót, có cả những câu xướng đáp và chuỗi kinh Thương Xót đã được phép chuẩn ấn. Chúng tôi cũng đến xem bức hình lớn đã được sửa chữa. [12] Bức hình này rất giống bức hình gốc. Điều này làm tôi hết sức sung sướng.

1300 Khi nhìn vào bức hình này, trong một lúc tôi đã được tình yêu Thiên Chúa xuyên thấu, và tôi không biết mình đang ở đâu. Khi đã hoàn tất công việc, chúng tôi đến nhà thờ Đức Thánh Trinh Nữ Maria. Chúng tôi đã tham dự thánh lễ. Trong giờ lễ, Chúa cho tôi biết rất đông các linh hồn sẽ được cứu rỗi nhờ công cuộc này. Sau đó, tôi lại được thân mật hàn huyên với Chúa, tạ ơn Người vì đã đoái thương ban cho tôi ơn được nhìn thấy công cuộc tôn kính Lòng Thương Xót Chúa đang lan rộng. Tôi dìm mình trong một lời kinh nguyện tạ ơn sâu xa. Ôi, lòng quảng đại của Thiên Chúa bao la dường nào! Xin chúc tụng Chúa, Đấng tín thành **(46)** với những lời Người đã hứa.

1301 Thật lạ lùng là Mẹ Irene đã được Chúa ban rất hiều ánh sáng về toàn bộ vấn đề. Mẹ là người đầu tiên đã cho phép tôi thực hiện các ước nguyện của Chúa, mặc dù mãi hai năm sau cuộc mặc khải ấy, Mẹ mới trở thành bề trên của tôi. Dù vậy, Mẹ là người đã cùng với tôi đi lo liệu bức hình đầu tiên. Giờ đây, khi một số tài liệu về Lòng Thương Xót Chúa được ấn hành và những bức hình nhỏ đang được in, thì Mẹ cũng là người cùng đi với tôi [lo liệu] về vấn đề này. Thiên Chúa đã tiền định tất cả điều này một cách mầu nhiệm, bởi vì vấn đề đã khởi sự từ Vilnius, và bây giờ thánh ý Chúa an bài các hoàn cảnh để vấn đề được tiếp tục tại Cracow. Tôi biết vị bề trên này rất đẹp lòng Chúa; tôi thấy Thiên Chúa đang điều khiển mọi sự và muốn tôi sống dưới sự bảo bọc của Mẹ trong những thời kỳ quan trọng này...

Lạy Chúa, con xin cám tạ Chúa vì những vị bề trên như thế, những người sống trong tình mến **(47)** và lòng kính sợ Chúa.

Vì vậy, tôi cầu nguyện cho Mẹ trước tiên, bởi vì Mẹ đã chịu vất vả nhiều nhất vì công cuộc của Lòng Thương Xót Chúa...

1302 Ngày 29 tháng 9 [năm 1937]

Hôm nay, tôi mới hiểu ra được nhiều mầu nhiệm của Thiên Chúa. Tôi cũng được biết Thánh Thể vẫn lưu lại trong tôi cho đến lần hiệp lễ kế tiếp. Tôi cảm nghiệm sự hiện diện sống động của Thiên Chúa liên lỉ trong linh hồn tôi. Sự ý thức này đưa tôi vào một trạng thái tịnh hiệp sâu xa mà

không phải cố gắng chút nào. Trái tim tôi là một nhà tạm sinh động cất giữ Bánh Thánh sinh động. Tôi không bao giờ đi tìm Thiên Chúa ở đâu xa xôi, nhưng ngay trong lòng tôi. Tôi được thông hiệp với Người trong thẩm cung của hữu thể tôi.

1303 Lạy Thiên Chúa của con, mặc dù được tất cả những hồng ân này, nhưng con vẫn không ngừng khát khao được luyến kết muôn đời với Chúa. Tôi càng hiểu biết Chúa, tôi càng khao khát Người.

(48) + J.M.J.

1304 Với niềm khát khao, con nhìn bầu trời đầy sao,
Nhìn không gian thiên thanh vô tận.
Kìa một con tim trong sạch dong duổi tìm Chúa, ôi lạy Chúa,
Và khát khao được giải thoát khỏi các ràng buộc huyết nhục.
Với niềm khao khát da diết, quê hương ơi, ta nhìn thẳng vào ngươi,
Thế khi nào cuộc lưu đày của ta sẽ chấm dứt?
Lạy Chúa Giêsu, đó là tiếng kêu của hiền thê Chúa
Kẻ đớn đau trăn trở trong nỗi nhớ Chúa.
Với niềm khát khao, tôi nhìn theo vết chân các thánh
Những người đã băng qua hoang mạc tiến về quê hương.
Các ngài để lại gương nhân đức và những lời khuyên cho tôi,
Các ngài nói: “Chị dòng này, hãy nhẫn nại, chẳng mấy chốc nữa, xích xiềng sẽ gãy tan”.
Nhưng con tim khao khát của tôi không nghe những lời ấy.
Cứ nồng nàn mong nhớ Chúa là Thiên Chúa của mình,
Nó không hiểu ngôn ngữ con người,
Bởi vì chỉ mê say một mình Chúa mà thôi.
Linh hồn khát khao của tôi chịu thương tích ân tình,
Vùng vẫy băng qua tất cả thụ tạo

(49) Và luyến kết với cõi muôn đời bất tận,
Với Thiên Chúa là Đấng trái tim tôi kết ước.
Lạy Thiên Chúa, xin cho trái tim khao khát của con,
Được đắm say trong yếu tính Ba Ngôi thần linh của Chúa.
Hãy thoả mãn những ước nguyện của con, con khẩn xin Chúa,
Với con tim đầy ứ lửa yêu đương.

1035 Hôm nay, một thiếu nữ đã đến cửa và xin được thu nhận làm học sinh của chúng tôi. Nhưng cô ấy không được thu nhận. Cô rất cần nhà chúng tôi. Trong khi nói chuyện với cô, cuộc Tử nạn Chúa Giêsu lại được khơi dậy trong tôi. Khi cô đã ra đi, tôi liền thực hành một hành vi khổ chế đau đớn nhất. Tuy nhiên, lần sau tôi sẽ không để một linh hồn như thế phải ra đi. Suốt ba ngày, tôi đau khổ rất nhiều về trường hợp của cô. Tôi lấy làm tiếc vì những cơ sở của chúng tôi quá chật hẹp nên không thể đón nhận nhiều linh hồn. Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa biết con xót xa biết bao trước những con chiên lạc đàng...

1306 **(50)** + Ôi đức khiêm nhượng, bông hoa khả ái, tôi thấy thật ít linh hồn sở hữu được ngươi. Có phải chỉ vì ngươi quá đẹp nhưng đồng thời lại khó hái được chăng! À, phải rồi, cả hai điều đều đúng. Ngay cả Thiên Chúa cũng lấy làm vui thoả với bông hoa này. Các chốt máng cửa thiên đàng đều mở toang, và đại dương ân sủng tràn đổ xuống cho linh hồn khiêm nhượng. Ôi xinh đẹp thay một linh hồn khiêm nhượng! Từ lòng họ, như một chiếc bình, một làn hương thơm rất lạ lùng êm dịu nghi ngút qua các tầng trời và toả đến Thiên Chúa, làm cho Thánh Tâm Người được thoả nguyện. Thiên Chúa không tiếc gì với linh hồn ấy; họ có toàn quyền và có ảnh hưởng trên toàn thế giới. Thiên Chúa nâng linh hồn ấy lên ngai toà của Người, họ càng tự hạ, Thiên Chúa càng cúi xuống với họ, cho họ phủ phê những hồng ân, và đồng hành bên họ từng phút giây với quyền toàn năng của Người. Linh hồn ấy được kết hợp sâu xa với Thiên Chúa. Ôi đức khiêm nhượng, hãy cắm rễ thật sâu vào toàn thể con người tôi. Ôi Đức Trinh Nữ cực tinh cực sạch và rất mực khiêm cung, xin giúp con đắc thủ được **(51)** đức khiêm nhường.

Giờ đây, tôi hiểu được vì sao có ít thánh nhân đến thế: chỉ vì có quá ít linh hồn khiêm nhượng thẳm sâu.

1307 Hỡi Tình Yêu Hằng Hữu, Vực Thẳm Xót Thương, Thiên Chúa cực thánh Nhất Thể Tam Vị, cung lòng Chúa như một người Cha, tràn đầy tình yêu dành cho mọi loài, Chúa không coi khinh một ai. Lạy Tình Yêu Thiên Chúa, nguồn mạch hằng sống, xin trào đổ chính Chúa cho chúng con, những thụ tạo bất xứng của Chúa. Ước gì nỗi khốn nạn của chúng con không đẩy lùi những dòng thác tình yêu của Chúa, vì thực sự, Lòng Thương Xót Chúa không hề giới hạn.

1308 + Lạy Chúa Giêsu, con đã nhận ra hình như Chúa không còn quan tâm nhiều đến con nữa. Đúng vậy, con nhỏ của Cha, Cha nhờ cha linh hướng của con để thay thế Cha. Ngài sẽ chăm sóc con theo thánh ý Cha. Con hãy trân trọng mọi lời của ngài như của chính Cha. Ngài là bức màn Cha đang ẩn thân phía sau. Vị linh hướng của con và Cha là một; những lời của ngài cũng là những lời của Cha.

1309 **(52)** Khi đi đàng thánh giá, tôi hết sức xúc động tại chặng thứ mười hai. Ở đây, tôi suy ngắm về sự toàn năng của Lòng Thương Xót Thiên Chúa đã trào tràn qua Trái Tim Chúa Giêsu. Mỗi khi tôi đi đàng thánh giá, trong thương tích rộng mở của Trái Tim Chúa Giêsu, tôi đặt vào đó tất cả nhân loại đáng thương... và cả những người tôi yêu dấu. Từ nguồn mạch Lòng Thương Xót chiếu giãi ra hai luồng sáng; đó là Máu và Nước. Với ân sủng bao la chan hoà, Máu và Nước làm ngập lút toàn thể thế giới...

1310 Khi yếu bệnh, dĩ nhiên ta phải thường xuyên nỗ lực để theo kịp những gì người khác đang làm. Nhưng với các điều dĩ nhiên ấy, không phải lúc nào ta cũng làm được.

Tuy nhiên, lạy Chúa Giêsu, con xin cám tạ Chúa trong mọi sự, vì không phải mức độ lớn lao của công việc, nhưng là mức độ nỗ lực sẽ được trả công. Lạy Chúa Giêsu của con, điều nào được thực hiện vì tình yêu thì không còn là điều nhỏ nữa, vì mắt Chúa thấu suốt mọi sự. **(53)** Sáng nay, không hiểu vì sao con cảm thấy yếu nhược quá như vậy; con phải tập trung toàn lực để chỗi dậy khỏi giường, đôi khi đến mức anh hùng. Việc nghĩ đến đặc ân hiệp lễ đã cho con thêm nhiều sức mạnh. Và thế là một ngày khởi đầu bằng chiến đấu và cũng kết thúc trong chiến đấu. Khi đi nghỉ, con cảm thấy như một chiến binh từ mặt trận trở về. Lạy Thiên Chúa và Tôn Sư của con, chỉ mình Chúa biết ngày hôm nay đã gồm chứa những gì.

1311 Nguyện gẫm. Trong giờ nguyện gẫm, một chị ở bàn bên cạnh cứ ho hắng và khạc nhổ, đôi khi liên tục không ngớt. Có lúc tôi đã nghĩ đến việc chuyển đến một chỗ khác trong giờ nguyện gẫm, bởi vì thánh lễ đã kết thúc rồi. Nhưng nghĩ lại nếu tôi đổi chỗ, chị ấy sẽ nhận ra điều này và có thể sẽ bị tổn thương vì tôi tránh xa chị ấy. Thế là tôi quyết định ở lại cầu nguyện tại chỗ thường lệ, **(54)** và dâng hành vi nhẫn nhục này lên Thiên Chúa. Gần cuối giờ nguyện gẫm, linh hồn tôi được đầy an ủi của Chúa đến tận giới hạn mà tôi có thể lãnh nhận; và Chúa cho tôi biết nếu như tôi đã đi tránh chị ấy, thì tôi cũng đã tránh luôn những hồng ân đổ xuống cho linh hồn tôi.

1312 + Chúa Giêsu hôm nay đến cổng chính, dưới hình dạng một thanh niên nghèo khó. Người thanh niên gầy guộc, đi chân không và để đầu trần, với y phục tả tơi, lạnh cóng vì trời lạnh và mưa. Người xin của gì để ăn. Thế là tôi xuống bếp nhưng không tìm được thức gì ở đó cho người nghèo. Nhưng sau khi tìm tòi một lúc, tôi cũng kiếm được một ít cháo, rồi đem đi hâm nóng, sau đó bỏ vào một ít bánh mì, rồi đem cho người thanh niên nghèo khó, và Người đã ăn. Khi tôi đem bát cháo cho anh, anh cho tôi biết anh chính là Thiên Chúa trời đất. Khi tôi nhận ra Chúa, Người liền biến đi trước mắt tôi. **(55)**Khi trở vào và suy tư những điều đã xảy ra ở cổng, tôi được nghe những lời này trong linh hồn: **Hỡi ái nữ của Cha, những lời tốt lành những người nghèo khó chúc tụng Cha khi rời**

khỏi cổng đã thấu đến tai Cha. Và lòng trắc ẩn của con, trong phạm vi đức vâng lời, đã làm thoả lòng Cha, và vì thế Cha đã từ ngai toà của Cha xuống đây - để hoan hưởng những hoa trái lòng nhân ái của con.

1313 Lạy Chúa Giêsu của con, giờ đây mọi sự đã tỏ tường cho con, và con hiểu tất cả những gì vừa xảy ra.

Tôi ngờ ngợ và tự hỏi người thanh niên nghèo khó này là ai mà lại toả chiếu đức độ khiêm tốn dường ấy. Từ lúc đó trở đi, tâm hồn tôi dạt dào một tình yêu thương tinh ròng đối với những người nghèo khó cùng túng. Ôi, tôi hạnh phúc biết bao vì được các bề trên đã giao cho một công tác như thế! Tôi hiểu ra lòng yêu thương có muôn hình nghìn trạng; ta có thể làm điều phúc ở mọi nơi mọi lúc. Một tình yêu nồng nàn đối với Thiên Chúa luôn nhìn thấy chung quanh những cơ hội để chia sẻ qua hành động, lời nói, và cầu nguyện. Bây giờ, lạy Chúa, con hiểu **(56)** những lời trước đây ít lâu Chúa đã phán bảo với con.

1314 + Ôi, tôi phải nỗ lực biết bao để thực hiện những phận sự khi sức khoẻ yếu nhược! Lạy Chúa Kitô, chỉ có Chúa biết điều này mà thôi.

1315 + Trong những lúc cô đơn trong lòng, tôi không mất bình an vì biết Thiên Chúa chẳng bao giờ phụ rẫy một ai, trừ khi chính linh hồn ấy tự cắt đứt mối liên kết tình yêu bằng sự thất trung của mình. Tuy nhiên, mọi thụ tạo, không trừ ai, đều lệ thuộc vào Thiên Chúa và được quyền toàn năng của Người giữ gìn. Một số ở dưới luật tình yêu, một số khác ở dưới luật công bình. Ở dưới luật nào là tuỳ chúng ta lựa chọn, bởi vì không ai bị khước từ sự trợ giúp đầy đủ của ân sủng. Tôi không nao núng vì tình trạng bị ruồng rẫy hiển nhiên của tôi. Tôi xét lại bản thân kỹ lưỡng để coi có phải do lỗi của mình hay không. Nếu không - khi ấy, nguyện Chúa được chúc tụng!

1316 **(57)** Ngày 1 tháng 10 năm 1937

Hỡi ái nữ của Cha, Cha cần hy sinh được thực hiện vì tình yêu, bởi vì chỉ có tình yêu mới có ý nghĩa đối với Cha. Những món nợ của thế gian đối với Cha thật vô cùng to lớn; nhưng các linh hồn thanh sạch có thể đền đáp bằng việc hy sinh và thực thi tinh thần nhân ái của họ.

1317 Lạy Chúa, con hiểu những lời của Chúa, và lượng nhân ái bao la lẽ ra đã phải giãi chiếu nơi linh hồn con. Chúa Giêsu phán: **Hỡi ái nữ của Cha, Cha biết con hiểu điều đó và con làm tất cả những gì trong sức của con. Nhưng con hãy viết điều này cho đông đảo các linh hồn thường lo lắng vì không có phương tiện vật chất để thực hiện hành vi nhân ái. Tuy nhiên, nhân ái tinh thần không cần những phép ban cũng chẳng cần những kho của cải, nhưng lại rất đáng**

công và ở trong tầm với của mọi người. Nếu linh hồn không thực thi nhân ái dưới một hình thức nào cả, họ sẽ không được hưởng nhờ lòng xót thương của Cha trong ngày thẩm xét. Ôi, chớ gì các linh hồn biết thu tích kho tàng vĩnh cửu cho chính họ, họ sẽ không bị xét xử vì đã dùng lòng nhân ái của họ mà chặn trước sự phán xét của Cha.

1318 **(58)** Ngày 10 tháng 10 [năm 1937]

Ôi Chúa Giêsu của con, để cám tạ Chúa vì bao ân sủng, con xin dâng Chúa hồn và xác, trí năng và ý chí, cùng tất cả tình cảm của trái tim con. Qua các lời khấn dòng, con đã hiến toàn thân cho Chúa; con chẳng còn gì để dâng cho Chúa nữa. Chúa Giêsu phán bảo tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, con chưa dâng cho Cha cái đích thực của con.** Tôi dò xét kỹ lưỡng, thấy mình đã mến yêu Thiên Chúa bằng mọi tài năng của linh hồn, và không tìm được thứ gì chưa dâng cho Chúa, nên tôi thưa lại: "Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa cho con biết đó là thứ gì để con dâng ngay lên Chúa bằng một tâm hồn quảng đại". Chúa Giêsu trả lời cho tôi một cách từ ái: **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy cho Cha sự khốn nạn của con, bởi vì nó đích thực là sản nghiệp của con.** Ngay lúc ấy, một tia sáng rọi chiếu linh hồn tôi, và tôi nhìn thấy tất cả vực thẳm khốn cùng của mình. Cùng lúc đó, tôi nép mình sát vào Thánh Tâm Chúa Giêsu với niềm tín thác, đến độ nếu như tội lỗi của mọi kẻ bị trầm đoạ đều đè nặng trên lương tâm tôi, thì tôi cũng không nghi ngờ Lòng Thương Xót Thiên Chúa, **(59)** nhưng bằng một con tim tan nát như bụi đất, tôi sẽ gieo mình vào vực sâu Lòng Thương Xót của Người. Lạy Chúa Giêsu, con tin Chúa sẽ không ruồng rẫy, nhưng tha thứ cho con qua bàn tay thừa tác viên của Chúa.

1319 Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã tắt thở, nhưng nguồn mạch sự sống đã vọt lên cho các linh hồn, và đại dương thương xót đã khơi nguồn cho toàn thế giới. Ôi Nguồn Mạch Sự Sống, Tình Thương vô bờ, xin hãy ấp ủ thế giới và ban trọn vẹn Chúa cho chúng con.

1320 Vào lúc ba giờ chiều, con hãy khẩn nài Lòng Thương Xót của Cha, đặc biệt cho các tội nhân; chớ gì con hãy dùng một giây lát ngắn ngủi để dìm mình vào cuộc Thương Khó, nhất là nỗi đớn đau chịu ruồng rẫy trong cơn hấp hối của Cha. Đây là giờ thương xót vô biên cho toàn thế giới. Cha sẽ cho con chia sẻ nỗi sầu muộn đến chết của Cha. Trong giờ này, linh hồn nào nhân vì cuộc Thương Khó của Cha mà kêu xin, Cha sẽ không khước từ họ bất cứ điều gì...

(6) + J.M.J.

1321 Chúc tụng Trái Tim rất nhân lành Chúa Giêsu,
Suối mạch hằng sống mọi thánh ân,
Nơi cư ngụ, chốn nương náu độc nhất của chúng con;

Trong Chúa, con có nguồn ánh sáng hy vọng.
Chúc tụng Trái Tim Thiên Chúa đầy lân tuất của con;
Nguồn mạch Tình Yêu hằng sống vô tận
Tuôn trào sức sống cho nhân loại tội lỗi
Và Suối Nguồn mọi sự ngọt ngào.
Chúc tụng thương tích rộng mở Thánh Tâm cực trọng,
Nơi chiếu giãi những luồng sáng xót thương
Và cũng từ đó chúng con kín múc sự sống
Chỉ duy bằng chiếc bình tín thác.
Chúc tụng lòng nhân lành vô biên Thiên Chúa,
Mãi mãi khôn lường khôn thấu,
Đầy tình yêu thương xót, muôn đời cực thánh
Nhưng như một hiền mẫu luôn đoái đến chúng con.
Chào kính Ngai Toà Thương Xót, Con Chiên Thiên Chúa,
Đã ban sự sống của Chúa trong hiến tế vì con,
Trước tôn nhan, linh hồn con hằng ngày sấp mình,
Sống trong đức tin sâu thẳm.
[Hết tập Bốn]

TẬP NĂM: NỮ TU FAUSTINA PHÉP THÁNH THỂ

DÒNG CÁC NỮ TU ĐỨC MẸ NHÂN LÀNH

NHẬT KÝ

(1) + J.M.J.

1322 Chiếc bánh mảnh đời con trôi dạt
Giữa mịt mùng và bóng đêm tăm tối,
Chẳng nhìn đâu thấy bến thấy bờ
Con chèo chống giữa biển khơi dậy sóng.
Cơn giông khẽ nhất cũng làm con chìm nghỉm,
Nuốt trửng thuyền con giữa vũng xoáy nước sâu,
Nếu chính Chúa không trông xem, ôi lạy Chúa,
Trong từng phút giây của cuộc đời con.
Giữa những đợt sóng gầm thét

Con vẫn lướt trôi êm ả, cậy trông,
Như con trẻ nhìn về xa xăm không lo sợ,
Bởi vì Giêsu, Chúa là Ánh Sáng của con.
Sợ hãi kinh hoàng tất cả bao quanh,
Nhưng hồn con bình an lặng lẽ hơn những đáy vực biển cả.
Bởi vì lạy Chúa, ai ở bên Chúa sẽ không phải chết;
Ôi lạy Chúa, tình yêu Chúa bảo đảm cho con.
Dù muôn vàn hiểm nguy đang vây bọc,
Nhưng không làm con sợ hãi, khi ngước nhìn bầu trời đầy sao,
Con vững tay chèo, can trường vui vẻ,
Với trái tim tinh ròng trắng trong.
Nếu thuyền đời con lướt đi êm ả,
Thì trước tiên chỉ vì một lẽ:
Ôi lạy Chúa, Chúa là hoa tiêu của con.
Con xưng ra điều này với hết lòng khiêm tốn.
(2) + J.M.J.

1323 Lạy Thiên Chúa của con, con mến yêu Chúa.

Nữ tu Faustina phép Thánh Thể

Cracow, ngày 20 tháng 10 năm 1937

1324 Ôi Bánh các thiên thần, con sấp mình lạy Chúa,
Với lòng tin, niềm cậy trông, và tình mến sâu xa
Từ thẩm cung linh hồn, con thờ lạy Chúa,
Mặc dù con chỉ là hư vô.
Ôi Thiên Chúa ẩn thân, con sấp mình lạy Chúa
Và mến yêu bằng trót cả trái tim.
Những bức màn mầu nhiệm chẳng ngăn trở gì cả;
Con yêu Chúa như các phúc nhân chốn thiên đàng.
Ôi Con Chiên Thiên Chúa, con sấp mình thờ lạy
Đấng đã xoá đi tội lỗi của hồn con,
Đấng con được tiếp rước vào linh hồn mỗi sáng,
Chúa là Đấng trợ giúp cứu độ con.

(3) + J.M.J. Cracow, ngày 20 tháng 10 năm 1937

+ Tập Năm

1325 Ôi Thiên Chúa của con, Thiên Chúa và Đấng Tạo Hoá của con, ước chi mọi sự trong con đều ca ngợi Chúa; với từng nhịp đập của trái tim, con muốn ngợi khen Lòng Thương Xót khôn dò của Chúa. Con muốn nói cho các linh hồn biết về lòng nhân lành của Chúa và khuyến khích họ hãy tín thác vào Lòng Thương Xót của Chúa. Ôi lạy Chúa, đó là sứ mạng Chúa đã uỷ thác cho con ở đời này và đời sau.

1326 Hôm nay, chúng con khai mạc tuần tĩnh tâm tám ngày. [13] Lạy Chúa Giêsu, Tôn Sư của con, xin giúp con làm các việc trong tuần tĩnh tâm thánh thiện này với lòng sốt sắng hết sức. Lạy Chúa, ước chi Thánh Thần Chúa dìu dắt con vào những tri thức sâu nhiệm nhất về Chúa cũng như về bản thân con. Bởi vì biết Chúa bao nhiêu, con sẽ yêu mến Chúa bấy nhiêu. Và biết nỗi khốn nạn của bản thân bao nhiêu, con sẽ khinh mình bấy nhiêu. Lạy Chúa, con biết Chúa sẽ không sẻn so với con sự trợ giúp của Chúa. Con mong ước sẽ ra khỏi tuần tĩnh tâm này như một vị thánh, mặc dù mắt nhân loại **(4)**không nhận ra điều này, kể cả các bề trên của con. Con buông mình hoàn toàn cho tác động của ân sủng Chúa. Lạy Chúa, nguyện thánh ý Chúa được thể hiện trọn vẹn nơi con.

1327 Ngày thứ nhất. Chúa Giêsu: Hỡi ái nữ của Cha, tuần tĩnh tâm này sẽ là một cuộc chiêm niệm liên tục. Cha sẽ đưa con vào tuần phòng này như vào một bàn tiệc thiêng liêng. Sát bên Trái Tim từ ái Cha, con sẽ suy ngắm tất cả những hồng ân tâm hồn con đã được lãnh nhận, và một niềm bình an sâu xa sẽ đồng hành với linh hồn con. Cha muốn mắt linh hồn con hãy luôn nhìn cắm vào thánh ý Cha, bởi vì trên con đường ấy, con sẽ làm thoả lòng Cha nhất. Không hy sinh nào có thể sánh được với điều này. Trong tất cả những việc đạo đức, con hãy ở sát bên Trái Tim Cha. Con đừng làm điều gì mới lạ, bởi vì Cha sẽ an bài trọn vẹn cuộc đời con hợp theo ý Cha. Vị linh mục giảng phòng sẽ không nói lời nào khiến cho con phải dao động đâu.

1328 Lạy Chúa Giêsu của con, con đã thực hiện hai bài nguyện gẫm, và qua đó, con nhận thấy tất cả những điều Chúa đã nói với con đều ứng nghiệm. Con đang được cảm nghiệm một niềm an bình sâu xa, **(5)** và niềm bình an này phát nguồn từ chứng cứ của lương tâm con; lạy Chúa, đó là con luôn luôn thực thi thánh ý Chúa.

1329 Trong bài nguyện gẫm về mục đích đời người, tôi hiểu ra chân lý này đã ăn rễ sâu trong linh hồn tôi, và các việc của tôi nhờ đó mà được nên trọn lành hơn. Tôi biết vì sao tôi đã được tạo thành. Đối với tôi, dù mọi thụ tạo có hợp lại cũng không thể thế chỗ của Đấng Tạo Hoá. Tôi biết Thiên Chúa là cứu cánh tối chung của tôi, vì thế, trong mọi việc làm, tôi đều tưởng nghĩ đến Người.

1330 + Ôi được tham dự một tuần tĩnh tâm kề bên Trái Tim ngọt ngào của Thiên Chúa thật tốt đẹp dường bao. Tôi được ở trong hoang mạc với Người Yêu Dấu của tôi. Không ai làm gián đoạn cuộc tình tự thân mật giữa tôi với Người.

1331 Lạy Chúa Giêsu, chính Chúa đã đoái thương đặt những nền móng sự thánh thiện cho con, vì sự cộng tác của con đâu đã có gì. Chính Chúa đã dạy dỗ con đừng coi trọng việc sử dụng và chọn lựa những tạo vật, bởi vì trái tim con tự nó rất yếu mềm. Và vì vậy, con đã nài xin Chúa, lạy Tôn Sư của con, đừng lưu tâm đến nỗi đau của trái tim con, **(6)** nhưng hãy chặt phăng bất cứ những gì có thể kềm giữ con xa cách nẻo đường tình yêu. Lạy Chúa, con đã không hiểu Chúa trong những thời gian sầu khổ, khi Chúa thực hiện những công việc của Chúa trong linh hồn con; nhưng hôm nay, con hiểu được Chúa và con vui mừng trong sự thong dong của hồn con.

Chính Chúa Giêsu đã lo liệu để trái tim tôi không bị vướng mắc vào các dò bẫy của bất kỳ đam mê nào. Tôi hiểu biết những hiểm nguy mà Thiên Chúa đã giải cứu tôi, và vì thế, niềm tri ân của tôi đối với Người không còn giới hạn.

1332 Ngày thứ hai. Khi suy về tội lỗi các thiên thần và sự kiện họ lập tức bị trừng phạt, tôi đã hỏi Chúa Giêsu tại sao các thiên thần lại bị trừng phạt ngay khi vừa phạm tội như thế. Tôi được nghe lời này: **Bởi vì họ có hiểu biết sâu xa về Thiên Chúa. Không một ai trên đời này, kể cả bậc đại thánh, có được một tri thức về Thiên Chúa như các thiên thần.** Tuy nhiên, lạy Chúa, Chúa đã tỏ lòng nhân hậu với con là kẻ khốn nạn, bây giờ, và mãi mãi vẫn thế. Chúa cưu mang con trong cung lòng yêu thương của Chúa và khoan thứ cho con mỗi khi, với trái tim sám hối, con xin Chúa thứ tha.

1333 Sự thinh lặng sâu thẳm bao phủ linh hồn tôi. Không có một áng mây nào che khuất mặt trời khỏi tôi. Tôi tắm mình **(7)** trong ánh sáng mặt trời để tình yêu Thiên Chúa có thể thực hiện việc biến đổi tôi hoàn toàn. Tôi muốn ra khỏi tuần tĩnh tâm này như một vị thánh, bất chấp tất cả; nghĩa là bất chấp tình trạng xấu xa của bản thân, tôi vẫn mong muốn trở thành một vị thánh, và tin Lòng Thương Xót Chúa có thể tác thành một vị thánh từ một kẻ khốn cùng như tôi, bởi vì tôi hoàn toàn có thiện chí. Trước tất cả các thất bại, tôi vẫn muốn tiếp tục chiến đấu như một linh hồn lành thánh và sống như một linh hồn lành thánh. Tôi không thất đảm trước bất cứ điều gì, như thể không gì có thể làm thất đảm một linh hồn thánh thiện.

Con muốn sống và chết như một linh hồn thánh thiện, với ánh mắt luôn cắm chặt vào Chúa, lạy Chúa Giêsu chịu treo trên thập giá, mẫu gương các hành động của con. Con thường nhìn quanh để kiếm tìm các tấm gương, nhưng không tìm được gì thoả đáng, và con nhận ra sự thánh thiện của

con dường như chao đảo. Nhưng từ nay về sau, mắt con sẽ cắm chặt vào Chúa, lạy Chúa Kitô, Đấng hướng đạo toàn thiện của con. Con tin tưởng Chúa sẽ chúc lành cho các nỗ lực của con.

1334 + Trong bài suy gẫm về tội, Chúa đã cho tôi biết tất cả sự độc dữ và thói vong ân tiềm ẩn trong tội lỗi. Tôi cảm thấy trong linh hồn tôi một sự gớm ghét, ngay cả với một tội mọn mạy nhất. **(8)** Tuy nhiên, các chân lý muôn đời tôi vẫn suy ngắm ấy không gây ra một bóng mờ khuấy động hoặc làm linh hồn tôi xao xuyến. Mặc dù tôi ghi khắc những điều ấy vào lòng, nhưng cuộc chiêm ngắm của tôi không vì thế mà bị gián đoạn. Trong cuộc suy ngắm này, tôi không cảm nghiệm những xúc động mãnh liệt của tâm hồn, nhưng là một niềm an bình và thinh lặng sâu xa. Mặc dù tình yêu của tôi lớn lao, nhưng tôi vẫn cảm nghiệm một sự thanh thản phi thường. Thậm chí việc lãnh nhận Thánh Thể cũng không tạo nên một cảm giác nào, nhưng đem tôi vào sự kết hợp, ở đó tình yêu của tôi và tình yêu của Thiên Chúa được tan hoà nên một.

1335 + Chúa Giêsu đã tỏ ý cho tôi hãy cầu nguyện cho các chị em đang tham dự tuần tĩnh tâm. Trong lúc cầu nguyện, tôi được biết về cuộc chiến đấu một số chị em đang trải qua, và tôi gia tăng gấp đôi lời cầu nguyện cho họ.

1336 + Trong sự thinh lặng sâu xa này, tôi có thể thẩm định tình trạng linh hồn mình được tốt hơn. Linh hồn tôi như một hồ nước trong vắt có thể nhìn thấy mọi sự trong đó: cả nỗi khốn cùng của bản thân cũng như các ân sủng bao la của Chúa. Nhờ tri thức xác thực về bản thân, tâm trí tôi được củng cố trong sự khiêm nhượng thẳm sâu.

Con phó tâm hồn con cho tác động của ơn thánh Chúa, như pha lê dưới những tia sáng mặt trời. **(9)** Lạy Chúa, ước chi hình ảnh Chúa được phản chiếu trong đó, đến tận mức độ khả dĩ đối với tâm hồn một thụ tạo. Ước chi Thần Tính Chúa rạng chiếu qua con, ôi lạy Đấng đang ẩn ngự trong linh hồn con.

1337 Khi tôi đang cầu nguyện trước Thánh Thể và chúc tụng năm thương tích Chúa Giêsu, mỗi lần chúc tụng, tôi cảm thấy một dòng thác ân sủng trào đổ vào linh hồn tôi, cho tôi được nếm hưởng thiên đàng và niềm tuyệt đối tin tưởng vào Lòng Thương Xót của Thiên Chúa.

1338 Khi đang viết những lời này, tôi nghe có tiếng rống của Satan: “Nó viết hết cả rồi, nó viết ra hết cả rồi, thế là chúng ta sẽ bị thiệt thòi rất nhiều! Mày đừng viết về lòng nhân lành của Thiên Chúa nữa; Người công thẳng mà!”. Tru trếu trong cơn cuồng nộ, rồi nó biến mất.

1339 Lạy Thiên Chúa đầy Lòng Thương Xót, Chúa không khinh chê, nhưng liên tục đổ tràn ân sủng xuống cho chúng con. Chúa làm cho chúng con xứng đáng được vào Nước Chúa. Với lòng nhân ái, Chúa cho nhân loại được thế chỗ của các thiên thần vong ân. Lạy Thiên Chúa vô cùng lân

tuất, Chúa đã ngoảnh mặt trước các thần nguỵ nhưng lại ghé nhìn nhân loại thống hối, **(10)** nguyện lời chúc tụng và vinh quang đều dâng về Lòng Thương Xót vô biên của Chúa, ôi Thiên Chúa, Chúa không khinh chê con tim hèn mọn này.

1340 Lạy Chúa Giêsu của con, mặc dù có những hồng ân Chúa ban, nhưng con cảm thấy bản tính đã được nâng cao của con vẫn chưa hoàn toàn phẳng lặng; và vì thế con phải luôn luôn cảnh giác. Con phải chiến đấu với nhiều lỗi lầm, vì biết rằng chiến đấu không hạ giá nhân phẩm, nhưng chính là sự nhát đảm và thất bại.

1341 Khi sức khoẻ đã suy sụp, ta gặp nhiều điều phải chịu đựng. Khi yếu bệnh mà chưa liệt giường, người ta không coi đó là bệnh tật. Vì thế, vì nhiều lý do, ta luôn luôn có dịp để hy sinh, và đôi khi còn là những hy sinh lớn lao. Giờ đây, tôi hiểu ra rằng chỉ trong cõi đời đời, nhiều điều mới được tỏ hiện mà thôi. Nhưng tôi cũng hiểu khi Thiên Chúa đòi hỏi hy sinh, Người không sẻn so, nhưng ban dự dật ân thánh cho linh hồn.

1342 Lạy Chúa Giêsu của con, khi con nài xin Chúa dủ lòng thương xót các linh hồn, xin cho lễ hy sinh của con được cháy lên trước ngai toà Chúa hoàn toàn trong âm thầm, nhưng vẫn sung mãn mãnh lực tình yêu.

1343 **(11)** Ngày thứ ba. Trong giờ suy gẫm về sự chết, tôi dọn mình như đã đến giờ lâm chung thật sự. Tôi hồi tâm và xem xét kỹ lưỡng tất cả các công việc của mình trước giờ chết. Nhờ ơn Chúa, các công việc của tôi đều quy hướng về cứu cánh tối chung. Điều này làm tâm hồn tôi được tràn ngập niềm tri ân vô bờ đối với Thiên Chúa, và tôi quyết tâm trong tương lai sẽ phụng sự Người tín thành hơn nữa. Chỉ có một điều cần mà thôi: giết chết con người cũ của tôi để khởi đầu một cuộc sống mới. Vào buổi sáng, tôi dọn mình rước lễ như thể đây là lần cuối cùng trong đời, và sau hiệp lễ, tôi bày ra trong trí vẽ của tôi một cái chết thật sự, tôi đọc các kinh cầu nguyện cho người chết và sau đó là kinh Vực Sâu cho linh hồn tôi. Thi hài tôi được hạ xuống huyện sâu, và tôi tự nhủ với linh hồn: “Hãy coi thân xác ngươi đã trở nên giống gì, một đống bụi đất nhung nhúc giòi bọ - đó là sản nghiệp của ngươi”.

1344 Lạy Thiên Chúa nhân từ, Chúa vẫn còn cho con sống, xin ban cho con sức mạnh để sống một cuộc sống mới, cuộc sống tinh thần, cuộc sống mà cái chết không có quyền gì trên đó. Với cuộc sống này, tâm hồn con được đổi mới, và con đã bắt đầu một cuộc sống mới ngay khi còn ở trần gian, một cuộc sống đầy tràn tình yêu Thiên Chúa. Ôi lạy Chúa, tuy con không quên **(12)** mình là sự yếu đuối, nhưng không phút giây nào con lại hoài nghi sẽ không nhận được sự phù trợ của ơn thánh Chúa.

1345 + Ngày thứ tư. Lạy Chúa Giêsu, gần bên Trái Tim Chúa trong tuần tĩnh tâm này, con đã cảm thấy khoẻ khoắn một cách lạ lùng. Không gì khuấy động sự bình an sâu xa của con. Mắt này con nhìn xuống vực thẳm khốn nạn của mình, còn mắt kia con nhìn vào vực thẳm Lòng Thương Xót của Chúa.

1346 Trong giờ thánh lễ do cha Andrasz cử hành, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng dang tay hướng về chúng tôi. Chúa ngồi trên chén thánh được sử dụng trong thánh lễ. Sau cái nhìn thấu suốt lòng tôi, Chúa phán: **Con thấy Cha nơi chén thánh này thế nào, Cha cũng ngự trong lòng con như vậy.**

1347 + Xưng tội. Sau khi trình bày lương tâm mình, tôi đã nhận được các phép như đã xin: hằng ngày, mang một chiếc còng nửa tiếng trong giờ thánh lễ, và những lúc khó khăn, sẽ đeo dây vành lưng hai tiếng. [cha nói]: “Này chị, chị hãy hết sức bền vững trong sự trung thành với Chúa Giêsu”.

1348 **(13)** Ngày thứ năm. Lúc vào nhà nguyện sáng nay, tôi được biết vì tôi mà Mẹ Bề Trên đã gặp một sự khó. Điều này làm tôi rất đau đớn. Sau hiệp lễ, tôi gục đầu vào Thánh Tâm Chúa Giêsu và than thở: “Lạy Chúa của con, con nài xin Chúa hãy để tất cả an ủi con đang được hoan hưởng nhờ sự hiện diện của Chúa trong tâm hồn con trào sang linh hồn Mẹ Bề Trên yêu dấu của con, Mẹ đã vì con mà chịu phiền sầu, một điều ngoài ý muốn của con”.

1349 Chúa Giêsu an ủi tôi, Người nói rằng cả hai linh hồn chúng tôi đều được lợi ích nhờ việc này. Nhưng tôi khẩn nài Chúa đoái thương đừng để tôi nên dịp đau khổ cho người khác, vì tâm hồn tôi không thể chịu được điều này.

1350 Ôi Bánh Thánh Tinh Trắng, xin gìn giữ linh hồn con trắng trong; con sợ hãi ngày mà con sẽ phụ tình Chúa. Chúa là Bánh các thiên thần, và cũng là Bánh các kẻ đồng trinh.

---

[1] Có lẽ là nữ tu Helen, người đang làm bề trên tại nhà Rabka lúc bấy giờ. Nữ tu Helen-Mary Urbanska sinh năm 1884, vào dòng năm 1908. Chị là một y tá, và năm 1932 đảm nhận việc coi sóc cơ sở mới được thành lập tại Rabka. Chị qua đời tại Rabka ngày 6 tháng 8 năm 1940.

[2] “Kinh Hãy Nhớ” - là một kinh nguyện các nữ tu trong dòng Đức Mẹ Nhân Lành hằng ngày vẫn đọc để tôn kính thánh cả Giuse. [Xin chú ý, ngoài kinh Hãy Nhớ kính Đức Mẹ, còn nhiều kinh Hãy Nhớ kính các vị thánh khác nữa, trong đó có kinh Hãy Nhớ kính thánh Cả Giuse].

[3] Có lẽ là một linh mục dòng Biển Đức, cha Kazimierz Ratkiewicz (1906-1965), ngài rất thân với các nữ tu tại Rabka. Nhóm tu sĩ dòng Biển Đức đầu tiên đến Ba Lan vào năm 1936 và đặt trụ sở ở làng “Jaworzyna” tại Rabka, cách cơ sở mang tên “Loretto” của

dòng Đức Mẹ Nhân Lành không xa lắm. Các cha thường đến dâng thánh lễ tại đây, và cha Ratkiewicz, còn giải tội cho các nữ tu. Ngài là một người bạn rất thân với nhà “Loretto”, và rất có thể ngài đã giải tội cho chị Faustina.

[4] Tuần bát nhật được in trong Nhật Ký này có một số khác biệt so với tuần bát nhật được in trong quyển sách nhỏ có tên là Chrystus Krol Milosierdzia (Chúa Kitô-Vua Thương Xót) của nhà xuất bản J. Cebulsk, Cracow. Ngoài bìa có bức hình Chúa Kitô Nhân Lành với những luồng sáng và hàng chữ “Jezu, ufam Tobie” (“Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa”). Nội dung gồm có tuần bát nhật kính Chúa Thương Xót, kinh cầu, và chuỗi kinh.

Bề trên nhà Cracow là Mẹ Irene Krzyzanowska đã gởi tập sách nhỏ này cho các nhà khác của dòng Đức Mẹ Nhân Lành. Các nữ tu có thể đã đọc các kinh này mà không biết nguồn gốc từ đâu.

[5] Theo tục lệ dòng Đức Mẹ Nhân Lành, phòng khách chỉ dành cho các bề trên và những nữ tu được chỉ định cho công việc ấy. Các nữ tu khác chỉ có thể gặp khách khi có phép của bề trên nhà.

[6] Chỉ về phép chuẩn ấn của hai ấn bản: một là bức hình Chúa Giêsu với chuỗi kinh Chúa Thương Xót ở mặt bìa, mà cha Sopocko đã xin được ở Vilnius ngày 1 tháng 9 năm 1937 (số đăng ký 200/37); hai là quyển sách nhỏ Chrystus Krol Milosierdzia (Chúa Kitô-Vua Thương Xót), gồm có tuần bát nhật, chuỗi kinh và kinh cầu kính Lòng Thương Xót Chúa. Phép chuẩn ấn do Toà Giám Mục Cracow ban (L. 671/37). Cả hai đều được phát hành bởi nhà xuất bản J. Cebulski, tại số 22 phố Szewska,Cracow.

[7] Rất có thể chị Faustina đã ghi lầm tháng 9 là tháng 8.

[8] Chị Faustina gọi cổng nhà dòng là “hoang mạc” bởi vì người giữ cổng suốt ngày phải ở cách biệt với cộng đoàn.

[9] Đầy Tớ Chúa có hai người anh em trai, Stanley và Mecislaus. Sau này Stanley có đến thăm chị. Stanley sinh ngày 26 tháng 3 năm 1912 tại Glogowiec. Về sau ông sống tại Lodz, làm nghề mộc đóng tủ bàn, và đánh đàn phong cầm.

[10] Poslaniec Serca jezusowego (Sứ Giả Thánh Tâm) là một nguyệt san cổ động lòng tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu, được các cha dòng Tên phát hành tại tu viện Wydawnictwo Apostolstwa Modlitwy, số 26 phố Kopernik, Cracow.

[11] Rất có thể là một cửa hiệu của nhà xuất bản Cebulski, nơi bán các ấn phẩm đạo đức.

[12] Đó là bức hình Chúa Thương Xót do hoạ sĩ Eugene Kazimierowski vẽ bị cô Balzukiewicz nào đó tại Vilnius sửa lại một cách vụng về cho các cha dòng Chúa Cứu Thế. Bức hình này sau đó xuất hiện tại Cracow.

[13] Mọi nữ tu hằng năm phải tham dự tuần tĩnh tâm tám ngày (được gọi là tĩnh tâm “trọng thể”, khác với kỳ tĩnh tâm ba ngày). Tại nhà Cracow, các nữ tu khấn trọn cũng dự chung vào tuần tĩnh tâm trước dịp lễ tuyên khấn và đội lúp. Năm 1937, cuộc tĩnh tâm đã được tổ chức từ ngày 20 đến ngày 29 tháng 10, và được cha Nitka dòng Tên giảng phòng. Đây là cuộc tĩnh tâm sau cùng của chị Faustina cùng với các chị em.

Thánh Nữ Maria Faustina

NHẬT KÝ LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

Phần X: số 1351-1500

1351 Lạy Chúa Giêsu, mẫu gương tuyệt vời của con, dán mắt nhìn vào Chúa, con sẽ sống cuộc đời bước theo chân Chúa, uốn nắn bản tính tự nhiên phải theo ân sủng, theo thánh ý và ánh sáng Chúa soi sáng cho linh hồn con, trong niềm tín thác trọn vẹn vào sự trợ giúp của Chúa.

(14) + J.M.J.

1352 Bảng kiểm soát nội tâm [1]

Điều Kiểm Điểm Đặc Biệt

Kết hợp với Chúa Kitô Nhân Lành. Vì được kết hợp với Chúa Giêsu, tôi phải trung thành trong mọi nơi mọi lúc; bề trong, tôi phải kết hợp với Chúa, bề ngoài, trung thành giữ luật, đặc biệt là luật thinh lặng.

1353

tháng 11	chiến thắng	53	thất bại	2
tháng 12	‘’	104		-
tháng 1	‘’	78		1
tháng 2	‘’	59		1

tháng 3 ‘’ 50

tháng 4 ‘’ 61

tháng 5

tháng 6

tháng 7

tháng 8

tháng 9

tháng 10

1354 Trong một số trường hợp, khi phải đấn đo không biết hành động thế nào, tôi luôn luôn hỏi tình yêu. Tình yêu có những lời khuyên tốt nhất.

1353 **(15)** Bảng kiểm điểm lương tâm tổng quát Ngày 25 tháng 10 năm 1937

Chiến thắng Thất bại

Tháng

11 12 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Các giới răn Chúa

Lời khấn khó nghèo 9

Lời khấn trong sạch 7

Lời khấn vâng lời 27 7

Luật dòng 7

Tình yêu tha

nhân 38 17 73 35 30 20 1, 1, 1

Khiêm nhượng 7 39 23 34 56 25 2, 3, 1, 1, 6

Nhẫn nại 23 56 50 17 80 50

Thinh lặng 11 45 37 28 37 20

Thanh danh người lân cận 15 25 3 1 1

Thánh lễ và hiệp lễ 17 12 13 7 10 Thánh lễ 6, 2, 1, 12

Nguyện gẫm 6 5 10 Hiệp lễ 1, (12)

Xét mình đặc biệt 7 5 11 1

Thái độ đối với Chúa

và cha giải tội 5 5

- với các bề trên 7 1, 1

- với các chị em và học sinh 4 7

- với giáo dân 20 2 2, 1

1356 **(16)** Ngày thứ sáu. Lạy Thiên Chúa của con, con sẵn lòng chấp nhận thánh ý Chúa trong từng chi tiết, dù thế nào đi nữa. Tuy nhiên, Chúa hãy hướng dẫn con, và con sẽ chúc tụng Chúa. Bất cứ Chúa đòi hỏi con điều gì, con xin thực hiện với sự trợ giúp của ơn Chúa. Bất cứ thánh ý Chúa muốn gì về con, con xin đón nhận với trót cả trái tim và linh hồn, không lưu tâm đến những eo xèo của nhiên tính hư hèn của con.

1357 Một lần kia, khi đi qua một đám đông, tôi hỏi Chúa tất cả những người ấy có sống trong ơn nghĩa Chúa hay không bởi vì tôi không cảm nghiệm các đau khổ của Người. **Con không cảm nghiệm những đau khổ của Cha không có nghĩa là tất cả họ đều sống trong tình trạng ơn thánh. Đôi lúc, Cha cho con biết tình trạng của một số linh hồn, và Cha cho con ơn chịu đau khổ, đơn giản vì Cha dùng con như một khí cụ để hoán cải họ.**

1358 Nơi đâu có nhân đức thực, nơi đó phải có hy sinh; trọn đời chúng ta phải là một hy sinh. Chỉ bằng con đường hy sinh, các linh hồn mới có thể trở nên hữu dụng. Trong tương quan với người chung quanh, chính việc hy sinh bản thân của tôi là điều có thể đem lại vinh quang cho Thiên Chúa, nhưng tình yêu Thiên Chúa phải tuôn trào qua hy sinh này, bởi vì mọi sự đều quy hướng về tình yêu, và từ đó mà có được giá trị.

1359 (17) Con hãy nhớ khi con ra khỏi tuần tĩnh tâm này, Cha sẽ xử đối với con như với một linh hồn hoàn thiện. Cha muốn giữ con trong bàn tay Cha như một dụng cụ ngoan ngoãn, hoàn toàn xứng tiện để hoàn thành các công việc của Cha.

1360 Lạy Chúa, Chúa thấu suốt toàn vẹn hữu thể và những điều sâu nhiệm nhất của linh hồn con, Chúa thấy con chỉ khát khao một mình Chúa và ước ao chu toàn thánh ý Chúa, con không lưu tâm đến những khó khăn hay đau khổ, những xỉ nhục hoặc những suy nghĩ của người đời.

1361 Quyết tâm nên thánh mạnh mẽ này rất đẹp lòng Cha. Cha chúc lành cho các nỗ lực của con và sẽ ban cho con những cơ hội để thánh hoá bản thân. Hãy cẩn trọng đừng đánh mất bất kỳ cơ hội nào Cha quan phòng cho con nên thánh. Nếu nhỡ chưa thành công trong một cơ hội nào đó, con cũng đừng mất bình an, nhưng hãy hạ mình trước mặt Cha và hết lòng tín thác dìm mình hoàn toàn

vào Lòng Thương Xót của Cha. Như vậy, con sẽ được nhiều hơn mất, bởi vì ân huệ ban cho một linh hồn khiêm tốn sẽ nhiều hơn những gì linh hồn ấy nài xin...

1362 **(18)** + Ngày thứ bảy. Tôi đã được biết về phận phúc của mình; đó là một sự xác tín trong lòng rằng tôi sẽ đạt được sự thánh thiện. Sự xác tín sâu xa này đã làm tràn ngập linh hồn tôi niềm tri ân đối với Thiên Chúa, và tôi đã dâng hiến tất cả vinh quang ấy lại cho Chúa, bởi vì tôi quá biết bản thân tôi là gì.

1363 Tôi sẽ ra khỏi tuần tĩnh tâm sau khi đã hoàn toàn được biến đổi nhờ ơn Chúa. Linh hồn tôi khởi đầu một cuộc sống mới, sốt sắng và can trường; mặc dù bề ngoài sẽ không thay đổi và không ai nhận ra, tuy nhiên, tình yêu tinh ròng giờ đây sẽ hướng dẫn cuộc sống tôi, còn bề ngoài, chính lòng nhân ái là hoa trái của nó. Tôi cảm thấy mình hoàn toàn được nhuần thấm Thiên Chúa. Và với Chúa, tôi trở về với cuộc sống thường nhật thật ảm đạm, buồn tẻ và nhọc nhằn, nhưng tin rằng Đấng mà tôi được cảm nghiệm trong lòng sẽ biến sự ảm đạm này thành nên sự thánh thiện cho tôi.

Trong thinh lặng sâu thẳm, gần bên Trái Tim nhân lành của Chúa, linh hồn con đang vươn đến sự trưởng thành trong tuần tĩnh tâm này. Dưới những tia sáng quang đãng của tình yêu Chúa, linh hồn con đã mất cái đắng chát **(19)** và trở nên chín mọng ngọt ngào.

1364 Giờ đây, tôi hoàn toàn có thể trở nên hữu ích cho Giáo Hội nhờ sự thánh thiện của bản thân, sự thánh thiện đang rạo rực sống động trong toàn thể Giáo Hội, vì tất cả chúng ta hợp thành một cơ thể trong Chúa Giêsu. Vì vậy, tôi mong ước làm cho thửa đất tâm hồn tôi trổ sinh hoa trái dồi dào. Mặc dù mắt con người có lẽ không bao giờ nhìn thấy, tuy nhiên, rồi đây sẽ có một ngày cho thấy nhiều linh hồn đã được hoan hưởng và sẽ tiếp tục còn được hoan hưởng thứ hoa trái này.

1365 Ôi Tình Yêu Hằng Hữu, Chúa khơi lên một sức sống mới trong con, một sức sống đầy tình yêu và nhân ái, xin nâng đỡ con bằng ân sủng Chúa, để con xứng đáng đáp lại lời mời gọi của Chúa, để những gì chính Chúa đã dự định thực hiện cho các linh hồn qua con đều sẽ được thực hiện.

Lạy Thiên Chúa của con, con nhìn thấy ánh quang của bình minh muôn thuở. Trót cả linh hồn con lao về Chúa; lạy Chúa; không gì hãm con lại được, không gì trói buộc con với cõi đất này nữa. Lạy Chúa, xin giúp con biết kiên nhẫn chịu đựng những tháng ngày còn lại của con. Hiến tế tình yêu của con không ngừng nghi ngút trước Uy Linh Chúa, nhưng vì lặng thầm nên chỉ có ánh mắt Chúa là nhìn thấy được, lạy Thiên Chúa, không thụ tạo nào có thể nhận ra điều ấy.

1366 **(20)** Ôi Thiên Chúa của con, mặc dù quá nhiều điều làm con chộn rộn, mặc dù con để tâm vào công cuộc này, mặc dù con ước ao cho Giáo Hội khải hoàn và các linh hồn được cứu độ, mặc

dù tất cả những cuộc bách hại các tín hữu của Chúa đều tác động đến con, mặc dù sự sa ngã của từng linh hồn đều gây khổ đau cho con, tuy nhiên, trên hết và trước hết tất cả những điều ấy, con vẫn có một niềm bình an thẳm sâu trong linh hồn mà không chiến thắng nào, ước muốn nào, hoặc chống đối nào có thể khuấy động, bởi vì đối với con, Chúa vượt trên tất cả mọi biến cố, lạy Chúa là Thiên Chúa của con.

1367 Ngày thứ tám. Lạy Chúa, trước Thánh Tâm cực trọng, khi hồi tưởng lại tất cả những ân phúc của Chúa, con cảm thấy phải tạ ơn đặc biệt vì quá nhiều hồng ân và phúc lành của Chúa. Con muốn dìm mình vào niềm tri ân trước Uy Linh Chúa và tiếp tục lời nguyện cầu tri ân này suốt bảy ngày đêm; và dù phải chu toàn các phận sự bên ngoài, nhưng tâm trí con vẫn không ngớt nghiêm chầu trước thánh nhan Chúa, và mọi việc đạo đức của con đều nhuần thấm tinh thần tri ân. Mỗi tối, con sẽ quỳ nửa tiếng trong phòng riêng, một mình với Chúa. Mỗi khi thức giấc trong đêm, **(21)** con sẽ dìm mình vào lời nguyện cầu tri ân. Như thế, con muốn đền đáp, ít là một phần nhỏ bé, những phúc lành bao la của Chúa.

1368 Tuy nhiên, để làm cho tất cả điều ấy trở nên xinh đẹp hơn trước mắt Chúa và xoá đi bóng mờ nghi nan khỏi tâm trí, tôi đã đi gặp vị linh hướng [cha Andrasz] và trình bày cho ngài những ước vọng của linh hồn tôi; tức là ước nguyện dìm mình vào tâm tình tri ân như thế. Tôi đã được phép thực hiện tất cả, ngoài việc không nên ép mình cầu nguyện nếu thức giấc vào nửa đêm.

1369 Hết sức vui mừng, tôi trở về tu viện! Và ngày hôm sau, tôi bắt đầu thực hiện hành vi tri ân trọng đại này bằng cách lặp lại lời khấn dòng. Linh hồn tôi được đắm đuối trong Thiên Chúa, và từ toàn thể hữu thể tôi phát ra một ngọn lửa biết ơn và tạ ơn Thiên Chúa. Không nhiều ngôn từ, bởi các phúc lành của Thiên Chúa như một lò lửa bừng cháy tiêu huỷ linh hồn tôi, tất cả mọi tân toan và buồn phiền của tôi trở nên chất đốt được ném vào lò lửa, nếu không có chúng, những ngọn lửa sẽ tắt ngúm. Tôi mời gọi toàn thể trời đất hãy hợp cùng tôi trong hành vi tạ ơn.

1370 **(22)** Tuần tĩnh tâm với những ngày hồng phúc được sống một mình thân mật với Chúa Giêsu đã kết thúc. Tôi sống tuần tĩnh tâm này theo cách Chúa Giêsu đã muốn và đã chỉ dạy cho tôi ngay từ ngày đầu tiên; đó là suy ngắm về các ơn lành của Chúa trong niềm bình an sâu lắng. Trước kia, tôi chưa có một tuần tĩnh tâm nào như thế. Linh hồn tôi được mạnh mẽ nhờ niềm bình an hơn là nhờ những rung động và cảm xúc. Trong những tia sáng của tình yêu, tôi đã nhìn thấy mọi sự đúng thực như bản chất của chúng.

Khi ra khỏi tuần tĩnh tâm, tôi cảm thấy hoàn toàn được biến đổi nhờ tình yêu Thiên Chúa.

1371 Lạy Chúa, xin thần hoá những hành động của con để chúng sinh công phúc muôn đời; mặc dù vô cùng yếu đuối, nhưng con vững tin quyền năng ân sủng Chúa sẽ đỡ nâng con.

1372 Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa biết ngay từ những năm đầu tiên, con đã muốn trở nên một vị đại thánh; tức là mến yêu Chúa bằng một tình yêu vĩ đại như chưa từng có linh hồn nào đã yêu mến Chúa như thế. Lúc đầu, những ước vọng của con rất lặng lẽ **(23)** và chỉ có Chúa Giêsu biết đến mà thôi. Nhưng hôm nay, con không sao nén được trong tâm hồn; con muốn gào to cho cả thế giới: "Hãy mến yêu Thiên Chúa vì Người nhân lành và Lòng Thương Xót của Người thật lớn lao!".

1373 Ôi những ngày giờ buồn tẻ và tăm tối, tôi nhìn các ngươi bằng một ánh mắt trân trọng và hân hoan. Cao quý và trọng đại thay khoảng thời gian đã cho chúng tôi cơ hội lập công cho thiên đàng vĩnh cửu! Tôi biết các vị thánh đã tận dụng thời gian như thế nào.

1374 Ngày 30 tháng 10 năm 1937

Hôm nay, nào phần nghi lễ của dòng [2] trong thánh lễ, và là ngày tạ ơn thứ hai, tôi được thấy Chúa Giêsu rất xinh đẹp, Người phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, Cha không miễn chước cho con khỏi hành động đâu.** Tôi thưa lại: "Lạy Chúa, tay con quá yếu đuối so với công việc như thế". **Đúng, Cha biết; nhưng nếu con nắm chặt tay phải của Cha, con sẽ thực hiện được mọi sự. Con hãy vâng lời, vâng lời các cha giải tội. Cha sẽ ban cho các ngài ánh sáng để hướng dẫn con.** "Lạy Chúa, con đã muốn nhân danh Chúa mà khởi sự công cuộc này, nhưng cha S. vẫn còn trì hoãn". Chúa Giêsu trả lời**: Cha biết điều đó; thế thì con hãy làm những gì trong khả năng con, nhưng con không bao giờ được thôi cố gắng.**

1375 **(24)** Ngày 1 tháng 11 năm 1937

Hôm nay, sau giờ kinh Chiều sẽ có cuộc rước ra nghĩa trang. Tôi không tham dự được vì mắc nhiệm vụ coi cổng. Nhưng việc này không làm ngăn trở tôi chút nào trong việc cầu nguyện cho các linh hồn. Khi cuộc rước từ nghĩa trang trở về đến nhà nguyện, linh hồn tôi cảm nhận được sự hiện diện của rất đông các linh hồn. Tôi đã hiểu được phép công thẳng vô cùng của Thiên Chúa, ai nấy đều phải đền trả cho đến đồng xu cuối cùng.

1376 Chúa đã cho tôi cơ hội để luyện tập đức nhẫn nại qua một người kia, chị ấy làm chung một công tác với tôi. Chị ấy chậm chạp hơn bất kỳ người nào tôi đã từng gặp. Thật phải tự trang bị một sự nhẫn nhục cực kỳ mới nghe lọt tai những lời chán ngắt của chị ấy.

1377 Ngày 5 tháng 11

Sáng nay có năm người thất nghiệp đến cổng và năn nỉ xin được nhận vào làm. Chị N. đôi co với họ một hồi lâu mà vẫn không sao làm cho họ đi được, lúc đó chị ấy vào nhà nguyện **(25)** và

tìm Mẹ [Irene], Mẹ bảo tôi trở ra giải quyết. Khi còn cách cổng một quãng xa, tôi đã nghe náo động ầm ĩ. Lúc đầu, tôi đầy nghi hoặc và lo lắng, không biết nên mở cổng mời họ vào, hoặc như chị N., chỉ trả lời với họ qua cửa sổ nhỏ. Nhưng bỗng nhiên, tôi nghe lời này trong linh hồn: **Con hãy đi mở cổng và nói chuyện với họ thân tình như thưa chuyện với Cha vậy.**

Tôi liền ra mở cổng và tiến đến người hung hăng nhất trong bọn họ, điềm tĩnh bắt chuyện rất thân tình đến độ họ không biết phải ứng xử thế nào. Và họ cũng bắt đầu dịu giọng: "A, thật xui xẻo vì tu viện cũng không thể cung cấp việc làm cho chúng tôi". Sau cùng, họ lặng lẽ bỏ đi. Tôi cảm thấy rõ ràng Chúa Giêsu, Đấng tôi mới được lãnh nhận một giờ trước đó, đã dùng tôi để tác động nơi lòng họ. Ôi, hành động dưới ơn soi động của Chúa thật tốt đẹp biết bao!

1378 Hôm nay, vì cảm thấy quá yếu nhược nên tôi đến gặp Mẹ Bề Trên và định xin phép đi ngủ. Tuy nhiên, tôi chưa kịp mở miệng **(26)** thì Mẹ đã nói: "Này chị, chị phải liệu cách mà coi cổng, bởi vì tôi sẽ dẫn thiếu nữ ấy đi làm cải bắp, chẳng còn ai khác làm cải bắp nữa". Tôi thưa - vâng, rồi ra khỏi phòng. Khi ra đến cổng, tôi cảm thấy mạnh khoẻ lạ thường, và làm phận vụ của mình suốt ngày mà vẫn cảm thấy khoẻ mạnh. Tôi nghiệm được sức mạnh của đức vâng lời thánh thiện.

1379 Ngày 10 tháng 11 [năm 1937]

Khi Mẹ [Irene] trao cho tôi tập sách nhỏ in chuỗi kinh, kinh cầu, và tuần cửu nhật, tôi xin phép Mẹ cho tôi xem qua. Khi tôi đang đọc thoáng qua, Chúa Giêsu đã cho tôi biết: **Đã có nhiều linh hồn được lôi kéo đến với tình yêu Cha qua bức hình này. Lòng Thương Xót Cha hoạt động nơi các linh hồn qua công việc này.** Tôi biết nhiều linh hồn đã cảm nghiệm được ân sủng Chúa.

1380 Tôi biết Mẹ Bề Trên, ngoài đau đớn phần xác, còn phải vác một thánh giá rất nặng nề, nhưng việc ấy sẽ không kéo dài lâu. [3]

1371 **(27)** + Tôi chợt nảy ra một ý nghĩ là sẽ không uống từng muỗng thuốc đầy, nhưng mỗi lần sẽ uống từng chút, bởi vì thuốc quá đắng. Ngay lúc đó, tôi nghe được lời: **Hỡi ái nữ của Cha, Cha không thích kiểu ấy. Con hãy đón nhận mọi sự Cha ban cho con qua các bề trên với lòng biết ơn, và như thế con sẽ làm hài lòng Cha hơn.**

1382 + Chị Dominic [4] đã qua đời vào khoảng một giờ đêm, chị đã hiện về và báo cho tôi biết chị ấy đã từ trần. Tôi tha thiết cầu nguyện cho chị. Đến sáng, chị em cho tôi biết tin chị ấy không còn sống nữa, và tôi đáp rằng tôi đã biết bởi vì chị ấy đã đến thăm tôi. Chị coi y tế [nữ tu Chrysostom] nhờ tôi thay trang phục cho người quá cố. Và khi tôi được ở một mình với chị, Chúa cho tôi biết chị ấy vẫn còn đau khổ trong luyện ngục. Tôi gia tăng lời cầu nguyện cho chị. Tuy vẫn sốt sắng cầu

nguyện cho các chị em đã qua đời, nhưng tôi nhầm lẫn số ngày, thay vì dùng ba ngày để cầu nguyện theo luật dòng đã định, tôi đã nhầm chỉ còn hai ngày. Đến ngày thứ tư, chị ấy cho tôi biết tôi còn mắc nợ lời cầu nguyện với chị, và chị hết sức cần thiết. Tôi lập tức **(28)** dùng hôm ấy để cầu nguyện cho chị, và không những hôm ấy mà còn nhiều ngày khác nữa, như đức ái tha nhân đòi buộc.

1383 Vì diện mạo chị Dominic vẫn còn tươi sau khi qua đời, nên một số chị em kháo nhau có lẽ chị ấy chỉ bị hôn mê, có chị còn đề nghị với tôi hãy đặt một chiếc gương vào miệng chị ấy để coi có lớp hơi ẩm hay không và nếu có, tức là chị còn sống. Tôi đồng ý và chúng tôi đã làm như đã bàn bạc, nhưng chiếc gương không bị ẩm, mặc dù dường như chúng tôi thấy có. Tuy nhiên, Chúa cho tôi biết điều ấy làm phật ý Người, và tôi bị nghiêm trách đừng bao giờ làm những điều ngược với xác tín trong lòng. Tôi sấp mình sâu thẳm trước nhan Chúa và xin Người tha thứ.

1384 Tôi thấy một vị linh mục [có lẽ cha Sopocko] được Thiên Chúa yêu thương rất mực, nhưng lại bị Satan ghét cay ghét đắng vì ngài đang hướng dẫn nhiều linh hồn vươn cao trên đường thánh thiện và chỉ lưu tâm **(29)** đến vinh quang Thiên Chúa. Tôi tiếp tục xin Chúa cho ngài được mạnh sức và nhẫn nại với những kẻ thường xuyên chống đối. Nơi nào Satan không đích thân gây tác hại, nó thường sử dụng con người.

1385 Ngày 19 tháng 11

Sau giờ hiệp lễ, Chúa Giêsu cho tôi biết Người rất ước ao ngự đến với những con tim nhân loại. Cha khát khao được kết hợp với các linh hồn; niềm vui sướng lớn lao của Cha là được kết hợp với các linh hồn. Ái nữ của Cha ơi, con hãy biết khi đến với một linh hồn lúc hiệp lễ, tay Cha đầy ắp mọi ân sủng Cha muốn trao tặng cho linh hồn ấy. Nhưng các linh hồn không màng đến Cha; họ để Cha lủi thủi một mình vì bận rộn những chuyện khác. Ôi, Cha buồn sầu biết bao vì các linh hồn không nhận ra Tình Yêu! Họ xử với Cha như một vật vô hồn. Tôi thưa lại với Chúa Giêsu: “Ôi Kho Tàng của lòng con, đối tượng độc nhất của tình yêu và là tất cả niềm vui cho linh hồn con, con muốn tôn thờ Chúa trong trái tim con như Chúa được tôn thờ nơi ngai toà vinh quang đời đời của Chúa. Tình yêu con muốn bù đắp phần nào cho Chúa (30) trước sự nguội lạnh của quá đông các linh hồn. Lạy Chúa Giêsu, xin nhìn đến trái tim con, trái tim dành cho Chúa một nơi cư ngụ mà không ai khác được vào. Chỉ một mình Chúa nghỉ ngơi trong đó như trong một khu vườn xinh đẹp.

1386 Lạy Chúa Giêsu của con, xin tạm biệt Chúa; con phải đi đảm nhận các công tác. Nhưng con sẽ minh chứng tình yêu cho Chúa bằng hy sinh, không thờ ơ hoặc để bất cứ cơ hội thực hành tình yêu nào trôi qua.

Khi tôi rời nhà nguyện, Mẹ [Irene] nói với tôi: “Này chị, chị sẽ không dạy giáo lý, nhưng ở lại mà trực cổng”. Vâng, lạy Chúa Giêsu, thế là suốt ngày tôi đã có nhiều dịp hy sinh. Tôi không quên sót điều nào, nhờ sức mạnh tinh thần kín múc được từ việc hiệp lễ.

1387 Có những thời gian trong cuộc đời, linh hồn sống trong tình trạng dường như không hiểu được ngôn ngữ loài người. Mọi sự đều làm mỏi mệt, không còn gì làm cho linh hồn được thanh thản, ngoài lời cầu nguyện tha thiết. Khi thiết tha cầu nguyện, linh hồn tìm được sự thư thái, và dù muốn tìm những lời giải thích từ các thụ tạo, thì những điều này cũng chỉ làm cho linh hồn thêm bất ổn mà thôi.

1388 **(31)** + Trong giờ cầu nguyện, tôi được biết linh hồn cha Andrasz rất đẹp lòng Chúa. Ngài đúng thực là một con trẻ của Chúa. Thật hiếm thấy tình con thảo với Thiên Chúa toả sáng như thế nơi một linh hồn, được vậy là vì ngài có lòng tôn sùng đặc biệt đối với Mẹ Thiên Chúa.

1389 Lạy Chúa Giêsu của con, mặc dù được thôi thúc rất mạnh mẽ, nhưng con phải hành động thật chậm rãi, và như vậy là cốt để không làm hỏng công cuộc của Chúa bằng sự hấp tấp của con. Ôi Chúa Giêsu của con, Chúa cho con biết về các mầu nhiệm của Chúa và muốn con truyền đạt cho các linh hồn. Giờ đây, không còn bao lâu nữa con sẽ có thể hành động. Vào giờ phút rõ ràng như bị hoàn toàn huỷ diệt, thế mà sứ mạng của con - giờ đây không còn gì cản trở - sẽ được khởi sự; mặc dù có nhiều người chống đối, nhưng không gì có thể làm thay đổi thánh ý Thiên Chúa.

1390 Tôi nhìn thấy cha Sopocko, tâm trí ngài bận bịu và hoạt động vì công việc Chúa để trình bày các ước vọng của Người cho các vị có thẩm quyền Giáo Hội. Kết quả là nhờ những nỗ lực của ngài, một nguồn sáng **(32)** mới sẽ giãi chiếu trong Giáo Hội để ủi an các linh hồn. Mặc dù hiện nay linh hồn ngài tràn đầy đắng cay, dường như đó là phần thưởng cho những nỗ lực của ngài vì công trình của Chúa, tuy nhiên, không phải cứ như thế mãi. Tôi nhìn thấy niềm vui sướng của ngài, không gì có thể làm suy giảm. Thiên Chúa sẽ ban cho ngài phần nào niềm vui ấy ngay trên trần gian. Tôi chưa bao giờ gặp được một tấm lòng trung kiên với Thiên Chúa đặc biệt như linh hồn này.

1391 Trong bữa tối tại phòng ăn hôm nay, tôi cảm thấy ánh mắt của Chúa nhìn thấy những ẩn áo của tâm hồn tôi. Sự hiện diện sống động ấy bao chiếm linh hồn tôi một lúc và tôi không còn biết mình đang ở đâu. Sự hiện diện ngọt ngào của Chúa tiếp tục làm no thoả linh hồn tôi, và đôi khi, tôi không hiểu các chị em đang nói gì về tôi nữa.

1392 Mọi sự lành ở nơi tôi đều nhờ hiệp lễ. Tôi mắc nợ Chúa Giêsu Thánh Thể trong mọi sự. Tôi cảm nghiệm ngọn lửa thánh thiêng này đã hoàn toàn biến đổi tôi. Ôi lạy Chúa, con hạnh phúc biết bao vì được làm nơi cư ngụ cho Chúa. Trái tim con là đền thờ cho Chúa ngự luôn mãi...

(33) + J.M.J.

1393 Lạy Chúa Giêsu, Bánh các thiên thần, niềm hoan lạc của lòng con,
Trót hữu thể con được đắm đuối trong Chúa
Con được sống sự sống thần linh của Chúa như các phúc nhân thiên đàng,
Và thực tại cuộc sống ấy sẽ không chấm dứt, mặc dù con có bị chôn chặt dưới mồ.

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, Thiên Chúa hằng sống,
Đấng luôn ngự trong tâm hồn con,
Khi con có Chúa, sự chết cũng chẳng làm hại được con.
Tình yêu cho con biết con sẽ nhìn thấy Chúa vào lúc cuối đời.
Được nhuần thấm sự sống thần linh của Chúa,
Con an tâm nhìn trời đang rộng mở cho con,
Và cái chết bỏ đi, xấu hổ, trắng tay,
Vì sự sống thần linh của Chúa đã tiềm ẩn trong linh hồn con.
Và mặc dù theo thánh ý Chúa, ôi lạy Chúa,
Cái chết sẽ chạm đến thân xác con,
Nhưng con muốn sự hư nát này hãy đến càng sớm càng tốt,
Vì qua đó, con sẽ vào cuộc sống trường sinh.
Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, sự sống của hồn con,
Chúa đã nâng con lên cõi vĩnh hằng,
Nhờ cuộc thương khó và cái chết giữa những cực hình khủng khiếp.

(34) Ngày 26 [tháng 11 năm 1937]

1394 Ngày Hồi Tâm Tháng

Trong ngày hồi tâm này, Chúa đã ban ánh sáng cho tôi biết thấu đáo hơn về thánh ý Người để buông mình hoàn toàn cho thánh ý ấy. Ánh sáng này đã củng cố tôi trong niềm bình an sâu xa và cho tôi hiểu rằng không nên sợ hãi điều gì, ngoại trừ tội lỗi. Bất cứ điều gì Chúa gởi đến, tôi đều đón nhận trong sự hoàn toàn suy phục thánh ý Người. Bất cứ nơi nào Thiên Chúa đặt tôi vào, tôi sẽ phấn đấu hết khả năng để trung thành thực thi thánh ý cũng như những ước muốn của Người, mặc dù đối với

tôi, thánh ý ấy sẽ gian truân và khó khăn, tương tự như với Con Một của Người là Chúa Giêsu khi cầu nguyện trong vườn Cây Dầu. Tôi đã thấy rằng: thánh ý Cha trên trời đã được hoàn thành nơi Người Con dấu yêu của Người thế nào, thì thánh ý ấy cũng sẽ được hoàn thành nơi chúng ta như vậy: tức là qua đau khổ, bách hại, lăng mạ, và nhục nhã. Nhờ tất cả điều ấy mà linh hồn tôi sẽ nên giống Chúa Giêsu.

Những đau khổ càng lớn lao, tôi càng thấy mình nên giống Chúa Giêsu hơn. Đây là con đường bảo đảm nhất. Nếu có một con đường nào tốt hơn, có lẽ Chúa Giêsu đã chỉ cho tôi biết rồi. Nhưng đau khổ không tước mất **(35)** niềm an bình của tôi. Ngược lại, dù tôi được cảm hưởng bình an sâu xa, nhưng niềm bình an ấy cũng không làm giảm bớt kinh nghiệm đau khổ của tôi. Mặc dù tôi thường cúi mặt xuống đất trong nước mắt dàn dụa, nhưng chính lúc ấy linh hồn tôi lại được tràn ngập bình an và hạnh phúc sâu xa...

1395 Con muốn ẩn mình trong Trái Tim rất nhân lành của Chúa như hạt sương náu ẩn giữa một đoá hoa. Xin bảo bọc con giữa đoá hoa này để tránh cơn đông giá trần gian. Không ai có thể tưởng tượng được niềm hạnh phúc tâm hồn tôi đang hoan hưởng trong nơi tĩnh lặng, một mình với Thiên Chúa.

1396 Hôm nay, tôi đã nghe được lời này trong tâm hồn: Ôi, giá mà các tội nhân biết được Lòng Thương Xót của Cha, có lẽ họ đã không hư mất quá đông như vậy. Con hãy nói cho các tội nhân đừng sợ đến gần bên Cha; con hãy nói cho họ về Lòng Thương Xót vô bờ của Cha.

1397 Chúa phán với tôi: Một linh hồn hư mất cũng làm Cha sầu não đến chết. Con hãy luôn an ủi Cha khi con (36) cầu nguyện cho các tội nhân. Lời cầu làm thoả lòng Cha nhất là lời cầu cho các tội nhân ăn năn hối cải. Ái nữ của Cha ơi, con hãy biết rằng lời cầu ấy luôn được Cha đoái nghe và chấp nhận.

1398 Mùa Vọng đang đến. Tôi muốn chuẩn bị tâm hồn đón chờ Chúa Giêsu đến trong thinh lặng và tịnh hiệp, bằng việc kết hợp với Mẹ Rất Thánh và trung thành noi gương nhân đức thinh lặng của Mẹ, vì nhờ đó, Mẹ đã làm thoả nguyện ánh mắt Thiên Chúa. Tôi tin rằng, bên cạnh Mẹ, tôi được kiên vững trong điều quyết định này.

1399 Khi viếng nhà nguyện một lúc vào buổi tối nay, tôi cảm nhận một chiếc gai khủng khiếp ở trong đầu. Điều này kéo dài một lúc ngắn, nhưng đâm thấu đớn đau đến độ tôi phải tức khắc gục xuống trên hàng song hiệp lễ. Dường như mũi gai xuyên phập đến tận bộ não. Nhưng những điều ấy chẳng là gì; tất cả chỉ vì các linh hồn để nài xin Lòng Thương Xót Chúa cho họ.

1400 Tôi sống giờ này sang giờ khác, và không thể theo lối khác được. Tôi muốn tận dụng giây phút hiện tại hết sức để trung thành thực hiện mọi công việc được uỷ thác cho tôi. Trong mọi sự, tôi lệ thuộc vào Thiên Chúa với niềm tín thác không lay chuyển.

1401 **(37)** Hôm qua, tôi nhận được một lá thư của cha Sopocko. Tôi được biết công cuộc của Chúa đang tiến triển, mặc dù chậm chạp. Tôi rất vui mừng về điều ấy và đã gia tăng gấp đôi lời cầu cho toàn bộ công cuộc. Tôi cũng biết hiện nay, về việc cộng tác của tôi và công cuộc, Chúa chỉ đòi cầu nguyện và hy sinh. Hành động của cá nhân tôi quả thực có thể cản trở các công trình của Thiên Chúa, như cha Sopocko đã viết trong bức thư hôm qua.

Lạy Chúa Giêsu, xin ban cho con được trở nên một khí cụ thuần thục trong tay Chúa.

Nhờ bức thư ấy, tôi biết được Chúa ban cho vị linh mục này một ánh sáng rất tuyệt vời. Điều ấy củng cố thêm niềm xác tín của tôi, rằng qua ngài, Chúa sẽ thực hiện công cuộc này bất chấp trở ngại chồng chất. Tôi quá biết công cuộc càng lớn lao và tốt đẹp, những cuồng phong nổi lên chống lại càng kinh khiếp.

1402 Trong những định lệnh khôn dò của Người, Thiên Chúa thường không để những người đã nỗ lực nhiều nhất trong việc thực hiện một công cuộc nào đó được hưởng các thành quả của công cuộc ấy ngay ở đời này; Thiên Chúa dành để tất cả hoan lạc của họ cho cõi đời đời. Nhưng với tất cả, Thiên Chúa đôi khi cũng cho họ biết những nỗ lực ấy rất đẹp lòng Người. **(38)** Và những giây phút ấy củng cố sức mạnh cho họ để chiến đấu và chịu thử thách hơn nữa. Những linh hồn này mang những đặc điểm tương tự như Chúa Cứu Thế, chỉ nếm toàn những đắng đót trong công cuộc Người đã tạo lập trên trái đất này.

1403 Lạy Chúa Giêsu của con, nguyện Chúa được chúc tụng trong mọi sự! Con vui mừng vì thánh ý Chúa đang được thực hiện. Điều đó đủ làm con được hạnh phúc.

1404 Lạy Chúa Giêsu ẩn thân, nơi Chúa là tất cả sức mạnh của con.

Ngay từ những năm tháng đời thơ ấu của tôi, Chúa Giêsu trong bí tích Thánh Thể đã lôi kéo tôi đến với Người. Một lần kia, hồi tôi mới lên bảy tuổi, trong giờ kinh Chiều được cử hành trước sự hiện diện của Chúa Giêsu được tôn kính trong mặt nhật, tình yêu Thiên Chúa lần đầu tiên đã thông truyền cho tôi và làm no thoả trái tim bé bỏng của tôi; và Chúa đã ban cho tôi tri thức về những sự thánh thiện. Từ ngày đó đến nay, tình yêu của tôi đối với Thiên Chúa ẩn thân luôn luôn gia tăng đến chỗ hết sức nồng thắm. Tất cả sức mạnh của tôi đều bắt nguồn từ bí tích Thánh Thể. Tôi dùng mọi giờ phút rảnh rỗi để tâm sự với Người. Người là Tôn Sư của tôi.

1405 **(39)** Ngày 30 tháng 11 năm 1937

Tối nay, khi tôi đang lên lầu, một cảm giác ngao ngán đối với tất cả những gì liên hệ đến Thiên Chúa bỗng ập xuống trên tôi. Lúc đó, tôi nghe Satan nói: “Mày đừng nghĩ gì về công việc này nữa. Thiên Chúa không nhân lành như mày nói đâu. Đừng cầu nguyện cho những kẻ có tội nữa, đàng nào chúng nó cũng bị đoạ phạt rồi, chính vì công việc Lòng Thương Xót này mà mày liều mình cũng bị đoạ phạt. Mày đừng nói về Lòng Thương Xót Chúa với các cha giải tội nữa, nhất là với cha Sopocko và cha Andrasz”. Đến đây, tiếng nói ấy hiện hình thành thiên thần Bản Mệnh của tôi, nhưng tôi liền đáp lại: “Ta biết ngươi là ai rồi: là cha sự dối trá [x. Ga 8,44]”. Tôi làm dấu thánh giá, và thần nguỵ liền biến đi trong gào thét cuồng nộ.

1406 Hôm nay Chúa cho lòng tôi biết Người sẽ không bao giờ từ bỏ tôi. Chúa tỏ cho tôi biết quyền uy và sự thánh thiện của Người, cũng như tình yêu và lòng nhân lành Người dành cho tôi; Chúa cũng cho tôi hiểu biết sâu xa hơn về sự xấu xa của tôi. Tuy nhiên, nỗi khốn nạn này không tước đi niềm tín thác của tôi. Ngược lại, càng hiểu biết nỗi khốn nạn của mình, tôi càng tín thác mãnh liệt hơn **(40)** vào Thiên Chúa nhân lành. Tôi hiểu rằng nếu Chúa không ban phép, không ai có thể đụng đến một sợi tóc trên đầu của tôi.

1407 Hôm nay, đang lúc rước lễ, tôi nhận thấy trong chén thánh có một Bánh Thánh sống động và linh mục trao cho tôi. Khi trở về chỗ, tôi hỏi Chúa Giêsu: “Lạy Chúa, tại sao chỉ có một Bánh Thánh sống động, vì dưới mỗi hình bánh Chúa đều hiện diện như nhau kia mà?”. Chúa Giêsu trả lời: **Đúng vậy, Cha hiện diện như nhau dưới mỗi hình bánh, thế nhưng không phải mọi linh hồn đều đón nhận Cha với cùng một đức tin sống động như con, hỡi ái nữ của Cha, và do đó Cha không thể hành động trong linh hồn họ như trong linh hồn con.**

1408 Tôi tham dự thánh lễ do cha Sopocko cử hành. Trong giờ lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Nhi dùng ngón tay chạm vào trán của vị linh mục và phán với tôi rằng: **Tư tưởng của ngài liên kết chặc chẽ với tư tưởng của Cha, vậy con hãy an tâm trong những gì liên quan đến công việc của Cha. (41) Cha sẽ không để ngài mắc phải sai lầm, và con cũng đừng làm điều gì nếu không có phép của ngài.** Lời Chúa làm tôi tràn ngập niềm vui về tất cả những gì liên quan đến công cuộc này.

1409 Hôm nay [ngày 7 tháng 12 năm 1937] là ngày vọng lễ Đức Trinh Nữ Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội. Vào giờ ăn trưa, trong một thoáng chốc, Thiên Chúa đã cho tôi biết về phần phúc trọng hậu của tôi; tức là được gần gũi với Người, một hạnh phúc sẽ không bị cất khỏi tôi trong cõi muôn đời, và Chúa đã ban ơn này một cách sống động rõ ràng đến độ tôi được bao phủ trong sự hiện diện sinh động của Chúa trong một thời gian khá lâu, tôi sấp mình trước sự cao cả của Người.

(42) + J.M.J.

1411 Lạy Thánh Thần Thiên Chúa, Thần Linh chân lý và ánh sáng,
Hằng ngự trong hồn con bằng ân sủng của Chúa.
Nguyện xin hơi thở Chúa xua đuổi bóng tối,
Và những việc lành được bội tăng trong ánh sáng này.
Lạy Thánh Thần Thiên Chúa, Thần Linh tình yêu và nhân ái,
Đấng đổ dầu thơm tín thác vào tâm hồn con,
Ân sủng Chúa củng cố linh hồn con trong điều thiện,
Ban cho con sức mạnh kiên cường bất khuất.
Lạy Thánh Thần Thiên Chúa, Thần Linh bình an và hoan lạc,
Chúa bổ sức cho trái tim khát bỏng của con
Và đổ vào đó suối nguồn tình yêu Thiên Chúa sống động,
Làm cho con dũng cảm để chiến đấu.
Lạy Thánh Thần Thiên Chúa, Thượng Khách cao quý của hồn con,
Phần con, con muốn luôn trung thành với Chúa;
Trong những ngày vui tươi và những lúc thống khổ tân toan,
Lạy Thánh Thần Thiên Chúa, con muốn luôn được sống trong sự hiện diện của Chúa.
Lạy Thánh Thần Thiên Chúa, Đấng thấu nhập toàn bộ hữu thể của con
Và cho con biết Sự Sống Ba Lần Thánh.
Khởi đưa con vào Yếu Tính Thần Linh của Chúa,
Nhờ được hợp nhất với Chúa như thế, con sẽ sống cuộc sống muôn đời.

1412 **(43)** + Với hết niềm sốt sắng, tôi đã dọn mình mừng lễ Mẹ Thiên Chúa Vô Nhiễm Nguyên Tội. Tôi đã gia tăng cố tắng giữ tịnh tâm và suy tư về đặc ân cá biệt của Đức Mẹ. Nhờ đó, tâm hồn tôi được hoàn toàn đắm chìm trong Mẹ, tôi cám tạ Thiên Chúa vì đã ban đặc ân cao trọng này cho Mẹ.

1413 Tôi chuẩn bị không những bằng một tuần cửu nhật chung với toàn thể cộng đoàn, mà còn thực hiện nỗ lực cá nhân để chào kính Đức Mẹ một ngàn lần mỗi ngày, một ngàn lần câu “Ave Maria” trong suốt chín ngày để ca tụng Mẹ.

+ Đây là lần thứ ba tôi làm tuần cửu nhật kính Mẹ Thiên Chúa; tức là tuần cửu nhật gồm một ngàn lời chào kính Ave Maria mỗi ngày. Như thế, tổng cộng tuần cửu nhật có đến chín ngàn lời chào kính Đức Mẹ. Mặc dù trong đời đã ba lần làm tuần cửu nhật, hai lần trong thời gian còn làm

các công tác, nhưng tôi không bao giờ thiếu sót trong việc chu toàn các công tác với độ chuẩn mực cao nhất. Tôi luôn làm tuần cửu nhật ngoài các giờ đạo đức; tức là ngoài các giờ thánh lễ hoặc chầu phép lành. Lần thứ ba, tôi đã làm tuần cửu nhật trong lúc **(44)** nằm bệnh viện. Ở đâu có ý muốn ở đó có phương tiện. Ngoài giờ giải trí, tôi chỉ cầu nguyện và làm việc. Trong những ngày này, tôi không hề nói một lời hư từ. Mặc dù tôi công nhận một điều như thế đòi phải có rất nhiều chú tâm và nỗ lực, nhưng đối với việc tôn vinh Đức Trinh Nữ Vô Nhiễm, không có gì là thái quá.

1414 Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm. Trước giờ hiệp lễ, tôi được nhìn thấy Đức Mẹ xinh đẹp vô ngần. Mẹ mỉm cười với tôi và phán: Hỡi con gái của Mẹ, theo lệnh Chúa, Mẹ sẽ là hiền mẫu của riêng con một cách đặc biệt; nhưng Mẹ ước mong con cũng hãy là người con nhỏ đặc biệt của Mẹ.

1415 Hỡi con gái rất yêu dấu của Mẹ, Mẹ ước mong con hãy thực hành ba nhân đức rất quý trọng đối với Mẹ - và làm đẹp lòng Thiên Chúa nhất. Thứ nhất là đức khiêm nhượng, khiêm nhượng, và một lần nữa là khiêm nhượng; thứ hai là nhân đức trong sạch; thứ ba là nhân đức mến Chúa. Hỡi con gái của Mẹ, con phải chiếu giãi đặc biệt các nhân đức này. Khi cuộc hàn huyên chấm dứt, Mẹ áp tôi sát vào Trái Tim Mẹ và rồi biến đi. Khi tôi tỉnh lại, **(45)** ba nhân đức ấy hấp dẫn tâm hồn tôi một cách lạ lùng; và tôi trung thành thực hành các nhân đức ấy. Chúng như thể được ghi khắc vào trái tim tôi.

1416 Đây vốn là một ngày trọng đại đối với tôi. Trong ngày này, tôi như sống trong một cuộc chiêm niệm liên lỉ; nguyên việc tưởng nghĩ đến hồng ân này đã cuốn hút tôi vào sâu hơn trong cuộc chiêm niệm; và suốt ngày, tôi không ngừng cám tạ, bởi vì mỗi lần tưởng nghĩ đến hồng ân này, linh hồn tôi một lần nữa lại mất hút trong Thiên Chúa...

1417 Lạy Chúa con, linh hồn con xấu xa cùng cực, thế mà Chúa lại ghé xuống với con một cách từ ái đến thế! Con thấy rõ ràng vẻ cao sang của Chúa và cái bé mọn của con, vì vậy, con vui mừng vì Chúa vô cùng quyền uy, và con cũng hết sức vui mừng vì con quá bé mọn.

1418 Ôi Chúa Kitô thống khổ, con sắp sửa được gặp gỡ Chúa. Là hiền thê của Chúa, con phải trở nên giống Chúa. Tấm áo sỉ nhục của Chúa cũng phải phủ trên mình con. Lạy Chúa Kitô, Chúa biết con hết lòng ước ao được nên giống Chúa. Xin để toàn bộ cuộc Thương Khó của Chúa trở nên số phận của con. Ước chi tất cả **(46)** nỗi sầu thương của Chúa hãy trào đổ vào tâm hồn con. Con tin Chúa sẽ hoàn tất điều này nơi con theo cách Chúa thấy phù hợp nhất.

1419 + Hôm nay, có giờ chầu thâu đêm. Tôi không thể tham dự vì sức khoẻ yếu nhược, nhưng trước khi đi ngủ, tôi hợp lòng với các chị em đang chầu Chúa. Khoảng độ bốn năm giờ, tôi bỗng

nhiên tỉnh giấc và nghe có tiếng mời gọi tôi hợp lòng với các chị em đang chầu vào giờ đó. Tôi hiểu rằng trong số ấy có một linh hồn đang cầu nguyện cho tôi.

1420 Khi đắm mình trong cầu nguyện, thần trí tôi được đưa đến nhà nguyện, ở đó tôi được nhìn thấy Chúa Giêsu được thờ kính trong mặt nhật. Trong mặt nhật, tôi nhìn thấy thánh nhan rạng ngời của Chúa và Người phán với tôi: **Những gì con được nhìn thấy trong thực tại, thì các linh hồn này nhìn thấy bằng đức tin. Ôi, đức tin của họ đẹp lòng Cha biết bao! Con xem, mặc dù ở đó không tỏ ra một dấu nào về sự sống nơi Cha, nhưng trong thực tại, sự sống ấy lại hiện diện sung mãn trong tất cả và trong từng Bánh Thánh. Nhưng để Cha có thể hoạt động trong một linh hồn, linh hồn ấy phải có đức tin. Ôi đức tin sống động ấy đẹp lòng Cha biết bao!**

1421 Những chị dự giờ chầu vào lúc ấy **(47)** gồm có Mẹ Bề Trên và một vài chị em khác. Nhưng tôi nhận ra chính lời cầu nguyện của Mẹ Bề Trên đã đánh động trời cao, và tôi vui mừng vì có những linh hồn đẹp lòng Thiên Chúa.

1422 Trong giờ giải trí hôm sau, khi tôi dò hỏi để biết những chị nào đã tham dự giờ chầu vào khoảng từ bốn đến năm giờ, một chị đã la ầm lên: “Này chị, tại sao chị lại hỏi thế, có lẽ chị đã được một mặc khải chứ gì?”. Tôi lặng thinh, không nói gì thêm; mặc dù cũng được Mẹ Bề Trên hỏi, nhưng tôi không thể trả lời vì chưa đến giờ thích thuận.

1423 Một dịp kia, một người chị em [nữ tu Damian Ziolek [5]] tâm sự với tôi rằng chị muốn chọn vị linh mục kia làm cha giải tội. Chị ấy rất vui vẻ báo tin và xin tôi cầu nguyện theo ý nguyện ấy, và tôi cũng hứa với chị sẽ làm như thế. Trong lúc cầu nguyện, tôi được biết linh hồn chị sẽ chẳng được lợi ích thiêng liêng nào từ sự hướng dẫn của vị linh mục ấy. Và trong lần gặp nhau sau đó, chị lại cho biết về niềm vui lớn lao của chị khi được sống dưới sự hướng dẫn của ngài.

1424 Tôi chia vui với chị, nhưng khi chị ấy đi **(48)** khỏi, tôi đã bị nghiêm trách. Chúa Giêsu bảo tôi hãy nói cho chị ấy những điều Người đã cho tôi biết trong giờ cầu nguyện, và tôi đã báo cho chị ấy ngay lần gặp sau đó, mặc dù tôi phải trả giá đắt cho việc này.

1425 Hôm nay, tôi đã cảm nghiệm hình khổ mạo gai trong một lúc ngắn. Trước Thánh Thể, tôi đã cầu nguyện cho một linh hồn. Tôi cảm nghiệm một vết thương đau đớn đến nỗi phải gục đầu xuống thành bàn thờ. Mặc dù khoảng thời gian thật ngắn ngủi, nhưng nỗi đau thật ghê rợn.

1426 Lạy Chúa Giêsu, xin hãy cho con các linh hồn. Xin mọi điều Chúa muốn hãy xảy đến với con, nhưng đáp lại, xin Chúa ban cho con các linh hồn. Con muốn phần rỗi cho các linh hồn. Con muốn các linh hồn được nhận biết Lòng Thương Xót Chúa. Con chẳng còn gì cho riêng mình, bởi vì con đã dâng hiến tất cả cho các linh hồn, kết quả là ngày phán xét, con sẽ tay không đến trước mặt

Chúa, vì con đã nhượng cho các linh hồn tất cả. Như vậy, Chúa sẽ không có gì để xét xử con, và trong ngày đó chúng ta sẽ gặp nhau: Tình Yêu và Lòng Thương Xót...

(49) + J.M.J.

1427 Lạy Chúa Giêsu ẩn thân, sự sống còn của con,
Đối tượng niềm khát khao nóng bỏng của con,
Không gì sẽ làm chết ngạt tình yêu Chúa trong trái tim con.
Sức mạnh tình yêu giữa chúng ta đảm bảo cho con điều đó.
Lạy Chúa Giêsu ẩn thân, bảo chứng vinh quang cho sự sống lại của con,
Trót cả cuộc đời con đều hướng về Chúa.
Chính Chúa, ôi Bánh Thánh, Đấng cho con được sống muôn đời,
Và đáp lại, con biết Chúa sẽ thương con như người con bé bỏng.
Lạy Chúa Giêsu ẩn thân, tình yêu vô cùng tinh tấn của con,
Cuộc sống với Chúa của con đã bắt đầu ngay từ dưới thế,
Và sẽ được biểu hiện đầy đủ trong cõi đời mai sau.
Bởi vì tình yêu giữa chúng ta sẽ không bao giờ thay đổi.
Lạy Chúa Giêsu ẩn thân, khát vọng độc nhất của hồn con,
Đối với con, một mình Chúa còn hơn những niềm vui thiên đàng.
Linh hồn con chỉ kiếm tìm mình Chúa, Đấng vượt trên mọi ân huệ và ân sủng,
Chúa đến với con dưới hình tấm bánh.
Lạy Chúa Giêsu ẩn thân, sau cùng, xin đưa trái tim khát bỏng của con về với Chúa
Nó bừng cháy ngọn lửa yêu Chúa tinh ròng của vị luyến thần.
Con bất khuất sống cuộc đời theo bước Chúa,
Đầu ngẩng cao như một hiệp sĩ, dù chỉ là nữ nhi yếu đuối.

1428 **(50**) Suốt một tháng nay, tôi cảm thấy rất yếu nhược. Cứ mỗi lần lên cơn ho, tôi cảm thấy hai lá phổi như bị nát nhừ. Nhiều lúc tôi cảm thấy thân xác hoàn toàn rữa nát. Thật khó tường tả được cái đau đớn kinh khủng như thế nào. Mặc dù ý chí tôi hoàn toàn chấp nhận, tuy nhiên, đó vẫn là một đau khổ hãi hùng đối với bản tính tự nhiên, hơn cả mặc áo nhặm hoặc đánh tội đến chảy máu. Tôi cảm nhận nỗi đau ấy đặc biệt khi xuống nhà ăn. Đối với tôi, việc ăn uống đã trở thành một cố gắng hết sức bởi vì thực phẩm đã làm tôi yếu bệnh. Thời gian này tôi cũng bắt đầu bị đau quặn trong

phần ruột. Tất cả những món ăn nhiều gia vị đã làm tôi đau đớn kinh khủng đến độ phải giãy giụa trong đau đớn và chảy nước mắt suốt nhiều đêm, chỉ vì lợi ích cho các linh hồn.

1429 Tuy nhiên, tôi đã bàn hỏi với cha giải tội về việc phải làm: hoặc tiếp tục chịu đựng điều ấy vì lợi ích các linh hồn hoặc xin bề trên ban phép ngoại lệ để dùng thức ăn nhẹ hơn. Cha đã quyết định tôi nên xin phép bề trên để dùng thức ăn nhẹ. Và tôi đã làm theo lời hướng dẫn của ngài, vì thấy sự nhục nhã này đẹp lòng Chúa hơn.

1430 **(51)** Một ngày kia, tôi đâm hồ nghi vì sao tôi lại cảm nghiệm thân xác không ngừng bị thối rữa nhưng đồng thời vẫn có thể đi lại và làm việc. Có lẽ đây là một hình thức ảo tưởng chăng. Tuy nhiên, không thể là ảo tưởng, bởi vì điều ấy gây cho tôi những cơn đau dữ dội. Khi tôi miên man nghĩ về điều ấy, có một chị đến nói chuyện với tôi. Sau một vài phút, chị ấy nhăn nhó kinh hãi và nói: “Chị ơi, em ngửi thấy có một xác chết ở đây, như thể đang thối rữa. Hãi hùng quá!” Tôi đáp: “Này chị, chị đừng hoảng sợ, mùi xác chết là từ em phát ra đó”. Chị ấy rất kinh ngạc và nói rằng không thể chịu nổi. Sau khi chị ấy đi khỏi, tôi hiểu ra Thiên Chúa đã cho chị ấy ngửi thấy như vậy để tôi không còn nghi ngờ gì nữa. Nhưng như một phép lạ, Chúa vẫn giữ không cho tất cả cộng đoàn biết về nỗi đau đớn ấy của tôi. Lạy Chúa Giêsu của con, chỉ mình Chúa mới biết được chiều sâu của hy sinh này.

1431 Tuy nhiên, khi vào nhà ăn, tôi vẫn phải chịu đựng vì trở nên đối tượng thường xuyên bị nghi ngờ là người kén ăn. Trong những lúc ấy, tôi luôn vội vã đến với Nhà Tạm, sấp mình trước Bình Thánh **(52)** và kín múc sức mạnh để chấp nhận thánh ý Chúa. Những gì tôi đã viết ra đây chưa phải là tất cả.

1432 Hôm nay, trong giờ xưng tội, cùng bẻ bánh với tôi trong tinh thần, cha giải tội đã chúc tôi những lời sau đây: “Chị hãy luôn luôn hết sức trung thành với ơn Chúa; thứ hai, chị hãy khẩn nài Lòng Thương Xót Chúa cho chính chị và cho toàn thế giới, bởi vì chúng ta tất cả đều rất cần đến Lòng Thương Xót Chúa”.

1433 Hai ngày trước Giáng Sinh, những lời này đã được đọc trong nhà ăn: “Ngày mai là ngày sinh của Chúa Giêsu Kitô theo nhục thể.” [6] Nghe những lời ấy, linh hồn tôi được ánh sáng và tình yêu Thiên Chúa xuyên thấu, và tôi nhận được tri thức sâu xa hơn về mầu nhiệm Nhập thể của Con Thiên Chúa. Vĩ đại thay Lòng Thương Xót của Thiên Chúa tiềm ẩn trong mầu nhiệm Nhập Thể của Con Thiên Chúa!

1434 Hôm nay, Chúa cho tôi biết cơn nghĩa nộ của Người đối với nhân loại, ngày tháng của họ đáng bị rút vắn vì tội lỗi họ. Nhưng tôi cũng biết thế giới còn được hiện hữu là nhờ các linh hồn ưu tuyển; tức là các dòng tu. Khốn cho thế gian nếu thiếu các dòng tu!

(53) + J.M.J.

1435 Tôi thể hiện từng việc như thể sắp chết.
Tôi làm việc ấy bây giờ như thể tôi muốn thấy trong giờ sau hết của tôi.
Mặc dù cuộc sống chóng qua như gió thoảng,
Nhưng không việc nào làm vì Chúa mà sẽ uổng công.
Tôi cảm thấy cơ thể mình hoàn toàn hư rữa,
Mặc dù vẫn sống và làm việc.
Cái chết không phải là bi kịch đối với tôi,
Bởi vì từ lâu tôi đã nghiệm được nó.
Dù không có gì hứng thú đối với bản tính tự nhiên
Khi phải thường xuyên ngửi thấy xác mình đang chết,
Tuy nhiên, chẳng có gì khủng khiếp khi linh hồn được tràn ngập ánh sáng Thiên Chúa,
Bởi vì trong đó, đức tin, đức cậy, đức mến và lòng sám hối được khơi lên.
Hằng ngày tôi vẫn thực hiện những nỗ lực phi thường
Để tham gia vào đời sống cộng đoàn,
Nhờ đó mà xin được những ân sủng cho phần rỗi các linh hồn,
Che chắn họ khỏi lửa hoả ngục bằng những hy sinh của tôi.
Vì phần rỗi của một linh hồn
Còn đáng giá hơn hy sinh của trọn một đời
Chịu đựng những hy sinh và cực hình kinh khủng nhất
Sẽ thấy được vinh quang Chúa ban cho linh hồn thật lớn lao.

1436 **(54)** + Lạy Chúa, mặc dù Chúa vẫn thường cho con thấy những cơn nghĩa nộ, nhưng cơn nghĩa nộ của Chúa lại dịu trước những linh hồn hèn mọn. Lạy Chúa, dù Chúa cao cả, nhưng Chúa lại chịu khuất phục một linh hồn hèn mọn và khiêm nhượng sâu xa. Ôi khiêm nhường, nhân đức quý giá nhất trong các nhân đức, nhưng con số các linh hồn đắc thủ nhân đức này ít ỏi biết bao! Con chỉ thấy dáng vẻ của nhân đức này khắp nơi, nhưng chính nhân đức thì chẳng thấy. Lạy Chúa, trước mắt con, xin hãy hạ thấp con thành cái hư vô để con được ơn nghĩa trước mắt Chúa.

1437 + Vọng Giáng Sinh [năm 1937]. Sau hiệp lễ, Mẹ Thiên Chúa cho tôi cảm nghiệm mối ưu tư trong lòng Mẹ đối với Con Thiên Chúa. Nhưng vì mối ưu tư này được ướp đượm trong hương thơm lòng phó thác cho thánh ý Chúa nên phải gọi đó là một niềm vui hơn là một nỗi lo. Tôi hiểu ra linh hồn tôi phải chấp nhận thánh ý Chúa trong mọi sự. Thật tội nghiệp, tôi không sao ghi ra được như đã cảm nghiệm. Linh hồn tôi đắm chìm trong trạng thái tịnh hiệp suốt ngày. Không gì có thể làm tôi xa khỏi trạng thái này, dù những phận sự hay công việc tôi phải thực hiện với các người giáo dân.

1438 **(55)** Trước bữa ăn tối, tôi lên nhà nguyện một lúc để bẻ bánh trong tinh thần với những người thân yêu, tuy xa cách nhưng rất thắm thiết với lòng tôi. Trước tiên, tôi dìm mình trong lời cầu nguyện sâu thẳm và xin Chúa ban ơn thánh cho họ, tất cả và từng người môt. Chúa Giêsu cho tôi biết điều này rất đẹp lòng Người, và linh hồn tôi cũng được ngập lút niềm vui lớn lao vì thấy Thiên Chúa đặc biệt yêu thương những người thân yêu của tôi.

1439 + Sau khi đã vào nhà ăn, trong giờ đọc sách tất cả hữu thể tôi được đắm đuối trong Thiên Chúa. Trong lòng, tôi thấy Thiên Chúa âu yếm nhìn chúng tôi hết sức thoả nguyện. Tôi lưu lại một mình với Hiền Phụ trên trời. Vào lúc đó, tôi được hiểu biết hơn về Ba Ngôi Thiên Chúa, Đấng chúng ta sẽ được chiêm ngắm trong cõi đời đời, và sau hằng triệu năm đi nữa, chúng ta vẫn hoan hưởng như vừa mới khởi đầu cuộc chiêm ngắm. Ôi, Lòng Thương Xót bao la của Chúa, Người cho nhân loại được tham dự **(56)** vào hạnh phúc thần linh của Người cao sâu đến thế! Đồng thời, tâm hồn tôi cũng bị đâm thấu đớn đau khi [nghĩ đến còn] quá nhiều linh hồn đã coi khinh hạnh phúc này.

1440 Khi chúng tôi bắt đầu chia bánh, giữa chúng tôi có một tình thân ái chân thành ngự trị. Mẹ Bề Trên [Irene] chúc tôi thế này: “Này chị, những công việc của Thiên Chúa tiến triển từ từ, vì thế, chị đừng vội vã”. Nói chung, các chị em đều chân thành chúc cho tôi một tình yêu lớn lao, đó là điều tôi ước ao nhất. Tôi thấy những lời chúc ấy thực sự xuất phát từ thâm tâm, ngoại trừ một chị duy nhất đã che giấu ác ý trong lời chúc, mặc dù điều này không gây đau đớn lắm cho tôi, vì linh hồn tôi được tràn đầy Thiên Chúa. Tuy nhiên, điều này cho tôi biết vì sao Thiên Chúa lại rất ít tỏ mình với linh hồn như thế, và tôi biết những linh hồn như thế luôn đi tìm bản thân, ngay cả trong những sự thánh thiện. Ôi, Thiên Chúa tốt lành biết bao vì không để tôi phải lầm lạc! Tôi biết Người sẽ giữ gìn tôi, thậm chí đến độ ghen tương, miễn là tôi phải sống nhỏ bé, bởi vì Thiên Chúa cao sang thích kết thân với linh hồn như thế. Còn đối với các linh hồn kiêu căng, Thiên Chúa tránh xa và chống lại họ.

1441 **(57)** Mặc dù muốn canh thức một lúc trước giờ thánh lễ nửa đêm, [7] nhưng tôi không sao làm nổi. Tôi thiếp đi, và thậm chí còn cảm thấy quá yếu nhược. Nhưng khi chuông báo lễ nửa đêm, tôi nhổm ngay dậy và thay dồ, mặc dù hết sức khó khăn, bởi vì tôi vẫn bệnh đi bệnh lại.

1442 + Khi đi dự thánh lễ nửa đêm, ngay từ đầu tôi đã dìm mình trong sự tịnh hiệp sâu xa, trong khi đó, tôi được thấy máng cỏ Bêlem ngập tràn ánh sáng. Đức Mẹ Đồng Trinh đắm đuối trong tình yêu sâu thẳm, Mẹ bọc Chúa Giêsu trong khăn, còn Thánh Cả Giuse vẫn ngủ say. Sau khi Mẹ Thiên Chúa đặt Chúa Giêsu vào máng cỏ, ánh sáng Thiên Chúa mới đánh thức Thánh Giuse dậy, và Thánh Cả cũng cầu nguyện. Sau đó một lúc, chỉ còn mình tôi với Chúa Giêsu Hài Đồng, Chúa giơ hai tay nhỏ xíu cho tôi, và tôi đã hiểu phải ẵm lấy Người. Chúa Giêsu áp sát đầu vào trái tim tôi và cho tôi biết, qua ánh nhìn sâu thẳm của Người, rằng Người rất hài lòng được ở sát bên trái tim tôi. Ngay lúc ấy, Chúa Giêsu biến mất và chuông báo đến giờ hiệp lễ.

1443 **(58)** Linh hồn tôi rạo rực trong niềm vui sướng. Đến cuối thánh lễ, tôi cảm thấy quá yếu nhược nên phải rời nhà nguyện và trở về phòng riêng, vì thấy không thể tham dự buổi tiệc trà với cộng đoàn được. Nhưng niềm vui suốt mùa Giáng Sinh của tôi thật miên man, bởi vì linh hồn tôi không ngừng được kết hợp với Chúa. Tôi biết mọi linh hồn đều muốn được hoan hưởng những an ủi thần linh, nhưng lại không sẵn lòng từ bỏ những an ủi nhân loại, trong khi hai thứ này không thể dung hoà với nhau được.

1444 Trong mùa Giáng Sinh này, tôi cảm thấy một số linh hồn vẫn đang cầu nguyện cho tôi. Tôi vui mừng vì mối liên kết và cảm thông thiêng liêng như thế đã có ngay ở đời này. Lạy Chúa Giêsu của con, nguyện Chúa được chúc tụng vì tất cả điều này!

1445 Trong những cực hình dữ dội nhất của linh hồn, con luôn luôn lẻ loi, nhưng không - không hề cô đơn, vì con có Chúa, lạy Chúa Giêsu; nhưng ở đây, con đang nói về tha nhân. Không ai cảm thông cho lòng con, nhưng điều này không làm con ngạc nhiên, trước kia con thường ngạc nhiên vì những thiện chí **(59)** của mình bị kết án và giải thích sai lạc; không, điều này bây giờ cũng không làm con ngạc nhiên. Người ta không nhận ra linh hồn. Họ chỉ thấy thân xác, và đoán xét theo thân xác. Nhưng trời xa đất bao nhiêu, thì đường lối của Chúa cũng xa tư tưởng của chúng con bấy nhiêu. Chính con rất thường nghiệm thấy điều này xảy ra [...].

1446 Chúa phán với tôi: Người khác hành xử thế nào cũng không hệ gì đến con; con hãy là phản ảnh sống động của Cha, qua đức yêu thương và Lòng Thương Xót. Tôi đáp lại: “Lạy Chúa, nhưng họ thường lợi dụng lòng tốt của con”. **Hỡi ái nữ của Cha, cũng không hệ gì. Điều ấy không can gì đến việc của con. Phần con, con hãy luôn luôn sống nhân ái đối với người khác, đặc biệt là với các tội nhân.**

1447 + Ôi, Cha đau đớn biết bao vì các linh hồn quá ít kết hợp cùng Cha qua việc hiệp lễ. Cha chờ đợi các linh hồn, thế mà họ lại hững hờ với Cha. Cha yêu thương họ tha thiết chân thành, thế

họ vẫn nghi ngờ Cha. Cha muốn phung phát các ơn thánh Cha cho họ, nhưng họ không thèm lãnh nhận. Họ xử với Cha như một vật vô hồn trong khi (60) Trái Tim Cha chan chứa tình yêu và tình thương. Để phần nào hiểu được những nỗi khổ của Cha, con hảy tưởng tượng một người mẹ đôn hậu hết lòng yêu thương con cái, nhưng chúng lại hất hủi tấm lòng yêu thương của bà. Con hãy suy về nỗi đau đớn của người mẹ ấy. Không ai đoái hoài đến việc an ủi bà. Đó chỉ là một hình ảnh mờ nhạt về tình yêu Cha.

1448 Con hãy viết và nói về Lòng Thương Xót của Cha. Con hãy nói cho các linh hồn biết tìm kiếm sự ủi an nơi đâu: ở toà án yêu thương của Cha [tức là toà cáo giải]. Ở đó, những phép lạ lớn lao nhất hằng xảy ra và không ngừng được tái diễn. Để hưởng nhờ lợi ích của phép lạ này, không cần phải hành hương xa xôi hay phải tổ chức lễ nghi bên ngoài nào cả; chỉ cần có đức tin và đến sấp mình dưới chân vị đại diện của Cha, kể lể nỗi khốn cùng của mình cho ngài, và phép lạ của Lòng Thương Xót Thiên Chúa sẽ được biểu dương sung mãn. Cho dù linh hồn đã ra như cái thây ma thối rữa, xét về phương diện nhân loại, không còn hy vọng hồi sinh và mọi sự coi như đã tiêu tan, thế nhưng với Thiên Chúa thì khác. Phép lạ của Lòng Thương Xót Thiên Chúa sẽ hồi sinh linh hồn ấy một cách toàn diện. Ôi, thương hại thay cho những ai không biết lợi dụng phép lạ của lòng nhân lành Thiên Chúa! Dù vô ích, con cũng hãy kêu gọi, nếu không sẽ quá muộn.

(61) + J.M.J. Năm 1938 Ngày 1 tháng 1

1449 Chúc mừng Năm Mới, xin chào ngươi, trong khoảng thời gian này, sự hoàn thiện của tôi sẽ được nên trọn. [8] Lạy Chúa, con xin cảm tạ Chúa trước về mọi điều lòng nhân lành Chúa sẽ gởi đến cho con. Cám tạ Chúa về chén đau khổ con sẽ được uống hằng ngày. Lạy Chúa, xin đừng giảm bớt vị đắng, nhưng hãy thêm sức cho môi con để khi nhấp chén đắng này, con vẫn biết mỉm cười trong tình yêu Chúa là Tôn Sư của con. Lạy Chúa, con xin cám tạ vì vô vàn an ủi và ân sủng Chúa trào đổ cho con mỗi ngày như sương mai, lặng lẽ, không nhận thấy được trước những con mắt tò mò, nhưng chỉ mình Chúa và con biết được mà thôi. Vì tất cả điều ấy, con xin cám tạ ngay hôm nay, bởi vì trong lúc Chúa trao chén đắng cho con, biết đâu tâm hồn con không thể cám tạ Chúa.

1450 Ôi lạy Chúa, vì thế ngay hôm nay, con xin phó trót mình con và yêu mến chấp nhận thánh ý Chúa. Những định lệnh của Chúa vô cùng khôn ngoan lúc nào cũng dịu dàng và nhân ái đối với von, mặc dù đôi khi con không thể **(62)** hiểu ra cũng không thể dò thấu. Lạy Tôn Sư của con, con xin trọn niềm suy phục Chúa là hoa tiêu của hồn con, xin hãy điều hướng con theo những ước muốn linh thánh của Chúa. Con xin vùi sâu bản thân con trong Trái Tim rất hay thương của Chúa, một đại dương nhân ái vô tận.

1451 + Tôi đang kết thúc năm cũ trong đau thương và khởi đầu một năm mới cũng trong thương đau. Hai ngày trước, tôi đã phải nằm bệnh. Tôi đang cảm thấy quá yếu nhược và một cơn ho rũ rượi đã làm kiệt sức tôi. Ngoài ra, trong ruột còn một cơn quặn đau triền miên và chứng buồn nôn đã đưa tôi đến chỗ rã rời. Vì không thể tham dự giờ kinh cộng đoàn, [9]nên tôi chỉ hợp lòng. Khi các chị em thức dậy lúc mười một giờ đêm để canh thức và đón chào năm mới, tôi vẫn quằn quại trong cơn đau suốt từ chặp tối đến tận nửa đêm. Tôi liên kết đau khổ của tôi với kinh nguyện của chị em đang canh thức trong nhà nguyện để đền tạ Thiên Chúa vì những xúc phạm của các tội nhân.

1452 Khi chuông đồng hồ điểm mười hai tiếng, linh hồn tôi đắm chìm trong tịnh hiệp và được nghe lời này: (63) Hỡi con nhỏ của Cha, đừng sợ hãi, vì con không cô đơn. Hãy chiến đấu can trường, vì cánh tay Cha đang nâng đỡ con; hãy chiến đấu vì phần rỗi cho các linh hồn, thúc giục họ hãy tín thác vào Lòng Thương Xót của Cha, vì đó là nhiệm vụ của con ở đời này và đời sau. Sau những lời ấy, tôi được hiểu biết hơn về lòng ái tuất của Chúa. Chỉ có linh hồn nào muốn trầm luân mới bị trầm luân, vì Thiên Chúa không kết án một ai.

1453 Hôm nay là lễ Tân Niên. Sáng nay, tôi cảm thấy quá yếu nhược nên không sang phòng bên cạnh để hiệp lễ. [10] Tôi không thể đi dự thánh lễ vì cảm thấy quá yếu bệnh, và đành dâng lời tạ ơn trên giường. Tôi rất muốn đi dự thánh lễ và sau đó xưng tội với cha Andrasz, nhưng cảm thấy rã rời quá nên không thể đi lễ mà cũng chẳng xưng tội được. Và vì thế, linh hồn tôi đã đau đớn vô cùng.

Sau giờ điểm tâm, chị Y Tế [nữ tu Chrysostom] đến và hỏi: “Chị ơi, tại sao chị không đi dự lễ?”. Tôi trả lời không đi nổi. Chị ấy lắc đầu ngao ngán và nói: “Lễ trọng đến thế, chị ơi, thế mà chị không chịu đi dự lễ!”. Rồi chị ấy ra khỏi phòng. Tôi đã nằm liệt giường suốt hai ngày, quằn quại trong đau đớn, chị ấy không đến thăm, đến ngày thứ ba, chị ấy mới đến, **(64)** không hỏi xem tôi có sức chỗi dậy được không, nhưng khiêu khích chất vấn tại sao tôi không đi lễ. Khi ở một mình, tôi đã cố gắng chỗi dậy, nhưng bị cơn bệnh bám riết, thành ra tôi đành nằm lại trên giường với lương tâm thanh thản. Tuy nhiên, tâm hồn tôi có nhiều điều để dâng cho Chúa và kết hợp thiêng liêng với Người trong thánh lễ thứ hai. Sau thánh lễ thứ hai, chị Y Tế lại trở lại với tôi, nhưng lần này với khả năng chuyên môn của người coi y tế và một chiếc nhiệt kế. Tôi không bị sốt, mặc dù bệnh rất trầm trọng và không thể dậy nổi. Thế là lại thêm một bài nữa, chị dạy tôi đừng nên đầu hàng trước bệnh tật. Tôi trả lời cho chị rằng tôi biết, ở đây chỉ được coi là bệnh nặng khi đã lâm cơn hấp hối sau cùng. Tuy nhiên, vì biết chị ấy sắp sửa giảng thêm cho một bài nữa, nên tôi nói thêm lúc này tôi chưa cần được hun đúc lòng sốt sắng. Và một lần nữa, tôi còn lại một mình trong phòng.

Tâm hồn tôi tan nát trong sầu muộn, cay đắng đầy ứ linh hồn, tôi lặp đi lặp lại lời này: “Năm Mới ơi, xin chào; chén đắng ơi, xin chào”.

Lạy Chúa Giêsu của con, tâm hồn con hăm hở đón chờ Chúa, nhưng gánh nặng bệnh tật không cho phần xác con đến tham dự **(65)** giờ kinh cộng đoàn, và con bị nghi ngờ là đồ biếng nhác. Những đau khổ của con vì thế mà tăng thêm.

Sau bữa tối, Mẹ Bề Trên [Irene] ghé qua một lúc, nhưng rồi lại đi ngay. Tôi định nhờ mời cha Andrasz đến phòng để giải tội cho tôi, nhưng đành hãm lại vì hai lý do: thứ nhất, đừng tạo dịp xầm xì như đã xảy ra về việc đi lễ; và thứ hai, tôi cũng không thể cáo mình bởi vì tôi sẽ oà lên khóc như một đứa trẻ mà thôi. Một lúc sau đó, một chị khác lại đến và quở trách: “Này chị, có ít sữa và bơ trong lò kìa; sao không chịu uống đi?”. Tôi đáp rằng không ai lấy giùm cho tôi.

1454 + Khi màn đêm buông xuống, những đau đớn phần xác càng dữ dội thêm cộng với nỗi thương đau tinh thần. Đêm tối và đau khổ. Cái tĩnh mịch của bóng đêm đã cho tôi được đau khổ một cách tự do. Thân xác tôi chịu căng trên thập giá. Tôi giãy giụa trong đau đớn dữ dội cho đến mười một giờ đêm. Trong tâm trí, tôi đến Nhà Tạm và mở bình thánh ra, tựa đầu vào bình thánh, và tất cả nước mắt lặng lẽ **(66)** giàn giụa vào Trái Tim Đấng duy nhất hiểu biết thương đau và khổ ải là thế nào. Tôi đã cảm nghiệm được sự ngọt ngào của đau khổ, linh hồn tôi càng ước ao cơn thống khổ ngọt ngào này, và có lẽ tôi sẽ không đánh đổi để lấy tất cả những kho báu trần thế. Chúa ban cho tôi sức mạnh tinh thần và đức ái đối với những người đã tạo nên những đau khổ này. Đó là ngày đầu tiên của năm mới.

1445 Cũng trong ngày hôm nay, tôi cảm thấy một linh hồn tốt lành [có lẽ cha Sopocko hoặc cha Andrasz] đang cầu nguyện cho tôi, và trong tinh thần, đang ban cho tôi phúc lành linh mục của ngài. Tôi đáp lại bằng cách cầu nguyện tha thiết cho ngài.

1456 + Lạy Chúa rất đáng mến, Chúa khoan nhân biết bao khi phán xét mỗi người theo lương tâm và nhận thức của họ, chứ không theo lời nói của người đời. Tâm trí con vui mừng và càng ngày càng sống sự khôn ngoan của Chúa, sự khôn ngoan con đang được thấu hiểu mỗi ngày một hơn. Và nhờ đó, Lòng Thương Xót Chúa cũng ngày càng tỏ hiện với con hơn. Lạy Chúa Giêsu của con, lạy Thiên Chúa của con, tác động của tất cả tri thức này nơi linh hồn con là con đang được biến đổi thành một ngọn lửa tình yêu cho Chúa.

1457 **(67)** + Ngày 2 tháng 1 năm 1938

Hôm nay, khi tôi đang dọn mình hiệp lễ, Chúa Giêsu truyền cho tôi phải ghi chép nhiều hơn nữa; không những về các hồng ân ban cho tôi, mà còn về những vấn đề bên ngoài nữa, và điều này để an ủi nhiều linh hồn.

1458 + Sau đêm thống khổ ấy, khi linh mục [cha Matzanger [11]] cùng với Chúa Giêsu đến phòng tôi, niềm sốt sắng tràn ngập toàn thể hữu thể tôi đến nỗi tôi cảm thấy nếu vị linh mục chậm chạp hơn một chút nữa, có lẽ chính Chúa Giêsu sẽ nhảy xuống khỏi tay ngài để đến với tôi.

1459 Sau khi hiệp lễ, Chúa phán với tôi: Nếu linh mục không đưa Cha đến với con, thì chính Cha đã đích thân đến dưới hình Thánh Thể như vậy. Hỡi ái nữ của Cha, những đau khổ trong đêm vừa qua của con đã sắm được ân sủng Lòng Thương Xót của Cha cho rất đông các linh hồn.

1460 + Hỡi ái nữ của Cha, Cha có điều này muốn nói với con. Tôi thưa lại: “Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa hãy phán dạy vì con khát khao những lời của Chúa”. Điều phật ý Cha là con đã không chịu mời cha Andrasz đến giải tội trong phòng chỉ vì sợ chị em xầm xì. Con hãy biết rằng vì điều ấy mà con làm cớ cho họ xầm xì hơn nữa. (6) Tôi hạ mình khiêm cung khẩn nài Chúa tha thứ. “Lạy Tôn Sư của con, xin hãy quở con; xin đừng làm ngơ trước những sai lỗi của con, và đừng để con lầm lạc”.

1461 + Ôi Chúa Giêsu của con, khi bị hiểu lầm và linh hồn giữa cơn sầu đắng, con muốn được ở một mình với Chúa một lúc. Những lời của người đời chẳng đem lại cho con niềm an ủi . Lạy Chúa, xin đừng gởi đến cho con những sứ giả như thế vì họ chỉ nói về họ và những điều bản tính tự nhiên của họ thúc đẩy mà thôi. Những người an ủi như thế chỉ làm cho con thêm mệt mỏi.

1462 Ngày 6 tháng 1 năm 1938

Hôm nay, khi linh mục tuyên uý [cha Theodore] kiệu Chúa Giêsu đến, một luồng sáng phát ra từ Bánh Thánh chiếu vào trái tim tôi và làm tôi no thoả trong ngọn lửa sốt mến. Chúa Giêsu dạy tôi hãy đáp ứng những soi động của ân sủng trung thành hơn, và sự cảnh tỉnh của tôi phải tinh tế hơn nữa.

1463 + Chúa cũng cho tôi biết có nhiều vị giám mục đang cứu xét vấn đề ngày đại lễ, có cả một người giáo dân nữa. Một số vị nhiệt thành với công cuộc của Chúa, trong khi một số khác lại không tin; nhưng dù sao, kết quả vẫn là vinh quang cho công cuộc **(69)** của Thiên Chúa. Mẹ Irene và Mẹ Mary Joseph đang sửa soạn một bản tường trình cho các vị giáo quyền, hai ngài cũng bị chất vấn, nhưng không phải về công việc cho bằng về cá nhân tôi. [12] Đối với chính công việc thì không có gì nghi ngờ, vì vinh quang Thiên Chúa hiện đang được rao truyền.

1464 Hôm nay, tôi cảm thấy khoẻ khoắn hơn. Tôi vui mừng vì có thể suy ngắm trong giờ thánh. Lúc đó, tôi được nghe lời này: Con không khoẻ đâu. Đừng trì hoãn việc chịu bí tích cáo giải, như vậy là phiền lòng Cha. Con đừng lưu tâm đến những lời xầm xì của những người chung quanh. Lời này làm tôi ngạc nhiên vì hôm nay tôi đã cảm thấy khoẻ hơn, nhưng tôi không nghĩ gì thêm. Khi một chị tắt đèn đi, tôi liền làm giờ thánh. Nhưng chỉ sau một lúc, tim tôi đã thấy có vấn đề. Tôi đau đớn đến tận mười một giờ đêm, và lúc ấy, tôi cảm thấy quá yếu nhược nên đánh thức chị N. [có lẽ nữ tu Fabiola] cùng phòng, và chị đem cho tôi một ít nước làm tôi cảm thấy phần nào nhẹ nhõm nên có thể nghỉ ngơi. Giờ đây tôi đã hiểu lời cảnh báo của Chúa. Tôi quyết định ngày hôm sau sẽ mời một linh mục nào đó để thổ lộ (70) tất cả những bí nhiệm linh hồn với ngài. Nhưng chưa hết, trong lúc tôi đang cầu nguyện cho các tội nhân và dâng mọi đau khổ cho họ, thần dữ đã không thể chịu nổi.

1465 Hắn hiện nguyên hình và nói: “Mày đừng cầu nguyện cho các tội nhân, nhưng cho chính mày, vì mày sẽ bị trầm luân”. Không lưu ý đến lời Satan, tôi tiếp tục sốt sắng gia tăng lời cầu nguyện cho các tội nhân. Thần dữ tru trếu cuồng nộ. “Ôi, ước gì tao có quyền trên mày!” rồi biến đi. Tôi thấy đau khổ và lời cầu nguyện của tôi đã xiềng trói được Satan và cứu thoát nhiều linh hồn khỏi nanh vuốt của hắn.

1466 Lạy Chúa Giêsu, người yêu của phần rỗi nhân loại, xin lôi kéo mọi linh hồn đến cùng sự sống thần linh của Chúa. Ước chi sự cao cả Lòng Thương Xót Chúa được chúc tụng ở đời này và đời sau chẳng cùng. Ôi Đấng Yêu Thương vĩ đại của các linh hồn, Đấng với lòng trắc ẩn đã khai mở những suối nguồn thương xót lợi ích để các linh hồn yếu đuối được mạnh sức trong cuộc lữ hành đời này, Lòng Thương Xót Chúa dàn trải suốt cuộc đời chúng con như một sợi chỉ vàng, và gìn giữ mối liên lạc tốt lành giữa chúng con với Thiên Chúa. Vì Chúa không cần bất cứ gì làm cho Chúa hạnh phúc, nên tất cả **(71)** chỉ là công việc do Lòng Thương Xót của Chúa mà thôi. Các giác quan con sững sờ trong vui mừng khi Chúa cho con hiểu biết hơn về ưu phẩm cao trọng của Chúa; đó là Lòng Thương Xót vô biên.

1467 Ngày 7 tháng 1 năm 1938. Thứ Sáu đầu tháng.

Sáng nay trong giờ thánh lễ, tôi được nhìn thấy Chúa Cứu Thế khổ đau một lúc. Điều làm tôi kinh ngạc là Chúa Giêsu thật bình thản giữa những thống khổ tột cùng của Người. Tôi đã hiểu đây là một bài học cho tôi về thái độ phải giữ bên ngoài giữa những đau khổ tư bề của tôi.

1468 Trong một lúc khá lâu, tôi cảm thấy đau buốt nơi bàn tay, bàn chân, và cạnh sườn. Sau đó, tôi nhìn thấy một tội nhân được lợi ích nhờ những đau khổ của tôi và trở nên thân thiết với Chúa. Tất cả điều này là vì các linh hồn để họ khỏi phải chết vì đói lả.

1469 + Hôm nay, tôi đi xưng tội với cha tuyên uý [cha Theodore]. Qua vị linh mục, Chúa Giêsu đã an ủi linh hồn tôi. Ôi Giáo Hội của Thiên Chúa, Hiền Mẫu thực sự của tôi, Người Mẹ hằng cảm thông với con cái...

1470 **(72)** Ôi, thật may lành biết bao vì Chúa Giêsu sẽ phán xét chúng ta theo lương tâm của chúng ta chứ không phải theo dị nghị hay xét đoán của người đời. Ôi, Đấng Tốt Lành vô biên, con thấy Chúa đầy lân ái trong chính hành vi phán xét của Chúa.

1471 Mặc dù đang yếu nhược và bản tính tự nhiên gào lên đòi nghỉ ngơi, nhưng tôi cảm thấy ân sủng soi động tôi hãy cố gắng ép mình để viết, viết để an ủi các linh hồn, những người tôi hết lòng yêu thương và chia sẻ mọi sự với họ trong cõi muôn đời. Tôi tha thiết mong ước cho họ được sự sống đời đời, vì thế tôi dùng tất cả thời giờ rảnh rỗi, cho dù rất vắn vỏi, để ghi chép theo cách Chúa Giêsu đã muốn.

1472 Ngày 8 tháng 1

Trong giờ dâng lễ, tôi được biết nhiều hơn về cha Sopocko, qua sự hợp tác giữa ngài và tôi, danh Chúa được cả sáng hơn. Mặc dù xa cách, nhưng ngài và tôi vẫn thường liên kết với nhau vì được hợp nhất trong cùng một mục đích chung.

1473 Lạy Chúa Giêsu là niềm khát khao độc nhất của con, hôm nay con muốn tiếp đón Chúa với hết niềm sốt sắng, **(73)**thế mà linh hồn con lại rơi vào cảnh khô khan hơn bao giờ hết. Đức tin của con triển nở trong sức mạnh, và vì vậy, lạy Chúa, thành quả việc Chúa đến sẽ sung mãn đầy tràn. Mặc dù nhiều lần Chúa viếng thăm mà không chạm đến các giác quan và chỉ ngự trị ở phần thượng của con, nhưng đôi khi các giác quan cũng được hân hoan khi Chúa đến.

1474 Tôi thường xin Chúa Giêsu ban cho tôi một trí năng được đức tin soi dẫn. Tôi trình bày ước nguyện này với Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, xin ban cho con một trí năng thông sáng, vì chỉ có thế con mới hiểu biết Chúa được nhiều hơn; càng hiểu biết Chúa, con sẽ càng mến yêu Chúa nồng nàn. Lạy Chúa Giêsu, xin ban cho con một trí năng mạnh mẽ, để con hiểu biết những vấn đề thánh thiện và cao cả. Lạy Chúa Giêsu, xin ban cho con một trí năng sắc bén, để con hiểu biết về Yếu Tính Thần Linh và đời sống nội tại của Chúa là đời sống Tam Vị Nhất Thể. Xin ban cho trí năng con những khả năng và thiên hướng này qua ân sủng đặc biệt của Chúa. Mặc dù con biết có một khả năng qua ân sủng mà Giáo Hội ban cho con, nhưng vẫn còn một kho tàng các ân sủng mà Chúa sẽ ban, lạy Chúa, khi chúng con nài xin Chúa. Nhưng nếu thỉnh nguyện này của con không đẹp lòng Chúa, thì con nài xin Chúa, đừng ban cho con khuynh hướng cầu nguyện như vậy nữa”.

1475 **(74)** Tôi cố gắng sống hoàn thiện để trở nên hữu ích cho Giáo Hội. Mối liên đới giữa tôi với Giáo Hội thật bền chặt. Sự thánh thiện hoặc sa đoạ của mỗi linh hồn đều tác động đến toàn thể Giáo Hội. Quan sát bản thân mình và những người chung quanh, tôi đã hiểu ra tầm ảnh hưởng của tôi đối với các linh hồn lớn lao như thế nào, không phải chỉ những hành vi anh hùng, vì những hành vi này tác động trực tiếp đến họ, mà cả những hành vi nhỏ bé, chẳng hạn một cử động của bàn tay, một cái nhìn, và vô số các việc khác không kể xiết đều có ảnh hưởng và phản chiếu trên các linh hồn khác, như chính tôi đã nhận ra.

1476 Ôi luật dòng chúng tôi thật chính đáng khi buộc phải giữ thinh lặng ngặt trong phòng ngủ [các phòng tập thể] và không cho chúng tôi lưu lại trong đó trừ khi tuyệt đối cần thiết. Hiện giờ, tôi sống trong một phòng nhỏ chung với một chị khác, nhưng khi yếu bệnh và nằm liệt trên giường, tôi thấy thật khó chịu khi có người lúc nào cũng ngồi trong phòng ngủ. Chị N. [13] làm một số việc thủ công và hầu như lúc nào cũng ngồi trong phòng, **(75)** còn chị S. [14] lại đến để chỉ dẫn. Thật khó mà tả hết điều ấy làm tôi mệt nhọc như thế nào, đặc biệt khi yếu bệnh và sau một đêm đau đớn. Mỗi tiếng nói đều vang động vào một chỗ nào đó trong não bộ, nhất là khi mắt đã nặng vì buồn ngủ. Ôi luật dòng, trong đó có biết bao đức ái...

1477 Trong giờ kinh Chiều, khi hát đến câu “Người đã vung cánh tay uy quyền” trong kinh Magnificat, một trạng thái tịnh hiệp sâu lắng bao phủ linh hồn tôi, và tôi hiểu Chúa sẽ nhanh chóng thực hiện công cuộc của Người nơi linh hồn tôi. [15]Giờ đây, tôi không còn ngạc nhiên vì Chúa đã không tỏ rõ mọi sự cho tôi ngay từ ban đầu.

1478 + Lạy Chúa Giêsu, tại sao hôm nay Chúa buồn phiền thế? Xin cho con biết, ai đã là nguyên nhân nỗi buồn của Chúa? Và Chúa Giêsu trả lời cho tôi: **Các linh hồn ưu tuyển thiếu tinh thần của Cha, những người sống theo chữ nghĩa [x. 2 Cr 3,6] và đã đặt chữ nghĩa trên tinh thần của Cha, trên tinh thần đức ái.**

Cha đã thiết lật tất cả bộ luật của Cha trên đức ái, tuy nhiên, Cha không thấy đức ái, ngay cả trong các dòng tu. Đó là lý do nỗi buồn phiền tràn ngập Trái Tim Cha.

(76) + J.M.J.

1479 Lạy Chúa Giêsu của con, trong cay đắng và đau đớn kinh hồn,
Con vẫn cảm được cái nựng yêu của Thánh Tâm Chúa.
Như một người mẹ, Chúa áp con vào lòng,
Và thậm chí hiện nay, Chúa cho con cảm nghiệm những gì bức màn che khuất.
Lạy Chúa Giêsu của con, trong hoang mạc và kinh hoàng chung quanh đây,

Trái tim con vẫn cảm thấy ánh nhìn ấm áp của Chúa,
Điều mà không giông tố nào có thể mờ xoá khỏi con,
Vì Chúa ban cho con sự đảm bảo về tình yêu lớn lao của Chúa, ôi Thiên Chúa.
Lạy Chúa Giêsu của con, giữa những khốn cùng bi thương của kiếp sống này,
Chúa chiếu sáng như một vì sao, lạy Chúa Giêsu, bảo vệ con khỏi bị tiêu trầm.

Và cho dù những khốn nạn của con kinh khủng,
Con vẫn trọn niềm tín thác vào quyền năng Lòng Thương Xót Chúa.
Lạy Chúa Giêsu ẩn thân, trong cuộc chiến giờ sau hết của con,
Ước chi ân sủng toàn năng Chúa trào xuống cho hồn con,
Để giờ phút lâm chung, con có thể ngước nhìn Chúa
Và được thấy Chúa nhãn tiền như các phúc nhân thiên đàng.
Lạy Chúa Giêsu của con, giữa những hiểm nguy bao quanh con đây,
Con bước trong đời giữa tiếng reo mừng, đầu ngẩng hiên ngang,
Bởi vì, lạy Chúa Giêsu, trước Trái Tim đầy yêu thương của Chúa,
Mọi quân thù sẽ bị nghiền nát, mọi bóng tối đều bị xua tan.

1480 **(77)** + Lạy Chúa Giêsu, xin vùi giấu con trong Lòng Thương Xót của Chúa và chuyển chở con chống lại tất cả những gì làm linh hồn con hoảng sợ. Xin đừng để lòng tín thác của con nơi tình thương Chúa phải bẽ bàng. Xin bảo vệ con bằng quyền toàn năng thương xót Chúa và phán xét con một cách nhân từ.

1481 Hôm nay, [16] trong giờ thánh lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng sát bên bàn quỳ của tôi. Dường như Chúa khoảng chừng một tuổi, và Người đòi tôi bồng ẵm. Khi tôi đã ẵm Chúa trên tay, Người rúc sát vào lòng tôi và nói: **Thật thích thú được gần bên trái tim con.** "Mặc dù Chúa nhỏ bé, nhưng con biết Chúa là Thiên Chúa. Tại sao Chúa lại mặc hình một con trẻ bé bỏng thế này để kết nghĩa thân thiết với con?". **Bởi vì Cha muốn dạy con con đường thơ ấu thiêng liêng. Cha muốn con hãy thật nhỏ bé, khi con sống bé nhỏ, Cha sẽ đưa con đến sát gần Trái Tim Cha, giống như lúc này con đang ẵm Cha sát bên trái tim con vậy.** Lúc ấy, tôi còn một mình, nhưng không ai có thể nhận ra những xúc cảm nơi tâm hồn tôi, tôi được đắm đuối trong Thiên Chúa, như một miếng bọt được ném vào giữa biển khơi...

1482 **(78)** + Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa biết con đã chịu rất nhiều phiền sầu vì nói lên sự thật. Ôi, sự thật thường xuyên bị chèn ép, hầu như lúc nào cũng đội một chiếc mão gai! Ôi Đấng Chân Lý

Hằng Hữu, xin nâng đỡ để con kiên cường nói lên sự thật cho dù có phải trả giá bằng mạng sống mình. Lạy Chúa Giêsu, thật khó mà tin được điều này, khi người ta dạy một đàng nhưng lại sống một nẻo.

1483 Lý do là vì trong ngày tĩnh tâm, sau khi suy gẫm thật cặn kẽ về cuộc đời, con đã quyết định nhìn thẳng vào Chúa, lạy Chúa Giêsu, mẫu gương tuyệt hảo nhất của con. Ôi cõi đời đời là nơi sẽ tỏ hiện nhiều bí ẩn và làm sáng tỏ sự thật...

1484 Ôi Bánh Thánh Hằng Sống, xin Chúa nâng đỡ con giữa chốn khách đày này để con được mạnh sức trung thành theo bước Đấng Cứu Độ. Lạy Chúa, con không xin Chúa cất con khỏi thập giá, nhưng nài xin Chúa ban cho con sức mạnh để kiên trì trên đó. Con muốn bị căng thây trên thập giá như Chúa, lạy Chúa Giêsu. Con muốn tất cả những khổ hình và đau đớn mà Chúa đã chịu. Con muốn uống cạn chén đắng.

(79) Lòng Nhân Lành Thiên Chúa

1485 Lòng Thương Xót Thiên Chúa ẩn ngự trong phép Thánh Thể, Chúa phán với chúng ta từ ngai toà thương xót: **Tất cả các con, hãy đến cùng Cha.**

Cuộc Đối Thoại giữa Thiên Chúa Nhân Lành
với Một Linh Hồn Tội Nhân

Chúa Giêsu: Hỡi linh hồn tội lỗi, đừng sợ hãi Đấng Cứu Độ của con. Chính Cha cất bước đầu tiên để đến với con, vì Cha biết tự sức con, con không thể nhấc nổi bản thân để đến cùng Cha. Con nhỏ ơi, đừng trốn tránh Hiền Phụ của con nữa; hãy sẵn sàng thổ lộ tâm tư với Thiên Chúa xót thương, Người rất muốn ngỏ những lời tha thứ và quảng phát dư tràn ân sủng của Người cho con. Linh hồn con đắt giá chừng nào đối với Cha! Cha đã ghi tên con trên bàn tay Cha; con đã được khắc sâu như một thương tích nơi Trái Tim Cha.

Linh hồn: Lạy Chúa, con nghe tiếng Chúa mời gọi từ bỏ nẻo đường tội lỗi để quay về, nhưng con không có sức mạnh cũng chẳng có can đảm để làm theo.

Chúa Giêsu: Cha là sức mạnh của con, Cha sẽ trợ giúp con trong cuộc chiến đấu.

Linh hồn: Lạy Chúa, con nhận ra sự thánh thiện của Chúa, và con sợ Chúa.

Chúa Giêsu: Hỡi con nhỏ của Cha, con lại sợ hãi Thiên Chúa nhân lành hay sao? Sự thánh thiện (80) của Cha không cản trở lòng nhân từ của Cha. Con hãy coi, vì con, Cha đã thiết lập một ngai toà xót thương trên trần thế - đó là nhà tạm - và từ ngai toà ấy, Cha ước ao được ngự vào tâm hồn các con. Chung quanh Cha không có lính canh hoặc người bảo vệ. Các con có thể đến với Cha bất cứ lúc nào, bất cứ giờ nào; Cha muốn chuyện vãn và mong được ban ơn cho các con.

Linh hồn: Lạy Chúa, con hoài nghi không biết Chúa có tha thứ muôn vàn tội lỗi cho con hay không; nỗi khốn nạn bản thân làm con hết sức hoảng sợ.

Chúa Giêsu: Lòng Thương Xót của Cha còn lớn lao hơn tội lỗi của con và của toàn thế giới. Ai có thể đo lường được lòng nhân lành của Cha? Vì các con, Cha đã từ trời giáng thế; vì các con, Cha đã cam chịu đóng đinh trên thập giá; vì các con, Cha đã để Thánh Tâm Cha chịu lưỡi đòng đâm thâu để khai mở mạch nguồn thương xót cho các con. Vì thế, với niềm tín thác, các con hãy đến kín múc những ân sủng từ nguồn mạch ấy. Cha không bao giờ phụ rẫy một trái tim sám hối. Nỗi khốn nạn của các con đã biến mất trong vực thẳm thương xót của Cha. Con đừng biện luận với Cha về nỗi xấu xa của con nữa. Con sẽ làm Cha được thoả lòng nếu cứ giao lại cho Cha hết những ưu phiền và cay đắng của con. Cha sẽ đổ chồng chất những kho tàng ân sủng của Cha trên con.

(810) Linh hồn: Lạy Chúa, Chúa đã chinh phục trái tim chai đá của con bằng lòng nhân lành của Chúa. Trong niềm tín thác và khiêm cung, con đến với toà thương xót của Chúa, nơi đó, Chúa đích thân xá giải cho con qua bàn tay vị đại diện của Chúa. Lạy Chúa, con cảm nhận hồng ân và bình an của Chúa tràn ngập linh hồn con. Con cảm thấy bị choáng ngợp vì Lòng Thương Xót của Chúa, ôi lạy Chúa. Chúa tha thứ cho con, tha thứ nhiều hơn những gì con dám hy vọng hoặc tưởng nghĩ. Lòng khoan dung của Chúa siêu vượt tất cả những ước nguyện của con. Và giờ đây, khi được ngập lút trong tâm tình tri ân vì muôn vàn ân sủng, con xin Chúa hãy đến với trái tim con. Con đã lang bạc như đứa con hoang đàng; nhưng Chúa vẫn không thôi là Hiền Phụ của con. Xin Chúa gia tăng lòng thương với con, vì Chúa biết con yếu đuối dường nào.

Chúa Giêsu: Hỡi con nhỏ, con đừng dài dòng về nỗi đớn hèn của con nữa; nó đã được quên hết rồi. Con nhỏ ơi, hãy lắng nghe điều Cha ước ao muốn ngỏ cùng con. Con hãy đến với những thương tích của Cha và kín múc từ nguồn mạch sự sống này bất cứ những gì tâm hồn con ước nguyện. Con hãy uống cho thoả thuê từ nguồn mạch sự sống này để khỏi bị mỏi mệt trên bước đường lữ thứ của con. Con hãy nhìn những ánh quang thương xót của Cha và đừng sợ hãi những kẻ thù phần rỗi của con. Con hãy tôn vinh Lòng Thương Xót của Cha.

(82) Cuộc Trao Đổi của Thiên Chúa Nhân Lành
với Một Linh Hồn Ngã Lòng

1486 Chúa Giêsu: Hỡi linh hồn đắm chìm trong tăm tối, con đừng thất vọng. Tất cả vẫn chưa hư mất cả đâu. Con hãy đến và tin cậy nơi Thiên Chúa của con, Đấng là toàn yêu và toàn thương.

- Nhưng linh hồn ấy cứ cuộn mình trong bóng tối, giả ngơ giả điếc trước lời nài nỉ.

Chúa Giêsu lại mời gọi: Con nhỏ của Cha ơi, hãy lắng nghe lời Hiền Phụ đầy thương xót của con.

- Trong linh hồn ấy thốt ra lời đáp: “Đối với tôi, chẳng có xót với thương gì cả”, và rồi nó lủi vào bóng đen tăm tối hơn trước, một nỗi tuyệt vọng giống như thể phải chịu trước thảm cảnh hoả ngục và làm cho linh hồn không thể đến gần Thiên Chúa.

Chúa Giêsu lại cất tiếng mời gọi linh hồn lần thứ ba, nhưng linh hồn vẫn cứ điếc cứ mù, cứng lòng mà thất vọng. Khi ấy, Lòng Thương Xót Chúa bắt đầu thi thố mà không cần sự cộng tác của linh hồn nữa, Thiên Chúa vẫn ban cho họ ân sủng cuối cùng. Nếu ân sủng này cũng bị chê chối, Thiên Chúa sẽ bỏ mặc linh hồn trong thảm trạng mà họ đã tự chọn cho đến muôn đời. Ân sủng này phát nguyên từ Trái Tim nhân lành Chúa Giêsu và ban cho linh hồn một ánh sáng đặc biệt giúp linh hồn nhận thức được **(83)** sự nỗ lực của Thiên Chúa; nhưng việc hoán cải vẫn tuỳ thuộc vào ý muốn riêng của linh hồn. Linh hồn biết rằng đây là ân huệ cuối cùng đối với họ, và họ chỉ cần tỏ ra một tia thiện chí, thì Lòng Thương Xót Chúa sẽ thực hiện tất cả những gì còn lại.

Lòng Thương Xót toàn năng của Cha đang hoạt động nơi đây. Hạnh phúc cho linh hồn nào biết tận dụng ân sủng này.

Chúa Giêsu: Trái Tim Cha ngập tràn sướng vui khi con quay về với Cha. Bởi vì con yếu đuối, Cha sẽ bồng con trên cánh tay và đưa con về nhà Cha của Cha.

Linh hồn (như vừa chợt tỉnh, rụt rè hỏi): Lẽ nào con vẫn còn được thương xót hay sao?

Chúa Giêsu: Con nhỏ của Cha ơi, vẫn còn. Con có quyền đặc biệt đối với Lòng Thương Xót của Cha. Hãy để tình thương Cha hoạt động nơi linh hồn tội nghiệp của con; hãy để những tia sáng ân sủng thấu nhập vào linh hồn con; chúng sẽ mang theo ánh sáng, hơi ấm, và sức sống.

Linh hồn: Nhưng con quá kinh hãi khi nghĩ đến tội lỗi của con, và nỗi kinh hãi này đưa con đến chỗ hoài nghi lòng nhân lành của Chúa.

Chúa Giêsu: Hỡi con nhỏ của Cha, tất cả tội lỗi trước kia của con gây nên thương tích cho Trái Tim Cha không đau đớn cho bằng thái độ thiếu tín thác của con hiện giờ - sau quá nhiều cố gắng của (84) tình yêu và Lòng Thương Xót của Cha, thế mà giờ này con vẫn ngờ vực lòng nhân lành của Cha.

Linh hồn: Lạy Chúa, xin thương cứu vớt kẻo con chết mất. Xin Chúa hãy là Đấng Cứu Độ của con. Lạy Chúa, con không biết nói thêm gì nữa; trái tim tội nghiệp của con đã tan nát đành đoạn; còn Chúa, ôi lạy Chúa...

Không để linh hồn dứt lời, Chúa Giêsu đã nâng linh hồn khỏi đất, và từ vũng sâu khốn cùng của linh hồn, Chúa dẫn họ vào nơi nương náu trong Trái Tim của Người, nơi tất cả những tội lỗi của linh hồn sẽ lập tức biến tan vì được ngọn lửa tình yêu tiêu huỷ.

Chúa Giêsu: Hỡi linh hồn, đây là tất cả báu tàng của Trái Tim Cha. Con hãy nhận lấy tất cả những gì con cần thiết.

Linh hồn: Lạy Chúa, con được ngập lút trong hồng ân Chúa. Con cảm thấy một sức sống mới đang trào dâng trong con, và nhất là con cảm nghiệm được tình yêu Chúa trong tâm hồn con. Thế là đủ cho con rồi. Ôi lạy Chúa, con sẽ tôn vinh Lòng Thương Xót toàn năng của Chúa cho đến muôn đời. Được lòng lành Chúa khích lệ, con sẽ giãi bày cho Chúa tất cả những nỗi phiền muộn của tâm hồn con.

Chúa Giêsu: Hỡi con nhỏ của Cha, con hãy kể hết cho Cha nghe, đừng giấu giếm điều gì, bởi vì Trái Tim từ ái Cha, Trái Tim của Người Bạn tốt lành nhất của con đang lắng nghe đây.

Linh hồn: Lạy Chúa, giờ đây con nhìn ra tất cả nỗi vô ơn của con cũng như lòng nhân lành của Chúa. Chúa vẫn đeo bám con bằng ân sủng, trong khi con lại cản trở lòng lành của Chúa. Con thấy mình đáng **(85)** chịu phạt nơi tầng sâu hoả ngục vì đã khinh thị ơn Chúa.

Chúa Giêsu (ngắt lời): Con đừng quá để trí đến nỗi khốn cùng của con - con còn quá yếu ớt không thể nói về điều ấy - tốt hơn, con hãy nhìn vào Trái Tim đầy lân tuất của Cha, và hãy thấm nhuần những tâm tình của Cha. Con hãy gắng sống hiền lành và khiêm nhường; biết xót thương người khác như Cha đối với con vậy; và nếu cảm thấy sức cùng lực kiệt, con hãy đến với nguồn mạch xót thương để củng cố linh hồn, con sẽ không bị rã rời trên bước đường lữ hành của con.

Linh hồn: Giờ đây con đã hiểu Lòng Thương Xót Chúa vẫn bảo bọc con, và như một ánh sao rạng ngời, dẫn đưa con về nhà Cha con, giữ gìn con cho khỏi những nỗi kinh hoàng hoả ngục mà con đã đáng sa vào, không phải chỉ một, mà cả ngàn lần. Lạy Chúa, đối với con, cõi đời đời hầu như cũng vẫn không đủ cho con dâng lời chúc tụng xứng đáng với tình thương xót và lòng trắc ẩn vô cùng mà Chúa đã dành cho con.

Cuộc Tâm Sự giữa Thiên Chúa Nhân Lành
với Một Linh Hồn Đau Khổ

1487 Chúa Giêsu: Hỡi linh hồn đáng thương, Cha thấy con chịu lắm tân toan và thậm chí không có đủ sức để thưa chuyện với Cha. Thế thì Cha sẽ bắt chuyện với con vậy. Cho dù những đau khổ của con (86) có lớn lao đi nữa, con cũng đừng nản lòng hoặc đầu hàng sự tuyệt vọng. Hỡi con nhỏ của Cha, hãy nói cho Cha biết ai đã dám gây thương tích cho trái tim con? Con hãy kể lể mọi sự

chân tình với Cha và tỏ bày cho Cha tất cả những thương tích của trái tim con. Cha sẽ chữa lành, và đau khổ của con sẽ trở nên mạch nguồn thánh hoá cho con.

Linh hồn: Lạy Chúa, những đau khổ của con quá lớn, quá nhiều, và quá lâu đến nỗi làm con phải ngã lòng.

Chúa Giêsu: Hỡi con nhỏ của Cha, con đừng nản chí. Cha biết niềm tín thác vô hạn con trao đặt nơi Cha; Cha biết con ý thức về lòng nhân lành và tình thương xót của Cha. Vậy Cha con mình hãy hàn huyên cho hết những gì đang đè nặng trái tim con.

Linh hồn: Có đủ thứ đủ chuyện nên con không biết phải nói điều nào trước và phải trình bày như thế nào.

Chúa Giêsu: Con hãy nói cho Cha thật đơn giản như chỗ bạn bè với nhau. Hỡi con, bây giờ con hãy kể cho Cha biết điều gì cản trở con tiến bước trên đường trọn lành?

Linh hồn: Sức khoẻ yếu nhược đã kềm hãm con trên đường trọn lành. Con không thể chu toàn các phận sự. Con vô dụng như một bánh xe thừa thãi trên một cỗ xe. Con không hãm mình hoặc giữ chay được đến mức các thánh đã làm. **(87)** Lại nữa, không ai tin là con bệnh tật, thành ra nỗi đau tinh thần làm trầm thống thêm nỗi đau thể xác, và con thường xuyên phải chịu nhục nhã. Lạy Chúa Giêsu, làm sao ai lại có thể nên thánh trong những hoàn cảnh như thế?

Chúa Giêsu: Con nhỏ của Cha ơi, đúng thế, tất cả điều ấy đều là đau khổ. Nhưng đâu còn con đường nào khác dẫn lên trời ngoài con đường thánh giá. Cha là người thứ nhất đã đi con đường ấy. Con phải biết đó là con đường ngắn nhất và bảo đảm nhất.

Linh hồn: Lạy Chúa, trên con đường nên thánh cũng còn một ngãng trở khác. Vì trung thành với Chúa mà con cam chịu bách hại và đau khổ rất nhiều.

Chúa Giêsu: Chính vì con không thuộc về thế gian nên thế gian mới ghét bỏ con. Trước tiên, thế gian đã bách hại Cha. Bách hại là dấu hiệu minh chứng con đang trung thành theo bước Cha.

Linh hồn: Lạy Chúa, con còn chán nản vì các bề trên và cha giải tội của con cũng không cảm thông những thử thách nội tâm của con. Một đám mây mù bao phủ tâm trí con. Làm sao con có thể tiến bước? Tất cả điều ấy làm con nản chí và chẳng còn muốn vươn đến những đỉnh cao trọn lành nữa.

Chúa Giêsu: Được, con ơi, lần này con đã tâm sự khá nhiều với Cha. Cha biết rằng không được cảm thông (88) cũng là một nỗi đớn đau, nhất là từ những người mà ta yêu mến và cởi mở thật nhiều. Nhưng con hãy biết, tất cả những phiền sầu và khốn cùng của con được Cha cảm thông là đủ lắm rồi. Cha hài lòng với niềm tin tưởng vững vàng của con, dù thế nào cũng vẫn tin vào các vị đại diện của Cha. Từ đó, con hãy biết rằng không ai có thể cảm thông hoàn toàn cho một linh hồn -

vì điều ấy vượt quá khả năng nhân loại. Vì vậy, Cha vẫn ở lại trên trần gian này để ủi an trái tim nhức nhối của con và bổ sức cho linh hồn con, để con khỏi phải lao đao trên đường. Con nói có một bóng đen tăm tối dày đặc đang phủ lấp tâm trí con. Nhưng trong những lúc ấy, sao con không đến với Cha là nguồn sáng, trong một giây phút có thể chiếu giãi vào linh hồn con tri thức thánh thiện nhiều hơn trong bất kỳ sách vở nào? Không cha giải tội nào có thể dạy dỗ và chỉ dẫn cho một linh hồn được như thế.

Con cũng nên biết cảnh tăm tối mà con than phiền ấy chính Cha là người trước tiên đã chịu trong vườn Cây Dầu, giữa lúc linh hồn Cha bị nghiền nát trong nỗi thảm sầu đến chết. Cha cho con chia sẻ một phần những đau khổ ấy vì ân tình đặc biệt Cha dành cho con và vì mức độ thánh thiện cao vời Cha muốn (89) ban cho con trên thiên đàng. Linh hồn đau khổ là linh hồn gần gũi với Trái Tim Cha nhất.

Linh hồn: Lạy Chúa, còn một điều nữa. Con phải làm gì khi bị người đời quên lãng và chối từ, nhất là với những người đáng lẽ con được quyền nương tựa trong những lúc cần thiết?

Chúa Giêsu: Hỡi con, con hãy dốc lòng đừng bao giờ nương tựa vào người đời. Con hãy phó mình hoàn toàn cho thánh ý Cha bằng lời này: “Lạy Chúa, không phải ý con, nhưng là thánh ý Chúa hãy nên trọn nơi con”. Lời này khi được thốt ra từ thâm tâm có thể nâng một linh hồn lên đỉnh trọn lành chỉ trong một thời gian ngắn. Cha vui sướng nơi một linh hồn như thế. Linh hồn ấy đem lại vinh quang cho Cha. Linh hồn ấy làm toả ngát thiên đàng bằng hương thơm nhân đức của mình. Nhưng con hãy hiểu rằng sức mạnh để chịu đựng đau khổ là do việc thường xuyên hiệp lễ. Vì vậy, con hãy thường xuyên đến với nguồn mạch thương xót ấy và dùng chiếc bình tín thác mà kín múc bất cứ những gì cần thiết.

Linh hồn: Lạy Chúa, con xin cám tạ Chúa vì lòng nhân ái Chúa vẫn ở với chúng con trên chốn lưu đày này, vì Chúa thương xót **(90)** và chúc lành cho chúng con bằng ánh quang rạng ngời lòng trắc ẩn và từ nhân của Chúa. Nhờ ánh sáng Lòng Thương Xót Chúa mà con hiểu được Chúa yêu thương con ngần nào.

1488 Cuộc Hàn Huyên giữa Thiên Chúa Nhân Lành
với Một Linh Hồn Phấn Đấu Nên Trọn Lành

Chúa Giêsu: Hỡi linh hồn khát vọng trọn lành, Cha hài lòng trước những nỗ lực của con, nhưng sao Cha thấy con thường hay buồn sầu và chán nản như thế? Hỡi con nhỏ, con hãy nói cho Cha biết ý nghĩa và nguyên nhân của nỗi buồn ấy đi?

Linh hồn: Lạy Chúa, con buồn là vì dù đã nhiều lần dốc quyết chân thành, nhưng con vẫn sa đi ngã lại trong những lỗi lầm như cũ. Con thực hiện các quyết định vào buổi sáng, nhưng đến tối lại thấy mình đã xa rời quá nhiều.

Chúa Giêsu: Con nhỏ của Cha ơi, con hãy xem tự mình con, con là gì. Nguyên nhân sa ngã của con là vì con cậy dựa quá nhiều vào bản thân và quá ít vào Cha. Nhưng con đừng để điều ấy làm con buồn bã quá mức. Con đang sống với Thiên Chúa đầy Lòng Thương Xót mà nỗi khốn cùng của con không thể làm cạn. Con hãy nhớ Cha không hề giới hạn số lần tha thứ.

Linh hồn: Vâng, con biết tất cả điều ấy, **(91)** nhưng những chước cám dỗ khủng khiếp cứ tấn công và những nỗi ngờ vực đủ loại cứ nổi dậy trong con, hơn nữa, mọi sự đều làm con khó chịu và nản lòng.

Chúa Giêsu: Hỡi con nhỏ của Cha, con hãy biết rằng ngãng trở nguy hại nhất trên đường trọn lành là tâm trạng chán nản và lo âu thái quá. Những điều này tước mất khả năng thực hành nhân đức của con. Tất cả các chước cám dỗ nhất tề hợp lại cũng không làm xao xuyến bình an nội tâm của con, dù chỉ nhất thời. Tính tủi thân và thói chán chường là hậu quả của tật tự ái. Con không nên chán nản, nhưng hãy gắng làm cho tình yêu của Cha ngự trị trong con, thế chỗ của lòng tự ái. Hỡi con, con hãy tin tưởng. Đừng nản lòng khi nài xin ơn tha thứ vì Cha luôn luôn sẵn lòng thứ tha cho con. Mỗi lần con nài xin ơn tha thứ là con tán dương Lòng Thương Xót của Cha.

Linh hồn: Con biết thực thi việc nào tốt hơn, việc nào đẹp lòng Chúa hơn, nhưng con gặp những ngãng trở quá lớn trong việc thực hiện điều này.

Chúa Giêsu: Hỡi con nhỏ của Cha, đời sống trên trần thế thực sự là một chiến đấu; một cuộc chiến đấu còn cho nước Cha. Nhưng đừng sợ hãi, bởi vì con không lẻ loi một mình. Cha lúc nào cũng nâng đỡ (92) con, vì thế con hãy nương tựa vào Cha mà chiến đấu và đừng sợ gì. Con hãy dùng chiếc bình tín thác mà kín múc từ nguồn mạch sự sống - cho chính con cũng như cho các linh hồn khác, nhất là những người còn ngờ vực vào lòng nhân lành của Cha.

Linh hồn: Lạy Chúa, con cảm thấy tâm hồn con được chan chứa tình yêu Chúa, những tia sáng xót thương và tình yêu của Chúa đang thấu nhập linh hồn con. Lạy Chúa, con ra đi theo lệnh Chúa truyền. Con đi chinh phục các linh hồn. Lạy Chúa, được ơn thánh Chúa đỡ nâng, con sẵn sàng bước theo Chúa không những lên núi Taborê, mà còn lên núi Canvê nữa. Con ước ao dẫn

đưa các linh hồn đến với suối nguồn xót thương để ánh quang Lòng Thương Xót Chúa được rạng chiếu trên tất cả mọi linh hồn, và nhà Chúa Cha sẽ được đông đúc. Khi kẻ thù bắt đầu xông đánh, con sẽ nép mình sau khiên thuẫn Lòng Thương Xót Chúa.

1489 Cuộc Tình Tự giữa Thiên Chúa Nhân Lành
Với Một Linh hồn Trọn Lành

Linh hồn: Lạy Thiên Chúa và Tôn Sư của con, con mong ước được thưa chuyện cùng Chúa.

Chúa Giêsu: Hỡi con cưng yêu (93) của Cha, con hãy nói đi, lúc nào Cha cũng lắng nghe. Cha đợi chờ con. Thế con muốn thỏ thẻ gì nào?

Linh hồn: Lạy Chúa, trước tiên xin cho con được thổ lộ tâm tư dưới chân Chúa trong dầu thơm tri ân vì muôn vàn phúc lành Chúa đã trào đổ cho con; mặc dù rất muốn, nhưng con không sao đếm nổi. Con chỉ nhớ không một giây phút nào trong cuộc đời mà con không được cảm nghiệm sự bảo bọc và lòng lành của Chúa.

Chúa Giêsu: Những lời của con làm Cha mát lòng, và lời tạ ơn của con khai mở những kho tàng ân sủng tân kỳ. Nhưng con ơi, mình hãy hàn huyên cho hết những điều chôn chặt trong tâm hồn con. Mình hãy thủ thỉ hết cho nhau, như hai tâm hồn yêu đương vẫn làm.

Linh hồn: Ôi Chúa nhân lành của con, trong tâm hồn của con có những bí nhiệm mà chưa ai biết và sẽ không bao giờ biết, ngoài một mình Chúa, vì dẫu con có muốn tự sự cũng chẳng được ai cảm thông. Thừa tác viên của Chúa chỉ biết chút ít vì con đã tỏ bày, nhưng trong những mầu nhiệm ấy, ngài chỉ biết một phần trong những điều con có thể trình bày với ngài mà thôi; phần còn lại vẫn còn đó giữa Chúa và con cho đến muôn đời, lạy Thiên Chúa của con! **(94)** Khi tha thứ tội lỗi cho con, Chúa đã bao bọc con trong áo choàng thương xót của Chúa.

Không lần nào Chúa đã khước từ ơn tha thứ; Chúa luôn dành cho con lòng cảm thương và một đời sống ân sủng mới mẻ. Để ngăn ngừa những nghi nan, Chúa đã giao con cho sự ân cần chăm sóc của Giáo Hội là hiền mẫu của con, người nhân danh Chúa bảo vệ các chân lý đức tin và canh phòng con cho khỏi lầm lạc. Nhất là nơi toà xót thương của Chúa, linh hồn con tìm được một đại dương ân phúc, dù Chúa đã không cho các thiên thần sa ngã thời gian để sám hối hoặc kéo dài thời gian thương xót cho họ. Lạy Thiên Chúa của con, Chúa đã đặt để các linh mục thánh thiện chỉ vẽ cho con nẻo đường chắc chắn.

Lạy Chúa Giêsu, còn một bí nhiệm nữa trong cuộc sống con, điều sâu thẳm và thân thương nhất cho tâm hồn con: đó là chính Chúa khi Chúa đến với linh hồn con dưới hình tấm bánh. Trong đó chất chứa toàn bộ bí nhiệm sự thánh thiện của con. Ở đây, trái tim con được kết hợp với Trái

Tim Chúa để chỉ còn là một mà thôi. Không còn bí nhiệm nào khác bởi vì tất cả những gì của Chúa đều là của con, và tất cả những gì của con đều là của Chúa. Đó là quyền toàn năng và **(95)** phép lạ Lòng Thương Xót Chúa. Tất cả miệng lưỡi loài người và thiên thần hợp lại cũng không thể tìm được những ngôn từ xứng hợp với mầu nhiệm tình yêu và lòng thương của Chúa.

Khi chiêm ngắm mầu nhiệm này, tâm hồn con rơi vào một cuộc xuất thần. Trong thinh lặng, con thân thưa tất cả với Chúa, lạy Chúa, bởi vì ngôn ngữ tình yêu là không lời không tiếng; không cái động nào của tim con mà Chúa không biết. Lạy Chúa, mức độ Chúa hạ mình thái quá đã đánh thức trong tâm hồn con một tình yêu càng nồng nàn cho Chúa, đối tượng tình yêu độc nhất của con. Đời sống kết hợp biểu lộ qua đức thanh khiết vẹn tuyền, lòng khiêm nhượng thẳm sâu, sự thinh lặng dịu hiền, và nhiệt tâm cháy bỏng vì phần rỗi các linh hồn.

Lạy Thiên Chúa rất ngọt ngào của con, Chúa canh giữ con từng giây phút và soi sáng cho con biết phải hành động thế nào trong từng trạng huống cụ thể khi tâm hồn con chao đảo đôi đường. Chính Chúa thường xuyên can thiệp để giải quyết khó khăn. Vô số lần bằng ơn soi sáng bất ngờ, **(96)** Chúa đã cho con biết điều nào đẹp lòng Chúa hơn.

Ôi bao nhiêu lần tha thứ nào ai biết được! Biết bao lần Chúa đã đổ xuống hồn con ơn can đảm và kiên cường để dấn bước. Chính Chúa đã cất đi những chướng ngại trên đường con đi, can thiệp trực tiếp vào những hành động của tha nhân. Lạy Chúa Giêsu, tất cả những gì con đã thân thưa với Chúa chỉ là một bóng mờ so với những gì đang diễn ra nơi tâm hồn con. Lạy Chúa Giêsu của con, con khao khát cháy bỏng cho các tội nhân được thống hối! Chúa biết con đang làm những gì để đưa họ trở về với Chúa. Mỗi lần phạm đến Chúa đều gây nên thương tích sâu hoắm nơi con. Để bảo vệ nước Chúa, con không tiếc xót sức lực, sức khoẻ hay mạng sống của mình. Mặc dù ở đời này, những nỗ lực của con có lẽ không được nhìn thấy, nhưng không vì thế mà kém giá trị trước mắt Chúa.

Lạy Chúa Giêsu của con, con muốn đem các linh hồn đến với nguồn mạch thương xót của Chúa để kín múc thứ nước tái sinh bằng chiếc bình tín thác. Linh hồn nào càng khát khao Lòng Thương Xót hãy càng đến với Chúa với niềm tín thác lớn lao; và nếu họ tín thác vào Thiên Chúa không giới hạn, thì đáp lại, Chúa cũng dành cho họ một khối xót thương không giới hạn. Lạy Thiên Chúa của con, **(97)** Chúa biết mọi nhịp đập của trái tim con, Chúa biết con thao thức trăn trở cho mọi trái tim đều đập chỉ vì một mình Chúa, để mọi linh hồn đều tôn vinh sự cao cả của Lòng Thương Xót Chúa.

Chúa Giêsu: Hỡi cục cưng của Cha, niềm hoan lạc của Trái Tim Cha, những lời của con thân thương và làm thoả lòng Cha hơn ca đoàn các thiên thần. Mọi kho tàng của Trái Tim Cha đều rộng mở cho con. Con hãy lãnh nhận từ Trái Tim này tất cả những gì cần thiết cho con và cho toàn thế giới. Vì tình yêu của con, Cha trừu lại những hình phạt nghiêm thẳng mà nhân loại đáng phải gánh chịu. Một hành vi mến yêu tinh ròng làm đẹp lòng Cha hơn ngàn lời kinh bất xứng. Một lời thở than yêu mến của con đền bồi được rất nhiều xúc phạm mà các kẻ vô thần đã phạm đến Cha. Hành vi nhân đức nhỏ nhất cũng có giá trị vô hạn trước mắt Cha nhờ tình yêu lớn lao con dành cho Cha. Nơi một linh hồn chỉ sống cho tình yêu Cha, Cha ngự trị như trên thiên đàng. Cha chăm chút cho họ cả ngày lẫn đêm. Nơi ấy, Cha tìm được hạnh phúc của Cha; tai Cha lắng nghe (98) từng lời nài xin của trái tim họ; Cha thường đoán trước những lời kêu xin của họ. Hỡi người con cưng yêu nhất của Cha, quả táo trước mắt Cha, con hãy nghỉ ngơi một lúc gần bên Trái Tim Cha và nếm hưởng ân tình mà con sẽ được hoan hưởng trong cõi đời đời...

Nhưng này con nhỏ, con vẫn chưa về đến quê hương của con; vậy con hãy ra đi và được mạnh sức nhờ ân sủng Cha, hãy chiến đấu cho nước Cha trong các linh hồn; hãy chiến đấu như một người con của Vua Cả; và hãy nhớ rằng tháng ngày lưu đày của con sẽ thấm thoát trôi nhanh, nhưng đó cũng là khả năng để đạt công trạng trên chốn thiên đàng. Con nhỏ của Cha ơi, Cha trông đợi từ nơi con rất nhiều linh hồn sẽ tán dương Lòng Thương Xót Cha trong cõi đời đời. Hỡi con nhỏ của Cha, để có thể đáp ứng lời mời gọi của Cha một cách xứng đáng, con hãy lãnh nhận Cha hằng ngày trong lúc hiệp lễ. Điều ấy sẽ ban sức mạnh cho con...

(99) Lạy Chúa Giêsu, xin đừng bỏ mặc con lẻ loi trong đau khổ. Lạy Chúa, Chúa biết con yếu đuối dường nào. Con là vũng sâu khốn nạn, là hư vô đích thực. Vì thế, nếu Chúa bỏ con một mình, con sẽ sa ngã thì có lạ gì? Chúa ơi, con chỉ là một đứa bé, vì vậy con không thể tự mình sống được. Tuy nhiên, dù bị bỏ rơi hoàn toàn, con vẫn tín thác; dù cảm giác của con thế nào đi nữa, con vẫn tín thác; và con đang được biến đổi hoàn toàn trong niềm tín thác - bất kể nhiều lúc con có cảm thấy điều gì đi nữa. Xin Chúa đừng giảm bớt một đau khổ nào của con, nhưng xin ban thêm sức mạnh để con có thể chịu đựng. Lạy Chúa, xin hãy xử đối với con tuỳ ý Chúa, chỉ xin cho con ơn được mến Chúa trong mọi biến cố hoàn cảnh. Lạy Chúa, xin đừng san bớt chén đắng của con, nhưng ban sức mạnh để con có thể uống cạn.

Chúa ơi, đôi khi Chúa nâng con vào vầng sáng các thị kiến, để rồi lại ném con vào bóng tối của đêm đen và vực thẳm hư vô của con, linh hồn con cảm thấy bơ vơ giữa chốn hoang mạc. Tuy

nhiên, lạy Chúa Giêsu, vượt trên tất cả, con vẫn tín thác vào Chúa vì Chúa không hề đổi thay. Các tâm trạng của con thay đổi, nhưng Chúa muôn đời vẫn thuỷ chung, luôn đầy lòng xót thương.

1490 **(100)** + Lạy Chúa Giêsu, nguồn sự sống, xin hãy thánh hoá con. Ôi sức mạnh của con, xin tăng sức cho con. Lạy Thủ Lãnh của con, xin chiến đấu giùm con. Ôi ánh sáng độc nhất của hồn con, xin soi dẫn con. Lạy Tôn Sư của con, xin hướng dẫn con. Con xin phó mình cho Chúa như một con trẻ phó mình cho tình yêu hiền mẫu. Cho dù mọi sự đều nổi lên chống lại con, và thậm chí mặt đất cũng nẻ ra dưới chân con, con vẫn an bình gần bên lòng Chúa. Chúa luôn luôn là hiền mẫu dịu hiền nhất cho con, siêu vượt trên mọi người mẹ. Con sẽ hát về nỗi đau đớn của con bằng sự im lặng, và Chúa sẽ hiểu mặc dù con không thốt lên lời...

1491 + Hôm nay, Chúa đến thăm tôi và phán: Hỡi ái nữ của Cha, con đừng sợ hãi những gì xảy đến với con. Cha không để sự gì quá sức con đâu. Con hiểu biết sức mạnh và ân sủng Cha; thế là đã đủ. Sau những lời ấy, Chúa cho tôi hiểu thêm về hoạt động của ân sủng Người.

1492 Trước giờ hiệp lễ, Chúa Giêsu cho tôi hiểu rằng tôi hãy tuyệt đối đừng lưu tâm đến **(101)** những lời của một người chị em kia sẽ nói, vì sự ranh mãnh và ác tâm của chị ấy làm mất lòng Chúa. **Hỡi ái nữ của Cha, con đừng nói với người ấy về những quan điểm cũng như ý kiến của con.** Tôi nài xin Chúa thứ tha cho linh hồn ấy về những điều làm mất lòng Người, và tôi khẩn khoản xin Chúa dùng ân sủng mà nâng đỡ tôi khi chị ấy quay lại nói chuyện với tôi. Chị ấy đã hỏi han nhiều điều, và tôi đã vì tình chị em mà đáp lại, và như một bằng chứng cho thấy tôi đã thành tâm tận đáy lòng, tôi đã kể cho chị ấy một số kinh nghiệm của riêng tôi. Nhưng những ý định của chị ấy hoàn toàn khác với những lời ngoài môi miệng...

1493 + Lạy Chúa Giêsu của con, kể từ giây phút tận tuyệt phó mình cho Chúa, con không còn nghĩ đến bản thân. Chúa có thể sử dụng con thế nào tuỳ ý Chúa. Con chỉ còn nghĩ đến một điều mà thôi: đó là Chúa thích gì hơn; lạy Chúa, con phải làm gì để vui lòng Chúa. Con lắng nghe và lưu tâm tìm kiếm từng cơ hội. Có hệ gì nếu bên ngoài con có bị người ta xét đoán về việc này...

1494 **(102)** Ngày 15 tháng 1 năm 1938

Hôm nay, khi người chị em Chúa đã cảnh báo đến gặp tôi, tôi đã chuẩn bị trong tinh thần để đối phó. Mặc dù điều này bắt tôi trả giá rất đắt, nhưng tôi không xa rời những điều Chúa đã truyền dạy một chút nào. Một tiếng đồng hồ trôi qua, và chị ấy không còn nước nào để đi nữa, trong lòng tôi thầm thĩ xin Chúa Giêsu trợ giúp. Lúc ấy, tôi nghe lời này trong linh hồn: **Con đừng sợ hãi. Trong lúc này, Cha đang canh giữ và trợ giúp con. Một lúc nữa thôi, Cha sẽ sai hai chị em khác đến thăm con, và lúc đó, con sẽ thấy dễ dàng hơn để tiếp tục câu chuyện.** Và ngay lúc

ấy, có hai chị khác bước vào và cuộc nói chuyện trở nên dễ chịu hơn nhiều, thế nhưng cũng kéo dài đến nửa tiếng đồng hồ sau.

1495 Ôi, tốt đẹp biết bao khi thỉnh mời Chúa Giêsu đến giúp đỡ trong lúc chuyện trò. Tốt đẹp biết bao trong lúc bình an mà vẫn nài xin các hiện sủng. Tôi sợ nhất là thứ chuyện trò kín đáo này; cần phải có nhiều ánh sáng của Chúa trong những lúc như thế, để nói mà sinh lợi ích cho linh hồn người ta cũng như cho bản thân mình. Tuy Chúa sẽ đến giúp đỡ, nhưng chúng ta phải nài xin. Chớ gì đừng ai quá tin tưởng vào bản thân.

1496 **(103)** Ngày 17 tháng 1 năm 1938

Hôm nay ngay từ sáng sớm, linh hồn tôi đã chìm ngập trong tăm tối. Tôi không thể vươn lên với Chúa Giêsu và cảm thấy dường như đã bị ruồng bỏ. Tôi sẽ không quay lại với các thụ tạo để tìm ánh sáng, bởi vì nếu Chúa Giêsu muốn để tôi trong tối tăm, tôi biết các thụ tạo sẽ không thể soi sáng được gì. Tôi phó mình cho thánh ý Thiên Chúa và chịu đựng. Tuy nhiên, cuộc chiến càng lúc càng tuyệt vọng hơn. Trong giờ kinh Chiều, tôi muốn hợp lòng với chị em qua lời cầu nguyện.

1497 Khi tôi lên nhà nguyện, trong tư tưởng, thần trí tôi đắm chìm trong tối tăm mỗi lúc một hơn. Tất cả nỗi chán chường ập xuống trên tôi. Khi đó, tôi nghe tiếng nói của Satan: “Mày coi tất cả những gì ông Giêsu ban cho mày đều mâu thuẫn cả: ông ấy bảo mày lập một dòng tu, thế rồi để mày yếu bệnh; ông ấy bảo mày bắt tay lo việc thiết lập lễ kính Lòng Thương Xót trong khi cả thế giới chẳng thèm ngó ngàng gì đến một lễ như thế. Tại sao mày lại cầu nguyện vì cái lễ ấy? Thật vớ vẩn”. Linh hồn tôi vẫn im lặng, bằng một hành vi ý chí, tôi tiếp tục cầu nguyện và không thèm đối đáp với nguy thần tối tăm. Tuy nhiên, một tâm trạng chán sống kinh khủng ập xuống khiến tôi phải thực hiện một hành vi ý chí để chấp nhận tiếp tục sống... **(104)**

Và tôi lại nghe thấy tiếng của tên cám dỗ: “Ngày mai, sau hiệp lễ, mày hãy xin chết đi cho rảnh. Thiên Chúa sẽ nhậm lời vì trước đây Người đã nhiều lần nghe lời và đã ban cho những điều mày xin”. Tôi cứ im lặng, và bằng một hành vi ý chí, tôi bắt đầu cầu nguyện, hay đúng hơn là phó mình cho Thiên Chúa, trong lòng tôi nài xin Người đừng từ bỏ tôi trong phút giây này. Lúc đó đã mười một giờ đêm, khắp nơi đều tĩnh lặng như tờ. Các chị em đã ngủ trong phòng của họ, còn linh hồn tôi một mình phải ra sức chiến đấu.

Tên cám dỗ lải nhải: “Sao mày lại phải nhọc nhằn vì các linh hồn? Mày nên cầu nguyện cho bản thân mày mà thôi. Còn với các tội nhân, chúng nó sẽ trở lại mà chẳng cần đến lời cầu nguyện của mày. Tao thấy mày lúc này đau khổ quá nhiều đấy. Tao sẽ cho mày một lời khuyên mà hạnh phúc của mày sẽ tuỳ thuộc vào đó: đó là đừng bao giờ nói về Lòng Thương Xót của Thiên Chúa, và

nhất là đừng khuyên giục các tội nhân tín thác vào Lòng Thương Xót Thiên Chúa, bởi vì chúng nó đáng bị nghiêm phạt. Còn một điều quan trọng khác: mày đừng nói cho các cha giải tội của mày biết, nhất là ông cha giải tội ngoại lệ và ông linh mục tại Vilnius về những điều đang xảy ra trong linh hồn mày. Tao biết mấy ông ấy; tao biết họ là ai, và vì thế tao muốn mày phải cảnh giác với **(105)** họ. Mày coi, sống như một nữ tu tốt lành thì chỉ cần sống như mọi người khác là đủ rồi. Tại sao lại phải đâm đầu vào quá nhiều khó khăn làm gì?".

1498 Tôi vẫn im lặng, và bằng một hành vi ý chí, tôi bám chặt vào Thiên Chúa, dù vậy một tiếng rên đã thoát ra từ trái tim tôi. Sau cùng, tên cám dỗ cũng bỏ đi, còn tôi mệt nhoài thiếp ngủ tức thì. Đến sáng, ngay sau khi hiệp lễ, tôi đi thẳng về phòng và quỳ gối lặp lại hành vi suy phục thánh ý Chúa trong mọi sự. "Lạy Chúa Giêsu, con nài xin Chúa ban cho con sức mạnh để chiến đấu. Xin hãy thực hiện nơi con ý muốn rất thánh của Chúa. Linh hồn con đã đắm say thánh ý Chúa".

1499 Vào lúc ấy, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu, và Người phán: Cha rất hài lòng về những điều con đang làm. Con vẫn được bình an nếu như con luôn cố gắng hết sức cho công việc của Lòng Thương Xót. Con hãy tuyệt đối thành thực với cha giải tội của con. Satan chẳng kiếm chác được gì qua việc cám dỗ con, bởi vì con không đối đáp với hắn. Con hãy tiếp tục hành xử như thế. Hôm nay, con đã cho Cha vinh quang lớn lao qua việc trung thành chiến đấu như thế. (106) Chớ gì tâm hồn con được củng cố và khắc sâu điều này: Cha luôn ở với con, mặc dù con không cảm thấy sự hiện diện của Cha trong lúc chiến đấu.

1500 Hôm nay, tình yêu Thiên Chúa đang chuyển thông từ tôi sang cho thế giới. Trót cả người tôi được chìm ngập trong tình yêu; tôi yêu mến và cảm nghiệm mình được mến yêu, và với ý thức đầy đủ, tôi cảm nghiệm thấy điều ấy. Linh hồn tôi được đắm chìm trong Thiên Chúa, nhận thức được uy quyền cao cả của Thiên Chúa và sự hèn mọn của mình; nhưng những việc hiểu biết này, hạnh phúc của tôi được gia tăng... Điều hiểu biết ấy sống động trong linh hồn tôi, mãnh liệt và đồng thời lại rất ngọt ngào.

---

[1] Trong dòng Đức Mẹ Nhân Lành có tục lệ giữ các tờ ghi lại những lần chiến thắng hoặc thất bại thiêng liêng.

[2] Việc đội lúp và mặc áo dòng.

[3] Thánh giá đây có lẽ là những bệnh tật của các nữ tu và của chính bề trên. Khi ấy có một dịch cúm kéo dài trong nhà, ngoài ra, tu viện còn có các nữ tu bệnh nặng sau đây: chị Clemens Buczek, trưởng ban làm vườn, bị khối u trong ruột; chị Virginia Narkiewicz, được đưa vào bệnh

viện vì bệnh tim trầm trọng, biến chứng đến độ phong thấp; chị Dominic Szymanska, bệnh nặng và qua đời ngày 15 tháng 11 năm 1937.

[4] Nữ tu Dominic-Josephine Szymanska sinh ngày 28 tháng 11 năm 1875, và vào dòng năm 1897. Chị làm việc tại nhà Cracow trong 30 năm với công tác đóng giày dép và trở thành chuyên nghiệp đến độ có thể chỉ dẫn cho các nữ tu trẻ tuổi. Chị qua đời ngày 15 tháng 11 năm 1937.

[5] Nữ tu Damiana Ziolek, người muốn chọn Đức Giám mục S. Rospond làm cha giải tội cho mình.

[6] Câu trích này là từ tác phẩm Tử Đạo Thư Rôma, được đọc trong nhà ăn sau khi kinh khai mạc.

[7] Pasterka là thánh lễ nửa đêm ngày 24 sang ngày 25 tháng 12. Theo tục lệ dòng Đức Mẹ Nhân Lành, các nữ tu đi ngủ sau giờ cơm chiều ngày 24. Ai muốn cầu nguyện trong nhà nguyện cho đến nửa đêm cũng được.

[8] Đầy Tớ Chúa rất có thể đã biết trước giờ chết của mình. Chị đã biết đây là năm cuối cùng cuộc đời.

[9] Vào dịp cuối năm, các nữ tu tổ chức nghi thức tạ ơn vì các hồng ân đã nhận được, trong nghi thức đó có hát kinh Te Deum. Thông thường mọi nữ tu đều tham dự nghi thức này.

[10] Cha tuyên uý trao Mình Thánh cho các nữ tu không thể tham dự thánh lễ vì bệnh nặng. Những ai bệnh nhẹ có thể đến phòng y tế rước lễ để khỏi phiền cha tuyên uý phải đến từng phòng.

[11] Cha Matzanger, dòng Tên, tạm thời thay thế cha Theodore Czaputa trong thời gian đi thăm một người em - cũng là linh mục - của ngài.

[12] Thị kiến của chị Faustina liên hệ đến Mẹ Irene Krzyzanowska đã ứng nghiệm vì chính Mẹ Krzyzanowska cũng là nhân chứng trong quá trình thu thập thông tin và rất có thể đã bị chất vấn về Faustina và các bản viết của chị. Mẹ Mary Joseph Brzoza tuy đã qua đời vào ngày 9 tháng 11 năm 1939, vì thế, chúng ta không biết ai đã chất vấn Mẹ về chị Faustina.

[13] Có lẽ là nữ tu Gertrude, người ở cùng phòng (phòng riêng: separatka) với chị Faustina trong thời gian ấy.
Chị Gertrude Budzinska, sinh năm 1876, vào dòng năm 1895, và qua đời tại Cracow ngày 11 tháng 8 năm 1966.

[14] Có lẽ là nữ tu Liguoria Poznanska, người coi phòng áo và chuyên làm đồ thủ công, đến dạy cho chị Gertrude làm các đường ren khăn bàn thờ.
Nữ tu Liguoria Poznanska, sinh ngày 15 tháng 1 năm 1880, vào dòng ngày 4 tháng 12 năm 1919. Chị coi phòng áo hầu như suốt đời tu dòng của mình. Năm 1953, chị được cử làm phụ tá cho bề trên tu viện Cracow. Chị qua đời tại Cracow ngày 2 tháng 5 năm 1960.

[15] Có thể nói vào thời gian này, Đầy Tớ Chúa đã được biết về ngày chết của mình.

[16] Không có ngày tháng, nhưng có thể đoán là thị kiến đã xảy ra trong khoảng từ ngày 8 đến ngày 15 tháng 1 năm 1938.

Thánh Nữ Maria Faustina

NHẬT KÝ LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

Phần XI: số 1501-1828

1501 + Hiện nay, ban đêm tôi rất khó ngủ vì đau đớn, tôi đi viếng tất cả các nhà thờ và nhà nguyện, và ước gì tôi được thực hiện một hành vi tôn thờ trước Thánh Thể được một lúc. Khi trở về nhà nguyện của chúng tôi, tôi cầu nguyện cho một số linh mục đang cao rao và tôn vinh Lòng Thương Xót Chúa. Tôi cũng cầu nguyện theo những ý chỉ của Đức Thánh Cha và nài xin Lòng Thương Xót cho các tội nhân - những đêm của tôi là như thế.

1502 **(107)** Ngày 20 tháng 1 năm 1938

Tôi không bao giờ luồn cúi một ai. Tôi không thể chịu được sự tâng bốc, bởi vì khiêm nhượng không gì khác hơn là sự thật. Trong sự khiêm nhượng thật không có chỗ của thói luồn cúi. Mặc dù tôi coi mình rốt bét trong toàn thể tu viện, nhưng ngược lại, tôi được hưởng vinh dự là hiền thê của Chúa Kitô. Có hệ gì khi tôi thường nghe người khác bảo rằng tôi kiêu ngạo, bởi vì tôi biết phán đoán nhân loại không phân định được những động lực trong các hành động của chúng ta.

1503 Trong thời gian đầu của cuộc đời tu trì, sau năm tập, tôi đã bắt đầu thực tập đức khiêm nhượng, những xỉ nhục Chúa gởi đến cho tôi không đủ. Và vì thế, với lòng sốt sắng thái quá của

mình, tôi tự kiếm tìm thêm, và tôi thường cáo lỗi với các bề trên hơn cả sự thực và nói về những khốn nạn mà tôi chẳng có một chút ý niệm nào. Nhưng ít lâu sau đó, Chúa Giêsu cho tôi biết khiêm nhượng chỉ là sự thật. Từ đó, tôi đã thay đổi những định kiến của mình và trung thành vâng theo ánh sáng của Chúa Giêsu. Tôi biết nếu một linh hồn ở với Chúa Giêsu, Người sẽ không để cho họ bị lầm lạc.

1504 **(108)** + Lạy Chúa, Chúa biết con từ hồi niên thiếu, con đã đi tìm thánh ý Chúa, và luôn luôn thực thi khi đã nhận ra. Tâm hồn con đã quen với những soi động của Chúa Thánh Thần, Đấng con vẫn trung thành. Trong giữa cái nhộn nhạo náo động nhất, con vẫn nghe được tiếng Chúa. Con luôn luôn biết điều gì đang xảy ra nơi nội tâm của mình...

1505 Tôi cố gắng sống thánh, bởi vì như thế tôi sẽ trở nên hữu ích cho Giáo Hội. Tôi luôn luôn nỗ lực trong việc thực tập nhân đức. Tôi trung thành cố gắng theo bước Chúa Giêsu. Và tôi đặt tất cả những nhân đức thường ngày như thinh lặng, ẩn khuất - những điều hầu như không được ai nhận thấy, nhưng được thực hiện với tình yêu lớn lao - vào kho tàng của Giáo Hội Chúa vì lợi ích chung của các linh hồn. Trong lòng, tôi cảm thấy mình có trách nhiệm đối với tất cả các linh hồn. Tôi biết rất rõ tôi không sống cho bản thân, nhưng cho toàn thể Giáo Hội...

1506 + Lạy Thiên Chúa thượng trí, tâm hồn con tan hoà trong niềm vui vì Chúa đã cho con được đi sâu vào các mầu nhiệm Lòng Thương Xót của Chúa! **(109)** Mọi sự đều bắt đầu bằng Lòng Thương Xót Chúa và kết thúc cũng bằng Lòng Thương Xót Chúa.

1507 Mọi ân sủng phát nguồn từ Lòng Thương Xót, và giờ lâm tử là giờ chứa chan ơn thương xót cho chúng ta. Đừng một ai nghi ngờ về lòng nhân lành của Thiên Chúa; tội lỗi chúng ta dù có đen đúa như bóng đêm thì Lòng Thương Xót Chúa vẫn còn mãnh liệt hơn nỗi khốn nạn của chúng ta. Chỉ cần một điều: đó là tội nhân phải mở cửa lòng, dù hé một chút cũng được, để đón nhận một tia ân sủng của Lòng Thương Xót Chúa, và khi ấy, Thiên Chúa sẽ làm tất cả những gì còn lại. Nhưng đáng thương thay cho linh hồn nào đóng chặt cửa trước Lòng Thương Xót của Chúa, thậm chí cả trong giờ lâm tử. Chính những linh hồn ấy đã dìm Chúa Giêsu vào nỗi bi thương tử nạn trong vườn Cây Dầu; thực vậy, Lòng Thương Xót Thiên Chúa đã trào tuôn từ chính Trái Tim rất lân tuất Chúa Giêsu.

1508 Ngày 21 tháng 1 [năm 1938]

Lạy Chúa Giêsu, thật hãi hùng nếu phải đau khổ mà không vì Chúa. Nhưng lạy Chúa Giêsu chịu treo trên thập giá, chính Chúa ban sức mạnh cho con và luôn ở kề bên linh hồn đau khổ. Các thụ tạo sẽ từ bỏ chúng con trong đau khổ, còn lạy Chúa, Chúa luôn tín trung...

1508 **(110)** Thường tình khi chịu bệnh, như trường hợp thánh Gióp trong Cựu Ước, bao lâu còn có thể đi lại và làm việc thì mọi chuyện đều xuôi thuận tốt đẹp; nhưng khi Thiên Chúa gởi bệnh tật đến, cách này hay cách khác, số thân hữu còn lại sẽ bớt dần. Tuy nhiên, vẫn còn một số. Họ vẫn quan tâm đến những đau khổ và mọi sự khác của chúng ta, nhưng nếu Thiên Chúa gởi đến một cơn bệnh kéo dài, thì cả những thân hữu trung thành kia cũng dần dần lìa bỏ chúng ta. Họ bớt viếng thăm, và những cuộc thăm viếng của họ thường gây thêm đau khổ cho chúng ta. Thay vì an ủi, họ trách móc chúng ta điều này điều nọ, và đây là dịp gây ra nhiều đau khổ. Và thế là linh hồn, cũng như thánh Gióp, lâm vào cảnh cô thân; nhưng may mắn thay, linh hồn sẽ không bị lẻ loi nhờ có Bánh Thánh Chúa Giêsu.

Sau khi tôi đã nếm chịu những đau khổ kể trên và qua một đêm dài cay đắng, sáng hôm sau, khi cha tuyên uý [cha Theodore] kiệu Mình Thánh đến cho tôi, tôi đã phải dùng ý chí kềm nén hết sức để khỏi reo lên: “Hoan hô, xin chào Người Bạn thực sự duy nhất của con”. Việc hiệp lễ đem lại cho tôi sức mạnh để chịu đau khổ và chiến đấu.

Tôi muốn nói thêm về một điều nữa mà tôi đã từng kinh nghiệm: khi Thiên Chúa không cho **(111)** chết mà cũng chẳng để khoẻ, tình trạng này kéo dài nhiều năm, thế nào người ta cũng bắt đầu quen dần với điều ấy và coi đương sự như không có bệnh tật gì. Khi ấy sẽ khởi đầu một chuỗi dài những khổ đau thầm lặng. Chỉ có Thiên Chúa mới biết linh hồn phải chịu đựng bao nhiêu hy sinh.

1510 Một tối kia, khi cảm thấy quá rã rời đến độ không biết làm thế nào để trở về phòng, tôi tình cờ gặp chị Phụ Tá [nữ tu Seraphina] đang nhờ một chị tụng sĩ đem một tin nhắn ra cổng. Nhưng khi nhìn thấy tôi, chị Phụ Tá đã nói với chị kia: “Này chị, thôi, chị không cần đi nữa, chị Faustina sẽ đi thay cho bởi vì trời đang mưa nặng hạt”. Tôi đáp: “Vâng ạ”, rồi thực thi mệnh lệnh, nhưng chỉ có Thiên Chúa mới biết tất cả điều này. Đây chỉ là một thí dụ trong man vàn trường hợp. Đôi khi, dường như một nữ tu trợ sĩ [1] được làm bằng đá, nhưng cũng vẫn là con người, cũng có tâm hồn và những xúc cảm...

1511 Trong những lúc như thế, chính Thiên Chúa đến cứu trợ chúng ta, vì nếu không có lẽ linh hồn không thể chịu đựng những thánh giá mà tôi chưa viết ra mà cũng không bao giờ muốn viết ra. Nhưng nếu cảm thấy được soi động, thì tôi sẽ viết những điều ấy ra...

1512 **(112)** Hôm nay, trong thánh lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu giữa những thống khổ, dường như Người đang hấp hối trên thập giá. Chúa phán với tôi: **Hỡi ái nữa của Cha, con hãy thường xuyên suy ngắm các đau khổ Cha đã chịu vì con, và khi ấy, không còn đau khổ nào con chịu vì Cha**

mà còn quá đắng đối với con nữa. Con làm hài lòng Cha rất nhiều khi suy ngắm về cuộc Khổ Nạn bi thảm của Cha. Con hãy liên kết những đau khổ nhỏ mọn của con với cuộc Khổ Nạn thảm thương của Cha để chúng có được giá trị vô cùng trước uy linh Cha.

1513 + Hôm nay, Chúa Giêsu phán với tôi: Con thường gọi Cha là Tôn Sư của con. Điều này làm thoả lòng Cha; nhưng hỡi môn đệ của Cha, con đừng quên con là một môn sinh của vị Tôn Sư Tử Giá. Chỉ một chữ đó đã đủ cho con. Con biết những gì chứa đựng trong thánh giá.

1514 + Tôi đã biết sức mạnh lớn lao nhất được ẩn chứa trong sự nhẫn nhục. Tôi thấy nhẫn nhục luôn đưa đến chiến thắng, mặc dù không phải ngay lập tức; nhưng chiến thắng ấy sẽ được tỏ hiện ra sau nhiều năm dài. Nhẫn nhục được gắn liền với đức hiền lành.

1515 **(113)** + Tôi trải qua suốt đêm trong ngục tối với Chúa Giêsu. Đây là một giờ chầu đêm. Các chị em cầu kinh trong nhà nguyện, tôi chỉ hiệp ý với các chị bởi vì sức khoẻ không cho phép tôi lên nhà nguyện. Nhưng suốt đêm, vì không thể chợp mắt, thành ra tôi trải qua một đêm trong ngục tối với Chúa Giêsu. Chúa Giêsu cho tôi biết về những cực hình Người đã phải chịu ở đó. Thế gian sẽ biết những điều đó trong ngày phán xét.

1516 Hỡi ái nữ của Cha, con hãy nói cho các linh hồn biết rằng Cha đang ban phát Lòng Thương Xót của Cha như sự che chở cho họ. Chính Cha đang tranh đấu vì họ và phải gánh chịu cơn nghĩa nộ của Cha Cha.

1517 Hỡi ái nữ của Cha, con hãy công bố rằng đại lễ kính Lòng Thương Xót Cha đã phát xuất từ thâm tâm Cha cốt để ủi an toàn thế giới.

1518 Lạy Chúa Giêsu là sự bình an và nghỉ ngơi của con, con van xin Chúa ban ánh sáng cho người chị em ấy để chị có thể được biến đổi từ nội tâm. Xin Chúa nâng đỡ chị ấy một cách mạnh mẽ bằng ơn thánh Chúa để chị ấy cũng đạt đến sự trọn lành.

1519 (114) + Hôm nay trước giờ hiệp lễ, Chúa phán với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, hôm nay, con hãy nói rõ với bề trên của con [Mẹ Irene] về Lòng Thương Xót của Cha, bởi vì trong tất cả các bề trên, Mẹ đã dự phần nhiều nhất vào việc cao rao Lòng Thương Xót Cha. Quả thực, chiều nay Mẹ Bề Trên đã đến, và mẹ con chúng tôi đã trao đổi với nhau về công cuộc của Thiên Chúa. Mẹ cho tôi biết các bức hình in ra cũng chưa đẹp mà bán cũng không chạy lắm. Mẹ nói: “Riêng tôi đã nhận một số khá nhiều và đang phân phát ở bất cứ nơi nào có thể, và cố hết sức để truyền bá công cuộc của Lòng Thương Xót Chúa”. Khi Mẹ đi khỏi, Chúa cho tôi biết rằng linh hồn ấy rất đẹp lòng Người.

1520 Hôm nay Chúa phán với tôi: Cha đã mở rộng Trái Tim Cha như một nguồn mạch xót thương sống động. Các linh hồn hãy kín múc sức sống từ nguồn mạch ấy. Họ hãy đến với biển cả xót

thương ấy với niềm tín thác mạnh mẽ. Các tội nhân sẽ được nên công chính, và những người công chính sẽ được vững vàng trong đàng lành. Bất cứ ai đặt trọn niềm tín thác (115) vào Lòng Thương Xót Cha sẽ được tràn ngập niềm an bình thánh thiện của Cha trong giờ lâm tử.

1521 Chúa phán với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, con đừng chán ngại loan truyền Lòng Thương Xót của Cha. Như vậy, con sẽ làm giãn khát Trái Tim hằng bừng cháy ngọn lửa thương xót các tội nhân của Cha. Con hãy nói cho các linh mục của Cha rằng các tội nhân cứng lòng cũng sẽ hối cải khi nghe rao giảng về Lòng Thương Xót của Cha, và linh mục nào rao giảng về Lòng Thương Xót của Cha sẽ được ân thưởng một thần lực kỳ diệu; Cha sẽ xức dầu những lời của các ngài và đánh động tâm hồn những ai nghe lời các ngài rao giảng.

1522 Đời sống cộng đoàn tự nó đã khó khăn, nhưng để sống hoà hợp được với những người kiêu căng lại còn khó khăn gấp đôi. “Lạy Chúa, xin ban cho con một đức tin sâu xa để luôn luôn có thể nhìn thấy nơi mỗi chị em hình ảnh thánh thiện của Chúa đã được ghi khắc trong linh hồn họ...”.

1523 **(116)** Lạy Tình Yêu Vĩnh Hằng, ngọn lửa tinh ròng, xin hãy liên lỉ cháy lên trong tâm hồn con và thần hoá toàn thể hữu thể con theo sở thích vô cùng của Chúa, Chúa đã gọi con vào đời và đã mời gọi con dự phần hạnh phúc muôn đời của Chúa. Lạy Chúa rất nhân lành, chỉ vì xót thương mà Chúa đã trào đổ những ân huệ này xuống trên con. Khi nhìn thấy tất cả những ân huệ nhưng không này nơi mình, với lòng khiêm nhượng thẳm sâu, con xin tôn thờ lòng nhân lành vô biên của Chúa. Lạy Chúa, tâm hồn con thật ngỡ ngàng vì sao Chúa là Thiên Chúa tuyệt đối, chẳng cần gì ai, thế mà đã hạ mình thái quá chỉ vì yêu thương chúng con. Con không thể không kinh ngạc vì sao Chúa lại có một mối nghĩa tình thân thương như vậy với các thụ tạo của Chúa. Đó cũng là vì lòng nhân lành vô biên của Chúa. Mỗi khi bắt đầu suy ngắm điều này, con không bao giờ kết thúc được bởi vì tâm trí con hoàn toàn đắm đuối trong Chúa. Thật là một niềm vui khi được yêu bằng tất cả mãnh lực của tâm hồn và được đáp yêu trở lại, để cảm nhận và **(117)** trải nghiệm điều này với tất cả ý thức của con người mình. Không có lời nào để diễn tả điều này được.

1524 Ngày 24 tháng 1 năm 1937

Lạy Chúa Giêsu, Chúa tốt lành và nhịn nhục dường bao! Chúa thường ghé nhìn chúng con như những đứa con bé bỏng của Chúa. Chúng con thường hay kêu xin Chúa, nhưng chẳng biết để làm gì, bởi vì đến cuối giờ kinh, khi Chúa ban phát điều chúng con xin, thì chúng con lại không muốn nhận.

1525 Hôm nọ, một chị đến gặp tôi và xin cầu nguyện, chị ấy than thở rằng không thể chịu nổi nhiều điều. “Chị ơi, vậy nhé, làm ơn cầu nguyện giùm mà”. Tôi đồng ý và bắt đầu làm một tuần cửu

nhật kính Lòng Thương Xót Chúa. Tôi biết Thiên Chúa sẽ ban ơn, nhưng thế nào chị ấy cũng thất vọng khi lãnh nhận. Tuy nhiên, tôi vẫn cứ cầu nguyện vì chị ấy đã nhờ tôi. Ngày hôm sau, chị ấy lại đến tìm tôi và khi chị em bắt đầu trao đổi, tôi nói với chị ấy: “Này chị, chị biết khi cầu nguyện, chúng ta không nên nài ép Thiên Chúa phải ban điều chúng ta xin, nhưng tốt hơn, chúng ta hãy phó thác cho thánh ý Người”. **(118)** Nhưng chị ấy cho rằng điều chị xin là hết sức cần thiết, không thể nào khác được. Gần cuối tuần cửu nhật, chị ấy lại đến và nói: “Chị ơi, Chúa Giêsu đã ban cho em ơn ấy rồi, nhưng bây giờ em lại nghĩ khác. Chị làm ơn cầu nguyện để mọi việc ra khác giùm em đi”. Tôi đáp: “Vâng, chị ạ, em sẽ cầu nguyện, nhưng xin cho thánh ý Chúa được thể hiện nơi chị, chứ không phải theo như điều chị muốn”.

1526 Lạy Trái Tim Chúa Giêsu rất nhân lành, xin che chở chúng con khỏi cơn nghĩa nộ của Thiên Chúa.

1527 + Có một người chị em thường xuyên làm tôi khổ sở chỉ vì Thiên Chúa kết nghĩa ân tình với tôi quá thân mật, và chị ấy cho rằng tất cả điều ấy là do tôi bịa đặt. Khi chị ấy nghĩ tôi đã phạm một điều gì sai quấy, chị ấy liền nói: “Có một người được các mặc khải, nhưng còn phạm những lỗi lầm đến thế cơ đấy!”. Chị đem điều này kháo láo với tất cả mọi chị em và bao giờ cũng cố ý châm chọc để làm tôi trở thành một thứ dở hơi. Một ngày kia, điều ấy làm tôi quá đau đớn vì nghĩ rằng giọt nước vô nghĩa là đầu óc con người này làm sao lại dễ dàng tọc mạch **(119)** những ân huệ của Thiên Chúa như vậy. Sau hiệp lễ, tôi cầu xin Chúa soi sáng cho chị ấy, tuy nhiên, tôi biết linh hồn này sẽ không đạt đến trọn lành nếu không chịu thay đổi tâm tánh.

1528 + Khi tôi than thở với Chúa Giêsu về một người kia: “Lạy Chúa Giêsu, sao con người này lại có thể đưa ra xét đoán như thế, ngay cả về một ý hướng nữa?” Chúa đáp lại: **Con đừng ngạc nhiên. Linh hồn ấy không biết bản thân mình thì làm sao có thể phán đoán tốt cho linh hồn khác được?**

1529 Hôm nay, tôi nhìn thấy cha Andrasz đang cầu nguyện. Tôi cũng biết ngài đang khẩn cầu Thiên Chúa cho tôi. Đôi khi Chúa cũng cho tôi được biết cha đang cầu nguyện cho tôi.

1530 Tôi giữ mình hơi lùi một chút phía sau, như thể công cuộc của Chúa không liên quan đến tôi. Hiện nay, tôi không nói về công cuộc ấy, nhưng trót linh hồn tôi đắm chìm trong cầu nguyện, nài xin Chúa thương tình xúc tiến đặc ân vĩ đại; tức là ngày lễ kính Lòng Thương Xót Chúa. Tôi thấy Chúa Giêsu đang hành động, chính Người đưa ra các chỉ dẫn về cách thực hiện điều này. Không có gì xảy đến tình cờ.

1531 **(120)** Hôm nay, tôi thưa với Chúa Giêsu: “Chúa có thấy còn đó bao nhiêu khó khăn [cần phải vượt qua] trước khi người ta tin chính Chúa là tác giả của công cuộc này không? Và ngay cả lúc này, đâu phải ai cũng tin vào việc ấy đâu”. **Hỡi con nhỏ của Cha, con hãy an lòng; không gì có thể chống lại thánh ý Cha. Mặc dù có những lời xầm xì và ác cảm của chị em, nhưng thánh ý Cha sẽ được hoàn thành nơi con với tất cả sự viên mãn, cho đến chi tiết cuối cùng trong những ước muốn và kế hoạch của Cha. Con đừng quá u buồn về điều này; Cha còn là tảng đá vấp phạm cho một số linh hồn.**

1532 + Chúa Giêsu than thở với tôi rằng Người phải đau đớn vì sự thất trung của các linh hồn ưu tuyển: Trái Tim Cha còn chịu thương tích đớn đau hơn nữa vì sự ngờ vực của họ sau khi sa ngã. Có lẽ Cha không đớn đau đến thế nếu như họ chưa từng được cảm nghiệm lòng nhân lành của Trái Tim Cha.

1533 Tôi đã thấy cơn nghĩa nộ của Thiên Chúa đang đè nặng trên đất nước Ba Lan. Và giờ đây, tôi thấy nếu Thiên Chúa có đến với đất nước chúng tôi với những hình phạt thanh tẩy kinh khủng nhất, thì đó vẫn là tình thương vô biên, bởi vì với những xúc phạm nặng nề như thế, đáng lý Người đã trừng phạt chúng tôi (121) bằng hình phạt huỷ diệt vĩnh viễn. Tôi thất kinh sợ hãi khi Chúa vén bức màn một chút cho tôi trông thấy. Giờ đây, tôi thấy rõ ràng các linh hồn ưu tuyển đang giữ cho thế giới được tồn tại để làm trọn phép công thẳng.

1534 + Tôi nhìn thấy những nỗ lực của một linh mục kia trong khi cầu nguyện. Lời cầu nguyện của ngài tương tự lời cầu nguyện của Chúa Giêsu trong vườn Cây Dầu. Ôi, nếu như ngài biết được lời cầu nguyện ấy đẹp lòng Chúa dường nào!

1535 Lạy Chúa Giêsu, con đang khoá mình trong Trái Tim rất nhân hiền của Chúa như một pháo đài kiên vững bất khả xâm phạm trước những hoả tiễn của địch thù.

1536 Hôm nay, tôi thấy mình ở trước một người tại làng quê của tôi đang hấp hối và sắp sửa lìa đời. Tôi nâng đỡ bà ấy bằng lời cầu nguyện, và sau đó một ít phút, tôi cảm thấy đau đớn một lúc ở bàn tay, bàn chân và cạnh sườn...

1537 **(122)** Ngày 22 tháng 1 năm 1938

Trong giờ thánh hôm nay, Chúa Giêsu than phiền với tôi về thói vong ân của các linh hồn:

Để đáp lại những phúc lành của Cha, Cha chỉ nhận toàn sự tệ bạc. Để đáp lại ân tình của Cha, Cha nhận toàn sự quên lãng và hững hờ. Trái Tim Cha không thể chịu nổi như thế.

1538 Lúc đó, tình yêu Chúa bừng cháy mãnh liệt trong tâm hồn tôi đến độ tôi dìm mình hoàn toàn trong Chúa, đền bồi cho các linh hồn bạc nghĩa. Khi tôi tỉnh lại, Chúa cho tôi nếm chịu một chút sự vong ân đang làm ngập lút Trái Tim Người. Kinh nghiệm này chỉ kéo dài một lúc.

1539 Hôm nay, tôi thưa với Chúa: "Khi nào Chúa sẽ đưa con về với Chúa? Con đã quá yếu bệnh và mỏi mòn trông chờ Chúa đến!". Chúa Giêsu đáp: **Con hãy sẵn sàng; Cha sẽ không để con lại chốn lưu đày này lâu nữa đâu. Thánh ý Cha phải được hoàn thành nơi con.** Chúa ôi, nếu thánh ý Chúa vẫn chưa nên trọn nơi con, này con đây, con xin sẵn sàng trước mọi điều Chúa muốn, ôi lạy Chúa! **(123)** Lạy Chúa Giêsu của con, chỉ một điều làm con ngạc nhiên; đó là Chúa tỏ ra rất nhiều bí nhiệm cho con; nhưng còn một bí nhiệm nữa - đó là giờ chết của con - Chúa lại không muốn cho con biết. Chúa trả lời: **Con hãy an tâm; Cha sẽ cho con biết, nhưng chưa phải lúc này.** Ôi, lạy Thiên Chúa của con, con xin Chúa tha thứ vì con đã muốn biết ngày ấy. Chúa quá hiểu tại sao, Chúa biết trái tim khát khao của con rất nóng lòng muốn về với Chúa. Chúa biết con không muốn cho dù chỉ một phút trước giờ Chúa đã ấn định cho con từ trước muôn đời.

Chúa Giêsu lắng nghe một cách dịu dàng những lời tự tình của tâm hồn tôi.

1540 **(124)** Ngày 28 tháng 1 năm 1938

Hôm nay Chúa Giêsu phán dạy tôi: Hỡi ái nữ của Cha, con hãy ghi chép những lời này: tất cả những linh hồn tôn vinh và truyền bá Lòng Thương Xót Cha, khuyến giục người khác tín thác vào Lòng Thương Xót Cha, sẽ không phải chịu nỗi kinh hoàng trong giờ sau hết. Lòng Thương Xót Cha sẽ chở che họ trong cuộc chiến đấu sau cùng...

1541 Ái nữ của Cha ơi, con hãy cổ động các linh hồn đọc chuỗi kinh Cha đã ban cho con. Cha vui lòng ban mọi điều họ nài xin Cha bằng việc lần chuỗi kinh ấy. Khi những tội nhân cứng lòng đọc chuỗi kinh, Cha sẽ đổ đầy bình an cho linh hồn họ, và giờ chết của họ sẽ là một giờ hạnh phúc.

Con hãy viết điều này vì lợi ích của các linh hồn đang sầu khổ: khi một linh hồn nhìn thấy và nhận ra gánh nặng tội lỗi của họ, khi cả một vực thẳm khốn nạn mà họ đã tự mình lao xuống hiện ra trước mắt, họ cũng đừng thất vọng, nhưng hãy tín thác gieo mình vào vòng tay đầy lân ái của Cha như một đứa trẻ trong tay mẹ hiền. Các linh hồn ấy (125) được quyền ưu tiên đối với Trái Tim lân tuất của Cha, họ được ưu tiên đến với Lòng Thương Xót của Cha. Con hãy cho họ biết rằng chưa từng có một linh hồn nào kêu cầu Lòng Thương Xót của Cha mà phải thất vọng hay bẽ bàng. Cha vui sướng thoả thuê nơi một linh hồn đặt trót niềm tín thác vào lòng nhân lành của Cha.

Con hãy viết rằng khi họ đọc chuỗi kinh này bên người hấp hối, Cha sẽ đứng giữa Chúa Cha và người hấp hối ấy, không phải với tư cách Thẩm Phán chí công, nhưng là Đấng Cứu Độ nhân lành.

1542 Vào lúc đó, Chúa cho tôi biết Người rất ghen tương về trái tim của tôi.

Dù sống giữa các chị em, con cũng vẫn cảm thấy cô đơn. Khi ấy con hãy biết rằng Cha muốn con kết hợp khăng khít với Cha hơn. Cha quan tâm đến từng nhịp đập của trái tim con. Mỗi cái động của tình yêu con đều dội lại nơi Trái Tim Cha. Cha khát bỏng tình yêu của con. “Vâng, lạy Chúa Giêsu, nhưng trái tim con cũng không thể sống được nếu thiếu Chúa; giả như tất cả trái tim của mọi thụ tạo đều trao tặng cho con cũng chẳng làm no thoả được thâm tâm của con”.

1543 (126) Hôm nay, vào lúc chập tối, Chúa phán với tôi: Con hãy phó mình tận tuyệt cho Cha trong giờ lâm chung, và Cha sẽ đưa con đến trình diện Cha của Cha trong tư cách là hiền thê của Cha. Và giờ đây, Cha khuyên con hãy đặc biệt liên kết cả những hành vi nhỏ mọn nhất của con với những công nghiệp của Cha, và khi đó, Cha của Cha sẽ yêu thương coi những hành vi ấy như thể của chính Cha.

1544 Con đừng thay đổi việc dốc lòng đặc biệt mà Cha đã ban cho con qua cha Andrasz; tức là hãy kết hợp với Cha một cách liên lỉ. Đây là điều hôm nay Cha đòi hỏi con. Con hãy là một con trẻ đối với các vị đại diện của Cha, vì Cha mượn miệng lưỡi các ngài để nói với con, vì thế, con đừng nên có chút nào nghi ngờ.

1545 Sức khoẻ của tôi có biến chuyển đôi chút. Hôm nay, tôi có thể xuống nhà ăn và nhà nguyện. Tuy vậy, tôi vẫn không thể làm công tác, thành ra tôi ở trong phòng với chiếc khung đan [làm các đường ren khăn bàn thờ]. Tôi rất thích công việc này, tuy nhiên, ngay công việc nhàn nhã này vẫn làm tôi dễ dàng bị mệt. **(127)** Tôi thấy mình thật yếu ớt. Không có những giây phút ươn ái trong đời tôi, bởi vì mọi giây phút đời tôi đều chất đầy những lời nguyện cầu, đau khổ và công việc. Tôi tôn vinh Thiên Chúa, không cách này thì cách khác; giả như Thiên Chúa có ban cho tôi một cuộc đời thứ hai, tôi không biết mình có lợi dụng tốt hơn nữa được không...

1546 Chúa phán với tôi: Cha hài lòng với tình yêu của con. Tình yêu chân thành của con làm thoả lòng Cha như hương thơm của nụ hồng ban sớm, trước lúc thái dương lấy đi giọt sương trên đó. Nét tươi vui của trái tim con làm mê đắm Cha; vì vậy **Cha kết hợp với con thắm thiết hơn bất kỳ thụ tạo nào khác...**

1547 Hôm nay, tôi nhìn thấy các nỗ lực của vị linh mục này [cha Sopocko] đối với công cuộc của Chúa. Tâm hồn ngài bắt đầu cảm nếm những điều chất chứa nơi Trái Tim Chúa trong cuộc đời trần

thế của Người. Để đáp lại các cố gắng của ngài - chỉ toàn có sự vô ơn... Nhưng ngài rất nhiệt thành cho danh Chúa được cả sáng.

1548 **(128)** Ngày 30 tháng 1 năm 1938. Ngày Hồi Tâm

Trong giờ nguyện gẫm, Chúa cho tôi biết bao lâu trái tim còn đập trong lồng ngực, tôi luôn phải cố gắng để truyền bá nước Chúa trên trần gian. Tôi phải chiến đấu cho vinh quang Đấng Tạo Hoá của tôi.

Tôi biết nếu tôi trung thành cố gắng cộng tác với ân sủng của Chúa, tôi sẽ dâng lên Thiên Chúa vinh quang mà Người mong đợi nơi tôi.

1549 Tôi muốn sống trong tinh thần đức tin. Tôi đón nhận mọi sự xảy đến cho tôi như thể từ thánh ý yêu thương của Thiên Chúa, Đấng chân thành ước mong hạnh phúc cho tôi. Và vì thế, trong niềm suy phục tri ân, tôi sẽ đón nhận mọi sự Thiên Chúa gởi đến cho tôi. Tôi không lưu tâm đến tiếng nói của nhiên tính và những sôi sục của tự ái. Trước mỗi hành động quan trọng, tôi sẽ ngừng lại giây lát để suy xét về mối liên hệ giữa nó với cuộc sống đời đời, và đâu là nguyên nhân chính yếu của công việc tôi làm: phải chăng đó là vì vinh danh Thiên Chúa, vì lợi ích cho linh hồn tôi, hoặc vì lợi ích cho các linh hồn? Nếu trái tim tôi xác nhận đúng, khi ấy tôi sẽ thực hiện công việc ấy mà không tránh né, **(129)** bất chấp ngãng trở và hy sinh. Tôi sẽ không hoảng sợ đến độ từ bỏ ý định của mình. Biết được việc ấy đẹp lòng Thiên Chúa - thế là đã đủ cho tôi. Ngược lại, nếu biết hành động ấy chẳng liên quan gì đến các điều vừa đề cập trên, tôi sẽ cố gắng nâng nó lên bình diện cao hơn bằng ý hướng tốt. Và nếu biết có điều gì xuất phát từ lòng tự ái, tôi sẽ vứt bỏ ngay từ đầu.

1550 Trong những trường hợp nghi ngờ, tôi sẽ không hành động, nhưng thận trọng đến với các linh mục, nhất là cha linh hướng để tìm hiểu cho sáng tỏ. Tôi sẽ không đưa ra lời giải thích để bào chữa cho bản thân khi có ai trách mắng hoặc chỉ trích, trừ phi trực tiếp được yêu cầu phải làm chứng cho sự thật. Tôi ra sức nhẫn nại lắng nghe khi có ai thổ lộ tâm tư với tôi, đón nhận những đau khổ của họ, cho họ lời an ủi tinh thần, còn tôi thì dìm những đau khổ của bản thân tôi trong Trái Tim Chúa Giêsu rất nhân lành. Tôi sẽ không bao giờ rời khỏi khu vực thẳm xót thương của Chúa, và đem cả thế giới vùi lấp trong đó.

1551 **(130)** Khi suy ngắm về sự chết, tôi đã xin Chúa đoái thương đổ tràn lòng tôi những xúc cảm tôi sẽ phải chịu trong giờ sau hết. Nhờ ơn Chúa, tôi đã nhận được câu đáp trong lòng: vì tôi đã làm hết sức để hoàn tất mọi điều, và vì thế, tôi có thể an lòng. Lúc ấy, một niềm tri ân sâu xa đối với Thiên Chúa được khơi dậy trong linh hồn tôi đến độ tôi phải bật khóc vui mừng như một đứa trẻ. Tôi

đã dọn mình để lãnh nhận Thánh Thể như của ăn đàng vào sáng hôm sau, và tôi đọc những kinh cầu cho người hấp hối [2] theo ý chỉ cho chính tôi.

1552 Khi ấy tôi được nghe lời này: **Con kết hợp với Cha trong cuộc sống thế nào, thì con cũng sẽ được kết hợp với Cha trong giờ chết như vậy.** Sau những lời ấy, một niềm tín thác nơi Lòng Thương Xót vô bờ của Chúa được khơi dậy trong linh hồn tôi, đến nỗi giả như tôi đã phạm mọi tội lỗi của toàn thế giới, và tội lỗi của mọi kẻ bị trầm đoạ có đè nặng trên lương tâm tôi đi nữa, tôi vẫn không hoài nghi lòng nhân lành của Chúa, và không đắn đo, tôi ném mình vào vực thẳm xót thương của Người vẫn luôn rộng mở cho chúng ta; với một con tim tan nát, tôi sẽ sấp mình **(131)** dưới chân Chúa, và phó trót mình cho thánh ý tràn đầy yêu thương của Người.

1553 Lạy Chúa Giêsu của con, Sự Sống của hồn con, Đời Sống của con, Đấng Cứu Độ của con, Lang Quân rất dịu hiền của con, và đồng thời cũng là Quan Án của con, Chúa biết vào giờ cuối cùng của cuộc đời, con sẽ không cậy dựa vào những công trạng bản thân, nhưng vào Lòng Thương Xót của Chúa. Ngay hôm nay, con dìm mình hoàn toàn trong vực thẳm Lòng Thương Xót Chúa vẫn luôn luôn rộng mở cho mọi linh hồn.

Lạy Chúa Giêsu của con, con chỉ có một công việc phải thực hiện trong cuộc đời, trong giờ chết, cũng như trong cõi đời đời, đó là tôn thờ Lòng Thương Xót khôn dò của Chúa. Không một tâm trí, dù thiên thần hoặc nhân loại, có thể dò thấu những mầu nhiệm Lòng Thương Xót của Chúa, ôi lạy Chúa. Các thiên thần ngỡ ngàng trong sự kinh ngạc, nhưng không sao hiểu nổi mầu nhiệm Lòng Thương Xót của Chúa. Mọi sự phát xuất từ bàn tay Đấng Tạo Hoá đều gồm chứa trong mầu nhiệm khôn thấu này; nghĩa là trong chính Lòng Thương Xót dịu hiền thẳm sâu của Chúa. Khi con suy ngắm điều này, thần trí con ngất đi, và tâm hồn con tan hoà trong vui sướng. Ôi Chúa Giêsu, các tia sáng Lòng Thương Xót Thiên Chúa đã chiếu qua Trái Tim đầy lân tuất của Chúa như qua pha lê **(132)** mà đến với chúng con.

1554 Ngày 1 tháng 2 [năm 1938]

Hôm nay, tuy cảm thấy có phần khá yếu nhược về thể xác, nhưng tôi vẫn tham gia đầy đủ vào đời sống cộng đoàn [các giờ kinh, các bữa ăn, và giờ giải trí].

Lạy Chúa Giêsu, con đang thực hiện những nỗ lực hết sức mà chỉ một mình Chúa biết. Trong nhà ăn hôm nay, con không nghĩ mình có thể chịu nổi cho đến cuối bữa. Mỗi miếng ăn đều khiến con đau đớn cực độ.

1555 Khi đến thăm tôi một tuần trước đây, Mẹ S. [Irene] nói: “Này chị, chị mắc đủ thứ bệnh, bởi vì thể tạng của chị yếu ớt, đó không phải là lỗi của chị. Thực ra, nếu một chị khác mà phải như thế, có

lẽ chị ấy sẽ đi lại đây đó; còn chị, chị lại phải nằm suốt trên giường!". Những lời này không làm tôi tổn thương, nhưng tốt hơn là đừng so sánh như thế với những người bệnh, bởi vì chén của họ đã tràn ứ rồi. Một điều nữa là khi đến thăm người bệnh, các chị em đừng lần nào cũng hỏi những chi tiết như: "Cái gì đang làm chị đau, **(133)** và đau như thế nào?" bởi vì bệnh nhân rất mệt khi cứ phải trả lời một điều cho từng người về bản thân mình. Đôi khi còn xảy ra là trong một ngày, họ cứ phải lặp đi lặp lại nhiều lần như thế.

1556 Khi tôi lên nhà nguyện được một lúc, Chúa cho tôi biết trong số các linh hồn ưu tuyển, có một số ưu tuyển cá biệt được Người mời gọi lên bậc trọn lành cao hơn, đến chỗ kết hợp ngoại thường với Người. Đây là những linh hồn sốt mến, Thiên Chúa đòi họ phải có một tình yêu nồng nàn hơn những linh hồn khác. Mặc dù tất cả đều sống trong một tu viện, nhưng đôi khi Chúa đòi hỏi một linh hồn nào đó phải có một mức độ tình yêu cao hơn. Linh hồn nhận ra lời mời gọi ấy, bởi vì Thiên Chúa tỏ cho lòng họ biết, nhưng linh hồn có thể nghe hoặc không nghe theo lời mời gọi. Linh hồn vâng theo hoặc chống lại những soi động của Chúa Thánh Thần là tuỳ ở họ. Tôi biết trong luyện ngục có một chỗ riêng để các linh hồn trả lẽ với Thiên Chúa về những xúc phạm như thế; loại cực hình này khốn khổ hơn tất cả những cực hình khác. Linh hồn nào mang dấu riêng của Chúa **(134)** sẽ nổi bật ở mọi nơi, trên thiên đàng, trong luyện ngục, hoặc dưới hoả ngục. Trên thiên đàng, linh hồn sẽ trổi vượt hơn các linh hồn khác về cấp độ vinh quang và rạng rỡ cũng như tri thức về Thiên Chúa. Trong luyện ngục là hình khổ đớn đau hơn, vì linh hồn hiểu biết và khát khao Thiên Chúa mãnh liệt hơn. Dưới hoả ngục, linh hồn sẽ chịu đau khổ kinh khủng hơn những linh hồn khác, bởi họ hiểu biết đầy đủ về những gì họ đã đánh mất. Ấn tín tình yêu cá biệt của Thiên Chúa [nơi linh hồn] không thể bị xoá nhoà.

1557 Lạy Chúa Giêsu, xin gìn giữ con trong niềm kính sợ lành thánh để con đừng phí phạm các ân thánh. Xin giúp con trung thành với những soi động của Chúa Thánh Thần. Xin cho tâm hồn con thà bị tan vỡ vì yêu mến Chúa còn hơn để con bỏ sót dù chỉ một tác động mến yêu dành cho Chúa.

1558 Ngày 2 tháng 2 [năm 1938]

Tình trạng tăm tối của tâm hồn. Hôm nay ngày lễ của Mẹ Thiên Chúa, nhưng tâm hồn tôi đắm chìm trong tăm tối. Chúa đã ẩn mặt và tôi bơ vơ, trơ trọi một mình. Tâm trí tôi mờ mịt đến độ chỉ còn thấy những ảo ảnh chung quanh. Không có lấy một tia sáng rọi chiếu đến linh hồn tôi. Tôi không hiểu bản thân mà cũng chẳng hiểu những người nói chuyện với tôi. Những cám dỗ kinh hoàng **(135)** về đức tin phủ đánh tôi.

Lạy Chúa Giêsu của con, xin cứu con. Con không nói thêm gì được nữa.

Tôi không thể tả lại những điều này một cách chi tiết, vì sợ nhỡ có ai vì đọc thấy mà bị vấp phạm chăng. Tôi lấy làm lạ vì sao những cực hình như thế có thể lại xảy đến cho một linh hồn. Ôi cuồng phong, ngươi đang làm gì với chiếc thuyền tâm hồn của tôi? Trận cuồng phong này kéo dài suốt ngày thâu đêm.

Khi Mẹ Bề Trên [Irene] đến gặp tôi và hỏi: "Này chị, chị có muốn tận dụng cơ hội cha An [Andrasz] sẽ đến đây giải tội không?" Tôi trả lời - không. Với tôi dường như vị linh mục ấy cũng chẳng hiểu tôi, mà tôi cũng không cáo mình được.

Tôi trải qua một đêm với Chúa Giêsu trong vườn Cây Dầu. Từ ngực tôi thoát ra một tiếng rên rỉ không dứt. Một cái chết tự nhiên còn dễ chịu hơn nhiều, bởi vì lúc ấy, hấp hối rồi tắt thở; còn ở đây, cứ quằn quại thống khổ mà không sao chết được. Lạy Chúa Giêsu, con chưa bao giờ nghĩ lại có một thứ đau khổ đến thế. Cái không có: mà lại là thực tế. Lạy Chúa Giêsu, xin cứu con! Con tin kính Chúa với trót cả tâm hồn. Bao nhiêu lần con đã được nhìn thấy ánh quang rạng ngời thánh nhan Chúa, còn giờ đây, Chúa ơi, Chúa ở nơi nào?... Con tin, con tin, con tin **(136)** kính Chúa, Một Thiên Chúa Ba Ngôi, Chúa Cha, Chúa Con, và Chúa Thánh Thần, và tin tất cả những chân lý Hội Thánh của Chúa truyền dạy cho con...

Nhưng tối tắm vẫn không lùi bước, và tâm trí tôi lâm vào cơn bĩ cực còn hãi hùng hơn trước. Vào lúc ấy, nỗi cực hình kinh khủng đè bẹp tôi đến nỗi giờ đây tôi còn kinh ngạc vì sao lúc ấy tôi lại không trút hơi thở cuối cùng, nhưng điều ấy chỉ xảy ra trong một lúc ngắn mà thôi.

1559 Lúc ấy, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu, và Trái Tim Người chiếu ra hai luồng sáng bao bọc toàn thân tôi. Ngay lúc ấy, mọi cực hình của tôi đều biến tan. Chúa phán: **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết tự mình con, con chính là cái con vừa mới trải qua, và chính nhờ ơn Cha mà con được thông dự vào sự sống muôn đời và tất cả những ân huệ Cha trào đổ xuống cho con.** Cùng với những lời của Chúa, tôi được một tri thức xác thực về bản thân. Chúa Giêsu dạy tôi bài học về đức khiêm nhượng thẳm sâu, đồng thời cũng là bài học trọn vẹn tín thác vào Người. Tâm hồn tôi nát tan thành bụi tro, dù mọi người lấy chân chà đạp lên tôi, có lẽ tôi vẫn coi đó là một **(137)** ân huệ.

Tôi cảm nghiệm và thực sự được nhuần thấm trong sự biết mình chỉ là hư vô, thành ra những sỉ nhục quả thật sẽ là thức bổ dưỡng cho tôi.

1560 Ngày 3 tháng 2 [năm 1938]

Hôm nay, sau hiệp lễ, Chúa Giêsu lại ban cho tôi vài điều chỉ dẫn: Trước tiên, con đừng đơn thân chiến đấu với cơn cám dỗ, nhưng lập tức tỏ bày với cha giải tội, và khi ấy cơn cám dỗ sẽ mất hết mãnh lực. Thứ hai, trong những cơn thử thách, con đừng đánh mất bình an; hãy sống trong sự

hiện diện của Cha; con hãy nài xin Mẹ Cha và các thánh trợ giúp. Thứ ba, con hãy vững tin Cha đang trông xem và nâng đỡ con. Thứ bốn, con đừng sợ hãi các cuộc chiến của linh hồn hoặc bất kỳ cám dỗ nào, bởi vì Cha đang đỡ nâng con; nếu con sẵn sàng chiến đấu, con hãy biết rằng chiến thắng bao giờ cũng thuộc về con. Thứ năm, con hãy biết rằng qua việc chiến đấu dũng cảm, con sẽ dâng lên Cha một vinh quang cao quý và sắm công trạng cho chính con. Cám dỗ đem đến một cơ hội để chứng tỏ lòng trung tín của con đối với Cha.

1561 Và giờ đây, Cha sẽ chỉ dẫn điều quan trọng nhất đối với con: hãy chân thành không giới hạn với cha linh hướng của con. Nếu con không nghe (138) lời chỉ dẫn của Cha mà tận dụng hồng ân lớn lao này, Cha sẽ cất ngài xa con, lúc đó, con sẽ bị bơ vơ một mình; và tất cả những cực hình con đã từng biết sẽ trở lại với con. Điều làm Cha phật lòng là con không chịu tận dụng cơ hội khi có thể gặp gỡ và thưa chuyện với ngài. Con hãy biết khi ban cho linh hồn nào một vị linh hướng, đối với Cha, đó là một hồng ân trọng đại. Nhiều linh hồn nài xin Cha ơn này, nhưng không phải mọi người đều được Cha ban cho cả đâu. Từ khi Cha ban vị linh mục này làm linh hướng cho con, Cha đã ban cho ngài một ánh sáng mới để có thể dễ dàng nhận biết và hiểu được linh hồn con...

1562 Lạy Chúa Giêsu của con, Lòng Thương Xót độc nhất của con, xin cho con được nhìn thấy vẻ mãn nguyện trên thánh nhan Chúa như một dấu hiệu hoà giải với con, bởi vì tâm hồn con không thể chịu được nét nghiêm nghị của Chúa; nếu điều này còn tiếp diễn một chút nữa thôi, tâm hồn con sẽ nát tan vì đau đớn. Chúa thấy giờ đây con đã nát tan thành bụi đất.

1563 Và chính vào lúc ấy, tôi thấy mình trong một toà lâu đài; Chúa Giêsu trao tay cho tôi, đặt tôi ngồi bên cạnh và dịu dàng nói: **Hỡi hiền thê của Ta, em luôn làm đẹp lòng Ta bằng sự khiêm nhượng của em. Nỗi khốn nạn tồi tệ nhất cũng không làm Ta thôi (139) kết hợp với một linh hồn, nhưng nơi đâu có kiêu ngạo, Ta sẽ không hiện diện ở đó.**

Khi tỉnh lại, tôi hồi tưởng những gì đã xảy ra trong tâm hồn, cám tạ Thiên Chúa vì tình yêu và lòng thương Người đã tỏ với tôi.

1564 Lạy Chúa Giêsu, xin che khuất con đi; Chúa đã ẩn thân dưới hình Bánh Thánh tinh trắng thế nào thì xin cũng che khuất con, nhất là các ân huệ Chúa đã rộng ban cho con, cho khỏi ánh mắt người đời như thế. Ước chi con không để lộ ra những gì Chúa đang thực hiện trong linh hồn con. Con là tấm bánh trắng trước nhan Chúa. Ôi Linh Mục Thần Linh. Xin chính Chúa hãy thánh hiến con, và ước chi việc biến thể của con chỉ được một mình Chúa biết mà thôi. Mỗi ngày, con chầu trước nhan Chúa như một bánh thánh hiến tế nài xin Lòng Thương Xót cho thế giới. Trong âm thầm và ẩn khuất, con sẽ huỷ mình trước tôn nhan Chúa; tình yêu trong sạch và nguyên tuyền của con sẽ nghi ngút như một của lễ

toàn thiêu, trong lặng lẽ thẳm sâu. Và ước chi hương thơm tình yêu con được thoang thoảng nơi ngai toà Chúa. Chúa là Chúa các chúa, nhưng Chúa vui thoả nơi các linh hồn ngây thơ và khiêm tốn.

1565 **(140)** Khi tôi vào nhà nguyện được một lúc, Chúa phán bảo tôi: **Ái nữ của Cha ơi, hãy giúp Cha cứu vớt một người đang hấp hối. Con hãy đọc chuỗi kinh Cha đã dạy để cầu cho ông ấy.** Khi bắt đầu đọc chuỗi kinh, tôi nhìn thấy một người đang hấp hối trong cơn vật vã kinh hồn. Thiên thần Bản Mệnh của nạn nhân đang ra sức bảo vệ, nhưng đành bất lực trước nỗi khốn nạn dữ dằn của ông ta. Một bầy quỷ dữ đông đúc chực sẵn rình chờ linh hồn người hấp hối. Nhưng trong lúc đọc chuỗi kinh, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu như trong bức hình. Nhưng luồng sáng từ Trái Tim Người chiếu ra bao phủ lấy người bệnh, và lũ nguỵ thần tăm tối hoảng hốt tháo chạy. Người bệnh an lành trút hơi thở cuối cùng. Khi choàng tỉnh, tôi hiểu ra chuỗi kinh quan trọng chừng nào đối với những người hấp hối. Nó làm nguôi cơn nghĩa nộ của Thiên Chúa.

1566 Khi tôi xin Chúa Giêsu tha thứ vì tôi đã thực hiện một hành vi mà liền sau đó đã hoá ra một sự bất toàn. Chúa Giêsu đã trấn an tôi bằng những lời này: Hỡi ái nữ của Cha, Cha ban thưởng cho con theo ý hướng ngay thẳng của con ngay lúc (141) thực hiện hành vi. Lòng Cha vui mừng vì con đã tưởng nghĩ đến tình yêu Cha lúc hành động, và điều ấy thật hiển nhiên; và ngay cả bây giờ, con vẫn rút được lợi ích từ việc này; tức là từ việc hạ mình. Đúng thế hỡi con, Cha muốn con luôn luôn có một ý hướng thật tinh ròng ngay cả khi con làm những công việc nhỏ mọn nhất.

1567 Khi cầm bút trong tay, tôi viết một lời kinh ngắn cầu xin Chúa Thánh Thần và cầu nguyện: “Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa chúc lành cho cây bút này, để những gì Chúa truyền cho con viết ra, tất cả đều vì vinh danh Chúa”. Lúc đó, tôi được nghe lời này: **Được, Cha chúc lành** [cho nó], **bởi vì việc ghi chép này mang dấu ấn đức vâng lời bề trên và cha giải tội của con, chính nhờ điều ấy mà Cha đã được vinh danh và nhiều linh hồn sẽ được kín múc lợi ích. Hỡi ái nữ của Cha, Cha truyền cho con hãy dành hết thời giờ rảnh rỗi của con để ghi chép về lòng nhân lành và Lòng Thương Xót của Cha. Nhiệm vụ và công tác suốt đời con là tiếp tục làm cho các linh hồn được biết về Lòng Thương Xót lớn lao của Cha dành cho họ, và kêu gọi họ hãy tín thác vào Lòng Thương Xót vô tận của Cha.**

1568 **(142)** Lạy Chúa Giêsu của con, con tin những lời của Chúa và không còn nghi ngờ về điều này nữa bởi vì trong cuộc nói chuyện với Mẹ Bề Trên [Irene], Mẹ đã truyền cho con hãy viết thêm về Lòng Thương Xót của Chúa. Lời Mẹ rất phù hợp với lệnh truyền của Chúa. Ôi Chúa Giêsu của con, giờ đây con hiểu rằng nếu Chúa đòi hỏi linh hồn điều gì, thì Chúa cũng soi sáng để các bề trên ban

phép cho chúng con chu toàn những yêu sách của Chúa, mặc dù nhiều khi có thể chúng con không được phép ngay lúc ấy và lòng nhẫn nại của chúng con thường bị thử thách...

1569 + Ôi Chúa Giêsu, Tình Yêu Muôn Thuở, Đấng đã nhốt mình trong Bánh Thánh,
Và trong đó, Chúa ẩn giấu thần tính và vẻ đẹp của Chúa,
Chúa làm thế để ban thân mình, nguyên vẹn và tất cả, cho linh hồn con
Và để không làm con sợ hãi sự cao sang của Chúa.
Ôi Chúa Giêsu, Tình Yêu Muôn Thuở, Chúa đã ẩn mình dưới tấm bánh,
Lạy Ánh Sáng Hằng Hữu, nguồn vui và hạnh phúc bất tận
Vì Chúa muốn trở nên thiên đàng dưới thế cho con,
Và Chúa thực sự như thế, ôi lạy Chúa, khi tình yêu Chúa thông mình cho con.

1570 **(143)** Ôi Thiên Chúa thương xót vô ngần, tốt lành vô biên, hôm nay toàn thể nhân loại từ vực thẳm khốn cùng cất tiếng khẩn cầu lòng khoan nhân thương xót của Chúa và lớn tiếng than van cùng Chúa. Lạy Chúa đáng kính mến, xin đừng chê chối lời kinh của những khách đày nơi trần gian này!

Lạy Chúa, Đấng tốt lành vượt quá trí hiểu chúng con, Đấng thấu suốt mọi nỗi khốn cùng và biết chúng con tự sức không thể đến được với Chúa. Chúng con van xin Chúa ban ân sủng và tăng bội tình thương của Chúa trong lòng chúng con, để chúng con được trung thành thực thi ý Chúa suốt đời cho đến hơi thở cuối cùng.

Nguyện xin quyền toàn năng thương xót Chúa che chở chúng con cho khỏi mũi tên của kẻ thù phần rỗi chúng con, để trong niềm tín thác thơ thảo, chúng con đợi chờ ngày Chúa quang lâm, ngày mà chỉ một mình Chúa biết. Chúng con trông đợi mọi điều Chúa Giêsu đã hứa ban, mặc dù chúng con vô cùng tội luỵ. Chúa Giêsu là nguồn cậy trông của chúng con; nhờ Trái Tim từ ái của Người như ngưỡng cửa rộng mở, chúng con qua đó mà vào thiên đàng.

1571 **(144)** Ngay từ giây phút đầu tiên khi bước vào tu viện, tôi đã nhận ra một sứ vụ được giao phó cho tôi: đó là phải nên thánh. Nhưng chữ này luôn bị sử dụng một cách mỉa mai. Lúc đầu, điều ấy làm tôi rất khổ tâm, nhưng khi đã vượt qua, tôi không còn lưu ý nữa. Tuy nhiên, vào một dịp nọ, vì sự thánh thiện của tôi mà một người kia [có lẽ là cha Sopocko] đã phải đau khổ; tôi hết sức đau đớn khi người khác phải chịu gian truân vì tôi. Tôi cất tiếng than van cùng Chúa Giêsu, thắc mắc tại sao lại như thế, và Chúa đáp: **Phải chăng con buồn sầu vì điều này? Dĩ nhiên con là một vị thánh. Chẳng bao lâu nữa chính Cha sẽ làm cho điều ấy sáng tỏ nơi con, và người ta cũng xưng ra chữ thánh ấy, và lần này sẽ xưng ra với tình yêu.**

1572 Hỡi ái nữ của Cha, Cha nhắc cho con nhớ rằng mỗi khi nghe đồng hồ điểm ba giờ, con hãy dìm mình hoàn toàn trong Lòng Thương Xót của Cha để thờ lạy và tôn vinh; con hãy kêu nài quyền toàn năng Lòng Thương Xót Cha cho toàn thế giới, nhất là cho các tội nhân đáng thương; vì vào giờ phút ấy, lượng tình thương được mở ra cho mọi (145) linh hồn. Trong giờ ấy, con xin được mọi sự cho chính con và những linh hồn được con cầu nguyện; đó là giờ ân sủng cho toàn thế giới - Lòng Thương Xót vinh thắng phép công thẳng.

Hỡi ái nữ của Cha, con hãy cố gắng hết sức - miễn là bổn phận cho phép - để suy ngắm Đường Thánh Giá trong giờ ấy; nếu không thể suy ngắm Đường Thánh Giá, ít là con hãy vào nhà nguyện một lúc để thờ lạy Thánh Thể, Trái Tim đầy lân tuất của Cha; và giả như cũng không thể vào nhà nguyện, con hãy dìm mình vào sự cầu nguyện ở bất cứ nơi đâu trong một lúc ngắn ngủi. Cha đòi mọi thụ tạo phải có lòng tôn sùng Lòng Thương Xót của Cha, nhưng trước tiên phải là con, vì con đã được Cha cho hiểu biết sâu xa về mầu nhiệm này.

1573 + Lạy Thiên Chúa của con, hôm nay con bị khuất phục trước khát vọng mong nhớ Chúa. Ôi, không còn gì khác có thể chiếm hữu được trái tim con. Đối với con, trần gian này không còn là gì nữa. Ôi Chúa Giêsu, con cảm thấy chốn lưu đày này sao mà quá dai dẳng với con như thế! Ôi sự chết, sứ giả của Thiên Chúa, khi nào ngươi sẽ báo cho tôi biết thời điểm hằng ngày được ngóng trông từ lâu, thời điểm mà tôi sẽ được kết hợp muôn đời cùng Thiên Chúa của tôi?

1574 **(146)** Lạy Chúa Giêsu của con, ước chi những tháng ngày lưu đày cuối cùng của con được trôi qua hoàn toàn theo thánh ý Chúa. Con xin kết hợp những đau thương, cay đắng, và cả cơn hấp hối của con với cuộc Thương Khó của Chúa; con xin hiến mình cho cả thế giới để khẩn nài Chúa đổ lượng xót thương hải hà cho các linh hồn, nhất là những người thân trong gia tộc của con. Con tín thác vững vàng và phó mình tận tuyệt cho thánh ý là chính tình thương của Chúa. Lòng Thương Xót Chúa sẽ là tất cả cho con trong giờ lâm tử như chính Chúa đã hứa với con...

1575 + Con xin chào kính, ôi Tình Yêu Hằng Hữu, Chúa Giêsu Ngọt Ngào của con, Đấng đã tự hạ đến ngự nơi lòng con! Lạy Thiên Chúa vinh quang, con xin chào kính Chúa, Đấng đã đoái thương hạ cố đến với con, và vì yêu con mà tự huỷ mặc lấy hình bánh vô nghĩa. Lạy Chúa Giêsu, con xin chào kính Chúa, Bông Hoa không bao giờ úa tàn của nhân loại. Ở đó, Chúa là tất cả cho hồn con. Tình yêu Chúa tinh khiết hơn hoa huệ, và sự hiện diện của Chúa làm con vui sướng hơn cả mùi thơm của lan dạ hương. Tình thân Chúa còn dịu dàng **(147)** và tinh tế hơn cả hương thơm hoa hồng, nhưng lại mãnh liệt hơn sự chết. Lạy Chúa Giêsu xinh đẹp tuyệt với, không kết thân thắm

thiết với các linh hồn trong trắng bởi vì chỉ mình họ mới có thể sống anh hùng và hy sinh. Ôi Máu Thánh đỏ thắm, dịu ngọt của Chúa Giêsu, xin hãy thăng hoá và biến đổi dòng máu của con trong Máu Thánh Chúa, và xin cho điều ấy được thực hiện nơi con theo sở thích tốt lành của Chúa.

1576 Ái nữ của Cha ơi, con hãy biết rằng giữa Cha và con là một vực thẳm vô cùng, một vực thẳm phân cách giữa Đấng Tạo Hoá với thụ tạo. Nhưng vực thẳm này được lấp đầy bằng lượng tình thương của Cha. Cha nâng con lên với Cha không phải vì Cha cần con, nhưng chỉ vì lòng thương mà Cha đã ban cho con hồng ân được kết hợp cùng Cha.

1577 Con hãy nói cho các linh hồn đừng dựng trong tâm hồn họ những vật cản cho Lòng Thương Xót của Cha đang rất muốn hoạt động trong họ. Lòng Thương Xót Cha hoạt động trong tất cả những tâm hồn mở cửa cho Cha. Cả các tội nhân lẫn những người công chính đều cần đến (148) Lòng Thương Xót của Cha. Ơn hối cải cũng như ơn bền đỗ đều là những hồng ân do Lòng Thương Xót của Cha.

1578 Các linh hồn đang gắng bước trên đường hoàn thiện hãy kính thờ Lòng Thương Xót của Cha cách riêng, bởi vì Cha sẽ ban cho họ dư đầy những ân sủng tuôn tràn từ Lòng Thương Xót của Cha. Cha muốn các linh hồn ấy phải trỗi vượt về lòng tín thác vô bến bờ vào tình thương Cha. Chính Cha sẽ quán xuyến việc thánh hoá các linh hồn ấy. Cha sẽ lo liệu mọi sự cần thiết cho việc nên thánh của họ. Những ân sủng của tình thương Cha được chỉ kín múc bằng một chiếc bình duy nhất: đó là lòng tín thác. Linh hồn nào càng tín thác, càng được lãnh nhận nhiều. Những linh hồn tín thác vô hạn sẽ là nguồn an ủi lớn lao cho Cha, bởi vì Cha trào đổ tất cả những báu tàng của Cha cho họ. Cha vui thoả khi họ xin nhiều, bởi vì khát vọng của Cha là được ban phát nhiều, ban phát rất nhiều.

1579 **(149)** + Tôi rất khổ sở khi phải đối diện với thói giả hình. Lạy Đấng Cứu Độ của con, giờ đây con hiểu vì sao Chúa đã quở mắng bọn Pharisêu giả hình nặng lời đến thế. Chúa đã kết thân với những tội nhân cứng lòng một cách quảng tâm hơn khi họ đến cùng Chúa với lòng sám hối.

1580 Lạy Chúa Giêsu của con, giờ đây con thấy mình đã theo bước Chúa qua tất cả các chặng đường đời: thơ ấu, thanh xuân, ơn gọi, công tác tông đồ, lên núi Taborê, vào vườn Cây Dầu, và lúc này, con đã ở trên núi Canvê với Chúa. Con sẵn sàng nộp mình chịu đóng đinh, và thực sự đã chịu đóng đinh rồi; mặc dù vẫn còn bước thêm một ít nữa, nhưng con đang bị căng thây trên thập giá, và cảm thấy rõ ràng sức mạnh từ thập giá Chúa đang chuyển thông sang cho con, Chúa và chỉ có Chúa là sự kiên trung cho con. Mặc dù con thường nghe lời cám dỗ kêu gọi: “Hãy xuống khỏi thập giá đi!” nhưng sức mạnh Chúa vẫn tăng sức cho con. Mặc dù nỗi cô đơn, tối tăm và đau thương đủ

loại đang xông đánh tâm hồn con, nhưng sức nhiệm của Chúa vẫn nâng đỡ và kiện cường cho con. Con muốn uống chén **(150)** đắng đến giọt cuối cùng. Con vững tin ơn Chúa, ơn đã nâng đỡ con trong vườn Cây Dầu, giờ đây cũng đỡ nâng con trên đỉnh Canvê.

1581 Lạy Chúa Giêsu, Tôn Sư của con, con xin kết hợp những ước nguyện của con với những ước muốn của Chúa trên thập giá: con mong ước chu toàn thánh ý Chúa; con ước mong cho các linh hồn được hối cải; con ước ao Lòng Thương Xót Chúa được tôn thờ; con trông đợi lễ kính Lòng Thương Xót Chúa được mừng kính khắp thế giới; con mong sao các linh mục được nên thánh thiện; con ước gì sẽ có một đấng thánh trong dòng chúng con; con ước nguyện cả hội dòng chúng con có một nhiệt tâm sốt sắng cao độ vì vinh danh Chúa và phần rỗi các linh hồn; con trông mong các linh hồn sống trong các trụ sở của chúng con đừng xúc phạm đến Chúa, nhưng được bền vững trong đàng lành; con cầu mong phúc lành Chúa trào đổ xuống cho cha mẹ và toàn thể gia đình con; con mong sao Chúa ban ánh sáng đặc biệt cho các vị linh hướng của con, nhất là cho cha An. Và cha So.; con nguyện ước một phúc lành **(151)** đặc biệt [3] cho các vị bề trên mà con đang được trực thuộc, nhất là Mẹ Tổng Quyền [Michael], Mẹ Irene và Mẹ Giám Tập [Mary Joseph].

1582 Lạy Chúa Giêsu của con, giờ đây con ôm ấp toàn thế giới và nài xin Lòng Thương Xót Chúa cho họ. Lạy Chúa, khi Chúa cho con biết đã đủ, tức là khi thánh ý Chúa đã được hoàn tất, thì khi ấy, lạy Đấng Cứu Thế của con, trong sự kết hợp với Chúa, con xin phó linh hồn trong tay Cha trên trời, với hết niềm tín thác vào Lòng Thương Xót vô biên của Chúa. Và khi con đứng trước ngai toà Chúa, bài thánh ca đầu tiên con sẽ hát lên chính là bài tụng ca Lòng Thương Xót Chúa.

Hỡi địa cầu đáng thương, tôi sẽ không quên ngươi đâu. Mặc dù tôi sẽ được đắm chìm trong Thiên Chúa như một đại dương hạnh phúc, nhưng đó không phải là ngãng trở cho việc quay lại trần gian để khuyến giục và thúc bách các linh hồn tín thác vào Lòng Thương Xót Chúa. Thực vậy, việc đắm đuối trong Thiên Chúa sẽ cho tôi cơ hội thực hiện hành vi vượt biên giới này.

1583 Khi đang ghi chép điều này, tôi nghe tiếng Satan nghiến răng kèn kẹt. Hắn không thể chịu nổi Lòng Thương Xót Thiên Chúa và xô đổ ầm ầm các đồ đạc trong phòng tôi. Nhưng tôi cảm nghiệm được sức mạnh mãnh liệt của Thiên Chúa trong mình đến độ kẻ thù ơn cứu rỗi của tôi có nổi điên cũng chẳng làm tôi xao động, **(152)** và tôi cứ âm thầm ghi chép.

1584 Ôi sự tốt lành cao vời của Thiên Chúa hằng che chở cho chúng con từng bước, ước nguyện Lòng Thương Xót Chúa được chúc tụng không ngơi. Chúa đã trở thành huynh đệ với nhân loại, chứ không phải với các thiên thần, đó là phép lạ của mầu nhiệm Lòng Thương Xót vô tận của Chúa. Lạy Chúa Giêsu, Người Anh Cả, Thiên Chúa thật và là người thật, tất cả niềm tin cậy của chúng con là

ở nơi Chúa. Lòng con rộn ràng sướng vui vì thấy Chúa ở vô cùng nhân hậu với chúng con là những kẻ độc dữ vô ơn. Để làm bằng chứng tình yêu của Người, Thiên Chúa đã ban cho chúng ta một quà tặng tuyệt vời trong Con Một của Người. Trong cõi đời đời, chúng ta cũng chẳng bao giờ thấu hiểu được hết mầu nhiệm tình yêu ấy. Hỡi nhân loại, tại sao các ngươi lại ít suy tư về việc Thiên Chúa đang thực sự ở giữa chúng ta đến thế? Lạy Chiên Thiên Chúa, con không biết phải chiêm ngưỡng đặc điểm nào của Chúa trước: đức hiền dịu, đời sống ẩn dật, việc Chúa huỷ mình vì nhân loại, hay phép lạ Lòng Thương Xót Chúa thường xuyên biến đổi các linh hồn **(153)** và nâng họ vào cuộc sống muôn đời. Dù Chúa ẩn thân như vậy, nhưng quyền toàn năng Chúa càng tỏ hiện nơi đây hơn cả trong công trình tạo dựng nhân loại. Mặc dù quyền toàn năng Chúa đang hoạt động trong việc thánh hoá các tội nhân, nhưng hành động của Chúa thật dịu dàng và ẩn khuất.

1585 Thị kiến về Mẹ Thiên Chúa. Giữa một vầng quang hết sức rực rỡ, tôi đã được nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa trong áo chùng trắng, thắt đai lưng bằng vàng; có nhiều ngôi sao nhỏ cũng bằng vàng lấp lánh khắp trên trang phục của Mẹ, các tay áo hình chữ V của Mẹ cũng được viền vàng. Ao choàng của Mẹ màu thiên thanh, khoác hờ trên vai. Trên đầu Mẹ là một chiếc khăn trong suốt duyên dáng, làn tóc Mẹ mượt mà dưới triều thiên vàng với những hình thập giá nhỏ. Tay trái Mẹ bồng Chúa Giêsu Hài Nhi. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy Đức Mẹ như thế. Bấy giờ Đức Mẹ đưa mắt nhìn tôi dịu dàng và nói: *Mẹ là Mẹ Thiên Chúa của các linh mục.* [4] Sau đó, Mẹ đặt Chúa Giêsu trên tay xuống đất, rồi giơ tay phải lên trời và thưa: *Lạy Thiên Chúa, xin chúc lành cho đất nước Ba Lan, xin chúc phúc cho các linh mục.* Bấy giờ, một lần nữa Mẹ lại phán bảo tôi: *Con hãy kể cho các linh mục những gì con đã được thấy.* **(154)** Tôi quyết tâm sẽ nói cho cha [Andrasz] ngay khi được gặp ngài; nhưng phần tôi, tôi chẳng hiểu gì về thị kiến này.

1586 Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa thấy con mang nặng ơn dường nào đối với cha Sopocko, người đã xúc tiến công cuộc của Chúa được rất nhiều. Linh hồn rất khiêm nhượng ấy đã gánh chịu mọi cơn giông tố. Ngài đã không ngã lòng trước những chống đối, nhưng trung kiên đáp lại lời mời gọi của Thiên Chúa.

1587 + Một chị kia được cử coi sóc bệnh nhân, nhưng chị ấy quá tắc trách làm cho người khác phải tập hãm mình thực sự. Một ngày kia, tôi quyết định sẽ trình Mẹ Bề Trên về việc này, nhưng khi ấy tôi nghe lời này trong linh hồn: **Con hãy nhẫn nại chịu đựng; có người khác sẽ trình bày về chị ấy.** Nhưng việc phục vụ của chị ấy cứ như thế suốt một tháng trời. Cuối cùng, khi xuống được nhà ăn và tham dự giờ giải trí, tôi đã nghe những lời này trong linh hồn: **Giờ đây các chị em khác sẽ nói (155) về việc phục vụ chểnh mảng của chị ấy, còn con hãy nín lặng và đừng nói gì vắn**

đề này. Ngay lúc đó nổ ra việc các chị em chỉ trích chị ấy dữ dội, còn chị ấy không tìm được điều nào để bào biện, vì mọi người đều đồng thanh: "Này chị, tốt hơn chị hãy sửa lại cung cách chăm sóc bệnh nhân của chị". Tôi đã nhận thấy đôi khi Thiên Chúa không muốn tự chúng ta nói lên một điều gì đó; Người có những phương cách riêng và Người biết khi nào để tỏ ra những điều ấy.

1588 Hôm nay, tôi được nghe những lời này: Trong Cựu Ước, Cha đã sai các tiên tri mang những cơn thịnh nộ đến với dân Cha. Còn hiện nay, Cha sai con đem tình thương của Cha đến cho toàn thế giới. Cha không muốn đoán phạt, nhưng muốn chữa lành và ghì chặt nhân loại đau thương vào Trái Tim lân tuất của Cha. Cha chỉ sử dụng hình phạt khi chính họ ép buộc Cha phải làm như vậy; tay Cha rất miễn cưỡng khi phải cầm thanh gươm công thẳng. Trước ngày Công Thẳng, Cha gởi đến ngày Xót Thương. Tôi thưa lại cùng Chúa: "Lạy Chúa Giêsu của con, xin Chúa hãy đích thân nói với các linh hồn, bởi vì những lời của con toàn là những lời vô nghĩa".

(156) + J.M.J. Nỗi Khát Mong Chúa của Linh Hồn

1589 Lạy Chúa, con không biết giờ nào Chúa sẽ đến.
Và vì thế, con vẫn luôn tỉnh thức lắng nghe
Như người hôn thê ưu ái của Chúa,
Vì biết Chúa sẽ đến bất ngờ.
Tuy vậy, ôi lạy Chúa, một con tim trong trắng sẽ nhận ra Chúa từ đằng xa.
Lạy Chúa, con đợi trông Chúa, trong bình tâm tĩnh lặng,
Với niềm khao khát mãnh liệt trong tâm hồn
Và với nỗi thao thức khôn nguôi.
Con cảm thấy tình yêu dành cho Chúa đang biến thành ngọn lửa,
Và sẽ bốc lên tận trời vào cuối cuộc đời con.
Và khi ấy, mọi ước muốn của con sẽ được nên trọn.
Cuối cùng, xin hãy đến, lạy Thiên Chúa rất ngọt ngào của con
Và nhận lấy trái tim khát bỏng của con
Kìa, đem về nhà Chúa, nơi những miền cao quang thiên đàng,
Ở đó, cuộc sống vĩnh hằng của Chúa bền vững thiên thu.
Cuộc sống trần gian này chỉ là một cơn hấp hối,
Vì tâm hồn con cảm thấy được tạo thành cho những điều cao cả.

Đối với nó, những thung lũng tầm thường nơi kiếp này chẳng có gì hứng thú,

Vì quê hương của con là thiên đàng - đây là điều con vững tin.

[Hết tập Năm] **NỮ TU FAUSTINA PHÉP THÁNH THỂ**

DÒNG CÁC NỮ TU ĐỨC MẸ NHÂN LÀNH

TẬP SÁU: MUÔN ĐỜI CON SẼ CA TỤNG LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

(1) + J.M.J.

1590 Linh hồn tôi hỡi, hãy chúc tụng

Lòng Thương Xót cao vời của Chúa.

Nguyện tất cả cho vinh quang Người.

Cracow, ngày 10 tháng 2 năm 1938

Tập Sáu

Nữ tu Faustina phép Thánh Thể

Dòng Các Nữ Tu Đức Mẹ Nhân Lành

1591 Trái tim tôi được lôi kéo đến nơi Thiên Chúa ẩn ngự,

Nơi ấy Người sống với chúng tôi đêm ngày,

Ẩn trong Bánh Thánh tinh trắng;

Người cai trị toàn thế giới, Người kết thân với các linh hồn.

Trái tim tôi được lôi kéo đến nơi Thiên Chúa ẩn ngự,

Nơi ấy tình yêu Người được hiến tế.

Trái tim tôi cảm nhận được nước hằng sống là đây;

Đó là Thiên Chúa hằng sống của tôi, dù có một bức màn che khuất.

1592 **(2)** Ngày 10 tháng 2 năm 1938

Trong giờ nguyện gẫm, Chúa cho tôi biết về niềm hoan lạc của thiên đàng và của các thánh khi chúng ta được lên đó; các thánh mến yêu Thiên Chúa như đối tượng độc nhất của tình yêu các ngài, nhưng các ngài cũng dành cho chúng ta một tình yêu dịu dàng thắm thiết. Chính từ thánh nhan Chúa mà niềm hoan lạc này trào tuôn cho mọi người, bởi vì chúng ta được chiêm ngưỡng Thiên Chúa diện đối diện. Thánh nhan Chúa ngọt ngào đến độ linh hồn lâm ngay vào cơn ngất thần.

1593 Chính Chúa thúc bách tôi viết ra các lời nguyện và các thánh ca về Lòng Thương Xót Người, những khúc ca tán tụng này tự phát ra từ môi miệng tôi. Tôi đã nhận thấy những lời chúc tụng Lòng Thương Xót Thiên Chúa đã được soạn sẵn và phú bẩm vào tâm trí tôi, và thế là tôi quyết định ghi lại theo năng lực của mình. Tôi có thể cảm nghiệm chính Thiên Chúa đang thúc bách tôi làm như thế.

1594 Một chị vào phòng tôi một lúc. Sau cuộc trao đổi ngắn về đề tài đức vâng lời, chị ấy nói với tôi: “Ôi, giờ đây em đã hiểu các đấng thánh hành động như thế nào **(3)** rồi. Chị ơi, cám ơn chị; một ánh sáng chứa chan đã chiếu giãi vào linh hồn em; em đã được ích lợi rất nhiều”.

1595 Lạy Chúa Giêsu của con, đó là công việc của Chúa. Chính Chúa đã tỏ điều ấy với linh hồn chị, bởi vì chị ấy bước vào đang lúc con hoàn toàn đắm đuối trong Chúa, và ngay vào thời điểm tình trạng tịnh hiệp sâu xa mới rời bỏ con. Lạy Chúa Giêsu của con, con biết rằng, để trở nên hữu ích cho các linh hồn, người ta phải cố sức kết hợp thân mật với Chúa là Tình Yêu Hằng Hữu. Một lời của một linh hồn được kết hợp với Chúa tạo ảnh hưởng tốt trên các linh hồn hơn cả những khảo luận và những bài giảng hùng hồn của một linh hồn bất toàn.

1596 + Tôi thấy sự ngạc nhiên cha A. [Andrasz] trước những hành động của tôi, nhưng tất cả đều cho vinh quang Thiên Chúa.

Ôi, lạy Chúa, ân sủng Chúa cao trọng dường nào, ân sủng nâng linh hồn lên những miền cao cả. Con hết lòng tri ân vì Chúa đã ban cho con vị linh mục sáng suốt này. Đáng ra Chúa vẫn để con trong những bấp bênh và lưỡng lự, nhưng lòng nhân từ Chúa đã **(4)** chữa lành những điều ấy nơi con. Ôi Chúa Giêsu, con không sao đếm được những hồng ân Chúa ban...

1597 Hỡi ái nữ của Cha, cuộc chiến đấu của con sẽ kéo dài đến chết. Hơi thở cuối cùng của con sẽ đánh dấu chấm hết cho cuộc chiến. Con sẽ chinh thắng bằng đức hiền lành.

1598 Ngày 13 tháng 2 năm 1938

Tôi nhìn thấy Chúa Giêsu miễn cưỡng khi đến với một vài linh hồn trong giờ hiệp lễ. Và Người phán với tôi những lời này: **Cha ngự vào một số tâm hồn giống như vào cuộc Thương Khó lần thứ hai vậy.**

1599 Khi cố gắng làm giờ thánh, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu đang đau khổ và Người phán với tôi những lời này: Hỡi ái nữ của Cha, con đừng quá để ý đến chiếc bình ân sủng cho bằng chính ân sủng Cha ban cho con, bởi vì không phải bao giờ con cũng hài lòng với chiếc bình, và khi ấy cả các ân sủng cũng trở nên thiếu thốn. Cha muốn cảnh tỉnh con cho khỏi điều ấy, và Cha muốn con đừng bao giờ chú tâm đến chiếc bình Cha dùng để gởi ân sủng đến cho con. Ước chi mọi chú ý của linh hồn con (5) đều tập trung vào việc ráng sức trung thành đáp lại ân sủng của Cha.

1600 + Lạy Chúa Giêsu của con, nếu chính Chúa không xoa dịu nỗi khắc khoải của linh hồn con, thì không ai có thể xoa dịu hoặc làm nguôi ngoai cho được. Mỗi lần Chúa ngự đến lại khơi lên những đợt ngất ngây yêu đương, nhưng cũng là một cơn hấp hối trong linh hồn con. Bởi vì tất cả những lần Chúa đến với hồn con, cho dù hết sức ngoại thường, nhưng con vẫn phải mến yêu Chúa

từ xa xăm, và tâm hồn con chết lặng trong ngất ngây tình ái. Bởi vì đó vẫn chưa phải là cuộc kết hợp hoàn hảo và trường cửu, mặc dù Chúa vẫn thương kết thân với con tỏ tường [gần như diện đối diện]. Tuy nhiên, qua đó, Chúa lại khai mở một vực thẳm yêu mến và khao khát Chúa trong linh hồn và trái tim con, lạy Chúa của con, vực thẳm vô đáy này, toàn thể nỗi khát khao Chúa, không thể nào được lấp đầy hoàn toàn trên trần gian này.

1601 Chúa đã cho tôi biết Người hết sức mong ước sự thánh thiện của các linh hồn ưu tuyển.

Trong tay Cha, các linh hồn ưu tuyển là những tia sáng để Cha chiếu rọi bóng tối của thế giới và soi sáng cho nó. Như những vì sao soi chiếu đêm đen thế nào, thì các linh hồn ưu tuyển (6) cũng chiếu soi trần gian như vậy. Một linh hồn càng trọn lành, thì ánh sáng soi chiếu càng rực rỡ và vươn xa. Có thể đó là một linh hồn ẩn khuất không được ai biết đến, ngay cả với những người gần gũi nhất, nhưng sự thánh thiện của linh hồn ấy sẽ được phản chiếu nơi các linh hồn ở tận những miền tận cùng trái đất.

1602 Hôm nay Chúa phán với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, khi con đi xưng tội, đến với suối nguồn xót thương của Cha, Máu và Nước trào tuôn từ Trái Tim Cha luôn luôn tưới gội và làm cho linh hồn con nên cao trọng. Mỗi lần đi cáo mình, với niềm tín thác, con hãy dìm mình ngập lút trong Lòng Thương Xót của Cha, để Cha có thể quảng phát trào tràn hồng ân Cha cho linh hồn con. Khi đến toà cáo giải, con hãy biết chính Cha đang ngóng chờ con nơi đó. Cha chỉ ẩn thân nơi vị linh mục, nhưng chính Cha hành động trong linh hồn con. Ở đây, nỗi khốn cùng của linh hồn được gặp gỡ Thiên Chúa xót thương. Con hãy nói cho các linh hồn biết họ sẽ được kín múc các ân sủng từ mạch nguồn xót thương này (7) bằng chiếc bình tín thác. Nếu niềm tín thác của họ mãnh liệt, thì lòng quảng đại của Cha không còn giới hạn nào cả. Những dòng thác ân sủng sẽ tưới ngập các linh hồn khiêm hạ. Những kẻ kiêu căng vẫn ở trong tình trạng bần cùng và khốn nạn, bởi vì ơn thánh Cha sẽ khước từ họ để đến với các linh hồn khiêm nhượng.

1603 Ngày 14 tháng 2 [năm 1938]

Trong giờ chầu, tôi được nghe những lời này: **Con hãy cầu nguyện cho một học sinh đang rất cần ơn thánh của Cha.** Và khi nhận ra N., tôi đã cầu nguyện rất tha thiết, và Lòng Thương Xót đã ấp ủ linh hồn ấy.

1604 Trong giờ chầu, khi tôi cứ lặp đi lặp lại lời nguyện “Lạy Thiên Chúa cực thánh”, sự hiện diện sống động của Thiên Chúa bỗng nhiên bao chiếm tôi và thần trí tôi được đưa đến trước ngai toà Thiên Chúa. Tôi thấy các thiên thần và các thánh chúc tụng Thiên Chúa. Vinh quang Người cao quang đến độ tôi không dám cố gắng mô tả, bởi vì tôi không có khả năng, và kẻo các linh hồn lại

tưởng những điều tôi viết ra ấy **(8)** đã đầy đủ rồi. Lạy thánh Phaolô, giờ đây con hiểu vì sao ngài đã không muốn mô tả thiên đàng, mà chỉ nói rằng mắt chưa từng thấy, tai chưa từng nghe, và lòng chưa từng cảm nghiệm những gì Thiên Chúa đã sắm sẵn cho những ai mến yêu Người {x. 1 Cr 2,9; 2 Cr 12,1-7]. Vâng, điều ấy quả đúng như vậy. Tất cả những gì phát xuất từ Thiên Chúa đều trở về với Thiên Chúa và tán dương Người trong vinh quang hoàn hảo. Giờ đây, tôi đã thấy cung cách tôi tôn thờ Thiên Chúa: ôi, thảm hại biết bao! Thực sự chỉ là một giọt cỏn con sánh với vinh quang toàn hảo trên thiên đàng. Lạy Thiên Chúa của con, Chúa nhân hậu biết bao khi khứng nhận lời ca tụng của con, Chúa nhân từ đoái nhìn và cho chúng con biết lời nguyện cầu của chúng con đẹp lòng Chúa.

1605 Con hãy ghi lại tất cả những gì xảy đến với con liên quan đến lòng nhân lành của Cha. Tôi thưa: “Lạy Chúa, ý Chúa là thế nào nếu như con viết quá nhiều?”. Và Chúa trả lời: Hỡi ai nữ của Cha, giả như con cùng một lúc có thể nói được mọi ngôn ngữ loài người và thiên thần, thì khi ấy con cũng chẳng nói thừa đâu, ngược lại, con mới chỉ chúc vinh lòng nhân lành (9) của Cha - Lòng Thương Xót vô tận của Cha được một chút mà thôi.

Ôi Chúa Giêsu của con, xin chính Chúa hãy đặt ngôn từ vào miệng lưỡi con để con có thể tán dương Chúa cho xứng đáng.

Hỡi ái nữ của Cha, con hãy an lòng; con hãy làm như Cha truyền dạy. Những tư tưởng của con được liên kết với những tư tưởng của Cha, vậy con hãy ghi lại những gì hiện lên trong tâm trí con. Con là thư ký của Lòng Thương Xót Cha. Cha đã tuyển dụng con làm nhiệm vụ ấy trên đời này và ở đời sau. Đó là vì Cha muốn như thế, bất chấp tất cả sự chống đối người ta xử với con. Con hãy biết rằng sự tuyển dụng của Cha sẽ không thay đổi.

Vào lúc ấy, tôi dìm mình sâu thẳm trong tâm tình khiêm hạ trước uy linh Chúa. Nhưng tôi càng hạ mình, sự hiện diện của Thiên Chúa càng thấu nhập tôi...

1606 Lạy Chúa Giêsu, niềm an ủi độc nhất của con! Cuộc lưu đày này kinh hoàng biết bao! Chốn hoang mạc con phải vượt qua khiếp hãi dường nào! Linh hồn con đang chiến đấu để vượt qua một rừng rậm đủ thứ gian truân hãi hùng. Nếu chính Chúa không nâng đỡ, lạy Chúa, có lẽ con không nghĩ đến chuyện tiến bước.

1607 **(10)** Ngày 16 [tháng 2] năm 1938

Trong khi tôi đang cầu nguyện cùng Trái Tim Chúa Giêsu sống động trong nhiệm tích Thánh Thể cho một linh mục kia, bỗng Chúa Giêsu cho tôi hiểu biết về lòng nhân hậu của Người và phán với tôi: **Cha sẽ không để ngài phải chịu điều gì vượt quá sức của ngài đâu.**

1608 + Khi được biết về một số đau khổ và phiền toái mà một người kia [5] đang phải chịu đựng có liên quan đến toàn bộ công cuộc của Chúa, trước giờ hiệp lễ, tôi đã nài xin Chúa Giêsu cho tôi được biết những đau khổ ấy có phải phần nào là do tôi hay không: “Lạy Chúa Giêsu rất dịu dàng của con, con van nài Chúa, nhân vì lòng nhân từ và xót thương vô cùng của Chúa, cho con biết có gì trong vấn đề này làm phật lòng Chúa, hoặc con có lỗi gì trong đó hay không. Nếu có, con nài van Chúa, khi ngự đến linh hồn con, xin Chúa làm cho lòng con đầy xao xuyến và tỏ cho con biết điều gì làm phật lòng Chúa. Còn nếu con không sai lỗi trong vấn đề này, xin Chúa củng cố con trong bình an”. Đến khi rước Chúa, linh hồn tôi được dạt dào niềm bình an, và Chúa cho tôi biết công cuộc đang trải qua thử thách, nhưng **(11)** vẫn đúng ý Chúa. Tôi hết sức vui mừng về điều ấy, nhưng vẫn gia tăng lời cầu nguyện để công cuộc có thể vượt qua cơn thử thách mà không hề hấn.

1609 Lạy Chúa Giêsu của con, ở trên thập giá, nhưng được ở với Chúa thì tốt lành biết bao! Linh hồn con lúc nào cũng bị căng trên thập giá và ngập tràn nỗi đắng cay với Chúa là Tình Yêu của con. Dấm chua và mật đắng chạm đến môi con, nhưng điều ấy vẫn vô cùng tốt đẹp bởi vì trong suốt cuộc đời của Chúa, Thánh Tâm Chúa cũng tràn ngập đắng cay, và Chúa cũng đã nhận toàn vong ân bội bạc để đáp lại ân tình Chúa ban. Chúa đã thống khổ đến độ đã thốt lên lời thở than não nề rằng Chúa vẫn đi tìm nhưng chẳng tìm được một ai để an ủi Chúa [x. Tv 68,21].

1610 + Khi tôi xin Chúa thương đoái đến một linh hồn [có lẽ cha Sopocko] đang cô thân vật lộn giữa nhiều khó khăn, Chúa liền cho tôi biết mọi người đều như đất bụi dưới chân Người. **Vì thế con đừng lo lắng; con thấy họ không thể tự sức làm được việc gì. Nếu Cha tha phép để họ dường như thắng thế, thì Cha làm thế vì những (12) định lệnh khôn dò của Cha.** Tôi cảm nghiệm một niềm bình an sâu xa khi thấy mọi sự đều do Chúa quyết định.

1611 + Khi linh mục tuyên uý [cha Theodore] đem Chúa Giêsu đến, tôi được sự hiện diện rất sống động của Thiên Chúa thấu nhập một lúc, Chúa cho tôi biết về sự thánh thiện của Người. Trong những lúc như thế, tôi thấy cả cái vẩn đục tơ tóc nhất nơi linh hồn tôi, và tôi muốn thanh tẩy trước khi hiệp lễ. Khi tôi xin xưng tội, linh mục bảo không cần phải xưng tội trước mỗi lần rước lễ. Thánh Thể tẩy sạch những sơ xuất nhỏ mọn và nghĩ đến việc xưng tội trước khi hiệp lễ như thế chỉ là một cám dỗ mà thôi. Tôi không giải thích tường tận về tình trạng linh hồn vì ngài không phải là cha linh hướng, nhưng chỉ là cha giải tội mà thôi. [6] Tri thức ấy không choáng thời giờ của tôi, vì nhanh hơn cả tia chớp; đốt nóng tình yêu của tôi và lưu lại trong tôi một sự biết mình...

1612 **(13)** + Ngày 20 tháng 2 [năm 1938]

Hôm nay, Chúa phán với tôi: **Cha cần những đau khổ của con để cứu các linh hồn.**

Ôi Chúa Giêsu của con, xin hãy sử dụng con tuỳ ý Chúa.

Tôi không có can đảm xin Chúa Giêsu ban những đau khổ lớn hơn, bởi vì tôi đã chịu đau khổ quá nhiều trong đêm hôm trước, đến nỗi không thể chịu hơn những gì Chúa Giêsu đã ban, dù chỉ một giọt nữa.

1613 Gần như suốt đêm tôi phải chịu những đớn đau dữ dội, dường như cả ruột gan đều đứt rời từng đoạn. Tôi thổ ra hết những thuốc men đã uống. Tôi chúc đầu ngược xuống đất bất tỉnh và chịu như thế một thời gian, đầu **(14)** cứ chúc xuống. Khi tỉnh lại, tôi nhận ra cả thân mình đang đè xuống đầu và mặt, những thức ói mửa đầy khắp người. Tôi tưởng đây là giờ kết thúc cuộc đời. Mẹ Bề Trên [Irene] và chị Tarcisia [7] cố hết sức giúp tôi. Chúa Giêsu đòi đau khổ chứ không đòi chết. Lạy Chúa Giêsu của con, xin sử dụng con tuỳ ý Chúa. Chỉ xin ban cho con sức mạnh để chịu đựng đau khổ. Được sức mạnh Chúa đỡ nâng, con xin chịu đựng tất cả. Hỡi các linh hồn, tôi mến yêu các ngài!

1614 Hôm nay, một người chị em [có lẽ nữ tu Amelia [8]] đến thăm tôi và nói: “Này chị, em có một cảm giác là lạ, giống như có một cái gì đó bảo em hãy đến gặp chị và gởi gắm một số vấn đề của em trước khi chị qua đời, chắc chị có thể xin Chúa Giêsu sắp xếp những việc này giùm em. Điều ấy cứ nói với em rằng chị có thể xin được điều này cho em”. Tôi đáp lại cũng trong thái độ chân tình như thế. Đúng, trong linh hồn **(15)** tôi cảm thấy sau khi qua đời, tôi có thể nài xin Chúa Giêsu được nhiều hơn bây giờ. “Chị ơi, em sẽ nhớ đến chị trước ngai toà Chúa”.

1615 Khi tôi vào phòng ngủ bên cạnh để thăm chị em yếu bệnh, một chị ở đó nói với tôi: “Này chị, khi chị qua đời, em không đâu nhé. Chị hãy hiện về với em sau khi qua đời, em muốn được tâm sự với chị về một điều bí nhiệm liên quan đến linh hồn em, một điều em muốn nhờ chị xin Chúa Giêsu giải quyết cho em”. Vì chị ấy nói công khai nên tôi đáp lại: “Chúa Giêsu rất kín đáo. Chúa không bao giờ tiết lộ cho người khác biết điều bí nhiệm giữa Chúa với một linh hồn”.

1616 + Lạy Chúa của con, con xin cám tạ vì Chúa đã cho con được hợp nhất với Chúa qua việc hiến tế. Con thấy chiếc bình bằng đất này đang bắt đầu rạn nứt. Con vui mừng **(16)** vì chẳng bao lâu nữa con sẽ được ở trong nhà Cha con [x. Ga 14,2].

1617 Ngày 27 tháng 2 [năm 1938]

Hôm nay, tôi đi xưng tội với cha An. [Andrasz]. Tôi làm như Chúa Giêsu đã muốn. Sau khi cáo mình, một triều ánh sáng dạt dào trong linh hồn tôi. Lúc ấy, tôi được nghe lời này: **Bởi vì con là**

con trẻ, con hãy ở mãi bên Trái Tim Cha. Nét đơn sơ của con làm thoả lòng Cha hơn những khổ chế của con.

1618 Đây là những lời của cha An. [Andrasz]: Chị hãy sống bằng đức tin nhiều hơn nữa. Hãy cầu nguyện để Lòng Thương Xót Chúa được hiểu biết rộng rãi hơn và để công cuộc ấy được những bàn tay lành thánh liệu định cho xuôi thuận. Đối với chị, hãy cố gắng là một tu sĩ tốt lành tại đây - mặc dù các việc có thể biến chuyển - nhưng chị hãy cố gắng làm một nữ tu tốt lành ngay tại nơi này. Và giờ đây, nếu chị cảm nghiệm những thôi thúc của Chúa và nhận ra Người, thì chị hãy vâng theo. Hãy chuyên cần cầu nguyện trong tất cả thời gian được dành cho việc ấy, và sau đó chị hãy ghi chép lại...

1619 **(17)** + Hai ngày cuối cùng của dịp lễ hội. [9] Những đau đớn nơi thân xác tôi càng dữ dội. Tôi kết hợp mật thiết hơn với Đấng Cứu Độ đau khổ, nài níu Người thương xót toàn thể thế giới đang cuồng loạn trong sự tà vạy của nó. Suốt ngày, tôi chịu đựng nỗi đau nhức nhối của mão gai. Khi nằm, tôi không thể đặt đầu lên gối được. Đến mười giờ, những cơn đau dịu lại và tôi đã thiếp đi; nhưng hôm sau, tôi cảm thấy hết sức rã rời.

1620 + Lạy Chúa Giêsu-Bánh Thánh, nếu Chúa không đỡ nâng, con không thể kiên trung đến cùng trên thập giá. Con không thể chịu đựng đau khổ quá như thế. Nhưng quyền năng ân sủng Chúa gìn giữ con và làm những đau khổ của con nên đáng công. Chúa ban cho con sức mạnh để luôn tiến bước và dùng sức mạnh mà chiếm lấy Nước Trời, và lòng con có thể yêu thương những người đã gây đau khổ cho con bằng sự thù nghịch và khinh bỉ của họ. Với ơn Chúa, ta có thể làm được mọi sự.

1621 **(18)** Ngày 1 tháng 3 năm 1938. Ngày Hồi Tâm

Trong giờ nguyện gẫm, tôi học được một điều là hãy ẩn mình sâu kín hết sức trong Trái Tim Chúa Giêsu, hãy chiêm ngắm cuộc Khổ Nạn thảm thương và đi sâu vào các tâm tình của Thánh Tâm Chúa, đầy thương xót đối với các tội nhân. Để nài xin ơn thương xót cho họ, tôi sẽ huỷ mình trong từng giây phút, bằng việc sống theo thánh ý Chúa.

1622 Trong suốt mùa Chay này, lạy Chúa Giêsu, con là một tấm bánh trong tay Chúa. Xin Chúa hãy dùng con để đến với các tội nhân. Chúa cứ yêu sách bất cứ điều gì Chúa muốn; không còn hy sinh nào là quá lớn lao đối với con nữa giữa lúc các linh hồn đang nguy ngập.

1623 + Tôi đã dâng các thánh lễ và hiệp lễ trong cả tháng này để cầu cho cha Andrasz, xin Thiên Chúa ban cho ngài được hiểu biết sâu sa hơn về tình yêu và Lòng Thương Xót của Người.

1624 Tháng này, tôi sẽ thực hành ba nhân đức Mẹ Thiên Chúa đã khuyến dạy: khiêm nhượng, **(19)** trong sạch, và mến Chúa, bằng việc chấp nhận thánh ý Thiên Chúa với lòng suy phục thẳm sâu trong tất cả những gì Người gởi đến cho tôi.

1625 Ngày 2 tháng 3 năm 1938

Tôi khởi đầu mùa Chay thánh này theo cách Chúa Giêsu đã muốn, tôi hiến mình tận tuỵ suy phục thánh ý Chúa và mến yêu đón nhận tất cả những gì Người gởi đến. Tôi không thực hiện được các hành vi khổ chế vì sức khoẻ quá yếu ớt. Cơn bệnh lâu ngày đã hoàn toàn bào mòn sức khoẻ của tôi. Tôi đang kết hợp với Chúa Giêsu trong đau khổ. Khi suy ngắm về cuộc Thương Khó thống khổ của Người, các đau khổ phần xác của tôi được dịu lại.

1626 Chúa phán với tôi: Suốt mùa Chay này, Cha sẽ đưa con vào trường học của Cha. Cha muốn dạy con cách chịu đau khổ. Tôi thưa lại: “Lạy Chúa, với Chúa, con sẵn sàng chịu mọi sự”. Và tôi được nghe lời này: Con được uống từ chén Cha uống. Hôm nay, Cha ban con con đặc ân cá biệt này...

1627 **(20)** Hôm nay, tôi được cảm nghiệm cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu nơi toàn thân, và Chúa cho tôi biết có một số linh hồn được hoán cải.

1628 Trong thánh lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu chịu treo trên thập giá, và Người phán với tôi: **Hỡi học trò của Cha, con hãy có một đức ái cao cả với những người làm con đau khổ. Con hãy làm lành với những người ghét con.** Tôi đáp lại: “Lạy Tôn Sư của con, Chúa thấy quá rõ con không cảm thấy yêu thương họ chút nào, và điều ấy làm con phiền não”. Chúa Giêsu trả lời: **Không phải lúc nào năng lực của con cũng có thể kiểm soát được các xúc cảm. Con sẽ nhận ra mình có đức ái, nếu sau khi chịu phiền toái và chống đối, con vẫn không mất bình an, nhưng cầu nguyện và ước muốn điều lành cho những người đã làm con đau khổ.** Khi tôi trở lại [...]

(21) + J.M.J.

1629 Con là tấm bánh trong tay Chúa,
Lạy Chúa Giêsu, Đấng Tạo Hoá và Thiên Chúa của con,
Thầm lặng, ẩn khuất, không mỹ miều hay hấp dẫn,
Bởi vì mọi vẻ đẹp linh hồn con đều ẩn sâu bên trong.
Con là tấm bánh trong tay Chúa, ôi Linh Mục Thần Linh,
Xin hãy sử dụng con tuỳ ý Chúa;
Lạy Chúa, con hoàn toàn suy phục thánh ý Chúa,
Bởi vì đó là ánh sáng và là đồ trang sức của hồn con.

Con như tấm bánh trắng trong tay Chúa, ôi lạy Chúa,
Con van nài Chúa hãy biến đổi con trong chính Chúa.
Ước chi con được hoàn toàn ẩn khuất trong Chúa,
Được khoá chặt nơi Trái Tim từ ái Chúa như trên thiên đàng.
Con như tấm bánh trong tay Chúa, ôi Linh Mục Đời Đời,
Ước chi tấm bánh mình con che khuất con khỏi mắt người đời;
Ước chi chỉ có ánh mắt Chúa đo được tình yêu và lòng sùng mộ của con,
Bởi vì trái tim con luôn được kết hợp với Thánh Tâm Chúa.
Con như tấm bánh tiến trong tay Chúa, ôi Đấng Trung Gian Thần Linh,
Và con cháy trên bàn thờ sát tế,
(22) Được nghiền tán nhờ đau khổ như những hạt lúa mì,
Và tất cả là cho vinh quang Chúa, cho phần rỗi các linh hồn.
Con là tấm bánh ở trong nhà tạm Trái Tim Chúa.
Con sống một đời say đắm trong tình yêu,
Và không sợ gì chốn dương gian,
Vì chính Chúa là khiên thuẫn, là sức mạnh, và sự bảo vệ cho con.
Con là tấm bánh được đặt trên bàn thờ Trái Tim Chúa,
Để cháy mãi mãi bằng ngọn lửa yêu đương,
Vì con biết chỉ vì tình thương mà Chúa đã nâng con lên,
Con xin quy hướng mọi ân huệ và ân sủng về vinh quang Chúa.
Con là tấm bánh trong tay Chúa, ôi Thẩm Phán và Cứu Độ con.
Trong giờ phút cuối cùng cuộc đời con,
Xin ân sủng toàn năng Chúa đưa con đến mục đích cuộc đời,
Nguyện lòng lân tuất Chúa trên chiếc bình thương xót được rạng sáng.

1630 Lạy Chúa Giêsu, xin củng cố những năng lực hồn con để kẻ thù không kiếm chác được gì. Không có Chúa, con chỉ là sự yếu đuối. Không có ơn Chúa, **(23)** con là gì nếu chẳng phải là một vực thẳm khốn cùng? Nỗi khốn cùng là sản nghiệp của con.

1631 Ôi Thương Tích Tình Thương nơi Trái Tim Chúa Giêsu, xin che giấu con nơi thẳm sâu Trái Tim Chúa như một giọt máu của chính Chúa và đừng bao giờ để con thoát ra ngoài! Xin Chúa hãy đích thân khoá chặt con thật sâu trong Chúa và dạy con biết mến yêu Chúa! Ôi Tình Yêu Hằng Hữu, phải chăng Chúa tạo dựng linh hồn con với khả năng biết đáp đền tình yêu Chúa. Ôi Tình Yêu Hằng

Sống, xin làm cho con có khả năng say yêu Chúa đến muôn đời. Lạy Chúa Kitô, một ánh nhìn của Chúa mà thôi đối với con còn quý giá hơn ngàn thế giới, hơn cả chính thiên đàng. Lạy Chúa, Chúa có thể làm cho linh hồn con thấu hiểu Chúa là ai. Con biết và tin Chúa có thể làm được mọi sự; nếu Chúa đã đoái thương ban Mình Chúa con con quảng đại như vậy, thì con biết Chúa còn có thể quảng đại hơn nữa. Xin đưa con vào mối thân tình với Chúa hết sức có thể theo tiềm năng bản tính con người...

(24) + J.M.J.

1632 Những khát vọng của trái tim con lớn lao, bao la
Đến độ không gì có thể lấp đầy vực thẳm trái tim con.
Ngay cả những vật đẹp xinh nhất quy tụ lại từ khắp thế giới,
Đối với con, cũng không thế được Chúa, dù chỉ một phút giây, ôi lạy Chúa.
Rảo mắt, con nhìn khắp gian trần,
Không gặp được tình yêu nào như tình yêu của trái tim con.
Do đó con nhìn vào cõi đời đời - bởi vì thế giới này quá nhỏ bé đối với con.
Trái tim con đã khát khao tình yêu Đấng Hằng Sống.
Trái tim con cảm nhận mình là đứa trẻ hoàng tộc,
Nhưng đang ở chốn lưu đày, đất lạ.
Con biết lâu đài thiên quốc mới là quê hương;
Chỉ ở nơi đó con mới cảm nhận là quê hương.
Lạy Chúa, chính Chúa đã lôi kéo hồn con về với Chúa;
Lạy Ngôi Lời Hằng Hữu, chính Chúa đã ghé xuống với con,
Bằng cách cho con hiểu biết sâu xa về Chúa.
Này đây, mầu nhiệm tình yêu Chúa đã dựng nên con!
Tình yêu trong sạch đã làm con nên mạnh mẽ can trường.
Con không sợ dù luyến thần hay quyền thần, với thanh kiếm trong tay,
(25) Và con thanh thản vượt qua những chỗ người khác run sợ,
Vì có gì mà phải sợ, nơi có tình yêu hướng dẫn.
Rồi bỗng nhiên, mắt hồn con được nhìn thấy Chúa,
Ôi Chúa Giêsu Kitô, chịu treo trên thánh giá.
Đây Tình Yêu của con, với Người con sẽ nghỉ trong phần mộ,
Đây Lang Quân của con, Thiên Chúa cao vời của con.

[Đến đây, Nhật Ký để trống một khoảng]

1633 **(26)** Ngày 10 tháng 3 [năm 1938]

Tiếp tục đau khổ phần xác. Tôi đang ở trên thập giá với Chúa Giêsu. Vào một dịp kia, Mẹ Bề Trên [Irene] nói với tôi: “Này chị, thật là một điều nghịch đức ái về phía chị, chị ăn thức gì đó rồi chị đau đớn, làm phiền giấc ngủ đêm của người khác”. Tôi biết rõ những cơn đau này là do phần ruột chứ không phải do thức ăn. Bác sĩ [có lẽ bác sĩ Silberg] cũng nói như thế. Những cơn đau này là do thể tạng, hoặc đúng hơn là một cuộc viếng thăm của Chúa. Tuy nhiên, sau lời nhận định ấy, tôi quyết định âm thầm chịu đau khổ và không xin giúp đỡ, bởi vì cũng chẳng được gì, tôi thổ ra tất cả những thuốc men người ta cho tôi uống.

Không ít lần, tôi đã cố xoay xở để chịu những cơn đau mà chỉ mình Chúa Giêsu biết được. Những cơn đau dữ dội và kịch liệt đến độ làm tôi bất tỉnh. Khi chúng làm tôi ngất xỉu, tôi ướt sũng mồ hôi lạnh, rồi sau đó chúng mới bắt đầu dịu bớt dần dần. Đôi khi chúng kéo dài đến **(27)** ba tiếng đồng hồ hoặc lâu hơn nữa.

Lạy Chúa Giêsu của con, nguyện thánh ý Chúa được nên trọn; con xin chấp nhận mọi sự từ tay Chúa. Nếu trong tình yêu, con đã đón nhận ánh sáng và những lần xuất thần đến độ quên hết những gì đang xảy ra chung quanh, thì con cũng phải chấp nhận trong tình yêu những đau khổ làm con ngất xỉu mới phải.

1634 Khi bác sĩ [10] đến, vì không xuống phòng khách được như các chị em, tôi đã nhờ mời ông lên phòng, tôi không xuống được vì một khó khăn riêng. Sau đó một lúc, ông vào phòng tôi và khi đã khám xong, ông nói: “Tôi sẽ tường trình tất cả với chị Y Tế”. Khi vị bác sĩ ra về và chị Y Tế đến, tôi kể ra lý do tôi không thể xuống phòng khách, nhưng chị tỏ ra rất khó chịu với tôi. Và khi tôi hỏi: “Chị ơi, ông bác sĩ đã nói gì về những cơn đau này?”. Chị đáp - bác sĩ không nói gì, vì có gì đâu mà nói, **(28)** ông ấy bảo bệnh nhân chỉ nũng nịu mà thôi. Thế rồi chị bỏ đi. Sau đó, tôi thưa với Chúa: “Lạy Chúa Kitô, xin ban cho con sức mạnh và năng lực để chịu đựng; xin cho trái tim con một đức ái tinh ròng đối với người chị em này”. Sau đó suốt một tuần lễ, chị ấy không đến gặp tôi. Nhưng khi những cơn đau dữ dội bộc phát trở lại và kéo dài hầu như thâu đêm, không sớm thì muộn có lẽ cũng đến hồi kết thúc. Các bề trên quyết định mời một bác sĩ khác, [11] và ông này chẩn đoán bệnh tình của tôi hết sức trầm trọng, ông nói với tôi: “Không thể nào cứu vãn sức khoẻ cho chị được. Chúng tôi chỉ có thể chạy chữa phần nào bệnh tình của chị mà thôi, còn việc bình phục hoàn toàn thì xin miễn bàn”. Ông kê đơn một loại thuốc giảm đau, và sau khi tôi uống xong, các cơn đau không thấy tái phát. “Này chị, nếu chị đến đây, chúng tôi sẽ cố vá víu sức khoẻ của chị, may ra vẫn còn

được". Vị bác sĩ này rất muốn đưa tôi đến dưỡng đường để điều trị. [12] Lạy Chúa Giêsu của con, lạ lùng thay các định lệnh của Chúa!

1635 Chúa Giêsu truyền cho tôi hãy viết tất cả điều này **(29)** để an ủi các linh hồn khác cũng thường phải chịu những đau khổ tương tự như thế.

1636 Mặc dù cảm thấy rất yếu nhược, tôi vẫn đi gặp bác sĩ [Silberg], vì đó là ý của bề trên. Người chị em cùng đi với tôi rất khó chịu về việc này. Chị ấy nhiều lần cho tôi biết điều ấy, và sau cùng chị nói: "Chúng mình làm gì bây giờ? Em không có đủ tiền trả vé xe?". Tôi không đáp lại. "Nếu không có xe thì phải làm sao? Làm sao chúng ta đến đó được không biết? Đường xa lắc xa lơ". Chị ấy nói như vậy và nhiều điều khác nữa cốt làm tôi lo lắng, vì thực ra các bề trên yêu quý đã cho chúng tôi đủ tiền nong, và chúng tôi không thiếu thốn gì. Hiểu được tất cả câu chuyện chủ ý nhằm vào mình, nên tôi cười lớn và cho chị ấy biết rằng tôi không hề lo lắng. "Chúng ta hãy tin tưởng vào Thiên Chúa". Nhưng tôi đã thấy sự bình an sâu xa của tôi đang tác động vào tâm trí chị ấy, vì thế tôi liền bắt đầu cầu nguyện theo ý của chị.

1637 Lạy Chúa của con, tất cả điều này là **(30)** vì Chúa và để xin ơn thương xót cho các tội nhân đáng thương. Khi trở về, tôi mệt nhoài nên phải đi nằm nghỉ lập tức. Nhưng hôm đó là ngày xưng tội theo quý. Tôi cố gắng đi xưng tội không những vì cần thiết, mà còn muốn xin lời khuyên của cha linh hướng [Andrasz] nữa. Tôi liền dọn mình; tuy nhiên, tôi cảm thấy quá yếu mệt nên quyết định xin Mẹ Bề Trên [Irene] cho phép được ưu tiên xưng trước các chị tập sinh. Mẹ Bề Trên trả lời: "Chị hãy đi tìm gặp Mẹ Giám Tập [nữ tu Callista]. Nếu Mẹ đồng ý thì chị xưng trước các chị nhà tập, còn tôi thì được thôi". Tuy nhiên, lúc đó chỉ có ba chị tập sinh đang chờ xưng tội phía trước thế là tôi chờ đợi vì không còn sức đi tìm Mẹ Giám Tập nữa. Khi vào được đến toà, tôi cảm thấy rã rời đến độ không thể kể ra tình trạng linh hồn được nữa; tôi hầu như chỉ cáo mình mà thôi. Vào lúc đó, tôi nhận ra tinh thần **(31)** mới can hệ; còn văn tự không làm cho đức ái tăng triển được [x. 2 Cr 3,6].

1638 Vào hôm ấy, xảy ra một ít hiểu lầm giữa bề trên và tôi, không phải lỗi bề trên mà cũng chẳng phải tại tôi, nhưng đau khổ tinh thần còn lưu lại mãi, tôi không thể giải thích vấn đề này được vì nó là một bí mật. Đó là lý do khiến tôi chịu khổ, mặc dù chỉ cần một lời, có lẽ tôi đã làm sáng tỏ sự thật.

1639 Ngày 20 [tháng 3]

Hôm nay, trong thần trí, tôi được ở bên một linh hồn đang hấp hối. Tôi đã xin cho bà ấy được lòng tín thác vào Thiên Chúa. Linh hồn ấy hầu như đã ngã lòng.

1640 Đêm nay chỉ một mình Chúa biết, lạy Chúa. Con đã chịu đựng để cầu cho các tội nhân cứng lòng đáng thương và nài xin Chúa xót thương họ. Xin hãy đánh con, xin hãy thiêu đốt con ngay tại đây miễn là Chúa ban cho con các linh hồn tội nhân, đặc biệt là... Ôi Chúa Giêsu, với Chúa, không gì là thiệt thòi; xin Chúa hãy cất đi tất cả và ban cho con các linh hồn... tội nhân.

1641 (32) Trong giờ chầu thuộc hình thức sùng kính Bốn-Mươi-Giờ, Chúa phán với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, con hãy viết rằng những lỗi phạm vô tình của các linh hồn không ngăn trở tình yêu Cha dành cho họ và việc Cha kết hợp với họ. Nhưng những xúc phạm cố tình, dù nhỏ mọn nhất cũng gây ngãng trở cho ơn thánh, và Cha không thể trào đổ các ân huệ của Cha xuống cho những linh hồn ấy.

1642 + Chúa Giêsu cho tôi biết mọi sự đều tuỳ thuộc vào thánh ý Người, và qua đó cho tôi được hết sức bình an về sự đảm bảo cho công cuộc của Người.

1643 Hỡi ái nữ của Cha, con hãy nghe đây, mặc dù mọi công cuộc do thánh ý Cha đều phải vượt qua những đau khổ lớn lao, nhưng con hãy xem có việc nào phải chịu nhiều gian truân hơn là công cuộc trực tiếp của Cha - tức là công trình cứu độ không. Con không nên quá lo lắng về những chống đối. Thế gian không quá mạnh mẽ như vẻ bên ngoài đâu; sức mạnh của thế gian bị giới hạn chặt chẽ. (33) Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết rằng nếu các linh hồn được tràn đầy lửa tình yêu tinh ròng của Cha, thì mọi khó khăn đều tan biết như sương mờ trước tia nắng mặt trời và không dám động đến linh hồn ấy đâu. Tất cả những người chống đối đều sợ khơi lên cuộc chạm trán với một linh hồn như thế, bởi vì họ cảm thấy linh hồn này còn mạnh mẽ hơn toàn thế giới...

1644 Hỡi ái nữ của Cha, con hãy thực hiện công cuộc này trong phạm vi đức vâng lời cho phép, nhưng hãy trình bày tỉ mỉ cho cha giải tội của con ngay cả những yêu sách nhỏ nhất của Cha để ngài quyết định. Con không được trốn tránh, nhưng phải trung thành thực thi mọi sự; nếu không Cha sẽ không được thoả nguyện nơi con...

1645 Ngày 25 tháng 3 năm 1938

Hôm nay, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu, Người tựa vào tôi và thủ thỉ: **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy giúp Cha cứu vớt các tội nhân.** Bỗng nhiên, niềm khao khát cứu các linh hồn bừng cháy thâm nhập linh hồn tôi. Khi tỉnh lại, tôi biết **(34)** cần phải cứu giúp các linh hồn như thế nào, và tôi dọn mình để chịu các đau khổ kinh khủng hơn.

1646 + Hôm nay [có lẽ thứ Sáu, ngày 25 tháng 3 năm 1938], những đau khổ của tôi ngày càng gia tăng; hơn nữa, tôi còn cảm thấy những thương tích ở bàn tay, bàn chân, và cạnh sườn. Tôi chịu đựng

nỗi đau này với lòng kiên nhẫn. Tôi cảm thấy cơn cuồng hận của kẻ thù các linh hồn, nhưng hắn đã không chạm đến tôi.

1647 Ngày 1 tháng 4 [năm 1938]

Một lần nữa, hôm nay, tôi cảm thấy liệt lào hơn trước. Một cơn sốt cao bắt đầu huỷ diệt tôi, và tôi không dùng của ăn gì được. Tôi muốn có một thứ giải khát để uống, nhưng một giọt nước cũng chẳng có trong bình. Lạy Chúa Giêsu, tất cả điều này là để nài xin ơn xót thương cho các linh hồn.

Ngay khi tôi vừa lặp lại ý hướng của mình bằng tình yêu mãnh liệt, một chị tập sinh bước vào và trao cho tôi một quả cam lớn của Mẹ Giám Tập gởi cho [nữ tu Callista]. Tôi nhìn ra nơi đây có bàn tay Thiên Chúa. **(35)** Trong thời gian này, dù các nhu cầu của tôi đã được biết đến, nhưng tôi vẫn không nhận được thức tươi nào để ăn, mặc dù tôi đã yêu cầu. Tuy nhiên, tôi biết Chúa đang đòi hỏi đau khổ và hy sinh. Tôi không viết chi tiết về những lần từ chối này, bởi vì đây là những vấn đề tế nhị và khó mà tin được. Tuy nhiên, Thiên Chúa vẫn có thể đòi hỏi những hy sinh như thế.

1648 Tôi đang định xin Mẹ Bề Trên [Irene] ban phép cho tôi dùng thức gì trong phòng hầu giãn cơn khát quá độ, nhưng chưa kịp tỏ ý thì chính Mẹ đã nói: “Này chị, hãy thôi cơn bệnh này đi, một lần cho dứt hẳn, bằng cách nào cũng được. Chị sẽ phải chịu một cuộc điều trị thường xuyên hoặc một điều gì đó. Các việc không thể cứ như thế này mãi được”. Một lúc sau, khi còn một mình, tôi thưa: “Lạy Chúa Kitô, con phải làm gì? Con xin Chúa ban sức khoẻ hoặc là cho con được chết?”. Tôi không được lệnh truyền rõ rệt, nên quỳ xuống và cầu nguyện: “Nguyện thánh ý Chúa được nên trọn nơi con, lạy Chúa Giêsu, xin hãy sử dụng con tuỳ ý Chúa”. **(36)** Ngay lúc ấy, tôi cảm thấy hoàn toàn cô đơn và những cơn cám dỗ đủ loại xông đánh tôi. Nhưng tôi tìm được bình an và ánh sáng trong lời cầu nguyện thành tâm, và tôi đã hiểu rằng bề trên chỉ muốn thử thách tôi mà thôi.

1649 Tôi không biết việc này xảy ra thế nào, nhưng gian phòng tôi đang nằm đây đã hầu như rơi vào quên lãng. Thỉnh thoảng, nó vắng tanh trong thời gian hơn hai tuần lễ. Thông thường, chẳng có ai đốt lên một ngọn lửa trong lò, và thế là cơn ho của tôi càng tệ hơn. Đôi khi, tôi đã xin phép để đốt lên, nhưng cũng có nhiều lúc tôi không dám làm như thế. Một lần kia, Mẹ Bề Trên [Irene] đến gặp tôi và hỏi có cần thiết phải làm ấm căn phòng hơn nữa hay không, tôi đáp - không, bởi vì ngoài trời cũng đã ấm hơn, và chúng tôi vẫn mở cửa sổ.

1650 Thứ Sáu đầu tháng. Khi cầm tờ Sứ Giả Thánh Tâm trong tay và đọc bài tường trình việc phong thánh cho cha Andrew Bobola, linh hồn tôi tràn ngập khát mong cho **(37)** hội dòng chúng tôi cũng có được một đấng thánh, tôi đã khóc như một đứa trẻ vì ở giữa chúng tôi chưa có vị thánh nào cả. Và tôi thưa với Chúa: “Con biết lòng quảng đại của Chúa, tuy nhiên, hình như Chúa vẫn chưa

rộng lòng với chúng con cho lắm". Và tôi lại oà khóc như một đứa bé. Chúa Giêsu phán với tôi: **Đừng khóc nữa. Con là vị thánh ấy.** Khi đó, ánh sáng Thiên Chúa ngập lút linh hồn tôi, và tỏ cho tôi biết sẽ phải chịu nhiều đau khổ, tôi thưa cùng Chúa: "Điều ấy xảy đến như thế nào? Chúa vẫn nói với con về một hội dòng khác mà". Và Chúa đáp: **Việc ấy xảy ra như thế nào không phải là việc của con. Bổn phận con là trung thành với ân sủng của Cha và luôn luôn làm tất cả những gì trong khả năng của con và được đức vâng lời cho phép...**

1651 + Hôm nay, một chị vào phòng tôi và kể chuyện một chị khác đã om sòm về bệnh tật khiến chị phải bực bội, và nếu như hai người không cùng một tu viện thì nhẽ ra chị đã mắng cho chị kia một mẻ nên thân. Tôi trả lời rằng tôi lấy làm lạ vì sao chị lại có lối suy nghĩ như thế: "Này chị, chị thử nghĩ xem chị bệnh nhân ấy đã chịu bao nhiêu đêm mất ngủ và bao nhiêu nước mắt..." Người chị em này sau đó đã nghĩ lại.

(38) + J.M.J.

1652 Linh hồn tôi ơi, hãy tôn thờ Lòng Thương Xót Chúa,
Hỡi tâm hồn tôi, hãy trọn niềm mừng rỡ trong Người,
Ngươi đã được Chúa tuyển dụng
Để rao truyền vinh quang Lòng Thương Xót của Người.
Lòng nhân lành Chúa không ai dò thấu, hoặc có thể đo lường,
Lòng trắc ẩn của Người thật khôn xiết.
Mọi linh hồn đến với Chúa đều cảm nghiệm điều ấy.
Người sẽ che chở và ôm ấp họ vào cung lòng từ ái của Người.
Phúc thay linh hồn tín thác nơi lòng nhân lành Chúa
Và phó mình trọn vẹn cho Lòng Thương Xót Người.
Linh hồn ấy được chứa chan niềm bình an mến yêu.
Chúa bảo vệ họ mọi nơi như đứa con nhỏ của Người.
Hỡi linh hồn, dù trên đời này ngươi có là gì đi nữa,
Dù tội lỗi của ngươi có đen đủi như bóng đêm,
Cũng đừng sợ Thiên Chúa, ngươi chỉ là đứa nhỏ yếu đuối,
Còn sức mạnh Lòng Thương Xót Chúa thì lớn lao khôn lường.

(39) + J.M.J.

1653 Ánh sáng trên cao, nơi Thiên Chúa tôi hiển trị,
Đó là nơi linh hồn tôi khao khát,

Đó là điều tâm hồn tôi trăn trở,
Và trót hữu thể tôi hướng về Người.
Tôi vội vã về thế giới bên kia, đến với một mình Thiên Chúa,
Bước vào ánh sáng vô biên, chính ngọn lửa tình yêu,
Vì linh hồn và trái tim tôi được dựng nên cho Chúa
Và tâm hồn tôi đã đắm say Người ngay từ thời thơ ấu.
Ở đó, trong ánh sáng rạng ngời của nhan thánh Chúa
Tình yêu mòn mỏi của con sẽ nghỉ ngơi.
Người trinh nữ của Chúa vì Chúa mà hấp hối chốn khách đày,
Nó chỉ sống được khi kết hợp cùng Chúa.
+ J.M.J.
Ngày của con đang đến gần,
Lạy Chúa, ngay lúc này con thoáng thấy ánh huy hoàng của Chúa.
Không ai biết điều tâm hồn con đang cảm nghiệm;
Môi miệng con sẽ lặng thinh trong khiêm nhượng thẳm sâu.
(40) Ngay giờ đây, con sắp bước vào hôn lễ vĩnh hằng,
Về thiên đàng bất tận, về những miền vô biên.
Con không mong được nghỉ ngơi hoặc phần thưởng;
Tình yêu Thiên Chúa tinh ròng lôi kéo con về thiên quốc.
Ngay giờ đây, con đi gặp Chúa, ôi Tình Yêu hằng hữu
Với một con tim mòn mỏi khát mong.
Lạy Chúa, con cảm nghiệm tình yêu tinh ròng của Chúa nơi trái tim con,
Và cảm nhận được phần phúc muôn đời của con trên thiên quốc.
Ngay giờ đây, con về với Cha trên thiên đàng vĩnh cửu,
Từ miền đất lưu đày, từ thung lũng nước mắt,
Trần gian chẳng thể giữ trái tim trinh sạch của con được nữa,
Những tầm cao thiên giới đã lôi kéo con đến gần.
Ôi Lang Quân của con, con về chiêm ngưỡng vinh quang Chúa,
Ngay giờ đây linh hồn con dạt dào niềm sướng vui.
Ở đó, cả thiên đàng chìm đắm khâm sùng Chúa,
Con cảm thấy việc phượng thờ của con đẹp lòng Chúa, dù con chỉ là hư vô.

Trong hạnh phúc muôn đời, con sẽ không quên những người còn ở trần gian,

Con sẽ nài xin ơn thương xót Chúa cho tất cả,

(41) Và đặc biệt nhớ đến những người dấu yêu của lòng con,

Hạnh phúc trong Chúa không cho con được phép lãng quên họ.

Trong những giờ phút cuối cùng này, con không biết làm cách nào để nói chuyện với tha nhân.

Trong thầm lặng, con chỉ chờ đợi Chúa, ôi lạy Chúa.

Con biết sẽ đến giờ mọi người đều hiểu công cuộc của Chúa nơi linh hồn con.

Con biết đó là thánh ý Chúa - Xin hãy nên trọn.

+ J.M.J.

1654 Ôi chân lý, ôi cuộc đời gai góc,

Để vượt qua một cách vinh quang

Lạy Chúa Kitô, cần thiết phải tựa nương vào Chúa,

Và luôn luôn ở sát bên Chúa.

Lạy Chúa Kitô, nếu thiếu Chúa, con không biết phải chịu đau khổ như thế nào.

Tự sức mình, con không thể đối mặt với những chống đối.

Một mình con, con không đủ can đảm uống chén Chúa trao;

Nhưng lạy Chúa, Chúa luôn ở với con, Chúa dẫn con qua những nẻo đường huyền nhiệm.

Như một đứa trẻ yếu ớt, con nhân danh Chúa xông vào trận chiến.

Con đã chiến đấu can trường, mặc dù chẳng thấy thành công,

(42) Tuy con biết những nỗ lực của con làm Chúa hài lòng,

Và con biết Chúa thưởng công muôn đời chỉ vì sự nỗ lực mà thôi.

Ôi chân lý, ôi cuộc chiến sống còn,

Khi chỗi dậy để xông trận, như một hiệp sĩ thiếu kinh nghiệm,

Tôi thấy mình mang dòng máu hiệp sĩ, dù mới là một con trẻ,

Lạy Chúa Kitô, vì vậy con cần sự trợ giúp bảo bọc của Chúa.

Trái tim con sẽ không ngừng cố gắng và chiến đấu

Cho đến khi Chúa gọi con từ mặt trận trở về.

Con sẽ đứng trước thánh nhan Chúa, không phải để lãnh thưởng,

Nhưng để được đắm đuối trong Chúa, trong an bình vĩnh cửu.

1655 Lạy Chúa Kitô, nếu giả như trước kia có một lúc nào đó linh hồn con biết được những điều phải chịu trong cuộc đời này, thì có lẽ nó đã chết vì kinh hoàng ngay khi thấy như thế; và có lẽ con đã không nhấp môi vào chén đắng. Nhưng vì được uống từng giọt, nên con đã uống cạn chén. Lạy Chúa Kitô, nếu đích thân Chúa đã không phù trợ linh hồn con, tự mình con có thể chịu đựng được bao nhiêu? Chúng con mạnh mẽ, nhưng bằng sức mạnh của Chúa; chúng con thánh thiện, nhưng bằng sự thánh thiện của Chúa. Về phần chúng con, chúng con là gì? - Còn tệ hơn cả cái hư vô...

(43) + Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa đã đủ cho con rồi, thay cho mọi sự khác trên trần gian. Mặc dù những đau khổ thật khắc nghiệt, nhưng Chúa đỡ nâng con. Mặc dù những thời gian cô đơn thật kinh hoàng, nhưng Chúa đã biến nên ngọt ngào cho con. Mặc dù sự yếu đuối thật thảm hại, nhưng Chúa đã biến đổi thành sức mạnh cho con.

1656 Tôi không biết mô tả thế nào về tất cả những điều tôi chịu đựng, và những gì tôi đã viết ra cho đến nay chỉ là một giọt mà thôi. Có những giờ phút đau khổ tôi thực sự không sao viết ra được. Nhưng cũng có những giờ phút trong cuộc đời, đôi môi phải nín lặng, không còn lời để bào chữa, và tôi hoàn toàn phó mình cho thánh ý Chúa; khi ấy chính Chúa bào chữa và can thiệp cho tôi, và những can thiệp của Người, bên ngoài, cũng có thể nhận ra. Tuy nhiên, khi nhận thấy những can thiệp quan trọng của Chúa tỏ ra bằng hình phạt, tôi đã tha thiết nài xin Người thương xót và thứ tha. Nhưng không phải lúc nào tôi cũng được nhậm lời. Có những lúc Chúa cho phép xảy đến những đau khổ kinh khủng, và rồi lại có những lúc Người không để tôi phải chịu gì cả và cất hết những gì **(44)** có thể làm linh hồn tôi khổ đau. Đây là những đường lối của Chúa mà chúng ta không thể dò thấu và hiểu được. Việc chúng ta là hãy phó mình hoàn toàn cho thánh ý Chúa. Có những mầu nhiệm trí khôn nhân loại không thể dò thấu trên trần gian này; cõi đời đời sẽ tỏ hiện.

1657 Ngày 10 tháng 4 năm 1938. Chúa Nhật Lễ Lá

Tôi tham dự thánh lễ nhưng không đủ sức để đi nhận lá. [13] Tôi cảm thấy rã rời, hầu như chỉ có thể cầm cự đến cuối lễ. Trong thánh lễ, Chúa Giêsu cho tôi biết nỗi đớn đau trong linh hồn Người, và tôi cảm nhận một cách rõ rệt những lời tán tụng *Hosanna* đã vang lên như tiếng dội nhức nhối cho Thánh Tâm Chúa. Linh hồn tôi đầy ứ một biển đắng cay, và mỗi lời *Hosanna* lại thấu tận thẳm sâu tâm hồn tôi. Toàn thể linh hồn tôi được kéo đến gần Chúa Giêsu. Tôi được nghe tiếng Người: **Hỡi ái nữ của Cha, lòng thương cảm con dành cho Cha đã làm Cha được thư thái. Bằng việc suy ngắm cuộc Tử Nạn của Cha, linh hồn con sẽ có được một vẻ đẹp cá biệt.**

1658 **(45)** Vì toát mồ hôi quá nhiều mà kiệt sức, sau đó lại chịu một cơn nóng lạnh nên tôi không thể xuống nhà nguyện và phải rước lễ trên lầu. Tôi cảm thấy hết sức yếu nhược. Hôm nay, một linh mục dòng Tên [cha Zukowicz [14]] đem Mình Thánh đến cho chúng tôi. Ngài ban Chúa cho ba chị khác rồi đến tôi; nhưng vì tưởng tôi là người cuối cùng nên cha đã cho tôi rước hai Bánh Thánh. Nhưng hoá ra còn một tập sinh đang nằm ở phòng kế bên mà lại hết Bánh Thánh. Vị linh mục lại phải trở xuống và đưa Mình Thánh lên cho chị, nhưng Chúa Giêsu cho tôi biết: **Cha miễn cưỡng phải vào linh hồn ấy. Con đã nhận được hai Bánh Thánh bởi vì Cha trì hoãn việc phải ngự vào linh hồn ấy là người chống lại ơn Cha. Viếng thăm một linh hồn như thế thật chẳng vui sướng gì đối với Cha.** Lúc ấy, linh hồn tôi được lôi kéo đến gần Chúa, và nhận được một ánh sáng nội tâm sâu xa cho tôi hiểu biết trong thần trí tất cả mọi công việc của Lòng Thương Xót. Việc ấy nhanh như một luồng chớp nhưng rất rõ ràng, giả như tôi được nhìn bằng mắt thịt trong nhiều giờ đồng hồ cũng không sánh bằng.

1659 **(46)** Tuy nhiên, để viết ra một điều nào đó, tôi phải tận dụng ngôn từ, mặc dù chúng không thể diễn tả tất cả những gì linh hồn tôi đã hoan hưởng khi nhìn thấy vinh quang Lòng Thương Xót Thiên Chúa. Vinh quang Lòng Thương Xót Chúa ngay lúc này đang vang lừng bất chấp nỗ lực của các kẻ thù và của chính Satan, kẻ hết sức căm hận Lòng Thương Xót Thiên Chúa. Công cuộc này sẽ giật khỏi nanh vuốt hắn rất nhiều linh hồn, và đó là lý do khiến thần dữ nhiều khi cũng ra sức cám dỗ những người lành ngăn trở công cuộc. Nhưng tôi đã thấy rõ thánh ý Chúa đang và sẽ được thực hiện đến từng chi tiết sau cùng. Những nỗ lực điên cuồng của kẻ thù không cản trở nổi chi tiết nhỏ nhặt nhất trong những điều Chúa đã tiền định. Có hệ gì nếu có những lần công cuộc dường như hoàn toàn bị tiêu tan; vì chính khi ấy, công cuộc lại càng được củng cố hơn nữa.

1660 Linh hồn tôi tràn ngập một niềm an bình sâu xa hơn bất cứ những gì tôi đã từng cảm nghiệm trước đây, một sự bảo đảm của Chúa mà không gì có thể xoá nhoà, một niềm bình an sâu xa không gì có thể làm xao động, cho dù tôi có phải băng qua một cuộc thử thách khắc nghiệt nhất đi nữa. **(47)** Tôi vẫn an bình; chính Thiên Chúa là Đấng cai quản mọi sự.

1661 Tôi trải qua một ngày tạ ơn, tâm tình tri ân cứ chan chứa trong linh hồn tôi. Lạy Thiên Chúa của con, Chúa tốt lành chừng nào, Lòng Thương Xót của Chúa vĩ đại biết bao! Chúa đến thăm con là một hạt bụi xấu xa nhất, với thật nhiều ân sủng. Lạy Chúa, con sấp mình trước nhan Chúa và xưng nhận với lòng chân thành rằng con đã chẳng làm gì để đáng được dù là một ơn lành nhỏ mọn nhất. Chính với lòng nhân hậu vô biên mà Chúa đã ban Mình Chúa cho con quảng đại nhường ấy.

Vì thế, những hồng ân tâm hồn con lãnh nhận càng cao trọng, con càng sấp mình thẳm sâu trong sự khiêm cung.

1662 + Lạy Chúa Kitô, chịu đau khổ vì Chúa là niềm hoan lạc cho trái tim và linh hồn con. Xin hãy kéo dài những đau khổ của con cho đến vô tận để con có thể dâng lên Chúa một bảo chứng tình yêu của con. Con đón nhận tất cả những gì bàn tay Chúa trao. Lạy Chúa Giêsu, tình yêu của Chúa là đủ cho con rồi. Con sẽ tôn vinh Chúa trong tình trạng bị ruồng bỏ và tăm tối, trong quằn quại và sợ hãi, **(48)** trong đớn đau và cay đắng, trong thảm sầu của tâm hồn và tang thương của trái tim. Nguyện Chúa được chúc tụng trong mọi sự. Trái tim con đã ly thoát cõi trần, vì lạy Chúa, Chúa đã đủ cho con rồi. Không còn một phút giây nào trong đời con dành cho bản thân nữa.

1663 Thứ Năm tuần Thánh [ngày 14 tháng 4 năm 1938].

Hôm nay, tôi cảm thấy có phần khoẻ khoắn, đủ sức tham dự những nghi lễ của Giáo Hội. Trong thánh lễ, Chúa Giêsu đứng trước mặt tôi và phán: **Con hãy nhìn vào Trái Tim Cha và xem tình yêu và Lòng Thương Xót Cha dành cho nhân loại, nhất là các tội nhân. Con hãy nhìn và hãy đi vào cuộc Thương Khó của Cha.** Lập tức, tôi cảm nghiệm và trải qua toàn bộ cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu trong tâm hồn. Tôi kinh ngạc vì sao những cực hình này đã không tước đi mạng sống của tôi.

1664 Trong giờ chầu, Chúa Giêsu phán với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết rằng tình yêu nồng nàn và lòng cảm thương con dành cho Cha là một an ủi cho Cha trong vườn [Cây Dầu].

1665 (49) Trong giờ chầu Thánh Thể tối, tôi đã được nghe những lời sau đây: Con xem Lòng Thương Xót Cha dành cho các tội nhân lúc này đang biểu dương với tất cả quyền năng. Hãy xem con đã viết quá ít, chỉ là một giọt nhỏ về Lòng Thương Xót của Cha. Con hãy làm hết sức để các tội nhân có thể đến được với lòng nhân lành của Cha.

1666 Thứ Sáu tuần Thánh. Tôi đã được nhìn thấy Chúa Giêsu đang chịu tra tấn, nhưng chưa bị treo lên thập giá. Lúc ấy vẫn chưa đến giờ đóng đinh, và Chúa phán bảo tôi: **Con là trái tim của Trái Tim Cha. Con hãy nói cho các tội nhân biết về Lòng Thương Xót của Cha.** Chúa ban cho tôi một tri thức nội tâm về toàn bộ vực thẳm xót thương Người dành cho các tội nhân, và tôi biết những điều đã viết thực sự chỉ là một giọt nhỏ mà thôi.

1667 Thứ Bảy tuần Thánh [ngày 16 tháng 4 năm 1938]. Trong giờ chầu Thánh Thể, Chúa phán với tôi: Ái nữ của Cha ơi, chúc con bình an. Công việc này là công việc Lòng Thương Xót của Cha; không có một chút gì của con trong đó cả. Điều làm Cha thoả lòng là con đã trung thành thực hiện những gì Cha truyền cho con phải làm, không thêm thắt mà cũng không bớt xén một lời nào. Và

Chúa ban cho tôi một ánh sáng nội tâm (50) để biết rằng không một lời nào là của tôi. Bất chấp những khó khăn trở ngại, tôi đã luôn và vẫn luôn hoàn thành ý muốn Chúa đã tỏ ra cho tôi.

1668 Phục Sinh. Trước thánh lễ Phục Sinh, tôi cảm thấy quá yếu nhược đến nỗi không dám hy vọng tham dự cuộc cung nghinh tổ chức trong nhà thờ; và tôi thưa với Chúa: “Lạy Chúa Giêsu, nếu những lời cầu nguyện của con đẹp lòng Chúa, lúc này xin Chúa ban cho con sức mạnh để có thể tham dự cuộc rước”. Và tức thì tôi cảm thấy khoẻ khoắn và chắc chắn đủ sức cùng đi rước với chị em.

1669 Khi cuộc rước bắt đầu, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu sáng láng hơn mặt trời. Chúa Giêsu âu yếm nhìn tôi và phán: **Hỡi trái tim của Trái Tim Cha, chúc con được no thoả niềm vui.** Và lúc đó, thần trí tôi được đắm đuối trong Người... Khi tỉnh lại, tôi thấy mình đang cùng đi rước với các chị em, trong lúc linh hồn tôi hoàn toàn được ngập lút trong Chúa...

1670 **(51)** Phục Sinh [ngày 17 tháng 4 năm 1938]

Trong thánh lễ, tôi cám tạ Chúa Giêsu vì đã đoái thương cứu chuộc và đã ban cho chúng ta một tặng ân lớn lao nhất trong mọi tặng ân; tức là tình yêu của Người trong Thánh Thể; đó chính là bản thân của Người. Vào lúc ấy, tôi được đưa vào tận cung lòng Thiên Chúa Ba Ngôi, và tôi đắm đuối trong tình yêu của Thiên Chúa Cha, Thiên Chúa Con, và Thiên Chúa Thánh Thần. Những giây phút này thật khó mà diễn tả.

1671 Vào lúc đó, tôi cầu nguyện cùng Chúa cho một người kia, và Chúa phán với tôi: **Linh hồn này đặc biệt yêu quý đối với Cha.** Tôi được hạnh phúc khôn xiết về điều này. Hạnh phúc của các linh hồn khác làm tôi được hưởng một niềm vui mới, và khi thấy những đặc ân cao trọng nơi một linh hồn, tâm hồn tôi bay vút lên với Chúa trong khúc tân ca thờ phượng.

1672 Ngày 19 tháng 4 [năm 1938]

Trong giờ giải trí, một chị [nữ tu Cajetan] nói: “Chị Faustina yếu ớt đến độ hầu như không đi nổi, nhưng ước chi chị ấy sớm qua đời bởi vì chị ấy sẽ là đấng thánh”. Khi ấy, một chị giáo [nữ tu Casimir [15]] đáp: “Chúng tôi cũng biết chị ấy sắp chết; còn chị ấy sắp làm thánh lại là chuyện khác”. Thế là bộc ra một số nhận định ác ý **(52)** về đề tài này. Tôi vẫn nín lặng; nhưng tóm tắt một lời là tôi đã thấy cuộc nói chuyện hoá ra tệ hơn, nên tôi im lặng luôn.

1673 Hiện giờ, tôi đang nhận được một số thư của các chị em cùng lớp tập với tôi nhưng đang sống tại các tu viện khác. [16] Các chị hay đùa vui và làm tôi nực cười vì thường nói những câu đại loại như: “Chị Faustina thân mến, chúng em rất buồn vì chị quá yếu bệnh; nhưng chúng em sung sướng vì khi Chúa Giêsu cất chị về, chị sẽ cầu nguyện cho chúng em, bởi chị có nhiều ảnh hưởng nơi Chúa”. Một chị khác lại nói thế này: “Khi chị qua đời, chị ơi, xin chăm sóc cho em đặc biệt nhé,

chắc chắn chị có thể làm được điều ấy cho em". Một chị khác lại viết: "Em mong đợi giờ Chúa Giêsu đến rước chị biết bao, em biết điều ấy thế nào cũng xảy đến nên hết lòng ước ao cho chị được chết". Tôi quả thật muốn hỏi chị đang nghĩ gì về cái chết của tôi, **(53)** nhưng tôi đã hãm mình mà đáp lại: "Nếu lòng thương Chúa không che chở em thì điều gì xảy đến với mọi tội nhân khác cũng sẽ xảy đến với em, vì em cũng là một tội nhân".

1674 Ngày 20 tháng 4 [năm 1938]

Chuyến đi Pradnik. Tôi rất lo lắng, sợ phải nằm trong một khu phòng chung và chịu đựng mọi thứ. Giả như lâu một hoặc hai tuần thì được... đằng này lại là một thời gian dài, hai tháng hoặc hơn nữa. Buổi tối, tôi tâm sự rất lâu với Chúa Giêsu. Khi được nhìn thấy Chúa, tôi trút hết tâm tư cho Người, mọi phiền toái, sợ hãi, và ưu tư của tôi. Chúa Giêsu âu yếm lắng nghe rồi phán: **Con hãy an lòng, hỡi con, Cha ở bên con. Con hãy ra đi bình an. Mọi sự đều đâu vào đó; Cha đã an bài đặc biệt để người ta dọn sẵn cho con một phòng riêng.** Tôi đi ngủ vì được đảm bảo và dạt dào tâm tình biết ơn.

1675 Ngày hôm sau, chị Felicia đưa tôi đi. Tôi ra đi trong tâm trạng rất an bình và thanh thản. **(54)** Khi chúng tôi đến nơi, người ta cho biết đã dành sẵn một phòng riêng cho nữ tu Faustina. Khi vào phòng, chúng tôi hết sức ngạc nhiên vì mọi sự đã được chuẩn bị chu đáo; tất cả đều sạch sẽ ngăn nắp, có phủ những bức màn và trên bàn có hoa; một chú chiên Phục Sinh được các nữ tu đặt trên bàn ngủ. [17] Ngay lúc ấy, các nữ tu dòng Thánh Tâm [18] làm việc ở dưỡng đường từng quen biết với tôi cũng đến và chào hỏi nồng nhiệt. Chị Felicia rất lấy làm ngỡ ngàng về tất cả những điều này. Chúng tôi chào tạm biệt thân ái, và sau đó chị ra về. Còn lại một mình, chỉ có Chúa Giêsu và tôi, tôi cám tạ Người về hồng ân lớn lao này.

1676 Chúa Giêsu phán với tôi: **Con hãy an lòng; Cha ở bên con.** Vì mỏi mệt, tôi ngủ thiếp đi. Đến tối, chị [nữ tu David] coi sóc tôi đến và nói: "Ngày mai chị không được rước Chúa Giêsu, chị ạ, bởi vì chị quá mệt nhọc; về sau chúng tôi sẽ liệu". Điều này làm tôi rất đau đớn, nhưng tôi trả lời rất điềm tĩnh: "Dạ được", rồi phó mình hoàn toàn **(55)** cho thánh ý Chúa và cố gắng ngủ. Đến sáng, tôi nguyện gẫm và dọn mình hiệp lễ, mặc dù đã biết sẽ không được rước Chúa. Khi tình yêu và niềm mong nhớ của tôi lên đến cao độ, tôi nhìn thấy bên mình một vị luyến thần, ngài đã cho tôi rước lễ, [19] và tuyên bố: "Này đây Chúa các thiên thần". Khi tôi rước Chúa, thần trí tôi được đắm đuối trong tình yêu Thiên Chúa và sự ngạc nhiên. Việc này được lặp lại trong suốt 13 ngày, mặc dù tôi không bao giờ biết được ngày hôm sau thiên thần có đưa Mình Thánh đến cho tôi nữa hay không.

Tuy đặt trót niềm tín thác nơi lòng nhân lành của Thiên Chúa, nhưng tôi không dám chắc mình sẽ được rước lễ như thế vào ngày hôm sau.

Vị luyến thần được bao phủ đầy ánh sáng, thần tính và tình yêu Thiên Chúa được phản chiếu nơi ngài. Ngài mặc một chiếc áo chùng vàng, một chiếc áo giúp và đeo dây các phép trong suốt. Chén thánh bằng pha lê, phủ một chiếc khăn trong suốt. Khi vừa cho tôi rước Chúa xong, ngài liền biến đi.

1677 Một lần kia, ngay trước lúc hiệp lễ, trong lòng tôi trỗi lên một mối nghi ngờ, **(56)** vị luyến thần đem Chúa Giêsu lại đứng ngay trước mặt tôi. Tôi hỏi Chúa Giêsu nhưng không được trả lời, tôi liền nói với vị luyến thần: “Ngài có thể giải tội cho tôi được chứ?”. Và thiên thần đáp lại: “Không thiên thần nào trên trời có được năng quyền ấy”. Và lúc ấy, Bánh Thánh đã được đặt trên môi tôi.

1678 Chúa nhật [ngày 24 tháng 4 năm 1938 [20]]

Chị coi sóc bệnh nhân nói với tôi: “À chị ơi, hôm nay linh mục sẽ đem Chúa Giêsu đến cho chị”. Tôi đáp lại: “Tốt quá”, và linh mục đã đưa Chúa đến cho tôi. Sau một lúc, tôi được phép ra khỏi giường. Từ đó, tôi đã đi dự thánh lễ và được sống bên Chúa như thường lệ.

1679 Sau lần khám đầu tiên, bác sĩ [Silberg] thấy tình trạng của tôi quá trầm trọng. “Này chị, chúng tôi nghi chị thực sự có chứng bệnh mà chị đã nói với tôi. Nhưng Thiên Chúa toàn năng có thể làm được mọi sự”.

Khi trở về phòng, tôi dìm mình trong lời cầu nguyện và tạ ơn về tất cả những gì Chúa đã gởi đến cho tôi trong suốt cuộc đời, tôi phó mình hoàn toàn cho thánh ý Người. **(57)** Một niềm hoan lạc và bình an sâu lắng ngập lút linh hồn tôi. Tôi cảm nghiệm một niềm an bình lớn lao, đến độ nếu như cái chết ngay lúc ấy có đến thì tôi có lẽ sẽ không xin: “Hãy chờ, vì tôi còn một số vấn đề cần giải quyết”. Không tôi sẽ nghênh tiếp cái chết với niềm vui mừng, bởi vì tôi đã sẵn sàng đến gặp Chúa, không phải hôm nay, mà từ giây phút tôi đã phó trót niềm tín thác nơi lòng thương Chúa, trao mình hoàn toàn cho thánh ý đầy thương xót và lân tuất của Người. Tôi biết tự mình tôi là gì...

1680 Chúa Nhật sau lễ Phục Sinh. Hôm nay, tôi lại hiến mình cho Chúa để làm của lễ toàn thiêu cầu cho các tội nhân.

Lạy Chúa Giêsu của con ơi, nếu như cuộc đời con sắp đến ngày chấm dứt, con khiêm cung khẩn nài Chúa hãy đón nhận cái chết của con trong sự kết hợp với Chúa như một của lễ toàn thiêu con dâng lên Chúa hôm nay, trong lúc con vẫn còn khả năng sử dụng đầy đủ các tài năng và ý chí một cách hoàn toàn ý thức, theo ba mục đích sau đây:

Thứ nhất: cho công cuộc Lòng Thương Xót Chúa được lan rộng khắp thế giới và lễ kính Lòng Thương Xót Chúa được tuyên bố và mừng kính long trọng.

(58) Thứ hai: cho các tội nhân, nhất là những người đang hấp hối, biết nương náu nơi Lòng Thương Xót Chúa, và cảm nghiệm được những hiệu quả khôn lường của lòng nhân lành ấy.

Thứ ba: cho tất cả công cuộc của Lòng Thương Xót Chúa được thực hiện theo những khát vọng của Chúa, và cho vị đảm đương công cuộc này...

Lạy Chúa Giêsu rất nhân lành, xin hãy chấp nhận lễ hy sinh bất xứng con dâng lên Chúa hôm nay trước cả trời đất. Nguyện xin Thánh Tâm đầy lân tuất của Chúa hãy làm trọn những gì còn thiếu sót trong lễ hiến dâng của con và xin hãy tiến dâng lên Cha của Chúa để các tội nhân được ơn hoán cải. Ôi Chúa Kitô, con khao khát các linh hồn.

1681 + Vào lúc ấy, ánh sáng Thiên Chúa thấu nhập hữu thể tôi, và tôi cảm thấy mình là sở hữu thuộc trọn vẹn của Thiên Chúa; tôi còn cảm nghiệm một sự tự do tinh thần lớn lao nhất mà trước kia tôi chưa bao giờ biết đến. Đồng thời, tôi được nhìn thấy vinh quang Lòng Thương Xót Chúa và rất đông đảo các linh hồn đang ca ngợi lòng nhân lành của Người. Linh hồn tôi hoàn toàn ngập chìm trong Thiên Chúa, và tôi nghe những lời này: **Con là ái nữ cưng thương của Cha.** Sự hiện diện sống động của Thiên Chúa kéo dài suốt cả ngày hôm ấy.

1682 **(59)** + Ngày 1 tháng 5 [năm 1938]

Tối nay, Chúa Giêsu phán với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, con có cần gì không? Tôi thưa lại: “Ôi Tình Yêu của con, được có Chúa là con có mọi sự”. Và Chúa đáp: Nếu các linh hồn biết đặt mình hoàn toàn trong sự chăm sóc của Cha, chính Cha sẽ đảm nhận việc thánh hoá họ và Cha sẽ trào đổ dồi dào các ân sủng lớn lao hơn nữa xuống cho họ. Có những linh hồn làm ngãng trở những nỗ lực của Cha, nhưng Cha không chịu thua; mỗi khi họ quay về với Cha, Cha liền hối hả đến trợ giúp và che chở họ bằng Lòng Thương Xót và cho họ chỗ ưu tiên trong Trái Tim đầy lân tuất của Cha.

1683 Vì lợi ích cho linh hồn các tu sĩ, con hãy viết rằng Cha lấy làm sung sướng khi ngự đến với linh hồn họ khi hiệp lễ. Nhưng nếu trong trái tim họ đã có một đối tượng nào khác, Cha sẽ không chịu nổi và lập tức rời bỏ trái tim ấy, mang theo mọi tặng ân và ân sủng Cha đã chuẩn bị để ban cho họ. Và họ cũng không nhận ra được sự ra đi của Cha. Sau một thời gian, họ sẽ nhận thấy sự trống vắng và không thoả. Ôi, giả như linh hồn ấy trở về với Cha, (60) Cha sẽ giúp họ thanh tẩy cõi lòng, và Cha sẽ hoàn tất mọi sự trong họ; nhưng nếu linh hồn ấy không ý thức và không đồng thuận, Cha không thể nào làm chủ trái tim họ được.

1684 + Tôi thường được liên lạc với những người hấp hối và cầu xin Chúa thương xót họ. Ôi, cao cả thay lòng nhân hậu của Thiên Chúa, cao cả hơn chúng ta có thể hiểu được. Có những giờ phút và có những mầu nhiệm Lòng Thương Xót Chúa mà đến các tầng trời cũng phải kinh ngạc. Chúng ta hãy thôi đừng xét đoán về các linh hồn nữa bởi vì Lòng Thương Xót Chúa dành cho họ thật phi thường.

1685 (61) Trong giờ thánh hôm nay, tôi xin Chúa Giêsu đoái thương chỉ vẽ cho tôi về đời sống thiêng liêng. Chúa Giêsu đáp: Hỡi ái nữ của Cha, con hãy trung thành sống theo những lời Cha nói với con. Đừng coi trọng bất cứ điều gì bề ngoài quá đáng, mặc dù chúng xem ra rất quý giá đối với con. Con vượt ra khỏi bản thân và liên lỉ sống với Cha. Con hãy phó thác mọi sự cho Cha, đừng tự mình làm gì, và con sẽ luôn có được sự tự do tinh thần lớn lao. Không hoàn cảnh hoặc biến cố nào sẽ làm con xao động. Đừng để tâm về những điều người ta nói. Con cứ để họ xét đoán tuỳ ý. Đừng bào chữa; họ không làm gì hại được con đâu. Con hãy từ bỏ mọi sự khi nhận thấy dấu hiệu yêu sách đầu tiên của Cha, cho dù đó là những vật rất cần thiết đi nữa. Con đừng xin gì mà không bàn hỏi với Cha trước. Con hãy để người ta lấy đi những thứ thuộc về con - như sự tôn trọng, thanh danh của con - hãy để linh hồn con vượt trên tất cả những thứ ấy. Và như thế, khi được siêu thoát khỏi mọi sự, con hãy an nghỉ bên Trái Tim Cha, đừng để bình an của con bị xao động bởi bất kỳ điều gì. Hỡi học trò nhỏ của Cha, con hãy suy xét (62) những lời Cha đã nói với con.

1686 Ôi Tình Yêu của con, Tôn Sư hằng hữu của con, vâng lời Chúa thật tốt đẹp biết bao; vì khi đức vâng lời đi vào một linh hồn, nó đem theo năng lực và sức mạnh hành động.

1687 Hôm nay, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu Tử Giá. Những hạt ngọc và kim cương đang trào ra từ thương tích nơi Trái Tim Chúa. Tôi thấy rất đông các linh hồn đang thu lượm các tặng ân ấy, nhưng cũng có một linh hồn sát bên Trái Tim Chúa, linh hồn này hiểu biết giá trị những tặng ân, nên thu lượm không những cho mình mà cho các linh hồn khác nữa. Đấng Cứu Độ phán với tôi: **Hãy xem, những kho tàng ân sủng trào đổ cho các linh hồn, nhưng không phải mọi linh hồn đều biết cách tận dụng lòng quảng đại của Cha.**

1688 Hôm nay, Chúa phán với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, con hãy nhìn Trái Tim Từ Ái Cha và phản chiếu lòng cảm thương ấy nơi trái tim và các hành động của con, để khi cao rao Lòng Thương Xót Cha cho thế giới thì con cũng nhờ đó mà được bừng cháy.

1689 **(63)** Ngày 8 tháng 5 [năm 1938]

Hôm nay, tôi nhìn thấy hai cây cột khổng lồ được trồng xuống đất; tôi trồng một cây, và người kia, S.M., trồng cây còn lại. Chúng tôi nỗ lực chưa từng thấy để làm việc này, rất mệt nhọc và khó

khăn. Khi đã trồng xong cây cột, chính tôi cũng tự hỏi sức lực phi thường như thế từ đâu mà ra. Tôi công nhận mình đã không làm việc ấy bằng sức riêng, nhưng bằng thần lực từ trên cao. Hai cây cột sát gần nhau, trong khu vực của bức hình. Và tôi đã nhìn thấy bức hình được nâng lên rất cao rồi được treo trên hai cây cột. Thoáng chốc, trên hai cây cột sừng sững một đền thờ nguy nga, được nâng đỡ cả trong lẫn ngoài. Tôi nhìn thấy một bàn tay hoàn tất bàn thờ, nhưng không nhìn thấy người ấy. Lại có một số đông rất đông, cả trong và ngoài đền thờ, và những dòng suối phát nguồn từ Trái Tim lân tuất Chúa Giêsu trào đổ ra cho mọi người.

1690 Hôm nay sau giờ hiệp lễ, Chúa Giêsu phán: Hỡi ái nữ của Cha, con hãy cho Cha các linh hồn. Con hãy biết sứ mạng của con (64) là cho Cha các linh hồn bằng lời cầu nguyện và hy sinh, và khuyến giục họ tín thác vào Lòng Thương Xót của Cha.

1691 Ôi, con hết sức ước mong cho Lòng Thương Xót Chúa được vinh quang - còn phần con, thì cay đắng và khổ đau! Khi nhìn thấy vinh quang của Lòng Thương Xót Chúa, con được hạnh phúc khôn lường. Ước chi tất cả nhục nhã, sỉ nhục, và tủi hổ trút xuống trên con, miễn là vinh quang và lời chúc tụng Lòng Thương Xót Chúa vang dậy khắp nơi - tất cả điều hệ trọng là ở đó.

Đấng Tạo Hoá và Thụ Tạo

1692 Lạy Thiên Chúa và Đấng Tạo Hoá, con thờ lạy Chúa ẩn mình trong bí tích Cực Thánh. Con thờ lạy Chúa về tất cả các công trình tay Chúa, những điều tỏ cho con biết bao lẽ khôn ngoan, nhân hậu và thương xót! Lạy Chúa! Chúa đã tràn trải biết bao mỹ lệ khắp trên mặt đất, và những điều mỹ lệ ấy nói cho con về vẻ đẹp của Chúa, dù chúng chỉ là một phản ảnh mờ nhạt về Chúa, Đấng Toàn Mỹ cao vời. Mặc dù Chúa ẩn mình và che khuất vẻ đẹp của Chúa, nhưng mắt con được đức tin thắp sáng **(65)** cũng tìm đến Chúa, và linh hồn con nhận ra được Đấng Tạo Hoá, Đấng Toàn Thiện tối cao của mình; tâm hồn con hoàn toàn đắm đuối trong lời kinh thờ phượng.

Lạy Thiên Chúa và Đấng Tạo Hoá của con, lòng nhân lành Chúa khuyến khích con thưa chuyện với Chúa. Lòng Thương Xót Chúa xoá bỏ vực thẳm phân cách giữa Tạo Hoá với thụ tạo. Lạy Chúa, được thưa chuyện với Chúa là niềm vui sướng cho tâm hồn con. Trong Chúa, con tìm được mọi điều linh hồn con ước mong. Nơi đây, ánh sáng Chúa đã soi dẫn và làm cho tâm trí con hiểu biết về Chúa mỗi ngày một hơn. Nơi dây, những suối nguồn ân sủng nhuần tưới tâm hồn con. Nơi đây, linh hồn con tìm được sự sống đời đời. Lạy Thiên Chúa và Đấng Tạo Hoá của con, nhưng vượt trên tất cả những hồng ân ấy là việc Chúa đã hiến mình và kết hợp mật thiết với con, một thụ tạo đớn hèn của Chúa. Nơi đây, không tìm lời lẽ, trái tim chúng ta đã cảm thông nhau. Nơi đây, không ai có thể ngăng trở cuộc tình tự giữa chúng ta. Lạy Chúa Giêsu, những gì con thưa với Chúa,

các thụ tạo **(66)** sẽ không biết được và các thiên thần cũng không dám thắc mắc. Đây là những hành vi tha thứ huyền nhiệm mà chỉ mình Chúa Giêsu và con biết được; đây là mầu nhiệm của Lòng Thương Xót Chúa ôm ấp riêng từng linh hồn. Ôi Thiên Chúa và Đấng Tạo Hoá của con, con thờ lạy Chúa vì lòng nhân lành vô biên của Chúa bằng trót cả trái tim và linh hồn con. Và mặc dù sự phượng thờ của con quá nhỏ mọn và nghèo nàn, nhưng con vẫn an tâm vì biết rằng Chúa hiểu con bất xứng nhưng chân thành...

1693 Khi đang viết những dòng trên, tôi thấy Chúa Giêsu nghiêng về bên tôi và hỏi: Hỡi ái nữ của Cha, con đang ghi chép gì vậy? Tôi đáp lại: “Con đang viết về Chúa, lạy Chúa Giêsu, về việc Chúa ẩn mình trong nhiệm tích Thánh Thể, về tình yêu và lòng thương bao la Chúa dành cho nhân loại”. Và Chúa Giêsu phán: **Hỡi thư ký của Lòng Thương Xót vô cùng thẳm sâu của Cha, con hãy biết rằng con có một nghĩa tình cá biệt với Cha. Công việc của con là ghi chép tất cả những điều Cha đã tỏ ra về Lòng Thương Xót của Cha, ngõ hầu những ai (67) đọc những điều này thì được an ủi trong linh hồn và có can đảm mà đến cùng Cha. Vì vậy, Cha muốn con hãy dành tất cả thời giờ rãnh rỗi cho việc ghi chép.** “Nhưng lạy Chúa, con có luôn luôn tìm được thời giờ, ít là một lúc để ghi chép không?”. Chúa Giêsu trả lời: **Nghĩ về điều đó không phải là việc của con. Con chỉ cần làm hết sức mình, và Cha sẽ luôn an bài mọi sự cho con dễ dàng làm được những điều mà Cha yêu cầu...**

1694 Hôm nay, tôi được một người giáo dân đến thăm [có lẽ bà stanislava Kwietniewska], người này đã làm tôi khổ sở rất nhiều và đã lạm dụng lòng tốt của tôi để bịa đặt nhiều điều. Khi vừa thấy bà, máu trong huyết mạch của tôi đã đông lại bởi vì trước mắt tôi hiện ra tất cả những gì tôi đã phải chịu vì bà, mặc dù chỉ cần một lời, tôi cũng có thể minh oan tất cả. Và tôi chợt nghĩ đến việc toạc sự thật cho bà. Nhưng ngay lúc đó, **(68)** Lòng Thương Xót Chúa hiện lên trước mắt tôi, và tôi quyết định đối xử với bà như thể Chúa Giêsu đang ở vào địa vị của tôi. Tôi bắt chuyện với bà một cách nhã nhặn, và khi bà tỏ ý muốn nói chuyện với tôi, bằng một cử chỉ rất lịch thiệp, tôi đã tỏ cho bà biết tình trạng đáng buồn của linh hồn bà. Tôi nhận ra bà rất xúc động mặc dù bà cố gắng che đậy. Lúc đó, có một người thứ ba bước vào và thế là câu chuyện tâm sự của chúng tôi chấm dứt. Bà xin tôi một ly nước rồi yêu cầu hai điều khác nữa, và tôi đã sẵn lòng làm cho bà. Tuy nhiên, nếu không nhờ ơn Chúa, có lẽ tôi không thể hành xử như thế với bà được. Khi họ ra về, tôi cảm tạ Thiên Chúa vì đã trợ giúp tôi trong lúc ấy.

1695 Rồi tôi được nghe những lời Chúa phán: Cha vui mừng vì con đã cư xử đúng tư cách là ái nữ của Cha. Con hãy luôn nhân lành như Cha là Đấng Nhân Lành. Vì yêu mến Cha, con hãy yêu

thương mọi người, kể cả những kẻ chống đối con, để Lòng Thương Xót của Cha có thể phản chiếu (69) tràn đầy qua tấm lòng của con.

1696 Lạy Chúa Kitô, mặc dù cần nhiều nỗ lực, nhưng tất cả đều có thể thực hiện được nhờ ơn Chúa.

1697 Hôm nay, tôi cảm thấy khoẻ khoắn và vui mừng vì có thể làm được một giờ thánh. Nhưng khi vừa bắt đầu giờ thánh, sức lực của tôi đột nhiên suy sụp, tôi không sao cầu nguyện được. Khi giờ thánh chấm dứt, những đau đớn của tôi cũng dịu lại, tôi than thở với Chúa rằng tôi rất muốn được dìm mình trong cuộc Thương Khó của Người, nhưng đau đớn của tôi không cho tôi làm. Khi ấy, Chúa Giêsu phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết rằng nếu Cha cho con cảm nghiệm và hiểu biết sâu xa những đau khổ của Cha, thì đó là một hồng ân của Cha. Nhưng khi tâm trí con mù mịt và những đau đớn của con trở nên dữ dội, thì chính lúc ấy con được tham dự tích cực vào cuộc Thương Khó của Cha, và Cha đang cho con được hợp nhất với Cha cách sung mãn hơn. Lúc ấy, nhiệm vụ của con là hãy phó mình cho thánh ý Cha hơn những lúc khác...**

1698 **(70)** Tôi thường được ở bên những người hấp hối, và bằng lời khẩn nài mà xin cho họ được ơn tín thác vào Lòng Thương Xót của Chúa. Tôi kêu xin Thiên Chúa ban tràn đầy ơn thánh luôn luôn vinh thắng của Người. Lòng Thương Xót Thiên Chúa nhiều khi đánh động tội nhân một cách kỳ diệu và lạ lùng vào giây phút cuối đời. Bề ngoài, mọi sự xem như đã hư mất, nhưng kỳ thật không phải như vậy. Linh hồn, được soi sáng nhờ hồng ân dũng lực sau cùng Thiên Chúa ban, đã trở về với Người trong giây phút cuối cùng bằng sức mạnh của tình yêu, và thoáng chốc cho họ được nhận lãnh ơn Thiên Chúa tha thứ tội lỗi và hình phạt, trong khi bề ngoài không tỏ dấu hiệu ăn năn hoặc sám hối, bởi vì các linh hồn [ở vào giai đoạn ấy] không còn phản ứng với các sự bên ngoài nữa. Ôi Lòng Thương Xót Thiên Chúa vượt quá mọi trí hiểu! Nhưng - thật hãi hùng! - cũng có những linh hồn cố tình chủ tâm khước từ và khinh dể hồng ân này! Mặc dù họ đã đến lúc lâm tử, nhưng Thiên Chúa nhân từ vẫn cho linh hồn một giây phút sinh động nội tâm, nếu họ sẵn lòng, thì vẫn còn khả năng trở về với Người. Nhưng đôi khi, sự cứng lòng **(71)** của các linh hồn quá chai đá đến độ họ chọn hoả ngục một cách ý thức; và như thế, họ làm cho mọi lời kinh của các linh hồn khác dâng lên Thiên Chúa cầu cho họ và ngay cả nỗ lực của Thiên Chúa cũng ra vô ích...

1699 + J.M.J.

Tịch liêu - những giây phút yêu thích của tôi,

Tịch liêu - lạy Chúa Giêsu, nhưng luôn được ở với Chúa,

Gần bên Trái Tim Chúa, thời gian trôi qua đầy hứng thú với con,

Và gần bên Người, linh hồn con tìm được thảnh thơi.

Khi trái tim được no thoả và dạt dào tình Chúa,

Và linh hồn bừng lên ngọn lửa tinh ròng,

Khi ấy giữa cảnh lẻ loi cùng cực, linh hồn cũng không thấy cô đơn,

Bởi vì được tựa vào lòng Chúa.

Ôi tịch liêu - những giây phút rất mực thắm tình,

Cho dù bị mọi thụ tạo ruồng bỏ,

Nhưng con được đắm mình trong đại dương Thần Tính Chúa.

Và Chúa âu yếm lắng nghe lời tình tự của con.

1700 (72) Tối nay, Chúa hỏi tôi: Con có ước vọng gì trong lòng không? Tôi thưa: “Con chỉ có một ước vọng bao la, đó là được kết hợp với Chúa mãi mãi”. Và Chúa nói thêm: Điều ấy chẳng bao lâu nữa sẽ đến. Hỡi con cưng yêu của Cha, mỗi cái động của con đều vang dội nơi Trái Tim Cha. Ánh nhìn của Cha sung sướng lưu lại nơi con hơn là bất cứ thụ tạo nào khác.

1701 Hôm nay, tôi xin Chúa đoái thương chỉ dạy cho tôi về đời sống nội tâm, bởi vì tự sức mình, tôi không thể hiểu cũng không nhận ra được điều gì hoàn hảo. Chúa trả lời: **Cha là Thầy Dạy của con, hiện giờ và mãi mãi là thế; con hãy cố mô phỏng trái tim con nên giống Trái Tim hiền lành và khiêm nhượng của Cha. Con đừng bao giờ đòi hỏi quyền lợi. Hãy hết sức bình tĩnh và nhẫn nhục chịu đựng tất cả những gì xảy đến với con. Đừng bào chữa khi bị trách mắng, mặc dù con vô tội. Hãy nhường cho người khác phần thắng. Hãy cứ sống tốt (73) kể cả khi thấy lòng tốt của con bị người ta lạm dụng. Chính Cha sẽ nói thay cho con khi cần thiết. Hãy biết ơn ngay cả những ơn nhỏ mọn nhất Cha ban, bởi vì lòng biết ơn của con thôi thúc Cha phải ban cho con thêm nhiều ơn mới...**

1702 Khi tôi ngắm Đường Thánh Giá gần xong, Chúa Giêsu bắt đầu than phiền với tôi về linh hồn các tu sĩ và linh mục, về tình trạng thiếu tình yêu nơi các linh hồn ưu tuyển. **Cha sẽ để các tu viện và các thánh đường bị triệt hạ.** Tôi thưa lại: “Lạy Chúa Giêsu, nhưng có nhiều linh hồn đang chúc tụng Chúa trong các tu viện”. Chúa đáp: **Lời chúc tụng ấy đả thương Trái Tim Cha, bởi vì tình yêu đã biến mất khỏi các tu viện. Các linh hồn không còn tình yêu và lòng sùng mộ, các linh hồn đầy ích kỷ và tự ái, các linh hồn đầy kiêu căng và ngạo mạn, các linh hồn đầy dối trá và**

giả hình, các linh hồn nguội lạnh và chỉ còn đủ hơi ấm để thoi thóp mà thôi: Trái Tim Cha không thể chịu nổi tình trạng này. (74) Tất cả những ân sủng Cha trào đổ xuống cho các linh hồn ấy trượt đi như trên một phiến đá. Cha không thể chịu được, bởi vì các linh hồn ấy không tốt cũng không xấu. Cha cho các tu viện thành hình là để dùng những vị ấy mà thánh hoá trần gian, và để một ngọn lửa tình yêu và hy sinh mãnh liệt sẽ từ những linh hồn ấy mà bừng lên. Vì thế, nếu những vị ấy không hoán cải và trở lại sốt sắng như tình yêu ban đầu, Cha sẽ bỏ mặc các vị với số phận thế gian...

Làm sao những vị ấy có thể chễm chệ trên toà phán xét Cha đã hứa ban để xét xử thế gian, trong khi còn mang tội nặng nề hơn thế gian? Thế mà lại không sám hối và đền tạ. Ôi linh hồn đã lãnh nhận Cha vào buổi sáng nhưng đến trưa đã phừng phừng ngọn lửa căm hờn chống lại Cha, ghen ghét đủ thứ! Ôi linh hồn được Cha ưu tuyển đặc biệt, phải chăng con được ưu tuyển để làm Cha phải đau đớn hơn? Những tội lỗi gớm ghê của thế gian chỉ là những thương tích bên ngoài của Trái Tim Cha, nhưng tội lỗi của một linh hồn ưu tuyển lại xuyên phập qua Trái Tim Cha...

1703 Tôi cố gắng năn nỉ giùm các linh hồn tận hiến, nhưng không sao tìm được điều gì để bào biện, **(75)** và vì không thể nghĩ ra điều gì để bênh đỡ cho các ngài, tâm hồn tôi quặn thắt đau đớn, và tôi khóc tấm tức. Khi ấy, Chúa nhìn tôi trìu mến và an ủi bằng những lời này: **Con đừng khóc nữa. Dù sao vẫn còn nhiều linh hồn hết lòng yêu mến Cha, nhưng Trái Tim Cha vẫn ước ao được mọi người mến yêu, bởi vì tình yêu của Cha thật lớn lao, vì vậy, Cha cảnh báo và thanh luyện các linh hồn ấy.**

1704 + Chiến đấu với một cơn cám dỗ. Có một người đeo đuổi tôi bằng những lời xu nịnh, và vì biết lúc nào tôi rời nhà nguyện hoặc đi lại trên hành lang, nên ông ta đã ra chặn lối. Không dám đích thân đến gần, ông ta tìm thêm đồng bạn, nhưng chẳng ai dám đến gần tôi. Khi tôi đang trên đường đi làm các việc đạo đức tháng Năm, họ đã đứng chờ tôi đi qua. Tuy chưa đến chỗ họ, nhưng tôi đã nghe được những lời tán tỉnh **(76)** nhắm vào tôi. Và Chúa cho tôi biết tà tâm của họ. Tôi đoán họ sẽ chặng đường sau giờ tôi làm việc đạo đức, để khi ấy, tôi sẽ phải nói chuyện với họ, vì cho đến lúc ấy tôi chưa hề đá động một lời nào.

Khi tôi ra khỏi nhà nguyện, họ đã ở đó sẵn sàng và đang chờ tôi đi qua. Lần này, tôi hết sức lo sợ. Khi ấy Chúa Giêsu đứng bên tôi và phán: **Đừng sợ. Cha ở với con.** Lúc đó, tôi cảm nghiệm một sức mạnh phi thường không thể tả được trong linh hồn, và khi còn cách họ vài bước, tôi mạnh dạn xướng lên: “Chúc tụng Chúa Giêsu Kitô”. Và họ nép sang một bên, đáp lại: “Đến muôn thuở muôn đời. Amen”. Như thể bị choáng trước ánh chớp, họ cúi gầm mặt, không dám nhìn vào tôi. Sau

khi đã đi qua, tôi còn nghe vẳng theo mấy lời bình phẩm tà vạy. Từ khi ấy về sau, mỗi khi con người này thấy tôi, ông ta bỏ chạy không dám gặp, còn tôi, nhờ ơn Chúa, đã được yên thân...

1705 **(77)** Sau thánh lễ, tôi ra vườn để nguyện gẫm vì ngoài vườn lúc ấy chưa có bệnh nhân nào, và nhờ vậy, tôi cảm thấy thoải mái. Khi đang gẫm suy về những ơn lành của Chúa, tâm hồn tôi bừng lên một tình yêu mãnh liệt đến nỗi lồng ngực như muốn vỡ toang. Bỗng nhiên, Chúa Giêsu đứng trước mặt tôi và phán: **Con đang làm gì ở đây mà sớm thế?** Tôi thưa lại: "Con đang suy nghĩ về Chúa, về Lòng Thương Xót và nhân lành Chúa dành cho chúng con. Còn Chúa, lạy Chúa Giêsu, Chúa làm gì ở đây vậy?". **Cha ra đây để gặp con, để trào đổ cho con những ân sủng mới. Cha đang đi tìm các linh hồn muốn đón nhận ơn Cha.**

1706 Trong giờ kinh Chiều hôm nay, Chúa cho tôi biết Người rất hài lòng với một trái tim thanh sạch và thong dong. Tôi cảm thấy niềm vui của Chúa là ngắm nhìn một trái tim như thế... Nhưng những trái tim như thế là những trái tim hào hiệp; cuộc sống của họ là một cuộc chiến triền miên...

1707 **(78)** + Khi đi lại trên hành lang, tôi ghé vào nhà nguyện một lúc. Tâm hồn tôi chìm đắm trong tâm tình thờ lạy sâu xa, chúc tụng Thiên Chúa vì lòng nhân lành và thương xót vô biên của Người. Khi ấy, tôi nghe những lời này trong linh hồn: **Đối với con, Cha đang và mãi mãi sẽ như lời con chúc tụng. Con sẽ được cảm nghiệm lòng nhân lành của Cha ngay ở đời này, và một cách sung mãn ở đời sau.**

1708 Lạy Chúa Kitô, con chất ngất vui sướng khi thấy Chúa được mến yêu và nghe vang lên lời tán tụng tôn vinh Chúa, nhất là lời ca ngợi Lòng Thương Xót Chúa. Lạy Chúa Kitô, cho đến giây phút cuối đời, con sẽ không ngừng tán dương lòng nhân lành và thương xót Chúa. Với từng giọt máu của con, từng nhịp đập của tim con, con xin tán tụng Lòng Thương Xót Chúa. Con khao khát được hoàn toàn biến đổi thành một khúc ca chúc tụng vinh quang Chúa. Khi thấy mình trên giường bệnh, ước gì nhịp đập cuối cùng của trái tim con là một bản tình ca tán tụng Lòng Thương Xót vô tận của Chúa.

1708 (79) + Hôm nay, Chúa phán với tôi: Con hãy làm một tuần tĩnh tâm ba ngày trước lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống. Chính Cha sẽ hướng dẫn con. Con đừng theo những quy luật quy định cho các kỳ tĩnh tâm cũng đừng dùng bất kỳ sách suy niệm nào. Công việc của con là ân cần lắng nghe những lời của Cha. Về sách thiêng liêng, con hãy đọc một chương trong Phúc Âm thánh Gioan.

[Đến đây tập Nhật Ký chừa một khoảng trắng, chừng nửa trang giấy].

1710 **(80)** Ngày 26 tháng 5 [năm 1938 -
Lễ Chúa Lên Trời]

Hôm nay, tôi được ở bên Chúa Giêsu trong khi Người lên trời. Lúc ấy vào khoảng giữa trưa. Tôi thao thức một niềm khao khát Thiên Chúa. Thật kỳ lạ, càng cảm nghiệm sự hiện diện của Thiên Chúa, tôi càng nồng nàn khao khát Người. Khi ấy, tôi thấy mình ở giữa một đám rất đông môn đệ và tông đồ, cùng ở đó có Mẹ Thiên Chúa. Chúa Giêsu truyền cho các ngài... **Hãy đi khắp thế gian và nhân danh Ta mà rao giảng.** Người dang tay, chúc lành cho họ, rồi biến mất sau đám mây. Tôi nhìn thấy nỗi niềm nhung nhớ của Mẹ Thiên Chúa. Tâm hồn Mẹ nhớ nhung Chúa Giêsu bằng tất cả sức mãnh liệt của tình yêu Mẹ. Nhưng Mẹ vẫn bình thản và kết hợp với thánh ý Chúa đến độ không cái động nào trong Trái Tim Mẹ mà không theo những gì Chúa muốn.

1711 Khi tôi còn lại một mình với Mẹ Thiên Chúa, Mẹ đã chỉ dạy tôi về đời sống nội tâm. Mẹ nói: Sự cao cả thực sự của linh hồn cốt ở việc yêu mến Thiên Chúa và tự hạ trước sự hiện diện của Người, hoàn toàn quên mình và tin mình chỉ là hư vô; Thiên Chúa là Đấng cao trọng, nhưng Người chỉ yêu thích những người khiêm nhượng; Người luôn chống lại những kẻ kiêu căng.

1712 **(81)** Một người mà tôi đã đề cập trước kia lại đến gặp tôi. Khi ấy bà ấy bắt đầu loanh quanh với những lời nói dối, tôi cho bà biết rằng tôi đã nhận ra bà đang nói dối. Bà ấy ngượng ngùng và không nói nữa. Khi ấy, tôi nói cho bà về phán xét nghiêm thẳng của Thiên Chúa, tôi còn nhận định bà đang đưa các linh hồn ngây thơ vào những con đường lầm lạc và nguy hiểm. Tôi nói toạc cho bà tất cả tâm địa của bà. Tôi đã phải thắng vượt những xúc cảm bản thân mới có thể tiếp chuyện với bà. Và để minh chứng cho Chúa Giêsu biết tôi thương yêu những người thù địch, tôi đã nhường cho bà bữa ăn phụ buổi chiều của tôi. Bà ra đi lòng được soi sáng, nhưng hành vi thì vẫn còn xa vời lắm...

1713 Có những lần Chúa Giêsu đã chiều theo những ước muốn rất nhỏ nhặt của tôi. Hôm nay, tôi ngỏ ý muốn nhìn thấy một vài bông lúa, nhưng làm sao mà thấy được từ dưỡng đường của chúng tôi đây. Tuy nhiên, một bệnh nhân đã nghe thấy lời ngỏ ý, và hôm sau, ông ấy ra cánh đồng và đem về cho tôi một vài nhánh lúa **(82)** xinh đẹp. Gian phòng của tôi được trang trí đầy hoa tươi, nhưng tâm trí tôi không tìm được thoả nguyện ở điều gì cả. Càng ngày, tôi càng khao khát Thiên Chúa.

1714 Hôm nay, tôi tha thiết cầu nguyện, xin Chúa Giêsu thương tình cất đi thánh giá đang đè nặng trên tu viện chúng tôi. [21] Chúa trả lời: **Những lời cầu nguyện của con được chấp nhận cho những ý chỉ khác. Cha không thể cất đi thánh giá này được cho đến khi họ nhận ra ý nghĩa của nó.** Tuy nhiên, tôi vẫn không ngừng cầu nguyện.

1715 Cám dỗ dữ dội. Chúa cho tôi biết một tâm hồn thanh sạch làm đẹp lòng Người, và qua đó, tôi được biết thêm về nỗi khốn nạn bản thân. Khi tôi bắt đầu dọn mình xưng tội, những cơn cám dỗ chống lại các cha giải tội đã xông đánh tôi mãnh liệt. Tôi không nhìn thấy Satan, nhưng có thể cảm nhận ra hắn và sự giận dữ của hắn. - "A lão ta chỉ là con người bình thường thôi mà". - "Không thường đâu, bởi vì ngài có quyền năng của Thiên Chúa". - Đúng, **(83)** đối với tôi, việc xưng ra tội lỗi chẳng có gì khó khăn. Nhưng để thổ lộ những bí nhiệm thẳm sâu của tâm hồn, để trình bày hoạt động của ân sủng Thiên Chúa, để nói ra mọi yêu sách của Người và về tất cả những gì đang diễn ra giữa Thiên Chúa và tôi... để trình bày điều ấy với một con người thì thực sự quá sức của tôi. Tôi cảm thấy mình đang chiến đấu chống lại các quyền thần và tôi đã kêu lên: "Lạy Chúa Giêsu, Chúa và linh mục chỉ là một; con sẽ vào toà giải tội như thể đến với Chúa, chứ không phải đến với một con người". Khi vào toà cáo giải, tôi bắt đầu giãi bày những khó khăn của mình. Linh mục cho biết điều tốt nhất đáng ra tôi phải làm là sớm tố giác các chước cám dỗ ngay từ ban đầu. Tuy nhiên, sau khi xưng tội, các cám dỗ ấy biến tan và linh hồn tôi được bình an.

1716 Một lần kia, trong giờ giải trí, một chị giáo nói rằng các chị em trợ sĩ là những con người không có xúc cảm, và có thể đối xử hà khắc với họ. Tôi rất buồn khi thấy chị giáo này biết quá ít về các chị em trợ sĩ và chỉ dựa theo bề ngoài mà xét đoán.

1717 (84) Hôm nay, tôi được thưa chuyện với Chúa và Người phán bảo tôi: Có những linh hồn Cha không thể làm gì được cho họ. Họ là những linh hồn lúc nào cũng xét nét tha nhân, nhưng lại không biết những gì đang xảy ra trong lòng mình. Họ không ngớt nói về người khác, thậm chí cả trong giờ thinh lặng ngặt là giờ quy định để thầm thĩ với một mình Cha. Các linh hồn đáng thương, họ không nghe lời Cha; nội tâm họ rỗng tuếch. Họ không tìm Cha trong tâm hồn nhưng trong chuyện ngồi lê đôi mách là chỗ chẳng bao giờ tìm thấy Cha. Họ cảm nhận nỗi trống vắng của họ, nhưng không thừa nhận tội mình, trong khi các linh hồn được Cha ngự trị lúc nào cũng là một nguồn sám hối thường xuyên. Thay vì sửa mình, tâm hồn họ lại sôi sục ghen tương, và nếu không hoán cải, họ còn lún sâu hơn nữa. Một tâm hồn đã ganh tị đến thế giờ đây lại còn ngập ứ ghét ghen. Họ đã ở sát bờ vực thẳm. Họ ghen tương về những ân huệ của Cha nơi các linh hồn khác, trong khi chính họ lại không thể và cũng không muốn đón nhận.

1718 **(85)** Ôi Thiên Chúa ẩn thân, được ở dưới chân Chúa,
Là niềm vui và thiên đàng của hồn con.
Ở đây Chúa cho con hiểu biết Chúa, ôi Đấng Vô Cùng,
Và Chúa dịu dàng phán với con: **Hãy cho Cha, hãy cho Cha trái tim của con.**

Cuộc tình tự thầm lặng, một mình với Chúa,

Là cảm nghiệm điều các phúc nhân hoan hưởng,

Và thưa cùng Thiên Chúa:"Con sẽ, con sẽ dâng cho Chúa trái tim của con, ôi lạy Chúa",

Và Thiên Chúa, Đấng Vô Cùng Cao Sang, rộng lòng chấp nhận.

Sức sống của hồn con là tình yêu, là sự ngọt ngào

Và sự hiện diện không ngơi của Chúa trong hồn con.

Con sống trên trần gian trong ngất ngây không dứt,

Như một vị luyến thần, con mãi tung hô, "Hosanna!".

Ôi Chúa ẩn mình, thân xác, linh hồn và thiên tính,

Dưới hình bánh mỏng manh,

Chúa là sự sống của con, từ nơi Chúa phát nguyên nguồn ân sủng dư tràn;

Đối với con, Chúa vượt quá những hoan lạc thiên đàng.

Chúa kết hợp với con khi hiệp lễ, lạy Chúa,

Con cảm thấy sự cao trọng tuyệt vời của mình,

(86) Một sự cao trọng phát xuất từ Chúa, lạy Chúa,

Con xin khiêm tốn xưng ra,

Xá gì nỗi khốn nạn của mình, nhờ sự trợ giúp của Chúa, con có thể trở thành một vị thánh.

1719 + Trong giờ thánh lễ, tôi được biết một linh mục kia không tạo được nhiều ảnh hưởng trên các linh hồn vì ngài chỉ quan tâm đến bản thân và thế là bị cô đơn. Các ơn Chúa cũng ra vô ích; ngài chỉ cậy dựa vào những điều lặt vặt bề ngoài, không quan trọng trước mặt Chúa; và vì kiêu hãnh, ngài phí phạm thời giờ, nhọc thân mà chẳng được gì.

1720 Có những lúc Chúa Giêsu cho lòng tôi biết mọi sự hiện hữu trên trần gian đều phục vụ tôi: các bạn hữu, các kẻ thù, thành công, chống đối... tất cả mọi sự, dù muốn dù không, đều phải phục vụ tôi. Tôi không để tâm nghĩ về những sự ấy; tôi cố gắng trung thành và yêu mến Chúa đến độ hoàn toàn quên mình. Chính Chúa chăm sóc tôi và chiến đấu chống lại những địch thù tôi.

1721 **(87)** Sau hiệp lễ, khi đã đón tiếp Chúa Giêsu vào lòng, tôi thưa với Người: "Ôi Tình Yêu của con, xin hãy ngự trị nơi thẩm cung lòng con, nơi phát sinh những tư tưởng kín nhiệm, nơi một mình Chúa tự do ra vào, cung thánh sâu thẳm mà tư tưởng nhân loại không thể đến được. Ước chi một mình Chúa ngự trị ở đó, và mọi việc bên ngoài con thực hiện đều bắt nguồn từ Chúa. Lạy Chúa, con tha thiết ước mong và cố gắng hết sức để làm cho Chúa cảm thấy thoải mái trong nơi cung thánh này".

1722 Tôi nghe những lời này: Nếu con không trói tay Cha lại, có lẽ Cha đã giáng nhiều hình phạt xuống trái đất này. Hỡi ái nữ của Cha, cái nhìn của con làm nguôi ngoai cơn thịnh nộ của Cha. Mặc dù môi con nín lặng, nhưng con réo gọi Cha quá ư mãnh liệt đến độ toàn thể thiên đàng đều rúng động. Cha không thể tránh được các lời nài nỉ của con, bởi vì con đeo bám Cha, không phải xa xôi, nhưng ở ngay trong tâm hồn con.

1723 **(88)** Vào một đêm kia, linh hồn một thiếu phụ đã hiện đến và cho tôi nhận ra sự hiện diện của bà, tỏ cho tôi biết bà đang cần lời cầu nguyện. Tôi đã cầu nguyện một lúc, nhưng linh hồn bà vẫn không rời đi. Khi ấy, tôi nghĩ thầm: “Nếu bà là một linh hồn tốt lành, thì bà hãy ra đi trong an bình, và các ân xá ngày mai tôi sắm được sẽ dành cho bà hết”. Ngay lúc ấy, linh hồn rời khỏi phòng tôi, và tôi hiểu ra bà đang ở trong luyện ngục.

1724 Hôm nay, tôi cảm nghiệm cuộc Thương Khó của Chúa nơi thân xác tôi dữ dội hơn những khi khác. Tôi chịu điều này vì một linh hồn đang hấp hối.

1725 Hôm nay, Chúa Giêsu một lần nữa dạy cho tôi về cách lãnh thụ nhiệm tích Xá Giải: Hỡi ái nữ của Cha, con cư xử trước mặt Cha thế nào, thì cũng hãy thực hiện hành vi cáo mình của con trước mặt Cha như vậy. Đối với cha, con người vị linh mục chỉ là một bức màn che. Con đừng bao giờ dò xét vị (89) linh mục Cha sử dụng thuộc loại nào; khi xưng tội, con hãy bộc bạch tâm hồn với ngài, giống như cho thổ lộ với Cha vậy, và Cha sẽ ban tràn đầy ánh sáng của Cha cho linh hồn con.

1726 Lạy Chúa Kitô, Chúa đang dìu con vượt qua những vực sâu thăm thẳm, khi nhìn xuống, con đầy sợ hãi nhưng đồng thời lại hết sức an tâm khi nép sát vào lòng Chúa. Bên lòng Chúa, con không sợ hãi gì. Trong những phút giây nguy hiểm này, con sống như một con trẻ bé bỏng được bồng ẵm trên tay mẹ hiền; khi thấy có gì đe doạ, nó ôm chặt lấy cổ mẹ và cảm thấy an lành.

1727 + Tôi thường nhìn thấy các cạm bẫy rình chực tôi do những người nhẽ ra không nên làm như thế. Tôi không bào chữa, nhưng phó mình hoàn toàn cho Thiên Chúa, Đấng thấu suốt lòng tôi. Và tôi thấy những người ấy đã mắc vào những dò bẫy do chính họ giương ra. Lạy Thiên Chúa, Chúa công bình và tốt lành chừng nào!

1728 (90) Con hãy viết: Cha là Đấng Ba Lần Thánh và Cha gớm ghét ngay cả một tội nhỏ mọn nhất. Cha không thể yêu thương một linh hồn vương vấn tội lỗi; nhưng nếu họ hối cải, thì lòng quảng đại Cha dành cho họ sẽ không còn một giới hạn nào; Tình Thương Cha ôm ấp và thánh hoá họ. Với lòng nhân lành, Cha bám sát các tội nhân trên mọi nẻo đường họ đi, và Trái Tim Cha hớn hở vui mừng khi họ trở về bên Cha. Cha quên bẵng nỗi cay cực họ đã gây ra cho Trái Tim Cha và Cha vui mừng vì họ trở về. Con hãy cho các tội nhân biết rằng không ai có thể thoát khỏi tay Cha;

nếu họ trốn tránh Trái Tim nhân hậu của Cha, họ sẽ sa vào bàn tay công thẳng của Cha. Con hãy cho các tội nhân biết Cha lúc nào cũng mong chờ, lúc nào cũng lắng nghe nhịp đập của trái tim họ... Khi nào nó sẽ đập nhịp vì Cha đây? Con hãy viết rằng Cha đang nói với họ qua sự ray rứt của lương tâm họ, qua những thất bại và đau thương của họ, qua những cơn giông tố, và qua tiếng nói của Giáo Hội. Nhưng nếu họ cứ lãng phí các hồng ân của Cha, Cha sẽ thịnh nộ (91) với họ, bỏ mặc họ với những hậu quả họ muốn.

1729 Ôi Chúa Giêsu của con, một mình Chúa biết những nỗ lực của con. Dường như con khoẻ khoắn hơn một chút, nhưng chỉ đủ sức đi lại trên hành lang thay vì phải nằm trên giường. Con nhìn thấy và ý thức đầy đủ những gì đang xảy đến với con. Mặc dù có sự chăm sóc ân cần của các bề trên của con và sự tận tình của các bác sĩ, nhưng sức khoẻ của con vẫn cạn dần và lụi tàn. Nhưng lạy Chúa, Tình Yêu của con, con hết sức vui mừng khi nghe tiếng Chúa gọi, bởi vì con biết sứ mạng của con sẽ khởi sự vào lúc con lìa đời. Ôi, con mong mỏi được giải thoát khỏi những ràng buộc của thân xác này biết bao. Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa biết trong tất cả những ước vọng của con, con luôn luôn muốn thấy thánh ý Chúa. Về phần mình, con không muốn chết sớm hơn hoặc sống lâu hơn một chút, đau khổ bớt đi **(92)** hoặc đau khổ nhiều thêm, nhưng con chỉ muốn thực thi thánh ý Chúa. Mặc dù con thao thức nóng bỏng và những ước vọng bừng bừng trong lòng con rất lớn lao, nhưng chúng không bao giờ được phép vượt trên thánh ý Chúa.

1730 Lạy Thiên Chúa đầy lòng lân tuất, Đấng duy nhất tốt lành, mặc dù nỗi khốn cùng của con thật kinh khủng và những lỗi phạm của con thật quá nhiều, nhưng con tín thác vào Lòng Thương Xót Chúa, bởi vì Chúa là Thiên Chúa hay thương xót. Từ thuở xa xưa chưa ai từng nghe nói, và cả trời đất cũng chẳng nhớ ra đã có một ai tín thác vào lòng thương Chúa mà phải thất vọng bao giờ.

Lạy Thiên Chúa đầy lòng lân tuất, chỉ có Chúa mới làm cho con được nên công chính, và Chúa sẽ không bao giờ ngoảnh mặt khi con thống hối tìm đến cùng Trái Tim từ ái, nơi chưa từng có một ai, dù là tội nhân khốn nạn nhất, mà bị khước từ.

1731 **(93)** Hôm nay, tôi bị thức giấc vì một cơn bão tố. Cuồng phong gầm thét, mưa tuôn xối xả, và sấm sét giăng đánh ầm ầm. Tôi vừa bắt đầu cầu nguyện để cơn bão đừng gây tác hại thì nghe những lời này: **Con hãy đọc chuỗi kinh Cha đã dạy con thì cơn bão sẽ ngừng.** Tôi lập tức đọc chuỗi kinh, chưa đọc xong thì cơn bão đã đột nhiên ngừng hẳn, và tôi nghe những lời này: **Nhờ chuỗi kinh, con sẽ có được mọi sự, nếu những điều con xin phù hợp với thánh ý Cha.**

1732 Khi đang cầu nguyện cho đất nước Ba Lan, tôi nghe những lời này: Cha dành cho nước Ba Lan một tình yêu đặc biệt, và nếu đất nước này vâng theo thánh ý Cha, Cha sẽ nâng nó lên đến chỗ uy quyền và thánh thiện. Từ đó sẽ phát ra một tia lửa chuẩn bị thế gian cho Cha đến lần sau hết.

1733 **(94)** + Kính chào Đấng Tình Yêu ẩn khuất, sự sống của hồn con! Lạy Chúa Giêsu, con chào kính Chúa dưới những hình bánh vô nghĩa này. Chào kính Lòng Thương Xót vô cùng ngọt ngào, Đấng trào đổ chính mình cho các linh hồn. Chào kính Đấng Tốt Lành vô biên, trào đổ cho mọi nơi những dòng thác ân sủng của Chúa. Lạy Ánh Sáng bị che khuất, Ánh Sáng của các linh hồn, con xin chào kính. Ôi Suối Nguồn thương xót vô tận, ôi Nguồn Mạch rất tinh sạch phát nguyên sự sống và sự thánh thiện cho chúng con. Xin chào kính niềm Hoan Lạc cho các linh hồn thanh sạch. Xin chào kính nguồn Hy Vọng duy nhất của các linh hồn tội nhân.

2734 Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa biết có những lúc con không có những tư tưởng lành thánh cũng chẳng có tâm hồn hướng thượng. Con cam chịu bản thân một cách nhẫn nhục và thừa nhận đó chính là con người của con, bởi vì tất cả những gì tốt đẹp đều là hồng ân của Chúa. Và vì vậy, con hạ mình thẳm sâu và kêu khóc nài xin Chúa trợ giúp; và hồng ân thăm viếng sẽ không chậm trễ đến với một tâm hồn khiêm cung.

1735 **(95)** Hỡi người trinh khiết, bông hoa khả ái,
Ngươi không còn sống lâu nơi trần thế này.
Ôi, vẻ khả ái của ngươi diễm kiều quá,
Người hiền thê thanh khiết của ta!
Không con số nào có thể đếm ngươi.
Bông hoa tinh tấn của ngươi quý giá chừng nào!
Sự trong sáng của ngươi không sao lu mờ;
Can đảm, dũng mạnh, và bất khả chiến bại.
Ngay cả tia sáng mặt trời giữa ngọ
Cũng mờ mịt trước sự hiện diện của con tim thanh khiết.
Tôi không thấy gì cao sang hơn đức thanh khiết.
Đó là một bông hoa được hái từ Trái Tim Thần Linh.
Ôi người trinh khiết hiền dịu, hoa hồng thơm ngát,
Mặc dù có rất nhiều thánh giá chốn dương gian,
Không mắt nào thấy được, và nó cũng chẳng vào tâm trí của ai
Một sự gì đó trên thiên đàng đợi chờ người trinh khiết.

Ôi người trinh khiết, bông huệ trắng ngần,
Ngươi sống hoàn toàn chỉ vì Chúa Giêsu
(96) Và trong chén tinh trong của trái tim ngươi
Là một nơi cư ngụ sung sướng cho chính Thiên Chúa.
Ôi người trinh khiết, không ai sẽ hát được khúc ca của ngươi.
Trong khúc ca ấy lai láng tình yêu Thiên Chúa.
Ngay cả các thiên thần cũng không hiểu thấu
Những điều các tâm hồn trinh khiết hát khen Chúa Trời.
Ôi người trinh khiết, bông hoa thiên đàng của ngươi
Che khuất tất cả những hào nhoáng thế gian.

Và mặc dù trần gian không hiểu được ngươi,
Nhưng cúi đầu khiêm tốn trước mặt ngươi.
Dù bước đường người trinh khiết rải đầy gai góc,
Và cuộc đời ngổn ngang nhiều thập giá,
Nhưng ai can trường bằng họ?
Ai khuất phục được họ, người bất khả chiến bại.
Ôi người trinh khiết, thiên thần chốn trần gian,
Sự cao cả của ngươi vang danh khắp Giáo Hội.
Ngươi đứng chầu trước nhà tạm
Như một luyến thần, trở nên toàn khối yêu đương.

1736 **(97)** Một lần kia, khi đang đi lại trên hành lang, tôi gặp một người đang phiền não vì những cám dỗ kịch liệt về vấn đề xưng tội và hoài nghi về tính bảo mật của bí tích. Mặc dù biết rõ tình trạng linh hồn ấy, nhưng tôi không bắt chuyện. Khi chúng tôi còn lại một mình, bà ấy đã thổ lộ tâm hồn và kể cho tôi nghe tất cả. Sau một lúc ngắn trò chuyện, bà ấy nói: “Giờ đây tôi đã bình an; linh hồn tôi nhận được rất nhiều ánh sáng”.

1737 Hôm nay, Chúa Giêsu tỏ cho tôi biết nên trao đổi một chút với một nữ tu kia. Và một hồng ân đặc biệt của Chúa đã đỡ nâng tôi trong lúc nói chuyện, một cuộc nói chuyện chỉ vì vinh danh Chúa.

1738 Chúa phán với tôi: **Con hãy thường xuyên vào luyện ngục, bởi vì các linh hồn ở đó cần con.** Lạy Chúa Giêsu của con, con hiểu ra ý nghĩa những lời Chúa phán với con, nhưng trước tiên, xin cho con vào được kho tàng **(98)** Lòng Thương Xót Chúa.

1739 Ái nữ của Cha ơi, con hãy viết rằng Cha chính là khối toàn thương đối với linh hồn sám hối. Sự xấu xa tày đình của một linh hồn cũng không làm Cha nổi cơn thịnh nộ; trái lại, Trái Tim Cha động lòng xót thương họ hết tình.

1740 Lạy Chúa Giêsu của con, xin ban cho con sức mạnh để chịu đựng đau khổ mà không nhăn mặt khi uống chén đắng. Xin chính Chúa hãy giúp con thực hiện hy sinh để làm thoả lòng Chúa. Ước chi nó đừng bị hoen ố vì lòng tự ái của con, mặc dù kéo dài suốt nhiều năm trường. Ước chi ý hướng ngay lành của con làm đẹp lòng Chúa, một sức sống tươi vui và sung mãn. Kiếp sống này của con là một cuộc chiến triền miên, một cố gắng trường kỳ để thực thi thánh ý Chúa; và ước chi tất cả những gì nơi con, cả nỗi khốn cùng và sức mạnh của con đều chúc tụng Chúa, ôi lạy Chúa.

(99) Lòng Nhân Lành Vô Biên của Thiên Chúa
Trong Công Trình Tạo Dựng Các Thiên Thần

1741 Ôi lạy Chúa, Chúa là sự hạnh phúc nội tại và không cần một thụ tạo nào làm Chúa hạnh phúc, bởi vì chính Chúa là sự sung mãn của tình yêu; tuy nhiên, chỉ vì yêu thương vô cùng mà Chúa đã cho các thụ tạo được hiện hữu và được thông phần hạnh phúc vĩnh cửu và đời sống của Chúa, đó là đời sống thần linh nội tại Chúa đang sống, Một Thiên Chúa trong Ba Ngôi. Với lòng yêu thương vô tận, Chúa đã tạo dựng các thiên thần và nhận các ngài vào tình yêu và tình thân linh thánh của Chúa. Chúa đã cho các ngài khả năng mến yêu muôn đời. Lạy Chúa, mặc dù Chúa đã quảng đại trào thông cho các ngài vẻ huy hoàng của tình yêu và mỹ diệu, nhưng sự sung mãn của Chúa không vì thế mà suy giảm chút nào. Lạy Chúa, tình yêu và vẻ đẹp của các ngài cũng chẳng bổ túc cho Chúa thêm hoàn hảo, vì Chúa là mọi sự nơi chính Chúa. Và nếu Chúa đã cho các ngài thông phần vào hạnh phúc của Chúa, được hiện hữu và mến yêu Chúa, thì chỉ vì vực thẳm yêu thương của Chúa mà thôi. Đó là sự tốt lành vô biên của Chúa, vì thế các thiên thần sẽ không ngớt dâng lời tán tụng, **(100)**phục mình dưới ngai toà uy nghi của Chúa và cùng vang lên khúc tân ca muôn thuở: Thánh, Thánh, Thánh...

1742 Lạy Thiên Chúa nhân lành, nguyện Chúa được chúc tụng, lạy Thiên Chúa Ba Ngôi,
Khôn thấu, vô cùng, vô tận,
Dìm mình hoàn toàn trong Chúa, tâm trí các thiên thần cũng không hiểu hết Chúa,
Vì thế, đời đời các ngài vẫn không ngớt lặp đi lặp lại: Thánh...

Lạy Chúa, nguyện Chúa được tôn vinh, Đấng Tạo Hoá nhân lành của chúng con,
Toàn năng, đầy Lòng Thương Xót, vượt mọi trí tưởng.
Mến yêu Chúa là sứ mạng cuộc hiện hữu của chúng con,
Hát lên bài thánh ca muôn thuở: Thánh...
Lạy Thiên Chúa nhân lành, Tình Yêu Hằng Hữu, nguyện Chúa được chúc tụng.
Chúa vượt trên các tầng trời, cõi cao xanh, và thiên giới.
Ca đoàn các thiên thần chúc tụng Chúa,
Bằng bài thánh ca muôn thuở: Ba Lần Thánh.
Và lạy Chúa, được chiêm ngắm Chúa nhãn tiền,
Con biết Chúa đã có thể gọi các thụ tạo khác trước các ngài.
Vì vậy, các ngài khiêm tốn trước nhan Chúa trong tâm tình rất mực khiêm cung,
Vì thấy rõ hồng ân này phát xuất từ Lòng Thương Xót Chúa.
(101) Một trong những thiên thần xinh đẹp nhất đã không nhìn nhận Lòng Thương Xót Chúa,
Và mù tối vì kiêu căng, đã lôi kéo những thần khác theo mình.
Từ một thiên thần hết sức xinh đẹp, hắn trở thành Satan
Tức khắc từ thiên quốc bị xô nhào xuống hoả ngục.
Khi ấy, các thiên thần trung thành đã reo lên,
"Vinh quang Lòng Thương Xót Thiên Chúa!"
Các ngài kiên vững trong cuộc thử thách cam go.
Chúc tụng Chúa Giêsu, Đấng Kitô tự hạ,
Chúc tụng Mẹ Người, Trinh Nữ khiêm hạ trong trắng.
Sau trận chiến, các thần lành đắm đuối trong đại dương Thần Tính;
Chiêm ngưỡng chúc tụng các tầng sâu Lòng Thương Xót Chúa,
Dìm mình trong Lòng Thương Xót và ánh sáng rạng ngời của Chúa,
Vì có được tri thức về Ba Ngôi, Một Thiên Chúa.

+ Lòng Nhân Lành Vô Biên của Thiên Chúa Trong Việc Tạo Thành Nhân Loại

1743 Lạy Thiên Chúa, vì Lòng Thương Xót mà Chúa đã đoái thương gọi nhân loại từ hư vô ra hiện hữu, và Chúa đã quảng đại ban cho họ nhiên tính và ân thánh. Nhưng điều ấy dường như còn quá ít ỏi so với lòng nhân lành vô biên của Chúa. Lạy Chúa, với Lòng Thương Xót, Chúa còn ban cho chúng con **(102)** sự sống đời đời. Chúa đón nhận chúng con vào hạnh phúc muôn đời của Chúa và cho chúng con thông phần sự sống nội tại của Chúa. Chúa làm điều này chỉ vì thương xót

chúng con mà thôi. Chúa ban cho chúng con những quà tặng thánh ân, chỉ vì một mình Chúa là Đấng tốt lành và đầy yêu thương. Chúa không cần chúng con mới được hạnh phúc, nhưng lạy Chúa, Chúa đã muốn chia sẻ hạnh phúc của Chúa cho chúng con. Nhưng con người đã không đứng vững trong cơn thử thách. Và lẽ ra Chúa đã trừng phạt họ như các thiên thần với sự ruồng bỏ mãi mãi, nhưng ở đây lại trỗi lên Lòng Thương Xót Chúa, Hữu Thể thẳm sâu vô cùng của Chúa đã hết sức xúc động với lòng thương cảm, và Chúa đã hứa ban phần rỗi lại cho chúng con. Chính với lòng lân tuất tuyệt vời, Chúa đã không trừng phạt chúng con cho đáng tội. Lạy Chúa, nguyện xin Lòng Thương Xót Chúa được tán dương; chúng con sẽ mãi mãi muôn đời ca tụng Chúa. Và các thiên thần sẽ ngỡ ngàng khi thấy Lòng Thương Xót cao cả vô biên Chúa đã tỏ ra cho nhân loại...

1744 Ôi Thiên Chúa nhân từ của chúng con, nguyện Chúa được tôn thờ,
Ôi Thiên Chúa Toàn Năng và Đấng Tạo hoá.
Sấp mình khiêm cung, chúng con dâng lời tán tụng,
Dìm mình trong đại dương Thần Tính Chúa.
(103) Nhưng con người đã không kiên vững trong giờ thử thách.
Trước xúi bẩy của thần dữ, họ đã bất trung với Chúa.
Đánh mất ân sủng và ân huệ Chúa ban; chỉ còn nỗi khốn cùng,
Nước mắt, đau khổ, buồn phiền, cay đắng, cho đến khi an nghỉ dưới mồ.
Nhưng lạy Chúa nhân từ, Chúa đã không để con người phải chết,
Nên đã hứa ban Đấng Cứu Độ.
Chúa không để chúng con tuyệt vọng, bất chấp những xúc phạm nặng nề của chúng con,
Chúa đã sai các sứ ngôn của Chúa đến với dân tộc Israel.
Tuy vậy, nhân loại vẫn ngày đêm kêu khóc cùng Chúa,
Từ thung lũng khốn cùng, tội lỗi với tất cả thương đau.
Chúa ngự trên trời nghe thấu tiếng than van và những giọt nước mắt,
Thiên Chúa đầy nhân hậu, Thiên Chúa đầy xót thương.
Nhân loại lỡ lầm, nhưng không thể xin tha thứ,
Vì vực thẳm ngăn cách giữa Thiên Chúa và nhân loại.
Với tiếng rên thê thảm, họ kêu lên: “Lạy Đấng Xót Thương!”
Giavê vẫn im tiếng... từ thế kỷ này sang thế kỷ khác.
Nhưng nỗi trăn trở của toàn nhân loại trầm thống hơn nữa.
Một nỗi khao khát Đấng được hứa ban.

(104) Lạy Thiên Chúa, xin đến xoá tội chúng con,
Xin hãy đến, như tia sáng chiếu soi miền tăm tối chúng con.
Nhân loại không ngớt kêu xin Chúa, lạy Chúa các chúa,
Van lơn Lòng Thương Xót vô biên, khẩn nài lòng cảm thương của Chúa.
Ôi Giavê quyền uy, xin ban ơn tha thứ cho chúng con,
Xin nhớ lại lòng nhân hậu Chúa và tha thứ tội lỗi chúng con.

+ Lòng Nhân Lành Vô Biên của Thiên Chúa
Trong Việc Sai Con Một Người Đến với Chúng Ta

1745 Lạy Chúa, Chúa đã không huỷ diệt nhân loại sau khi họ sa ngã, nhưng với Lòng Thương Xót, Chúa đã thứ tha, Chúa tha thứ một cách thánh thiện; nghĩa là không những xá tội, mà còn đổ tràn cho họ đủ mọi ơn thánh. Lòng lân tuất đã làm Chúa chạnh lòng đoái thương hạ mình đến với chúng con và nâng chúng con ra khỏi kiếp đớn hèn. Thiên Chúa sẽ giáng thế; Thiên Chúa hằng sống sẽ giáng thế. Nhưng lạy Chúa, Chúa giáng thế ở đâu; phải chăng là đền thờ Salômôn? Hoặc Chúa cho kiến thiết một nhà tạm cho chính Chúa? Chúa định xuống ở đâu? Lạy Chúa, chúng con sẽ chuẩn bị cho Chúa một nhà tạm thế nào đây **(105)** bởi vì toàn thể địa cầu là bệ chân của Chúa?

Thực sự Chúa đã dọn sẵn một nhà tạm cho Chúa: đó là Đức Thánh Trinh Nữ. Cung lòng Vô Nhiễm Đức Mẹ là nơi ngự của Chúa, và lạy Chúa, phép lạ tuyệt với của Lòng Thương Xót Chúa đã xảy ra. Ngôi Lời đã thành nhục thể; Thiên Chúa ngự giữa chúng con, Ngôi Lời Thiên Chúa, lòng Thương xót nhập thể. Bằng việc tự hạ, Chúa đã nâng chúng con lên với Chúa. Đó là sự thái quá của tình yêu, của vực thẳm xót thương của Chúa. Thiên đàng kinh ngạc trước sự sung mãn của tình yêu Chúa. Giờ đây, không còn ai phải sợ hãi khi đến cùng Chúa. Chúa là Thiên Chúa khoan nhân. Chúa cảm thương nỗi đớn hèn của chúng con. Chúa là Thiên Chúa của chúng con, và chúng con là thần dân của Chúa. Chúa là Hiền Phụ của chúng con, và chúng con nhờ ơn thánh mà được làm con cái Chúa. Nguyện Lòng Thương Xót Chúa được chúc tụng vì Chúa đã đoái thương tự hạ đến với chúng con.

1746 Ôi Thiên Chúa nhân từ, nguyện Chúa được kính thờ,
Vì Chúa đã đoái thương từ trời giáng thế.
Chúng con sấp mình khiêm cung tôn thờ
Vì Chúa đã hạ cố mà nâng toàn thể nhân loại lên.
(106) Lòng Thương Xót Chúa thật khôn dò khôn thấu,
Vì yêu chúng con mà Chúa đã nhập thể

Nơi lòng Đức Thánh Vô Nhiễm, không vướng mắc tội tình,
Vì Chúa đã định như thế từ muôn đời muôn thuở.
Đức Thánh Trinh Nữ diễm phúc, Bông Huệ tinh tuyết,
Người đầu tiên ca ngợi quyền toàn năng thương xót Chúa.
Tâm hồn thanh khiết của Mẹ rộng mở tình yêu cho Ngôi Lời giáng thế;
Mẹ tin lời sứ thần Thiên Chúa và kiên vững trong niềm tín thác.
Thiên đàng ngỡ ngàng vì Thiên Chúa đã trở nên con người,
Vì trên trần gian có một trái tim xứng đáng cho Thiên Chúa.
Lạy Chúa, vì sao Chúa không kết hợp với vị luyến thần?
Cho dù cung lòng đồng trinh hết sức thanh sạch,
Nhưng đây vẫn là một mầu nhiệm của Lòng Thương Xót Chúa.
Ôi mầu nhiệm Lòng Thương Xót Chúa, ôi Thiên Chúa đầy trắc ẩn,
Chúa đã đoái thương từ bỏ ngai trời
Để xuống với đớn hèn của chúng con, với yếu đuối nhân loại,
Vì không phải các thiên thần, nhưng là nhân loại cần đến Lòng Thương Xót.
Để dâng lời tán dương Lòng Thương Xót Chúa cho xứng đáng,
Chúng con xin hợp với Hiền Mẫu Vô Nhiễm của Chúa,
(107) Khi ấy, khúc ca của chúng con sẽ đẹp lòng Chúa hơn,
Vì Mẹ là người được tuyển chọn giữa toàn thể nhân loại và thiên thần.
Qua Mẹ, như pha lê tinh tuyền,
Lòng Thương Xót Chúa được thông ban cho chúng con.
Qua Mẹ, nhân loại được đẹp lòng Thiên Chúa;
Qua Mẹ, những dòng suối thánh ân trào đổ xuống cho chúng con.

+ Lòng Nhân Lành Vô Biên của Thiên Chúa

Trong Công Cuộc Cứu Độ Nhân Loại

1747 Lạy Thiên Chúa, Chúa có thể cứu hàng ngàn thế giới chỉ bằng một lời; một tiếng thở than của Chúa Giêsu cũng làm thoả phép công bình của Chúa. Nhưng lạy Chúa Giêsu, chính vì yêu thương chúng con, Chúa đã cam chịu cuộc Thương Khó khốc liệt đến thế. Phép công bình Chúa Cha có thể được đền bồi chỉ bằng một tiếng thở than của Chúa, vì thế tất cả việc tự hạ của Chúa chỉ là công việc của lòng thương và tình yêu cao vời của Chúa mà thôi. Lạy Chúa, khi lìa bỏ thế gian, Chúa đã muốn ở lại với chúng con, và vì thế Chúa đã để lại cho chúng con Bí Tích trên bàn thờ, và

Chúa đã mở rộng Lòng Thương Xót Chúa cho chúng con. Không nỗi khốn nạn nào **(108)** có thể làm Chúa cạn kiệt; Chúa đã mời gọi tất cả chúng con đến với suối nguồn tình yêu, suối nguồn lân tuất của Chúa. Đây là nhà tạm của Lòng Thương Xót Chúa, là thần dược cho mọi tật bệnh của chúng con. Ôi nguồn suối xót thương hằng sống, nơi mọi linh hồn đều được lôi kéo; một số như những chú nai khát khao tình yêu Chúa; một số tẩy rửa thương tích tội lỗi; một số đến kín múc sức mạnh vì đã kiệt sức trong cuộc đời. Trong giờ phút sinh thì trên thập giá, Chúa đã ban cho chúng con sự sống muôn đời, để khi cạnh sườn thiên thần của Chúa được mở ra, Chúa đã khai thông một nguồn mạch thương xót bất tận cho chúng con, ban cho chúng con kho tàng quý báu nhất của Chúa, đó là Máu và Nước trong Trái Tim Chúa. Quyền toàn năng Lòng Thương Xót Chúa là như thế. Từ đó, mọi ân sủng trào đổ xuống cho chúng con.

1748 Ôi Thiên Chúa, nguyện Chúa được tôn thờ trong công cuộc Lòng Thương Xót,
Được mọi tâm hồn trung thành chúc tụng
Nơi những người được Chúa nhìn đến,
Nơi những người ở trong sự sống bất tử của Chúa.

(109) Ôi Chúa Giêsu của con, xin dủ lòng đoái thương, cuộc đời trần gian của Chúa thật bi thảm,
Và công trình của Chúa kết thúc trong nhục hình kinh hãi,
Bị căng thây trên cây gỗ thập hình,
Tất cả chỉ vì yêu linh hồn chúng con.
Với tình yêu tuyệt vời, Chúa đã để cạnh sườn cực thánh của Chúa bị mở ra,
Và những nguồn suối Máu cùng Nước đã từ Trái Tim Chúa trào tuôn,
Nơi đây là nguồn mạch hằng sống của Lòng Thương Xót Chúa,
Nơi đây các linh hồn nhận được ủi an và bổ sức.
Trong Bí tích Thánh Thể, Chúa lưu lại cho chúng con Lòng Thương Xót;
Tình yêu Chúa đã đoái thương an bài như thế,
Để sống cuộc đời này, trong đau khổ lầm than,
Con vẫn không bao giờ hoài nghi lòng nhân lành và tình thương của Chúa.
Giả như mọi khốn nạn của thế gian đè nặng trên hồn con
Chúng con vẫn không được nghi ngờ một phút giây,
Nhưng phải tín thác vào sức mạnh tình thương Chúa,
Vì với lòng từ ái, Chúa đón nhận con tim thống hối.

Ôi Lòng Thương Xót vời vợi của Thiên Chúa chúng con,
Nguồn mạch cảm thông và trọn vẹn ngọt ngào,
(110) Hỡi linh hồn, hãy tín thác, hãy tín thác, dù ô nhơ tội lỗi,
Vì khi đến với Chúa, ngươi không còn cảm thấy đắng cay.
Bởi vì Chúa là ngọn lửa tình yêu vĩ đại sống động
Khi chúng ta thành tâm đến với Người
Đớn hèn, tội luỵ, và hành vi xấu xa của chúng ta sẽ biến mất;
Người sẽ trả nợ giùm khi chúng ta phó mình cho Người.

+ Lòng Nhân Lành Vô Biên của Thiên Chúa
Trong Việc Điểm Tô Toàn Thể Địa Cầu
Để Làm Cuộc Sống của Nhân Loại Hạnh Phúc

1749 Lạy Thiên Chúa, Lòng Thương Xót Chúa được tràn trải khắp nơi một cách quảng đại và Chúa đã thực hiện tất cả điều ấy vì nhân loại. Ôi, chắc chắn Chúa yêu thương nhân loại rất thiết tha vì tình yêu Chúa quá ân cần đối với họ. Lạy Đấng Tạo Hoá và Thiên Chúa của con, khắp mọi phương, con đều nhìn ra dấu vết bàn tay và ấn tích Lòng Thương Xót Chúa đang ôm ấp toàn thể các loài thụ sinh. Lạy Đấng Tạo Hoá đầy lòng cảm thương của con, con muốn thờ phượng Chúa thay cho tất cả các loài sinh linh và **(111)** vô linh; con mời gọi toàn thể vũ trụ hãy tán dương Lòng Thương Xót Chúa. Ôi lạy Chúa, cao cả thay lòng nhân lành của Chúa!

1750 Lạy Đấng Tạo Hoá và Thiên Chúa của chúng con, nguyện Chúa được tôn thờ.
Hỡi vũ trụ, hãy khiêm cung tán tụng Thiên Chúa;
Hãy tận sức cám tạ Đấng Tạo Hoá của ngươi
Và chúc tụng Lòng Thương Xót vô biên của Người.
Hãy đến, hỡi địa cầu, với tất cả cây cỏ xanh tươi;
Và biển xanh thăm thẳm, cả ngươi nữa cũng hãy đến.
Hãy để lòng tri ân của các ngươi trở nên một khúc ca yêu mến
Và hãy tôn vinh Lòng Thương Xót cao cả của Thiên Chúa.
Hãy đến, hỡi thái dương xinh đẹp rạng ngời.
Hãy đến, hỡi bình minh tươi sáng tiên phong.
Hãy cùng hát khúc tân ca, để giọng thanh trong của các ngươi
Cùng đồng thanh ca khen Lòng Thương Xót cao vời của Chúa.
Hãy đến, hỡi đồi núi, thung lũng, rừng xanh vi vu bạt ngàn,

Hãy đến, hỡi những bông hoa dễ thương buổi ban mai;
Hãy để hương thơm độc đáo của ngươi
Thờ phượng và tôn vinh Lòng Thương Xót Chúa.
(112) Hãy đến, hỡi tất cả những vật đẹp xinh của trái đất,
Những vật khiến con người không ngừng kinh ngạc.
Hãy thờ phượng Thiên Chúa trong vẻ hài hoà của các ngươi,
Bằng cách tôn vinh Lòng Thương Xót cao vời của Thiên Chúa.
Hãy đến, hỡi vẻ đẹp không thể nhạt nhoà của toàn trái đất,
Hãy tôn thờ Đấng Tạo Thành ngươi với hết lòng khiêm cung,
Và mọi vật đều được khoá chặt nơi Lòng Thương Xót Chúa,
Hãy cất giọng hùng tráng reo lên; vĩ đại thay Lòng Thương Xót Chúa.

Nhưng vượt trên tất cả những vẻ kiều diễm ấy,
Một lời tán dương làm thoả lòng Thiên Chúa hơn nữa
Là một linh hồn ngây thơ đầy tín thác thơ trẻ,
Nhờ ơn Chúa, được gắn bó mật thiết với Người.

1751 + Lạy Chúa Giêsu ẩn ngự trong Bí Tích Cực Thánh trên bàn thờ, tình yêu và lòng thương độc nhất của con, con phó dâng lên Chúa tất cả những nhu cầu của thân xác và linh hồn con. Chúa có thể trợ giúp con bởi vì Chúa chính là Toàn Thương. Nơi Chúa là tất cả hy vọng của con.

(113) [trong nguyên bản của thánh nữ, trang này để trắng hoàn toàn]

(114) + J.M.J. Cracow - Pradnik, ngày 2 tháng 6 năm 1938

Tuần Tĩnh Tâm Ba Ngày

1752 Dưới sự hướng dẫn của Thầy Giêsu, Đấng đã chọn ngày giờ và truyền cho tôi làm tuần tĩnh tâm này; tức là ba ngày trước lễ Chúa Thánh Thần hiện xuống, và chính Người hướng dẫn cuộc tĩnh tâm này.

Tuy nhiên, tôi đã hỏi cha giải tội [có lẽ cha Andrasz] xem có được làm một tuần tĩnh tâm như vậy hay không và tôi đã được ngài ban phép. Tôi còn xin Mẹ Bề Trên [Ierne] và cũng nhận được phép. Trước đó, tôi quyết định sẽ không làm tuần tĩnh tâm này trừ phi được phép của các bề trên. Tôi khởi sự làm tuần cửu nhật kính Chúa Thánh Thần, và chờ phép của Mẹ Bề Trên.

(115) Đáng lý hôm nay tôi đã khai mạc tuần tĩnh tâm, nhưng vẫn chưa nhận được tin về quyết định của Mẹ Bề Trên.

Khi lên nhà nguyện làm các việc đạo đức buổi tối, tôi thấy Chúa Giêsu trong lúc đọc kinh cầu. **Hỡi ái nữ của Cha, chúng ta bắt đầu tuần tĩnh tâm nhé.** Tôi thưa lại: "Lạy Chúa Giêsu, Tôn Sư rất dấu yếu của con, con không làm được vì vẫn chưa nhận được tin Mẹ Bề Trên có ban phép hay không". **Hỡi ái nữ của Cha, con đừng áy náy, bề trên đã ban phép rồi. Con sẽ được thông tri điều ấy vào sáng mai. Nhưng chúng ta hãy bắt đầu tĩnh tâm ngay hôm nay.**

Và quả thật, Mẹ Bề Trên đã điện thoại cho chị giúp tôi lúc bệnh [nữ tu David], và nhờ báo cho tôi biết về phép làm tuần tĩnh tâm, nhưng chị ấy đã quên. Mãi đến sáng hôm sau, chị ấy mới cho tôi biết, **(116)** chị ấy hết lòng xin lỗi vì đã không nói ngay từ hôm trước. Tôi đáp lại: "Xin chị đừng buồn. Em đã bắt đầu tĩnh tâm rồi, theo đúng ý của Mẹ Bề Trên".

+ Ngày Thứ Nhất

1753 Vào buổi tối, Chúa Giêsu, cho tôi biết chủ đề suy ngắm. Lúc đầu, tâm hồn tôi cảm thấy vừa lo sợ vừa vui mừng. Khi ấy, tôi nép sát người vào Trái Tim Chúa Giêsu và nỗi sợ hãi biến tan, chỉ còn lại niềm vui mừng. Tôi hoàn toàn cảm thấy như một người con nhỏ của Thiên Chúa, và Chúa phán với tôi: **Con đừng sợ hãi gì. Những điều người khác không được ban, thì con đã được. Những ân sủng các linh hồn khác không được nhìn thấy, ngay từ xa đi nữa, thì mỗi ngày vẫn nuôi dưỡng con, như bánh hằng ngày.**

1754 Hỡi ái nữ của Cha, con hãy nghĩ xem trái tim con được những lời khấn ràng buộc với Đấng nào. Trước khi tạo dựng thế giới, Cha đã yêu thương con bằng một tình yêu mà hôm nay trái tim con đang được hoan hưởng, và theo dòng thế kỷ, (117) tình yêu Cha vẫn không bao giờ đổi thay.

1755 Áp dụng. Ngay khi tưởng nghĩ đến Đấng đã kết ước với trái tim tôi, hồn tôi đã chìm ngập trong trạng thái tịnh hiệp sâu xa, và giờ đồng hồ ấy thoảng qua như một phút. Trong trạng thái tịnh hiệp, tôi được hiểu biết về các ưu phẩm của Thiên Chúa. Bừng bừng trong ngọn lửa tình yêu nội tâm, tôi đi ra vườn cho dịu bớt; khi tôi nhìn các tầng trời, một ngọn lửa tình yêu lại bốc ngùn ngụt làm chìm ngập trái tim tôi.

1756 Khi ấy, tôi nghe những lời này: **Hỡi ái nữ của Cha, con đã múc cạn chủ đề Cha ban cho con chưa? Nếu rồi, Cha sẽ ban cho con một chủ đề mới.** "Ôi lạy Đấng Quyền Uy vô cùng, cả đời đời cũng không đủ cho con học biết Chúa... Nhưng vì tình yêu con dâng cho Chúa đã trở nên nồng nàn hơn. Như một dấu chỉ lòng tri ân, con xin đặt trái tim con như một nụ hồng dưới chân Chúa. Ước chi hương thơm của nó làm vui thoả Thánh Tâm Chúa, giờ đây và mãi mãi muôn đời... Thật là một thiên đàng cho tâm hồn khi biết mình được Thiên Chúa yêu thương...".

1757 (118) Hôm nay, con hãy đọc chương 15 Phúc Âm Gioan. Cha muốn con đọc thật chậm rãi.

Giờ Nguyện Gẫm Thứ Hai

1758 Hỡi ái nữ của Cha, con hãy nghĩ đến đời sống của Thiên Chúa được tỏ hiện trong Giáo Hội vì phần rỗi và ơn thánh hoá cho linh hồn con. Con hãy xét đến ích lợi con được hưởng nhờ từ những kho tàng ân sủng này, từ những nỗ lực của tình yêu Cha.

1759 Áp dụng: Lạy Chúa Giêsu vô cùng lân tuất, không phải lúc nào con cũng biết sinh lợi từ những ân huệ vô giá ấy, bởi vì con quá ít lưu tâm đến chính ân huệ, nhưng lại chú ý quá nhiều đến chiếc bình Chúa đựng ân huệ để ban cho con. Lạy Tôn Sư rất ngọt ngào của con, từ nay về sau con sẽ không như thế nữa. Với hết khả năng của linh hồn, con sẽ tận dụng những ân huệ của Chúa. Đời sống đức tin sẽ đỡ nâng con. Dù Chúa gởi ân sủng đến cho con dưới hình thức nào, con cũng sẽ đón nhận như trực tiếp từ Chúa, mà không xét đến chiếc bình **(119)** Chúa dùng gởi đến. Tuy không phải lúc nào con cũng có khả năng đón nhận một cách vui tươi, nhưng con sẽ luôn đón nhận trong tinh thần suy phục thánh ý Chúa.

Lời Giảng về Cuộc Chiến Thiêng Liêng

1760 Hỡi ái nữ của Cha, Cha muốn dạy con về cuộc chiến thiêng liêng. Con đừng bao giờ tin tưởng bản thân, nhưng hãy hoàn toàn phó mình cho thánh ý Cha. Trong cô độc, tăm ti, và nghi nan muôn hình nghìn trạng, con hãy đến nương nhờ nơi Cha và vị linh hướng của con. Ngài sẽ luôn luôn nhân danh Cha mà giải đáp cho con. Con đừng mạc cả với cám dỗ; nhưng hãy lập tức khoá chặt con vào Trái Tim Cha, và ngay từ đầu, hãy sớm tố giác chước cám dỗ ấy với cha giải tội. Con hãy đặt tính tự ái của con vào chỗ rốt bét, để nó không làm hoen ố các hành động của con. Con hãy hết lòng nhẫn nại mà chịu đựng bản thân. Đừng lơ là với các việc hãm mình bề trong. Luôn luôn đoán ý lành cho các ý kiến của bề trên và cha giải tội của con. Con hãy tránh xa những người hay xầm xì như dịch tễ. (120) Con hãy để mọi người hành xử như họ muốn; còn con hãy hành xử như Cha muốn về con.

Con hãy trung thành giữ luật hết sức có thể. Nếu có ai làm con phiền khổ, con hãy nghĩ đến những điều tốt lành con có thể làm cho người đã gây khổ cho con. Đừng thổ lộ các cảm xúc của con. Hãy im lặng khi bị quở trách. Đừng hỏi ý kiến ai, ngoài cha giải tội của con; hãy thành thực và đơn sơ như một con trẻ đối với ngài. Đừng để mình bị chán nản vì tính vong ân. Đừng tò mò xét nét những đường nẻo Cha dẫn con đi. Khi buồn nản và chán chường ập đến tâm hồn, con hãy ra khỏi bản thân và đến trú ẩn trong Trái Tim Cha. Đừng sợ

chiến đấu; chính lòng can đảm khiến cho các chước cám dỗ phải hoảng sợ và không dám tấn công con nữa.

Con hãy luôn chiến đấu với niềm thâm tín rằng Cha ở bên con. Con đừng để bị cảm xúc hướng dẫn, bởi vì không phải lúc nào cảm xúc cũng ở dưới sự kiểm soát của con; mọi công trạng đều hệ ở ý chí. Con hãy luôn lệ thuộc vào các bề trên, ngay cả trong những điều nhỏ mọn nhất. Cha sẽ không đánh lừa con bằng những viễn ảnh bình an và (121) những an ủi ; ngược lại, con hãy chuẩn bị cho các cuộc chiến kinh khủng. Con hãy biết hiện giờ con đang ở trên một khán đài hoành tráng, toàn thể thiên đàng và trần thế đang quan sát con. Con hãy chiến đấu như một dũng sĩ để Cha có thể ban thưởng cho con. Đừng sợ hãi vẩn vơ, bởi vì con không cô đơn.

Ngày Thứ Hai

1761 Hỡi ái nữ của Cha, hôm nay con hãy suy gẫm về cuộc Thương Khó bi thảm của Cha với tất cả nỗi kinh hoàng. Con hãy suy gẫm như thể Cha chịu cuộc thương Khó ấy chỉ vì mình con.

1762 Áp dụng: Khi bắt đầu dìm mình vào cuộc Thương Khó của Chúa, tôi được tỏ cho biết giá trị cao trọng của linh hồn và sự độc dữ kinh khủng của tội lỗi. Tôi hiểu ra mình chưa biết cách chịu đau khổ. Để đau khổ của tôi có thể sinh công trạng, tôi sẽ kết hợp mật thiết hơn nữa với cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu, nài xin Người ban ơn cho các linh hồn hấp hối, để Lòng Thương Xót Chúa ôm ấp họ trong giờ phút nghiêm trọng này.

(122) Giờ Nguyện Gẫm Thứ Hai

1763 Hỡi ái nữ của Cha, con hãy suy về luật dòng và những lời khấn con đã cung hiến cho Cha. Con hãy biết Cha trân trọng chúng như thế nào; mọi ân sủng Cha dành cho linh hồn các tu sĩ đều liên hệ đến luật dòng và các lời khấn.

1764 Áp dụng: Lạy Chúa Giêsu của con, con thấy mình đã phạm quá nhiều bất toàn trong điều cốt yếu này, nhưng nhờ ơn Chúa, từ nay con sẽ không cố ý sai phạm bất cứ lỗi nào nữa về luật dòng và các lời khấn. Nhưng lạy Chúa Giêsu tốt lành của con, xin Chúa hãy tiếp tục giữ gìn con, vì tự sức con, con quá yếu đuối.

1765 Về sách thiêng liêng hôm nay, hỡi ái nữ của Cha, con hãy đọc chương 19 Phúc Âm Gioan, hãy đọc không những bằng môi miệng, mà bằng cả tâm hồn...

1766 Đang khi đọc đoạn [Phúc Âm] này, linh hồn tôi chứa chan tâm tình thống hối. Tôi nhìn thấy tất cả sự bội bạc của các thụ tạo đối với Đấng Tạo Hoá và Thiên Chúa của chúng; tôi nài xin Chúa giữ gìn tôi cho khỏi tật mù loà thiêng liêng.

Lời Giảng về Hy Sinh và Cầu Nguyện

1767 (123) Hỡi ái nữ của Cha, Cha muốn dạy con về cách cứu các linh hồn bằng hy sinh và cầu nguyện. Con sẽ cứu được nhiều linh hồn nhờ cầu nguyện và đau khổ hơn là một nhà thừa sai chỉ dùng những lời dạy và những bài giảng. Cha muốn thấy con như một hy sinh tình ái sống động đầy thế lực trước nhan Cha. Con phải bị tiêu tan, huỷ diệt, sống mà như đã chết trong những tầng sâu nhiệm nhất của hữu thể. Con phải bị tiêu huỷ trong nơi sâu nhiệm nhất, nơi ánh mắt nhân loại không bao giờ thấu đến; khi ấy, Cha sẽ thấy con là một hy sinh đẹp lòng Cha, một lễ toàn thiêu đầy ngọt ngào thơm tho. Và con sẽ có một thế lực rất lớn cho những ai được con cầu bầu. Bề ngoài, hy sinh của con phải: âm thầm, ẩn khuất, ướp đượm tình yêu, và nhuần thấm lời cầu nguyện. Hỡi ái nữ của Cha, Cha đòi hy sinh của con phải tinh ròng và hết sức khiêm nhượng để Cha có thể tìm được thoả nguyện trong đó. Cha sẽ không sẻn so ơn thánh, vì Cha muốn con có thể hoàn tất những điều Cha đòi hỏi.

Giờ đây, để giữ con cho khỏi các ảo tưởng, Cha dạy con biết lễ toàn thiêu của con hệ ở điều gì (124) trong cuộc sống hằng ngày. Con hãy đón nhận mọi đau khổ với tình yêu. Đừng cay cực nếu tâm hồn con thường hay cảm thấy ngại ngùng và chén ghét hy sinh. Tất cả sức mạnh của tâm hồn là ở ý chí, vì thế, những cảm xúc đối nghịch không những không làm giảm bớt, mà còn gia tăng giá trị của hy sinh trước mắt Cha. Con hãy biết thân xác và linh hồn con thường sẽ ở trong lửa cháy. Mặc dù con không cảm thấy sự hiện diện của Cha trong một số trường hợp, nhưng Cha vẫn luôn luôn ở với con. Con đừng sợ hãi; ơn Cha sẽ ở với con...

Ngày Thứ Ba

1768 Hỡi ái nữ của Cha, trong bài nguyện gẫm này, con hay suy về đức ái với người chung quanh. Phải chăng đức ái của con đối với người chung quanh đang được tình yêu của Cha hướng dẫn? Con có cầu nguyện cho những người đối nghịch với con hay không? Con có ước ao điều lành cho những người đã làm con buồn phiền hoặc xúc phạm đến con cách này cách khác hay không?

Con hãy biết rằng bất cứ hành vi tốt lành (125) nào con làm cho bất cứ ai, Cha đều chấp nhận như thể con làm cho chính Cha.

1769 Áp dụng: Lạy Chúa Giêsu, Tình Yêu của con, Chúa biết rằng tình yêu Chúa đã hướng dẫn con trong cách cư xử với người chung quanh mới được một thời gian ngắn ngủi mà thôi. Chỉ mình Chúa biết những cố gắng của con trong lãnh vực này. Giờ đây, điều này đối với con tuy có dễ dàng hơn,

nhưng nếu chính Chúa không hun lửa tình yêu trong hồn con, con sẽ không thể kiên vững. Đó chính là nhờ tình yêu Thánh Thể hằng ngày đã làm con cháy lửa yêu thương.

Giờ Nguyện Gẫm Thứ Hai

1770 Giờ đây, con hãy suy về tình yêu của Cha trong Bí Tích Cực Thánh. Nơi đây, Cha hoàn toàn thuộc về con, linh hồn, thân xác, và thần tính, như Đấng Lang Quân của con. Con biết những điều tình yêu đòi hỏi: chỉ một điều duy nhất, đó là sự đáp trả...

1771 Áp dụng: Lạy Chúa Giêsu của con, Chúa biết con ước ao mến Chúa bằng một tình yêu mà chưa linh hồn nào **(126)**đã từng yêu Chúa đến thế. Lạy Đấng Tình Quân của con, con muốn cả thế giới được biến nên tình yêu cho Chúa. Chúa nuôi dưỡng con bằng mật và sữa của Trái Tim Chúa. Ngay từ những năm tháng đầu tiên của cuộc đời con, Chúa đã dưỡng nuôi con cho một mình Chúa, nên giờ đây con mới biết yêu mến Chúa. Chúa biết con mến yêu Chúa bởi vì chỉ có Chúa biết được mức độ da diết của hy sinh mà mỗi ngày con vẫn dâng lên Chúa.

1772 Chúa Giêsu phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, con có gặp khó khăn gì trong tuần tĩnh tâm này không?** Tôi thưa với Chúa - không có. Trong tuần tĩnh tâm này, tâm trí tôi như một ánh chớp. Tôi đi sâu vào các mầu nhiệm đức tin một cách dễ dàng. Lạy Tôn Sư và Thủ Lãnh của con, tất cả mê muội đều biến tan khỏi tâm trí của con dưới tia sáng của Chúa.

1773 Hôm nay, về sách thiêng liêng, con hãy đọc Phúc Âm Gioan, chương 21. Hãy để Phúc Âm nuôi dưỡng tâm hồn con hơn là trí khôn con.

1774 (127) + Trong giờ đang làm việc đạo đức tháng Sáu, Chúa phán với tôi: Hỡi ái nữ của Cha, vui sướng của Cha là được ngự trong tâm hồn con. Vào thứ Năm tuần Thánh, khi ở lại trong phép Thánh Thể, Cha nghĩ rất nhiều đến con trong tâm trí Cha.

1775 Sau những lời ấy, tình yêu của tôi cố gắng hết sức để diễn tả cho Chúa biết Người thiết yếu thế nào đối với tôi, nhưng vì không sao tìm được ngôn từ, nên tôi đành ứa nước mắt. Chúa Giêsu phán với tôi: **Đối với con, Cha là Toàn Thương; vì vậy, Cha xin con hãy dâng cho Cha nỗi khốn nạn của con, và cả nỗi bất lực ấy của con nữa, như thế con sẽ làm thoả nguyện Trái Tim Cha.**

1776 Hôm nay, một ngọn lửa tình yêu thần linh sống động thấu nhập linh hồn tôi; và nếu ngọn lửa ấy kéo dài lâu hơn chút nữa, có lẽ tôi đã bị tiêu tan mà thoát khỏi những ràng buộc của hiện tại. Đối với tôi, dường như ngọn lửa chỉ cần lâu thêm một giây phút nữa thôi, có lẽ tôi đã chìm nghỉm giữa đại dương tình ái. Tôi không thể diễn tả những mũi tên tình yêu đã xuyên qua linh hồn tôi.

(128) + Lời Giảng về Lòng Thương Xót Chúa

1777 Hỡi ái nữ của Cha, con hãy biết rằng Trái Tim Cha là Toàn Thương. Từ biển nguồn xót thương này, những ân sủng sẽ tràn tuôn cho toàn thế giới. Không linh hồn nào đã đến với Cha mà phải ra đi ngậm ngùi. Mọi nỗi khốn cùng đều bị chôn vùi dưới những tầng sâu của Lòng Thương Xót Cha, mọi ơn cứu độ và thánh hoá đều tuôn trào từ nguồn mạch này. Ái nữ của Cha ơi, Cha ước mong trái tim con sẽ là nơi thường trú vĩnh viễn cho Lòng Thương Xót Cha. Cha mong ước qua trái tim con, Lòng Thương Xót Cha sẽ tuôn đổ cho toàn thế giới. Đừng để ai tìm đến với con mà phải ra đi khi chưa trọn niềm tín thác vào lòng xót thương mà Cha vẫn nồng nàn dành trọn cho các linh hồn.

Con hãy ra sức cầu nguyện cho các linh hồn hấp hối. Nhờ những lời van nài ấy, con sẽ xin cho họ được lòng tín thác vào tình thương Cha, bởi vì điều họ cần nhất và tối thiểu phải có chính là lòng tín thác. Con hay thâm tín rằng phần rỗi đời đời của một số linh hồn đang trải qua những giờ phút cuối cùng ấy tuỳ thuộc vào lời cầu nguyện của con. Con hiểu biết toàn bộ vực thẳm Lòng Thương Xót của Cha, (129) vậy con hãy kín múc cho con và nhất là cho các tội nhân đáng thương. Thà rằng trời đất trở về hư vô chứ tình thương Cha không thể nào không ấp ủ một linh hồn có lòng tín thác.

1778 Quyết định của tôi vẫn như cũ: kết hợp với Chúa Kitô Nhân Lành.

Kết Thúc Tuần Tĩnh Tâm

Cuộc Tình Tự Cuối Cùng với Chúa

1779 Lạy Chúa, Tình Yêu Hằng Hữu, con xin cám tạ vì Chúa đã nhân hậu với con không sao tưởng tượng, đó là Chúa đã đích thân đảm nhận việc thánh hoá con. - **Hỡi ái nữ của Cha, con hãy để ba nhân đức sau đây tô điểm con một cách đặc biệt: khiêm nhượng, ý hướng ngay lành, và đức ái. Đừng làm điều gì vượt quá những điều Cha đòi hỏi và hãy chấp nhận tất cả những gì bàn tay Cha trao cho con. Con hãy gắng đạt một đời sống trầm lặng để có thể nghe thấy thanh âm rất khẽ của Cha mà chỉ những linh hồn trầm lặng mới có thể nghe được...**

1780 **(139)** Mãi đến tận nửa đêm mà tôi vẫn không sao chợp mắt, tôi quá nôn nao về việc tuyên lại lời khấn vào ngày hôm sau. Sự cao cả của Thiên Chúa ấp tủ toàn thể con người tôi.

Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống

[Ngày 5 tháng 6 năm 1938]. Tuyên Lại Lời Khấn

1781 Tôi thức dậy sớm hơn thường lệ và lên nhà nguyện, chìm đắm trong tình yêu Thiên Chúa. Trước giờ hiệp lễ, tôi âm thầm tuyên lại các lời khấn. Sau hiệp lễ, tình yêu vời vợi của Thiên Chúa bao trùm lấy tôi. Linh hồn tôi được hiệp thông với Chúa Thánh Thần, Đấng là Thiên Chúa như Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Hơi thở Người làm linh hồn tôi ngập lút trong hoan lạc đến độ dù cố

gắng diễn tả một chút những gì tâm hồn được cảm nghiệm tôi cũng không sao làm nổi. Suốt ngày, dù tôi ở đâu và giao tiếp với ai, sự hiện diện sống động của Thiên Chúa vẫn ở bên tôi; linh hồn tôi đắm đuối trong niềm tri ân vì những hồng ân lớn lao này.

1782 **(131)** + Hôm nay, khi tôi ra vườn, Chúa phán với tôi: **Con hãy trở về phòng vì Cha sẽ đợi con ở đó.** Ngay khi vừa trở về, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu đang ngồi ở bàn và đợi chờ tôi. Người âu yếm nhìn tôi và phán: **Hỡi ái nữ của Cha, lúc này Cha muốn con hãy ghi chép, bởi vì cuộc tản bộ ấy không hợp với ý Cha.** - Tôi - còn lại một mình ghi chép.

1783 + Khi đắm đuối trong lời cầu nguyện và kết hợp với mọi thánh lễ đang được cử hành khắp thế giới, tôi nài xin Chúa vì những thánh lễ ấy mà thương xót thế giới, nhất là các tội nhân đáng thương lúc này đang hấp hối. Ngay lập tức, trong lòng tôi nhận được câu trả lời của Chúa: một ngàn linh hồn **(132)** đã nhận được ơn thánh qua lời trung gian khẩn cầu của tôi vừa dâng lên Chúa.

Vì không biết chúng ta phải cứu bao nhiêu linh hồn bằng cầu nguyện và hy sinh, vì thế, lúc nào chúng ta cũng hãy cầu nguyện cho các tội nhân.

1784 Hôm nay, trong cuộc chuyện vãn khá lâu, Chúa phán với tôi: Cha khao khát ơn cứu độ cho các linh hồn biết bao! Hỡi thư ký rất thân thương của Cha, con hãy viết rằng Cha muốn trào đổ sự sống thần linh của Cha cho các linh hồn để thánh hoá họ, giá mà họ cũng sẵn lòng đón nhận ơn Cha. Các linh hồn tội lỗi nhất cũng sẽ đạt đến mức thánh thiện cao vời nếu như họ tín thác vào Lòng Thương Xót của Cha. Những cõi sâu tiềm tàng trong hữu thể Cha sung mãn trào tràn lòng xót thương và đang trào ra cho tất cả những gì Cha đã tạo dựng. Niềm vui sướng của Cha là hoạt động trong một linh hồn, đổ đầy cho họ tình thương của Cha (133) và làm cho họ nên thánh. Vương quốc của Cha trên thế gian này là sự sống của Cha trong các linh hồn.

1785 Hôm nay, Mẹ Bề Trên [Irene] đến thăm tôi, nhưng chỉ một lúc ngắn. Khi rảo mắt nhìn quanh, Mẹ nhận xét ở đây cái gì cũng đẹp. Đúng vậy thật, các nữ tu cố gắng làm cho thời gian của tôi ngụ tại dưỡng đường được vui tươi. Nhưng tất cả cái đẹp này không làm giảm bớt được sự hy sinh của tôi mà chỉ mình Chúa có thể nhìn thấy và sẽ chấm dứt khi trái tim tôi ngừng đập. Vẻ đẹp thế gian và cả thiên đàng cũng không thể làm vơi bớt nỗi cực hình rất day dứt từng phút giây, **(134)**mặc dù hoàn toàn bên trong nơi linh hồn tôi. Nó sẽ chỉ chấm dứt khi chính Chúa, Tác Giả nỗi khổ hình của tôi lên tiếng - "Đã đủ". Không gì có thể làm nguôi ngoai sự hy sinh của tôi.

Thứ Sáu sau lễ Thánh Thể

[Ngày 17 tháng 6 năm 1938]

1786 Vào thứ Sáu sau lễ Thánh Thể, tôi cảm thấy quá yếu nhược đến độ tôi tưởng phút giây được ngóng đợi từ lâu đã đến. Hồi đêm, tôi bị sốt rất cao và thổ ra toàn máu. Tuy nhiên đến sáng, tôi cũng đi rước Chúa Giêsu, nhưng không ở lại dự thánh lễ được. Đến chiều, thân nhiệt của tôi thình lình tụt xuống 35,8ºC. Tôi cảm thấy rã rời như thể mọi sự trong người tôi đang chết dần. Nhưng khi dìm mình trong cầu nguyện thẳm sâu, tôi được biết vẫn chưa đến giờ phút giải thoát, nhưng chỉ là một tiếng gọi gần hơn của Đấng Tình Quân của tôi mà thôi.

1787 Khi được gặp Chúa, tôi thưa với Người: (135) “Lạy Chúa Giêsu, Chúa đang đùa với con đấy nhé; Chúa cho con thấy cổng thiên đàng đã mở, rồi Chúa lại bỏ con ở trần gian này”. Chúa phán với tôi: Khi về thiên đàng, con sẽ nhìn thấy những ngày hiện nay, con sẽ vui sướng và sẽ muốn nhìn thấy càng nhiều ngày như thế càng tốt. Hỡi ái nữ của Cha, Cha không ngạc nhiên về việc giờ đây con không hiểu được điều này, bởi vì tâm hồn con đ**ang ngập tràn đau thương và khát khao Cha. Thái độ tỉnh thức của con làm thoả lòng Cha. Lời Cha như thế là đủ cho con; điều ấy hiện giờ sẽ chẳng còn lâu nữa đâu.**

Và linh hồn tôi lại thấy mình còn ở chốn khách đày. Tôi kết hợp với thánh ý Chúa với lòng mến yêu, phó mình cho những định lệnh đầy yêu thương của Người.

1788 Những câu chuyện tôi nghe được ở đây về các vấn đề thế giới làm tôi mệt mỏi đến gần ngất xỉu. Các chị chăm sóc tôi đã nhận ra tình trạng này, bởi vì nó hiện lộ ra ngoài.

1789 **(136)** + Hôm nay [22] tôi được nhìn thấy vinh quang Thiên Chúa chiếu giãi từ bức hình. Nhiều linh hồn đang được lãnh nhận các ơn thánh, tuy họ không công khai nói ra điều ấy. Mặc dù bức hình phải trải qua đủ thứ thăng trầm, nhưng Thiên Chúa sẽ nhờ đó mà được vinh quang; những nỗ lực của Satan và các kẻ dữ sẽ vỡ tan tành và phí công tất cả. Bất chấp nỗi cuồng nộ của Satan, Lòng Thương Xót Chúa sẽ vinh thắng trên toàn thế giới và sẽ được mọi tâm hồn tôn thờ.

1790 Tôi đã biết để cho Chúa hành động trong linh hồn, luôn không được hành động theo ý mình; nếu không, Thiên Chúa sẽ không thể thực hiện hiện ý của Người.

1791 Lúc ấy, một cơn bão lớn đang thổi đến, tôi liền đọc chuỗi kinh. Tôi bỗng nghe thấy tiếng nói của một thiên thần: “Con không thể đến sát **(137)** cơn bão, bởi vì ánh sáng phát xuất từ chị ấy xua đuổi con và cơn bão”. Đó là lời một thiên thần than phiền với Thiên Chúa. Tôi nhận ra sự tàn phá kinh khủng vị thiên thần sắp sửa giáng xuống qua cơn bão ấy, nhưng tôi cũng biết chuỗi kinh này đẹp lòng Thiên Chúa, và có một sức mạnh rất lớn lao.

1792 Tôi biết một linh hồn rất đẹp lòng Chúa và giữa muôn vàn bách hại, Chúa vẫn đang mặc cho linh hồn này một phẩm giá lạ lùng và cao cả. Linh hồn tôi hết sức vui mừng về điều này.

1793 Giây phút sướng vui nhất đối với tôi là được tình tự với Chúa trong tâm hồn. Tôi cố gắng hết sức không để Chúa phải lẻ loi. Người thích được ở với chúng ta luôn luôn...

1794 **(138)** Lạy Chúa Giêsu là Thiên Chúa Hằng Hữu, con xin tạ ơn Chúa vì muôn vàn ân sủng và phúc lành Chúa ban. Ước gì từng nhịp đập của tim con đều trở thành một khúc tân ca để tri ân Chúa. Lạy Chúa, ước chi từng giọt máu của con đều tuần hoàn cho Chúa. Linh hồn con là một bài thánh ca tôn thờ Lòng Thương Xót Chúa. Lạy Chúa, con yêu mến Chúa, chỉ một mình Chúa mà thôi.

1795 Lạy Thiên Chúa của con, mặc dù những đau khổ của con thật kinh hoàng và da diết, nhưng con xin chấp nhận như những món quà xinh đẹp từ tay Chúa. Con đón nhận tất cả, kể cả những đau khổ các linh hồn khác không thèm chấp nhận. Chúa có thể đến với con bằng mọi sự, lạy Chúa Giêsu của con; con sẽ không từ chối Chúa điều gì. Con chỉ xin Chúa một điều là ban cho con sức mạnh để chịu đựng những đau khổ, và để chúng trở nên đáng công mà thôi. Đây trót hữu thể con; xin Chúa hãy dùng con theo ý Chúa.

1796 **(139)** Hôm nay, [23] tôi nhìn thấy Thánh Tâm Chúa Giêsu trên bầu trời, giữa một vầng sáng vô cùng chói chang. Những luồng sáng phát ra từ thương tích [nơi cạnh sườn] của Chúa chiếu toả khắp thế giới.

1797 Hôm nay, Chúa Giêsu đến với tôi và phán: Hỡi ái nữ của Cha, con hãy giúp Cha cứu vớt các linh hồn. Con hãy đến với một tội nhân đang hấp hối và tiếp tục đọc chuỗi kinh, nhờ đó con sẽ xin được cho người ấy lòng tín thác vào Lòng Thương Xót Cha, vì người ấy đã tuyệt vọng.

1798 Bỗng tôi thấy mình ở trong một túp lều, nơi đó có một người đàn ông cao niên đang hấp hối giữa cơn vật vã đau đớn. Chung quanh là các thân nhân thương khóc, ngoài ra, còn có môt bầy quỷ dữ đen đủi. Khi tôi bắt đầu cầu nguyện, bọn quỷ thần tăm tối liền tháo chạy, vừa rít lên giận dữ đe doạ tôi. Người hấp hối được hoan hưởng an bình và đã nghỉ yên trong Chúa, lòng đầy tin cậy.

Ngay lúc đó, tôi lại thấy mình trong phòng riêng. Điều này xảy ra thế nào... tôi cũng không biết.

1799 **(140)** + J.M.J. Tôi cảm nghiệm có một sức mạnh đang che chở và bảo bọc tôi khỏi những đợt tấn công của kẻ thù. Sức mạnh ấy bảo toàn và gìn giữ tôi. Tôi cảm thấy điều ấy rất rõ rệt, như thể tôi đang được che chở dưới bóng cánh của Chúa.

1800 Lạy Chúa Giêsu của con, chỉ mình Chúa là Đấng Nhân Lành. Mặc dù tâm hồn con sẽ phải nỗ lực hết sức để ghi chép về lòng nhân lành của Chúa, ít là một phần, nhưng con cũng không sao làm nổi - vì điều này vượt quá trí hiểu chúng con.

1801 Một ngày nọ trong thánh lễ, Chúa cho tôi hiểu biết sâu xa về sự thánh thiện và quyền uy của Người, và đồng thời, tôi cũng thấy cả nỗi đớn hèn của bản thân. Tri thức này làm tôi thật hạnh phúc, và linh hồn tôi được đắm chìm hoàn toàn trong Lòng Thương Xót của Chúa. Tôi cảm thấy hạnh phúc **(141)** bất tận.

1802 Ngày hôm sau, tôi nhận thức rất rõ ràng về những lời sau đây: "Ngươi hãy nhìn xem, Thiên Chúa là Đấng Cực Thánh, còn ngươi là đồ tội lỗi. Không được đến gần Người, và hãy đi xưng tội mỗi ngày". Quả thật, bất kỳ điều gì tôi nghĩ tưởng, dường như đối với tôi cũng là một tội. Nhưng tôi không bỏ hiệp lễ, vì không bị ngăn trở rõ rệt. Tôi quyết định đi xưng tội vào ngày giờ quy định. Đến ngày xưng tội, tôi đã xét mình về tất cả những tội mà tôi định xưng thú. Tuy nhiên, khi vào toà, Thiên Chúa để cho tôi chỉ xưng được có hai lỗi bất toàn, mặc dù tôi cố gắng xưng thú tất cả những gì tôi đã xét thấy. Khi tôi rời toà giải tội, Chúa phán bảo tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, tất cả những điều con định xưng ra - trước mắt Cha - không phải là tội lỗi đâu; (142) vì vậy, Cha cất đi khả năng xưng thú của con.** Tôi đã hiểu ra Satan muốn phá rối sự bình an của tôi nên đã thổi cho tôi những luồng tư tưởng phóng đại. Lạy Đấng Cứu Độ, lòng nhân lành của Chúa lớn lao dường bao!

1803 Một ngày kia, khi đang dọn mình hiệp lễ và nhận ra không có gì để hiến dâng Chúa, tôi cảm thấy mình ở dưới chân Chúa và kêu xin Người thương xót linh hồn đáng thương của tôi: "Nguyện ơn thánh từ Trái Tim đầy xót thương của Chúa tuôn trào xuống cho con, củng cố con trong chiến đấu và đau khổ để con được luôn luôn tín trung với Chúa. Và mặc dù tràn trề khốn nạn, nhưng con không sợ hãi Chúa, bởi vì con quá hiểu về Lòng Thương Xót Chúa. Ôi lạy Chúa, không gì sẽ làm con xa lìa Chúa, bởi vì mọi sự đều không tương xứng với điều con được biết [là Lòng Thương Xót của Chúa] - điều con nhìn thấy rất rõ ràng.

{Hết tập Sáu, cũng là tập cuối]

TẬP BẢY: DỌN MÌNH HIỆP LỄ

(1) + J.M.J. Cracow, ngày 10 tháng 1 năm 1938

Dòn Mình Hiệp Lễ

Nữ tu Mary Faustina phép Thánh Thể

Hội Dòng Các Nữ Tu Đức Mẹ Nhân Lành

1804 **(2)** Giờ phút trọng đại nhất cuộc đời tôi là giờ phút hiệp lễ. Tôi khao khát từng lần, và mỗi khi hiệp lễ, tôi đều dâng lời cám tạ Ba Ngôi Thiên Chúa cực thánh.

Nếu biết ghen tị, chắc các thiên thần sẽ ghen tị với chúng ta về hai điều: một là được hiệp lễ, và hai là được đau khổ.

1805 1. + Hôm nay, tôi dọn mình chờ Chúa đến như một tân nương mong mỏi tân lang của mình. Người là Thiên Chúa tối cao, Lang Quân của tôi. Các tầng trời không thể chứa được Người. Vị luyến thần đứng chầu bên Chúa còn phải che mặt và không ngừng lặp đi lặp lại: Thánh, Thánh, Thánh.

Thiên Chúa tối cao là Lang Quân của tôi. Người được các ca đoàn thiên thần tán dương. Trước thánh nhan Người, các bệ thần phục lạy. Trước vẻ uy hùng của Người, thái dương còn lu mờ. Nhưng Thiên Chúa tối cao là Lang Quân của tôi. Tâm hồn tôi hỡi, hãy ngưng suy ngắm về cách thế các thiên thần tôn thờ Thiên Chúa, vì không còn thời giờ cho việc ấy nữa, Thiên Chúa đang đến và ở sát cửa rồi.

1806 Tôi ra đón Thiên Chúa và mời Người bước vào nơi cư ngụ trong trái tim tôi, tôi sấp mình khiêm cung trước tôn nhan Người. Nhưng Chúa nhấc tôi lên khỏi bụi đất và bảo tôi, hiền thê của Người, đến ngồi bên cạnh và kể cho Người nghe tất cả tâm tư **(3)** của tôi. Được thoải mái trước tấm lòng nhân hậu ấy, tôi tựa đầu vào ngực Chúa và thổ lộ mọi sự cho Người. Lúc đầu, tôi bộc bạch với Chúa các điều tôi chưa từng kể cho thụ tạo nào nghe. Và sau đó, tôi nói về những nhu cầu của Giáo Hội, về các linh hồn tội lỗi đáng thương và họ cần đến lòng xót thương của Người như thế nào. Nhưng thời gian trôi qua quá nhanh. Lạy Chúa Giêsu, con phải đi chu toàn các phận sự đang đợi chờ. Chúa Giêsu cho tôi biết vẫn còn một chút nữa để tạ từ. Một cái nhìn đan xen vào nhau sâu thẳm, và chúng tôi dường như chỉ lìa nhau một lúc; nhưng trên thực tế lại không bao giờ xa nhau. Trái tim chúng tôi lúc nào cũng nên một với nhau. Mặc dù bên ngoài tôi còn phải để ý đến nhiều phận sự khác, nhưng sự hiện diện của Chúa Giêsu lúc nào cũng đưa tôi vào trạng thái tịnh hiệp thẳm sâu.

1807 2. + Hôm nay, tôi dọn mình đón Chúa Giêsu chỉ được một lúc ngắn ngủi, nhưng nồng nàn trong ái tình mãnh liệt. Sự hiện diện của Thiên Chúa thấu nhập và làm tôi bừng lên ngọn lửa yêu đương. Không nói lời nào; chỉ có sự hiểu biết nội tâm. Qua tình ái, tôi đắm đuối hoàn toàn trong Thiên Chúa. Chúa đến nơi ngụ trong tâm hồn tôi. Sau hiệp lễ, tôi chỉ còn đủ tỉnh táo để về lại ghế quỳ của mình. Đồng thời, linh hồn tôi **(4)** được mất hút trong Chúa và không biết những gì đang xảy ra chung quanh. Chúa cho tôi một tri thức nội tâm về Hữu Thể Thần Linh của Người. Những giây phút này thật vắn vỏi, nhưng rất mặn mà. Linh hồn tôi rời nhà nguyện trong trạng thái tịnh hiệp sâu lắng và khó bị chia trí. Vào những lúc ấy, có thể nói tôi chỉ còn chạm một chân xuống đất. Suốt

ngày, không còn hy sinh nào là khó khăn hoặc nặng nề. Mọi tình huống đều khơi lên một tác động tình yêu mới.

1808 3. + Hôm nay, tôi mời Chúa Giêsu là Tình Yêu đến với tâm hồn tôi. Chúa là chính Tình Yêu. Cả thiên đàng đều bừng cháy ngọn lửa từ nơi Chúa và được chan hoà trong tình yêu. Linh hồn con khao khát Chúa như một bông hoa khát khao mặt trời. Lạy Chúa Giêsu, xin hãy mau đến với trái tim con, Chúa biết một bông hoa nao nức mặt trời thế nào thì tâm hồn con cũng nóng lòng khao khát Chúa như thế. Con mở đài hoa trái tim con để đón nhận tình yêu Chúa.

1809 Khi Chúa Giêsu đến với tâm hồn tôi, mọi sự trong hồn tôi đều run bần bật vì sức sống và độ ấm. Lạy Chúa Giêsu, xin trút ra tình yêu của trái tim con và trào đổ vào đó tình yêu của Chúa, tình yêu bừng cháy và rạng chiếu, biết chịu đựng mọi hy sinh, và biết quên mình hoàn toàn.

Ngày hôm nay, ngày của tôi được đánh dấu bằng hy sinh...

1810 **(5)** 4. + Hôm nay, tôi chuẩn bị đón Đức Vua ngự đến.

Lạy Chúa, Vua vinh quang muôn thuở, con là gì và Chúa là ai? Hỡi tâm hồn tôi ơi, ngươi có biết ai đang đến với ngươi hôm nay không? Có, tôi biết chứ, nhưng - lạ thật - tôi không thể hiểu thấu được. Ôi, Người đâu phải chỉ là một ông hoàng, Người là Vua các vua, là Chúa các chúa. Trước thánh nhan Người, toàn thể quyền thần và quản thần đều run sợ. Hôm nay, Người sắp đến với hôm nay tôi. Tôi nghe thấy Người đang đến gần. Tôi ra đón chào và mời Người. Khi Người vào nơi ngụ trong trái tim tôi, tôi được tràn đầy một niềm khâm sùng đến độ ngất đi vì kính sợ, quỵ xuống dưới chân Người. Chúa Giêsu dang tay cho tôi và âu yếm cho hồn tôi được ngồi bên Người. Người trấn an và phán với tôi: **Hãy xem, Cha đã bỏ ngai thiên đàng để được kết hợp với con. Những gì con nhìn thấy chỉ là một phần nhỏ bé, thế mà linh hồn con đã ngất đi với tình yêu. Tâm hồn con sẽ ngỡ ngàng đến thế nào khi thấy Cha trong tất cả vinh quang của Cha.**

1811 Nhưng Cha muốn cho con biết rằng cuộc sống muôn đời phải bắt đầu ngay từ dưới trần thế qua việc hiệp lễ. Mỗi lần hiệp lễ đều tăng thêm cho con nhiều khả năng để kết thân với Thiên Chúa trong cõi đời đời.

Và thế là, lạy Đức Vua của con, con không xin Chúa gì nữa, mặc dù biết **(6)** Chúa có thể ban phát mọi sự cho con. Con chỉ xin Chúa một điều này thôi; mãi mãi xin hãy là Vua của lòng con; thế là đủ cho con lắm rồi.

1812 Hôm nay, tôi lặp lại hành vi suy phục Đức Vua của tôi, bằng việc trung thành với các soi động bên trong.

1813 5. + Hôm nay, tôi không ép mình chuẩn bị gì đặc biệt cả. Tôi không thể nghĩ tưởng điều gì, mặc dù tôi cảm nhận được nhiều điều. Tôi nao nức mong đợi giờ Chúa đến với hồn tôi. Tôi gieo mình vào vòng tay Người và thân thưa về nỗi bất lực và khốn cùng của tôi. Tôi thổ lộ tất cả nỗi thương đau của hồn tôi vì không thể yêu mến Người thiết tha như ước muốn. Tôi thực hiện những hành vi tin, cậy, mến, và sống như thế suốt ngày.

1814 6. + Hôm nay, giờ dọn mình của tôi cũng ngắn ngủi. Một niềm tin mãnh liệt và sống động gần như xé toang bức màn tình ái. Sự hiện diện của Chúa thấu nhập tâm hồn tôi như tia sáng mặt trời xuyên qua pha lê. Vào phút giây được rước Chúa, toàn thể hữu thể tôi chìm đắm trong Người. Sự ngỡ ngàng và phục kính tràn ngập khi tôi được thấy uy linh cao cả Thiên Chúa đã cúi xuống với tôi là vực khốn cùng. Từ linh hồn tôi trào dâng một niềm tri ân sâu xa lên **(7)** Đấng đã trao ban mọi ân sủng cho tôi, nhất là hồng ân được mời gọi để phụng sự một mình người.

1815 7. + Hôm nay, trong giờ hiệp lễ, tôi muốn kết hợp với Chúa Giêsu bằng tình yêu hết sức mật thiết. Tôi khao khát Chúa quá nồng nàn, dường như giờ phút linh mục cho tôi hiệp lễ sẽ không bao giờ đến. Linh hồn tôi lập tức rơi vào cuộc xuất thần vì quá khát khao Chúa.

1816 Khi tôi được tiếp đón Chúa vào lòng, bức màn đức tin bị xé toang. Tôi thấy Chúa Giêsu và Người phán với tôi: **Hỡi ái nữ của Cha, tình yêu con đã đền bồi cho Cha được sự nguội lạnh của rất nhiều linh hồn.** Sau những lời ấy, tôi thấy chỉ còn một mình, nhưng suốt ngày hôm ấy, tôi đã sống trong tâm tình đền tạ.

1817 8. + Hôm nay, tôi cảm thấy vực thẳm khốn cùng trong linh hồn tôi. Tôi muốn đến với Chúa Giêsu Thánh Thể như một suối nguồn xót thương, và tôi dìm mình hoàn toàn trong đại dương tình ái này.

Khi đón nhận Chúa Giêsu, tôi gieo mình vào lòng Người như một vực thẳm sâu nhiệm đầy thương xót vô tận. Càng cảm thấy mình khốn cùng, niềm tín thác của tôi nơi Chúa càng mãnh liệt.

Trong tâm tình tự hạ, tôi sống trọn một ngày.

1818 **(8)** 9. + Hôm nay, linh hồn tôi sống trong tâm tình thơ thảo. Tôi kết hợp với Chúa như con nhỏ với Cha hiền. Tôi cảm thấy hoàn toàn như một người con của Thiên Chúa.

1819 Khi đã đón nhận Chúa Giêsu Thánh Thể, tôi được hiểu biết sâu xa về Cha trên trời và tình phụ tử của Người dành cho các linh hồn.

Hôm nay, tôi sống trong niềm tôn vinh Thiên Chúa Ba Ngôi. Tôi cám tạ Thiên Chúa đã đoái thương nhận chúng ta làm nghĩa tử của Người qua ơn thánh.

1820 10. + Hôm nay, tôi muốn được biến đổi hoàn toàn và trọn vẹn trong tình yêu Chúa Giêsu, và cùng với Người hiến mình cho Cha trên trời.

Trong giờ thánh lễ, tôi nhìn thấy Chúa Giêsu Hài Đồng trên bình thánh, và Người phán với tôi: **Cha đang ngự trong lòng con như con thấy Cha trên bình thánh này.**

1821 Sau hiệp lễ, tôi cảm nghiệm nhịp đập của Trái Tim Chúa Giêsu nơi trái tim tôi. Mặc dù từ lâu tôi đã biết Thánh Thể vẫn lưu lại trong tôi cho đến lần hiệp lễ kế tiếp, nhưng suốt ngày hôm nay, tôi thờ lạy Chúa Giêsu trong lòng tôi và xin Người, bằng thánh ân, hãy gìn giữ các trẻ em cho khỏi những sự dữ đang đe doạ chúng. Một sự hiện diện sống động của Thiên Chúa ở với tôi suốt ngày, đến thân xác tôi cũng cảm nhận được, nhưng không cản trở các việc phận sự của tôi.

1822 **(9)** 11. + Hôm nay, linh hồn tôi đặc biệt ước mong được chứng tỏ tình yêu với Chúa Giêsu. Khi Chúa ngự vào tâm hồn, tôi sấp mình dưới chân Người như một nụ hồng. Tôi muốn hương thơm tình yêu tôi liên lỉ làm thơm ngát chân toà Chúa. Lạy Chúa Giêsu, Chúa hãy nhìn xem nụ hồng này, đó là trót trái tim con [xin dâng] cho Chúa, không chỉ giờ đây, khi trái tim con được bừng cháy như một hòn than rực lửa, mà còn suốt ngày, khi con dâng hiến những bằng chứng tình yêu của con bằng việc trung thành với ơn Chúa.

Hôm nay, nếu gặp những khó khăn và đau khổ, tôi sẽ lập tức hái lấy tất cả để tung vào chân Chúa như những nụ hồng. Có hệ gì nếu bàn tay hoặc cả trái tim tôi có bị chảy máu...

1823 12. + Hôm nay, linh hồn tôi chuẩn bị chào đón Đấng Cứu Độ ngự đến, Người chính là toàn khối nhân lành và yêu thương. Những cám dỗ và chia trí làm tôi khổ sở, không để tôi dọn mình đón Chúa.

Vì vậy, lạy Chúa, linh hồn con càng khát khao được tiếp rước Chúa hơn nữa, bởi vì con biết khi Chúa đến, Chúa sẽ cứu thoát con khỏi những khốn khổ này. Và nếu thánh ý Chúa muốn con chịu khổ, xin Chúa ban sức mạnh cho con chiến đấu.

Lạy Chúa Giêsu, Đấng Cứu Độ, Đấng đã đoái thương **(10)** ngự đến linh hồn con, xin xua đuổi những cơn chia trí không để con thưa chuyện với Chúa.

Chúa Giêsu trả lời: Cha muốn con như một chiến binh dày dạn chinh chiến, biết ban mệnh lệnh cho người khác giữa lúc bom đạn nổ rền. Hỡi con nhỏ của Cha, cũng thế, con hãy biết cách làm chủ bản thân giữa những khó khăn gian khổ nhất và đừng để điều gì làm con xa Cha, dù là những sa ngã của con.

Hôm nay, lạy Chúa Giêsu, con chiến đấu suốt ngày với một khó khăn mà Chúa đã biết.

1824 13. + Hôm nay, trái tim tôi rộn ràng vui sướng. Tôi rất ước mong Chúa Giêsu đến với tâm hồn tôi. Con tim khao khát của tôi bừng cháy ngọn lửa tình yêu càng lúc càng mãnh liệt.

Khi Chúa Giêsu đến, tôi đã ném mình vào vòng tay của Người như một con trẻ. Tôi thân thưa với Người về niềm vui của tôi. Chúa Giêsu lắng nghe hết những lời tự sự của tôi. Khi tôi xin Chúa tha thứ vì đã không dọn mình rước Chúa mà chỉ nghĩ đến việc sớm được chia sẻ niềm vui với Người, Chúa đáp: **Cách chuẩn bị đón Cha vào tâm hồn như thế này làm vui lòng Cha nhất. Hôm nay, Cha sẽ chúc lành một cách đặc biệt cho niềm vui của con. Không gì sẽ làm xáo động được niềm vui ấy suốt ngày hôm nay...**

1825 **(11)** 14. + Hôm nay, linh hồn tôi đang chuẩn bị chờ đón Chúa đến, Người có thể làm mọi sự, Người có thể cho tôi nên hoàn hảo và thánh thiện. Tôi đang dọn mình rất cẩn thận để tiếp rước Người, nhưng khó khăn ở chỗ làm cách nào để dâng tiến Người điều đó? Tôi lập tức vứt bỏ [khó khăn ấy]. Tôi sẽ thưa lên điều ấy theo cách thế con tim chỉ dẫn.

1826 Khi được đón tiếp Chúa Giêsu trong bí tích Thánh Thể, trái tim tôi đã vở lở reo vui: “Lạy Chúa Giêsu, xin hãy biến đổi con nên bánh thánh! Con muốn được làm một bánh thánh sống động cho Chúa. Chúa là Thiên Chúa cao cả và toàn năng; Chúa có thể ban ơn này cho con”. Và Chúa đáp lời tôi: **Con là một bánh thánh sống động rất đẹp lòng Cha trên trời. Nhưng con hãy suy nghĩ: Một bánh thánh là gì? Một hy sinh. Vậy thì...?**

Ôi Chúa Giêsu của con, con hiểu ra ý nghĩa của “bánh thánh”, ý nghĩa của hy sinh. Con ước ao được làm một bánh thánh trước uy linh Chúa; tức là một hy sinh sống động hằng ngày bừng cháy để tôn vinh Chúa.

Khi sức lực của tôi bắt đầu kiệt quệ, Thánh Thể sẽ đỡ nâng và ban sức mạnh cho tôi. Quả thật, tôi sợ hãi ngày mà tôi sẽ không được hiệp lễ. Linh hồn tôi kín múc được nguồn sức mạnh lạ lùng từ Thánh Thể.

Lạy Bánh Thánh sống động, xin hãy là ánh sáng của hồn con!

1827 **(12)** 15. + Hôm nay, linh hồn tôi dọn mình đón tiếp Thánh Thể như đón chờ đại tiệc hôn lễ, ở đó, mọi khách tham dự đều rạng rỡ trong vẻ đẹp khôn tả. Tôi cũng được mời dự tiệc, nhưng tôi không nhìn thấy vẻ đẹp nơi mình, chỉ có một vực thẳm đớn hèn mà thôi. Vì cảm thấy không xứng đáng được ngồi dự tiệc, tôi sẽ chui xuống gầm bàn, ngay dưới chân Chúa Giêsu, và xin Người những mảnh vụn từ bàn rơi xuống.

Vì hiểu biết lòng nhân hậu của Chúa, con sẽ đến với Chúa, lạy Chúa Giêsu, nỗi khốn cùng của con sẽ biến tan trước lòng xót thương của Trái Tim Chúa. Vì vậy, trong ngày hôm nay, con sẽ khơi dậy niềm tín thác vào Lòng Thương Xót Chúa.

1828 16. Hôm nay, uy linh Chúa bao bọc tôi. Tôi không còn cách nào dọn mình tốt hơn được nữa. Tôi được Chúa hoàn toàn phủ bọc. Linh hồn tôi cháy trong lửa tình yêu Thiên Chúa. Tôi chỉ biết tôi đang yêu và được yêu. Thế là đủ cho tôi rồi. Tôi cố hết sức để trung thành với Chúa Thánh Thần và thực hiện những yêu sách của Người trong ngày hôm nay. Tôi cũng cố gắng hết mình để giữ thinh lặng nội tâm hầu có thể nghe được tiếng của Người...

CHÚ THÍCH Những Chữ Viết Tắt

(Trong Phần Chú Thích)

A.A.S.: Công Báo Toà Thánh

A.SF.: Hồ sơ về nữ tu Faustina

A.SF. Recol.: Hồ sơ về nữ tu Faustina; Những hồi ký của những người quen biết ngài.

A. SJ-C: Hồ sơ của các nữ tu dòng Đức Mẹ Nhân Lành

- Các Ký Sự

A. SMDM-C&D: Hồ sơ của các nữ tu dòng Đức Mẹ Nhân Lành

- Các ký sự và Sổ tử.

A. SMDM-C: Hồ sơ của các nữ tu dòng Đức Mẹ Nhân Lành

- Sổ tử

HP: Hiến pháp dòng (Đức Mẹ Nhân Lành)

TÌM ĐỀ MỤC

Bí Tích Xá Giải:

Lòng tín thác và: 1602

Lời khuyên của Chúa Giêsu

- cho các linh hồn muốn được ơn ích từ: 113, 132, 1784

- cho chị Faustina về: 1602, 1725

Những điều kiện để lãnh nhận ơn thương xót và tha thứ: 300, 699, 1108

Nơi gặp gỡ giữa Chúa Giêsu và các linh hồn: 1602

Phép lạ của Lòng Thương Xót Chúa: 225, 1448

Rao giảng về Lòng Thương Xót Chúa và: 1521

Suối mạch thương xót: 1602

Toà Xót Thương: 975, 1448

Bức hình Chúa Thương Xót :

Ánh nhìn của Chúa Giêsu từ: 326

Ảnh hưởng của: 1379

Bài thơ tôn kính bức hình: 1

Các phúc lành: 49, 341

Cách vẽ: 49

Cha Andrasz và cha Sopocko dưới chân: 675

Chiếc bình kín múc nhiều ân sủng: 327

Chiến thắng của Lòng Thương Xót và: 1789

Hàng chữ trên: 47

- giải thích về: 327

- những quan tâm về: 88

Lời khuyên của cha giải tội về việc vẽ: 49

Lời nguyện liên kết với việc tôn kính bức hình: 187

Một phần trong công cuộc của Lòng Thương Xót: 154

Ngai toà Lòng Thương Xót: 1

Nguyên nhân ngất trí: 1299-1300

Nguồn gốc bức hình: 47, 67

Nhắc nhở cho thế giới về những công trình Lòng Thương Xót Chúa: 742

Những lời hứa về việc tôn kính bức hình:48, 570

Những luồng sáng Lòng Thương Xót trên: 50

- chiếu giãi cho khắp thế giới: 87

- chiếu giãi cho người hấp hối - và một cái chết an lành: 165

- giải thích luồng sáng đỏ và xanh lam nhạt: 299

- từ Bánh Thánh trong mặt nhật: 336, 344, 1046

- từ bức hình đến Bánh Thánh trên mặt nhật, rồi chiếu giãi khắp thế giới: 441

- từ bức hình: 540
- từ Thánh Tâm Chúa Giêsu: 177, 1796
- từ Trái Tim Chúa Giêsu trên thập giá: 414
Sự vĩ đại của: 313
Thất vọng về việc vẽ: 313
Thị kiến về bức hình và
- những luồng sáng ngày Chúa Nhật sau lễ Phục Sinh: 420
- sống động: 416, 417, 851
- trên nhà nguyện tại Vilnius: 87
Tôn kính trong Giáo Hội: 570
Trách vụ vẽ: 154
Trong linh hồn của thánh nữ Faustina: 49
Truyền bá bức hình, 47
Trưng bày vào Chúa Nhật sau lễ Phục Sinh: 88
Vào dịp lễ kính Mình Máu Thánh Chúa: 441
Việc tôn kính bức hình, nguồn mạch nhiều ơn: 742
Yêu cầu của Chúa Giêsu về việc vẽ: 1, 47

Cao Rao Lòng Thương Xót Chúa:
Còn thiếu sót trong việc: 1273
Lời Chúa Giêsu kêu gọi chị Faustina về việc: 164, 300, 687,
1074, 1142, 1190, 1396, 1521, 1665, 1666
Những ơn thánh ban cho những người cao rao: 377, 378, 379, 1075, 1540
Chúa Tái Lâm:
Đức Mẹ, chị Faustina và: 635
Gần đến ngày: 965
Lời kinh của chị Faustina xin: 1570
Những dấu chỉ của:
- Lòng Thương Xót chuẩn bị cho: 848, 1146, 1588
- những ngày tăm tối: 83
Những hành vi thương xót và: 1158

Chuỗi Kinh:

Công thức: 476

Để xin ơn thương xót cho đất nước Ba Lan: 714

Đưa nhân loại đến gần Chúa Giêsu hơn: 929

Hoán cải và: 687

Lòng Thương Xót và: 848

Mọi sự đều đạt được nhờ: 1128, 1541

Nguồn gốc: 474

Trợ giúp người hấp hối: 810, 811, 1035, 1565, 1798

Tuần cửu nhật trước lễ kính Lòng Thương Xót Chúa: 796, 1059

Công Trình của Lòng Thương Xót:

Cha Sopocko và: 421, 1608

Chị Faustina và: 154, 281, 1401, 1530, 1643, 1644

Công cuộc của Chúa Giêsu: 1667

Liên kết với công cuộc Cứu Độ: 89

Những phương cách để tham dự vào: 1155-1158

Những thành quả tương lai: 1300

Tác động trên các linh hồn: 1379

Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa:

Cảnh báo về những đau khổ: 316

Chị Faustina với:

- đón chờ Chúa trong mùa Vọng: 793

- tại đền thánh ở Czestochowa: 160

Chúa Giêsu, Đức Mẹ, và Thánh Cả Giuse: 608, 846, 1442

Chúa Giêsu khuyên dạy hãy xin Mẹ trợ giúp trong những cơn cám dỗ: 1560

Chuẩn bị cho đời sống nội tâm sâu xa hơn với Chúa Giêsu: 785

Của các linh mục mến yêu Đức Mẹ: 806

Củng cố chị Faustina trong đau khổ: 25

Dạy chị Faustina:
- cách sống cho Thiên Chúa: 620
- kết thân với Thiên Chúa: 450
- phó thác cho thánh ý Thiên Chúa: 1437
- về cuộc sống nội tâm với Chúa Giêsu, nhất là trong việc hiệp lễ: 840
Đức Mẹ và cha giải tội: 330, 597
Đức Mẹ và Chúa Hài Nhi: 677, 846
Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa của các linh hồn: 1585
Những thị kiến ban cho chị Faustina:
- can thiệp cho Ba Lan: 1261
- Chúa Giêsu và Đức Mẹ: 88, 330
- kêu gọi chị:
+ cầu nguyện cho đất nước Ba Lan: 325
+ dâng những lời khấn cầu cho Ba Lan: 468
+ tại Ostra Brama: 529
+ tại nhà nguyện nhỏ trở thành một đền thánh lớn: 561
- khích lệ chị: 449
Những luồng sáng phát ra từ Trái Tim Mẹ: 33
Ơn thanh sạch: 40
Tỏ cho chị Faustina biết:
- về bảy lưỡi gươm thâu qua lòng Mẹ: 786
- về hội dòng mới để dọn thế giới đón chờ Chúa tái lâm: 625
- về việc chuẩn bị thế giới chờ Chúa tái lâm: 635
Về lễ Chúa Lên Trời: 1711
Về lễ Đức Mẹ Lên Trời: 1244
Về lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm: 564, 805, 1414-1415
Viếng thăm Luyện Ngục: 20
Với Trái Tim bị đâm thâu, bảo vệ Ba Lan khỏi bị trừng phạt: 686

Giờ Thương Xót Vô Biên:

Những lời hứa gắn liền với: 1320, 1572

Thị kiến Chúa Giêsu tử giá vào: 648
Yêu cầu của Chúa Giêsu:
- kêu nài Lòng Thương Xót, nhất là cho các tội nhân: 1320, 1572
- thực hiện một số hành vị đạo đức thường nhật vào: 1572

Hành vi Thương Xót:
Các cách thực thi: 724, 1156, 1157, 1316, 1317
Chị Faustina và: 280, 1312, 1694, 1695
Lời người ta cầu xin ơn biết thương xót: 163, 1242

Lễ kính Lòng Thương Xót Chúa:
Chúa Giêsu giải thích: 341
Chúa Nhật sau lễ Phục Sinh, ngày lễ kính: 49, 88, 280, 299, 420, 570
Dịp bế mạc năm thánh Cứu Độ: 1935, 420
Gợi lên niềm tín thác: 570
“Hy vọng cuối cùng cho ơn cứu độ”: 687, 965, 998, 1228
Hờ hững với: 341
Lệnh truyền hãy cử hành: 280
Lòng nhân lành của Thiên Chúa và: 458
Những điều kiện để lãnh ơn tha thứ mọi tội lỗi: 699, 1109
Những hành vi thương xót và: 742
Nơi nương ẩn và cư ngụ cho mọi người, nhất là cho các tội nhân: 699, 742
Ơn chữa lành và tăng sức cho linh hồn cần thiết: 99
Ơn tha thứ tội lỗi và hình phạt: 300
Thánh Tâm Chúa Giêsu vui mừng về: 998
Tầm quan trọng của ngày lễ đối với Chúa: 1517
Ước muốn của Chúa Giêsu về: 49, 299

Lòng Thương Xót:
Công trìnhcủa Chúa Giêsu, chứ không phải của chị Faustina: 1667
Giờ Thương Xót: 1320, 1572

Hiểu biết về Lòng Thương Xót Chúa: 1396
Không loại trừ một ai: 1182
Thiên Chúa là Đấng Xót Thương: 281, 1148
Tuôn trào từ các thương tích của Chúa Kitô: 1190
Ưu phẩm cao trọng nhất của Thiên Chúa: 301
Vua Thương Xót: 83, 88, 367, 378

Lòng Thương Xót Chúa:
Bảo vệ các linh hồn: 1516
Bí tích xá giải và: 975, 1602
Các linh mục và: 1521
Các linh hồn nài xin: 1146
Các linh hồn phản chiếu: 1148
Chị Faustina và:
- cao rao: 635
- các sứ điệp của Chúa Giêsu về: 1074
- nói với các linh mục về: 177
- rao giảng không ngừng: 1521
- rao giảng cho toàn thế giới: 1142
- “Thư Ký” của: 965, 1160, 1275, 1605, 1784
- viết và nói về: 1448
- viết cho các linh mục đau khổ về: 1146
Chiếu soi vào các linh hồn như ánh sáng mặt trời qua pha lê: 528
Chúa Giêsu, Đấng là Toàn Yêu và Toàn Thương: 1074
Chuỗi kinh, một phương thế để đạt được ơn thương xót: 848
Để đạt được ơn sám hối: 1448
Được sáng tỏ trong kinh nghiệm về sự hiện diện của Thiên Chúa Ba Ngôi nơi thánh nữ Faustina: 1073
Được xác định trong mọi công trình của Chúa, nhất là ơn tha thứ các tội nhân: 723
“Hy vọng cuối cùng cho ơn cứu độ”: 998
Không bao giờ cạn kiệt: 1273

Không kết án ai: 1452
Không nỗi khốn nạn nào sánh được với: 1273
Kinh cầu ca tụng: 949
Lời nguyện xin: 1570
Mọi sự hiện hữu đều được tiềm ẩn nơi: 1076
Ngôn ngữ không xứng hợp để diễn tả: 359
Nhiều linh hồn tán dương: 1073
Phát nguyên từ Trái Tim Chúa Giêsu và chiếu qua trái tim
chị Faustina: 1777
Quyển sách ghi tên những ai tán dương Lòng Thương Xót Chúa: 689
Thanh tẩy và: 1588
Thời kỳ thương xót trước thời gian công thẳng: 83
Toà xót thương: 1448
Tội nhân và: 1146, 1728, 1777
- các linh hồn sám hối và: 1739
- rất cần đến: 1275, 1397
Ưu phẩm cao trọng nhất về Thiên Chúa: 180
Việc đọc chuỗi kinh và: 687
Vực thẳm được lấp đầy nhờ Lòng Thương Xót: 1576

Lòng Tín Thác:
Bức hình và những lời than: “Lạy Chúa Giêsu, con tín thác nơi Chúa”, như chiếc bình kín múc ơn thánh:327
Cái chết an lành nhờ: 1520, 1798
Chiếc bình kín múc ơn thánh: 1485, 1578
Chúa Giêsu trước thái độ thiếu: 50, 300, 379, 1076, 1447
Mở cửa đến muôn vàn ơn thánh: 1074
Sức mạnh của linh hồn: 198
Sức mạnh toàn năng: 1777
Thái độ thiếu tín thác nơi các linh hồn ưu tuyển: 731

Rao Giảng Lòng Thương Xót Chúa:

Các linh mục giảng trong ngày lễ kính Lòng Thương Xót Chúa: 570

Các linh mục rao giảng: 50

Cho toàn thể thế giới: 300

Hữngờ về việc: 341

Thần lực mầu nhiệm cho các linh mục để hoán cải các tội nhân: 1521

Thánh Thể:

Điều kiện để đón nhận ơn thương xót và tha thứ: 699, 1108

Được biểu trưng bằng những luồng sáng từ bức hình: 299

Hiệp lễ hữngờ: 1447

Những tia sáng từ:

- bức hình xuyên qua Thánh Thể: 441

- Thánh Thể: 344, 370, 420, 657

Viếng Thánh Thể: 1572

Tuần Cửu Nhật:

Trước lễ kính Lòng Thương Xót Chúa: 1059, 1209-1229

Về chuỗi kinh:

- để xin ơn thương xót Chúa cho Ba Lan: 714

- trước lễ kính Lòng Thương Xót Chúa: 796

Về lời nguyện "Lạy Máu và Nước" 33 lần cầu cho Đức Thánh Cha: 341

Tín Thác nơi Lòng Thương Xót Chúa:

Các linh hồn và: 1577, 1578

Chị Faustina thúc giục mọi linh hồn hãy: 294, 1059, 1182

Chuỗi kinh, phương thế xin ơn thương xót: 1797

Chúa Giêsu và các linh hồn:

-gọi họ là những người may phúc nhất:1273

- vui mừng hoạt động nơi họ:1784

- cho họ quyền ưu tiên nơi Lòng Thương Xót Chúa: 1541

- yêu thương họ: 294, 453, 1541
- hứa ban cho họ mọi ơn: 294, 453
Chúa Giêsu trước thái độ thiếu tín thác: 300, 379
Đảm bảo một cái chết an lành
Điều kiện để xưng tội nên:1602
Điều tiên quyết để nên trọn lành: 1578
Điều tiên quyết để nhân loại được hoà bình: 300
Lời nguyện của chị Faustina: 283
Nguồn mạch các ơn: 1577, 1777
Nhu cầu: 1577, 1777
Những phần thưởng:
- ơn cứu độ: 723
- ơn nên thánh: 1784
Những tội nhân khốn nạn nhất càng có quyền ưu tiên: 723, 1146
- do khuyến khích người khác: 1540
- do việc: 1520
Ơn công chính hoá cho linh hồn: 570
Ơn thương xót cho linh hồn cậy trông: 420
Sứ mạng của chị Faustina là kêu gọi mọi người: 1452
Ước muốn của Chúa Giêsu cho các thụ tạo: 718, 1058
- để xin nhiều ơn lớn lao cho các linh hồn: 687
Xin được nhờ chị Faustina: 1777

---

[1] Chị Faustina rất nhạy cảm về việc phân biệt thành phần trong dòng. Trong trường hợp này, chắc chắn chị Seraphine không phân biệt, nhưng thấy chị Faustina bị ướt sẵn nên nghĩ rằng chị Faustina ra cổng thì dễ hơn là để cho một chị khác bị ướt. Khi ban lệnh, rõ ràng chị Seraphine không biết chị Faustina đang bị yếu bệnh, nếu không có lẽ đã không làm như thế. Nữ tu Seraphine là một nữ tu tốt lành đạo đức. Chị không bao giờ bị dị nghị có thái độ phân biệt giữa chị em.

[2] Tục lệ dòng Đức Mẹ Nhân Lành khi cầu nguyện cho linh hồn người hấp hối thì đọc kinh: “Lạy Đức Chúa Giêsu rất nhân lành...” và thánh vịnh 129 “Từ vực sâu”.

[3] Những nữ tu làm bề trên trong cuộc đời tu trì của chị Faustina là:

- Mẹ Raphael Buczynska - tại Cracow và tại Warsaw;
- Mẹ Rose Klobukowska - tại Plock;
- Mẹ Xavier Olszamowska - tại Kiekrz;
- Mẹ Borgia Tichy - tại Vilnius;
- Mẹ Seraphina Kukulska - tại Walendow.

Nữ tu Xavier-Jane Olszamowska, sinh năm 1883, vào dòng năm 1912, làm bề trên tại Kiekrz và tại Warsaw, sau đó làm tổng thư ký dòng Đức Mẹ Nhân Lành. Chị qua đời ngày 11 tháng 3 năm 1970 tại Warsaw.

[4] X. Đức Cha Zbigniew Kraszewski, “Udzial Matki Bozeiw Dziele Odkupienia” (“Vai trò Mẹ Thiên Chúa trong công trình Cứu Chuộc”) trong ấn phẩm Gratia Plena, Poznan, 1965.

[5] Có lẽ là cha Sopocko, bởi vì ngài là người quan trọng trong hoạt động truyền bá việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa và trong nỗ lực thành lập hội dòng mới; nhưng cũng có thể chị Faustina nghĩ đến cha Andrasz hoặc Mẹ Irene Krzyzanowska, vì hai vị này cũng có công truyền bá việc tôn sùng Lòng Thương Xót Chúa.

[6] Cha Theodore Czaputa là cha giải tội của tập viện. Một vài nữ tu khấn cũng xưng tội với ngài. Vị linh hướng của Đầy Tớ Chúa trong thời gian ấy là cha Andrasz. Chị Faustina rất thận trọng trong việc phân biệt này.

[7] Nữ tu Tarcisia-Casimira Piotrowicz. Chị sinh năm 1891 và vào dòng năm 1912. Chị làm y tế một thời gian ngắn tại tu viện Cracow.

[8] Có lẽ là nữ tu Amelia, một người rất thân thiết với chị Faustina.

Nữ tu Amelia-Stanislava Socha sinh ngày 15 tháng 5 năm 1911. Chị vào dòng năm 1930. Các bác sĩ chẩn đoán chị bị bệnh lao xương ở bàn tay. Nữ tu Amelia sợ mình trở thành gánh nặng cho nhà dòng nên đã xin chị Faustina cầu nguyện để mau chết. Chị Faustina đã hứa trong vòng một năm sau khi chị qua đời, chị Amelia cũng sẽ chết. Và đúng như thế vì chị Amelia đã qua đời ngày 4 tháng 10 năm 1939.

[9] Lễ hội này là những ngày ăn uống tưng bừng trước mùa Chay.

[10] Một bác sĩ đến để khám các nữ tu bệnh. Thật khó mà đoán đó là bác sĩ nào. Có một bác sĩ tên là Stoch cũng thường hay đến.

[11] Có lẽ là bác sĩ Silberg, người hiểu rõ bệnh tình của chị Faustina.

[12] Bệnh viện chữa các bệnh truyền nhiễm tại Pradnik gần Cracow được gọi là “dưỡng đường”.

[13] Có một hành lang đi từ khu nhà ấy đến gác hát trong nhà nguyện. Nữ tu Faustina ngồi trên gác hát để tham dự thánh lễ, nhưng chị không có đủ sức để đi xuống và tham dự cuộc rước lá.

[14] Dâng lễ hôm ấy là cha Zukowicz, dòng Tên. Ngài làm phụ tá giảm tỉnh trong nhiều năm, và cũng là bạn thân của các nữ tu dòng Đức Mẹ Nhân Lành. Cha còn là một ân nhân lớn cho công cuộc tông đồ của các nữ tu, ngài thường đến thăm các thiếu nữ và cho họ những món quà nhỏ.

[15] Nữ tu Casimir-Irene Twarowska. Chị sinh năm 1911, và vào dòng năm 1933. Chị làm việc trong ban huấn luyện và sau đó đứng đầu trụ sở dành cho các thiếu nữ. Chị qua đời tại Cracow ngày 18 tháng 4 năm 1969.

[16] Những nữ tu sau đây cùng năm tập với chị Faustina:

Các tập sinh lớn: nữ tu Alice Dabrowska, nữ tu Cherubim Kowieska, nữ tu Ernest Szczyrba, nữ tu Yvonne Goebel, nữ tu Joachim Gluc, nữ tu Kinga, nữ tu Crescentia Bogdanik, nữ tu Laurenta Kosinska, nữ tu Longina Suchomska, nữ tu Lucine, nữ tu Natalie Fiszer, nữ tu Placida Putyra, nữ tu Renata Jodlowska, nữ tu Simon nalewajko, nữ tu Valentina Leszczynska.

Các tập sinh nhỏ: nữ tu Anunciata Peraj, nữ tu Bernarda Wilczek, nữ tu Celine Bronikowska, nữ tu Felicia Zakowiecka, nữ tu Justine Golofit, nữ tu Clementine Gluc, nữ tu Louise Gadzina, nữ tu Martina, nữ tu Regina Jaworska, nữ tu Severina Marciniak, nữ tu Teresita, nữ tu Zenobia Saja.

Những nữ tu được mặc áo dòng cùng ngày với chị Faustina: nữ tu Bernadette Federowicz, nữ tu Bonaventure Edelmann Glowacka (qua đời ngày 17 tháng 12 năm 1936), nữ tu Florentine Pajak (qua đời này 2 tháng 1 năm 1950), nữ tu Henry Skulimowska (qua đời ngày 20 tháng 10 năm 1974).

Những nữ tu gởi thư cho chị Faustina: nữ tu Justine Golofit, nữ tu Louise Gadzina, nữ tu Regina Jaworska; có lẽ còn nhiều nữ tu khác nhưng hiện nay vẫn chưa biết.

[17] Các nữ tu thuộc dòng Tôi Tớ Thánh Tâm làm việc tại bệnh viện Pradnik. Hội dòng này đã được thành lập tại Cracow vào năm 1894 do Đức Cha Pelczar.

[18] Nữ tu David Cedro; nữ tu Alana-Caroline Wilusz, sinh ngày 20 tháng 7 năm 1910; nữ tu Medarda-Caroline Podrazik, sinh ngày 16 tháng 6 năm 1910, và qua đời năm 1966.

[19] Những sự kiện tương tự cũng có thể gặp trong cuộc đời các vị thánh khác; chẳng hạn thánh Stanislaus Kostka và thánh Bonaventura.

[20] Chúa Nhật liền sau lễ Phục Sinh, tức là ngày lễ Lòng Thương Xót Chúa.

[21] Có lẽ chỉ về dịch cúm đã bắt đầu từ tháng 2 và hoành hành trong nhiều tháng trời. Có đến 22 nữ tu trong dòng bị mắc bệnh.

[22] Thật khó mà xác định được ngày tháng. Chị Faustina không ghi ngày tháng mà chỉ viết: “Hôm nay”. Dù sao, ngày này cũng sau lễ Chúa Thánh Thần hiện xuống, tức là ngày 5 tháng 6.

[23] Có thể cho rằng chị Faustina đã được thị kiến Thánh Tâm Chúa Giêsu vào ngày thứ Sáu sau tuần bát nhật kính Thánh Thể; tức là ngày 24 tháng 6 năm 1938.